மா. இ. க. கோ. சு-வை. குருநாதத் தேவர்

பஞ்சதசப்பிரகாணம்

7441

அன்பளிப்பு
R.G. துரைப்பாண்டி B.A.,
கோச்சடை, மதுரை.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமணெயாயநமஃ.

ஸ்ரீமஹாகணபதயெநமஃ.

ஸ்ரீமத்தராஜாதிராஜகாரயுவராயவராஹஸ்ரீ
விஜயாநகரஸ்ரீ ஸ்ரீவிதுராயணயொடெயவராகிய

ஸ்ரீ வெங்கடபதி உடையர்

தஜ்ஜிஷயவரு ராஜகுருவு விரசிதவாத
தத்பர்யவ்ய லாகவப்ரகாசிகா

ஸ்ரீமதுராவாணீநிவாஸி வெங்கடாசார்யஜலாக்ரஜ
லகஷ்மீநரஸிம்ஹஜநகாவகாரக
ஸ்ரீரஸ்து ஸ்ரீமாதுலிங்கமஹாகணபதயே நமஃ

தத்பர்யவ்யாக்யாநவாதஸ்தவ
ஸ்ரீமத் ஸகலதர்மாதிகாரிகுருத
தத்பர்யாக்யாநவ்யாக்யா
வஞ்சுஸ்ரீ வரதயொகீந்த்ர விரசிதவாதார்த்தவிவேக

தத்தத்வபரார்த்தவாதஸ்தவ
ஸ்ரீமத் ஸகலதர்மாதிகாரிகுருத
தத்பர்யாக்யாநவ்யாக்யா. தத்பர்ய
வ்யாக்யாநதாத்பர்யவிஹித தத்பர்யவிவேக
ஸ்ரீமாதுலிங்கவிஜயாபிதேயகுருவர்ய வரதகவிதார்கிக
விரசிதவாதார்த்தவிவேக ஸ்ரீமணெ
உபயவாணீநிவாஸி ஸ்ரீவிஜயராகவ
வ்யாக்யாவலிஷ்டதார்.
வெங்கடேஸ ஜகதகவராத்ய வாக்ஷேபரமாஸாயாத்ய
வரவராவ்ருதஸ்ருதிஸ்ருதிவ்ருஷஸாயெக
விரசிதவாதஸ்தவ வெங்கடாசார்யஸ்ருதார்
விஜயதெ தராம்.

PRINTED BY
T. THOLASILINGA CHETTY & CO.,
THE GYANA SAGARA PRESS, 187, MINT STREET,
Madras.
1905.

Copy-Right and Right of Translation are Reserved.

Price Rs. 3-8-0—Postage Extra.

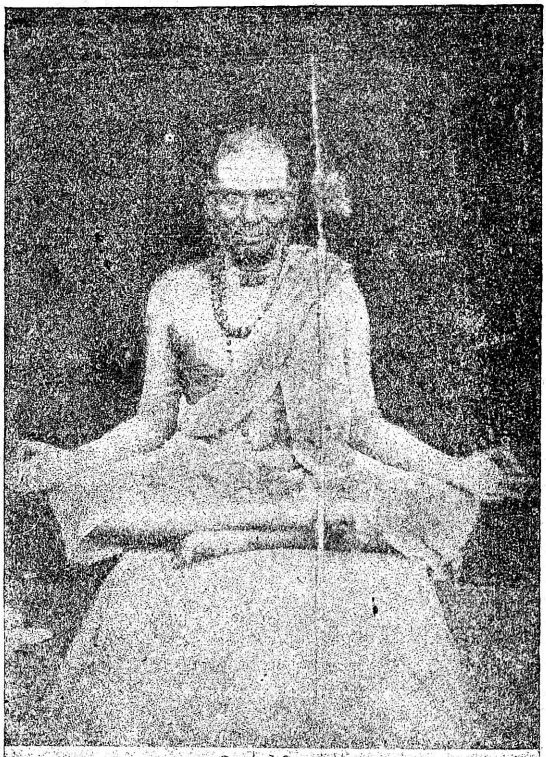

பிரம்மஸ்ரீ. ஸ்ரீராமலிங்க
பிரம்மானந்தயதீசுவரஸ்வாமிகள்.

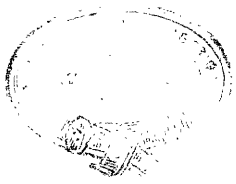

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராமலிங்க பிரமானந்த குருவேநமः.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருவாலவாயதனில்
தார்பூத்த ராமலிங்கத் தற்பரனும்—ஏர்பூத்த
ஞான வடிவாகி நன்மையுறு நற்குருவா
மானவன் றண்ணருளினால்.

சகலமான ஜகத்திற்கதிட்டானமாயும் நித்திய நிரஞ்சன நின்மல வடிவமாயும் சர்வ வியாபகமாயும் ஸ்வகதஸஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத் துவிதீய சத்வஸ்துமாத்திரமாயுமிருக்கிற பிரமம் சிருட்டிக்குமுன் பிரகாசித்தது. அனுதிகாலமாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்ட ஜீவர்கள் கற்பாந்தத்தில் சகல வாசனைகளுடன் மெழுகுருண்டையில் சொர்ன இரேணுக்கள் அடங்குவனபோல் லயமாயிருந்தார்கள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியகன்ம விசேடத்தாலும், மாயாசக்தியின் விசித்திரத்தாலும், பழுதையிற் பாம்புபோல் சமாய பிரமத்தில் இச்சகம் முதலான சகல கற்பனைகள் உண்டாயின. மூன்னுரைத்த சக்தியின் மகிமையால் அட்சர உருவனை ஈசனிடத்திருந்து மூச்சுக்காற்றுக்கால்போல் இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்கிற நான்மறைகளுண்டாயின. இருக்கு உக (21) சாகையுடனும், எசுர் ஈகூ (109) சாகையுடனும், சாமம் ஊ (1000) சாகையுடனும், அதர்வணம் நிய (50) சாகையுடனும் விரிவாகி யொவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு உபநிடதமேற்பட்டது, அவைகளிலிருந்து சக்கரவர்த்தித் திருமகனை ஸ்ரீ ராமபிரான் மகா புத்திமானும் சர்வசாத்திர சம்பன்னனும் நவவியாகரணியாயும் இராமகாரிய துரந்தரனுமிருந்த அஞ்சனைகுமரனனுமானுக்கு அவ்வுபநிடதசாரார்த்தங்களை "ஈசாவாசியம்" முதல் "முக்திகோ" உபநிடதமீரும்ஈஅ (108) உபநிடதங்களாய் முன் விரித்துரைத்தனர். அதின் சாரமறிய சக்தியற்றவர்களாயும், சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற வல்லமையற்றவர்களாயுமிருக்கிற சகல மாணாக்கர்களும் பவக்கடனீங்கிப் பாக்கியராக, யிரு (15) பிரகரணங்களடங்கிய **பஞ்சதசி** யென்கிற நன்னூல் வடமொழியில் மகாதயாளுவாயும், சர்வஜ்ஞ பூஜ்பராயும், பழமறை பாஷியருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியமாமுனிவரா லியற்றப்பட்டது. அன்னேர் சீடகோடிகளிலொருவரான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்வானால் வடமொழியிலேயே வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுளது. அதைக்கற்றோரன்றி மற்றோர் தெற்றெனவறிதல் சிரமசாத்தியமானதால், கல்வி, யறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றுமொருங்கே பெற்றவரான ஸ்ரீ ராமலிங்க சாஸ்திரிகளென்ற பிரமானந்த யதிகளால் பூர்வ ஆர்தி

ரமத்திலேயே மேற்கூறிய நூலிற்குத் தெளிவான பதவுரையும், அன்வயரூப மான பொருளும், அவ்விடங்களுக்கேற்ப புத்திக்கெட்டாத சமயோசித யுக் திகளும், மற்றையமேற்கோள்களும் வேண்டியமட்டில்சேர்த்துஎழுதிவைத்த பிரதியைக்கொண்டு அன்னேர் ஜேஷ்ட புத்திரனை யான் நன்கு சோதித்து ப், அத்துடன் என்னால் இயற்றப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிரகரணத்திற்கு மூ ன் அப்பிரகரணசாராம்சத்தை சங்கிரமாக தொகுத்து நல்ல செந்தமிழ்நடை யிலெழுதிச்சேர்த்தும்,நம்குருவைபவமான ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜயமென்ற சம் ஸ்கிருத சுலோகங்களும், அதினர்த்தம் தமிழ்நடையில் என்னலெழுதிச்சேர் க்கப்பட்ட புத்தகத்தையும் சம்ஸ்கிருத வித்துவான்ஸ்ரீனிவாசாரியாளாலு ம் தமிழ் புலவரான மதுரை தெற்கு ஆவணி மூலவீதி ஸ்கூல்மாஸ்டர். எம். கோவிந்தசாமி ஐயராலும் நன்கு பரிசோதிக்கச்செய்து சுலோகங்களை தேவ நாகர எழுத்துகளிலும், கிரந்த எழுத்துகளிலும், மேற்கூறியவைகளை ஒரே பு த்தகமாக சுத்தப்பதிப்பிலும் அச்சிட்டு நல்ல காலிகோபயிண்டிலும் பயண்டு செய்து விலைக்கு தயாரும்ய் வைத்திருக்கிறேன். இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்டர் கா பிரைட்டுடன் கூடியிருப்பதால் தபால் சார்ஜ் நீங்களாக இதின் விலை ரூபா. 3-8-0. இப்புத்தகத்திற்கு முன் பணம் வெகு பேர்கள் கொடுத்திருப்பதாலு ம் காபிகள் சொல்பமாய் போட்டிருப்பதாலும் ஜாக்கிரதையாய்அடியிற்கண் டவிலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் துரிதமாக அச்சு போட்டமையால் அதில் என்னை யறியாமல் சில பிழைகள் ஏற்படகூடும். அ தை பெரியோர்கள் மன்னித்து குற்றம் நீக்கிக்குணத்தைக்கைக்கொள்வீர்க ளாக.இப்புத்தகம் நம்பிதாவால் சுமார் (26)வருடத்திற்கு முன் எழுதியிருந்த து. மதுரை. ம-ள-ள-ஸ்ரீ. ந. கி. ந. குப்பப்பரவர்கள்.சோமுலிங்கா. வெங்கி டகிருஷ்ணய்யவர்கள் முதலான பக்த சிகாமணிகள் சிரமமெடுத்துகொண்டு தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தும் ஷை குப்பய்யரவர்கள் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தி புத்தகங்களுக்குப்பணம் கொடுத்ததுமன்றி. புத்தகம் முடிவு பெறமார்க்கமில்லாதிருந்ததைக்குறித்து என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைண்டுமுதலான சகல சிலவுக்கு வேண்டிய ரூபாயை தடையன்றியில் கொடுத்து முடிக்கச்செய்து அழியாத தர்மத்தை க்கைக் கொண்ட அவர்களின் வம்சபாரபரியமா யிப்போதிருக்கும் செல்வ த்திருக்கதிகமாய் நீடூழி காலம் வரை சுகமாய் வாழக்கடவர்களென நம்தேவ னை வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஞானசாகர முத்திராக்ஷரசாலாதிபரா ன, தி. துளசிலிங்கஞ்செட்டி யவர்கள் விரைவில் ரெம்பசிரமமெடுத்து முடி த்து கொடுத்ததைப்பற்றி மிக்க நன்றி பாரூட்டுகின்றேன்.

தங்களன்புள்ள நேசன்,

எம். ஆர். சந்தரராம சாஸ்திரிகள்,

நெம்பர் 4, கணபதி அக்கிரகாரம், மதுரை.

ஸ்ரீராமா.

ஸ்ரீ ஹனுமதே நமஃ.

ஸ்ரீ ராகவேந்த்ர ஸ்வாமி நமஸ்தே நமஃ.

ஸ்ரீ ராகவேந்த்ர விஜயம்.

வந்தே ஹனுமதி தெவம் வந்தே ஸீதவிதொவ நாதம் | வந்தே வாஸுதே
காயஞ்ச வந்தே வாஸுதே தாணுவம் || க || ஸ்ரீ ஸுதீவ நவிரொ ஹிதிக
ஜுதயுவாவொ துகம் பூணதாரம் வரதாயுதஞ்ச | ஸ்ரீ விப்பதெவரா
ஜவிஜயவாவ்ரு ஸ்ரீ ராகவேந்த்ர ராஜ்ரு வய ஸுஹம் நதாஸி || உ |
சுபகெவர யதீந்த்ரெபிகவரம் ஸ்ரீ வாவ புதீவ்ரியம் ஸ்ரீ வாணுராதி
விரெஷவ ஜிதவதம் ஸ்ரீ ராஜவித்தம் விஹரே | ஸ்ரீ ஸுதாணுவ வரி
ணுபு ஜிவகரு நாரொஹ காரும்வவ புதா வந்தெவாஸுதே தாணுவாஹிய
ஸுதம் ஸ்ரீ வொரவஹிஸுவம் பசிவரே || க || நித்யம் நிஜபு ஸுதீய ஜனரா
ஜெ ராதிஷ்வரஜிவம் பசிவரே ரராகாரயபு விஹிந ஸவ்யவதம் வம்ராஜ
கொவாநநரே | வந்தெ மிஷ்ந ஸுவரெய ஸவரம் ஸ்ரீ ராகவேந்த்ராஹியம்
வ்ரஹ்மா நந்த நராவ ராமணுநவம் லபியொ நஸவ்ய ரூஹரே || ச ||
வந்தெதெபிகதெபிகொவாவ்ய நாதம் வந்தெஸகஹ்லாதிபுதம் வந்தெவாய
ஜநாராயணு வரதம் வந்தெ வரம் ராஷ்வதரே | வந்தெ வவபுகுரவாஸரி
க்ஷிதஸதிம் வந்தெ வாஸுதிராயபுதம் வந்தெ வாவவிநாராகம் வாவராஜ
ராவ வந்தெ விராமெக்ஷணரே || ரு || வஸ்திஹாநந்த ராதிவாயஜ்ரு தாதிஷ்டா
வ தயெ நஸஃ | வவபுகுக்ஷணுகுக்ஷ்ரய வ்ரஹ்மா நந்தாயதெ நஸஃ || கூ ||
ஸ்ரீ கெகுராவஸஹா ரிராள ஸ்ரு தாதிரிர வ்ரளவணுவீெவ்ரிதம் ஸ்ரீ
விஷ்ரு தீவ்ரளவவதி தவதம் தெதீவ்ரு ராநம் ரிவரே | நகவாஸுகாய தீ
ந்ரு தெபிகவரம்பொரவ்ரவாஹா திலொஃ வ்ரஹ்மா நந்தய தீந்ரு வரிணு
விலவம் கிஞ்சிஹாரு ஹுகஃ || எ || கூரானிஜாரதொ யொ ஸீ கரு ஸ்ரெ
வஞ்சாந்ரு வரே | வவெ புஷ்டாவ்ரணி நாரகஷ்டம் வீக்ஷ்ரு வொராஜஸ
கவநு || அ || ரராராயாரவ்ரஹ்மகுகெகுதிரவராரா ஜீவந்மவ் வ்ரஜிஜ்ரு வஸ
கெநொவாபெநவாவாரா ந்ரு ரு ரெஜ்ரு வொதரா ஜெ || க || ஜ்ரு
விஜ்ரு வித ஸ்ரு ரு வ்ரதிஜ்ரு ரகெரொ ஜீவஃ | சுஹாவிலு விஷ்ரு ரீ
ந்ரு ந்ரு ராகாநவிரு ரெந்ரி || கம || ரராராயாரவ்ரஹ்மகுகெகுதிரவராரா
ஜிகளவ்ரஹ் | வாரவாரி வ நரீவ்ரம் வாரரி நா ரொக்ஷவிஜ

யெ ॥ ஈக ॥ சூவிலுபுயததொஸுஸுமாஹு விஸுயாஜுஹஜுஹவா | ஸராஸு
வாகுஸுவாஸுஸுஸுகூவாலஹிஸுஜுஜுஜுயாஸுஸுவா ॥ கஉ ॥ வெஜிஸிகெ வுபு
ஹுஸுவிஜுவாஸெ ஹு வுஸுகூவாயஜுஸுஹிவசிஜிஹிஃ | யஹிஜிஹிஜிஹிவாஸுஸுஹு ஹ
ஹாயபுஜுவாவுவாஹுஸுழ் ॥ ஈக ॥ ஊதிவஸுஜிஜுயுவஜுஸுஹி வுஸுஹுவொஈ
உவாஹுணாசு | நாவஜுவாயவுஜுஹுதுஹுவாஸு வஸுவிஜுயுஸுஸுஃ ॥ ஈச ॥
ஈஜுஜிஹாஸுஜுஜிகுயுவிகாயபுவுவுஸுவவுஹுஸுவ | உஈவெஜுவாஜிவுஸுயுஸுஜெ
ஸுவாவஜுஹுவிஜிதுஸுஸுவெ ॥ ஈகு ॥ வுவாஹுஜுக்ஷுபுவெஜுவாஜுவெஹுஸுஜீஸுவா
க்ஷுபுவஸுமுபுஸுஜுவிஜுபுவாவிஸுவாஜுஜுஃ | குளஜிகஜுஜுஜுவஸுவஜுஜுஃ வெஜி
ஈ ஸுவாஜுஹுஹுஸுஃ ॥ உ0 ॥ வஜுவாவஜுஜுவஷ்டுவிஹுஹுவுவெஜுவாஜுஜிஷ்டுஜுக்ஷு
ஈஃ | சூஹுதாஸுஸுஷ்டுஜுஜுளஜீ ஸுஸுஸுஜுவாவஜுஜுஜுஜுஃ ॥ உஈ ॥ ஸுஜுபுவுஸுபு
வஸுவஜுஸுஸுபுஹு வெஷ்டுயா வுஈகுஹுதா யஜுவா | வஸுஜுஜுஜுஸுஸுஜுஸுஸுஸுஸு
வுஸுவாவுஜுஜீஹி வுவஜுஜுவாஸுஜுஜுழ் ॥ உஉ ॥ வஜுவஃ வுவஹுதுஸுஜுஸுவுஜுஜுஸு வஸு
ஹுஜுவாஜுஜுஸுஜுஜுஸுவ | ஸ்ரீஜுஜுவாவாயபுவுயெபுணுகூஹுதுவெஜுவாஜுபுவெஜி
நாஃ ॥ உஈ ॥ விவெஈவுஜுஜிவாஜணுஸுவாவுஸுஸுவுஸுவாஸுஜுஜுஸுவாஸுஸுஜுஃ | வுவபு
வெஜுவாஜுஜுஜிஜாஜுவாஸுவஜுஸுஸுஜுஜுஜுஸுவாஸுஜுஜுஃ ॥ உச ॥ ஸ்ரீஜுக்ஷிணாஜுஜிஹிபு
வீக்ஷுஸுவிஸுஸுவுஸுஜுஜுஜுஸுழ் | வுஜுஷுஸுஜுவுகூஸுணுஸுஸுஜுஸு ஸ்ரீஜுஸு ஊஸு
விஜுபிவுணிழ் ॥ உடு ॥ விஜுஸுஸுஜுணுஸுகூஸுதாவஜுஜுஷுஸுஸுஸுவுஜுஜுஜுஜுவஜுஜுஜுஜுஜி
நீழ் | நிஸுபுணு வுஸுஹுவாஜுஹுவுஸுஸு குக்ஷுணாவுஸுஜுஜுஜி ஜுவெஜுவ ॥ உசு ॥
கூஸுஸுயாஜுவாவுவஜுபுஜுஜுஃ ஸுஜுஜுஸு.ஸுஹுஜிஜுஜொஸுஸுஸுஃ | ஸ்ரீஜுஜுஜுஜுஸுஸுஸுஸு
ஊஸுஜுஜுவுஸுஜிஷுஸுஸுஜுஸுஜுஜுஜுவெ ॥ உஜ ॥ ஜுஜுஜுஜுஜுஸுஸுஸுஸ

ரணை வாஸுதேவஸ்ய ராஜ்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மநஃ | யதிஷ்டிரஸ்ய
தீவ்ரேண வசஸாவஜ்ரிதே ॥ ஈட ॥ ஈதி ஸ்ரீமந்மஹாபாரதே கில்பர்வணி
ஹரிவம்ஸே பவிஷ்யபர்வணி ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்யே நவமோ
ணஃ ॥ ஈஈ ॥ வைஸம்பாயந உவாச | ஸ்ருத்வா து வசநம் தஸ்ய
தேவகீநந்தநஸ்ய ஹ | ஸர்வே தே பாண்டவாஸ்தத்ர ஸுப்ரீதாஸ்
ஸுஹ்ருத்தமாஃ ॥ ஈச ॥ ஸுவஸ்ய
வஸுதாரேணஸ்ய விஸ்வகர்மந்ஸுதஸ்ய ஹ | வஜ்ரநாபஸ்ய
தேவாம்ஸ்ச தர்தவ்யஜநாந்ஸு ॥ ஈந ॥ ஸுநாமஸுஹ்ருதஸ்தஸ்ய
வஸுஸேநஸ்ய ராஜர்ஷேஃ | வைகுண்டிமோஹயாமாஸ
விஷ்ணுமாயாநவாந்ஸு ॥ ஈஸ ॥ வஜ்ராஜிவ்யாவ்ருவாத வஸுஸேந
ஷ்டுளஸேநாஹாரள | வாரிவாரிகவயெயுஸ் ஸாகராதிமிரவச ॥
ஸிஷ்யஸ்ஸுஹ்ருதஸ்தஸ்ய தஸ்காரஸ்ரீக்ஷ்ணஸ்ய ஹ | விஷ்ணுமாயாவிமோ
ஹாக்ஷ்ணஸ்யவம்ஸாயநிகஸ்ய ॥ ஈஅ ॥ உண்ணவாணிஸ்ரெஹரவஞ்சுவா
வநாயகஸ்ரீஸ்ரஸ்ய | காரீஸ்ரமாரமாஸுஹாரஸ்ரஜாஸுவா நீஸணிகணிஸ்
காஸ்ரி ॥ ஈக ॥ ஸுவஸ்ரிஜ்யுவியிவஸ்ரிதாவிஸ்ரயாஸாரஸுஸ்ரஸ்தாநஃ| ஸ்ரமாரம
ஹாஸ்ரீரஸ்ரீஸ்ரிவ்யாரஸ்ரிவெணீஸுவஸுவாவஸுஹாஸ்ரி ॥ சஸ ॥ ஸுஸுவாவி
தஸ்ரஸுவஸுவஸ்தவ்யுஸுவஸ்ரிஸ்ரிதாஸுவதஸ்தா | உஜ்யஸ்ரிதாஸிக்ஷ்ணஸ்ர
ணிஸ்ரஷ்டாஸுவஸ்ரஸ்ரிஜ்யுஸுவஸ்ரிதஃ ॥ சக ॥ தஸ்ரஸ்ரிதாஸுரிஷ்ரஸ்ரமணாஸு
ஸ்ரொயயாஸாஸுஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஃ | ஸஸ்ரஸ்ரஸ்ரெஸ்ரவஸ்ரஸ்ரவஸ்ரஸ்ரிணஸ்ரஸ்ரஸ்ரவிஸுஸ்ரஸ்ர
ஸ்ரஸுஸ்ரதஃ ॥ சள॥ ஸ்ரெஸ்ரஸ்ரெஸ்ரணஸுஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரிணஸ்ரஸ்ரஸுவிஸுஸ்ரஸ்ரஸ
ஸ்ரஸுஸ்ர | ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரீஸ்ரெஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரதீஸ் ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர ॥
ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரீஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர

வகாயி உவரொக்ஷம் தத்துவரொக்ஷம் வ்ரஹ்மரக்ஷணழ் । வ்ரஜ்ஞாநம் வ்ரஹ்மவாகுயமும் ஔஷ்டிஷ்டாஜ்ஞமுத ஔஷ்டா ॥ நுஉ ॥ சுஹம்வ்ரஹ்மா வஷ்டிவாகுயமும் யஜுவெழுதொ ஹ்ருவம்வாரழ் । தக்ஷவஹுயாதி வாகுயமும் மாரெநொரெுவநிஷ்டதழ் ॥ நுக ॥ சுயரா தா வ்ரஹ்மஹதி ஹுயவுணவகரஹ்ருவழ் । வாகுயமுஞ்சுஹவாவாகுயஜுஹஹ்ருக்ஷணவெவ ॥ நுச ॥ சுஜுஹஹ்ருக்ஷணாநிகு ரஜுஹ ஜ்ஜுஹஹ்ருக்ஷணழ் । வாரா நாயி கரணுஞ்சு விரெஷணவிரெஷுகழ் ॥ நுந ॥ ருக்ஷுருக்ஷணவாம்வ ஸ்வாநிவிருகாரவ்வரஹிவகழ் । வவிகஹ்ருாநிவிருகஹ்ருாம் ஏருஸ்ருவ்வாநவிஜகழ் ॥ நுசு ॥ சுஜுஏருஸ்ருவாநரஹிவது வவிஸ்ருவ்வாநவிஜகழ் । வாரயிம்ஷஹ்ருியம்வெவ விரஹ்ருிவரிகீதிருதழ் ॥ நுஎ ॥ சுஜுகாநஹிதிம்கருமரி ஜுகாநஹிதிக்ருரஜுயா । வடாகாரமரஹாகாரம ஜுராகாரமாஹ்ருவாயயா ॥ நுஅ ॥ கரிடஹ்வ்ரஹ்ருணொலாருவாதயாஜீவெரயொரவி । வெதவ்ருதுாதி ரஹிவது வநெஹ தாய நாரநழ் ॥ நுக ॥ ரஹாக தாருரஹாவொக தாரஹாதுாரிவிரெஷகழ் । ராயாவிஏுாவ்வரஹிவது வஞ்சுஹித வ்வரஹிவகழ் ॥ சும ॥ ஜீவநக்கி வ்வரஹிவது ரஹிவநாரநவெவ । விரெஹரக்கிம்வெஹொரொ ரஹிவநாரம் வாரவிஷ் ॥ சுக ॥ வாயாரஷ்டிம் வ்வரஷ்டிம் விஹாவுாவண்ணரஷ்டி கழ் । ஜிஹ்வாரஷ்டிம் வரிணுரஷ்டிம் வாயாவாரா நுவெவ ॥ சுஉ ॥ ஸ்ரீரரஹுாவவாகுஞ்சு வ்வாநஹிதி ரதுவாரழ் । ஹாரஹிவரெரவாகுஞ்சு வாக்ஷாதாராயாருஹிவகழ் ॥ சுந ॥ வ்ரதுக்ஷாதிவ்ரரணஞ்சு வ்ரதுக்ஷ்ம் வ்ரஹ்மா தாரஹிவகழ் । வ்ரஹ்மா நநாதிவிஏுாஞ்சு ரவ்ருகம் வெரவம்ஜ்ஞாதழ் ॥ சுச ॥ கரீவகாதி வரநுாவம் ஜாவாஹுாதி ஸ்ரீதள ஸ்ரீதழ் । ஸ்ரீரஷ்ரரஹம்வாநாம் ஔஹாதீநாம்கரரம்தயா ॥ சுரு ॥ ரொகாயதாதி வாம்வுாஞ்சும் ஜீவவிஸ்ருாஞ்சு முக்ஷணழ் । தரணாவயுகாதி யொராஞ்சு ஔஷ்டஸ்ருாஞ்சு முக்ஷணழ் ॥ சுசு ॥ வம்வவாரு வகரஸ்ருணம் காரரஹுாஸ்ரீதகாரணழ் । வம்வவாரு தாரணொவாயஜுஹாநவெவ ரம்தழ் ॥ சுள ॥ வவரரதீநுநெகாநிக்ருரணிவவாநம்வாநம்। வரெரகாயவம்வ்ருஞ்சுமொயயாரரவவாந்ரிம் ॥ சுஅ ॥ ஸ்ருவுநரம்யவஹ்ருக்காரஜிதம்யயா । உரஹ்ருஸளஜுஸ்ருாஞ்சுவவதுஷாஞ்ஞவெவ ॥ சுக ॥ சுகாரொதாதிரெயரஜ்ஜுவவுஸ்ருொயயா । வஸ்யாவரெதாயயாஸ்ருாஞ்சிவாணளவரவஷவயக ॥ எம ॥ ரரரஸ்ருரமயயாஜீயாநரஸ்ருாம்தரொவஹி । ஹுதாதிவஹுதவுாரஹிவாரஞ்சுழ் ॥ எக ॥ சுஸ்ருரொரவஷவஸ

வதிஜ்யஸ்ஷ்யாணாமஹத்விஜயே । லொககாயபூயஸ்யுவிஜ்ரம்பகஸ்ய
வாநிஜ்யயெநவஹ ॥ எஉ ॥ தாயரெதீதாஸ்ரூயாநிதுயாஸ்ரூயஸ்யுவ்ரஹ்ம
நிஷ்யா । வெதாஜ்ஞெஷ்டாஸ்ரஹவ்யாஸ்யுஹ்ரஜியஸ் லாதிவவபூதா ॥
தஜெவவஜ்ஞகாஹிக்காவொயயிக்காவஸாஹிதஃ । வ்யவஹாரஜ்ஞவ்
நாலஜிதிம்வாநிவாநாஸ்ரீயஸ் ॥ எச ॥ ஸாரீரஜ்யாவிஹாதஜ்ஞெ
ஏஸாரீரெஜ்யிதாநிஸழ் । விகாரஜ்யாவிஹாகேஷ்டிநிவிகாரெ
ஸிவெஜ்யிதஃ ॥ எடு ॥ சுவபாவ்யாதெத்ரிஷ்ட்யஸ்ரிணைஷுநிஜிவீபூத
கஜுஜ்யெஷிஃ । ஸாஜஜிதெஜ்ரவவபூஜெஜ்ஞவ்ரவஸம்வொயவ்யவஹாஏழ் ॥
வவெபுஷாஸ்ரஸாஸ்ரஹாவஜ்ஞுஹ்ராவஸாலஸ்கஸ்யவாகஸ்ரஃ । வ்ரஹ்மாந
தெதிஜ்ஜுஜ்ஞவ்ஜிஷ்யாஸ்ரபரிஷ்யகாஸ் ॥ எள ॥ யெவ்ரஹ்மாநஜ்ஜிஷ்யா
வாஸ்தெதிவெஷகாநவாஸயஃ । ஜுதிஜ்ரொகெஷ்டவிவ்யாதிஜுஜுஷ்டெ
ஸிகஃ ॥ எஅ ॥ வாதஜ்ரெஹவவவஜ்ஞெஷாவீக்ஷ்யுஜ்ஜுாநஜுஸ்ரவ்யா ।
லஜ்ரொகாஸ்ரதவாஸ்ருதெவஃ வ்ரஹ்மவஜ்ஜாநஜுஸ்ராஜாநிஃ ॥ எக ॥
நாஸ்ரஜ்வவாவெஷஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர
ஸீவ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர ॥ அ ॥ நஜவிஜ்ஜெவஜெவிவிஜநஜவிஜ்ஜகாஸ்ரஸ்ரஸ்ர
ணாகஸ்ர । நஜவிஜ்வஸ்ரஜ்ஜாநஸ்ரநஜவிஜ்ஜஸ்ரதாவவதெ ॥ அக ॥ நஜவிஜ்ஜ
காஸ்ரணாயோஸ்ரநஜவிஜ்வஸ்ரஜ்ஜாயக । நஜவிஜ்வவாஜாகாஸ்ரநஜவிஜ்வ்ரஹ்ம
ஸாவந ॥ அஉ ॥ நஜவிஜ்ஜாநிஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர । நஜவிஜ்ஜ
ஸ்ரஸ்ரவயெஸ்ரநஜவிஜ்ஜாநவாஸ்ரஸ்ர ॥ அங ॥ நஜவிஜ்ஜாநிநாஸ்ரம்ரொ
ஷநஜவிஜ்வொயகவ்ரிய । வவஜாஜீநுநெகாநிஜ்வொத்ராணிவஜாஜீ
ஸயஸ்ர ॥ அச ॥ வாகாஜ்ஞெஷஜாவாவிஜ்ஷம்வஜ்விவ்யவ்ரஸ்தாதொயஜஃ ।
யநிஜ்ஜிதிஜ்ஜிஹவ்ராவ்யாதஜ்ஜகாயபூவஜ்யஜ்ஞாஹ்ரஜ்ஜிஸ் ॥ அந ॥ உஜ்ஜிதாஉ
ஸ்ராயஸ்யஸ்ராஸ்ரஜ்ஜிதாஜகாநவஸம்பயஃ । வஸ்தாகூம்ப்ராகஸ்ரதா ஸாவா
வஜாஜ்ஜ்யஜ்ஜவ்ஜிஜ்ரெஷ்டிஃ ॥ அசு ॥ வ்ஜ்யாநம்வ்ரவ்ஜாஹ்ரீயகூஜாஸ்ரஸ்ர
ஸ்ரஜ்தாஜயஸ்ரழ் । ஜீஷ்வெபுகூஸ்ரவ்யவஜாகணபூஜாஉஹாவஜாஜாஜ்ஜிதஃ ॥ அள ॥
வஜ்விவபுகூஜாஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர । ஸ்ரகூவா
வாஜீஸ்ரவணயிகூவாஷணுதா வாஸ்ரவஸ்யஸ்ரதாஸ்ரு ॥ அஅ ॥ கூஸ்ரகூவாவெ
தஜ்ரவநஜுகூஜுஸ்ரபூஸ்ரம்யாவஸ்ரஸ்ரா । தஜாகூஜாஸ்ரஸ்ரயிபுதஉவிகூஜுதஃ
வியிவஜாஉஜ்ஜ்வ ॥ அக ॥ ஸ்ரஸ்ரம்ரவாகஸ்ரஃ வாவஜாஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர வ்ரஹ்மாநம்
ஸ்ரவ்ரவாவாநுஜ்ஞி । ஐ ஹ்ரஜாநஸ்ரவ்யாயா தெவஃஜ்ஜிஷெவபுகஸ்ரஸ்ர உநஸ்ரவ
ஸ்ரஜு ॥ கூஂ ॥ ஜீவநாகஜ்ஞிதிஃநுகூகாநிஸ்ரஜுஜ்ஜுவெவதொயஜா । விதெஜ்ஞ
ஃகாஸ்ரஜ்ஜிவகூஜாஃவாநீஸ்ரஸ்ரஜுவேஃ ॥ கூக ॥ லகூதிபுஜாஜ்ஜஸ்ரஜுஸ்ரஸ்ரஜு
வஜ்ரிஃநாஃஜுகூஷணஃ । வ்ரஹ்மஜ்ஜிவொஃஜாதெவொஜ்ரொகாநாஸ்ரஸ்ர

ஹகாரகஃ ॥ ஈகு ॥ ஸ்ரீரஜ்ஜுநவிவதுரொகுயியாமெரஸ்ரீ ரெஷரவெ
ஹிதவாஉஸுரா லுஸவாவஸிரஸலதிஷளஸ்ரீரொதுஸரவெவு வா
ஹெ । ஸ்ரீரஜவுவுஹ்ஹெஹுதுவஸலுஷயாதெஸ்ரீரெஷவெஷவிவுவெ
ஹாநகஷய தீரஜ்ரெஸிகவரஃரெகெவதுஷாவஷுஹாஃ ॥ ஈகு ॥ ஸவஜ
ஸுவெவவுவஸ்ரெஜ்ஜுநாரஷாரெஷுஷஹிஸுஹிஃ । ஜுஹுஸாரெஷுஷுஹி
வுஸரெஸிஸவுஹிஷயாஷவஷாவுரெஜஃ ॥ ஈகூ॥ரெவரெவொவஜஸஹிஷாயா
கஸுணாவஸாஸரஸ்ரிவஃ । ஈஜுஷயுபாநஸதஸ்ரீவுஸவுஸ்ரெவுஷுவ
ஷாஜவ ॥ ஈருஃ ॥ கஸுஸ்ரிஸஜ்ஜுஸதிவரெஷுரொதிஸ்ரீகஸ்ரெஸுவுஸஸதஃ ।
தவுஸுநிஷஜஸுவஷவஸ்ரீஷுரெஹொவிஸஹிவஃ ॥ ஈகூ ॥ ஸுதஜ்ஜுஸு
நவிஸெஷஜுஜ்ஜுஸுநவிஜ்ஜுஸுநவாஸஸுஃ । ஸுஸுநஸுஹஸ்ரிவிரொஷஜுஷுவ
ஸ்ரிவாஸவஷஸ்ரிவ்தஃ ॥ ஈஎ ॥ வஸவஸவஜுஸுஸவஷுஸுவிநாவிவஸு
ரொதுஃ। வஸதரெஸலவஷாஸொசுவஸ்ரிவுஸெவஹுஜ்ஷுஸஸு॥அஈ॥
ஈவஹாவஜுஸுஸவஸொதீதுவஸ நிஸ்ரிதுவஸ்ரிஷாஸு । தஸ்தாரணாஷுஸ
ஸெஷொவி வாதாஸொஷுவாவஸநஃ ॥ ஈஈ ॥ ஈவஸாரஜஸாரணாஷஸ்ரி
தெதுவெஷுஸவஸ் ஜொவரெஜ்ஜுவி । தஷாஸுவஸஜுரஜஸுஸ்தஜ வஜ்ஜு
ரொஃஜஸாரணாவஸாஷ ॥ ஜ00 ॥ ஜிஜ்ஜுஸவஷுரஜவஸவஸ்ரிணுஸ் வு
ஹ்ஹாநஜ்வஸுவெஸலவஃ । வுஸாஜ்ஜுலுஸுவஸ்திரொஸாவஸ ஸரிதுஜுஷ
யாஷஜ்ஷ ॥ ஜ0ஜ ॥ ஸ்ரீஸாஜஸ்ரிஜ்ஜுவிஜயஸ வஸுஸுவஸஜ்ஜுவாஸஜஃ । ரொ
ஜெஷுவுஸ்திஷரஷ ஸுஸுஸ்நாஸஷயாஜஸுரஜ ॥ஜ0ஷ॥ ஈஸுஜெஸாஜஜு
வாவஸாஷ்வஸஜஷ்திஜ வுஹ்ஹாதுவிதுஸுவெய வஸவெஸுஷாஜயி காஸ்ரி
ணாஜுஸுஜஜுதெய தஜுஜவுஸ்ரிஷ்ரெஸ்ணாயஷ । வஸவஸாரணஸுவதுஸாரு
ணாயஷஷயா ஸ்ரீரஷ்ரஸுஸ்ரீதெய ஸ்ரிவுஃதஸ்ரிஷ்திஜ ஸரிதுஷவஸாஜ
ஸுவ்ரஜொஜெவஷஃழ் ॥ஜ0ஜ॥ஸுஸுஸுஸுஸ்ரிவஷாஷஸாஷஜஜுஸ்ரிவெஷவிஷாஜுவாரு
ஸுஃ । ஸுவணாஷ்ரிவஸவஸ்வஸ்ரிணுஸ் ஸ்ரிவஜுஜுஸாஜவிஸாஸுஷாஃ ॥ ஜ0ச
நிஷுஸுஸாஃஜெஸாயஸாஸுஸுஹிஸாவுஸ்ரிவுஸுவஸ்வஜஃ । வஸதஜ்ஜுஷ்ரு
ஷஹாஸாரெஜ வஜுஜுஷ்ரஜ்ஜுஷாஸ்ரிஸாஃ ॥ஜ0ரு॥ வஸதஷ்ஷாஹாஸ்ரிஜ்ஷ
விஜும வதிஸுஜயாயஸாஸ்திஃ । தவுஸுஜஸ்ரிகெரவிஹ்ரா நாஸுகாயஸுவி
யாரணா ॥ ஜ0ஈ ॥ வஸாஸுஷுஸுஹ வுஸாஸ்ரிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸ
ஷாவஸாஸ் । ஜொக்ஷுஷுஷுஸுஹ வுஸாஜொநாக்ஷுஸ வஸவுஸுஹிஜ்ஸு ஜுஸெ
ஜுவஃழ் ॥ ஜ0ஏ ॥ ஷஜ்ஜுஸாஷஷஜ்ஜுஸாஸுஸாஸுஜ்ஜுஹஸுஷஷஜ்ஜுஹஃழ்ஷ0ரஜ
வஸவுஸுஸாஜ்ஜுஸாஸுதக்ஷாஜ்ஜுஸாஸாவஜ்ஜுஹஃழ் ॥ ஜ0அ ॥ ஷஜ்ஜுஸாஜ்ஜுஸ
ஷாதெதுஷவஸவுஹ்ஹணுஸாஸஷ்ரஃழ் । ஸ்ரஜஸுஸ்ரெஷ்ரஸாஸாஸவஸவு
ஜ்ஜுஸாஷஹாதுதெஸ ॥ ஜ0ஈ ॥ ஸ்ரீரஷ்ரஸுஸ்ரிஸாஸாஸ்ரிஸாஸ்ரிஸாஸ்ரிவெ

ஸஹா । ஸாமஹோ விஷ்வலெளாய ஸாவபூஷணாய ஸாமஹே ॥ ககக ॥
ஸ்ரீ ஸுதர்மஸதஸ்ரோகா ஸாதனாமவஸ்வணபூஜே । யெஷஜஞிஷஹாதுக
ஷெயாஞ்ஜிவாஸாவஹே ॥ ககக ॥

ஸாதனாமவிஜயா ஸாவசினபூஜே.

சுயம்பிரகாசரான கணேசனையும், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியையும், சுந்தரேசுவரரையும், சுந்தரதாண்டவமூனசபாநாயகரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். சகலசம்பத்தும் பொருந்தின மதுவனகேஷத்திரமென்னும் கோவிலூரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தவராயும், சாதனசதுஷ்டயத்துடன் கூடின மாணாக்கர்களுக்கு ஏதார்த்தமான பரமாத்தும ஞானத்தை ஈன்றருளுகின்றவராயும், அசுவத்த நாதர் முதலான சீடகோடிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க குருகிரேஷ்டரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பரமசிவனுக்கதிகப் பிரியராயும், லக்ஷ்மி சரஸ்வதி முதலானவர்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறவராயும், சாந்தமான மனதுடன் கூடினவராயும், எப்பொழுது மானந்த நடனம் புரியு மன்பனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி பிர்மானந்தத் திருப்தியுடையவராயும், ஞானக்கடலாயும், சர்வவியாபகராயுமிருக்கிற அசுவத்தேச யதீந்திரருக்கு வந்தனம் புரிகின்றேன். அழியாதவராயும், மும்மலங்களற்றவராயும், இரண்டற்றவராயும், மூப்பற்றவராயும், அறிவுருபராயும், மாயாகாரியமற்றவராயும், சிவனுயும், நாசமற்ற பதத்திலிருப்பவராயும், கோபமற்றவராயும், மூன்றுகாலங்களிலுமிருப்பவராயும், அறிவுக்கட்டியாயும், இம்மாம்சக் கண்ணு லறியத்தகாதவராயும், மாயைக் கப்புறப்பட்டவராயும், ஸ்ரீ ராமலிங்கமென்ற பெயரையுடையவராயும், சரணுகதியடைய யோக்கியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்தகுருவை அடிக்கடி நான் எப்பொழுதும்பூஜிக்கின்றேன். உலகத்திலுள்ள குருக்களுக்குக் குருவாயும், சுரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவராயும், மாலால் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், தன்னையடைந்த நண்பர்களுக்கிருப்பிடராயும், வேண்டும் வரத்தை அளிக்கிறவராயும், சிரேஷ்டராயும், அழிவில்லாதவராயும், சகலகலைகளையும், சாஸ்திரங்களையு மறியும் புத்தியைக் கொடுப்பவராயும், ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறவராயும், பாபத்தைப் போக்க வல்லமை யுடையவராயும், தேவகுருவாயும், விசாலமான நேத்திர வீகிண்ணிய முடையவராயுமிருக்கிற குருவை அடிக்கடி வணங்குகின்றேன். சச்சிதானந்த ரூபராயும், உலகத்திலுள்ள சூரியாதி அஷ்டப்பிரகாசங்களுக் கப்புறப்பட்ட சுவயம்பிரகாசராயும், அனேகவித்தலகூடியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்த குருவின் பொருட்டு ஸ்துதி செய்கின்றேன். சகல நீர்வளமும், நிலவளமும், அஷ்டை சுவரியங்களும் பொருந்திய கைலயங்கிரியின்கண் வேதாந்தமாகிற நவரத்தின

பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவராயும், விஷ்ணுமுதலான தேவக்கூட்டங்கள் வணங்கும் பாதகமலங்களை யுடையவராயும், சுவப்பிரகாசராயு மிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கியும், பரமகுருவான அசுவத்தேச யதீந்திரரையும் நமஸ்கரித்து சர்வஜ்ஞரான ஈசனனுக்கிரகத்தினால் பிரமானந்த சரித்திரத்தை பாலனஞ்ய நான் தெரிந்தமட்டி லுரைக்கின்றேன். பூர்வத்திலொருக்கால் நாரத மகா முனிவர் சகல லோகங்களிலும் தெய்வானுக்கிரகத்தால் சஞ்சரித்துக் கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் பூலோகமடைந்து, இப்புவியில் சம்சார துன்பத்தால் வருந்துகின்ற தன் சகோதரர்களான பிராணிகளின் துக்கத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாதவராய் வெள்ளியங்கிரியில் விளங்குகிற பரமசிவனை யடைந்து தன்னுறவினர்கள் படுந் துயரத்தை வெளிப்படுத்தினர். ஏ தேவா எவ்விதமான உபாயத்தால் என்னுடன் பிறந்தோர் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்களோ, அவ்விதமான உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிய பிரமகுமாரனுக்கு விடை அளிக்கின்றார். ஏ நாரதா அச்சீவர்கள் உய்யும்வண்ணம் யானவதரித்து இரகசியங்கின்றேன், இதில் கிஞ்சித்தேனும் சந்தேகமில்லையென்று சொன்ன ஈசன்வார்த்தையைச் செவியுற்ற நாரதர் தாமவதரிக்கின்ற ஸ்தானத்தை வினவ, பரமசிவன் யான் ஜீவன்முக்திபுரமென்கிற மதுரைமாநகரின் கண் மறையவர்குலத்தில் ஆத்திரேய கோத்திரமாகிற சமுத்திரத்திற்கு கவஸ்துபரத்தினமாய் நல்லோர்களுக்கு முக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு இந்த சுவயம்புவான ஜோதிர்லிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்பாவமாய் திரும்பவும் ஜடிதியில் இதில் லீனத்தையடைகிறேனென்ற சிவவாக்கியத்தை செவியுறக்கேட்ட அம்முனியானவர் அனேகவிதமான வேகதோத்திரங்களினால், பக்திபரவசத்தால் அரணைத் துதித்து மகரிஷிகளால் வணங்கப்பெற்ற நாரதரானவர் நாம் வந்த காரியம் முடிவுபெற்றதென்ற சந்தோஷத்தினால் அத்தருணமே சத்தியலோகம் சார்ந்தனர். பிறகு சிலஞட்சென்று தயாளுவானதேவன் தன்னன்பனை நாரதவாக்கியத்தை யுணர்ந்து, விகாரிவருஷம் தைமாதம் குருசந்திரர்கள் நல்லராசியில் சஞ்சாரகாலமான சுவாதிநக்ஷத்திரமும்கூடின சோமவாரத்தில் சுபலக்கினத்தில் பிராம்மணகுலத்தில் பிரமசாஸ்தாகாரத்தை யடைந்த ராம சுவாமிசாஸ்திரிகளின்மனைவி மீனாக்ஷியினுடைய கருப்பகோளத்தில் ஜகன்னாதராயும், மனிதர்களா லெளிதிலறியக்கூடாதவராயும், சந்திரகலையை தரித்தவராயு மிருக்கிற பகவான் மாயாமானுஷ விக்கிரகத்துட னுதிர்ப்பாவமானர். அது எதுபோலவென்றால், நீரே ஆலங்கட்டியாய் கரித்தபோதும், உருக்கின நெய்யே கடின நெய்யானதுபோலவும், சமஸ்தமான ஐசுவரியங்களுக்கும், பராக்கிரமங்களுக்கும், கீர்த்திகளுக்கும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும், ஞானத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் காரணமாய் விளங்குகிற யாதொருபகவானுண்டோ அவரே மூடஜனங்க ளெளிதில் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு மானிக்காட்டி மானிப்பிடிப்பதுபோல், மானிடதேகத்தை விளை

யாட்டிஞ லந்த பரமசிவனடைந்தார். அப்பரமசிவன் பாலபாவத்தையடைந்து பாலகீடையுடன் கூடினவராயிருந்து ஐந்துவயதுசென்றபின்னர் வித்தியாப்பியாசம் செய்து, பிறகு பிர்மசரியாச்சிரமமான முதலாவதாச்சிரமம் வகித்து அதின்பின்னர் வேதார்த்தியனங்களின் கணபை யடைந்தவராயும், சகலமான சாஸ்திரங்களையு மதிணுண்மையையும் கற்றவராயும், உலகவிவகார ஞானங்களுணர்ந்தவராயுப், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவராயும், எப்பொழுதும் சந்தோஷமான மனதுடையவராயும், பிறருக்குப் போதிக்கிறதில் சமர்த்தராயும், ஆத்துமாராமராயும், அனவரதம் மௌனியாயும், குருவிசுவாசத்துடன்கூடிக் கொண்டிருக்கிற அந்த சிவனுனவர் இரண்டாவதான கிரகஸ்தாசிரமபாவத்தையடைந்து மூடர்கள்போல் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ராமலிங்கசாஸ்திரியென்னும் நாமகரணம்பூண்டு புத்திரர்களையுண்டுபண்ணியும், வேதத்தினர்த்தத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், லோககுருவாயுமிருக்கிற பகவத்பூச்சிய பாதரான சங்கரதேசிகர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவேகசூடாமணியென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஷ குருவாலியற்றப்பட்டிருக்கிற சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வாஸ-தேவயதியினுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற தெகூஷிணுமூர்த்தி வீகூஷா விலாசமென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வித்தியாரண்ணிய மாமுனியினுற் செய்யப்பட்ட பஞ்சதசியென்கிற கிரந்தத்திற்குப் பதயோஜனி யென்கிற தமிழர்த்தமொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரிய லென்கிற குருவானவருண்டுபண்ணி சுந்தரமுனன தன்மூத்தமைந்தனுக்கு தன்பிர்மகுலம் விருத்தி யடையவேண்டி மேற்கூறிய புஸ்தகங்களைக் கொடுத்து, சுந்தரம் முதலான அனேகசிஷ்யகோடிகளுடன் தன்குடும்பத்திலெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்து அச்சிவனுன நம்மாசான் காலம்கழித்து நாடகத்தில் வேஷதாரிபோல் குடும்ப பாரத்தைவகித்து யெதார்த்தத்தில் சம்பந்தமற்றவராய் விளங்கினுர். மற்றிதர மாணுக்கர்க ளுய்யும்வண்ணம் தான்தானே வைராக்கியம் நிறைந்தவராயும், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன சற்குணங்களுள்ளவராயுமிருக்கிற அசுவத்த யதீந்திர குருவை இத்துவாதசாந்த கூஷேத்திரத்தில் குருவாய் தானே பாவனைசெய்தனர். அனேகசீடவர்க்கத்துடன் பிர்மநிஷ்டசிரேஷ்டரான அம்மகான் சிறிதுகாலம் சென்றபின்னர், (3) வதான வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து அனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்து அங்கங்கிருக்கும் பக்தஜனங்களுக்கு தன்னுத்துமஞானத்தையருளி, அக்குருவானவர் நடேசன் விசுவனுதனென்ற பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமகரிஷிகளுக்குச் சமானமான யிந்த (2) சிஷியர்களுடனும் வேலீக்காரனுன சங்கரன் முதலானவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மோகூபூமியான வாரணுசியை யடைந்து விசுவனுதரையும், விசாலாகூஷியையும், விஷ்ணுவையும், டுண்டிவினுயகரையும், தெண்டபாணியையும், பைரவரையும், பாபநாசம்செய்கிற மதேசுவரனையும், காசியை

யும், சுத்தகங்கையையும், குகையையும், மணிகர்ணிகையும் விதிப்படி பூஜை செய்து, மறுபடியும் பிரயாகையை யடைந்து பிதிர்க்கள்முதலானவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷசித்தராய் சிறிதுகாலம் அவ்விடத்தில் வாசம் செய்தனர். மத்தியிலிருக்கிற அனேகசேஷத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், தீர்த்தங்களாடியும், அங்கங்குள்ள மாணுக்கர்களுக் கனுக்கிரகம்செய்து அத்து வைதமார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தி ஹாலாசிய சேஷத்திரம் வந்தடைந்தார். வைராக்கியத்துடன் நிறைந்தவராகி (4) நான்காவதான பரமஹம்சாசிரமம் பூண்டு பிர்மானந்தாசிரமி யென்னும் மகிமையான கீர்த்தியைப் பெற்று மதுராதேசத்திலிருக்கிற சிஷ்யவர்க்கங்களுடன்கூடி யம்முனிசிரேஷ்டர் நித்தியானித்தியவிவேகம் முதலான நான்குசாதனங்களின் சுவரூபத்தையும், சம்பந்தம், விஷயம், பிரயோசனம், அதிகாரிகளுடைய விவரணங்களையும், பழுதையிற் பாம்புபோல் ஜீவேசுவர ஜகத்து கற்பனையாய்த் தோன்றியிருக்கிற வத்தியாரோபக் கிரமத்தையும், அதினபவாதத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்திகளின் சுவரூபத்தையும், அவைகளில் ஆத்துமாசாக்ஷியாய் விளங்குந்தன்மையையும், மாயிகமலம், ஆணவமலம், காயிகமலங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவைகளின்நாசத்தையும், ஈச ஜீவ ஜகத்பேதங்களின்சம்சாரத்தையும், காண்பான் காக்ஷி பொரு ளிவைகளின் லக்ஷணங்களையும், சஞ்சித, ஆகாமி, பிராரப்த கர்மங்களின் விசாரத்தையும், முக்தியடையு முபாயத்தையும், சுவர்க்கம், அந்தரிக்ஷம், பாதாளமென்கிற லோகங்களி லுண்டாகிற துக்கங்களையும், ரேசக பூரக கும்பகங்களி னப்பியாசத்தையும், ஜீவன் சம்சாரத்திற்கட்டுண்டு பெண், பணம், மைந்தன் முதலான விஷயங்களில் திரியும் விசேஷத்தையும், பூதப்பிரதிபந்தம், பவிஷியத்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களின் குணங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி பாவங்களையும், காரியகாரணங்களின் சுவரூபத்தையும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலங்களின் தன்மையும், மன்மதன் வல்லமையும், காலங்களுக் கப்புறம்பட்ட வஸ்துவின் லக்ஷணத்தையும், காமிகம் முதலிய ஆகமபேதங்களையும், ஸச்சிதானந்தலக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளின் விசேஷத்தையும், ஜீவத்தோற்றத்தையும், ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணசரீர லக்ஷணங்களையும், ஆத்மம், அங்கம், ஸ்தானம், சத்பாவங்களென்ற நான்குவிதபணிவிடையின் விசேஷத்தையும், அன்பனுசான் சுவரூபங்களையும், அன்னமயப் பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளிலாத்துமா சாக்ஷியாய்ப் பிரகாசிக்குந்தன்மையையும், அறியாமை நான் எனது காமம் குரோதம் இவைகளான பஞ்சகிலேச சுவரூபங்களையும், தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளின் குணங்களையும், அவைகளின் நிவர்த்திரூபமான தத்துவஞான வாசனாக்ஷய பரிணாசங்களின் சுவரூபத்தையும், உபக்கிரம உபசம்மாரம் அப்பியா

சம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதம் திருஷ்டாந்தம் சொல்வது முதலான ஆறுவிதத்துடன் குருமுகமாய் விசாரம்செய்கிறதே சிரவணமென்றும், அதின் பின்னர் அச்சிரவணத்தையே தனித்திருந்துச் சிந்திப்பதே மனனமென்றும், அச்சிரவண மனனங்களினால் நிராகூஷபூணை பா யிருக்கிற பிரமவஸ்துவில் தடையில்லாத சுவானுபவ பிரவாஹரூபமே நிதித்தியாசனமென்றும், தியானம் செய்தவன் தியானம் செய்த விருத்தி இந்த இரண்டிலற்று நிர்விகல்பமான வஸ்துவில், காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்திருக்கிற தீபம்போல் சித்த மசைவற்றிருப்பதே சமாதியென்றும், பரோகூஷ ஞானலகூஷணமும், அபரோகூஷ ஞானலகூஷணமும். ருக்குவேதசம்பந்தமான ஐதரேயோபநிஷத்தின் முடிவான பிரஜ்ஞானம் பிரமமென்றப்பியாசமகாவாக்கியார்த்தத்தையும், எஜுர்வேத சம்பந்தமான பிரஹதாரண்ணியோபநிஷத்தின முடிவான அஹம் பிரமாஸ்மி என்றனுபவ மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், சாமவேத சம்பந்தமான சாந்தோக்கியோபநிஷத்தின் முடிவான தத்துவமஸி யென்ற உபதேச மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், அதர்வணவேதசம்பந்தமான நிருசிம்ம உத்தரதாபனீய உபநிஷத்தின் முடிவான அயமாத்துமா பிரம என்கிற சாகூஷாத்கார மகாவாக்கியத்தினர்த்தத்தையும், விட்ட லகூஷணையும், விடாத லகூஷணையும், விட்டுவிடாதலகூஷணையினால் மாயாவித்தியாஜீவேசுவரவாச்சியங்களைத்தள்ளி லகூயார்த்தமான பிரமகூடஸ்தர்களுக்கு யேகபாவத்தையும், மகான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தர் திருசியானுவித்தம், அந்தர் சப்தானுவித்தம், பகிர் திருசியானுவித்தம், பகிர் சப்தானுவித்தம், சவிகற்பம், நிர்விகற்பம், இவ்விதஆறுவித சமாதிகளின் லகூஷணத்தையும், அவைகளின் சுவானுபவத்தையும், பிந்து, பிந்துஜாக்கிரம், மகாஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், சொப்பனம், சொப்பனஜாக்கிரம், சுஷுப்தியென்றஞ்ஞானபூமிகளின் லகூஷணத்தையும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சக்தி, பதார்த்தாபாவணை, துரீயமென்ற ஞானபூமிகளின் மகிமையும், அவைகளின் விசேஷணங்களையும், கடாகாச மகாகாச ஜலாகாச மேகாகாச சுவரூபங்களையும், அவைகளின் தன்மையான கூடஸ்த பிரம ஜீவ ஈசுவரபாவங்களையும், துவைத விருத்தி, சாகூஷிவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, அகண்டைகரசவிருத்தி, இவைகளின் தர்மங்களையும், அஞ்ஞான சகிதக விபரீதபாவங்களின் லகூஷணத்தையும், அவைகளின் நிவர்த்திக் குபாயத்தையும், மகாகர்த்தா, மகாபோக்தா, மகாத்தியாகியான ஜீவன்முக்தர்களின் விசேஷணங்களையும், மாயாவித்தியாசுவரூபத்தையும், ஆகாசாதி பஞ்சபூதசுவரூபத்தையும், ஜீவன்முக்தி லகூஷணத்தையும், விதேகமுக்தி லகூஷணத்தையும், ரூபகாசத்தையும், அரூபாகாசத்தையும், பாதாதிருஷ்டியும், சொப்பன திருஷ்டியும், மித்தியாதிருஷ்டியும், தன்மயதிருஷ்டியும், லகூஷணவாக்கியத்தையும், சுவானுபூதிவாக்கியத்தையும், குருவால் சொல்லப்படுகிற உபதேசவாக்கியத்தையும், சாகூஷாத்காரவாக்

இபத்தையும், பிரத்தியக்ஷம் முதலிய எண்விதப்பிரமாணங்களையும், பிரத்தியகாத்துமபரமாத்துமஐக்கியத்தையும், பிரவர்த்தியின் மகிமையும், ஜாபாலம் முதலான உபநிஷத்தில் சொல்லும் குருசாதி நான்குவித சன்னியாசத்தையும், ரிபு முதலான பரமஹம்சர்களின் வைபவங்களையும், லோகாயதன் முதல் சாங்கியனீறு யிருக்கிற ஜீவப்பிராந்தர்களின் லக்ஷணத்தையும் துரும்பை பூஜிக்கிறவன் முதல் சுயம்பூ பூஜகனீறுயிருக்கிற சுயம்பிராந்தர்களையும், காபிகாதி ஆகிருதர்களையும், சம்சார சக்கரத்தின் மயக்கத்தையும், அதின் நிவர்த்தியைச் செய்யும் மேலான ஞானோபாயத்தையும், இவை முதலான அனேக விரமங்களையும், தூங்கி விழித்தது முதல் மறுபடியும் தூங்கும் வரை அடிக்கடி நம் குருவானவர் தினந்தோறும் அன்பான பேருந் கனுக்கிரகம்செய் துபதேசித்து வந்தனர். கந்தர்வநகர் போலவும், கிளிஞ்சி வெள்ளி போலவும், கானல் நீர் போலவும், கனவுர் போலவும், வானமை போலவும், கயற்றிற் பாம்பு போலவும், மலடிசேய் போலவும், தரிபு மான் போலவும், முயலின் கோடு போலவும், மனிதக் கொம்பு போலவும், ஆச்சகத்தானது சுத்தப் பொய்யென்று இவை முதலிய திஷ்டாந்தங்களாலே அனுதினமும், அப்பனருளிச் செய்தனர், மாணாக்கர்களுக்கு பக்தி விர்த்தியின் நிமித்தம் தானும் தன் குருவான அசுவத்தேசயதீக்ஷரை பூஜை செய்து, தன் சுபானுபவ நிச்சயத்தால் லோகோபகாரமாய், துரியாதீத சிரமமடைந்து வேத முடிவின் ரகசியார்த்தங்களை வஞ்சனையற்று சுவானுபூதிபையும், சொப்பன திருஷ்டியும், அனேவரதம் அன்புடனறைந்தனர், சரீரத்துடன் கூடினவராயிருந்தாலும், அசரீரராயும், விகாரியாய்த் தோற்றினாலும், நிர்விகாரியாயும், சாக்ஷிபாயிருக்கிற சிவத்தில் அமைதி பெற்றனர். கணக்கற்ற மாணாக்கர்களுடன் கூடியவர்களுக்கு குருபாவத்தையும், தானடைந்து பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கி பேச்சற்ற நிலையில், அவ்வன்பர்களையும் அமைந்திருக்கும்படி செய்து எவர்கள் பிர்மானந்த சீடர்களோ அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாகச் செய்து பிவ்வுலகில் மேலான கீர்த்தியை நம்மாசானடைந்தனர். அவ்வைபவத்தை, ஞானதிருக்காலுணர்ந்த நாரதமுனிவர் பூலோகமடைந்து நமதய்யனை யீசனை வணங்கி துதிக்கின்றனர். தேவாதி தேவனே போற்றி, கருணாகரனே போற்றி, ஸச்சிதானந்த ரூபனே போற்றி, பூர்ணவானே போற்றி, பிர்மபாவனனே போற்றி, முனிகள் பூஜிதனே போற்றி, அன்பர்கள் மனவாசனே போற்றி, குருநாதனேபோற்றி; ஞானபாரகனே போற்றி, போதகப்பிரியனே போற்றி, ஞானிகள்வரனே போற்றி, யென்றிவ்விதம் வேதஸ்தோத்திரங்களினால் முறையிட்டனர். பின்னர் அக்குருவினேகாந்தஞ் சென்று தபோதனரான நாரதமகாரிஷியானவர், ஏ, அய்யனே யாதுபற்றி யிவ்விடம் யெழுந்தருளினீரோ, அக்காரியம் முடிவு பெற்றது. துவாதசாந்த வாசிகளான என்னுடன் பிறந்தோர், தங்களனுக்கிரகத்தால் ஜீவன் முக்தர்களாகினர்களிதிற் சற்றேனுமய்யமில்லை அண்ணலே,

இனி இம்மானிடவேடம் விடுத்து தங்கள் வாசஸ்தலமான தைலோபம் நிர்மல வி பூர்வ ரூபமான ஈசுவரவடிவத்தை யடையிராதவென யிவ்வாறோதினர். இம்முறையைக் கேட்ட அவ்விசன்புன் சிரிப்புடன் கூடினவராகி, முன்னிந்த கலியுகத்தில் உன்வேண்டுகோளின்படி சங்கராசாரியரென்றும் நாமம்பூண்டு காணுபத்தியம் முதலான ஆறுமதவாதிகளையும்கண்டித்து,இக்கலியில், அத்து வைதமதஸ்தாபனம்செய்து, முன்னிந்த நீலகண்டபரமேசுவரனென்னு மரத்துமலிங்கத்தில்யான் முன்னெப்படி அந்தர்த்தானம் செய்தேனோ, அவ்விதமினிச்செய்கின்றேனென்று, பிரமகுமாரனான நாரதரைநோக்கிக்கூறினர். இம்மொழியை யுணர்ந்த விதிமைந்தனும் தனதிருப்பிடமேகினர். நமதாசான் பிர்மானந்ததேசிகன் நாரதனுக்குரைத்தவாக்கிய முணர்ந்து சலனமற்றபவனன் போல் ஜீவன்முக்திவிரதத்தைவிட்டு, அத்தேவன் விதேகமுக்தி பாவமடைந்தனர். பக்தர்களின் பீடைகளைப்போக்கடிக்கத்தக்கவராயும், ஸச்சிதானந்தரூபனுயும் பிர்மரூபனுயும் லோகானுக்கிரகமூர்த்தியாயும், லக்ஷ்மிநாயகனுக்கு திகப்பியராயும், சுவயம் பிரகாசராயுமிருக்கிற அம்மகாதேவரான பிர்மானந்ததேசிகன் துன்முகிவருடம்சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசிசுக்கிரவாரம் உத்திர நக்ஷத்திரமும்கூடின சுபதினத்தில் பிர்ம முகூர்த்தத்தில் விதேககைவல்லியமெனினர். இந்திரன் தேவகோடிகள் நாரதர்முதலான ரிஷிக்கூட்டங்களால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களுடன்கூடின அக்கருணைக்கடலானவிசன் மூற்கூறிய ஜோதிர் லிங்கத்தில் சமுத்திரத்தில் அலை லீனமாவதுபோல் லீனமடைந்தனர், கர்பூரஜோதிபோல் நிர்விகற்பவஸ்துவில் ஐக்கியமாயினர். உலையிரும்புண்டநீர்போல் அச்சுகூஷ்மதேகம் சிவசுவரூபத்தில் அடங்கிற்று. அம்மகாத்துமாவினுடைய ஆத்திம ஞானவிசேஷத்தையும், சிரேஷ்டமான அபரோக்ஷ ஞானசாமர்தியத்தையும் யுக்திசாரங்களுடன் நிறைந்தசுவானுபவவினைத்தையும் தேவசிரேஷ்டனான ஆதிசேடனுத்தவிர யெவன்சொல்ல இவ்வுலகில் வல்லவனுவன் அவ்வாதிசேடனும் பிர்மானந்த மகாமௌனிவைபவத்தை முன்ஞானநோக்காலுணர்ந்தகினலன்றே இரண்டாயிரம்நாவையுடைய நம்மால்சொல்ல முடியாதென்று கருதியன்னிமித்தமே பாதாளலோகமப்பவேயடைந்தனன். அவ்வபாரகருணைமூர்த்தியின் வைபவத்தையிப்புவியில் யானுரைக்கத்தகமையுளனே அப்படியாயினும் பிர்மானந்தாவிர்ப்பாவமுதலிலக்கிய பீறையுள்ள திவ்வியபிரசித்திரத்தை யக்குருநாதன் கிருபாவசத்தால்அற்பபுத்தியுடன்கூடியயான் ஓருவாறறையலுற்றேன். சர்வசங்டங்களேயும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அத்திவ்விய சரித்திரம் ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயமென்றும், நாமகரணம் பூண்டு இப்பாரில் குருநாதன் தயாநோக்கால் ஸர்வோத்கருஷமான கீர்த்தியை யடைபட்டும். அகவத்தயதீந்திர தேசிகருகிருபாவசத்தால் பிர்மஞானிகள் திருப்தியையடையும் பொருட்டும், சகலமான அதிகாரிகள் துதிக்கும் பொருட்டும்சம்சாரசக்கரத்தில் மூழ்கினவரை

கரையேற்றிவைக்கும் பொருட்டும், நம்குருப்பிரீதியின் பொருட்டும், இத்திவ்விய ராமலிங்கவிஜய சரித்திரமானது அவர்முக்கிய கேடனையென்னுல் நன்முயுரைக்கப்படடது. அச்சரிதைக் கொப்புயர்வு இவ்வுலகிலில்லை அதிற் சற்றேனுமையமுறற்க. குருபத்தியுடன் கூடினவர்களாயும் வேதவேதாங்களின்கறை கண்டவர்களாயும், சிரவணுதிதர்மங்கள் பூர்ணமாயடைந்தவர்களாயும், பிரம்ம ஞான முணர்ந்தவர்களாயும், கோபமாகிற வியாதியற்றவர்களாயும், நமக்கு சமானமாயிருக்கக் கூடாதென்ற மாத்ஸரியகுணங்களற்றவர்களாயும், தன்பிரம பிரயோஜனமே மேலென்று கருதினவர்களாய பிருக்கிறம காங்களான வர்கள் இந்த திவ்விய விஜயத்தை பார்வையிட்டுச்சந்தோஷிக்கக்கடவர்கள். இச்சரிதையையன்புடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் மோக்ஷமடைவதற் கையமில்லை குருமுதலியயனவருக்கும் மங்களம் செய்து சாஸ்திரத்தை முடித்தனம்.

ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வ்ருஹ்ரா நந்வஷ்ணுரா தழி॥

ஸ்ரீ வ்ருஹ்ரா மிு துவாரவஷ்ய ரஹம் ஸ்ரீ வ்ருஹ்ரா நிஷ்டா ஸ்ரீ ரஸ்ரீ வ்ருஹ்வஸராஜதெஸிகவரா ஸ்ரீ ரஹ்ரா வரா நரழி | ஸ்ரீ விஷ்ணுரதிரஸ்ரீ நிரு தொகவரவீம் யிக்ரு தகுதகுரா யுஷ்ரா வ்ருஹ்ரா நந்ரு ரா ரா ரா ரணுரஸ வம்லலியொ நரஸவ்யாரு ஹழி ॥ க ॥ நிகுரா நந்ரஸ்ரஹாவிலலிதிவஸ்ரிதா ஸ்ரீ நிவி ரகுலெவ்ஷிதா ஸ்ரீ விஜ்ரூ நவரா நரலலிதிவிலவெ நாதுரு தொதொஷ்ரூ கழி | ஸ்ரீ ரஷ்ரவ ரகுரவரா ரா வ்ரூ கரா ரணுவ்ரஜ்ரூ நரஸ்ரீ க்ஷம் சிவம் வ்ருஹ்ரா நம்ரஸ்ரா ரா ரணுரஸ நவம் லலியொ நரஸவ்யாரு ஹழி ॥ உ ॥ ஸ்ரீ ரஸ்ரீ தரஷரஸ்ரீ தி வொய்ரு ரநிரா வெரா ரு ரு வாரா ரு தா வ்ருஹ்ரா நம்ரஸ்ரீ ரஸ்ரு வலிணுரஹ்ரு ரு யம் வ்ருஹ்ரா ரு ரு தவ்ரா வ்ரிழி | வா ரு லி நா ரஸவதெஸகா வாரகு ரு வா நம்ரெக்ஷணா ரா வ்ரு தம்வ்ருஹ்ரா நந்ரு ரா ரா ரா ரணுரஸ நவம் லலியொ நரஸவ்யாரு ஹழி ॥ ரு ॥ வம்வரா ரா ணுவரஸ்ரு வீ தவாரா ரா ஷா நரஜ்ரு தரு விஜ்ரூ நரஸ்ரா வணுராஹொவியரு தீகா ரஜி தவாரு தரு ரக்ஷணெ தத்தரழி | வாரரா ஹம்கு ரு தீரு ரஸவிலா ஸ்ரீ வாவ ரு துரா ஸ்ரீ ரா வ்ருஹ்ரா நம்ரஸ்ரா ரா ரணுரஸ நவம் லலியொ நரஸவ்யாரு ஹழி ॥ சு ॥ ஸ்ரீ ரஸ்ரஜ்ரொ தி வரஸ்ரா நவ ரா ரு ரத நரா வாவாடவீவ்ஹ்ரு கா ரு ரு ஷ்டாஜ்ரா ரு ரு வி நொ ரதொவொய நரஸ்ரா வ்ரூ ரஜ்ரா வரா யாவொரழி| கவ்ரஸ்ரொரரய தீரு ரு வ்ரஜ்ரநர தரா ஸ்ரீ ரா ரஸ்ரீ ரா ஸ்ரீ யம்வ்ருஹ்ரா நம்ரஸ்ரா ரா ரணுரஸ நவம் லலியொ நரஸவ்யாரு ஹழி॥

வஞ்சுரதழி வாவலிணுழி.

(க)—தத்துவவிவேகப்பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களையும், உபநிஷதார்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்தபஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15) ந்து பிரகரணத்தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப் பிரகரணமானது, வேதாந்தப் பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அனுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததின்பிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தத்தால் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லட்சணமும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லட்சணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவரஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலாஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள் நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனம்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதையுடையவர்களுக்கு, இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவது பிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35) ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானுவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு ஒன்றுயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனவஸ்தைகள் பலவாயும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றுயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திரா ஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லை யென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தால், தானன அறிவு, அறியப்படாததாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினனுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

னுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென் கிற அஞ்ஞானனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், தினம் ஓதோபடித்தாய் எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், மூன்றவஸ்தைகளி லும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அம்மு றையே மறுதினத்திலும், மறுபக்ஷங்களிலும், மறுமாசங்களிலும், மறுவரு ஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று யுக் தியினுல் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு எந்த அறிவா னது உதயமும், நாசமுமற்ற சுவப்பிரகாசவடிவமோ, அதுவே சித்வஸ்துவின் சுவரூபம். லோகத்தில் மனவிமுதலான சகலமானவஸ்துக்களில் வைக்கும் பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின்சொரூபம். ஒருபிராணிக்காவது நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதி கப் பிரியமானது தானுன அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்பட்டு தன் சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விருத்தம் செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமான அதி கப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வித வே துவால், தானே, ஆனந்தசொரூபனென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த ஆசாணவணங்கி, என் அண்ணலே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு ஒன்று யிருக்கும் தன்மையை தன்னுவினுல் யுக்தியானுரைத்ததன்றி, வேறு சுருதி பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடனருள் வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினுலருச்சித்த அன்பணநோக்கி மெனருளிகின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீகேட்டவினுவுக்கு சகல உப நிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையானிங்கருளிச்செய்கின்றனம், சாந்தோக் கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் மற்றுமுள்ள சுரு திகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தரான கூடஸ்தரோலக்ஷியார்த்தமென்றும், சச்சி தானந்தரூபமென்றும், அவரோ நித்தியமென்றும் கூறுகின்ற சுருதியினர்த் தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் சுருதியின் தாற்பரி யத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இங்கு சுருக்கிக் கூறினம். நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்தரூபமென்று கூறினதில் நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன், அதாவது, தங்களால் சொல்லப்பட்ட ஆத் துமா விளங்குகிறதா, அல்லது, விளங்கவில்லையாவென்று ஆக்ஷேபணைசெய்து விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும், அற்பமாயு மிருக்கிற விஷய சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் பரமானந்த சொரூபம் கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம்கூறுகின்றீரெனக் கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா, இவ்வாத்துமசொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமாயிருக்கின்றது. அக்காரணத்தால் பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது எதுபோலவெனில், தன்பிள்ளையும்,

அத்தியயனம் செய்கிற அனேகம் பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து வேதாத்தியயனம் செய்கிற குரல் விளங்கியும் விளங்காமையா யிருப்பதுபோல இவ்வறிவும் விளங்கியும், விளங்காமையாயு மிருக்கின்றது. அவ்வேதுபற்றியாம் பரமானந்தசொரூபமெனக் கூறினம். அதை விரித்துரைக்கின்றனர், திருஷ்டாந்தத்தில் மைந்தன் குரலறியாமைக்கு அம்மாணைக்கள் பிரதிபந்தமாயிருப்பதுபோ லிவ்விடத்தில் வஸ்துவில்லை, வஸ்துவிளங்கவில்லையென்கிற ரூபமாயிருக்கிற ஆவரணசக்தியே பிரதிபந்தகமாயிருந்து வஸ்துவில்லை வஸ்து விளங்கவில்லையென்ற அனுபவரூபமாய் மறைப்பதே மேலான பிரதிபந்தகமென்று இங்கனம் முறையிட்டனம். அவ்வாவரணசக்திக்குக் காரணமான மூலபிரகிருதியைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடத்தில், அஞ்தியா யிருக்கிற மகாமாயையே மூலப் பிரகிருதியென்றும், அது பிரம பிரதிபலனத்துடன் கூடியிருக்கிறதென்றும், சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்சேர்ந்திருக்கின்றனவென்றும், சுத்தசத்துவகுணமான மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் அம்மாயையைச் சுவாதீனம்செய்து சர்வஜ்ஞனையும், சர்வேசுவரனையும், சர்வசக்திமானையும், அதைத்தானே சமஷ்டிகாரணசரீரமாய் அபிமானித்து விளங்குகின்றனர். அவ்விரஜோகுணமான மலினசத்துவ அவித்தையில் பிரதிபலித்து, அவ்வவித்தை வெகுவிதமாயிருப்பதால் அதிற்பிரதிபலித்த ஜீவர்கள் அனேகர்களாகவிருந்து அவ்வவித்தியாசுவாதீனர்களாய் வியஷ்டியான அக்காரணசரீரத்திலேயே அபிமானியாய், பிராஜ்ஞன் என்ற நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனன். மீதியான அத்தமோகுணத்தை பிராஜ்ஞர்களின் போகானுபவத்திற்காக அவ்வீசன், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி, இப்பஞ்சபூதங்களைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்காரணகுணம் ஐம்பூதங்களிலும் கலந்திருத்தல்பற்றி, சத்துவகுணவியஷ்டியில் சுரோத்திராதி ஞானகருவிகளோந்தும், சத்துவகுணசமஷ்டியில் மனம் புத்தி யிரண்டும், ரஜோகுணவியஷ்டியில் வாக்காதி தொழிற்கருவிகளோந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியில் பிராணாதிபஞ்சவாயுக்களுமுண்டாய் இப்பதினேழும் சேர்ந்து சூக்ஷுமசரீரமென்றும், அவ்வியஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் அப்பிராஜ்ஞனை ஜீவன் தைஜசனென்றும் பேரைவகித்தும், அவ்வீசன் அச்சமஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் இரணியகருப்பனென்றும் நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். அச்சீவர்களின் போகபலானுபவத்திற்கேதுவாய் அவவீசன் அவ்வைம்பூதங்களையும் மீதியான தமோகுணத்தால் பஞ்சீகரணம் செய்தனர். பஞ்சீகரணமாவன, அவ்வாகாசாதி யைம்பூதங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகச்செய்து அவ்வொவ்வொன்றை நான்காக்கி, அந்நான்கை அவ்விதரபூதங்களுடன் சேர்த்து ஒருமித்து இத்தூலசரீரத்தை யிவ்விதம் பஞ்சீகரணம் செய்தனர், அதின்பின்னர் அச்சமஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அவ்விரணியகர்ப்பர், அபிமானிக்குங்காலியில் விராட்டென்ற நாமம்பூண்டனர். இவ்வியஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அத் தைஜசன் அபிமானிக்

கும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவை களிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போ கலட்சணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும் ஈசன் உண்டுபண்ணினர். அச்சீவர்கள் புண்ணியபிசிரபாபகர்மத்தால் தேவ மனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயநோக்க முள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலு மறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றுணர்ந்து சதா துக்கிகளாய் கர்மம்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின் றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதா யிருக்குங்காலே மூன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீர மரந்தினடியில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலமிழ்ந்து, அனே கசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலே யிச்சீவர்கள் மூற்பிரப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வே தசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தை நன்முய்க் கைகண்டவரா யும், பிரமவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணுக்கர்கள் பஞ்சகோச வி வேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெ டுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்டவன் பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்பட்டிருப்பதையும் அதி னிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைச் செவி யுற்ற ஆசானுவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்தினுண்டான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும்சேர்ந்த பிராணமய ரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, அவ்விந் திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோதா திவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆத் துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையில் மூழ் கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், பெருத்தே னி னேத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடி னபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்பவிகற்பம் செய்தேனென்ற மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தி யாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந் து அந்தந்த கோசரூபனுய் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றூர். இவரை அன் வய வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சார ச முத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலட்சணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரம்தோன்

ரூத சொப்பனவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்றுமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றுத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்றுமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணாதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன்றுத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்றுமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப்பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேகயுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிர்மமாயாவன். இம்மொழியினுலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆருவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான நன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணையினுல் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தையிங்ஙூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிர்மமானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினுல் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காமகர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகித்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினுல் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்ரூர். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவசுவரர்களுக் குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்டசச்சிதானந்த தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினுல் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சகவிற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண்டாவதாக்ஷேபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கவுமாட்டாதென் றிவ்விதமுறைத்த சிஷ்யனேநோக்கி, குரு அவனேய தெழ்க்கிறூர். நீசெய்த இந்த

ஆக்ஷேபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னுலே, கூடாதென்றுக்ஷேபணை சொல்லிவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென் றுரைப்பையேயானால், விவஸ்தையில்லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாத்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாகிரயதோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ் விசேஷங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வேதுவைப்பற்றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், லக்ஷியத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற் சற்றேனுமையமுறுமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். சிரவணத்தினுலும், மனனத்தினுலுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினுலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாத அனுசந்தானமே நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், சுத்தவிருத்தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே மீதமாகி, காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இதரதுவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அந்நிர்விகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தியிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்துஎழுந்தோனுக்குநானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணம் வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள்ளக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பார்க்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாசவிசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சுத்தவிருத்தியிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது. காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருந்ததென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்றுமேலோர் வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பரோக்ஷஞானத்தினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போலெரிப்பது அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ குணேசாய நம:.

ஸ்ரீ ராகவேந்த்ர குரவே நம:.

ஸ்ரீவித்யாரண்ய நிகர்த வாசஸ்ரீவத்யொஜிதீ
ரவிஜ்ஞாவாய்ஜீவிகா வ்யாஜ்யதே.

வ்ருத்திக்ரவிவேக:.

नत्वा श्री भारतीतीर्थं विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

நத்வா ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்யௌ முனீச்வரௌ ।
வ்ருத்திக்ரவிவேகஸ்ய க்ரியதே பததீபிகா ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும் பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியவாளுடைய ஆசரணையினல் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன்குருவின் நமஸ்காரலக்ஷண மங்களாசரணமானது தன்னல் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சிக்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். :அதின் அர்த்தத்தினல் விஷயப் பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

ஸ்ரீ ராகவேந்த்ர குரவே நம:.

नमःश्रीशङ्करानन्दगुरुपादाम्बुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

நம:ஸ்ரீ சங்கராநந்த குரு பாதாம்புஜந்மனே ।
ஸவிலாஸமஹாமோஹ க்ராஹக்ராஸைககர்மணே ॥ க ॥

ஸவிலாஸமஹாமோஹ க்ராஹக்ராஸைககர்மணே

காரியசமூகத்தோடே கூடியிருக்கிறமூலாஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற

ஸ்ரீ சங்கராநந்த குரு பாதாம்புஜந்மனே

சர்வசம்பத்தினுலே சிஷ்யாளுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு

நம:

நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

நம: (கூடும்)

பதசாரம். சகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரோ ஆனந்தத்தை பண்ணிவிக்கிறரென்கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தமென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான பிரீதிக்கு இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபரான பிரத்யகாத்மா சங்கரானந்தமென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, அவரோகுரு, இதற்குதாரணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற குருநாதனுடையதடாகஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் சக்திபாதம்வந்து, மாயை நஷ்டமானவுடன் பரதத்வத்தில் இவர்களே யெவர் சேர்த்துவைக்கிறாரோ அவரோ குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீமானென்பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினுலே ஆனந்தத்தைச்செய்விக்கிறரென்றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், மேலானமோக்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷ்யர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே கமலம், அதின்பொருட்டு வணக்கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், நாமரூபாத்மகமான காரிய சமூகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மூலாஞானமாகிற முதலையானது தன்தையிலகப்பட்டவர்களே மிகவும் பீடிப்பதால், இது மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையா யிருக்கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தனென்கிற இரண்டுபதங்களின் சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். கூடஸ்தருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மாயையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்ததுக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியாதிக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், பேய்க்கு மந்திரவாதியும் போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्त्वस्यविवेकोयं विधीयते ॥

தத்தாதாரம்வுஹத்வம்தஸேவாநிர்மலசேதஸாம் ।
ஸுகபோதாயதத்த்வஸ்யவிவேகோயம் விதீயதே ॥ உ ॥

தீக்ஷாசமாதிரூபஸாதனோபகாரகேப்⁴ய:
ஸமர்பிதகுரு

அந்தகுருவின்பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

ஸுவிவேகாய=அனயாசமாக தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதின்பொருட்டு
உச்யதே=சொல்லப்போகிற அனுரோபிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய
ப்ரகரணம்=இந்த, விவேக:=விவேகமானது, ப்ரயீயதே=விதிக்கப்படுகிறது.

ப-ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜெகத்தில்நின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. வெள்ளாவியில்வைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசும்பாச்சாயமேற்றுவதுபோலும், உரம்வைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணாடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், வாழைமரத்திலிருக்கிற மேல்மட்டையைப் பிரித்துத் தண்டையெடுப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிவிக்கிறதில் வாஞ்சையுடையவராயுமிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்ரயத்திலும் அறிவினபேதச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तात्संविदैकरूप्यान्नाभिद्यते ॥

ஸுவ்ஹ்ஸுஹுயொவெத்³யா வைசித்ர்யாஜ்ஜாக³ரேப்ருத²க் ।
ததொவிப⁴க்தாத்ஸம்விதை³கரூப்யான்னாபி⁴த்³யதே ॥ ௯ ॥

ஜாக³ரே (சகலேந்திரியங்களினுலேயும் சகலவிஷயஞானமுடைய) ஜாக்கிரத்தில்
வெத்³யா: அறியயோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஸுவ்ஹ்ஸுஹுய: சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்கள்
வைசித்ர்யாத் = (பசு, குதிரைமுதலானவைபோல) விசித்திரமாயிருப்பதால்
ப்ருத²க் வேறுவேறுயிருக்கின்றன
விப⁴க்தா வேறுயும்
ஏகரூப்யாத்=ஒன்றாயிருப்பதால்
தத: அவைகளினின்று
ஸம்வித்=அவைகளறியுமறிவானது
ந அபி⁴த்³யதே பேதமடையவில்லை.

ப-ம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக்காதாரமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதகுண

னியமாய் இருத்தற்கு யோக்கியமாய் இருக்கத்தக்கது, அதுவே பிரதிக்ஞை. உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே ஹேது, ஆகாசம்போலென்பது திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் வேறன்று. ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றுபிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப்போல உபாதிபேதத்தினாலேயே பேதவியவகாரம் கூடுமாகையால் வாஸ்தவமாக பேதம் கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஊஹிக்கத்தக்கதாய்வரும்.

இ-கி. இராஜன் ஒருவனுயும் படைகள் அநேகமாயும் யுத்தத்தில் காணப்படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடுகூடின கண்ணாடிவீட்டுக்குள்ளிருக்கிற புருஷனொருவனுயும், பிரதிபலிக்கிறதோற்றங்களநேகமாயும் தோற்றுவது போலும், சுவர் ஒன்றுயும் சித்திரம் பலவாயும், கண் ஒன்றுயும் ரூபம் பலவாயும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னநியாயத்தை ஸ்வப்பனத்தினுமறிவிக்கிறார்.

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாஸ்வப்நெ தூவெத்யந்து நஸ்தி²ரம் ஜாக³ரெஸ்தி²ரம் ।
தத்³பே⁴தோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதே³கரூபாநபி⁴த்³யதெ ॥ ச ॥

ஸ்வப்நவஸ்தை யிலும்	ஸ்தி²ரம் (காலாந்திரத்திலும்) பார்க்கயோக்கியமாயிருக்கிறது
அப்படியே	கதோ அவைகளின்பேதமிவளவே
இந்தஸ்வப்பனத்தில்	தூ ஆகையினாலே
வெத்³ய அறியப்படுகிறவிஷயமானது	தயோ: அந்தஜாக்கிரஸ்வப்னங்களி
ஸ்திரமன்றியிருக்கிறது	ஸம்வித் அறிகிற அறிவானது
ஜாக்கிரத்தில்	ஏகரூபமானதால்
(வெத்³ய) காண்கிறவிஷயமானது	நபி⁴த்³யதெ பேதமன்றியிருக்கிறது.

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்களுக்குபேதமும் ஒன்றுயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்பிரகாரமே காரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், ஜாக்கிரத்தில் இடைவிடாது பழகினதினுலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பனமென்று சொல்லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் பேதமுள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றுயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அபேதமாயும் விஷயங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானுல் அப்போது இது ஸ்வப்பனமென்றும், இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற சங்கைக்கு இந்

தஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோ என்முல் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்திரதிலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றுத்தரம்

இ-தி. வெண்ணீப்பிள்ளையாரும், வெங்கலப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள்சரக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், வேர்ச்சாயமும், பவுடர் சாயமும்போலவறி, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்படாதேதானெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றுகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-தி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனே மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போன பிற்பாடு அந்தஅரசனே கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனுக கத்தியைவீசி காலம்போக்கிறவன் ஒருவனுயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து சுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறர்.

सुप्तोत्थितस्यसौषुप्तमोबोधोभवेत्स्मृतिः ।
साचावबुद्धविषयाऽवबुद्धंतत्तदातमः ॥

வஷ்வொகலி தவ்யவ்வளஷுப்த தசொவொயொஹவெத்ஸ்ம்ருதிஃ।
வாசாவவபுத்தவிஷயாऽவபுத்தம்தத்ததாதமஃ ॥ ரு ॥

வஷுப்தோத்தவ்ய	சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு	[து	
வளஷுப்தசொவொயம்	சுஷுப்தியிலிருக்குமறியாமையை அறியுமறிவான		
ஸ்ம்ருதிஃ	ஸ்மரணரூபமாக	ஹவெத	பவிக்கிறது
வா ஸ	அந்த ஸ்மரணமும்	தத	அந்தசுஷுப்திகாலத்தில்
அவபுத்தவிஷயா	அறியப்பட்டிருக்கிற அஜ்ஞானவிஷயமுடையது.	சேத தாஃ	அந்த அஜ்ஞானமானது
		அவபுத்தம்	அறியப்பட்டதாக
		(ஹவெத)	பவிக்கிறது

ப-ம். நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஜ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்று வருகிறஸ்மரணம், அடையாளமே தவிர அனுபவமில்லை. அது எதினுலெனில், அனுபவமேஹதுவாயிருக்கிற பாக்கியாந்தரங்களான இந்திரிய சன்னிதான வியா

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனுல் அதிலென்னவாயிற் றென்றுல் அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷயத்தை அறிந்ததாயி ற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் அனுபவபூர்வமா கவே இருக்கிறது. அதினுலென்னவாயிற்றென்றுல் அந்த ஹேதுவால் சுஷு ப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியேனென்கிற அறிவா னது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அனுபவபூர்வமாகஇருக்க யோக்கியமாக இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் வருவதுபோல,) யுக்தி யா தொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானே அவனே ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்து கு ளிர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னேரம் அறியாமலிருந்தேனென்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்த அனுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான அஞ்ஞானத்திற்கு தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு அபேதமென்பதை யும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸவொயொவிஷய ஹ்லிந்ந நவொயா தவவொயவஸ ॥ ருத ॥

ஸः	அந்த
வொயः	அறிவானது
விஷயாஸ	அறியாமையைக்காட்டிலும்
ஹ்லிந்நः	வேறு
வொயாஸ	அறிவைக்காட்டிலும்
ந ஹ்லிந்நः	வேறன்று
ஸ்வப்நவொயவஸ	ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவைப் போல.

வி-ம். அனுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது அறிவாயிரு ப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறுயிருக்கத்தக்கது. கெடத்தை அறிந்த அறிவு கெடத்திற்கு வேறுயிருப்பதுபோல அனுமானம் சுஷுப்தியை அறி ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் வேறுயிருப்ப தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்பனத்தை அறிந்த அறி வுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த கண் ஒன்றுயி ருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயபடிக்கி மற்றகாலங்களிலுமறி வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

வவம்ஸ்தா நத்ரயெப்யெகாஸம்வித்தத்வத்தி நாந்தரெ ।
மாஸாப்தயுகல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநெகதா ॥ சூ ॥

ஏவவம் இந்தப்பிரகாரம்

ஸ்ரூதயெ கூவீ } அவஸ்தாத் திரயத்தி லும்

ஸாவிசு ஏகா கதஸ } அறிவு ஒன்று யிருப் பதுபோல

திநாஜரெ மருநாளிலும்

மோஹாவ்யாம கமிவ்ஹஷ } மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,

மகாசரெவ் ஷு } பூத பௌஷ்யத் காலங்க ளிலும்

கமிகூபா } அனேகவிதமாக கால மேகழிந்துவருகிறது

வி-ம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றுகவேயிருந்ததுபோல, மறு தினத்திலும் அறிவு அபேதமென்ப தையும் அப்படியே மாசந்தோறும் யுகந்தொறும் கற்பந்தோறும் பூதபௌஷ்ய யத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றுகவே இருக்கிறது. யுக்தி ஒருநாளில் தன் னிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனூர் ஊரிலும், பார்த்துக்கொ ண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றுயிருப்பதுபோல எப்போதும் அ றிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று சாதித்ததற்கு பிரயோஜனத்தைச்சொல் லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நொதெதிநாஸ்தமெத்யேகா ஸம்விதெஷாஸ்வயம்ப்ரபா ॥ ௭ ॥

ஏகா ஒன்றுயிருக்கிற

ஸாவிசு அறிவானது

ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸ்வதீ) } சுயம்பிரகாசமாயிருப் பதினாலே

ஏஷா இந்த

ந உதெதி உதயமாகிறதுமில்லை

நாஸ்தம் அஸ்தமனம்

ந ஏதி ஆகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றே. அந்த ஹேதுவால் அறி வுக்கு உற்பத்தியுமில்லை அவருடைய உற்பத்திநாசத்திற்கு அவரைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாத்தினால், உற்பத்திநாசம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்ப த்திநாசம் தானுயிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

சு-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவ ன் வேறே யில்லாமல் போகும்போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றுமை வந்துவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார், அறியப்படாத வபரோக்ஷமாகையால், அறி வு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற கடம் போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப் படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னுலே அறியப்படுமென்றால் கருத்ருத்துவமும் விஷயத்துவ மும், ஒருவஸ்துவுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறொன்றினால் அறியப்படுமெ

ன்றால் அனவஸ்தை வருவதாலும் அறிவுக்கு மேற்சொன்ன விசேஷணம் சித்தித்திருக்கின்றன, ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அறிவுக்கு சர்வத்தையும் விளக்கிவைத்தல் கூடுமாகையால் ஜகத்து விளங்காமல் போகுமென்று நீ சொன்ன ஆக்ஷேபணை கூடாது.

இ-தி. எல்லாவற்றையும் காண்பிக்கிற கண் வேறே ஒரு கண்ணேயபேக்ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய்தான் விளங்குவதுபோலும், ரத்னசூரியாதிகளைப் போலுமென்றறி.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமுமிருக்கட்டும் அதினுலென்ன ஆயிற்றென்றால் சொல்லுகிறார்.

इयमात्मापरानन्दः परप्रेमास्पदंयतः ।

ऊयꣳ ह्यात्मावरानन्दः वरप्रेमास्पदंयतः ॥ ६७ ॥

ஊயꣳ	இந்த	வரப்ரேமா	மேலானப்பிரீதிக்கிருப்பிடமோ
ஹ்யாத்மா	ஆத்துமாவான து	ஸ்பதꣳ	
யதꣳ	யாதொருகாரணத்தினல்	தத꣉	அந்தக்காரணத்தினுலே
		வரானந்த꣉	=பரமானந்தராயிருக்கிறார்

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருக்கிற ஸ்வப்பிரகாசமானதால், இந்த அறிவான ஆத்துமா தானுகவே இருக்கின்றது, எது தானுகவிருக்கவில்லையோ, அது நித்தியமாயும் ஸ்வப்பிரகாசமாயுமாகாது. (கடம்போல)

இ-தி. இரத்தினத்தையும், அது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தையும்போலவறி. ஆத்துமாவுக்கு நித்தியத்துவமும், சித்துரூபத்துவமும், சாதித்தாயிற்று. நித்தியத்துவத்திற்கு வேறுக, சத்தியத்துவமில்லாமையால் நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் இரண்டும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கின்றனவென்று வாசஸ்பதிமிச்சிராள் சொல்லியிருப்பதால், ஆத்துமாவுக்கு சத்தும், சித்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ஆனந்தத்தையும் சாதிக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்துமா மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடராகையால் பரமானந்த ரூபராயிருக்க யோக்கியர். யாதொன்றுனது பரமானந்தமாயிருக்கவில்லையோ, அது மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாக ஆகாது. (கடம்போல) இ-தி. மாப்பிள்ளையும் மாப்பிள்ளைத்தோழனையும்போல

சு-கை. என்னைச்சுடவேண்டுமென்று தன்னிடத்தில் துவேஷம் காணப்படுகையால், பிரேமாஸ்பதமே சித்திக்காதபோது, பரபிரேமாஸ்பதம் எப்படி சித்திக்கும். இ-தி. பெண் ருதுவாகாதபோது பிள்ளைபெறுவாளா, பிராமணனென்பதை சந்தேகமாயிருக்கும்போது பவண்டரீகராவானு, கட்டிக்கத்துணியில்லாதவனை குபேரனுவானுவென்று கேட்கவேண்டியதில்லாததுபோலிருக்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுபவமாவது சுகரூபனை தனக்கு துக்க சம்மந்தமேற்பட்டதினுல், வெறுப்புக்காணப்படுகிறதேயொழிய உண்மையி

லில்லை. பிரீதியானது எல்லவருக்கும் தன்னிடத்தில் அனுபவ சித்தமாயிரு ப்பதாலும், நீ சொன்னது கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாய் பரிகரிக்கிறார் அதாவது, ஜலத்திற்கு வந்திருக்கிற உஷ்ணமானது அன்னியமான அக்கினி யின் சம்பந்தத்தால் சித்திப்பதுபோலவும், குளிர்ச்சியானது வாஸ்தவமான அனுபவ சித்தமாயிருப்பதுபோலுமறி, இன்னம் படிக்கத்தில் வர்ணம் சேர் க்கையால் காணப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

ஸாநஹமேவம்ஹிலேயாஸமிதிப்ரெமாத்மநீக்ஷ்யதெ ॥ அ ॥

(ஸஹம்)	நான்	ஹி	யாதொருகாரணத்தினால்
ஸாஹமேவா நம	இல்லாமல் போகவேண்டாம்	மாத்மநி	தன்னிடத்தில்
மேயாஸம்	(சதா) இருக்கவேண்டும்	ப்ரேம	பிரீதியானது
இதி	யென்று	ஈக்ஷ்யதெ	காணப்படுகிறதோ

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் நானில்லாமல் இருக்கிறவனன்று எனக்கு ஒருக்காலுமில்லாமைவேண்டாம் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று இவ் விதமான பிரீதிசகலருக்கும் ஆத்துமாவில் அனுபவமாகவே காண்பட்டிருக் கின்றன. ஆகையால் பிரேமையில்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

சு-கை. ஹேதுவில் சொன்ன பிரேமை ஆத்துமாவிலிருக்கட்டும் மேலான பிரியரென்பதில் பிரமாணம் காணப்படாமையால் அந்த விசேஷணம் கூடா தெனில்.

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।

अतस्तत्परमेतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

தத்ப்ரேமாத்மார்த்தமந்யத்ரநைவமந்யார்த்தமாத்மநி ।

அதஸ்தத்பரமேதேநபரமாநந்ததாத்மநஃ ॥ கூ ॥

அந்யத்ர	(அன்னியமான) புத்திரா திகளிடத்தில்காண்கிற	நைவ	இல்லவேயில்லை
		அதஃ	அந்தக்காரணத்தினால்
தத்ப்ரேம	அந்தப் பிரீதியானது	தத்	அந்தப் பிரீதியானது
ஆத்மார்த்தம்	தன்னிமித்தம்	பரமம்	மேலானது
ஆத்மநி	தன்னிடத்தில் (காண்கிற)	ஏதேந	ஆகையால்
ப்ரேம	பிரீதியானது	ஆத்மநஃ	தனக்கு [ருக்கிறது
அந்யார்த்தம்	அவைகளினிமித்தமாக	பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமி

வி-ம். தனக்குவேறுயிருக்கிற புத்திராதிகளிடத்தில் யாதொரு பிரீதி கா ணப்படுகிறதோ அது தன்னிமித்தமேதவிர அவைகளினிமித்தமல்ல.

இ-தி. தேன் வைத்தபாணியில் காணப்படுகிற தித்திப்பு தேனைச் சேர்ந்த தபோலும், ராஜனுடைய படைகளுக்கு விருந்துசெய்வது ராஜன் நிமித்தம் போலுமறி. தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற பிரீதி அவைகளின் நிமித்தியமல்ல, தன்னிமித்தமே. இ-தி. தேனில்காணப்பட்ட தித்திப்பு பாணியைச் சேர்ந்த தல்லாததுபோலும், ராஜனுக்குசெய்கிற உபசாரம் படைகள்நிமித்தமில்லாத தபோலுமறி. ஆகையால் தானே நிருபாதிக நிரதிசயமான பரப்பிரம்மரூபனு தையால் பரமானந்தனென்றறி.

அ-கை. ஆகையால்யிந்த ஏழு சுலோகத்தால் சொன்ன அர்த்தத்தை சு சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्यातथाविधम् ।
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

ஈகூம்வஹ்வித்தராமந்த சூத்தாயுக்த்யாததாவிதம் ।
வரப்ரஹ்மதயோச்சைக்யம் ச்ருத்யந்தேஷூபதிஸ்யதே ॥ கம்॥

ஈத்தம	இப்பேர்கொத்த
யுக்த்யா	யுக்தியினுலே
சூத்தா	ஆத்துமாவானவர்
ஸச்சித்தானந்த ரூபரென்று சொல்லப்பட்டார்	
தத்தாவியம்	அப்படிச்சச்சிதானந்தரென
வரப்ரஹ்ம	பரப்பிரமத்தையும்கூறி
தயோரபி	அக்கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு
சைக்யம்	ஐக்கியமானது
ச்ருத்யந்தேஷு	வேதாந்தங்களில்
உபதிஸ்யதே	உபதேசிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். (3) வது சுலோகமுதல் (6½) சுலோகமவரையில் அறிவுக்கு நித்திய மான சத்தின்தன்மையும், (½) சுலோகத்தால் அறிவுக்கு உற்பத்திநாசமற்ற சு யம்பிரகாசமான சித்தின்தன்மையும், (8-9) வது சுலோகங்களால் ஆத்துமா வுக்கு பரமானந்தரூபமான ஆனந்தத்தன்மையும் சித்தித்தது. அவ்வேதுவால் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான ஆத்துமாவே சச்சிதானந்தரூபரென்று யுக்தியால் சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்போ ஆத்துமாவுக்கு தங்களால் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமா னது யுக்தியினுல் சித்திக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி, உபநிஷத்து பிரமாண மில்லையேயெனில், நம்மால் யுக்தியால் ஆத்துமாவுக்கு சச்சிதானந்தலக்ஷணம் சொன்னபடியே சாந்தோக்கிய ஆறுவது அத்தியாயத்திலும், தன்புத்திரனு சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரிஷி சச்சிதானந்தரூபமே தத்பதலக்ஷியார்த்த பிரமமென்றும், அதுவே துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், வாச் சியங்களான ஜீவேசுவரர்கள்முதலான விசேஷணங்களை அசி என்றபதத்தால் நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான அகண்டைகரச பிரமகூடஸ்தரான நீயே தத்துவமசி யென்று சொன்னதுபோல, அனேக வேதாந்தசுருதிகளில்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போதுபிரமாணமில்லையென்று

சொல்லக்கூடாது. இ - தி. சக்கிரவர்த்தியே சிங்மையைக் கட்டி ஆளுகிறவனென்று சட்டத்தில் சொன்ன இலக்கணம் இவனிடத்தி லிருப்பதும் இவன் அவன் என்றசொல் ஒருவனைக் காண்பிவிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. ஆத்துமாவின்பரமானந்தரூபத்தை ஆட்சேபிக்கிறான்.

अभाने नपरं प्रेम भानेन विषये स्पृहा ।
சுஹாநெநவாஅஅஎ ஹாநெநவிஷயெவ்ஸ்ருஹா॥ கஅ॥

சுஹாநெ (ஸகீ) ஆத்துமா விளங்காதபக்ஷத்தில்
வாஅ மேலான
வ்ரேஷ நெ பிரியராகார்
ஹாநெ (ஸகீ) விளங்கும்பக்ஷத்தில்
விஷயெ விஷயத்தில்
ஸ்ருஹா நெ ஆசையுண்டாகக்கூடாது

வி-ம். ஆத்துமாவின்பரமானந்தமானது, விளங்கயில்லையா, விளங்குகிறதா, விளங்காதபட்சத்தில் பரமமானபிரீதிக்கு விஷயமாகார், உலகத்திலே ஒருவிஷயத்தின் சௌந்தரியஞானம் உண்டாகியல்லவோ அதில் பிரீதிவுண்டாகும், ஆனதால் பரமானந்தரன்று,

இ-தி. தாசியின்ரூபலாவண்யங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தல்லவோ பரமானந்தம்ஜனிக்கவேண்டுமென்பதுபோலவும்ஆத்துமாவிளங்கும், பக்ஷத்தில்சுகசாதனமான மாலைமுதலாயுள்ள விஷயத்திலும் அதிலுண்டாகிய சுகத்திலும் யாருக்கும் இட்சைவரக்கூடாது, அதெப்படியென்றால் பலபிராப்தியான துயாருக்கும் லபித்திருக்கும்பட்சத்தில் அதற்குச்சாதனத்திலிச்சை யுண்டாகிறதென்கிற நியாயத்தால்நித்தியநிரதிசயபிரமானந்தலாபம் விளங்கும்போதுக்ஷணமிருப்பதாயும் சாதனங்களின் அபேக்ஷையால்பராதீனம் முதலான தோஷங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிறவிஷயத்திலிச்சை கூடாதாகையாலும் ஆத்துமாபரமானந்தரூபரன்று.

இ-தி. சித்தசுளிகையால் திருப்தியடைந்த சித்தன்பசியால் பிசைச்சிதிண்டாடுவானு என்பதுபோலும், அரசனானபின் அடிமைக்காசைப்படுவனு என்பதுபோலும், நீதியதிபதியானபின் அரைக்கிரைமணியத்திரகு ஆசைப்படுவனுவென்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் பிரகாரார்த்தரமாய் கூடுகையால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

अतोभाने प्यभातासौ परमानन्दतात्मनः ॥
சுதோஹாநெவ்யஹாதாஸௌவாஅரமாநந்தாத்மநஃ॥ கக॥

சுதஃ ஆகையினாலே
ஹாநெ சுவி விளங்கிக் கொண்டிருந்தும்
சுவளெ இவர்
சுஹாதா விளங்கப்படாமலிருக்கிறார்
ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு
வாஅரமாநந்தா பரமானந்தத்துவ மிருக்கிறது

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் விளங்குகிறது விளங்காமை இரண்டுபக்ஷங்களிலும் தோஷமிருக்கிறதாக நீசொன்னீயோ, அந்தஹேதுவினுலேயே ஆத்துமாபரமானந்தரூபர் விளங்கிக்கொண்டே யிருந்தும் விளங்காம லிருக்கிறரல்லவா.

ச-கை. ஒன்றுக்குத்தானே ஒரேகாலத்தில்விளங்கி விளங்காமைகூடாதெனில், இதுயென்ன அயுக்தம்சொல் இப்படி அனுபவம் காணப்படவில்லையென்றுசொல்லுகிறயா, அல்லது திருஷ்டாந்தரஹிதமென்று சொல்லுகிறயா வென்றுசங்கித்து;முதல்சங்கைக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிறர்.

अद्धचेतृवर्गमद्धचस्थ पुत्राध्ययनशब्दवत् ।
भानेप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेनयुज्यते ॥

சுஜ்ஜெதுவமுதஜ்ஜுவ்வவுதூரஜ்ஜுயதமஸ்ஸவஸ ।
ஹாதெநவ்யுஹாதகாஹாதவஸ்யுவ்ரதிவெலெநயுஜ்ஜதெ॥கஉ॥

அத்தியயனம்பண்ணுகிற பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தின்மத்தியில் தோன்றுகிற தன்பிள்ளையினுடைய வேதபாடத்தின் குரல் தகப்பனுக்குக் கேட்பதுபோல

சுஜ்ஜெதுவமுதஜ்ஜுவ்வவுதூரஜ்ஜுய
தமஸ்ஸவஸ

ஹாதெந சுவி } விளங்கிக்கொண்டிருந்தாலும்
சுஹாமி விளங்கவில்லை

ஹாதவ்யு விளக்கத்தின்தோற்றம்
வ்ரதிவெலெந பிரதிபந்தத்தோடே
யுஜ்ஜதெ கூடிக்கொண்டிருக்கிறது

வி-ம். அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தில்உண்டாயிருக்கிற,தன்பிள்ளையின் சப்தமானது வெளியிலிருக்கிறபிதாவுக்கு சாமானியமாய் விளங்கினலும் இதுதான், நமது பிள்ளையின்குரலென்று யெப்படித்தெரியவில்லையோ அப்படிதன்னனந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருந்தும் பிரதிபந்தத்தோடேசேர்ந்திருப்பதால்விளங்காமலிருக்கிறது,ஆத்துமாபிள்ளை,அதின்விளக்கம் பிள்ளையின்குரல்,மனமுதலிய தத்துவங்கள்,கூடஅத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகள், அவைகளின்விவகாரங்கள், அந்தப் பிள்ளைகளுடையகுரல்கள், அவைகளால் இந்த ஆத்துமாவினுடையதோற்றம்தோன்றியும்தோற்றவில்லை,இரண்டாவதுசங்கைக்குத்திரம் விளங்கினலும் விளங்காமைக்குஇதில்சொல்லியபிரதிபந்தமே காரணமானதால் சாமான்னியமாய், விளங்கியும் விசேஷமாய்விளங்காமைகூடும், அதுயெவ்விதபிரதிபந்தமெனில் சொல்லுகிறர்.

प्रतिबन्धोस्तिभातीति व्यवहारार्हवस्तुनि ।
तन्निरस्यविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

ஸ்ரீகிவைஸொவ்ஹிஹாதீதிவ்யவஹாரஹாஹுவஹ்ஹுனி ।
தந்நிரவ்யவிரூஜவ்யதவைர்யதாஉதஜரூப்யதெ ॥ ௧௯ ॥

ஸ்ரீஹாதீதிவ்யவஹாரஹாஹுவஹ்ஹுனி — இருக்கிறது விளங்குகிறது யென்று வியவஹரிக்க யோக்கியமான ஆத்துமவஸ்துவில்

தந்நிரவ்யு — அதைத்தள்ளிவிட்டு
தவ்யு — அதற்கு
விரூஜவ்யு — விருத்தமான இல்லை விளங்கவில்லை யென்பதை
உதாஉதஜரூப்யதெ — உதாஉதஜரூப்பத்திசெய்கிறதுயாதோ
ஸ்ரீகிவைஸ்ஸ — அதுவேபிரதிபந்தமென
உச்யதெ — சொல்லப்படுகிறது.

வி-ம், சகலசம்சாரத்திற்கு மூலகாரணம் ஆவரணசக்தியென்று சகலசாஸ்திரிகளிலும் சொல்லியிருப்பதால், அந்தஆவரணம் அசத்தாவரணம் அபாணவரணமென்று இரண்டுவிதங்களாயிருந்து, சகலரையும்ஆத்துமாவில்லை, விளங்கவில்லையென்று சொல்லும்படிசெய்கிறதை இங்கேயிவர் பிரதிபந்தமென்று சொன்னர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிரதிபந்தத்திற்குக் காரணத்தைதிருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்களிலும் கிரமமாகக் காண்பிவிக்கிறர்.

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

தவ்யஹெதுஸ்ஸமானாபிஹாரஸ்புத்ரத்வனிஸ்ரூதௌ ।
ஈஹாநாதிரவித்யைவவ்யாமொஹைகநிவந்தநம்॥ ௧௯॥

வ்யாமொஹைகநிவந்தநம் — மோகத்திற்கு முக்கியகாரணமாயும்
ஈஹாநாதிஃ — அநாதியாயுமிருக்கிற
அவித்யைவ — அவித்தைதான்

புத்ரத்வனிஸ்ரூதௌ — புத்திரனுடைய குரல் கேட்பதில்
தவ்ய — அதற்குத்தடையான
ஸமானாபிஹாரஃ — வெகுபேர்களுடன்கூடியிருக்கிறசப்தமே
ஹெதுஃ — காரணமாயிருப்பதுபோல்
இஹ — தார்ஷ்டாந்தத்தில்

தா-ம். பிள்ளையின்குரல்விளங்காமைக்கு மற்றவர்களுடையசப்தம் காரணமாயிருந்ததுபோல், இவ்விடத்தில்விபரீதஜ்ஞானங்களுக்கு முக்கியகாரணமானஅவித்தையே, தன்னுடைய ஸ்வரூபம் தனக்கு நன்றாய் விளங்காமைக்கு முக்கியகாரணமென்றறி.

இ-தி. பிராமணனுக்கு தன்னிலைமைதெரியாமல் மயங்கி உளரிக்கொண்டிடப்பதற்கு ஒருபொட்டிசாராயமே காரணமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையைச்சொல்லுவதற்கு அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्विता ।
तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

ಚಿದಾನನ್ದಮಯಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಸಮನ್ವಿತಾ ।
ತಮೋರಜಸ್ಸತ್ವಗುಣಾ ಪ್ರಕೃತಿರ್ದ್ವಿವಿಧಾಚಸಾ ॥ ೮೫ ॥

ಚಿದಾನನ್ದಮಯಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಸಮನ್ವಿತಾ — சச்சிதானந்தப் பிரமத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடே கூடியதாயும்

ತಮೋರಜಸ್ಸತ್ವಗುಣಾ — சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களையுடையதாயிருக்கிற

ಪ್ರಕೃತಿಃ மூலப்பிரகிருதி யென்றறி — ಚಸಾ அதுவும்

ದ್ವಿವಿಧಾ இரண்டு விதங்களாகிறது

(உ) யென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதா யிருக்கிற பிரகாராந்தரத்தைக்குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவறி.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्वशुद्धचविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते॥

ಸತ್ವಶುದ್ಧಚವಿಶುದ್ಧಿಭ್ಯಾಂ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಚತೇಮತೆ॥ ೮೬॥

ಸತ್ವಶುದ್ಧ ವಿಶುದ್ಧಿಭ್ಯಾಂ — சத்வசுத்தியா யிருப்பதாலும் அசுத்தத்தோடே கலந்திருப்பதினாலும்

ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆ ಚ } மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் — ತೆ அவைகள்

ಮತೆ சொல்லப்படுகின்றன.

வி-ம். பிரகாசரூபமானசத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதினாலென்றால் குணங்திரங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினாலென்றறி, ரஜோகுணத்திற்குஅசுத்தியெதினாலெனில், குணங்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி, அந்தசுத்தாசுத் தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின் அரண்மனைக்குள் விருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மங்தையிலிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம் அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லபட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்பிக்கிறார்.

मायाविंबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

ஸாயாவிம்பொவஶீக்ருத்ய தாம்ஸ்யாத்ஸர்வ்வஜ்ஞ ஈஶ்வரஃ।
அவித்3யாவஶகஸ்த்வன்ய ஸ்தத்3வைசித்ர்யாத3னேகதா4 ॥ ஙஎ ॥

ஸாயாவிம்பம் — மாயையிலே பிரதிபிம்பத்தை சைதன்யமானது
தாம் — அந்த மாயையை
வஶீக்ருத்ய — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதால்
ஸர்வ்வஜ்ஞஃ — சர்வத்தையும் அறிகிறவராயிருக்கிறார்
ஈஶ்வரஃ — ஈசனாக
அவித்3யாவஶகஃ — அவருக்கு அன்யனாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனென்றால்
து — அவித்3யாவஶகஃ — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
அன்ய — தத்தத் அவைகளின் விசித்திரத்தால்
ஏவ — இருக்கிறார்
அனேகதா4 — வெகுவிதமாக ஆனான்

இ-தி. தீரனானவன் தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசெற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள் பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனையும், மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னுலேயே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேர்ப்படுத்தும் பொருட்டு மூன்றிசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्या त्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

ஸாகாரணஶரீரம்ஸ்யா த்ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபி4மானவான்॥ கள॥

ஸா — அந்த அவித்தையே
காரணஶரீரம் — காரணதேகமாக
ஸ்யாத் — ஆகிறது
தத்ர — அந்த காரணதேகத்தில்
அபி4மானவான் — அபிமானிக்கிறவனுப்
ப்ராஜ்ஞஃ — பிராஞ்ஞனாக ஆகிறான்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினுலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷமானதால் காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனும் எதினுலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையும்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின்சிருஷ்டிசொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

தமஃப்ரதானப்ரக்ருதெ ஸ்தத்போகாயேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்பு ப்ருவோபூதானிஜஜ்ஞிரெ ॥சஅ॥

தமஃப்ரதானப்ரக்ருதெ	அந்தப் பிரானுர்களின் போகத்தின் பொருட்டு
ஸ்தத்போகாயேஶ்வராஜ்ஞயா	ஜகத்திற்கு காரண மான தமோகுண மாயையி னின்று
வியத்பவநதேஜோம்பு ப்ருவோ	ஈசனுஞ்ஞையால் வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
பூதானி	ஐம்பூதங்கள்
ஜஜ்ஞிரெ	உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவாரஞ்ஞையாலென்பது நியமனசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமா யிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயை ப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷ்ணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பது போலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற் காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धिर्तान्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

ஸக்வாம்ஶைஃபஞ்சபிஸ்தெஷாம் க்ரமாத்தர்தீந்த்ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வக்க்ஷிரஸன க்ராணாக்யமுபஜாயதெ ॥ககஅ॥

தெஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய
ஸக்வாம்ஶைஃ	சத்வகுணத்தின் பாகங்க ளான
பஞ்சபிஃ	ஐந்தினுலே
தர்தீந்த்ரியபஞ்சகம்	ஞானேந்திரிய பஞ் சகமானது
க்ரமாத்	கிரமமாக
ஶ்ரோத்ரத்வக்க்ஷிர ஸகராணாக்யம்	செவித்வக்குகண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்க ளடைந்து
உபஜாயதெ	உண்டாயின.

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்தி லுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியைச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वं वृत्तिभेदेनतद्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

தொராஞ்கோரணாவஸவொவ்ருத்திலொதாதயா ।
ஸொவிஸுஸுஷுவாவ்யாஜ்ஜிவ்யாந்நிஸுயாத்திகா ॥ ௨0 ॥

வஸவொவ்ஃ சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
தொஃ அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
ஞஞ்கோரணா அந்தக்கரணம்
உவஜாயதொ பிறந்தது
வ்ருத்திலொதாவிருத்திபேதத்தினுலே
தகு அந்த அந்தக்கரணமானது
யியா இரண்டுவிதமாயிற்று

விஸுஸுஷுவ (வஸு,) ஆலோசனை ரூபமா யிருப்பதுபற்றி
ஃ மனமென்று பெயரை
வ்யாஜ அடைந்தது
நிஸுயாத்திகா (வுதீ) நிச்சயரூபமாயிருப்ப தைப்பற்றி
வொஜ்ஜிபுத்தியென்றுபேருடையதாய்
வ்யாகு ॥ ஆகிறது

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அது இரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டியாகும்போதுவெல்ல அச்சுயென்றும் சொல்லப்படுகிறதுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படி-முறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायू पस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜொம்ஸைவெஷுஹ்விஷ்வாக்குரதுஷ்கர்மேந்திரியாணிது।
வாக்பாணிவாதவாயவிவஷ்வாஹ்யிதாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௨௪ ॥

தெஷாம் அப்பூதங்களினுடைய
வஷுஹிஃ ஐந்தாயிருக்கிற
ரஜொ ஸைஃ ரஜோகுணபாகங்களினுலே
க்ருதோக முறையாக

கர்மேந்திரியாணி தூ. கர்மேந்திரியங்களான வை
வாக்பாணிவாதவாயவ வஷ்வாதி வாக்குகை கால் பாயு குஹ்யமென்ற நாமங்கள்டைந்து
ஜஜ்ஞிரே உண்டாயின

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितै प्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाख्यो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை ப்ராணொவ்ருத்திலொதாத்வஞ்சுயா ।
வ்ராணொவாநஸ்தாநஸ்ஸமாநாக்யோதாநவ்யாநஸ்ததவஃ ॥ ௨௨ ॥

வாகெந்த்ரியாணி சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வாஹிகெ ராஜஸாம்சம்கலந்த
கெ அவைகளினாலே
ப்ராணஃ பிராணவாயுவுண்டாயின
வ்ருத்திஹேதுகதொழிலின்பேதத்தால்
ஸஃ அந்தப்பிராணவாயுவே
வை-ம்ஃ. ய. மறுபடியும்
ப்ராணஃ பிராணனென்றும்
அபானஃ அபானனென்றும்
ஸமானஃ சமானனென்றும்
உதானவ்யா ஸ்ரீ உதானனென்றும் வ்யானனென்றும்
தெ அவைகள்
வாயவ்ய ஸ்ரீ ஐந்துவித்தங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை லன்றுசேர்த்த. கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஞருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-தை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

வுத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணைஹ்ருகெஸப்தபிர்மனஸாயியா ।
ஸரீரம்ஸப்ததஸபிஸ்ஸூக்ஷ்மந்தல்லிங்கமுச்யதெ॥ உரு॥

வாகிகர்மேந்த்ரியப்ராண வ்ருகெஃ ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணாதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மனஸா மனதோடேயும்
யியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான
ஸப்தபிஃ இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தல்லிங்கம் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்குமம்
ஸரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்தராதிஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச்செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிசச்லமாயுமிருக்கிறமனபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப் புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

அலங்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் வீட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவா
ழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவதி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஜேசுவரர்க
ளுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறர்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

வ்ராஜ்ஞஸ்தூராபிமானேநதைஜஸகூம்யுவஹ்யதே ।
ஹிரண்யகர்ஹதாமீஶ வ்யொவ்யுஷ்டிவஹ்ஷ்டிதா ॥ உச ॥

வ்ராஜ்ஞஃ சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனவன்
தத்ர அந்த சூக்குமசரீரத்தில் [ல்
சூஷ்டாநேந தாதாத்மியாபிமானத்தா
தைதஜசனென்றபெயரை
வ்யஶ்நுதே அடைகிறான்

ஈஶஃ மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யர்ஹ இதில் அபிமானத்தால்
ஈஹதாம் இரணியகர்பனுகிறார்
தயோஃ அவ்விருவர்களுக்கும் பே
தமெதினுலெனில்
வ்யஷ்டிவ்ஹ வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பே
ஷ்டிதா தங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும்
கிரஹஸ்தனும்போலுமதி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அணு
பவம்யென்னவென்றுல் சொல்லுகிறர்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

வஹ்ஷ்டிரீஶஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
தத்ஹாவாத்ததோந்யேது கத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ உடு ॥

வஹ்ஷ்டிஃ ஸமஸ்தங்களையும் தானுய்
ஷ்டாம் பார்க்கிற

ஸ்வாத்மதாதாத்ம்ய ஏகத்துவஞானத்தி
வேதநாத் னுலே

ஈஶஃ ஈசுவரனனவர்

தத்ஹீ அவரைக்காட்டிலும்
தது ஜீவனியமாயிருக்கிற ஜீவர்
தஃ களேரவென்றுல்
தத்ஹாவா அந்த சர்வாபிமான மில்
த் லாமையால் [ாலே
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா வியஷ்டியென்ற பெய
கத்யந்தே சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவதி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்க
ளான தைஜச இரணிய கர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின்,
உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறர்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந் ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ உசு ॥

புநர் மறுபடியும்

தத்போக } அந்த ஜீவரின் போகத்தி
காய } ன்பொருட்டு

போகாயதநஜந்மநே

போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீ
ரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவாந் } சமஸ்த செல்வமும், எல்லா
வல்லமையும், சகலகீர்த்
தியும், சர்வசக்தியும், வை
ராக்கியமும், அபரோக்ஷ
ஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्थाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புநஃ ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ உள ॥

ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதா } இரண்டிரண்டாகச்செ
ய } ய்து

புநர் மறுபடி.

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செயது

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயா } தன்தன் பாகத்துக்க
ன்னியங்களான பிர
ண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவனபோக்யபோகாச்ரயோத்பவஃ॥௨௯॥

தைஃ	அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களிலுலே
அண்டஃ	அண்டமானது உண்டாயிற்று
தத்ர	அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
புவனபோக்யபோகாச்ரயோத்பவஃ	மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதிஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னுதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவரரஞ்ஞையினல்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளேசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவதி.

அ-கை. இந்தப்பிரகரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்மூன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைச்வானரோபவேத்।
தைஜஸாவிச்வதாம்யாதாதேவதிர்யங்நராதயஃ॥ ௩௦॥

ஹிரண்யகர்ப்பஃ	ஹிரணியகர்ப்பர்
அஸ்மிந்	இந்த
ஸ்தூலதேஹே	ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்
வைசுவானரனென்கிறபேராக	
பவேத்	ஆகிறார்
தைஜஸாஃ	தைஜசர்கள்
விச்வதாம்யாதாஃ	விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவர்நாநாமகங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து
தேவதிர்யக் நரரதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்	தேவதிர்யங்நராதயஃ

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவதி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினுல்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाशुते ॥
वृजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

தெவரா ழுரபி புநரீவ தூக்கவொயவிவஜி தாஃ ।
கூவ புதெகஉ ழுஹொ ராயகஉ கது ம்வஹ ஜதெ ॥
நதூ ராங்கீ டாஇவாவ தா ரதா வ தா ரந்தரமாஸு தெ ।
வ்ரு ஜந்தெஜ நூ நோஜ நூலப ந்தெனெவநிவ்ரு திம் ॥ ஈ ॥

வராழு ழிதூ நஃ } பகிர்முகாளாக வெளிநாட்டத்தையுடைவராயிருக்கிற
தெ அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்
வ்ரு தூக்கவொயவிவஜி தாஃ
பஞ்சகோசசாக்ஷித்துவஞான மில்லாதவர்களாய்
ஹொ ராய போகத்தின்பொருட்டு
கஉ உழவாதிதொழில்களை
கூவ ழுதெ செய்கிறார்கள்
கஉ கது ம்வ தொழில்செய்வதற்கே
ஹ ஜதெ புஜிக்கிறார்கள்
நதூ ரா நதியில்
சீடாஃ புழுக்கள்
கூவ தா ரக ஒருசுழியில் நின்றும்
கூவ தா ரகரா மற்றொருசுழியை
கூ விவேகமாக
வ்ரு ஜந்தெ ஜ அடைகின்றனபோல்
தெ அந்த ஜீவர்கள்
ஜ நூ நஃ ஒருஜன்மத்தைவிட்டு
ஜ நூ மறுஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்
நிவ்ரு தி மோக்ஷசுகத்தை
ஹொ ஜெ
வ ந ரு } அடைகிறார்களே யில்லை

வி-ம். சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களே வெளிநாட்டமாக வேஉண்டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டமாகவே யிருக்கிறார்களேதவிர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லையென்று சொல்லுகிறது.

இ-தி. குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் வெளியில்விளையாடஓடிப்போவதுபோலவாம்.

சகை தார்கீகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்குவேறாக ஆத்துமாவை அறிந்திருக்கிறார்களேயென்றால் அவர்களப்படி யறிந்தபோதிலும் சுருதிசித்தமான அந்தரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால், ஒருவரும்அந்தரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது, விஷயசுகாதிகளே யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதிசரீரத்தை யெடுத்து அந்தசரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் மற்படி தேவாதிபோகத்தைபுஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடிகர்மத்தை செய்வதற்காக வென்றறி, பலானுபவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிலிச்சை உண்டாகாது அதற்குசாதனானங்களு மில்லாமற்போம்.

இ-தி. தினம்தோறும்சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும்போலவதி.

அ-கை. இப்படிசம்சாரத்தின் வரவானகற்பனையைச்சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தை காண்பிவிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्राप्यतीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதினோத்ருதாஃ ।
ப்ராப்யதீரதருச்சாயாம்விஶ்ராம்யந்தியதாஸுகம் ॥ ௯௬ ॥

தே அந்த புழுக்களானவை	தீரதரு ஹ்யா } கரையிலிருக்கிற மரத்
ஸத்கர்ம பரிபாகாத் } முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால்	யாம் } தின் நிழலை
கருணாநிதினா } தயாளுவான புருஷனால்	ப்ராப்ய அடைந்து
உத்ருதாஃ (ஹஜ்ஃ) } அற்றண்ணீரிலிருந்து உயரெடுக்கப்பட்டு	யதா எப்படி [அப்படி-
	ஸுகம் சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ
	விஶ்ராம்யந்தி } சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்
	கொண்டிருக்கின்றன

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டாலதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

உபதேஶமவாப்யைவமாசார்யாத்தத்வதர்ஶினஃ ।
பஞ்சகோஶவிவேகேனலபந்தேநிர்வ்ருதிம்பராம் ॥ ௯௭ ॥

ஏவம் } இப்படி சற்குருபரிபாகம் வந்தவுடனே	ப்ராப்ய அடைந்து
தத்வதர்ஶினஃ கூடஸ்த பிரமைக்கிய ஞான்த்தை யுடையவரா யிருக்கிற	பஞ்சகோஶ விவேகேன } அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடையவிவேகத்தினாலே
ஆசார்யாத் சற்குருவினிடத்தினின்று	பராம் பரமோகஷ்த்தை
உபதேஶம் } (தத்வமஸ்யாதி மகாவாக்கிய) உபதேசமாகிற சிரவணத்தை)	லபந்தே அடைகிறார்கள்

இ-தி. ஐந்துகோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறநிதியை இஷ்டன்கொடுத்த திரவுகோலால் அதைத்திறந்து அந்தநிதியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ்வதுபோலவதி.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
कोशास्तैरावृतस्वात्माविस्मृत्यासंसृतिंव्रजेत् ॥

அந்நம்ஹ்ராணொ உபொவஹ்மி ஸா நந்ஹ்வ தீவகுதெ । கொஸா
வ்ரெஸாவ்ருதஹ்வா தாவிஸ்ம்ருத்யாஸம்ருதிம்வ்ரஜேத்॥ கூ॥

தே அவைகள்
அந்நம் அன்னமயமென்றும்
ப்ராணம் பிராணமயமென்றும்
உபம் மனோமயமென்றும்
விஜ்ஞானம் விஞ்ஞானமயமென்றும்
ஆனந்தம. ச ஆனந்தமயமென்றும்
இதி. வது இப்படி ஐந்துகளான
கோஸாஃ { கோசங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
வா தா (சாக்ஷியாகிய) ஆத்துமா
தைஃ அந்த பஞ்சகோசங்களினாலே
ஆவ்ருதஃ(ஸன்)மறைக்கப்பட்டவனாகி
விஸ்ம்ருத்யா { (தன் சாக்ஷித்வஞானத்தின்) மறதியினாலே
ஸம்ருதிம்ஜனனமரணாதிதுன்பத்தை
வ்ரஜேத் அடைகிறார்

வி-ம். ஆத்துமாதன்னுள்ண்டாக்கப்பட்ட கோசங்களால் அத்வைதானந்தனாதான் மறைக்கப்படுவதால் அதற்குகோசமென்றுபெயர் ஏற்பட்டது.

இ-தி- உலகத்தில் கோசகாரமென்ற பட்டுப்பூச்சி தன்னுள்ளுண்டுபண்ணப்பட்டநூலடைந்து தானேதுக்கப்படுவதுபோலும், ஜலமானது தன்னுள்ளுண்டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும், அக்கினியானதுதன்னிடத்திலுண்டான சாம்பலால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும் ஆகாசமானதுதன்னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டதுபோலுமறி.

சு-கை. அந்தகோசங்களின் சுரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोन्नसंज्ञिकः ।
लिंगेतुराजसैःप्राणैःप्राणःकर्मेन्द्रियैस्सह ॥
सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத்பஞ்சீகுதபூதோத்தொதெஹஸ்ஸ்தூலொன்னஸம்ஜ்ஞிகஃ ।
லிம்கெதுராஜஸைஃப்ராணைஃப்ராணஃகர்மெந்த்ரியைஸ்ஸஹ॥
ஸாத்விகைர்தீந்த்ரியைஸ்ஸாகம்விமர்ஸாத்மாமனோமயஃ ।
தைரேவஸாகம்விஜ்ஞானமயோதீர்நிஸ்சயாத்மிகா ।
காரணெஸத்வமானந்தமயோமோதாதிவ்ருத்திபிஃ॥ கூ॥

வஞ்சீகுதபூதோத்தஃ பஞ்சீகிருதபூதத்தில் நின்று உண்டானதாயும்

ஸ்தூலமாயுமிருக்கிற — ஸ்தூலம்
தேகமானது — தேஹம்
அன்னமயகோசமாக — அந்நமயகோசஸ்
ஆகிறது — வ்யாக்ருத
ஸூக்குமசரீரத்திலும் — ஸூக்ஷ்மசரீரே
ராஜோகுணசமஷ்டியவ்யஷ்டியிலுண்டான — ராஜஸைஹ்
பிராணங்களோடும் — ப்ராணைஹ்
கர்மேந்திரியங்களோடுங்கூடி — கர்மேந்த்ரியை ஸஹ
பிராணமயகோசமாகிறது — ப்ராணஹ
சத்துவகுணத்தினுண்டாயிருக்கிற — ஸாத்விகைஹ்
ஞானேந்திரியங்களோடுகூடி — ஜ்ஞானேந்த்ரியை ஸஹ
ஆலோசனையானநினைப்பே — விசாரோ
மனோமயகோசகாகிறது — மநோமயஹ
அந்த ஞானேந்திரியங்களோடேகூடியே — தைஸ்தை ஸஹ
நிச்சியவடிவமாயிருக்கிற புத்தி விருத்தியானது — நிஶ்சயாத்மிகா புத்தி
விஞ்ஞானமயகோசம் — விஜ்ஞாநமயஹ
காரணசரீரத்திலிருக்கிற — காரணே
மலினசத்துவமானது — வாகும
பிரியமோதபிரமோத விருத்திகளிலேலே — ப்ரியமோதப்ரமோதாதிபி
ஆனந்தமயகோசமாக ஆகிறது. — ஆநந்தமயஹ வ்யாக்ருத

அ-கை இப்படிஸ்தூலதேகாதிகளே அன்னமயாதி கோசமென்று ஜடமாய்சொன்னுல் சுருதியால் அன்னமயர் அதற்குள் பிராணமயர் அதற்குள்மனோமயர் அதற்குள்விக்ஞானமயர் அதற்குள் ஆனந்தமயரென்று ஆத்துமாவாகச்சொல்லி யிருக்கும்பொழுது நீங்கள்அவைகளே ஜடமாகளப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

तत्तत्कोशैस्तुतादात्म्यादात्मातत्तन्मयोभवेत् ॥

தத்தத்கோஶைஸ்துதாத்ம்யாதாத்மாதத்தன்மயோபவேத் ॥

ஆத்துமாவும் (ல்) அந்தந்த கோசங்களினாலே தானென்ற தன்மையால் — தத்தத்கோஶைஸ்துதாத்ம்யாத் ஆத்மா தத்தன்மயஹ பவிக்கிறார்

வி-ம். (து) யென்றசப்தத்தால் ஆத்துமாவுக்கு கோச விலக்ஷணத்துவம்சுருதிப்பிக்கப்படுகிறது.

இ-தி. ராஜன் நீசஸ்திரீயை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டதால்சேவுகன் அம்மாவென்று அழைக்கும்படி நேரிடுவதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது இவ்விதமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு பிரமத்வமெப்படி சித்திக்குமெனில் கோசவிவேகத்தால் சித்திக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांपञ्चकोशाविवेकतः ।
स्वात्मानंततउद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

கூஜயவ்யதிரெகாஜ்யாம்வஞ்சுகொஶவிவெகதஃ ।
ஷ்யாதாநம்ததஉஜ்ஜ்ருத்யவாம்வ்யஹ்ருவஉச்யதெ॥ கஎ॥

கூஜயவ்யதிரெகாஜ்யாம்	அன்வயவியதிரேகயுக்திகளால்
வஞ்சுகொஶவிவெகதஃ	சொல்லப்போகிறபஞ்சகோசங்களுடையவிவேகத்தினாலே
ததஃ	அந்த கோசங்களிலேயிருந்து
ஷ்யாதாநம்	சாக்ஷியானதன்னை
உஜ்ஜ்ருத்ய	உயரயெடுத்துவிட்டு
வாம்வ்யஹ்ரு	பரபிரம்மமாக
உவஉச்யதெ	ஆகிறார்

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஐந்துமடிவின் கயமானபள்ளத்தில் வீழ்ந்திருந்த ஒருகிழவனைகரையேற்றியபின் அவன்வீடுபோய் சேர்ந்துபோலவாம்.

அ-கை. பிரகிருதஅன்வய வியதிரேகங்களின் தன்மையைசவிஸ்தாரமாய் காண்பிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेयद्भानमात्मनः ।
सोन्वयोव्यतिरेकस्तत्भानेन्यानवभासनम् ॥

கூஹாநெவ்யூஹுஜ்ஹவ்ய வ்வெயஹ்ரா நஶாதாநஃ ।
ஹொந்வயொவ்யதிரெகஸ்வஉ்ஜாநெநயாநவஹாஸநம்॥ கூஅ॥

ஹ்யூஹுஜ்ஹவ்ய	ஸ்தூலதேதகம்
கூஹாநெ(ஸ்தி)	தோன்றுத
ஹ்வெய	சுவப்பனவஸ்தையில்
ஶாதாநஃ	ஆத்துமாவினுடைய
யஜ	யாதொருஸ்வப்னசாக்ஷியின்
ஹாநம்	ஞானமுண்டோ
வஃ	அதுவே
கூவ்யஃ	ஆத்துமாவுக்கு அனுவிருத்தி
தஉஹ்ரெந	அந்த ஆத்துமவிளக்கமிருக்கும்போது
கூயாநவஹாஸநம்	ஸ்தூலதேதகத்தின்தோற்றமையே
வ்யதிரெகஃ	வியாவிருத்தி யென்றறி

வி-ம். இந்தபிரகரணத்தில் அன்வயத்திற்கு அனுவிருத்தியும் வியதிரேகத்திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் அதிலுள்ளபலாபலன்கள்எப்படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படி இத்தேகம் நாமல்லாதபோது தேகசம்பந்தமான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியதக்கது இன்னும் ஒருயுக்தி, வஸ்திரமில்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் இருக்கும்போதெல்லாம்அதின்மைபோலும்அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகததை ஆன்மாவன்றென்று போதிக்கிறஅன்வயவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தையும் அப்படி காண்பிக்கிறார்

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानोलिंगस्याभानमुच्यते ॥

ஜீவாலாதெஷுஷ்வாளவ்யாஒதுநொலாநஉவ்யஃ ।
வுதிரெகவுஷுதுஷ்டாநெஷுஜீவாலாநஉவுதெ॥ ௧௯॥

ஜீவாலாதெ லிங்கதேதகம்தேதாற்றுத	துஷ்டாதெ ஆத்துமவிளக்க மப்போ திருக்கும்போது
ஷுஷ்டாள சுஷுப்தியில்	ஜீவஷ்ய லிங்கதேதகத்திற்கு
ஆதமீ ஆன்மாவிற்கு	கலாமீ விளங்காமையே
லாபீசுஷுப்திசாகூயானவிளக்கமே	வுதிரெகஃ வியாவிர்த்தியென்று
கநயஃஷ்யாகு அதுவிருத்திருக்கிறது	உயுதெ சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. கண்ணுட்டியில்லாதபோது முகமிருக்கிறதும் முகமிருக்கும்போ தெல்லாம் அதின்மைபோலாடாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசவிவேகத்தைத் ஆரம்பித்து லிங்கதேதக விவேகஞ்செய் தது, பிரகிருதவிபாதத்மையெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும்லிங்கதேதகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதவிபாதமில்லையென் று சொல்லுகிறார்.

இ-தி. பன்னிரண்டுமரக்கால் என்பதற்கும் ஒருகலமென்பதற்கும் பேதமில் லாததுபோலவும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகனென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனித னென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலு மென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्युःकोशाःप्राणमनोधियः ॥

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்யுஃகோசாஃப்ராணமநோதியஃ॥ ௧௦॥

தத்விவேகாத் அந்தலிங்கதேதகவிவே கத்தினாலே	கோசாஃ கோசங்களானவை
ப்ராணமநோதியஃ பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்க ளென்ற	விவிக்தாஃ பிரிக்கப்பட்டவைகளாக
	ஆஸ்யுஃ ஆகின்றன

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

तेहितद्गुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ॥

தெஹ்தித்குணாவஸ்தாலெதமாத்ராத்ருதக்க்ருதாஃ॥ ௧௦॥

தெஹி அந்த மூன்று கோசங்களும்	வ்ருதக் தெரிசில்களின் பேதமாத்தி
தத் அந்த லிங்கதேதகத்தில்	க்ருதாஃ த்தால் வேறுகச்சொல்
குணாவஸ்தாலெ முக்குணங்களின்	லப்படுகின்றன
தமாத்ர பேதத்தினால்	

இ-தி. ஓருஸ்தூலதேதகத்தில் கண்டத்திற்குமேல் உத்தமமென்றும், இடுப் புவரைமத்தியமமென்றும், அதற்குக்கீழ அதமமென்றும் சொல்லப்படுவது போலவதி.

அ-கை. இப்போது காரணசரீரவிவேக உபாயம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तचभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्तचनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்தௌ ஹ்யனாத்மாவஸ்தூனோர்ஹயோः ।
வ்யதிரேகஸ்து தூஹ்யனே ஸுஷுப்தௌ நவஹ்யவபாஸனம்॥ சகூ॥

ஸுஷுப்தௌ ஹ்யனே } சுஷுப்தியிலங்காத
ஸமாதௌ } சமாதியில்
தூஸ்ய ஆன்மாவினுடைய
ஹ்யனே கூ விளக்கமே
அன்வயஃ அனுவிருத்தித்திருக்கிறது

தூஸ்ய } ஆன்மாவினுடைய விளக்க
னே } மிருந்தும்
ஸுஷுப்தௌ } சுஷுப்தியென்ற ஒன்று
நவஹ்யவ } மறியாமை யில்லா
பாஸனம் } மையானதே
வ்யதிரேகஃ நிவர்த்தித்துப்போனது

வி-ம். இதிலொரு அனுமானம், பிரத்தியகாத்துமா கோசங்களுக்கு வேறுகையிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாமலிருந்தும், தான் அப்படிப்போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் யாதொன்று போய்க்கொண்டிருந்தாலும் யாதொன்றுமேபோகவில்லையோ, அது அவைகளுக்குவேறு, எப்படிபுஷ்பங்களுக்கு நார்வேறுகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு நிறம்முதலானது ஒருநிறத்தில் ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசுவென்றஜாதிஎல்லாநிறங்களிலும் அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிரமத்துவம் சித்திக்குமென்று, சொன்னதற்குப்பிரமாணமாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லியுபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை நிரூபிக்கிறார்

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरस्थितयाद्धीरःपरंब्रह्मैवजायते ॥

யதாஹ்யம்ஜாதிஷீகைவ ஹ்யாத்மாயுக்த்யாஸமுத்ருதஃ ।
ஸரீரஸ்தி தயாதீரஃபரம்ப்ரஹ்மைவஜாயதே॥ சஉ॥

முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ
அப்படிப்போல இவ்விதமாக
ஸரீரஸ்தி } ஸ்தூலசூக்குமகாரணதே
தயாஸ } கத்திலிருந்து

தீரஃ } ஆன்மாவை அன்வய வியதி
ரேகயுக்தியால்
ஜாதஃ } நன்றாக கரையேற்றப்
(ஹ்ய) } பட்டவராய்
பரம்ப்ரஹ்மைவ பரப்பிரமமாகவே
ஜாயதே அகிறார்

தா-ம். சிதானந்தரூபமான லக்ஷணம்கூட ஸ்தபிர்மங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிர்மஞானம்.

இ-தி. கிணறுதோண்டினபிறகு தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொழுதுமிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவறி.

அ-கை. இதுவரையில்சொன்ன கிருந்தத்தால் சபலமானதத்துவஞானம் கிரூபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிவிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்குமொருட்டுஇப்போதுசொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை யனுசரித்து மேல்கிரந்ததாற் பரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरैक्यंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

வராவராத்மநோரைக்யம்யுக்த்யாஸம்பாவிதைகதா ।
தத்வமஸ்யாதிவாக்யைஸ்ஸாபாகத்யாகேநலக்ஷ்யதே ॥ சந்-

வராவராத்மநோ:	கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு
ஸைக்யம்	இப்படி
யுக்த்யா	யுக்தியினலே
ஸம்பாவிதா	ஏகத்துவமானது
தத்வமஸ்யாதிவாக்யை:	சம்பவிக்கப்பட்டதோதா
ஸாபாகத்யாகேந	எந்த ஏகத்வமானது
லக்ஷ்யதே	தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால் விட்டுவிடாத லக்ஷணையினல் காண்பிவிக்கப்படுகிறது

இ-தி. யுக்தியினல்புகைவண்டி யேறப்படித்தப்பட்ட விதமே சித்தநூல்களிலும்,அப்படிபஞ்சபூதங்களினுடைய சேர்க்கையினலேயே (வேகமாதிகளுண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை. (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு(தத்) என்கிறபதம் முந்தியிருப்பதால் (தத்) என்றபதத்தின் வாச்சியார்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्धिरा ॥

ஜகதோயதுபாதாநம்மாயாமாதாயதாமஸீம் ।
நிமித்தம்ஶுத்தஸத்வாம்தாமுச்யதேப்ரஹ்மதத்திரா ॥ சஞ்-

யது	யாதொரு பிர்மசைதன்னியமானது [க்கிற
ப்ரஹ்ம	
தாமஸீம்	தமோகுணப்பிரதானமாயிரு
மாயாம்	மாயாசக்தியை
ஆதாய	கிரகித்து
ஜகத:	ஜகத்திற்கு
உபாதாநம்	உபாதானகாரணமாகவும்
ஶுத்தஸத்வாம்	சுத்தசத்துவபிரதானமா
தாம்	அந்த மாயாசக்தியை [ன
(ஆதாய)	கிரகித்து
(ஜகத:)	ஜகத்திற்கு

நிமித்தகா நிமித்த காரணமாயிருக்கிற
சிவஸ்ரீ ஸ்ரீ அந்தபிர்மசைதன்னியமே

சிவ மிராத் என்ற சொல்லினல்
உபலிச்சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞையுமுடையவன் அரசனென்று சொல்லப்படுவதுபோலும் தோல்(சக்தை) ரசங்களோடே கூடியதை கரும்பு என்பது போலுமறி.

அ-கை. துவம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலினஸத்வாந்தாம்காமகர்மாதிதூஷிதாம் ।
ஆதத்தேதத்பரம்ப்ரஹ்மத்வம்பதேனததோச்யதே॥ சசூ॥

வாஸ்ரீஹ பரப்பிரமமான து
யதா எப்போது

காமகர்மாதிதூஷிதாம் ஆசையென்ற தமோகுணத்தாலும் கர்மமென்ற ரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு கெட்டதாயும்

மலினஸத்வ அதினல் மலினப்பட்ட தாயுமிருக்கிற
சாந்த அவித்தியாசக்தியை
ஆதத்தே கிரகிக்கிறதோ

சிவ அந்த பிரமமான து
ஸ்ரீவம்பதவாச்சியமாக
சதா அப்போது
உபலிச்சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைதொட்டாங்கச்சி ரசங்களோடே கூடியதேங்காய்போலும் சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் நிகிருஷ்டமானவிலைக்கு ஒப்புக் கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படிதத்பதத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதினீம் ।
அகண்டம்ஸச்சிதானந்தம்மஹாவாக்யேனலக்ஷ்யதே॥சகூ॥

வாஸ்ரீவி ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும்
த்ரிதயீம் மூக்குணங்களுமாயிருக்கிற
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை

உபாதாவிட்டு காரணாக்கியத்தினுலே
அகண்ட தத்துவமவியென்ற
சுவஸ்ரீ தேசகால வஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும்

வஸ்துவாகிய பரம்	சச்சிதானந்தமாயு மிருக்கி ற (பிரமமானது)	லக்ஷணையினால்	போதிக்க ப் படுகிறது

இ-தி. கரும்பிலும் தேங்காயிலுமிருக்கிற அரசங்கலைதள்ளி ரசமான இரண்டுபாலையும் ஒன்றுப் சேர்ப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிவிட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தஞான மெங்கேபார்க்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸொயமித்யாதிவாக்யேஷுவிரோதாத்ததிதந்தயோஃ।
த்யாகெநபாகயோரேகஆச்ரயோலக்ஷ்யதேயதா॥ ஸஅ॥

ஸஃ அயம் இத்யாதிவாக்யேஷு		சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்	
தத்தஸ்ய இதந்தாயாஃ	அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு	விரோதாத்	விருத்த மன்னியிலிருக்கிற
	[லே	தயோஃ	இரண்டுக்குமாதாரமான
விரோதாத்	விரோதமாயிருப்பதினால்	ஆச்ரயஃ	தேவதத்தன் ஒருவனே
தயோஃ	அந்த விருத்தாம்சங்களின்	யதா	எப்படி
த்யாகேந	பரித்தியாகத்தினால்	லக்ஷ்யதே	காண்பிக்கப்படுகிறானே

இ-தி. அந்தராஜனே இந்தபரிசாரகனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபடைகளையும் ஆஞ்ஞையும் கரித்துணியையும் கரண்டியையுமிட்டு ஆளை ஒருவனுக்காட்டுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்தம்சொல்லி தார்ஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யெ விஹாயைவமுபாதீபரஜீவயோஃ।
அகண்டஸச்சிதாநந்தம்பரம்ப்ரஹ்மைவலக்ஷ்யதே॥ ஸஅ॥

பரஜீவயோஃ	ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவத்துவத்திற்கும்	அகண்டம்	அகண்டமாயும்
		ஸச்சிதாநந்தம்	சச்சிதானந்தமாயும்
உபாதீ	உபாதிகளாயிருக்கிற	பரம்	கிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
மாயாவித்யெ	மாயாவித்தைகளை	ப்ரஹ்ம ஏவ	பிரமமே [படுகிறது
விஹாய ஏவ	தள்ளித்தானே	லக்ஷ்யதே	லக்ஷணையினாலேபோதிக்கப்

இ-தி. மலிபோலேயும் பூணூல்குட்டிபோலேயும், எடுத்த வடிவத்தைவிட்டு அனுமார், ஒருவருக்கேவிளங்கினதுபோலவறி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்தினுல் லகூஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து, சவிகற்ப்பமும் நிர்விகற்ப்பமாவென்று விகற்பிவித்து பிரதமபகூஷத்தில் பூர்வபகூஷி (தோஷம் சொல்லுகிறன்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வேலக்ஷ்யஸ்யஸ்யாதவஸ்துதா॥ சகூ॥

ஸவிகல்ப (ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)) ஆகிய
லக்ஷ்யே (மஹாவாக்கியத்தினுல் லகூஷிப்பிக்கப்படுமானுல்)
லக்ஷ்யத்திற்கு மித்தியாத்துவமானது
ஸ்யாத் உண்டாய்விடும் (ஆகையால் முதலாவதுபகூஷங்கூடாது)

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்துக்களோப்போலபொய்யாய்விடும்

அ-கை. இரண்டாவதுபகூஷத்திலும் அவன்தோஷம் சொல்லுகிறன்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनद्रष्टुंनचशंभवी ॥

நிர்விகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வம்நத்3ருஷ்டும்நசஶம்ப4வீ॥ சகூ1॥

நிர்விகல்ப (நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு)
லக்ஷ்யே லகூஷியமாயிருத்தல்
ந.த்3ருஷ்டும் காணப்படவில்லை
ந.ச ஶம்ப4வீ ஒருக்காலும் சம்பவிக்கமாட்டாது

இ-தி. சுவஸ்ப்தியில் நிர்விகற்ப்பமான ஸ்வபாவம் ஒருவராலும் காணப்படாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிறர் நீகேட்டசங்கையிலேயே, அதற்குத்தரமிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று, விகற்பபூர்வகமாக தோஷம்சொல்லுகிறர்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்யஸவிகல்பஸ்யவாபவேத் ।
ஆத்3யேவ்யாஹதிரன்யத்ரானவஸ்தாத்மாஶ்ரயாத3யஃ॥ ருo1॥

நிர்விகல்பஸ்ய நிர்விகற்பமென்கிறமுதலாவதுபகூஷத்தில்
ஸவிகல்பஸ்ய சவிகற்பத்தைக்குறித்தா
விகல்போ நீ செய்த விகற்பமானது
ஆத்3யே உன்னுலேயேஅது ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
அன்யத்ர சவிகற்பமென்கிறஇரண்டாவதுபகூஷத்திலேயோவென்றுல்

அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரய
மென்ன, இவைமுதலான தோஷங்
களெல்லாம் உண்டாகின்றன

சமவஸ்தாதூஷணயாதியஃ

வி-ம். அதுயெப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷத்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிருக்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடேகூடியிருக்கிற விகற்பத்தினுஞ்ம், முதலாவதுவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினுஞ்ம், ஒரேவிகற்பம்சொல்லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது. அதை ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும் இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றும்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினுசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமானதால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானதுமுதலாவது வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்தஇரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முதலாவதான மூன்றும்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவிசேஷணீபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்னதூஷணம் இவிடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னியோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதூஷணம்வருமென்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीष्यताम् ॥

ஈதம்கு³ணக்ரியாஜாதித்³ரவ்யஸம்ப³ந்த⁴வஸ்துஷு ।
ஸமந்தேநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமேததி³தீஷ்யதாம் ॥ ருக ॥

ஈதம் இந்ததூஷணமானது

குணமானது நிற்குணத்திலா அல்லது
குணத்திலா கிரியையானது கிரியி
யையற்றதிலா அல்லது கிரியையி
லா, ஜாதியானது மப்படியே, திரவி
யமானது மப்படியே, சம்பந்தவஸ்
துவுமப்படியே ஊகிக்கத்தக்கது

குணக்ரியா ஜாதி த்³ரவ்யஸம்ப³ந்த⁴ வஸ்துஷு

ஸமந்தேந சமானமாகையால்

ஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வம் இந்த சமஸ்தமும்

ஷாஷிவ } அந்தந்த குணதிகளின் சு
ஹூ ஜகி } வரூபத்திற்கென்று | ஜஷ்டகாம அங்கீகரிக்கத்தக்கது

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணரகிதமென்ற முதலாவதில், குணமில்லவேயில்லையென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில்ஆன்மாசிரய மமுதலானதோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இதுஅசத்தான சமாதானமானால், சத்தானசமாதான மெப்படியென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். ஆகையாலிப்படிச்செய்கிற விகற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணதிகள் சமஸ்தமும் அந்தந்த வஸ்துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

அ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போதுநீர்சொன்னபடி இருக்கட்டும்பிரகிருதத்தில் என்னஆயிற்றெனில்.

विकल्पतदभावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।
विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்ப தத்பாவாப்யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துனி |
விகல்பித்வலக்ஷ்யத்வஸம்பந்தாத்யாஸ்துகல்பிதாஃ || உ ||

விகல்ப தத்பாவாப்யாம் விகற்பமென்ன விகற்பமற்ற தன்மை யென்ன இந்த இரண்டினும்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துனி சம்பந்தப்படாத பரமாத்துமவஸ்துவில்

விகல்பித்வலக்ஷ்யத்வஸம்பந்தாத்யாஸ்துகல்பிதாஃ விகற்பதன்மை என்ன, லக்ஷியத்தன்மைஎன்ன, சம்பந்தமுதலானவைகளென்ன

கல்பிதாஃ. கு-இவைகள்கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கரானஆன்மாவில், நீகேட்டதானசகலமும் கற்பிதமென்றறி, அது எப்படியென்றால், இந்தஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதிசப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திரவ்யமென்பதுகுணங்களுக்கு, ஆசிரயமாயிருப்பது, இதைதார்க்கிகள், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரதை ஆசிரயித்திருக்கப்பட்டது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்திசாமான்னியமென்று காண்பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக விபோகங்களில் அசம்வாய காரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்பட்டது இப்போது சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாகூயான தன்னிடத்தில் நித்திரா சக்தியால் அனந்த விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலாதிவர்ணம்கற்பிதம்போலவறி, (து) என்றுசொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்திருந்தத்தினால், என்னமுடிவாயிற்றதெனில், அதைச்சொல்லுகிறார்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंततत् ॥

ஈகூம்வாகெ²வ்ஹஉ²ழ²பூ²ந²ஹஸ்²ரா நம்ஸ்²ரவணம்ஹவெசு² ।
யுக்த்யாஸம்பாவித்வானுஸந்தா⁴நம்மநநம்ததத்ஸ்²॥ நிசூ॥

ஈதூ² இப்படி
வாகெ²ர்꞉ மகாவாக்கியங்களினாலே
தத்பூ²ந²ஹஸ்²ரா꞉ தத்பதார்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே
ஸ்²ரவணம், ஹ்ரவணமாகஆகிறது

யுக்த்யா யுக்தியினாலே
ஹஸம்பாவித கூ²ந²ஹஸ்²ரா꞉ அந்த பிரமத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
தத்ஸ்²ரு, ஹ்ரநம் அது மனனமென்று
கீ²ர்꞉ சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துசொன்னப்பிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களினாலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமானஜீவபிர்மையிக்கரூபமான சுருதிசம்மந்தானு சந்தானமே சிரவணமெனப்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லித்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்மந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனதும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிறார்

தாப்⁴யாம்நிர்விசிகி²த்ஸேர்தே²சேதஸ்யஸ்தா²பிதஸ்யயத் ।
ஏகதானத்வமேதத்³நிதி³த்⁴யாஸனமுச்யதே ॥

தாஹ்யாம்நிவி²சி²கி²த்ஸ்யே²செதஸ்யஸ்தா²வி²தஸ்யயசு² ।
வநகதாநகூ²செதஜிநிதி⁴ஜ்யாஸநஉச்யதே॥ நிசூ॥

தாஹ்யாம் அந்தசிரவணமனனங்களால்
நிவி²சி²கி²த்ஸ்யே நிச்சயமாயிருக்கிற
சூ²செதஸ்யே சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்
ஸ்தா²வி²தஸ்யு வைக்கப்பட்டிருக்கிற
செதஸ்꞉ மனதிற்கு

யசு யாதொரு
வநகதா நகூ² ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாக முண்டாவதான
வநக்ஷ்ஹி இதுவே
நிதி⁴ஜ்யா நிதித்தியாசனமென்று
வதீ²꞉ (யோகசாஸ்திரத்தில்)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது முடிவில் வெல்லக்கட்டியாவதுபோலவாம்.
அ-கை. அந்தநிஷ்டியாசனத்தின்பரிபாகமானசமாதியைச்சொல்லுகிறார்.

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यकृमाद्ध्येयैकगोचरम्।
निवातदीपवच्चित्तंसामाधिरभिधीयते ॥

ध्यातृध्यानपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम்।
நிவாததீபவச்சித்தம்ஸமாதிரபிதீயதே॥ நிடு॥

ध्यातृ ध्यान. { தியானம்பண்ணுகிறவன்தியானம் இரண்டையும்
परित्यज्य தள்ளி
क्रमात् கிரமமாக
निवात दीप { காற்றில்லாதவிடத்தில்வைத்த தீபம்போல்

ध्येयैक गोचरम् { தியானிக்கபடுகிறவஸ்துமாத்திரமான
चित्तम् சித்தமே [று
समाधिः திருப்புடியற்றசமாதியென்
अभिधीयते சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து வேடனென்றுநிஷ்டித்திருந்த ராஜகுமாரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று சொன்னலக்ஷணத்தைக்கேள்விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுக்தியுடன் மனனத்தினுல் தான்ராஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டதேமனனம், முன்பழக்கத்தால் நான் வேடனென்றுவருவதை நான்அரசனென்று ததாகாரவிர்த்தியா யிருப்பதே நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற நிஷ்பும்மயித்து ராஜனுயிருப்பதேசமாதி.

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் பிர்மகோசரமான சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே யெனில், விருத்தியிருப்பது அனுமானத்தால் அறியத்தக்கதா யிருப்பதால் நீஆக்ஷேபித்தது கூடாதென்றுசொல்லுகிறார்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्भितात् ॥

வ்ருத்தயஸ்துததாநீமஜ்ஞாதாஅப்யாத்மகோசராஃ ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தேவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்பிதாத் ॥நிசு॥

ததா நீம் அந்தசமாதிகாலத்தில்
वृत्तयः { ஆன்மாவை விஷயீகரித்தும்டாகிற
वृत्तयः விருத்திகளானவை
अज्ञाताः { அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும்
व्युत्थित { சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்து
अनुमीयन्ते { அனுமானம்பண்ணப்படுகின்றன

स्मरणात् இதுவரையில் நிர்விகற்பமாய் சுகமாக சமாதியிலிருந்தேனென் றுண்டாகிற
स्मरणात் { ஸ்மரணத்தினுலே அக்காலத்தில்விருத்திஇருந்ததாகவே
अनुमीयते { அனுமானம்பண்ணப்படுகின்றன

இ-தி. தூங்கிவிழித்தவன் சுழுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசிமுன்ன னுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைத்துப் புலம்பினனென்றறி, எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அதது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷப்பிரயத்தின மில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திசமாதியிலிருக்கக் கூடுமேன்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீ நாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ஏ.அ.॥

ப்ரயத்நாத் { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற	புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்காரபலத்தினாலும்
ப்ரயத்நாத்பி பிரயத்தினத்தாலும்	
அத்ருஷ்டா அகஸ்மாத்பல விவாச அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற	வ்ருத்தீநாம விருத்திகளுடைய அநுவ்ருத்தி: அநு அனுசரிப்பும் ப்ரபவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷியோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமு மிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும் படியான மகிமையிருப்பதுபோலவாம், இன்னம் ஒருயுக்தி புகைவண்டிஓடுவதற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரிகினவிசையின்வேகத்தாலும் தண்டவாளத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்வண்டிகள்வந்து மூட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன் தூங்கினாலும் புகைவண்டி ஓடுவதுபோலவறி.

அ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியாள் நிரூபிக்கவில்லையே யெனில் சர்வகுருவாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோ நிவாதஸ்ஹ இத்யாதிபிரநேகதா ।
ஹ்ருவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ நி.அ.॥

நிவாத ஸ்ஹ: { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற	யதா { எப்படியோ அப்படிவிருத்தி அசைவற்றிருக்குமென்று.
தீப: தீபமானது	

ஏதாவதிலே { இவை முதலானவைக
ளிலுமில
ஸமவாய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுனவர்
ஏவம் கூறும் வாக்ய

இந்த நாம் சொன்ன விருத்தியின்

அசைவற்றிருக்கிற சமாதியே
கர்ஜுந அர்ஜுனன் பொருட்டு
அனேகவிதமாக
நிரூபித்திருக்கிறார்

அ-கை. இந்தசமாதிக்கு அவாந்தரபலம் சொல்லுகிறார்.

அனாதாவிஹஸம்ஸாரேஸஞ்சிதாஃகர்மகோடயஃ ।
அனேனவிலயம்யாந்திஸுத்தோ(அ)ஹம்விவர்தே ॥

ஸநாதாவிஹவஃஸம்ஸாரேவஜ்ஜிதாஃகோடயஃ ।
ஸதேநவிலயம்யாஜ்ஜிஸுத்தோஹயமிதிவர்ததே ॥ (ரு)

ஸநாதன அநாதியாயிருக்கிற
ஏஹ இந்த
ஸம்ஸாரே சமுசாரத்தில்
வர்ஜிதாஃ சஞ்சிதங்களான
கோடயஃ கன்மகோடிகளெல்லாம்
ஸதேந இந்த சமாதியினாலே

விலயம் குறைவற்றலயத்தை
யாந்தி அடைகின்றன
ஸுத்தஃ பரிசுத்தமான
அஹம் { ஆத்துமசாக்ஷாத்காரத்துக்
குச்சாதனமானதர்மமானது
விவர்ததே விருத்தியடைகிறது

வி-ம். ஞானத்தினாலே சகலகர்மங்களும் பஞ்சுப்பொதியில் தீவைத்தது போலவெந்துபோமென்றும், காரியவர்க்கத்தோடேகூடிய அவித்தியாதிவர்த்தியும் இரவியைக்கண்டஇருள் எப்படிநிவர்த்தியாகுமோ அப்படிஞானத்தினால் அவைகளுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகள் அறைகின்றன.

அ-கை. இப்படிசொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

தர்மமேகமிமம்ப்ராஹுஸ்ஸமாதியோகவித்தமாஃ ।
வர்ஷந்த்யேஷதோதர்மாம்ருததாராஸ்ஸஹஸ்ரஶஃ ॥

யஜ்ஜேவமிமம்தர்மம்ஹ்யாஹுஸ்ஸமாதியோகமுத்தமம் ।
வஷ்டிதேஷயதோதர்மாம்ருததாராஸ்ஸஹஸ்ரஶஃ ॥ கூ

யோகவித் { பிரமசாக்ஷாத்காரத்தையு
டையயோகிகள்
ஏதம் இந்த
ஸமாதியோகம் நிர்விகற்பசமாதியை
தர்மமேகமென்றும்
சொல்லுகிறார்கள்

யதஃ ஏஷ { யாதொருகாரணத்தினாலே
இந்தசமாதியானது
தர்மாம்ருத { மேழிசொன்ன தர்மங்க
ளாகிறஅமிர்ததா
ரைகளை [க
வர்ஷந்தி வருஷிக்கின்றன
தாராஸ்ஸஹஸ்ரஶஃ அனேகப்பிரகாரங்களா

வி-ம். சுருதியும்க்ஷணகாலம் செய்கிறசமாதிக்கு அனேகயாகபலங்களுமீடாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-கி. கடைந்தெடுத்த அமிர்தமானது சாப்

பிட்டவர்களுடைய பசிகளையும், வியாதிகளையும், ஜராமரணத்தையும், போக்கடித்து சுகிக்கப்பண்ணுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது சமாதிக்குபரமபிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

अमुनावासनाजालेनिश्शेषंप्रविलापिते ।
समूलेन्मूलितेपुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धंसत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षंप्रसूयते ॥

கூஉ நாவாஸநாஜாலெநிஶ்ஶேஷம்ப்ரவிலாபிதே ।
ஸமூலென்மூலிதேபுண்யபாபாக்யேகர்மஸஞ்சயே ॥
வாக்யமப்ரதிபத்தம்ஸத்ப்ராக்பரோக்ஷாவபாஸிதே ।
கராமலகவத்போதமபரோக்ஷம்ப்ரஸூயதே ॥ கூஉ ॥

கூஉ-நா இந்த சமாதியினல்
வாஸநாஜாலெ
அகந்தா, மமதா, கருத்திருத்துவாதி அபிமானங்களுக்கு ஹேதுக்களாயும் ஞான விரோதிகளாயுமிருக்கிற வாசனைக்கூட்டங்கள்
நிஶ்ஶேஷ மீதமில்லாமல் [ம்
விலாவிதே அற்றுப்போவதாலு
வாணு வாவா வெ புண்ணியபாபங்களென்ற பெயரை உடையதாயுமிருக்கிற
கூஉ-ஸஞ்சயெ சஞ்சிதகர்மங்கள்
ஸமூலென் நாலிதே வேரோடேபிடுங்கப்பட்டுப்போனதாலும்
வாக்யமப்ரதிபத்தம்ஸத்ப்ராக்பரோக்ஷாவபாஸிதே
இந்த நிர்விகற்ப சமாதிக்கு முன்ப ரோக்ஷமாக விளங்கப்பட்டிருந்த
வாகயம் நீயே பிர்மமென்கிற வாக்கியமானது
கரா-ஸகவத் வாசனை கர்மங்களன்றியில் [போல்
கராமலகவத் கையின்நெல்லிக்கனி
போதமபரோக்ஷம். அபரோக்ஷஞானத்தை
ப்ரஸூயதே உண்டுபண்ணுகிறது

அ-கை. இப்போது பரோக்ஷஞானத்திற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

परोक्षंब्रह्मविज्ञानंशाब्दंदोशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतंपापंक्रित्स्नंदहतिवह्निवत् ॥

வரோக்ஷம்ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம்ஶாப்தமௌஶிகபூர்வகம் ।
வுத்திபூர்வக்ருதம்பாபம்க்ரித்ஸ்நம்தஹதிவஹ்நிவத் ॥ கூங்ற॥

மௌஶிகபூர்வ- குருமுகமாய்வந்ததாயும்..
கம்
ஸாஷ்ட நீயேபிர்ம்மமென்கிற சப்தஞ்ஞானமாயும்

வெளிகூடிய பரோக்ஷமாயுமுண்டான
ஜ்ஞாந பிரபஞ்ஞானமான
து
வாஸிவகுவ புத்தியோடேசெய்
கூடிய யபட்டதாயிருக்கிற
அ-கை. அபரோக்ஷஞானத்துக்குபலன்சொல்லுகிறார்

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

கூவளிரோக்ஷாத்துவிஜ்ஞாநமாஸ்வம்தெரீகவாஸிவகுகா ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸஸ்சண்டபாஸ்கரஸ்॥ கூசஅ॥

தெரிகூவது குருமுகமாய்கேட்கப்
வக்கா பட்டதாயும்
ஸாஸ்த்ரம் அஞ்ஞானசம்சேதகவிபரீத
மன்றியில் நான்பிரமமென்கிற உப
தேசசத்தாலுண்டாயிருக்கிற
கூவளிரோக்ஷா சாக்ஷாத்கார ஆத்து
த்துவிஜ்ஞாநம் மஞ்ஞானமானது
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸம் ஜனனமரணசம்சாரத்திற்குக் காரண
மாயிருந்த அஞ்ஞானந்த காரத்
திற்கு
உண்ணாவ்ய மத்தியானசூரியனுக
ரம் சொல்லப்படுகிறது

இ-கி. அரிவாளினால் கிளைகள் வெட்டுப்படுவதும், தீயினால்வேர்தஹிக்கப்
படுவதும், தடியால்வீட்டிலுள்ளதேள் முதலானதுகளிறப்படுவதும்,நெறுப்பால்
வீடுமுதலானதும், அதிலுள்ளசகலபதார்த்தமும் பஸ்மமாய்ப் போம்.
அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசம் பண்ணுகிறதற்கு பலன்சொல்லுகிறார்

इत्थंतत्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदंनरोनचिरात् ॥

ஈத்தம்தகவிவேகம்வியாயவியிவநஸ்ஸமாயாய ।
விகலிதஸம்ஸ்ருதிவந்தஃப்ராப்நோதிபரம்பதம்நரோநசிராத்॥

ஈத்தம் இப்போதுசொன்னபிரகாரம்
கவிவேகம் பஞ்சகோசத்திலிருந்து
வேறுபடித்தினபிரமத்தை
வியிவ குருமுகமாக
வியாய சிரவணாதிகளாலறிந்து
நஸ் மனதை
வாயாய சுவரூபத்தில்ஸ்திரம்பண்
ணின
நரம் மனிதனுனவன்
விடிவிதஸம்ஸ்ருதிவந்தம் நழுவப்பட்டிருக்கிறதுக்குரூபமானச
ம்சாரபந்தத்தையுடையவனுகி
பரம்ப மேலானநிரதியானந்தச
ம் வரூபத்தை
நசிராத் சீக்கரமாக
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்ஏகமேவாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுணர்ந்து பஞ்சபூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்தமும், சீதோஷ்ணமன்றியே இருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (கல கல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், புவியில்(க்டகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷுமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற்கருவிகளும், அவையின்தொழில்களே முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்றன, இந்திரியங்களுக்கு ஈஜமானனுய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதானது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்களேகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களே யாராய்ந்துகொண்டும், தன்சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமானவைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும்,ரஜோகுணதர்மமானகாமக்குரோதாதியுடனும், தமோகுணதர்மமானசேம்பல் கொட்டாவிமுதலானதுடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீணாய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமானத்தோடுகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவிகளினுலும், யுக்திகளினுலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்தமான விகாரமுண்டென்று அங்கிகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினுல் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉபநிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடனம் கூறிற்றெனில், இவ்வுலகில் ஒருமரத்தில்நோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்களும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல் முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய சுவகதபேதம்முதலான மூவகைபேதங்களில்லைபென்
றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் ஏவ அத்துவிதீய)மென்று மூன்றுபதங்கள்மொ
ழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிரூபிக்கக்கூடாமையால் சத்தினுடைய
அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூபங்களும் சத்தினவயவமென்று
சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாத்திணலும் நாமரூ
பங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவதாலும், ஆகாசம்
போல்(சத்து)நிரமுசமானதால்சுவகதபேதமற்றது,சத்துக்குமறுசத்துவிலக்ஷ
ணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமேயொழிய சத்தில்பேத மில்லாமையால்,
ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஜதியானஅச்சத்தானஜிச்சகம் மூயற்கொம்
புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காரப்படாமையால் விஜாதீயபேதமுமில்
லைஆகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்துவிதீய)மென்று சொன்னது
சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள் சிருட்டிக்குமுன் அசத்துஇருந்
ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், மயக்கமாகிறசமுத்திரத்தில்
கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவருகி அகண்டைகரசவடிவமான சத்து
வஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் பயத்தை யடைகின்றனர்,
அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாருடைய பரமகுருவான கௌடபாதா
சாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமானவஸ்துவை உபாசிக்கிறயோகி
கள், மிகவும்பயப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்தவாக்கியத்
தினுலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வார்த்தைதத்தில் தெரிவித்
திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, நிர்விகற்பசமாதியோகத்
தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பரிசயோகமென்றும் சகலசாகா
ரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் பயத்தைபார்க்கி
றார்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறுபகவத் பூச்சியபாதாளும்
கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்வதில் சத்
தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டுவந்துவிட்டதே,சத்தும் இருப்
பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் வந்துவிட்டதே யெனில்,
லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, செய்யவேண்டியதுசெ
ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும், தரிக்க
கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான வாக்கியங்களாலுதக
ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்ததென்று
கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாதபோது (புரா)
என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடினசிஷ்யனைக்குறித்
தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, ஆகேஷபணையும்
சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைதவார்த்தையி
லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் சொல்லியி
ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார்.: யாதொருவஸ்துவானது, நிற்

சலமாயும். மனதினுல்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் காசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமுமில்லையென்று எவ்வாறுஉம்புத்தியில் ஏறிற்றெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், எவ்விதம்கிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியில்ஏறினதோ அவ்வாறு ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு சத்புத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசுயம்பிரகாசமாயிருப்பதால்சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றகாலத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்கிறதோ அவ்வொழுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும்அக்கினியின் உஷ்ணசக்திபோல்காரியத்தினுலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன்அச்சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமாயுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில், ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூராவாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினுலும், பூமியில்நல்லமண்ணனதுஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறபுக்தியினுலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையினும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்திஏகதேசமென்று சொல்லியிருப்பதினுலும் (விகாராவர்த்தி)என்கிற சூத்திரத்தினும் வேதவியாசமகரிஷியினுல் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம் தெரிவித்திருக்கின்றதை யுணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தியுமில்லையென்றுசந்தேகக்கடவாய் ஆகாசத்தினேகதேசமானவாயுவையும்அதினேகதேசமான வக்கினியையும் முன்போலேபொய்யெனத்தள்ளி, அவ்விதமே அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினன்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யெனஉணர்ந்தாயையானுல் இரண்டற்ற சத்துவஸ்துமாத்திரம்எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இந்தபிரம சம்மந்தமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார மோகமுறான், இப்பிரமஜிஷ்டைசரீர வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோக்ஷகைவல்லியத்தை அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்திற்கும் பொய்யாயிருக்கிற துவைதத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியைநிவர்த்திப்பதே அந்தியகாலமென்றுணர வேண்டுமேயொழிய, பிராணவியோகமந்தியகாலமல்ல, அன்றியில்போனுலும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமானுலும் அந்தக்காலத்திலும் மயக்கமான சம்சாரநிவர்த்திவந்தாலும் மறுபடியும்பிறக்கமாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியற்றவனுலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும் வியாதிக்காரனுலும் பூமியில்பிரண்டுகொண்டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணத்தைவிடட்டும் அதிலல்லப்பொழுதும்பி

ராணுதிகளுக்கு மயக்கமேதவிர ஆத்துமாவுக்கில்லை தினந்தோறும் சொப்பனசுஷுப்தியில் இவன்ஜாக்கிரத்திலத்தியயனம் செய்தவேதபாடமானதுமறந்திருந்தபோதிலும் மறுதினத்தில் அத்தியயனம் பண்ணுதவனுப் எப்படியாகமாட்டானோ, அப்படிப்போல் இந்தஞானியின் பிரமஞ்ஞானம் ஒருக்காலும் கெடமாட்டாது. மோக்ஷசுகத்தை யடைவானென்பதிற் சற்றேனுமையமில்லை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமா.

ஸ்ரீ மஹாகணபதயே நமஃ.

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வர்யை நமஃ.

வஞ்சுலி தவிவேகஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

நகுவாஸ்ரீ ஹாரதீ தீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஸ்வரள ।
வஞ்சுலி தவிவேகவ்யாக்யாநங்கிரியதேமயா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்களே, வந்தனம்செய்து பஞ்சபூத விவேகத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ஏகமேவாத்துவிதீயமான) சத்துமாத்திரமிருந்ததென்று, சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த(சத்) சுவரூபமானஜகத்காரணபரபிர்மம்வாக்கு மனதிற்கு அகோசரமாயிருப்பதாலும் நேரே அறியமுடியாதாகையாலும் பிரமகாரியமாயும் அந்தஅறிவினுபாதி வடிவமாயுமிருக்கிற பஞ்சபூதவிவேகத்தின்வழியாக, அந்தபிர்மத்தை அறியும்பொருட்டு சாதனமானபஞ்சபூத் விவேகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

வஸ்துவைதம்ஶ்ருதம்யத்தத்பஞ்சபூதவிவேகதஃ ।
போத்தும்ஶக்யம்ததோபூதபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

யத்	யாதொரு
வஸ்து	சத்துவஸ்துவானது
த்வைதம்	இரண்டற்றிருந்ததென்று
ஶ்ருதம்	கேட்கப்படுகிறதோ
தத்	அந்தபிர்மமானது

வக்ஷ்யமாண { சொல்லப்போகிற பஞ்
விவேகஃ } சபூத விவேகத்தினுலே
ஜ்ஞாநம் அறிவதற்கு
ஸுகரம் முடியும்

கதஃ ஆகையினுலே
ஸ்ருதவக்ஷ்யமாண பஞ்சபூதமானது
வ்யக்தி { நன்முய்ப்பிரிக்கப்படுகிறது
விஷயதே }

அ-கை. அந்தப்பூத விவேகத்திலேயோ வென்முல், ஆகாசாதி பூதங்களி அவைகளின் குணத்தினுலேயே பிரித்தறியும்பொருட்டு அவைகளின் குணங்க ளைச் சொல்லுகிறார்.

शब्दस्पर्शौरूपरसगन्धोभूतगुणाइमे ।
एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादिषुक्रमात् ॥

ஸ்வஸ்வபூதாந்விதாஸ்தஸ்ய மஹாந்தஸ்தாந்ந ஸம்ஸயஃ ।
வாகஸ்தித்ரயதஸ்வேஷு மாநாவ்யாஹதிஷுகாரகாத் ॥உ॥

ஸ்வஸ்வபூள சப்தஸ்பரிச
ரூபரஸ
கந்தங்களான

இமே இவைகளே
பூதகுணாஃ பூதகுணங்கள்

அ-கை. இந்தகுணங்களெந்தும் எல்லாத்திற்குமா அல்லது ஒவ்வொன்றுக் கும் ஒவ்வொன்முவெனில், அவ்விரண்டுவிதமுமில்லை பின்னேயெப்படியென்முல் வேறேவிதமென்று சொல்லுகிறார்.

மாநாஃ சப்தாதிகுணங்கள்
வ்யாஹதிஷு ஆகாசாதிகளில்

காரகாத் கிரமமாக
வாக்ஸ்தித்ரய } ஒன்றிரண்டுமூன்றுநா
தஸ்தேஷு } லுந்நாயிருக்கின்றன

இ-தி. நீதியதிபதி,சிரஸ்தார்,ஜமாமுனிஷி,ராயசக்காரன்சேவகன் இவ்வை வர்களின்கையெழுத்து ஒன்றுமுதல்ஐந்துவரை காணுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைநன்முகக்காண்பிக்கிறார்-

प्रतिध्वनिर्विषयच्छब्दोवायौभीसितिशब्दनम् ।
अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभुगुभुगुध्वनिः ॥
उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुडुबुडुध्वनिः ।
शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्य्यमीरितम् ॥
भूमौकटकटाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइष्यते ।
नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥
सुरभीतरगन्धोद्वौगुणास्सम्याग्विवेचिताः ।

ப்ரதித்வநிர்விஷயச்சப்தோவாயவ்யோபீஸிதிஸ்தநம் ।
அநுஷ்ணாஸீதஸ்பர்ஸோவஹ்நௌபுகுபுகுத்வநிஃ ॥ங॥

உஷ்ணஸ்பர்ஶஶ்ச ப்ரகாஶகத்வம் ஜலே ஶைத்யஸ்பர்ஶத்வம் ।
ஶீதஸ்பர்ஶஶ்ச காரணத்வாத் ஸ்வேதவர்ணத்வம் ச ॥ச॥
ஸ்நிக்தஸ்ய கடுகடாராப்தே காரிண்யம் ஸ்பர்ஶஸுஷ்கதே ।
நீராதிகம் மிஶ்ரத்வம் ஸ்யாத் ஸ்நிக்தே காரவர்தி ॥ரு॥
வாயவீயதரஸகுணா ஸ்பர்ஶாத்யா ஸ்பர்ஶவிஶேஷதஃ ॥ரூ॥

வியது ஆகாசத்தின்
ஸ்பர்ஶஃ சப்தகுணமானது
வர்திஷ்ணுஃ எதிரோசையேயாம்
வாயவ வாயுவில்
ஸ்பர்ஶோ ஸ்பர்ஶனம் ஸ்பரிசென்றசப்தமும்
ஸ்நிக்தஶீத } ஸ்நிக்தோஷ்ணமற்ற ஸ்ப
ஸ்பர்ஶஶ்ச } ரிசமும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
ஔஷ்ண்யஸ்பர்ஶ } புகுபுகுவென்றசப்த
ஸ்ச } மும்
உஷ்ணஸ்பர்ஶஶ்ச உஷ்ணஸ்பரிசமும்
ப்ரகாஶகத்வ ப்ரபாரூபமும்
ஜலே ஜலத்தில்
ஸ்நைக்நஸ்நைக்ய } சலசலவென்ற சப்
ஸ்ச } தமும்
ஸ்பர்ஶஶ்ச ஸ்பர்ஶனம் சீதஸ்பரிசமும்
ஶுக்லத்வ வெண்மைரூபமும்

ரஸஃ ரசமானது
ஶைத்யஸ்நைக்ய மதுரமாயும்
ப்ரோக்தம் சொல்லப்படுகிறது
ஜகத்யாம் பூமியில் [மும்
கடுகடாராதயஶ்ச கடகடவென்ற சப்த
காரிண்யஸ்பர்ஶஶ்ச காரிண்யம் ஸ்பர்ஶனமானஸ்பரிசமும்
நீராதிகம் } நீலம் முதலான அழ
மிஶ்ரத்வம் } கானரூபமும்
ஸ்யாத்ரஸாதிகம் } திக்திப்பு புளிப்புமு
ரஸஃ } தலான ஆறுவித
} ரசங்களும்
வஸ்வாதீன } நற்கந்த துற்கந்தங்கள்
ஸ்துள } ளவு
உள இரண்டுவிதங்களாக
உபயத்ர அங்கீகரித்த
குணாஃ ஐவித குணங்கள்
வஹ்நௌ நன்றாய்
விவெசிதாஃ பிரிக்கப்பட்டன

வி-தி. சாதத்தில்ஒருரசமும், பருப்புஞ்சேர்ந்தால் இரண்டுரசமும் உப்பும் சேர்ந்தால்மூன்றுரசமும் காரமும்சேர்ந்தால் நான்குரசமும், புளிப்புஞ்சேர்ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதத்தைச் சொல்லிகாரியத்திலுல் அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு ஞானேந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறார்.

श्रोत्वत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणंचेन्द्रियपञ्चकम्॥

ஸ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராணஞ்ஞேந்த்ரியபஞ்சகம் ॥கூ॥

ஸ்ரோத்ர செவி
த்வக் தோல்
சக்ஷுஃ கண்

ஜிஹ்வா நாவு
க்ராணம் மூக்கும்
ஜ்ஞேந்த்ரிய } ஞானேந்திரியபஞ்சகங்க
பஞ்சகம் } ளெனப்படும்

அ-கை. அவைகளின்ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறார்

कर्णादिगोळकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோளகஸ்தம்தச்சப்தாதிக்ராஹகம்க்ரமாத்॥ ௬௰ ॥

தச்	அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்	க்ரமாத்	கிரமமாக
கர்ணாதி கோளகம்	காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து	சப்தாதி க்ராஹகம்	சப்தம் முதலான விஷயங்களைக்கிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்கார்யானுமேயம்தத்ப்ராயோதாவேத்பஹிர்முகம்॥ ௬௧ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்	சூக்குமமாயிருப்பதினாலே	கார்யானுமேயம்	காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது
தத்	அந்த இந்திரியம்	ப்ராயோதாவேத்	

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிரகிரியைப்போல, இப்படியேஎல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்குமமானதால், அனுமானத்தால்அறியவேண்டிற்று, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுவபாவமென்னவென்றால்,

பராயஃ	அநேகமாய்	பஹிர்முகமாகவே	பஹிர்முகமாகவே
யாவெக		ஓடிக்கொண்டிருக்கும்	

வி-ம். ஈசுவரனனவர் இந்திரியங்களை, பஹிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினரென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகள் அனேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவறி.

அ-கை. அனேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतेशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तरास्स्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

கூஹாவிதிஹிதெகணெஶுஶ்ரூயெதெஶஷ்டூகூஹாஃ ।
வ்ராணவாயவஜாஃஸாஷ்டுளஜலுவாதெநலுக்ஷணெ ॥
வ்யஜ்யுணெஹ்யாஜ்ஞாஸாவ்ஷஶூஈலுதெஹவாஜ்ஞாஃதஶஃ ।
உஷ்ணாரெஸவஶங்வாவெதுக்ஷாணாஃஜாஜ்ஞாஃஶ்ருஹஃ॥ கூ ॥

கூஹாவிஸ ஒருக்கால்
கணெஶ காதை
விஹிதெ மூடிக்கொண்டால்
கூஜ்ஞாஃ உள்ளிலிருக்கிற
ஶுஷ்டஃ ஒலி
ஶ்ருயமெ கேட்கப்படுகிறது
வ்ராணவாயவ பிராணவாயுவிலேயும்
ஜாஃஸா ஷ்டுள ஜாடராக்கிணியிலேயு முள்ள ளசப்தமும்
ஜலுவாதெ ஜலபானத்திலும்
கூலக்ஷணெ அன்னபக்ஷணத்திலும்
கூஜ்ஞாஃ ஆந்தரங்களான
வ்ஷஶூஃ ஸ்பரிசங்களும்
வ்யஜ்யுணெ காணப்படுவதிலுலும்
தீதெநகண்ணேமூடினகாலத்திலும்
கூஜ்ஞாஃதஶஃ உள்ளிருட்டுக் காணப்படுவதாலும்
உஷ்ணாரெ வாந்திபண்ணும்போது
ரஸவஹ்ய ளுவ ரசகந்தங்கள் காணப்படுவதாலும்
கூக்ஷாணாமுகி இந்திரியங்களுக்கு இப்படி
கூஜ்ஞாஃஶ்ருஹஃ உள்நாட்டமு முண்டென்றறியத்தக்கது

இ-தி. கொண்டிமாடு முதலானவைகள் சொந்தவீட்டிலுள்ள தினையை ஏகதேசமாய் புஜிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இனிகர்மேந்திரியங்க ளில்லையென்கிறவாதிக்கு அதுண்டென்று நிரூபிக்கும்பொருட்டு அதின்தொழில்களைச் சொல்லுகிறார்.

पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाःक्रियाः ।
வஞ்சோக்த்யாதானகமனவிஸர்காநந்தகாஃக்ரியாஃ ॥கூ॥

உக்த்யாதானகமன விஸர்கானந்தங்களாயிருக்கிற
வசனதானகமன விசர்கானந்தங்களா யிருக்கிற
வஞ்ச க்ரியாஃ ஐந்து தொழில்கள் பிரசித்தங்கள்

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு தாளம் நடனம் முதலானதொழில்களை தனித்தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான அனேகம்தொழி லிருக்கும்போது ஐந்துதொழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याःपञ्चस्वन्तर्भवन्तिहि ॥
க்ரிஷிவாணிஜ்யஸெவாத்யாஃவஞ்சஸ்வந்தர்ப்வந்திஹி ॥கo॥

க்ரிஷிவாணிஜ்யஸெவாத்யாஃ உழுதல், செட்டி, உத்தியோகம்முதலான தொழில்களெல்லாம்
வஞ்சஸு இந்த ஐந்திலுள்ளேயே
அந்தர்பூதங்கள்
ஹி அன்றே

அ-கை. அப்படிக்கிரியைப்பண்ணுகிற இந்திரியங்கள்பாவையெனில்,

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தைரக்ஷைஸ்தத்க்ரியாஜநிஃ ॥கஎ॥

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தைஃ வாக்கு, பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங் களாகிற	அக்ஷைஃ கர்மேந்திரியங்களால்
தத்க்ரியா ஜநிஃ	அந்த ஐந்து தொழில்க ளினுற்பத்தி

வி-ம். ஒருஅனுமானம் காண்பிவிக்கிறார் வார்த்தையானது கிரியையானதால் வாக்கிந்திரியத்தால் உச்சரிக்கத்தக்கது (சேதிக்கிறகிரியைபோல)

அ-கை. அந்தகர்மேந்திரியங்களின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

मुखादिगोळकेष्वास्तेतत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

முகாதிகோளகேஷ்வாஸ்தேதத்கர்மேந்த்ரியபஞ்சகம் ॥ கக ॥

தத்கர்மேந்த்ரிய பஞ்சகம் அந்த ஐந்து கர்மேந் திரியங்களே	முகாதிகோளகேஷு முகரசரணகுதகுஹ்ய இடங்களான கோளங்களிலே
	ஆஸ்தே இருக்கின்றன

அ-கை. இப்போதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் பிரேரகமானமனதின்தொழிலேயும் அதின்ஸ்தானத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षंहृत्पद्मेगोळकेस्थितम् ।

மநோதசேந்த்ரியாத்யக்ஷம்ஹ்ருத்பத்மேகோளகேஸ்திதம் ॥கஉ॥

மநோதசேந்த்ரியாத்யக்ஷம் தசேந்திரியங்களுக்கு மேஜ்மானனான மனதானது	ஹ்ருத்பத்மே இருதயகமலமாகிற கோளகேஸ்திதம் இடத்திலிருக்கிறது

இ-தி. கொத்தனவன் பத்துசித்தாளுக்கு எஜமானனாய் மத்தியஸ்தானத்திலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது அந்தரேந்திரியமென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

तच्छान्तःकरणंबाह्येष्वस्वातंत्र्यद्विनेन्द्रियैः ॥

தச்சாந்தஃகரணம்பாஹ்யேஷ்வஸ்வாதந்த்ர்யாத்விநேந்த்ரியைஃ ॥ கஉ॥

தச்சாந்தஃகரணம் அந்தமனதும்	பாஹ்யேஷு வெளிவிஷயத்தில்
இந்த்ரியைஃ விநா இந்திரியங்கள் அன்றி யிலே	அஸ்வாதந்த்ர்யாத் சுவதந்திரமின்மையால் அந்தக்கரணமென்றுபெயர்

இ-தி. அரசன் சேவகர்களன்றியில் வெளியேறக்கூடாதுபோலவறி.

அ-கை. மனதுபற்று இந்திரியங்களுக்கும் மேலென்பதை பிரகாசமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अक्षेष्वार्थार्पितेष्वेतद्गुणदोषविचारकम् ॥

சுக்ஷேஷ்வர்தார்பிதேஷ்வேதத்குணதோஷவிசாரகம்॥கஉ॥

சுக்ஷேஷு இந்திரியங்கள்	வசசு இந்தமனது
சுர்தார்பிதேஷு விஷயங்களை கிரகித்த மாத்திரத்தில்	குணதோஷ விசாரகம் இது நல்லது கெட்டதென்றிய வலிமையுள்ளது

இ-தி. குழந்தைகள்நகை பழம்முதலானவைகளை கிரகித்தமாத்திரத்தில், தகப்பன்அதிலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்தறிவதுபோலவதி.

வி-ம். ஜீவன்பிரமாதிரூபஞ்சகலஞானங்களுக்கும் பொதுவானமத்தியஸ்தன்போலிருப்பதாலும், கண்முதலான இந்திரியங்கள்ரூபாதி ஞானமுண்டானமாத்திரத்தில் அமைதியடைவதாலும், அந்தவிஷயத்திலுள்ளகுணதோஷங்களைவிசாரிக்க, அவ்விரண்டுகளுக்கும், கூடாமையாலும் ஜீவனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் வேறுய் குணதோஷவிசாரத்திற்கு காரணமாகமனது ஒன்றிருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கும் பதார்த்தங்களுடைய குணதோஷங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அதற்குயோக்கியமான மந்திரியொருவன் வேண்டியிருப்பதுபோலவதி-

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி அனேகவிதவிருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை தெரிவிக்கும்பொருட்டு சத்துவாதிமூன்றுகுணத்தோடேகூடியிருத்தலைக்காண்பிவிக்கிறார்.

सत्त्वरजस्तमश्चास्यगुणाविक्रियतेहितैः ॥

ஸகூவாரஜஸ்தமஶ்சாஸ்யகுணாவிக்ரியதெஹிதைஃ॥ கக ॥

சுஹ்யு இந்தமனதிற்கு	குணாஃ மூக்குணங்களுண்டு
ஸகூவ. ராஜஃ சத்துவம்; ரஜசு; தமஃ. ய தமசென்றும்	விக்ரியதெஹி விகாரப்படுகிறதன்றோ

வி-ம். மனதுமூக்குணங்களுடன்கூடி அந்தமூக்குணங்களின் விகாரத்தையடைகிறதென்று இவ்விடத்தில்சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பித்தனர், சிலசாஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவமென்றும் மற்றிரண்டும்வந்து கலந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி ஜலத்திற்குசீதநிர்மலங்கள் சுவபாவமாயும் தீயின்சம்மந்தத்தால்உஷ்ணமாயும், மண்ணின்சம்மந்தத்தால் சேறுயும்போலதுபோலவம்.

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினால் விகாரத்தையடைவதைவிரிக்கிறார்

वैराग्यक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभमदाविंत्याद्यारजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितंद्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வைராக்³யக்ஷாந்திரௌதா³ர்யமித்யாத்³யாஸ்ஸத்வஸம்ப⁴வாஃ ।
காமக்ரோத⁴லோப⁴மதா³விதி³த்யாத்³யா ரஜஸோத்தி²தாஃ ॥ கச ॥
ஆலஸ்யப்⁴ரான்திதந்த்³ராத்³யாவிகாராஸ்தமஸோத்தி²தாஃ ॥ கசஅ ॥

வைராக்³யம் வைராக்கியமென்ன
க்ஷாந்திஃ பொறுமையென்ன
ஔதா³ர்யம் உதாரமென்ன
இத்யாத்³யாஃ இவை முதலானவை
ஸத்வகுணத்தினுண்டாயின
ஸத்வஸம்ப⁴வாஃ
காமக்ரோத⁴ராகத்துவேஷங்களை
லோப⁴மதா³ளலோபத்தனங்களென்ன
இத்யாத்³யாஃ இவைமுதலானவை
ரஜோகுணத்தினுண்டாகி
ரஜஸோத்தி²தாஃ
ண்றன
ஆலஸ்யப்⁴ராந்திதந்த்³ராத்³யாஃ
சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரைமுதலான
விகாராஃ விகாரங்கள்
தமஸோத்தி²தாஃ
தமோகுணத்தினுண்டாகின்றன

இ-தி. காமதேனுவில் பால் தயிர் நெய், முதலானவைகளும் மணிதர்தேகத்தில்மலமூத்திரம் கோழைவியர்வையாதிகளும்; இருட்டில்பேய் பிசாசாதிகளும் உண்டாவதுபோலவறி.

அ-கை. இவைகளின்பலனைப்பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुव्ययायुः क्षपणंभवेत् ॥

ஸாத்விகைஃபுண்யநிஷ்பத்திஃபாபொத்பத்திஸ்சராஜஸைஃ ।
தாமஸைர்நோப⁴யங்கிந்த்வ்யயாயுஃக்ஷபணம்ப⁴வேத் ॥ கசஆ ॥

ஸாத்விகைஃ சாத்வீககுணங்களினாலே
புண்ணியத்தின்விளைவும்
பாபத்தின்விளைவும்
ராஜஸைஃ ரஜோகுணங்களாலே
தாமஸைஃ தாமசகுணங்களாலே
உபயம், நஞ்சு புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
கிந்து பின்னேயாவென்றால்
வ்யயா வீணாக
ஆயுஃக்ஷபணம் ஆயுளின்கழிவு
ப⁴வேத் உண்டாகிறது

இ-தி. கற்பகவிதை எட்டிவிதைபோட்டபூமியில் சுபலதுஷ்டபலமுண்டாவதும் தரிசுபூமியில் நிஷ்பலமாவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தகுணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தசகலகுணங்களுக்கும் காயகரணக்காண்பிக்கிறார்.

अत्राहंप्रत्ययीकर्तृत्वेवलोकव्यवस्थितिः ॥

சுதூரஹாஷ்ரதூயீகுதெதூதெதூவம்ஒொகவூவஷ்ஸ்ரீதிஃ ॥ ககூ ॥

சுதூ இந்த மனம்முதலானவைகளில்
சுஹம் } நானென் றபிமானிக்கிற
ஷ்ரதூயீ } வனே
கதூரா ஒருவிடத்திலுள்ள சகலகா
ரியத்தையும்நிர்வகிக்கிறவன், கர்த்
தாவா யிருப்பதுபோல, கர்த்தாவா
யிருக்கிற இவனே ஜீவன்
உதி. ஹவம் இந்தப்பிரகாரம்
ஒொகவூவ } உலகப் பிரசித்தமான
ஸ்ரீதிம் } ஸ்திதி

அ-கை. இப்படிஜகத்ஸ்திதிசொல்லி, அந்தஜகத்தை பௌதிகமென்றறிய உபாயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

स्पष्टशब्दादियुक्तेषुभौतिकत्वमतिस्फुटम् ॥

ஸ்பஷ்டஷப்தாதியுக்தேஷுபௌதிகத்வமதிஸ்ஃபுடம் ॥ ககூ ந ॥

ஸ்பஷ்டஷப்தாதி } தெளிவான சப்தாதி
யுக்தேஷு } ஐந்துகுணங்கள்கல
ந்தகடாதிகளில்
பௌதிகத்வம் பூதவிகாரமென்பது
அதிஸ்ஃபுடம் நன்றாய் விளங்குகிறது

அ-கை. இந்திரியாதிகள் பூதகாரியமென்று எப்படிநிச்சயிப்பதெனில்.

अक्षादावपितच्छास्त्रयुक्तिभ्यामवधार्यताम् ॥

அக்ஷாதாவபிதச்சாஸ்த்ரயுக்திப்யாமவதார்யதாம் ॥ கள ॥

அக்ஷாதள } இந்திரியாதிக ளிடத்தி
அபி } லும்
தச அந்த பௌதிகமென்பதை
தாஸ்த்ர } அன்னமயம்,மனமென்
யுக்தி } றுசொல்லுவது முதலா
ப்யாம் } ன சுருதி யுக்தியா லும்
அவதார்யதாம் நிச்சயிக்கத்தக்கது

வி-ம். அன்னமயம் மனமென்றும், அப்புமயம் பிராணனென்றும்தேஜோ மயம்வாக்கென்றும் இப்படியெல்லாம் சொல்லுகிறசுருதிகளாலும் சுரோத்ராதீந்திரியங்கள் பௌதிகங்களா, அல்லவாவென்று ஆக்ஷேபம்வந்தால் பௌதிகங்களாகவே இருக்கத்தக்கது, பூதங்களுடைய அன்வயவியதிரேகத்தையனுசரித்திருப்பதால், யாதொன்று யாதொன்றின் அன்வயவியதிரேகத்தைஅனுசரித்திருக்கிறதோ அதுஅதின்காரியமென் றறியத்தக்கது, கடமானதுமண்ணின் அன்வயவியதிரேகத்தை யனுசரித்திருப்பதால் மண்ணின்காரியமென்பதுபோல வென்றயுக்தியாலும், இந்த இந்திரியங்களையும் பௌதிகமென்றுநிச்சயிக்கத்தக்கது இப்படியே சோடசகலையுடையவன் புருஷனென்றுசாந்தோக்கிய சுருதியினும் பார்த்துக்கொள்ளத் தக்கது.

இ-தி. அக்கினியைப்போலேபூதம் புகையைப்போலே இந்திரியங்கள்அக்கினியெங்கேயுண்டோஅவ்விடத்தில்புகையுண்டு அப்படிபூதம் எங்கேயுண்டோ அங்கேஇந்திரியமுண்டு பூதமில்லையோ இந்திரியமில்லையென்பதுபோலும் ஈ

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் சுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிபூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இத) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्सदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஸகாதஶெந்த்ரியைர்யுக்த்யாஶாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்ஸதேததிதம்ஶப்தோதிதம்ஜகத்॥ கஅ ॥

ஸகா உஶெந்த்ரியைஃ
பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொருஇந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலும் [யும்
ஶாஸ்த்ரேண. சுவி சாஸ்த்திரத்தினால
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
ஸதி அடையப்படுகின்றனவோ
ஸத் அந்த இதுவே
இதம் இதமென்கிற சப்தத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
ஶப்தித பவிக்கிறது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைநாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டெரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதெவாஸீந்நாமரூபெணாஸ்தாமித்யாருணெர்வசஃ॥ ககு ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ ஏகமேவாத்விதீயமென்(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத் சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபெண நாமரூபங்கள்
ந. ஸ்தாம். இதி இல்லையென்று
ஆருணேர்வசஃ அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவீகாமுதலானசகலமும் முன்ஸஜாதியாதிபேதத் திரயமற் றபூமிமாத்திரமா யிருந்ததுபோலவாம்.

அ-கை. சுருதிஏகமேவாத்வீதிய மென்றமூன்று பதத்தினால் மூன்றுபேத மும் சத்வஸ்துவிலில்லையென்று சொன்னதினால் உலகத்திலுள்ள நாமரூபாதி வஸ்துக்களில் அந்தமூன்றுபேத மிருப்பதையுங் காண்பிவிக்கிறார்.

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।
वृक्षान्नरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோபேதஃபத்ரபுஷ்பபலாதிபிஃ ।
வ்ருக்ஷான்நராத்ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்ஸிலாதிதஃ॥ உ ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய விருக்ஷத்திற்கு	ஸஜாதீயஃ ஸஜாதியபேதமும்
பத்ரபுஷ்பபலாதிபிஃ இலைபூபழம்முதலானவைகளால்	ஸிலாதிதஃ சிலாதிகளினுலே
ஸ்வகதபேதமும்	விஜாதீயஃ விஜாதியபேதமும்அஞ்சுமாவிலிருப்பதுபோல
மறுவிருக்ஷத்தால்	

அ.கை, அப்படி- ஆத்துமாவிலும் மூன்றுபேதமுமிருப்பதாக நிணைப்பார்க ளென்று மூன்றுபதத்தினால் மூன்றுபேதமில்லையென்று சுருதிசாதிக்கிறது.

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।
ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

தயாஸத்வஸ்துனோபேதத்ரயம்ப்ராப்தம்நிவார்யதே ।
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபிஃக்ரமாத் ॥ ஊ ॥

தயா அப்படி	ப்ராப்தம் அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸத்வஸ்துவிற்கு	த்ரயம் மூன்றுபேதத்தையும்
ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதைஃ ஏகமென்றும் ஏவாயென்றும் த்வை தமற்றதென்றும் சொல்லியவைகளால	
த்ரிபிஃ மூன்றுபதங்களினுலே	நிவார்யதே சுருதிதடுத்திருக்கிறது
க்ரமமாக	

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரட்டுஉருட்டு காணப்படுவது போல யோக்கியனிட்த்திலும் அந்தசந்தேகம்வருவதை தடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிரவயமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதமில்லையென்று சொல் லுகிறார்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

வதோ நாவயவாஸ்ராகூர்வத்ஷ்ஶாஸ்வாநிராஸ்ரவணாச்ச॥ ௨௬ ॥

வதஃ { அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகத பேதமிருப்பதுபோல சத் வஸ்துவிற்கு
நிராகரிக்கப்படாதசங்கித்தத்தக்கவைகளல்ல
சாஸ்வதஃ அந்தசத்திற்கவயவமானது
சாவயவாஃ அவயவங்கள்
நிராகரண { நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நானென்றஅறிவுக்கு ரூபமில்லாதினால் வடிவமில்லாததுபோலவறி.

சங்-கை. நாமரூபங்களேச்சத்தின் அவயவங்களாக ஏன்சொல்லக் கூடாதெனில்.

नामरूपेनतस्यांशौतयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபேநதஸ்யாம்ஶாஸ்தயோராதாவநுத்பவாத் ॥ ௨௭ ॥

நாமரூபே நாமரூபங்கள்
தஸ்ய அந்தசத்வஸ்துவிற்கு
அம்ஶாஸ். நி அவயவங்களாகமாட்டா
ஆதௌ சிருஷ்டிக்குமுன்னே
அநுத்பவாத் { அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்

தா-ம். அந்தஅறிவுக்கு நிஜப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள்சிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினுலில்லையென்றல்குலாலனுண்டுபண்ணுவதற்கு முன்னமேமண்ணில் கடாதிகளிருந்தால் அவன்செய்தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैवस्वाष्टित्वात्स्वाष्टितःपुरा ।
नतयोरुद्भवस्तस्मात्सन्निरंशंयथावियत् ॥

நாமரூபோத்பவஸ்யைவஸ்வாஷ்டித்வாத்ஸ்வாஷ்டிதஃபுரா ।
நதயோருத்பவஸ்தஸ்மாத்ஸந்நிரம்ஶம்யதாவியத்॥ ௨௮ ॥

நாமரூபோத்பவ { நாமரூபத்தினுடைய உற்பத்திதானே
ஸ்வாஷ்டித்வாத் சிருஷ்டியானதால்
ஸ்வாஷ்டிதஃ. புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே
தயோஃ (இந்த)நாமரூபங்களுடைய
உத்பவஃ உற்பத்தியானது
ந இல்லை
தஸ்மாத் ஆகையினுலே
யதா எப்படி
வியத் ஆகாசமானது
நிரம்ஶம் அவயவமற்றதோ
தது அப்படி
ஸத் சத்வஸ்துவும்
(நிரம்ஶம்) வடிவமற்றது

வி-ம். அனுமானம்காண்பிவிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமாயிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. நிஜப்புண்டாவதே ஜாக்கிரஸ்வப்னமாகஆவதால் சுஷுப்தியில்வடி வமற்று அறிவுமாத்திரமா யிருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்வேண்டாம் ஸஜாதியபேத மெப்படியில்லையெனில்.

सदन्तरंसजातीयंनवैलक्षण्यवर्जनात् ।

ஸதந்தரம்ஸஜாதீயம்நவைலக்ஷண்யவர்ஜனாத் ॥ உகூ ॥

வைலக்ஷண்யவர்ஜனாத் (சத்துக்குவேறுசத்து) லக்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதால் | ஸதந்தரம் சத்துக்குவேறுசத்தான
ஸஜாதீயம் ஸஜாதியபேதம்
ந இல்லை

இ-தி. அக்கினிக்குமறுஅக்கினிலக்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. கடமிருக்கிறது, படமிருக்கிறதுயென்று சத்துக்கு பேதமிருக்கிற தேயெனில்.

नामरूपोपाधिभेदंविनानैवसतोभिदा ॥

நாமரூபோபாதிபேதம்விநாநைவஸதோபிதா ॥ உச ॥

நாமரூபோபாதிபேதம். விநா நாமரூபங்களாகிற உபாதிபேதத்தை விட்டு
ஸதஃ சத்வஸ்துவிற்கு | ந. ஏவ. பிதா பேதமில்லை

இ-தி. கடாகாசம்மடாகாசமென்னும்போது அந்தகூடமட உபாதியைவிட்டு, ஆகாசத்திற்குபேதமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்ஸஜாதியபேதமில்லாமற் போனலும்போகட்டும்ஜகத்தைக்குறித்தாலது விஜாதியபேதமெப்படியில்லையெனில்.

विजातीयमसत्तत्तुनखल्वस्तीतिगम्यते ।

नास्यातःप्रतियोगित्वंविजातियाद्विदाकुतः ॥

விஜாதீயமஸத்தத்துநவலுஸ்தீதிகம்யதே ।

நாஸ்யாதஃப்ரதியோகித்வம்விஜாதியாத்விதாகுதஃ ॥ உடு ॥

விஜாதீயம் சத்துக்குவிஜாதியமானது
துஸத் இல்லாததாயிற்று
தத ஏ அந்த இல்லாததற்கு
நஏவலுஸ்தி. ஈதி இல்லையென்றே அர்த்தமானதால்
கம்யதே (இல்லையென்று) அங்கீகரிக்கத்தக்கது

கதஃ ஆகையினாலே
அஸ்து இந்தஸத்வஸ்துவிற்கு
ப்ரதியோகித்வம் பிரதிபோகி
ந. இல்லை
விஜாதீயாத் விஜாதியத்திலிருந்து
வித பேதமென்பது
குதஃ எதினாலே (லபிக்கும்)

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு மலடிபிள்ளை யெதிரியாகமாட்டா னென்பது போலவறி.

அ-கை. நிர்மானம்சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयमस्तिब्रह्मतत्तुकेचन ।
विह्वलासदेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

வகஷொவாஜீதீயம்வஸ்துஜஷ்தூதூகெவந ।
விஹ்வலாசுவஷதெஷொவம்வூராஹீதுவணூயது ॥ உசு ॥

வகம	ஸ்வகதபேதரகிதமாயும்	வஸ	சத்வஸ்துவானது இருந்ததா
வவ	ஜாதீயபேதரகிதமாயும்	வஹ	கத்தீர்மானமாயிற்று
சுஜீதீயா	விஜாதியபேதமுமற்ற		

தா-ம். நானென்றஅறிவேமுன்றுபேதமற்ற வஸ்துவென்றுநித்தமானது.

அ-கை. இப்போதுஸ்துணிகன நியாயத்தால்சத்வஸ்துவே இருந்து தென்றதைதிடம்பண்ணுவதற்கு பூர்வபக்ஷம்சொல்லுகிறார்.

கூது. தூ	இந்த விஷயத்திலும்	ஜஉம	இந்த ஜகத்தானது
கெவந	சிலபேர்கள்	சுவஸ வவ	அசத்தாகவே
விஹ்வலாம்	தளதளத்தபேர்களாகி	சூஹீச. ஜதீ	இருந்ததென்று
வூராஹ	கிருஷ்டிக்குமுன்னே	சுவணூயது	சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. சூனியவாதிசுஷுப்தியில் இந்தஅறிவை யில்லையென்றுமயக்கத்தால்சொல்லுகிறான்.

அ-கை, அப்படிகலங்குவதில்திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

मग्नस्याब्धौयथाक्षाणिविह्वलानितथास्यधीः ।
अखण्डैकरसंश्रुत्वानिष्प्रचाराविभेत्यतः ॥

உமஹ்யாஷ்லளாயதாக்ஷாணீவிஹ்வலாநிததாஸ்யதீஃ ।
சுவஜ்ஞைகரஸம்ஸ்ருக்ஷுவாநிஷ்ப்ரசாராவிபேத்யதஃ ॥ உள ॥

சுஷ்ளா	சமுத்திரத்தில்	சுஸ்யதீஃ	(இந்த வாதியினுடைய) புத்தியானது
உமஹ்யா	முழுகினவனுடைய	சுவஜ்ஞைகரஸம்	அகண்டைகரசமாஸ்ருக்ஷா தேட்டு
சுக்ஷாணி	இந்திரியங்கள்	நிஷ்ப்ரசாரா	வியாபிக்கமுடியாததாகி
யதா	எப்படி	விபேதி	அதிலேகின்று பயப்படுகிறது
விஹ்வலாநி	கலக்கமுடையவைகளாகு		
ததா	அப்படி		

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில்கௌட பாதாசாரியாருடைய வசனத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

ஸளாஷாய-ரநிவி-ருகஷ்வெஷாயாவ-நுயொ-மிநாழி ।
வாகாரஷ்ரஹ்ருநிஷ்டாநாஉ-தூஷஷாஷிவிரெ ॥ உஅ ॥

நிவி-ருகஷ்வெ { நிற்விகற்பமானசமாதி
ஷோஷள { யில்

வாகாரஷ்ரஹ்ருநிஷ்டாநாஉ-தூ { ஆகாரத்தேநாடிகூ
ஷ்ரஹ்ருநிஷ்டாநாம் { டிய பிர்மநிஷ்டை
யுடையவர்களான

சுநுயொ-மிநாம் துவிதயோகிகளுக்கு
சுசூஷ்ரூ. மிகவும்
ஹய பயத்தை
ஸளாஷாய-ரர்கௌடபாதாசாரியார்
உஷவிரெ சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्मादभयेभयदर्शिनः ॥

சுஷ்பர்-சயொகொநாமெஷதுர்தர்-சஸ்ஸர்வயொகிபிஃ ।
யொகிநொபிப்யதிஹ்யஸ்மாத்பயேபயதர்-சிநஃ ॥ உக ॥

சுஷ்பர்-சயொ { அஸ்பர்சயோகமென்று
மாம் { சொல்லுகிற [னது

ஸதஷதிர்-நாஉ இந்தநிர்விகற்பசமாதியா

ஸர்வயொ { சமஸ்தமானசாகாரத்
கிஸிஃ { தியாணிகளாலே

தூஷ்டுஷ்டிஃ பார்க்கமுடியவில்லை

சுஷ்ரூயொ { இந்தசமாதியில்நின்று
தாஸ்மாத் { கீழேசொன்னயோகிக

சுஷ்ரூயபயதர்சிதமானபிர்மத்தில் (ள்
ஹயதர்-சிநஃ பயத்தைப்பார்த்து

பிஹ்யுதி. ஹி நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாததேசத்தில் பயப்படுவது போலவதி.

அ-கை. ஆசாரியாளும்அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

ஹவத்பூஜ்யபாதாஷ்சஷுஷ்கதர்கபடூநமூந் ।
ஆஹுர்மாத்யமிகாந்ப்ராந்தாநசிந்த்யேஸ்மிந்ஸதாத்மநி ॥ நo ॥

ஹவத்பூஜ்யபாதாஃ. ச

ஸுஷ்கதர்கபடூந் கூ-நும்

மாத்தியமிகாளென்கிறவாதி
களை

ஆஹுர் கிந்திக்கக்கூடாதாயிருக்கிற

ப்ராந்தான் இந்த

சங்கராசாரியாளும்
வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான
(சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த

ஸதாத்மநி சத்தானஆத்துமாவில்

ஹ்ராஹ்ரு டைத்தியக்காரர்களென்று

சூஹுஃ சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

அனாதृத்யஶ்ருதிர்மௌர்க்ர்யாதிமேவோத்தாஸ்தஸ்விநः ।
ஆபேதிரேநிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷः ॥

கூநஶ்ரூதிர்ஶ்ரீமாஸ்ரவ்ருத்திர்மௌர்க்ர்யாதிமேவோத்தாஸ்தஸ்விநः ।
கூவெத்திரேநிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷः ॥ ங்க ॥

கூநஶ்ரூதிர்ஶ்ரீமாஸ்	அஞ்ஞானவிருஞ்டன்கூடி-
ரவ்ருத்திர்மௌர்க்ர்யாதி	இந்த [ன
மேவோத்தாஸ்தஸ்விநः	வௌஜரார் பௌத்தவாதிகள் [யால்
நிராத்மத்வமநுமாநை	(தங்கள்) மூர்க்கபுத்தி
கசக்ஷுஷः	சுருதியை
கூவெத்திரேநிராத்மத்வ	அனுதரவுபண்ணி
மநுமாநைகசக்ஷுஷः	சொல்லுகிறார்கள்

கூநஶ்ரூதிர்ஶ்ரீமாஸ்ரவ்ருத்திர்மௌர்க்ர்யாதிமேவோத்தாஸ்தஸ்விநः } யுக்தியே முக்கியகண்
நிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷः } ணுப் வைத்துக்கொண்டு

நிராத்மத்வ கூ } ஆத்துமா இல்லையென்றசூன்னியத்துவத்தை

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இவ்டார்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினல்தன்புத்திக்கித் தோன்றுகிறபடியே இருட்டித்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

ஶூந்யமாஸீதிதிர்ஷேஸத்யோகேவாஸமாத்மதாம் ।
ஶூந்யஸ்யநதுதத்யுக்தமுபயம்வ்யாஹதத்வதः ॥

ஶூந்யமாஸீதிதிவ்ரூஷெஸத்யோகேவாஸமாத்மதாம் ।
ஶூந்யஸ்யவ்யததத்ருக்தஹயம்வ்யாஹதகூதः ॥ ங்உ ॥

ஶூந்யமாஸீ	சூன்னியமானது
தஸ்ஸதஸீ	இருந்ததென்று
ரூஷெஷெ	சொல்லுகிறீயோ
ஸத்யோகே	அதுசத்தோடேசேர்ந்-
வாஸமாத்மதாம்	திருந்ததா [தா
ஸதாத்மதாம்	சத்ரூபமாகவேஇருந்த

ஶூந்யஸ்ய	சூன்னியத்திற்கு
தத்ரூஹயம்தத்ர	அவ்விரண்டுகளும்
வ்யாஹதகூதः	விரோதிகளானதால்
யுக்தம் நி	அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினல் திடப்படுத்துகிறார்-

நயுக்தஸ்தமஸாஸூர்யோநாபிச்சாஸீதமோமயः ।
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம்வத ॥

நயுக்தஸ்தமஸாஸூர்யோநாபிச்சாஸீதமோமயः ।
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம்வத ॥ ங்ங ॥

நயுக்தஸ்தமஸாஸூர்யோ	சூரியன்
நாபிச்சாஸீதமோமயः	இருட்டோடே [
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாத்	சேர்வுமாட்டார்

சூந்யஸ்ய	இந்தச்சூரியன்
கதம்வத:	இருட்டுரூபமுமாகன்
கூவி.வ.ந	

வஸ்து சூந்யமும் சத்தும்சூன்யமும்
விரோதிகளானதால்

ஸூந்யம் சூன்னியமானது இருந்த தென்று
கூடாது. வ. எப்படிச்சொல்லுவாய்

ச-கை. உம்முடையமதத்தில் நிர்விகற்பபிரமத்தில் ஆகாசாதிஜகத்திருப்பதுவிரோதமில்லையோவெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमायय्यासुविकल्पिते ।
वियदाதெ நாமரூபேமாயய்யாஸுவிகல்பிதெ ॥ ஙஙற ॥

வியதா (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதி களுடைய
நாமரூபெ நாமரூபங்கள்

மாயய்யா மாயையினாலே
வஸ்துவிக ல்பிதெ நன்றாய்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்போபாதுபோல்சூன்யமும்மாயையில்கற்பிதமாகட்டுமென்றுசொல்லுகிறபௌத்தனுக்கு, அவன்சித்தாந்தங்கெட்டதென்ற அபிப்பிராயத்தால்ஸூத்துக்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥
ஸூந்யஸ்யநாமரூபேசததாசேஜ்ஜீவ்யதாம்சிரம் ॥ ஙச ॥

சூன்யத்தினுடைய
நாமரூபங்களும்
தயா யெஸு அப்படிசத்தில்மாயையா

ல்கற்பிதமாகட்டுமென்றுசொன்னால்
சிரஞ்சீவியாயிருக்கக் கடவாய்

இ-தி. ஸ்வப்பனம்யெப்படிமாயையால் கற்பிதமோஅப்படி சுஷுப்தியும் மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது தனக்குஇஷ்டமென்று வாழ்த்தினது போலவதி.

ச-கை. அப்படியானால் சூன்யத்திற்குச் சொன்னதுபோல சத்தினுடையநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாகட்டும்அப்படி அங்கீகரித்தால்உம்முடையமதத்தில் நாமரூபம்வாஸ்தவமாயில்லாததினால் சத்தானஆத்துமாவும் மித்தையாய்விடுமேயென்றுசங்கிக்கிறவனுக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।
कुत्रेतिनिरधिष्ठानभ्रमोनक्वचिदीक्ष्यते ॥
ஸதோபி நாமரூபெவெகல்பிதெதெ ததாவத ।
கூத்ரேதி நிரதிஷ்டானப்ரமோநக்வசிதீக்ஷ்யதெ ॥ கரு ॥

ஸதஃ. கூபி சத்வஸ்துவிற்கும்
நாமரூபெவெ யெகல்பிதெ யெஸு நாமரூபங்களிரண்டும் மாயையால்கற்பிதமென்று சொன்னால்
கதா. கூத்ர அப்போதுயெவ்விடத்தி

ஐதி. வத கற்பிதஞ்சொல்
நிரதிஷ்டானப்ரமோ அதிஷ்டான மன்றியில் ஆரோபமானது
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
நதரஸ்கரியதெ காணப்படவில்லை

வி-ம். சத்துக்கும் சத்தென்கிறகாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னல், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின்காமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா,அல்லதுஅசத்திலேயா,அல்லதுஜகத்திலேயா,முதல்பக்ஷங்கூடாது வேறுனவெள்ளிபாம்புமுதலானதின்காமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானகினிஞ்சல்கயர்முதலானதில்ஆரோபம்காண்பதால், சத்தின்காமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வம்மகூடாது.

இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிதாவாகக்கூடாதுபோலவறி, மூன்றுவது பக்ஷங்கூடாது, சத்துலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருத்தல்கூடவேகூடாது, கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலவாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்னல், தங்கமுதலானவைஅதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பீனஉலகத்தில்ஒரிடத்திலுங்காணப்படாததுபோலவறி.

ச-கை. திருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்றுசொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदेद्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदेपुनरुक्तिस्यान्मैवंलोकेतथेक्षणात् ॥

ஸதாஸீதி திஶப்தார்த²பே⁴தே³ த்³வைகு³ண்யமாபதேத் ।
அபே⁴தே³புனருக்திஸ்யான்மைவம்லோகேததே²க்ஷணாத் ॥

ஸதாஸீத் சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதி இருந்ததென்று
ஶப்த சொல்லும்போது
அர்த்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தம்போல் பக்ஷத்தில்
த்³வைகு³ண்யம் இரண்டியென்றதத்வைதம்
ஆபதேத் வருவிடும்
அபே⁴தே³ பேதமற்றதில்
புனருக்தி இரண்டாந்தரம் சொன்னதோஷமுண்டாகும்
ந வை முதலில்சொன்ன அர்த்தம் பேதமில்லாததினுலே த்வைதம் வருமென்றதோஷமில்லை

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரம்சொல்லுகிறார்,

லோகே உலகத்தில்
ததா அப்படி ஒருசொல்லே இரண்டு தரஞ்சொல்வது
த்³ருஷ்டாந்தாத் பார்க்கப்படுகிறபடியினு

இ-தி. ஒருஇஷ்டனைவந்தவுடன் வாருமிருமிருமென்றசொல் இரண்டைகாண்பிப்பியாதபோலவறி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதுஎவடத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यास्तित्सदितीरणम् ॥

கதுவ்யꣳகரோதி தவாக்யꣳப்ரூதெயாயுக்யாரணꣳ।
ஈத்யாதிவாஸநாவிஷ்டꣳப்ரத்யாஸ்தித்ஸதீரணꣳ ॥ கஎ ॥

கதவ்யம் செய்யவேண்டியது	ப்ரதிதி சொல்லப்பட்டது
கரோதி செய்யப்பட்டது	யாயம். ஐ தரிக்கவேண்டியதும்
வாக்யம் சொல்லவேண்டியது	யாரண தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படிஇருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனலென்னஆயிற்றெனில்.

ஈத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம். ப்ரத்யாஸ்தித்ஸதி	இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து	ஸத்.ஸுஷுப்தி உதி. ப்ரளயம்	இருக்கிறதுமாத்திரமே இருந்ததென்று (சுருதிசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோலவறி.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன்னிருந்ததென்றசொல் எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போது ஜகத்தென்ற ஒருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைத்ததை உண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவெபுரேத்யுக்திꣳ காலவாஸநயாயுதம்।
ஶிஷ்யꣳப்ரதெயவதெநாத்ர த்வி தீயம்நஹிஶꣳக்யதெ॥ கஅ॥

காலாபாவெ	முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்	ஶிஷ்யꣳப்ரதி	சிஷ்யனைக்குறித்தே சொன்னது
புரா.இதி	முன் என்ற [ன்றுல்)	தெ.ந.க	தத்தில் ஆகையினல்
உக்திꣳ	சொல்(எப்படிசொல்லக்கூடுமெ	த்வி தீயா	இரண்டாவது [றே
காலவாஸநயாயுதம்	கால வாசனையோடே கூடின	ந.ஶꣳக்யதெ.ஹி	சங்கிக்கப்படாதன்

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபாணிஜலத்தில், தீர்தவிசேஷங்களைச்சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

ஸொஹ்யம்வாவரிஹாரஸ்ரவார்க்ரியதாம்ஐெலாஷ்யா।
சுஐெதத்லாஷ்யாஸொஹ்யம்நாஸ்திநாவிதத்தாத்மா॥ ௯௯॥

ஸொஹ்யம்.வா	ஆக்ஷேபமும்
வரிஹாரஸ்ரவ.ா	பரிஹாரமும்
ஐெதத்லா ஷ்யா	அத்வைதவார்த்தையிலே
க்ரியதாம்	பண்ணத்தக்கது
சுஐெத ஹ்லாஷ்யா	அத்வைத பாஷையிலே
ஸொஹ்யம்.நாஸ்தி	ஆக்ஷேபமில்லை
தத்த்வ.அவி.அதற்குஉத்தரமும்	
ந	இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதனிர நிஜத்திலீ ல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பரமார்த்தத்தில், ததுவைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்ட ஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததாஸ்தீதிதமாகம்பீரம்நதிதேஜோநதமஸ்ததம்।
சுநாவ்யஉநஹிவ்யக்தம்ஸத்கிஞ்சிதவசிஷ்யதெ॥ ௧௦॥

ததா	அந்தப்பிரளயத்தில்
ஸ்தீதிதமாகம்பீரம்	சலனமன்றியில்கம்பீர
நதிதேஜம்	பிரகாசமன்றியிலும்
நதமஸ்	இருட்டுமன்றியிலும்
தத்தம்	விஸ்தாரமாயும்
சுநாவ்யம்	சொல்லுவதற்குப்பேரில்லா ததாயும்
சுநஹிவ்யக்தம்	ரூபமில்லாததாயுமிருக்கி
வஸ.கிஞ்சி	சத்துமாத்திரமே
சுவஶிஷ்யதெ	இருக்கிறது

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாதது போலவறி.

சு-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதப்ப ற்றிசங்கிக்கிறான்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्त्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநுலூயாதிகம்மாலூத்பரமாணவ்யந்தநாசதஃ।
கயம்தெவியதொவஸத்வம்வ்ருத்திமாரொஹதீதிசெத்॥ ௧௧॥

நநு	சிஷ்யன் ஆக்ஷேபிக்கிறான்
பரமாணுவா	பரமாணுவாய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்
லூயாதிகம்	பூமிஜலம்தீவாயுவரை பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்
தெ.வச்சி	உம்முடையபுத்தியில்
வியதஃ	ஆகாசத்திற்குக்கூட
சுவஸ்வம்	இல்லாமையானது
கயம்	எப்படி
சுவ்ருத்திம்.ஆரொஹதி.இதி செசு	ஏறிற்றென்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நிஜப்பில்நற்பிதமானஸ்வப்பனம் பொய்யானலும், நிஜப்புளப்படியில்லாமல்போம்என்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண்டே அவனுக்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

अत्यन्तनिर्जगद्व्योमयथातेबुद्धिमाश्रितम् ।
तथैवसन्निराकाशंकुतोनाश्रयतेमतिम् ॥

சுதூஞ்ஞா நிஜபுமெவுாஉயஷாதெவஷலிஉாஸிரதிழி ।
தயெவவஷநிஸா காஸஷகஷதெதா நாஸுயதெதஉதிழி ॥ சஉ ॥

சுதூஞ்ஞா மிகவும்
நிஜபுமஉ ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற
வெுாஉ (ஆகாசமானது இருக்கிறதாக)
யயா எப்படி
தெ உன்னுடைய
வஷலிம் புத்தியை
சுஸிரதிழி ஆசிரியித்திருக்கிறதோ
தயா. வஷ அப்படியே
நிஸாகாஸா ஆகாசமில்லாததான
வஷ சத்து [புத்தியை
கஷதிழி யெதினுலே நம்முடைய
ந. சுஸுயதெ ஆசிரியிக்கமாட்டாது

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற நிஜப்பு இருக்கிறதாக, உன்புத்தியில் பட்டதுபோல நிற்சங்கமானஅறிவு, நம்முடையபுத்தியிலேன்படமாட்டாது.

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதையில்லையென்பது கூடாதென்கிறஞாயத்தை, தழுவிக்கட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगद्व्योमदृष्टंचेत्प्रकाशतमसीविना ।
कदृष्टंकिंश्रुतेपक्षेनप्रत्यक्षंवियतत्खलु ॥

நிஜபுமெவுாஉஷ்டஞ்செது காஸதஉவிவிநா ।
கவுஷ்டஞ்கிஹுதெவக்ஷேநஉப்ரதுக்ஷஞ்வியகலுஉ ॥ சஊ ॥

நிஜபுமஉ நாமரூபரஹிதமான
வெுாஉ ஆகாசமானது [தேயெனில்
உஷ்டஞ் செஷ் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற
வுகாஸதஉவிவி விளிச்சமிருட்டன்றியில் [து
நா
கலுஷ்டஞ் எவடத்தில் பார்க்கப்பட்ட
கிஞ். உ. இதுவுமன்றியில்
தெ உன்னுடைய
வகக்ஷ மதத்தில்
வியஷ் ஆகாசமானது
வுதுக்ஷஞ் பிரத்தியக்ஷமாகக்கூ
ந. வகக டாதல்லோ

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொன்னசொல்வீண்.

இ-தி. நிஜப்புகாணப்படுகிறதென்பது சுத்தப்பொய்போலவாம்.

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையானது சத்வஸ்துவினுலும்சமானம்தானே நீர் இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிற, சத்வஸ்துவையெப்போதுகண்டீரெனில்.

सद्वस्तुदृष्टंत्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

ஸத்வஸ்தூ₂ஷ்டம்ʼக்வஸ்மாஹி நிʼஶ்சிந்தைரனுபூ₄யதெ ॥ சஞ ॥

ஸ்மாஹி நிச்சிந்தித்திருக்கிற	அனுபூ₄யதெ அனுபவிக்கப் படுகிறது
ஸத்வஸ்தூ சத்வஸ்துவும்	
நிʼஶ்சிந்தைஃ சிந்தனையற்றசமயத்தில்	

நி-தி. நிச்சங்கற்பமான சமாதியில் அறிவுமாத்திரம் அனுபவிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் இதரதோற்றமில்லாமையால் சூனியமேதோற்றுமெனில்.

तूष्णींस्थितौनशून्यत्वंशून्यबुद्धेश्चवर्जनात् ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்தி₂தௌ நஶூன்யத்வம்ʼஶூன்யபு₃த்₃தே₄ஶ்சவர்ஜனாத் ॥சச॥

தூஷ்ணீம் ஸ்தி₂தௌ தூஷ்ணீம் பாவாவஸ்தையில்	வர்ஜனாத் இல்லாமையால்
நஶூன்யத்வம் சூனியமென்றபுத்தியும்	நஶூன்யபு₃த்₃தே₄ஃ நீசொன்னசூனியபுத்தியுமில்லை

தா-ம். சமாதியில்சூனியமல்லவா, இருக்கிறதென்றால், அந்தபுத்தியுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அப்போதுசத்தென்கிற புத்தியுமில்லையேயெனில்.

सत्बुद्धिरपिचेन्नास्तिमास्त्वस्यस्वप्रभवत्वतः ॥

ஸத்பு₃த்₃தி₄ரபிசேந்நாஸ்திமாஸ்த்வஸ்யஸ்வப்ரப₄வத்வதஃ ॥ சசஏ ॥

ஸத்பு₃த்₃தி₄ஃ சன்மாத்திரமானபுத்தி நாஸ்தி இல்லையென்றால்	ஸ்வப்ரப₄வத்வதஃ ஸ்வப்பிரகாசமானதால் மாஸ்த்வ சத்துமாத்திரமானபுத்தியும் வேண்டாம்
அஸ்ய இவர்	

தா-ம். அறிவுதானென்ற, புத்தியுமில்லையேயெனில், ஸ்வப்பிரகாசமானதால்அதுவும்வேண்டாம்.

அ-கை. சத்புத்தியுமில்லாதபக்ஷத்தில் சன்மாத்திரமாயிருந்ததுயென்று, யெப்படியறியக்கூடுமெனில்.

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सुन्मात्रंसुगमंनृणाम् ॥

நிர்மனஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத்ஸுன்மாத்ரம்ʼஸுக₃மம்ʼந்ருணாம் ॥ சடு ॥

நிர்மனஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத் அப்படியொருநிர்மனஸ்கத்வமிருப்பதால்	நந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு
ஸுன்மாத்ரம் சத்துமாத்திரம்	
ஸுக₃ம சுகமாயறியலாம்	

அ-கை. இப்படி தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் நிஷ்பிரபஞ்சமானசாக்ஷியின் விளக்கத்தைக்காண்பித்து, இந்தநியாயப்படிசிருஷ்டிக்குமுன்னும், சத்திருந்ததாகஅறியக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

मनोजृंभणरहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।
मायाजृंभणतःपूर्वंसत्तथैवनिराकुलम् ॥

ಽಮನೋಜೃಂಭಣರಾಹಿತ್ಯೆಯಥಾಸಾಕ್ಷೀನಿರಾಕುಲಃ ।
ಮಾಯಾಜೃಂಭಣತಃಪೂರ್ವಂಸತ್ತಥೈವನಿರಾಕುಲಮ್ ॥ ಶಸು ॥

ಽಮನೋಜೃಂಭಣರಾಹಿತ್ಯೆ ಮನೋವಿ	ತಥಾ. ವಾವ ಅಪ್ಪಡಿಯೇ
ಯಾಪಾರಮಟ್ಟ ತೂಷ್ಣೀಂ ಪೂತಾವಸ್	ಮಾಯಾಜೃಂ ಮಾಯೆ ವೆಳಿಯಾವತಪ್ಪಕ್ಕು
ತೈಯಿಲ್	ಣಂ [ನತು
ಸಾಕ್ಷೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾನ ಆನ್ಮಾ	ವತ್ತಿವಂ,ಸತ್ ಮುನ್ ಸತ್ವಸ್ತುವಾ
ಯೈಯಾ ಎಪ್ಪಡಿ	ನಿರಾಕುಲಂ ಸಲನಮಟ್ಟತಾಗವೇ ಇರು
ನಿರಾಕುಲಂ ಸಲನಮಟ್ರಿರುಕ್ಕಿರೋ	[ನ್ತತು

ಇ-ತಿ, ಇಂತಪ್ಪುಮಿಯಿಲ್‌ಸೆಡಿಕೊಡಿ ಅಟ್ರಪೋತು ಪೂಮಿಮಾತ್ತಿರಂ ಕಾಣಪ್ಪಡುವ ತುಪೋಲ, ಕಾಡುಂಡಾವತಟ್ಕುಮುನ್ನುಂ, ಪೂಮಿಮಾತ್ತಿರಮೆನ್ರರಿಯವುಂ.

ಅ-ಕೈ. ಮಾಪಾಸಕ್ತಿಕ್ಕುಲಕ್ಷಣಮೇತೆನಿಲ್.

निस्तत्वा कार्यगम्यास्यशक्तिर्मयाग्निशक्तिवत् ॥

ನಿಸ್ತತ್ವಾಕಾರ್ಯಗಮ್ಯಾಸ್ಯಶಕ್ತಿರ್ಮಯಾಗ್ನಿಶಕ್ತಿವತ್ ॥ ಶಸೂಱ ॥

ಸ್ತತ್ವಂ ಇನ್ತ ಆನ್ಮಾವಿನುಡೈಯ	ನಿಸ್ತತ್ವಾ ವೇಱು ಸ್ವರೂಪಮಟ್ರತು
ಶಯಾಶಕ್ತಿಃ ಮಾಯೈಯಿನ್‌ಶಕ್ತಿಯಾನತು	ಕಾರ್ಯ- ಕಾರಿಯತ್ತಿನಾಲ್‌ಮಾತ್ತಿರಮ್‌ಅಱಿ
ಗ್ನಿಶಕ್ತಿವತ್ ಅಕ್ಕಿನಿಯಿ ನುಷ್ಣಶಕ್	ಗಮ್ಯ ಯತ್ತಕ್ಕತು
[ತಿಪೋಲ	

ವಿ-ಂ. ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಾನತು, ಜಗತ್ಕಾರಣಮಾನಶತ್ವಸ್ತುವೈವಿಟ್ಟು, ವೇರುಯ್ ಸ್ವರೂಪಮಿಲ್ಲಾಮೈಯಾಲ್, ನಿಸ್ತತ್ತವಮೆನ್ರುಂ, ಆಕಾಶಾತಿಪಿರಪಂಶತ್ತೈಕ್ಕಂಡಿಕ್ಕೈಯಾಲ್‌ಕಾರಿಯತ್ತಾಲ್ ಅಱಿಯತ್ತಕ್ಕತೆನ್ರುಂಶೊಲ್ಲಪ್ಪಡುಂ, ಶತ್ತಿಲಿರುಕ್ಕಿರಇನ್ತಮಾಯಾಶಕ್ತಿ, ಅನ್ತಶತ್ವಸ್ವರೂಪತ್ತಿರ್ಕು ವೇರುಕಇರುಪ್ಪತಿಲ್, ತಿರುಷ್ಟಾನ್ತಮೇತೆನಿಲ್, ಎಪ್ಪಡಿ ಅಕ್ಕಿನಿಯಿಲಿರುಕ್ಕಿರ ಉಷ್ಣಶಕ್ತಿ ಅತರ್ಕು ವೇರುಕಯಿರುನ್ತು ಪೊರಿಕಳ್‌ಮೂತಲಾನ ಅಡೈಯಾಳತ್ತಾಲ್ ಶಕ್ತಿಯುಣ್ಡೆನ್ರರಿಯಪಡುಕಿರತೋ, ಅಪ್ಪಡಿಪ್ಪೋಲವೆನ್ರರಿಯತ್ತಕ್ಕತು.

ಇ-ತಿ. ಇನ್ತಿರಜಾಲಿಕನಿಡತ್ತಿಲಿರುಕ್ಕಿರಶಕ್ತಿಪೋಲವಱಿ.

ಅ-ಕೈ. ಕಾರಿಯಲಿಂಗತ್ತಾಲ್, ಶಕ್ತಿಯುಣ್ಡೆನ್ರರಿವತರ್ಕು ವಿಯತಿರೇಕಮುಕತ್ತಾಲ್‌ತಿಟಂಪಣ್ಣುಕಿರಾರ್.

नहिशक्तिःक्वचित्काचित्त्वद्धचतेकार्यतःपुरा ॥

ನಹಿಶಕ್ತಿಃಕ್ವಚಿತ್ಕಾಚಿತ್ತ್ವದ್ಧಚತೇಕಾರ್ಯತಃಪುರಾ ॥ ಶಳ ॥

ಹಿಶಕ್ತಿಃ ಒರುವಸ್ತುವಿನ್	ಕಾರ್ಯತಃ, ಕಾರಿಯಮುಣ್ಡಾವತರ್ಕು
ಶಕ್ತಿಃ ಒರುಶಕ್ತಿಯುಂ	ಪುರಾ. ಹಿ ಮುನ್ನೇಯುಂ
ಕ್ವಚಿತ್ ಓರಿಡತ್ತಿಲುಂ	ನ ವಾಜ್ಞಯತೆ ಅಱಿಯಪ್ಪಡವಿಲ್ಲೈ

இ-தி. முன்னுரைத்தஇந்திரஜாலசக்தி, காரியோர்ப்பத்திக்குமுன்னறியப் படாததுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிசக்தியானது காரியத்திலறியப்படுமென்றுசொல்லி,நிஷ் கத்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नेहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்துஸதஶ்சக்திர்நஹிவன்ஹேஃஸ்வஶக்திதா ॥ சஎற ॥

ஸத்தீ. ஶக்தி சத்தின் சக்தியானது	ஸ்வஶக்திதா தன்தக்திறசக்தி [று
ஸத்வஸ்து ந சத்வஸ்து ஆகாது	ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்
வஹ்நேஃ அக்கினியினுடைய	

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிவிக்கிறார், சத்தி லிருக்கிறசக்திசத்தாஅல்லது, அசத்தாசத்தெனில் சத்துக்குபின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அசத்தென்றால் முயல்கொம்புக்குச்ச மானமாஅல்லது, சத்வில்க்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிறார்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயான்துஶக்தேஃகிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ சஎஅ ॥

ஸத்விலக்ஷண தாயாம். த ஸத்திற் கன்னியமென் றால்	கிம் யென்ன
ஶக்தேஃ சக்திக்கு	தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது
	உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ம். அந்தசக்தியவனுக்குவிலக்ஷணமென்றால்அதற்குவடிவமேதுசொல்

அ-கை. முதல்பக்ஷமானசூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம்மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ சஎற ॥

ஶூந்யம். ஜகீ. சூனியமென்று	ஶூந்யம். ஜகீ சூனியமென்று
சொல்வாயானால்	ஸ்ருஷ்டிதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர
மாயாகார்யம்ம் மாயாகாரியமான ஜகத் தானது	மாயைசூனியமென்று சொல்லப்பட்டு கிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின்அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொலுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्यादुक्तादुक्तत्वमिहेष्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாதுக்தாதுக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ சஎக ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமுமில்லை	யாதுக்த இப்படிப்பட்ட யாதொரு
ஸத். கவி. ந. சத்துமில்லை	ஸ்வரூபமுண்டோ

தாஜ்ஜ { அப்படி இத்தகைத்தென் / றுரைக்கமுடியாத } ஊஹ இந்தமாயையினிடத்தில்
ஈகூம இருப்பானது ஊஷ்யதாம அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தைசுருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकिंत्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததா நீம்கிம்கவ்ஹ்ய ஆஸீத் ॥ சகூ ॥

ஸதஸ்ஜ,ந. { அசத்தாகவும்இருக்கவில் / லை [ல்லை } கிம்.தா பின்னப்படி இருக்கிறதென் / றால்
ஸதஸீஜ { சத்தாகவும்இருக்கவி
தாநீம அப்போது
தத்ய. க { தமசென்றபேராக இருந்த
ஹ்ருஜ { து

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்துயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்

அ-கை. என்னத்தினுல்இப்படி அநிர்வசனீயமான தமசென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

सद्योगात्तमसस्तत्वंनस्वतस्तन्निषेधणात् ॥

ஸத்யோகாத்தமஸஸ்தத்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிஷேதணாத் ॥ ரு० ॥

ஸத்யோ { சத்தோடே சேர்ந்திருப்ப / தால் } தந்நிஷேத நாஜ { அந்தசத்தைவிட்டுபிரிக் / கும்போது }
தமஸ மாயைக்கு [கிறது
ஸ்வரூப இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படு / மில்லை

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னோடே சேர்ந்திருப்பதா லிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தல்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதுஒருசக்தியை அங்கீகரித்தால்தவைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினுல் மாயைக்குசுதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினுலில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

अतएवद्वतीयत्वशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்வதீயத்வசூன்யவந்நஹி கண்யதே ॥ ரு० ॥

அதஏவ ஆகையினுலேதானே
ஸந்நு { சூனியமெப்படி சத்துக்கு / வஜ { எதிரியாகமாட்டாதோ } அத்வதீயகூ { அப்படி இதுவுமிரண்டா / யிருத்தல் [தன்றோ
ந.கண்ய தெ.ஹி என்னப்படமாட்டா

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குத்துவிதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

नलोकेचैवतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

ஸர்வகே வைதத்ஸத்தைவ ஜீவிதம்விஷ்வதைவயுக் ॥

ஸர்வகே உலகத்தில்
வைதத்ஸத்தைவ ஜீவிதம் ஓவியம்எழுது
தேவானுக்கும் அவன் சக்திக்கும்

வ்யாக். ஜீவிதம் வேறான தன்மை
நிவ்ருதெ { காணப்படாததுபோல
வறி

ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சத்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येनजीवितंचेद्वर्धतेतत्रवृद्धिकृत् ।
नशक्तिःकिन्तुतत्कार्यंयुद्धकृप्यादिकंतथा ॥
सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्वचित् ॥

ஸக்த்யாயிகெ ஜீவிதம்செத்தத்ரவிருத்திகரயுயுஜ்யாத் ॥ ருஉ ॥
ஸவயாஸக்திராதவ்யநவ்யஸ்ரணாகவிஸ ॥ ருஉ ॥

ஸக்த்யாயிகெ அதிகசக்திஉள்ளவிடத்
ஜீவிதம். ஜீவிதவிருத்தியை [தில்
வயுர்தெ.தெஸ செய்யுமெனில்
தத்ர அந்தவிடத்தில்
விருத்திகரயுயுஜ்யாத் விருத்தியைச்செய்கிறது
ஸக்திர்ந சக்தியன்று
கிம்.தஸ பின்னேயோவென்றால் [து
தத்காயர்ம அந்தசக்தியின் காரியமான

யுஜ்யாத் { யுத்தம் உழவு முதலா
தின { னதைச்செய்கிறது
தயா அப்படி
ஸவயா சகலவிதத்திலும்
ஸக்திராதவ்ய சக்திமாத்திரத்திற்கு
வ்யாவ்ருத்த { சக்தஜனவிட்டு வேறான இ
ணாம { ருப்பு
க்வசிந் ந ஓரிடத்திலுமில்லை

ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनेवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥
ஸக்திகாயர்நாஜ்ஞதெநவாஸ்திதிதீயம்ஸகயுதெகயுச் ॥ ருந ॥

ஸக்திகாயர்ம.தஸ சக்தியின்காரியம்[லே
ந.ஜ்ஞவ.ஸ்தி அத்தியந்தமில்லவேயில்

தீயம் இரண்டாவதை
கயுச்.ஸகுதெ எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்குபிள்ளையில்லையென்றால் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினுல்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோலசக்தியினுலேயே ஆத்துமாவுக்குதுவைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போதுஅதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணுதபோது, அதின்காரியமானசெர்ப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்லதுஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்துமுத்தாலாலேஅடையத்தக்

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷங்கூடாது நிறம்ச த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதுங் கூடாதெனில், முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्सनब्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நகூ்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாஶக்திஃகிம்த்வெகதெஶபாக் ।
கடஶக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தமுத்யேவவர்ததே ॥ ருசு ॥

ஸா	அந்தசத்தின்சக்தியானது
கூ்ஸ்நா ப்ரஹ்மவ்ருத்திஃ	பிரமம் மு ழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
கிம்து	பின்னேயோவென்றால்
ஏகதெஶ பாக்	ஏகதேசத்தை யடைந்தி ருக்கிறது

ஸ	ஸ்ரீ
கடஶக்திஃ	{ கடத்தை யுண்டுபண்ணு கிறசக்தியானது [ரம்
பூமௌ	பூமியிலிருக்கிற
ஸ்நிக்தமுத்யே	நல்லமண்ணில்மாத்தி
யதா	{ எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி
வவர்ததே	

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तित्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशावित्तित्वामायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதொஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்த்விஹ்வ்யம்ப்ரபுஃ ।
இத்யெகதெஶவித்த்வாமாயாயாவதிஶ்ருதிஃ ॥ ருசு ॥

ஸர்வாணிபூதானி	சகலபூதங்களும்
அஸ்ய	{ இந்தஆத்துமாவினுடைய ஒ ரு பாதமாயிருக்கிறது [து
விஹ்வ்யம்ப்ரபுஃ	ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்
த்ரிபாதஸ்தி ஹி	{ மூன்றுபாதமாயிருக்கி றதென்றும்
மாயாயாஃ	மாயைக்கு
ஏகதெஶவித்த்வ	{ ஏகதேசமாயிருக்கு ம் தன்மையை
ஶ்ருதிஃ	வேதமானது
வதி	சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்கூ்ஸ்நமெகாம்ஶெநஸ்தித்தோஜகத் ।
இதிகூ்ஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வெகதெஶதாம் ॥ ருசு ॥

கூ்ஸ்நம்	சமஸ்தமான
இதம்ஜகத்	இந்த ஜகத்தை
ஏகாம்ஶெந விஷ்ட	ஒரு அம்சத் திலே வியாபித்து
அஹம்ஸ்தி	நானிருக்கிறேனென்
கூ்ஷ்ணஃ	று கிருஷ்ணபகவானும்

ஸுஜ்ஞாய அர்ஜுனன்பொருட்டு
ஜகதே ஜகத்துக்கு
வகதெஶதாம் ஏகதேசமாயிருத்தலை
சூஹ சொன்னர்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாரகிதமானஸ்வ ரூபமிருப்பதில் இன்னும்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறர்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूक्तकृतोवचः ॥

ஸபூமிம்விஶ்வதோபூத்வாஹ்யத்யதிஷ்ட்டத்³ஶாங்கு³லம் ।
விகாராவர்திசாத்ராஸ்திஶ்ருதிஸூக்தக்ருதோவசஃ ॥ ருள ॥

ஸஃ அந்த ஆத்துமாவானவர்
விஶ்வதஃ நாலுவாக்கிலும்
பூமிம் ஜகத்தை
பூத்வா வியாபித்து
தஶாங்கு³லம் பத்துப்பங்கு
அதிஷ்ட²த் ஹி அதிக்கிரமித்து இருக்கிறரன்றே
விகாராவ கிஞ்சித் விகாரத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிறரென்றும்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ஸூக்தக்ருதஃ சுருதியினுடையவும்சூத்திரக்காரருடையவும்
வசஃ ஆஜ்ஞையிருக்கிறது

அ-கை. அப்போதுஇந்தசுருதிகளால், நிறம்சத்திலிந்தசக்திஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைவருமென்ற விரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறர்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकर्त्रांशेवेतिप्रच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

நிரம்ஶெப்யம்ஶமாரொப்யகர்த்ராம்ஶெவேதிப்ரச்ச²தஃ ।
தத்பா⁴ஷயொத்தரம்ப்³ரூதெஶ்ருதிஶ்ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ ॥ ருஅ ॥

நிரம்ஶெஅபி நிறம்சவஸ்துவிலும்
அம்ஶம்கு³ரொப்ய அம்சத்தை கற்பிவித்து
கர்த்ராம்ஶெவா சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதாவென்று
ப்ரச்ச²தஃ கேட்டவனுக்கு
ஶ்ரோத்ருஹித ஏஷிணீ கேட்கிறவனுக்குஹித த்தைச்சொல்லுகிற
ஸ்ருதிஃ வேதமானது
தத்³பா⁴ஷயா அவன் வார்த்தையினுலே
உத்தரம் சமாதானத்தை
ப்³ரூதெ சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெரும்புவாஹனத்திலேறிவாரானுமே, அந்தஎரும்புஅந்தப்புருஷனளவுள்ளதா சிரிதாவென்றுகேட்டதை,அவள் அனுசரித்து, சிரிதென்றுசொல்லுவதுபோலும்

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொன்னதற்குகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமோ,யெனக்கு சாப்பிடச்சிறிதும்மீதம் வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஜகத்துண்டாகிறநிமித்தம் சத்தில்சக்தியைச்சாதித்தாரே, அதுசெய்கிறகற்பனையை இப்போது திருஷ்டாந்தமூலமாய்பரிகரிக்கிறார்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

வ⁴த்தக்வ²ஶ்ரிதாஶக்தி:கல்பயேத்ஸதிவிக்ரியா: ।
வர்ண-பி⁴த்திக³தாபி⁴த்தௌசித்ரம்நானாவித⁴ம்யதா² ॥ரு॥

வத்தக்வம் சத்வஸ்துவை
ஸ்ரிதாகா. ஸக்தீம் ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தியானது
வதி.விகி³யாம் சத்தில் நானுவிதமான விகாரத்தை
கல்பயேத கற்பிக்கிறது
பி⁴த்திகதாம் சுவரை ஆசிரியித்த
வர்ணாம் வர்ணங்களானவை
பி⁴த்தௌ சுவரில்
நானாவிதம் நானுவிதமான
சித்ரத்தை
யதா எப்படி கற்பிக்கிறதோ

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தையும்அதுசக்தியின் காரியமென்பதற்குஹேதுவையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्येविकारआकाशस्सोवकाशस्स्वरूपवान् ।
आशेस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

ஆத்³யேவிகாரஆகாஶஸ்ஸோவகாஶஸ்ஸ்வரூபவான் ।
ஆஶேஸ்தீதிஸத்தத்வமாகாஶேப்யனுக³ச்ச²தி ॥ சு० ॥

ஆத்³யேவிகாரஆதிமூலாவதுவிகாரமான
ஆகாஶம் ஆகாசம் (து
ஸ: அது
ஸோவகாஶஸ்ஸ்வரூபவான் இடைவெளி வடிவுள்ளது
வத்தக்வ சத்தின்தன்மை
ஆகாஶம்.ஆஸ்வதி ஆகாசம் இருக்கிறதென்று
ஆகாஶேபி.ஸ்வபி ஆகாசத்திலும்
அனுசரித்திருக்கிறது

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निसचैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

ஏகஸ்வபா⁴வம்ஸத்தத்வமாகாஶோத்³விஸ்வபா⁴வக: ।
ஸ்வகாஶஸ்ஸதிவ்யோம்நிஸசைஷோபித்³வயம்ஸ்தி²தம் ॥ சுக ॥

ஸத்தகுண: { சத்தத்வமானது இருக்கி றதென்கிற

னகுணஸ்ஸாவ: ஒருஸ்வபாவமுடையது

சூந்யம் ஆகாசமானது

த்விஸ்ஸா வகம்: { இரண்டு ஸ்வபாவமுடைய து

ஸ்திசுவகுணம் சத்தில் இடைவெளி ந இல்லை

வ்யாப்தி: உ ஆகாசத்தில் அந்த இருப்பு த்தன்மையும்

ஸஷ்டி: சுவி இந்த அவகாசமும்

உயம் ஸ்லி கம்ஸ்தாண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேடம்போட்டு வேடம் கட்டபட்டிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுவபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்துஆகாசமிரண்டிற்கு ஒன்றிரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபிரகாத்தினுலும்சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिद्ध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

யத்வாப்ரதித்வனிர்வ்யோம்நோகுணோநாஸௌஸதீக்ஷ்யதே ।
வ்யோம்நிதௌஸத்வனீதேநஸதேகம்த்விகுணம்வியத் ॥ ௩௨ ॥

யதா இன்னமொரு பக்ஷமாவது

வ்யாப்தம் ஆகாசத்தினுடைய

ப்ரதித்வனி: எதிரொலியான

குணம: குணம் இந்தசப்தகுணமானது

ஸதி. சத்தில்

ந.ஸ்ஸாக்ஷ்யதே காணப்படவில்லை

வ்யோம்நி ஆகாசத்தில்

ஸது சத்தும்

த்வனி சப்தமும்

உள இரண்டுமிருக்கிறது

தேந ஆகையினலே

ஸது.ஸகுசத்து ஒரு குணமுடையது

வியத் ஆகாசம்

த்விகுணம் இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானல் ஆகாசகாரியம்சத்தென்று தோன்றகாரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யாஸக்திஃகல்பயேத்வ்யோமஸாஸத்வ்யோம்நோரபின்னதாம் ।
ஆபாத்யதர்மதர்மித்வம்வ்யத்யயேநாவகல்பயேத் ॥ ௩௩ ॥

யாஸக்தி: யாதொருமாயாசக்தியானது

வ்யோம (சத்தில்) ஆகாசத்ஸத

கல்பயேத கற்பிவித்ததோ

ஸா.ஸத்வ்யோம்நோ: அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்

அபேதத்தை

ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி (பின்)

தர்மதர்மித்வம் காரியகாரணங்களிலும்

வ்யத்யயேந மாறுபாடாக

அவகல்பயேத கற்பித்தது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவதி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமெதனில்.

सतोव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதோவ்யோமத்வமாபந்நம்வ்யோம்நஸ்ஸத்தாம்துலௌகிகாஃ ।
தார்கிகாஸ்சாவகச்சந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் ॥ கூசு ॥

ஸதஃ காரணமான சத்துத்தன்மை	ஸதோ காரணமான சத்துத்தன் மை யடையப்பட்டதாகவும்
வ்யோம்நஃ ஆகாசத்தின்	வ்யோம்நஃ ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் சத்துத்தன்மை	ஸத்தாம் சத்துத்தன்மை
துலௌகிகர்களும் தார்கிகர்களும்	துலௌகிகர்களும் தார் கிகர்களும்
அவகச்சந்தி அறிகிறார்கள்	அவகச்சந்தி அறிகிறார்கள்
தத் அப்படி	தத் அப்படி
மாயாயாஃ விபரீதமாகச் செய்வதற்கு	மாயாயாஃ விபரீதமாகச் செய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் யோக்கியமன்றோ	உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள்விசித்திரமான இந்திரஜாலம்முதலானதைஒன்றுப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவதி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

यद्यथावत्तेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்யதாவத்தத்தஸ்ய தத்யதாக்யாஹாநிரஸ்தஃ ।
அந்யதாக்யாஸ்து தைணேதி ந்யாயொயம்ஸர்வலௌகிகஃ ॥ கூடு ॥

யத் யாதொருசிப்பிமுதலானது	ஸ்துதைண மயக்கத்தினால்
யதா எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்	அந்யதாக்யா அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
வத்தத் இருக்கிறதோ	இதி இந்தப்பிரகாரம்
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு	அயம் நியாயஃ இந்தநியாயமானது
நாநாதஃ (விசார)ப்பிரமாணத்தால்	ஸர்வலௌகிகஃ சர்வலோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது
ததா அந்தசிப்பிமுதலானதன்மை	
ஸாதி விளங்குகிறது	

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतितततस्तच्चित्यतांवियत् ॥

ஸவம்ஶுதிவிசாராத்ப்ராயஆஹுர்லாஹிதே ।
விசாரெணவிவயெுதிதஹுஜ்ஞுதாம்வியஶ ॥ கூகூ ॥

ஸவம் இந்தப்பிரகாரம்

ஶுதிவிசா ராத்ப்ராக் { சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்

யஆஹுர் யாதொருசத்வஸ்து

யாயா ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி

லாஹிதே தோற்றிற்றோ

விசாரெண அநுவிசாரத்தினால்

விவயெுதி ஜ்ஞுதாம் { ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய்விளங்குகிறது

தத்ஸியஶ ஆகையால் வாஸ

தாம் { சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத் தக்கது

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே பதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसत्तुल्योमेतिभेदधीः ॥

ஹிந்நெவியத்ஸதீஶப்தபேதாத்புத்தேஶ்சபேததஃ ।
வாயுராதிஷ்வநுவ்ருத்தம்ஸத்தாதுல்யாமேதிபேததீஃ ॥ கூஎ ॥

வியத்ஸதீ சத்தும்ஆகாசமும்

ஶப்தபே தாத { சத்தம்என்றும் ஆகாசமென்றும்சொல்லுகிறபடி தபேதத்தாலும்

புத்தேஃ ஞானத்தினுடைய

பேதத்தாலும்

ஹிந்நெ { அவைகள் வேறுனவைகள் அதெப்படியெனில்

ஸத் சத்வஸ்துவானது

வாயாதி { வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்

அநுவ்ருத்தம் வாயுமுதலானவை பிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றனபோல

தாவத் அவ்வாகாசமாணது

அநு ஜ்ஞதி யெல்லாவற்றிலும் அணுசரித்திருக்கவில்லையென் றறிகிற

தீஃ விவேகஞர்னமே பேதமாம்

இ-தி. மண்பாணைசட்டிகளில்அணுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபாணைசட்டிகளில் அணுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்து ஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தையொழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वात्वर्मिण्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸதவஸ்த்வதிகவ்ருத்திகுவாத்ஸ்வர்மிண்யோம்நஸ்துதர்மதா ॥ கூஎ ॥

ஸதவஸ்து சத்வஸ்துவானது

அதிக வ்ருத்திகுவாத் { யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்

ஸ்வர்மிண்யோ யதிக் காரணமாம் [ணமையால்

வ்யோம்நஃ ஆகாசத்திற் கப்படியின்

தர்மதா காரியமென்றறி

இ-தி. மாம்பழம்முதலான திரவியமான து ரூபரசகந்தாதிகளில்வியாபித்தி ருக்கிறது, அந்தரூபரசகந்தாதிகள் அப்படி வியாபியாதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போதுகடத்துக்கு வேறுனரூபம்எப்படிவாஸ்தவமோ அப்ப டிசத்துக்குவேறுன ஆகாசமும் வாஸ்தவமாகுமேயெனில்.

धियासतःप्रथत्कारेवृहिव्योमकिमात्मकम् ॥

யியாஸதஃவ்ரயத்காரெவ்ருஹிவ்யோமகிமாத்மகம் ॥ கூஅ ॥

யியா புத்தியால்
ஸதஃ சத்தைவிட்டு
வெ்ரஃ ஆகாசத்தை
வ்ரயத்காரெ பிரித்தால் (கடத்தைவி ட்டு ரூபம் வேறுயில்லாததுபோல)
ஆத்மகம் { ஆகாசமென்னரூபமாயிருக் கிறது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று சொன்னதுகூடாதெனில்.

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तदितिचिन्त्यताम् ॥

அவகாஶாத்மகம்தச்சேதஸத்ததிதிசிந்த்யதாம் ॥ கூஅற ॥

தத் அந்தஆகாசமானது
அவகாஶாத்மகம் { இடவெளிரூபமாயிருக் கிறதேயென்றால்
தத் அந்தஇடவெளியானது
அஸத் ஈதி அசத்து என்று
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

இ-தி. புருஷனுக்குவேறுகத்தேதான்றுகிற மிழலைப்படிபொய்யோ அப்படி சத்துக்குவேறுகத்தேதான்றுகிற ஆகாசம்பொய்யென்றறி.

அ-கை. சத்துக்குவேறுகத் தேதான்றுகிறஆகாசத்தை, அசத்தென்றுசொ ல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चेनातिवर्त्तिचेद्वचाहतिस्तव ॥

பிந்நம்ஸதோஸச்சேநதிவர்த்திசேத்வசாஹதிஸ்தவ ॥ கூகூ ॥

ஸதஃ சத்துக்கு
பிந்நம் ஆகாசம் பின்னமென்றும்
அஸத். அ அசத்தாகவும்
ந, ஈதி இல்லையென்று
வசஃஹதிஃ சொல்லுவையாயால்
தவ உன்னுடையது(சொல்)
வ்யாஹதிஃ கெடுதலடையும்

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளைக்கும் பாகம்வேண்டுமென்று கேட்பதுபோலவாம்

அ-கை. ஆகாசம்அசத்தானால்விண்மலர்போல்தோன்றக்கூடாதேயெனில் சூனியலக்ஷணமில்லாமல் கானல்ஜலம்போலஅற்பதோற்றமானதால் தோன்ற லாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

஭ாதீதிசெத்பா⁴தூ⁴நாமபூ⁴ஷணம்மாயிகஸ்யதத் ॥ கூகூ² ॥

஭ாதி. ஈதி { ஆகாசந்தோன்றுகிற தேயென்றால்
ஸ்யாத் தோன்றட்டும் (தே
ந அப்படி இல்லாமல் தோற்றுகிற

ரூபிகஹை மாயாகார்யத்திற்கு | ஹேஷிணா அலங்காரம்

அ-கை. அப்படிபொய்யாய்த் தோற்றுவதால் விரோதமில்லையென்பதைதி ருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

यदसत्भासमानंतन्मिथ्यास्वप्नगजादिवत् ॥

யதஹ ஸ்தாஹஸா நம் தந்நியூ ஸ்வ நமஜாதிவத ॥ எ ॥

யத யாதொருவஸ்துவானது

சுஹஸ்தாஹ ஸாநம் { ஸ்வரூபமில்லாமல்தோன் றுகிறதோ

தத. அது

ஸ்வப்னஜா திவத { ஸ்வப்னத்தில் கண்ட யா னே முதலானதுபோல

நியூ பொய்யென்றறி

ச-கை. எப்போதுஞ்சேர்ந்திருக்கிறசத்துக்கும் ஆகாசத்திற்கும்பேதங்கா ண்கிறதெப்படியெனில்.

जातिव्यक्तीदेहिदेहौगुणद्रव्येयथापृथक् ।
वियत्सतोस्तथैवास्तुपार्थक्यंकोत्रविस्मयः ॥

ஜாகிவ்யக்தீதெஹிதெஹௌ நகுணத்ரவ்யெயதாவ்யக்தீ ।
வியதஸ்தோஸ்தயைவாஸ்துபார்தக்யங்கோத்ரவிஸ்மயஃ ॥ எக ॥

ஜாகிவ்யக்தீ ஜாதியும்ஸ்வரூபமும்

தெஹிதெஹௌ உயிரும்உடலும் [ம்

நகுணத்ரவ்யெ குணம்குணதர்மங்களு

தயாதா எப்படி

வ்யக்தீ வேறுயிருக்கின்றனவோ

தயாதா. ஸவ அப்படியே

வியத்ஸ்தோஸ் வானிற்கும் சத்திற்கும்

தாயைவாஸ்துபார்தக்யம் வேறுயிருக்குந் தன்மை யானது

அஸ்து இருக்கிறது

கோத்ர இந்தவிஷயத்தில் [றது

விஸ்மயஃ. கஃ அதிசயம் என்ன இருக்கி

அ-கை. சதாகாசங்களுக்குபேதந்தெரிந்தாலும் நிச்சயப்படவில்லையென் றசங்கைக்குஉத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बुद्धोपिभेदोनोचित्तेनिरूढियातिचेत्तदा ।
अनेकाग्र्यात्संशयाद्वारूढ्यभावोस्यतेबद ॥

பூத்தோபிபேதோநோசித்தேநிரூடியாதிசெத்ததா ।
சுநெகாக்ர்யாத்ஸம்சயாத்வாரூடியபாவொஸ்யதெவத ॥ எஉ ॥

ஹெது { (சதாகாசங்களுக்கு)ப் பேத மானது

பூத்தஃ சுவி அறியப்பட்டிருந்தாலும்

சித்த சித்தத்தில்

நிரூடியா திடத்தை

தாபா. யாகி அடையவில்லையே

தெது யென்றால்

தத அப்போ [மையாலா

சுநெகாக்ர்யாத் ஒருமித்த மனதின்

ஸம்ஸயாத் { அல்லது சமுசயத்தினு லேயா

ஸவ இந்த உனக்கு

ரஹித ஹாவஃ திடமில்லாமைபாயிருக்கிறது | வஇ சொல்லு
அ-கை. அந்த இரண்டுக்கும்பரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

अप्रमत्तोभवध्यानादाद्येस्मिन्विवेचनम् ।
कुरुपृमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमोभवेत् ॥

கஉஜ்ஜதெ்தாலவயுர நாஹாஒ்ஹ்ஹி நுவெவ நழி ।
கஉரஉவ்ஜராணயஉகிஹ்யாரதெதாரஉஜதஒொலவெசஃ ॥ எக ॥

கூஒ்ஹ் முதலாவதான ஒரு மித்தம னதின்மைஇருக்கும்பக்ஷத்தில்
யுர்நாஹ பிரமத்தியானத்தினால்
கஉப்ஜ்ஜித்ஃ சாவதானமாய்
லவ இரு
கூநுர்ஸ்ஸி நு இரண்டாவதானசமுசயமி ருக்கும்பக்ஷத்தில்

ப்ஜராணய உகிஹ்யாரதெ (குருமுகமாய்)சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் யுக்தியாலும்
விவெசகம் விவேகத்தை
கரர பண்ணு
கதஃ அவைகளிலுலே
ரஹிதகஃ அத்தியந்தாபாவமானது
லவெச உண்டாகும்

அ-கை. அவைகளிலுலேயென்னமுடிவாயிற்றெனில்.

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिरूढेभेदेवियत्सतोः ।
नकदाचिद्वियत्सत्यंसद्वस्तुछिद्रवच्च च ॥

யுர நாநுர நாஒ்ஹ்கிதொவிரஹிலெஹெவியஜ்ஜதொஃ।
நகஷாஜிவியஜ்ஜ்ஜ்யவஸவஜ்ஜஜிஷ்ஜவநுவ ॥ எச ॥

யுர்நாஹ பிர்ம்மத்தியானத்தினாலும்
நாநாஹ ஆத்துமாவினின்று வானுண்டாயிற்றென்றசுருதியாலும்
யுக்திஃகவி வாயுவாதிகளில்சத்து அனுசரித்திருக்கின்ற யுக்தியாலும்
வியஜ்ஜதொஃ ஆகாசத்திற்கும் சத்திற்கும்
லெஹெ பேதமானது

ரஹிவ திடமாகும்பக்ஷத்தில்
வியக ஆகாசமானது
கஷாஜிக ஒருக்காலும்
ஸத்ய சத்தியம்
நி ஆகாது
வஉஜ்ஜ சத்துவஸ்து
உஜிஷ்ஜவக ஆகாசம்போலே
நி. ய மித்தையாகாது

இ-தி. சுவரையும்சித்திரத்தையும், பிரித்துக்கண்டவனுக்கு, சித்திரம்பொய்யாகவும்சுவர்சத்தியமாகவும், விளங்குவதுபோலவாம்.
அ-கை. இந்தவிவேகத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

ज्ञस्यभातिवेसाव्योमनिस्तत्वोल्लेखपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिच्छिद्रत्वपुरस्सरम् ॥

ஜ்ஞஸ்யாதிஸூக்ஷ்மவ்யாகாசநிஷ்கர்ஷவதேவபூதம் ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶவிஶேஷாத்மஸ்யாகாஶஸ்யஸ்தி ॥ எரு ॥

ஜ்ஞஸ்ய இப்படி அறிந்த ஞானிக்கு
நிஷ்கர்ஷவதேவபூதம் சுவரூபமில்லாமல் பொய்யாகத் தோன்றுகிற
வ்யாக ஆகாசமானது
ஸ்தி எப்போதும்
ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்மமாகி விளங்கும்
ஸ்வயம்ப்ரகாஶ சுயம் சத்துவஸ்துவும்
ஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நிஷ்கர்ஷவதேவபூதம் நிராகாசமாக
விஶேஷாத் விளங்கும்

இ-தி. தங்கத்தையறிந்தசெட்டிக்கு எந்தநகையும்பொருளாய்த் தோன்றுமல்தங்கமாத்திரம், பொருளாய்த்தோன்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிபிரித்தறிந்தவனுக் கடையாளமேதெனில்.

वासनायांप्रवृद्धायांवियत्सत्यत्ववादिनम् ।
सन्मात्रबोधयुक्तञ्चदृष्ट्वाविस्मयतेबुधः ॥

வாஸநாயாம்ப்ரவ்ருத்தாயாம்வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் ।
ஸந்மாத்ரபோதயுக்தஞ்சத்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயதேபுதஃ ॥ எசு ॥

வாஸநாயாம் இந்தப்பழக்கமானது
ப்ரவ்ருத்தாயாம் விசேஷமாக விருத்தியாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் ஆகாசம் சத்தியமென்றுசொல்லுகிறவாதியையும்
ஸந்மாத்ரபோதயுக்தம் ச. சத்து மாத்திரம் உள்ளதென்றறியாதஅஞ்ஞானியையும்
த்ருஷ்ட்வா கண்டு
விஸ்மயதே. ஆச்சரியப்படுவன்

அ-கை. இந்தஞாயத்தைமற்றபூதங்களிலும் காண்பிக்கிறார்.

एवमाकाशमिथ्यात्वेसत्यत्वेचवायिते ।
न्यायेनानेनवाय्वादेस्सद्वस्तुप्रविच्यतां ॥

ஏவமாகாஶமித்யாத்வேஸத்யத்வேசவாயிதே ।
ந்யாயேநாநேநவாய்வாதேஸ்ஸத்வஸ்துப்ரவிச்யதாம் ॥ எள ॥

ஏவம் இப்படி
ஆகாஶமித்யாத்வே. ஆகாசம்பொய்யென்றும்
ஸத்யத்வே.ஸத்துசத்தியமென்றும்
வாயிதே திடப்பழக்கமானபிற்பாடு
ந்யாயேந இந்த நியாயத்தினாலே
வாய்வாதேஸ் வாயுமுதலானபூதங்களினின்
வஸ்துப்ர சத்துவஸ்துவானது
விச்யதாம் விவேகம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஆகாசகாரியமானவாயுவுக்கு அகாரணமானசத்தோடே தாதாத்மயம்கூடாமையால் வாயுவாதிகளினின்றுசத்தைப் பிரிப்பானேனெனில்கேரே சம்மந்தமில்லாதிருந்தாலும் பரம்பராசம்பந்தமிருக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायु प्रकल्पितः ॥

ஸதுவஸ்துந்யேகதேஶஸ்தாமாயாதத்ரைகதேஶகம் ।
வியத்தத்ராப்யேகதேஶகதோவாயு ப்ரகல்பிதः ॥ எஅ ॥

ஸதுவஸ்துநி சத்வஸ்துவில்
மாயா மாயையானது [து
ஏகதேசஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற
தத்ர அந்தமாயைபிலே
வியத் ஆகாசம்
ஏகதேஶமம். ஏகதேசமாயிருக்கிறது
தத்ரபி ஆகாசத்திலும் [தாக
ஏகதேஶமதः ஏகதேசத்திலிருக்கிற
வாயுः வாயுவானது
ப்ரகல்பிதம். கல்பிக்கப்படுகிறது

அ-கை. சத்துக்கும்வாயுவுக்கும்பேதத்தைகாட்டி அவைகளின் தர்மங்களை க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शोगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्त्वभावस्सन्मायाव्योम्नांयेतेपिवायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶகதிர்வேகோவாயுதர்மாஇமேமதாः ।
த்ரயஸ்த்வபாவஸ்ஸன்மாயாவ்யோம்நாம்யேதேபிவாயுகாः ॥ எக ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶ உலர்த்தலும்ஸ்பர்ச
மகிः கமனமும் (மும்
வெமः வேகமும்
இமே இவைகள்
வாயுதர்மாः வாயுதர்மங்களாக
மதாः சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸத். மாயா சத்தினுடையவும் மாயை
யினுடையவும்
வ்யோம்நாம் ஆகாசத்தினுடையவும்
யே யாதொரு [ண்டோ
த்ரயஸ்த்வபாவாः மூன்றுஸ்வபாவங்களு
தே அவைகளும்வாயுவுக்குகாரண
பி மானதால் [ன
வாயவாः வாயுவினிடத்திலிருக்கின்ற

அ-கை. வாயுவிலிந்தகுணங்களைப் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

वायुरस्तीतिसद्भावस्सतोवायोपृथक्कृते ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोद्भवेः ॥

வாயுரஸ்தீதிஸத்பாவஸ்ஸதோவாயோபृதக்க்ருதே ।
நிஸ்தத்வரூபதாமாயாஸ்வபாவோவ்யோமகோத்பவேः ॥ அం ॥

வாயுः வாயுவானது [து
அஸ்தீதி இருக்கிறதென்றுசொல்வ
ஸத்பாவः சத்தின் ஸ்வபாவம் [து
ஸதः வாயுசத்தில்நின்று வாயுவான
வ்யுத்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டளவில்
நிஸ்தத்வரூப { ஸ்வரூபமில்லாமல் போ
தா { தலானது
மாயாஸ்வபாவः மாயையின்ஸ்வபாவம்
ஜடம் சப்தமானது
வ்யோமவः ஆகாசத்தின்ஸ்வபாவம்

அ-கை. மூன்சொன்னதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதென்றுசங்கிக்கிறான்.

सतोनुवृत्तिस्सर्वत्रव्योम्नोनेतिपुरेरितम् ।
व्योमानुवृत्तिरधुनाकथंनव्याहतंवचः ॥

ஸதோநுவ்ருத்திஸ்ஸவத்ரவ்யோம்நோநேதிபுரேரிதம் ।
வ்யோமாநுவ்ருத்திரதுநாகதம்நவ்யாஹதம்வசஃ ॥ அக ॥

ஸவத்ர சர்வபூதத்திலும்
ஸத: சத்துக்கு [று
ஸநுவ்ருத்தி: அனுசரிப்பிருக்கிறதென்
வ்யோம்ந: ஆகாசத்திற்கு
ந. அப்படிஅனுசரிப்பில்லை யென்
ஊ. றும் [பட்டது
வாக்யார்த்தம் முன்னேசொல்லப்
அதுநா இப்போது
வ்யோம்நோ நுவ்ருத்தி: ஆகாசம் வாயுவி
ல் அனுவர்த்தித்திருக்கிறதென்கிற
வச: (உம்முடைய)வார்த்தையானது
வ்யாஹதம் {எப்படி கெடுக்கப்படமா
ட்டாது

அ-கை. மூன்னேசொன்னஅர்த்தந்தெரியாமல் சொல்லுகிறயென்றுசொ
ல்லுகிறார்.

छिद्रानुवृत्तिर्नेतीतिपूर्वोक्तिरधुनात्वियम् ।
शब्दानुवृत्तिरेवोक्तावचसोव्याहतिःकुतः ॥

சித்ராநுவ்ருத்திர்நேதீதிபூர்வோக்திரதுநாத்வியம் ।
சப்தாநுவ்ருத்திரேவோக்தாவசஸோவ்யாஹதிஃகுதஃ ॥ அஉ ॥

சித்ர ஆகாசத்திற்கு அனுவர்
வ்ருத்தி: த்தியானது
ந, ஊ. இல்லையென்று [டது
பூர்வோக்தி: முன்னேசொல்லப்பட்
அதுநா இப்படிவாவென்றால்
வச: இந்த
சப்தாநுவ்ருத்தி: வனவசப்தானுவிருத்
தியே
உக்தா சொல்லப்பட்டது
வ: (நம்முடைய)வார்த்தைக்கு
கு: யென்னகாரணத்தினாலே
வ்யாஹதி: கெடுதல் வந்ததுசொல்

அ-கை. வாயுமாயாமயமென்று சொல்வதுகூடாது, அதுசத்துலக்ஷணமா
யிருப்பதால் மாயாமயமென்றால், தோற்றுமலிருக்கவேண்டுமென்று சங்கிக்கி
றான்.

ननुसद्वस्तुपार्थक्यादसत्वंचेत्तदाकथम् ।
अव्यक्तमायावैषम्यादमायामयतापिनो ॥

நநுஸத்வஸ்துபார்த்க்யாதஸத்வம்சேத்ததாகதம் ।
அவ்யக்தமாயாவைஷம்யாதமாயாமயதாபிநஃ ॥ அக ॥

நந ஆக்ஷேபிக்கிறான்
ஸத்வஸ்துவிலி ருந்துவாயுவைப்பிறித்த மாத்திரத்
தில்

சுவஸ்கூப வெக = வாயுஇல்லாமல்பேரும்பகூத்தில்
கதா அப்போது
சுவ்யக்தோயாவெஷ்யாஸ தோற்றமி
ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா
சமிருப்பதால் [வுக்கும்
சுரோயாஷ்யதா.சுவி சத்ரூபத்வம்வாயு
சுயோ.மெரா எப்படியில்லை

அ-கை. அதர்க்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।
साशक्तिकार्ययोस्तुल्यान्यक्तान्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஷ்சுவஸ்வரூபதைவாத்ரசுமாயாசுவஸ்வப்ரயொஜிகா ।
ஸாஸுக்திகார்யயுயொஸ்துல்யான்யக்தான்யக்தத்வபேதினொஃ ॥ அசு ॥

சுத்ர நிந்த வேதாந்தத்தில்
சுமாயாசுவஸ்ய மாயா மயமென்பதற்கு
அர்த்தம் தோற்றுமலிருக்கிறதல்ல
நிரூபிக்குமிடத்தில்அதற்கு
நிஷ்சுவஸ்வரூப தத்துவமில்லாமலிரு
தாவஸ்த்த த்தலே
ப்ரயொஜிகா பிரயோஜனமென்பதிம்

வஸ்த அந்த தத்துவமற்றரூபமானது
வ்யக்தாவ்யக்தவிஷிஷ்டனொஃ வியக்த மெ
ன்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தை
யுடையவைகளான
ஸுக்திகார்யயுயொஃ சக்தியானமாயைக்
கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்
துல்யா சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्त्वविवेकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।
असतोवान्तरंभेदआस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

சுதஸத்வவிவெகஸ்யப்ரஸ்துதத்வாத்ஸாசிந்த்யதாம் ।
சுஅஸதொவாந்தரம்பெதஆஸ்தாந்தச்சிந்தயாத்ரகிம் ॥ அடு ॥

சுதஸத்வவிவெகஸ்ய சத்திது அசத்
தித்துவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற வி
வேகமானது [ணமேல
ப்ரஸ்துதிகஸ்ய பிரகிருதமானபடியி
ஸாஃ அந்தவிவேகமே
ஸாத்ரியகாம் நிந்திக்கத்தக்கது
சுஅஸதஃ அசத்துக்குள்ளேதோற்றம்
தோன்றுமையென்கிற

சுவாந்தரஃ அவாந்திரமான
பெதஃ பேதமானது
சுஸ்தாம் இருக்கட்டும்
தத்ர அந்த அசத்பேதங்களுடைய
சிந்தயா சிந்தையால்
சுத்ர இந்த இடத்தில்
கிம் என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. துவைதிகளைப்பொலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினால் லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிற நமக்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्माशिष्टांशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸதவஸ்துப்ரஹ்மாஶிஷ்டாம்ஶொவாயுர்மித்²யாயதா²வியத் !
வாஸயித்வாசிரம்வாயொர்மித்²யாத்வம்மருதம்த்யஜேத் ॥ அசு ॥

ஸதவஸ்துப்ரஹ்ம வாயுவினிருக்கிறதான சத்வஸ்துபிரம்மம்	வாயோர்மி வாயுவுக்கு
ஶிஷ்டாம்ஶஹ மற்றஅம்சத்தையுடை	மித்²யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவேகத்தினுலும் தியானத்தினுலும்)
வாயுர்வி வாயுவானது	சிரம்வாயோர்மி வெகுகாலம்பழகி
யதா எப்படி	மருதம் வாயுவைஇல்லையென்று
வியத் ஆகாசம்	த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
மித்²யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்	

அ-கை. வாயுவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।
சிந்தயேத்³வஹ்னிமப்யேவம்மருதோன்யூனவர்தினம் ॥ அசுஉ ॥

ஏவம் இப்படி	வஹ்னிம் அக்கினியையும்
மருதம் வாயுவினும்	சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது
ந்யூனவர்தினம் குறைவாயிருக்கிற	

அ-கை. சத்தில்லாகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாய்விலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடிஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥
ப்³ரஹ்மாண்டா³வரணேஷ்வேஷான்யூனாதி⁴கவிசாரணா ॥ அஎ ॥

ஏஷா இந்த	ப்³ரஹ்மாண்ட³வரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலெயும்
ந்யூனாதி⁴க விசாரணா. குறைதல்கூடுதலானவிசாரணை யானது	இருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்லாவெவ்வளவு அழுசம்குறைந்ததினில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।
வாயொர்த³ஶாம்ஶதொந்யூனொவஹ்னிர்வாயௌப்ரகல்பிதஃ ॥

வஹ்னிஃ அக்கினியானது	ந்யூனம் குறைவாக
வாயோஃ வாயுவில்	வாயௌ வாயுவில்
த³ஶாம்ஶதஃ பத்திலொருபாகமாக	ப்ரகல்பிதஃ கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்,

புராணோக்தாரதம்யंदशाशैर्भूतपञ्चके ॥

வுராணொக்கு தார தம்யंஶாஶைர்பூதபஞ்சகெ ॥ அஅ ॥

வுராணொக்கு தாரதம்யம் புராணங்களாலேசொல்லப்படுகிறது

பூதபஞ்சகெ பஞ்சபூதங்களில்

ஶாஶைர்ஃ ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वनुगतिरत्रच ।

अस्तिवह्निस्मानिस्तत्वश्शब्दर्वान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்நிரூஷ்ணஃ ப்ரகாஶாத்மாபூர்வனுகதிரத்ரச ।

அஸ்திவஹ்நிஸ்மானிஸ்தத்வஶ்ஶப்தர்வான்ஸ்பர்ஶவானபி ॥ அகூ ॥

வஹ்நிஃ தீயானது

உஷ்ணஃ ப்ரகாஶாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது

வஹ்நிரஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும்

தத்ரிஸ்தத்ஃ அந்தநிஸ்தத்துவமும்

ஶப்தவாந் சப்தகுணமும்

ஸ்பர்ஶவானபி ஸ்பரிசகுணமும்

சேர்த்து இந்ததீயிலும்

வர்தமானத்வ முன்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्यान्नेर्निजोगुणः ।

रूपंतत्समतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶைர்யுக்தஸ்யான்னேர்நிஜோகுணஃ ।

ரூபந்தத்ஸமதஸ்ஸர்வமன்யத்புத்ர்யாவிவிச்யதாம் ॥ கo ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶைர்ஃ சத்தும்மாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே

யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற

அக்னேஃ அக்கினிக்கு

நிஜஃ சொந்த

குணஃ குணமானது

ரூபம் அவைகளில்

தத் இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்

அன்யத் மற்ற சமஸ்த குணங்களும்

ஸர்வம் பொய்யென்று

புத்ர்யா விவேகபுத்தியால்

விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்றுசிந்திக்கவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवारिते ।

आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவெசிதெஷ்வஹ்னாஜ்யாக்வஸ்திவாஷிதெ ।
சூவொஉஸாஂஸதோநூ நாஃகலூதாஉதிஜுயெசு ॥ ૫૬ ॥

வஹ்ன அக்கினியானது
ஸதஃ. சத்திலிருந்து
விவெசிதெ பிரிக்கப்பட்டளவில்
ஜ்யாக்வ.ஸ்தி பொய்யாயிருத்தல்
வாஷிதெ விவேகத்தால் திடப்பட்
டுள்ளவில் [பங்கு
உஸாஂஸதஃ(அக்கினியில்)பத்திலொரு
நூநாஃ குறைவாயிருக்கிற
சூவஃ ஜலமானது
கலூதா,ஜ்தி கற்பிதமென்று
ஜிஜ்ஞாயெசு சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयैरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபொஉஷ்ஷூந்யதத்வாஸ்ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதாஃ ।
ரூபவத்யோன்யதர்மானுவ்ருத்யாஸ்வீயைரஸௌகுணஃ॥ ૫૭ ॥

சூவஃ. ஜலமானது [ணம்
ஸஜ்ஜி. இருக்கிறதென்பதுசத்தின்கு-
ஷூந்ய சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல்
தகூராஃ போவதுமாயையின்குணம்
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யாஃ. சப்தஸ்ப
ரிசம்ஆகாசவாயுகளின்குணம்
ரூவஃ. ரூபத்தின்குணம்
ஸஉஸ்ய ஆன்னியதர்
மங்களினலுவர்த்தியோடேகூடின
ஜலத்திற்கு
ஸ்வீயைஃ.மாணஃ. சொந்தகுணம்
ரஸஃ ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகத்தியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्यूनाकल्पितापीतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவெசிதாஸ்வப்ஸுதன்மித்யாத்வேசவாஸிதெ ।
ஹூமிர்தஶாஂஶதோந்யூநாகல்பிதாபீதிசிந்தயேத்॥ ૫૮ ॥

சூப்ஸு. ஜலமானது
ஸதஃ சத்திலிருந்து
விவெசிதாஸு. பிரிக்கப்பட்டளவில்
தந்மித்யா அந்த ஜலமும் பொய்யெ
க்வ.ஸ்து ன்று
வாஸிதெ திடப்பழக்கமானபின்
உஸாஂஸதஃ அதின்பத்திலொருஅழுக
நூநாஃ குறைவான (த்தால்
ஹூமிஃ பூமியானது
சூப்ஸு ஜலத்தில்
கல்பிதாஃ.ஜ்தி கற்பிதமென்று
ஜிஜ்ஞாயெசு சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. அந்தப்பூமியைப்பொய்யென்று சிந்திக்கிறதற்காக, அதின்குணங் களைப்பிரிக்கிறார்.

अस्तिभूस्तत्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिमिथ्यावशिष्यते ।

சுவஸ்தி லுஹ்ஷுவஸ்ரு டுஹ்யாவ்யாஂவஸ்ஷவஸ்ரு பூளவஸ்ரு டுவகூள ।
ஸவஸ்ஷவஸ்ரு தொ ஹ்ருலொ நெஜவ்ஸ் தாவிவிச்யு தாழ் ॥
வ்யக்ருயாஂவஸ்தாயாஂவஸ்தாயாஂஹ்ருடுபி ப்யுயாவஸிஷ்யு தெ॥ கூசஅ॥

சுவஸ்யாம் இந்தப்பூமியில்

ஹ்ருடுபிஃ } பூமி இருக்கிறதென்பதுசத்
சுவஸ்தி } தின்குணம்

கூசுவஸ்ரு டுஹ்யா சத்தைப்பிரித்தாலில் லாமல் போவதுமாயையின்குணம்

ஸ்ஷவ்ஷஸ்ரு பூள சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆகாசவாயுக்களின்குணம் [ம்

வஸ்ரு டுவகூள ரூபம்அக்கினியின்குணம்

ரவஸ்ஷ ரசம்அப்புவின்குணம்

வஸ்ரு தாஃ } இவைகள் அன்னியத்தால் வந்த குணங்கள்

நெஜஃ சொந்தமான குணமானது

ம்ருஷுஃ கந்தமென்றறிந்து

ஸுத்தா இவ்வளவிலும் சத்ரூபமானது

விவிச்யு தாம் பிரிக்கத்தக்கது

ஸுத்தாயாம் சத்ரூபமானது [ல்

வ்யக்ருயாஂபிரிக்கப்பட்டஅளவி

ஹ்ருடுபிஃ பூமியானது [றது

சிஷ்யுவஸிஷ்யு தெ பொய்யாகப்போகி

அ-கை. இப்போதுபௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தை ப்பிரிக்கிறதின்பொருட்டு அவைகளின்க்ரமத்தைகாண்பிக்கிறார்.

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्माण्डंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभूवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिवृथक्कृते ।
असंतोन्डादयोभान्तुतद्ज्ञानेपीहकाक्षतिः ॥

ஹ்ருடுபிஃ பூமியில்நின்று

டுஸாஂஸதஃ பத்திலொருபங்கு

ஹ்ருடுநம் குறைவான

ப்ரஹ்மாண்ட. பிரமாண்டமானது

ஸ்தி²தி²லம் பூமியின் நடுவிலிருக்கிறது
ப்³ரஹ்மாண்ட³ மண்டத்தின் நடுவில்
ப⁴த³ந்ரு³ஸ்ய பதிநாலான
ஸ்ரவ நரகி உலகங்கள்
தி²ஷ்ட²ந்தி. இருக்கின்றன [ல்
ஸப்தாஸ்ரவ நத்ய இந்தஉலகங்களி
ப்ராணிநெஸ்ரஃ ஜீவாளின் தேகங்கள்
யயா.யயா எப்படியெப்படி இருக்க

வேண்டுமோ
வஸந்தி அப்படியப்படி இருக்கின்றன
ப்³ரஹ்மாண்ட³ லொக தெ³ஹஷ்ய
பிரமாண்டலோகதேகங்களில்
ஸத்ஸ்வஸ்ரு நி சத்வஸ்துவானது [வில்
வ்யத்³ரூ³ஹதி பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள
ஸண்டா³ரயஃ அண்டம்முதலானவைகள்
ஸஸஜ்ஞஃ அசத்துக்களாக
ஸாஜ்ஞ விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

தத்ரமே, அப்படி அவைகள்தோன்
கஸ்மி நிலும்

ஸ்தி²ரம் இவடத்திலனகென்ன
கஸ்மீம் குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानांमसत्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनकचित् ॥

ஸ்ரு தஸ்ரு ஸ்தி²திகரஸ்யா நரஸ்ரு கெ²தூ³த்³ரவாவஸி²தெ ।
வஸ்ரு வஸ்ரு ஸ்வெ²தரஸ்தி²தெரு ஷ்ரு யீவி ரூபயெரு தி³நகலிஸ²ரு ॥ ௬௮ ॥

ஸ்ரு தஸ்ரு ஸ்தி²திகரஸ்யா நரஸ்ரு ஆகாசாதி
பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான
பௌதிகங்களும் காரணமான மா
யையும் [ய்யென்று
கஸ்ரு கெ³விவேகத்தியானங்களால்பொ
கஸ்ரு தூ³ஷ்ரு வா சித்தத்தில்திடப்பட்ட பி
ஹிதெ ற்பாடு

வஸ்ரு வஸ்ரு சத்வஸ்துமாத்திரம்
கஸ்ரு தி³தீ³ரு ஸ்ரு தெ³ இரண்டற்றதாயிரு
க்கிறதென்கிற
வஸ்ரு ஷ்ரு யா இந்த
யீம் ஞானமானது
ஸ்ரு வி³ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்

ஸஃபெதாவ்யஃஜ்ஞதெதிஎதலஃஜ்ஞாஹிஈஃவிணி ।
தத்தஃயஃகியாஜொகெயயாஃஜ்ஞாஷ்டாதபெவஹா ॥ கூக ॥

ஈஃஜ்ஞாஹிஈஃவிணி	பூமிமுதலான ரூபமான
பெஎதி	துவைதமானது
ஸஃபெதாஜ	சத்தான அத்துவைதத்தில்கின்று [வில்
வ்யஃஜ்ஞதெதிவேறுபடுத்தப்பட்டள	
ஜொகெ	உலகத்தில்
தத்தஈ	அந்ததத்துவைதங்களின்
கூயஃகியா	ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
யயா.	முன்னே
ஃஜ்ஞாஷ்டா	எதளங்கேகாணப்பட்டதோ [பிம்
வா	அது
தயா.ஹவ	அங்கேஅப்படியே காணப்

இ-தி. கல்லாணையைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேனது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैक्ययुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

வாஃவ்யகாணாஃவளஜாதெஃஜஃபஃஜ்ஞொயயாயயா ।
உதெதக்ஷ்யதெதெநகயஃக்ஷ்யாஹவதெஃஷதயாதயா ॥ கஂ ॥

வாஃவ்யகாணாஃவளஜாதெஃஜஃ	சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
கூநெகயஃக்ஷ்யா	அனேகயுக்தியினாலே
ஜஃபஃஜ்ஞஃ	ஜகத்தினுடையபேதமானது
யயா.யயா	எப்படிஎப்படி.
உதெதக்ஷ்யதெ	வருணிக்கப்படுகிறதோ
ஸஃஷஃ	இந்தஜகத்பேதமானது
தயா,தயா.	அப்படிஅப்படி
ஹவதி	ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம்பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्वैतमवजानताम् ॥

சவஜ்ஞாதாஃவஃதெதாஃநிஸ்ஸஂகைரஃந்யவாதிபிஃ: ।
வஎவஂகாக்ஷதிரஸ்மாகஂதத்வைதமவஜாநதாஃ ॥ கஂக ॥

ஸுரூவாதிஷு அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளிலே

ஸுஷ்டுசித்தம் சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்

நிஶ்ரமேண, சங்கையில்லாமலே

ஸுவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்லை யென்றால்

ஸுவம் இப்படிமித்தையான

தத அந்தத்துவைதத்தை

ஸுவஜ்ஞாதம் சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிறது

ஸுஷ்மாகம் நமக்கு [றது

ஸு. ஸுதீ:, என்னகுறைவுவரப்போகி

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவானியைத்தட்டுவானியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தைபவமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறேனெனில், மகத்தானபிரயோஜனமிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेद्वैतेधीःस्थिरामवेत् ।
स्थैर्येतस्याःपुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸ்வஸ்தி தாவத்3த்வைததியோ:ஸ்தி2ராமவேத் ।
ஸ்தை2ர்யேதஸ்யா:புமானேஷஜீவன்முக்தஇதீர்யதே ॥ ௧௦௨ ॥

த்வைதா வஜ்ஞா துவைதத்தில்அவமதிப்பானது

ஸ்வஸ்தி ந்தன்முஸ்திரமாயிற்றேயானால்

தாவத் அத்துவைத்தில்

தீ: புத்தியானது

ஸ்தி2ரா,ஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது

தவஸ்யா: அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது

ஸ்தை2ர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்

ஏஷ:ஜீவன் இந்தப்புருஷன்

ஜீவன்முக்த ஜீவன்முக்தனென்று

இதி சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபோம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷஸ்திரப்படும்போது நிஜமானநன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதிலல்புத்திரவானுகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேஹமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்3ராஹ்மீஸ்தி2தி:பார்த2நைனாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி ।
ஸ்தி2த்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்3ரஹ்மநிர்வாணமृச்ச2தி ॥ ௧௦௩ ॥

ஹெவாயது ஒருந்திபுத்திரா
ஸ்ரீஷ்டிம் பிர்மஞான நிஷ்டை
யானது [ருக்கிறது
ஏஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஷயம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
வ்ராவ்ய அடைந்து
ந.விஹ்ரஹ்யதி சம்சார மோகத்தை
முன்போல்) அடைகிறனில்லை

கூஹ்காலெ கவி மரணகாலத்திலும்
கூடசமஸ்தத்துக்க ஹெதுவானமா
யாகாசம்வருவதால்
கூவ்யம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸ்ரீக்ஷா இருந்து [தை
ப்ரஹ்மநிவ்ரூணம் பிர்மகைவல்லீயத்
ப்ராப்ஸ்யதி அடைகிறன்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகால மென்றல்லவாசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

வஹ்ஹெதெஉந்ருதஹ்வெதெயஹ்நந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ।
தஸ்யாம்தகாலஸ்துத்பேதபுத்திரேவ நசெதரஃ ॥ கஎச ॥

வஹ்ஹெதெ { சதாயிருக்கிறஅத்துவை தத்திற்கும்
ஸந்ருதஹ்வெதெ { பொய்யாயிருக்கிறத் வைதத்திற்கும்
கூந்ருயெதெகூவீக்ஷணா ஒன்றிற் கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்று ப்பப்பார்ப்பது
யசூ. எதுவண்டோ

தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
கூஜ்காலஃ. அந்தியகாலமானது
தீக { அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
ஹெவெ-ஜ்ஞ்.வஸ பேதபுத்திதானே
ந.உஜ் காரஃ { இதரமானதேகத்தினுடை ய மரணகால்மன்று

அ-கை. இப்போதுலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கீகரித்தாலும்தோஷ மில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गताया:पुनरागमः ॥

யத்வாம்தகாலஃப்ராணஸ்யவியொகொஸ்துப்ரஸித்தி தஃ ।
தஸ்மிந்காலெபிநப்ராந்தெர்கதாயாஃபுநராகமஃ॥ கஎஞ ॥

யத்வா அன்றியிலேபோனல்
கூஜ்காலஃ. அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய. பிராணனுடைய
வியொமஃ போகிற்தானது

வ்யவித்தி தஃ உலகப்பிரசித்தமாணத்தால்
கூஸ்து. இருக்கட்டும்
தஸ்ய. அந்த
காலெ.சூபி. காலத்திலாவது

உதாயாம். ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற

ஹாஜ்ஞேஃ அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு
ந.வ-மீ.சூ.மீ. மறுபடிவராத்தில்லை

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தானேஅது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனால் மருபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானேதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजत्वेषप्राणान्भ्रान्तिर्नसर्वथा ॥

நீரொ-உவவிஷ்டோவாவா-ருக்ணோவாவிலுண்டன்பூவி ।
மூர்ச்சிதோவாத்யஜத்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திர்நசர்வதா ॥

நீரொகம் ரோகமில்லாமலாவது
உவவிஷ்டம்.வா. உட்கார்ந்தாவது
வாருக்ணம்.வா வியாதியோடேயாவது
பூவி பூமியில்
விலுண்டு. உருண்டுகொண்டாவது
மூர்ச்சிதம்.வா மூர்ச்சையையடைய
ப்பட்டவனுகவாவது

ஸஷ்டம் இந்தஞானி
ப்ராணான்ஸ. பிராணன்களை
த்யஜத்வ விடட்டும்
ஸர்வதா.சர்வவித்திலுமவனுக்கு
ப்ராந்திம் { ஜன்மமேஹதுவான அஞ்ஞானமயக்கம்
ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை மூதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नाधीतस्स्यात्तद्वद्विद्याननश्यति ॥

தினெதினெஸ்வப்னஸுப்த்யோரதீதெவிஸ்ம்ருதெப்யயம் ।
பரெத்யுர்நாதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநச்யதி ॥ ௬௦௪ ॥

தினெதினெ தினந்தோறும்தினந்தோறு
ஸ்வப்ன ஸுப்த்யோ { ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே
விஸ்ம்ருதெ மறந்திருந்தாலும்
அயம் இந்தப்புருஷனவன்
பரெத்யு மறுநாள்
ஸ்மயீசம் வேதம்கற்காதவனுக
ந.ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
தத்வ அதுபோல மரணவசரத்தில்
ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
வித்யா ஞானமானது
ந.நச்யதி நாசமாகாது

இ-தி. சாணையில்பிடித்தரத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஜ்ஞானம்வரகணக்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிறார்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रबलंमानमीक्ष्यते ॥

ஹ்ரஸாணொ தூஷிதாவித்யாஹ்ரஸாணம்ப்ரபலம்விநா ।
நநஸ்யதிநவெதாந்தாத்து ப்ரபலம்மாநமீக்ஷ்யதெ ॥ கஅ ॥

ஹ்ரஸாணொ தூஷிதாவித்யா மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினுண்டான ஞானமானது	நநஸ்யதி நாசமாகாமாட்டாது [ம்
ப்ரபலம் அதற்குமேலான	வெதாந்தாத்து வேதாந்தத்தைக்காட்டி-னு
ஹ்ரஸாண.விநா பிரமாணமன்றியில்	ப்ரபலம் பிரபலமான பிரமாணமானது
	மாநமீக்ஷ்யதெ. பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானால் அதற்குமேல்கோர்ட்டினிருந்தாலுமாரும் அப்படியில்லாமையால் மாறுததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைமுடிக்கிறார்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूताविवेकान्निर्वृतिस्थिता ॥

தஸ்மாத்வெதாந்தஸம்ஸித்தம்ஸதத்வைதம்நபாத்யதெ ।
ஸந்தகாலெப்யதொபூதாவிவெகான்நிர்வ்ருதிஸ்திதா ॥ கஅக ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே	ஸதத் ஆகையினாலே [வது
வெதாந்தஸம்ஸித்தம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற	ஸந்தகாலெ.ஸவி அந்தக்காலத்திலேயா
ஸத்வைதம் நபாத்யதெ பாதிக்கப்படுகிறதில்லை	பூதவிவெகாத் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
	நிர்வ்ருதிஃ மோக்ஷமானது
	ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றையத்தினம்வீணாகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகஸம்பூர்ணம்.

(க)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்தீரியஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாத்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ் தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபு லாகநியாயமும், ஸ்தாணுகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வே ழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,வ ஜீணயநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திர ஜீக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்கு மமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம்,தூலா இருந்ததிநியாயமாவது சூக்கும மானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூலநக்ஷத்திரங்களைக்கா ட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பது போல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமா வதுபூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள் ஞ்தலாம்,குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியா திசாதனத்துடன்நிறைந்தவனுப் ஆசானிடம்சென்று. அவனுல்ஸ்தூலாதிசரீ ர இலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபாணிசோறுக்கொருப ருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குகி றசைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிரமமேதா னென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுகி றகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவ னாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்து வவிருத்திவிளங்கி, பிரமமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தாணுகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியா யங்களை இப்பிரகரத்தினும் மற்றிதரபிரகரணங்களினும் ஆங்காங்குபயோகி த்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத் தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிரமத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினுல் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இங்குபஞ்சகோசவிவேகத் தைத்தெரிவிக்கின்றனர்,அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம்,மனோமயகோ சம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயி ருப்பதால்குகைஎனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினுற்பத்தியாயும், அன்னத்தி னுல்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும்,மு ன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிற இவ்வன்னமயனுத்துமாவாகான் தேகத்திற்குப லம்கொடுக்கிறவனுயும், கர்மேந்திரியங்களேயேவுகிறவனுயுமிருக்கிறஇப்பிராண மயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும்,வீடுமுத

மியதையெனதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனுன மனுஷ்யனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனுயும், ஜாக்கிராவஸ்தையில்சிரசுமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனுயும், அறிவின்நிழலாயுமிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனுனகருத்தாவாயிருப்பதால்விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் கூறினர்ஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவம்செய்து புண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனுய்அஞ்ஞானவிருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம் புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான், இவ்வைங்கோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவில்ஈசுவரத்துவமும், ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிவிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை, அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான, மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களில் ரகசியமாய்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில்லாநகர்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தைஅடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடினசக்திஅறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிர்மமேஈசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜிவபாவமெய்தினர் ஒருபுருடனுக்குப்புத்திரனுல்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனுல்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனுல் ஈசனுகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனுகிய பாட்டனென்கின்றசெல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோல்அப்பிர்மத்திற்குஇவ்வீச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றுய்ப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இஞ்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமா.

ஸ்ரீகணேசாய நமஃ.

ஸ்ரீராஜலிங்கவரதாநந்தஸரஸ்வதிநமஃ.

பஞ்சகோசவிவேகஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நகவாஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீச்வரௌ ।
பாசகோசவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸதஃ ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களீவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்விபாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில் கேட்கிறவர் களுக்குப் பிரவிருத்திநிசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரத்தியகூடமாகசூசணபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

ஹுஹாஹிதம்பிரயத்தத்பஞ்சகொசவிவெகதஃ ।
வொத்துமகும்ததஃகொசபஞ்சகம்பிவிவிச்யதெ ॥ க ॥

ஹுஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
யத் யாதொரு
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை
பஞ்சகொசவிவெகதஃ குகையென் கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
வொத்துமம் அறிவதற்கு
சக்யம் முடியும்
ததஃ ஆகையினாலே
கொசபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
பிவிவிச்யதெ சாகூயாகியதனக்கு வேறுகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டினவன் அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்தெடுத்தள்ளி காயைக் கண்டுஎடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெதுஅதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्तातताभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தெஹாதப்யந்தரஃப்ராணஃப்ராணாத்அப்யந்தரம்மனஃ ।
ததஃகர்தாததொபொக்தாகுஹாஸெயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தெஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டியும்
அப்யந்தரம் உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராணஃ பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டியும்
அப்யந்தரம் உள்ளேஇருக்கிறது
மனஃ மனோமயகோசம்
ததஃ அதைக்காட்டியும்
கர்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான மயகோசம்
ததஃ அதைகாட்டியும் [கோசம்
போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய
ஸா அந்த
ஐயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

இ-தி. ஐந்தடிக்குப்போகணிஒன்றுக்குளொன்று அடங்கியிருப்பதுபோல்

அ-கை. இப்போதுஅன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்அது அனுத்துமாவென்பதையுங்காண்பிவிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोन्नेवैववर्धते ।
देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोद्भूतदभावतः ॥

வித்ருஜுக்தாந்நஜாத்வீர்யாஜ்ஜாதோந்நேநைவவர்தது ।
தேஹஸ்ஸோந்நமயோநாத்மாப்ராக்சோத்பூததபாவதஃ ॥ க ॥

தேஹஃ யாதொருதேகமானது
வித்ருஜுக்தாந்நஜாத் தாய்தகப்பனுல் பூஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினுலுண்டான
வீர்யாத் வீரியத்தினின்றும்
ஜாதஃ உண்டானதாயும்
தந்நாந்நேந அன்னத்தினுலேயே
வர்தது விருத்தியாகிறதோ
ப்ராக் முன்னும்
உத்பூத பின்னும் [யால்
தபாவதஃ அந்த தேகமில்லாமை
ஸஃ அந்த
ஸோந்நமயஃ அன்னமயகோசமானது
ஸாத்மா ஆத்துமாவன்று

வி-ம். அனுமானம்இத்தேகமாத்துமாவன்று யெதனுலெனில்பிறக்குமுன்னும்இறந்தபின்னுமில்லாததினுல் (கடாதிகள்போல) அதுஅனுத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின் தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அதுஅவனுகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரிதேகமாத்துமாவல்லவென்றுசாதித்தது கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால் நீர்சொன்னஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜன்மந்யஸந்நேதஜ்ஜன்மஸம்பாதயேத்கதம் ।
பாவிஜன்மந்யஸன்கர்மநபுஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ச ॥

பூர்வஜன்மநி பூர்வஜன்மத்தில்
அஸத் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்துமா
ஏதத்ஜன்ம இந்த ஜென்மத்தை
கதம் எப்படி
ஸம்பாதயேத் சம்பாதிக்கும்
பாவிஜன்மநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸத் இல்லாத இந்ததேகமான ஆத்மா
ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கர்மத்தை
இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
ந புஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

வி-ம். அப்படிச்சொன்னுல்செய்யாததபலம்வருவதும் செய்ததபலம்நாசமாய்போவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படி அன்னமயகோசம ஞத்துமாவென்றுகாண்பித்து பிராண மயன்அனுத்துமாவென்பதும் அவன்ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

வ்ருணோதிதேஹேவலம்யச்ச ந்நக்ஷாணாம்யஃப்ரவர்தகஃ ;
வாயுஃப்ராணமயோ நாஸாவாத்மாசைதந்யவர்ஜநாத் ॥ ரு ॥

யஃ யாதொரு	ப்ரவர்தகஃ ஏவுகிறனுயு மிருக்கிறு
வாயுஃ வாயுவானவன்	க்ஷாணாம் அந்த இந்த [னே
தேஹே இந்தத்தேகத்தில் [னுயும்	ப்ராணமயஃ பிராணமயன்
வ்ருணோதி (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ண	சைதந்ய (வெளியிலடிக்கிற காற்
வலம் பலத்தை	வர்ஜநாத் றுபோல) அறிவற்றி
யச்ச கொடுக்கிறவனுயும்	ருப்பதால்
க்ஷாணாம் இந்திரியங்களே	ஸாத்மா. ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. தூருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றுனது புருஷனுகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனுத்துமாவென்ப தையும்காண்பிக்கிறார்.

अहंतांममतादेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

அஹம்தாஸ்ரதாம்தேஹேமஹாஸ்ரவகரோதியஃ ;
காமாத்யவஸ்தயாலூரஞ்ஜோ நாஸாவாத்மாமநோமயஃ ॥ சு ॥

யஃ யாதொருவன்	காமாத்யவஸ்தயா காமாதி அவஸ்தை
தேஹே தேகத்தில் [யும்	களினுலே
அஹம்தாம் நானென்கிற அகங்காரத்தை	லூநஜ்ஞஃ மயக்கத்தை யுடையவனுக
மஹாஸ்ரவ மீடுமுதலான துகளிலு	அந்த இந்த
ரதாம் யெனதென்பதையும் (ம்	மநோமயஃ மனோமயன்
கரோதி பண்ணுகிறானே	ஸாத்மா. ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. இராஜாதன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நான்ள னதென்றுஅபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம் பித்திவிக்கிறவன், அறிவுள்ளவனுகஆகாததுபோலவுறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடும்பிபோலதாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடையி வனுயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனுத்துமாவென்ப தையும்காண்பிக்கிறார்.

लीनासुतौवपुर्बोधेव्याप्रियादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

லீநாஸுதௌவபுர்போதேவ்யாப்ரியாதா நகாக்ரகா ।
சிச்சாயோபேததீர்நாத்மாவிஜ்ஞா நமயஸப்தபாக் ॥ எ ॥

லீநாயொவைதயீகிதாபாசஞ்ஞெடுகெடியிருக்கிறயாதொருபுத்தியானது

ஸுஷுப்தி சுஷுப்தியில்

லீநா லயித்து

வையெ { ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)

கூர்வா { ஈகை சிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி

வபுஃ தேகத்தை

வ்யாப்தயாஸ வியாபித்திருக்கிறதோ

விஜ்ஞா நமயஸப்தபாக் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்

கூர்ச்சா.ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அதுசூரியனுகதுபோலவறி.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஓர்அந்தகரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यांविक्रियेतांतिरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चेतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம்விக்ரியேதாந்தரிந்த்ரியம் ।
விஜ்ஞா நமநஸீஅந்தர்பஹிஶ்சேதேபரஸ்பரம் ॥ அ ॥

ஈஞ்ஞரிந்த்ரியம் அந்தக்காரணமானது

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம் கருத்ருத்வரூபமாயும் கரணங்களான சாதனகருவிரூபங்களாயுமிருப்பதால்

அந்தர் உள்ளிலும்

பஹிஃ.ச புறம்பிலும்

விக்ரியெ { விகாரத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறது

ஏதெ இவைகள்

பரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதால்

விஜ்ஞா நமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்)

இ-தி ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதாரமாயும்பூமிக்குள்ளேயியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளைகள்வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்நியாதிபதியும்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரபுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன் ஆனத்துமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காயீஉஞ்ஜஉஂவாவ்ருத்தீராநந்தப்ரதிவிம்பஹாக் ।
வண்ணஹொமெஹொமஹாஞ்ஜளநித்ராரூபெணலீயதெ ॥ கூ॥
காதாசித்கத்வதொநாத்மாஸ்யாதானந்தமயோப்யயம் । [ல்

வண்ணஹொமெ { புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்	ஹொமஹாஞ்ஜள போகம்ஒழிந்தவேளையி
காயீக ஒருக்கால்	நித்ராரூபமாக
உஞ்ஜஉஂவா { அந்தர்முகமாகிற விரு த்தியானது	லீயதெ லயிக்கிறது
ஆநந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்த தாகி	ஈயம் இந்த
	ஆநந்தமயனும்
	காதாசித்கத்வதீ ஏகதேசத்தில்வருவ
	ஆத்மா ஆத்துமாவாக [தாலே
	நாஸ்யாக ஆகமாட்டான்

தி-தி. ஆற்றில்ஊற்றுப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவரும்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கி னல்ஆத்துமாவேஇல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितेः ॥
விம்பலக்ஷணதாயகஆநந்தஆத்மாவஸவபுஷாஸ்தி(தெஃ ॥ கo ॥

விம்ப { ஆனந்தமயனுக்கு மதிஷ்டானமான	வஸவபுஷா எப்போதும்
யஃ யாதொரு	ஸ்திதெஃ இருக்கிறபடியால்
ஆநந்தஃ ஆனந்தமுண்டோ (அது).	அஸௌ அந்த இவரே
	ஆத்மா ஆத்துமா

வி-ம். அணுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரேஆத் துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றேஅவர்நித்தியரன்று(தேகாதிகளைப்போல) ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால் அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

न्नुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நநுஜெஹஜுவகூஉஜுநிஉராநஹாஞவஷுஷு ।
ஶாலுஜிஉாதுகூஉஜுநுஷுஜுநகஶுஜிஉநுஹுயிதெ ॥ ககஂ ॥

நநு. சங்கிக்கிறான்
ஜெஹம் அன்னமயத்தை
உவகூஉ ஆரம்பவித்து
நிஉராநஹாஞவஷு ஷு ஆனந்தம
யன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
நீர் சொன்ன ஏதுவால்
கூதுகூ ஆத்துமத்வமானது
ஶாலுஜி. ஆதவேண்டாம் [கிற
கூநுஂ இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்
கஶுஜி. கு ஓராத்துமாவும் [வில்லை
நி. கூநுஹுயிதி அனுபவிக்கப்பட

தா-ம். அப்போதுசூனியமல்லவா சித்தித்ததென்றஅபிப்பிராயத்தால்சங்கித்தான்

இ-தி. ஐந்துவாசல்தாண்டிஉள்ளேபோனவன்ஒன்றும்காணாதுபோலவாம்

அ-கை. அப்படிசூனியம்சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

बाढंनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

வாஜம் நிஉராஉயஷுவெஉநுஹுயிஜ்ஞநயெதரஃ ।
தயாவெயுதெநுஹுயிஜ்ஞெயெநதங்கொநிவாரயெசு ॥ கஉ ॥

நிஉராஉயஂ ஆனந்தமயன் மூதலான
ஷவெஉ சகலகோசங்கள் [றன
கூநுஹுயிஜ்ஞ அனுபவிக்கப்படுகின்
ஊதரஃ } வேறொன்றும் அனுபவிக்க
நரு } ப்படவில்லை யென்று
வாஜம் நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போகோசங்களுக்குவேறுக ஆத்துமாவுண்டென்றப்படிசொன்னீரெனில்.

தயா. கூவி அப்படி இருந்தாலும்
வனகி இந்த கோசங்கள்
யெந யாராலேல [ன்றன
கூநுஹுயிஜ்ஞி அனுபவிக்கப்படுகி

கந அந்த சைதன்னியத்தை
கூஂ எவன்
நிவாரயெசு தடுப்பன்

இ-தி. முன்னேஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுகோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறேஇருந்தால் அப்போதுகாணப்படவேண்டும் அப்படிகாணப்படாமையால் ஆத்துமாஇல்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्येतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

வ்யயமெவாநுஹுதிக்வாத்விஉத்யதெ நாநுஹாவ்யதா ।
ஜ்ஞாதுஜ்ஞாநாந்தராஹாவாதஜ்ஞெயொநக்வஸத்தயா ॥ கஙஂ ॥

வுயம் } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அ
வனவ } றிவாகிய தான்தானே

கூநுலுஞ்சி } அனுபவரூபமா யிருப்
கூரிசு } பதால் [ருக

கூநுலாவுதா அனுபவிக்கப்படுகிறவ

நு. விபூதெ ஆகமாட்டார்

ஜோதுஜோநாம்தராஹாவாசு அவரை யறிய வேறேகாண்பான் காகூகிளி ல்லாமையால்

கூஜிஜுயஃ அறியப்படவில்லை

கூவுதுயாநு. தரு மூயல்கொம்புபோ வில்லாமையால்அறியப்படாமலிரு க்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும், ஆத்துமாசாகூஜிளன்றும் அவைகள்அசத் தென்றும்முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால்இவரையறிய சாகூஜிமுதலானதில் லாமையால், அறியப்படாதவரென்றுசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிறஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூ டாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்அறிவி க்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभावानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

ஶாயூயுழிஷ்வுஹாவாநாஃநுதுவ்வுஹுணாவிபுணாழி ।
வுஷ்டிநுஷவபுணாவெக்ஷாநொநவாஃவுதுயுஷவுகழி ॥கச॥
சுவபுகாஞுரஸாஹிதுவுவ்வெஷாஞுதுஹாவதா ।
ஶாஹஸ்துயாநுஹாவுக்வாவொயாதுதுநஹீயதெ ॥ கரு ॥

கூநுது கடிலேமுதலானவைகளில்

வுயுஹுணாவிபுணாம் தித்திப்புமுலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான

ஶாயூயுழிஷ்வுஹாவாநாம் தித்திப்புமு தலான சுபாவத்தை சக்கரை முத லானவஸ்துக்களுக்கு

வுஷ்டிஸு தன்னிடத்தில்

தஷவபுணா } அது வேண்டுமென்ற
வெக்ஷா } அபேக்ஷையானது

மெநா இல்லை

கூநுஷவபுகூ வேறேதித்திப்புமுதலா னதைக்கொடுக்கிறவஸ்து

நு சு. கூஷ்டி இல்லவே இல்லை

சுவபுகூரூதாரஸாஹிதெவுகவி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடு கிறவஸ்து வில்லாமலிருந்த போதி லும் [துக்களுக்கு

வனஷாம இந்த சக்கரைமுதலானவஸ் துதஹாவுதா அந்த தித்திப்புமுதலா னசுபாவமானது

சுஷ்டி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

கியா அப்படி
சுநஹாவுகூ அனுபவிக்கப்படுகிறவ
ரோஹகூ ஆகவேண்டாம்

[ருக வொயாதூ. தூ அறிவான ஆத்துமா
வும்
ந. ஹீயதெ தெடமாட்டார்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்குசுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।
तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஷ்வயம்ஜ்யோதிர்பவத்யேஷபுரோஹ்யஸ்மாத்பாஸதேஅகிலாத் ।
தமேவபாந்தமன்வேதிதத்பாஸாபாஸ்யதேஜகத் ॥ ககூ ॥

ஷஷ்ஃ இந்த ஆத்துமா
ஷ்வயம்ஜ்யோதிஃ சுயம்பிரகாசராக
ஷவதி இருக்கிறார்
சுஷ்மாகூ இந்த
சுவிஷாகூ சகலநாமரூபத்திற்கும்
வ-ரஃ முன்னே
ஷாஷதெ விளங்குகிறார்

ஷாஃகூ விளங்கித்கொண்டிருக்கிற
த்ம. ஷவ அவரையே
சுஷ்வதி அனுசரித்துவிளங்குகிறது
ஜகூ அவருடைய .
ஷாஷா பிரகாசத்திலெலெயே
ஜமகூ ஜகத்தானது
ஷாஷ்யதெ விளங்கப்படுகிறது

இ-தி- சூரியப்பிரகாசத்தையனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதற்காகமறுபடியும் சுருதிகளேக்காண்பிவிக்கிறார்.

येनेदज्ञानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।
विज्ञातारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யெநெஷஜ்ஞாநதெஸர்வம்தத்கேநாந்யேநஜாநதாழ் ।
விஜ்ஞாதாரம்கெநவித்யாச்சக்தம்வெத்யெதுஸாயநம் ॥ கள ॥

யெந எந்த அறிவினுலே
ஜ்ஞா ஸவஃ இந்த சமஸ்தத்தையும்
ஜாநதி அறிகிறார்களோ
தகூ அந்த அறிவாகிய தன்னே
சுஜ்ஞாந வேறே
கெந எவனுலே
ஜாநதாம் அறியக்கூடும்

விஜ்ஞா சகலத்தோற்றத்தையு மறிகி
தாரம் றஅறிவாகியதன்னே
கெந.வித்யாகூ யாராலே அறியக்கூடும்
ஸாய நம். விஷயஞ் ஞானசாதனமா
த ஸ னமனதும்
வெத்யெ விஷயத்திலச்செல்வதற்கு
ஸாத்தம் சாதனமல்லவா

தா-ம். ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, எ ட்டாதென்றுசுருதியும் சொல்லுகிறதுஆத்துமாஅறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்ம கர்த்திருத்துவவிரோதமும்வரும்.

இ-தி. காற்று,அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆ காசத்தையசைப்பிவிக்க முடியாததுபோலவறி.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவெத்திவெद्யுன்ததுஸர்வம்நான்யஸ்தஸ்யாஸ்திவேதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்போதஸ்வரூபகம் ॥ கஅ ॥

ஸஂ அந்த ஆத்துமா
வெद्यं அறியப்பட்டதான
தத ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்
வெத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
அந்யஂ வேறுயிருக்கிற
வேதிதா அறிகிறவன்
ந. ஸர்வஂ இல்லை
தத அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாப்யாஂ அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
ப்ருதக் வேறான
போதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணுதஅறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறுய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவான்தகாணப்படவில்லையெனில்,நீசொன்னபடிஒரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

பொதெப்யனுபவொயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதெ ।
தஂகதஂபொதயெச்சாஸ்த்ரஂலோஷ்டஂநரஸமாக்ருதிஂ ॥ கக ॥

பொதெ. ஸதி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கதஂ. ய என்னப்பிரயாசப்பட்டு [ம்
அநுபவ: அறிவுதானென்றஅனுபவ
ந. ஜாயதெ உண்டாகவில்லையோ
ஸாஸ்த்ரஂ வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நரஸமாக்ருதிஂ மனுஷ்யாகிருதிபோ
தத அந்த (லிருக்கிற
லோஷ்டஂ உருவாரத்தைப் பார்த்து
கதஂ. பொத யெத் } எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடியதன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்.

जिह्वामेस्तिनवेत्युक्तिर्ज्ञायैकेवलंयथा ।
नबुध्यतेमयाबोधोबोद्धव्यइतितादृशी ॥
ஜிஹ்வாமெஸ்தி நவெத்யுக்திர்-ஜ்ஞாயைகெவலம்யதா ।
நவுத்யதெமயாவொதொவொத்வ்யஇதிதாதृஶீ ॥ உo ॥

ஜி ஜிஹ்வா எனக்குநாவானது	யதா.யோ எப்படியாகுமோஎன்னுலே
ஸ்தி.வா இருக்கிறதா	வொத்யம் அறிவானது
ந. ஜ்ஞாயெ இல்லையாவென்று	நபு.வுத்யதெ அறியப்படவில்லே
உக்தி: சொல்லுகிறசொல்	வொத்வ்யம் தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
ஜ்ஞாயெ வெட்கத்தின் பொருட்டு	இதி என்றசொல் (து
கெவலம் யோக்கியமாய்	தாதृஶீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

இ-தி. என்தாய்மலடியா பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல
அ-கை. இப்படி அறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

यस्मिन्यस्मिन्नस्तिलोकेबोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रंतद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥
யஸ்மின்யஸ்மின்நஸ்திலொகெவொத்யஸ்ததுபெக்ஷணெ ।
யத்வொத்யமாத்ரம்தத்ப்ரஹ்மேத்யெவம்தீர்ப்ரஹ்மநிஶ்சயः ॥ உக ॥

லொகெ ஜகத்தில்	வொத்யோத்ரம் அறிவுமாத்திரமழிவற்
யஸ்மிந் யஸ்மிந் யாதொருயாதொரு ச	திருக்கிறதோ
ப்தாதிவிஷயத்தில்	தத்ர அதுவே
வொத்யம் அறிகிறஅறிவானது	ப்ரஹ்ம. ப்ரஹ்மி பிர்மமென்கிற
ஸ்தி இருக்கிறதோ	வனவு இத்தகைய
தத்ர அந்தந்தவிஷயம் [ம்	தீ: ஞானமே
உபெக்ஷணெ உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலு	ப்ரஹ்மநிஶ்சய: பிர்மஞானத்தின்முடிவு
யத யாதொரு	

இ-தி. கண்ணுல்பார்க்கப்படுகிறரூபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலி
ருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. கடாதிவிஷயத்தை யுபேக்ஷிக்கிறதினுலே உண்டாகிறஅறிவுதா
னென்கிறஅனுபவமே பிர்மஞானமென்றுல் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்ப
ண்ணுவதுநிஷ்பிரயோஜன மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வ
ரூபமாகவறிகிறஞானம் வராமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்தி
ற்குஇந்தப்பஞ்சகோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென்
றுசொல்லுகிறார்.

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

வஞ்சகோசவரித்யாகெவசாக்ஷிவொயாவசெஷதஃ ।
வஸ்வரூபஂவஸவஸ்யாச்சூந்யத்வந்தஸ்யதுர்க⁴டம் ॥ ௨௨ ॥

வஞ்சகோசவரித்யாகெ அன்னமய திபஞ்சகோசங்களே நேதிமார்க்கத் தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
வாக்ஷீ வொயாவசெஷதஃ சாக்ஷி தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீ தமாகையால்
வஸ்வரூபஂ தன்ஸ்வரூபம்
வஸ்.வஸ அதுவாகவே
வ்யாக இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

சூந்யத்வஂ சூனியமாயிருத்தலானது
தஸ்ய அந்த அறிவுக்கு
து³ர்க⁴ஂ ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனுயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணுமல் இஷ்டம்நிறைவே றுதுபோலும், ஐந்துகண்ணுடிக்குவெளியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணுடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினுலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நட க்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. சூனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புருத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामाविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

அஸ்தி தாவத்ஸ்வயஂநாமாவிவாதா³விஷயத்வதஃ ।
வஸ்வஸ்மிந்நபிவிவாத³ஶ்சேத்ப்ரதிவாத்³யத்ரகொ⁴வெத் ॥ ௨௩ ॥

தாவத் சகலவாதிகளுக்கும்
விவாதா³ விஷயத்வதஃ தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
வஸ்யந்நாஃ தானெப்போதும்
அஸ்தி இருக்கிறன்
வஸ்மிந்நு. அஸ்மி தன்னிடத்திலும்
விவாதா³.சேத் விவாதம்வருமேயானால்
அத்ர இதில்
வ்ரதிவாதீ³ஃ எதிரியானவன் எவன்
ப⁴வெத். இருக்கிறன்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதா னுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्दोचतेविभ्रमंविना ।

ஷ்ரவஸ்தூ தந்நகலெஷ்யதெஷாவதெவிஷ்ணோர்நா ।

கலெஷ்யஸ்ய யாருக்கும்
விஷ்ணோ. விநா மயக்கமன்றியில்
ஷ்ரவஸ்கூ. தன்னுடைய யில்லாமை யானது
தூ நு
ஸாவதெ ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானுகவிளங்குகின்றதேகம்அவலக்ஷணமென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது

अतएवश्रुतिर्बाधंब्रूतेचासत्त्ववादिनः ॥

கதவனவஸ்ரூதிவ்யாயம்ஷ்யதெசாவஸ்துவாதிநஃ ॥ உச ॥

கதஃ. வன ஆகையினாலேயே
ஸ்ரூதிஃ. உ சுருதியும்
அவஸ்துவாதிநஃ ஆத்துமாவை யில்லை யென்றவாதிக்கு
வ்யாயம் கெடுதலை
ஷ்யதெ சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில், தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसत् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

கவஉ ஹ்ரு தீவெதெஷ்டவ்யமெவஹவெஷ்யது ।
கதோவ்யுஷாஹ்ரூதெஷ்டுக்வ்யவஸ்துகவஸ்ரூவெயதாதி ॥ உடு ॥

ஷ்ரூஹ்ரு பிரம்மத்தை
கவஸ்ய இல்லையென்று
வெஷ்.வெஷ. எவன் அறிகிறானோ
வ்யம்.வன அவன்தான் தானே
கவது இல்லாதவனாக
ஹவெஷ ஆகிறான்
கதஃ ஆகையினாலே
கவது இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வெத்யகூ அறியப்படுந்தன்மை
தாஹ-ஞ உண்டாகவேண்டாம்
வ்யகூ.தூ தன்னுடைய இருப்பை
கவஸ்ரூவெயதாம அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானோஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ளஇந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரோவென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्रहि ।
यदनीदृगतादृक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ரூக் தர்ஹி ஹ்ரு இதி செத்ப்ரூஹீத்ரூக் நாஸ்தி தத்ரஹி ।
யதநீத்ரூ தாத்ரூக்சதத்ஸ்வரூபம்விநிஶ்சிநு ॥ உக ॥

தத்ரௌ அப்போது
ஸ்ருதிர்ஹி எப்போர்பட்டவர் என்று
வ்யஞ்ஜயதி கேட்கப்படுவரே யானால் [தன்மை
ஏவம் இப்போர்ப்பட்டவரென்ற
தத்ர அந்த ஸ்வரூபத்தில்
நாஸ்தி இல்லையன்றே

யத் யாதொன்றானது
ஏநத் இப்படிப்பட்டதும்
ஆத்மதயா அப்படிப்பட்டதுமல்
லவென
தத் அதுவே
ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமாக
விதிர்ஸ்தி நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்துவம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னால் சூன்யத்துவம்வருவதாலும், இரண்டுபக்ஷமும்கூடாதெனறுசொன்னர்.

ச-கை. இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தினல்தானே, நீர்சொன்ன அர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்,

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विश्वीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக் பரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீநாக்ஷவிஷயஸ்வாந்நாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ ௨௬ ॥

அக்ஷாணாம் சக்ஷுராதீந்திரியங்களுக்கு
விஷயஸ்து கடாதிவிஷயமே [க்கு
த்வீத்ருக் இப்படிப் பட்டதென்று
பரோக்ஷம் பரோக்ஷமான புண்ணிய
பாவமுதலானவைகள்
தாத்ருக் அப்படிப்பட்டதென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகின்றன

விஷயீ விஷயங்களோ அறிகிறதான
அக்ஷவிஷயம் இந்திரியங்களுக்கு விஷ
ந ஆகார் (யமாக
அஸ்மி இந்த ஆத்துமா
ஸ்வாத் தானேகவிருப்பதால்
பரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
ந ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமாஇப்போர்கொத்தவர் அப்போர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போதுஆத்துமா அறியப்படாததால் சூன்யமென்கிறஇரண்டாம்பக்ஷத்தைபலதரிசனயுக்தத்தால் பரிஹரிக்கிறர்.

अवेद्योऽपरोक्षोत स्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோபரோக்ஷோத ஸ்வப்ரகாசோபவத்யயம் ॥ ௨௭ ॥

அவேத்யஸ் அவி ஆத்துமா ஒன்றினு
மறியப்படாதவராயிருந்தாலும்
அபரோக்ஷம் நானென்ற பிரத்திய
க்ஷமாயிருக்கிறர்

அதஃ ஆகையினாலே
அயம் இந்த ஆத்துமா
ஸ்வப்ரகாசஸ் ஸ்வப்பிரகாசராக
ஐவ ஆகிறர்

வி-ம். கர்மமன்றியல் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்த ஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர், (ஞானம்போலே) இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே அத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றுல்கர்மகருத்ருபாவங்களுக்குஎன்றுகொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

சு-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்துருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது, அந்தகடஞ்ஞானமும் அணுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்த ஆத்துமாசாந்நமன்றியில்ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசிந்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிரம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யஸ்தீஹ ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ உஅ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிரமலக்ஷணமானது
ஸத்யம் சத்தியமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன
அநந்தம்.ச. அனந்தமென்ன [ரா
ஈதி இப்படிசொல்லப்பட்டதெதுவே
ஹ அது இந்தசாகூியினிடத்தில்
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यंत्वबाधरहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः
बाधःकिंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யஞ்சாவாத்யரஹித்யஞ்ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிணஃ
பாதஃகிம்ஸாக்ஷிகோப்ரூஹிந ஸ்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ உக ॥

வாத்யரஹித்யம் { காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே
ஸத்யம் சத்தியத்தன்மை
ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிணம் சமாதி சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்குமாதிஜகத்தானது தோன்றுமல்

போவதையறிகிற சாகூயியினுடைய வாயஃ இல்லாமையை

கி. வாகூஹிகஃ அறிகிறசாகூயார் ஹ்ருஹி சொல்

சுவாகூஹிகஃ. த அப்படிசாகூயில்லாமல்

ந. ஹ்ருஷ்டி த. பாதையானதங்கிகரிக்கப்படமாட்டாது

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்-

இ-தி- சாகூயில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினர்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினல் விளக்கிவைக்கிறார்-

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

சுவபநீதேஷுஹ்ருஹ்ருதபுஷுஹ்ருஹ்ருதபுஷ்யதெவியசு ।
ஸகெஷுவாயிதேஷுஷ்வதெஸிஷ்யதெயத்தெவத்சு॥ கம ॥

ஹ்ருதேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான

சுவபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினலும் [பமான

சுஹ்ருதசு வெளியேற்றப்படாத அரூவியசு ஆகாசமானது [அப்படி

ஸிஷ்யதெ. ஹி மீதமாயிருக்கிறதோ

வாயிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதிவாக்கியத்தால் தள்ள

ஸகெஷுவு யோக்கியங்களாயிருந்தாலும் [ம்

யசு யாதொருசாகூமாத்திரம்

ஸிஷ்யதெ. மீதப்படுகிறதோ

தசு வவ அந்த சாகூதானே

தசு. பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு. ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸவபுவாயெநகிஂசிஜ்ஜெஷ்யுநகிஂசித்துதெவதசு॥ நஂ,ற ॥

ஸவபுவாயெ எல்லவற்றையும்பாதித்தபிறகு

நகிஞ்சிசு. ஜெசு. ஒன்றுமில்லை என்றுஉன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யசு யாதொரு

ந. கிஞ்சி சு சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லை யெது யறிகிறதோ

தசு. வவ அந்தஅறிவே

தசு. பிரமம்

அ-கை. சிறுதுமில்லையென்கிறசொல், சூன்யத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

னியமானுமும்; சொல்லுகிறவனைப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாகஷி, அவசியம் வேண்டியிருப்பதால் உண்டென்றபரிஹரிக்கிறார்.

भाषाएवात्राभिद्यतेनिर्बाधंतावदास्तिहि ॥
ஹாஷாவவாத்ரஹிஏ்ய்ம்தெநிவாபூாயம்தாவதஷ்ஷஹி ॥ ஙக ॥

சுத்ர இந்த பாதைக்கி சாகஷியான ஆத்துமாவில்
ஹாஷா சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்
வவ மாத்திரமே
ஹிஏ்ய்தெ பாதிக்கப்படுகின்றன
தாவத் அப்பேற்பட்டசாகஷியானது
நிவாபூாயம் பாதையற்றதாக
சுவஸ்தி:ஹி இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषवस्त्वदः ।
सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥
சுதவவஸ்ருதிர்பாாய்ம்வாயிக்வாஸேஷவஸ்துஃ ।
ஸவவஷநெதிநெத்யாத்மேத்யதத்வ்யாவ்ருத்திரூபதஃ ॥ ஙஉ ॥

சுதஃவவ யாதொருகாரணத்தினால் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே
ஸ்ருதிஃ சுருதியானது
ஸஃ வஷஃ அந்த இந்த [யெல்லாம்
ஆத்மா ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை
நெதிநெதி. ஈதி இல்லைஇல்லைஎன்று
சுதஃவவ்ய்-ஸ்ரீ ரூபதஃ அன்னமயாதிகளான அனுத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
வாஜ்யம் பாதிக்கக்கூடியதை
வாயிக்வா பாதித்து
ஆத்மா இந்த ஆத்துமாவையே
ஸ்வரூ:ஈதி. மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அகில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்,

इदंरूपंतुयद्यावत्तत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।
अशक्योह्यनिदंरूपस्मआत्माबाधवर्जितः ॥
ஈதம்ரூபம்துயத்யாவத்தத்த்யக்துஂசாக்யதேகிலம் ।
அசாக்யோஹ்யநிதம்ரூபஸ்மஆத்மாபாதவர்ஜிதஃ ॥ ஙங ॥

ஈதம்,ரூபம் இதுவென்று திரிகியமானபடுபவிக்கப்படுகிறது
யத் யாவத் தத் யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ
தத் ஸகலம் அந்தசமஸ்தமும்
த்யக்துஂ தள்ளுவதற்கு
சக்யதே ஸகலம் யோக்கியமாயிருக்கிறது
அநிதம் ரூபம் இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
அசக்யஃ தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
ஆத்மா நானென்கிற அந்த

சூத்ரா ஆத்துமாவானர் | வாக்யஜீவ { பாதிக்கப் படாதவரன்
கர்ஹி { றே

தா-ம். அகங்காராதி திருகியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்,

सिद्धब्रह्मणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरोरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸித்3த4ப்3ரஹ்மணிஸத்யத்வஞ்ஜ்ஞானத்வந்துபுரோரிதம் ।
ஸ்வயமேவானுபூ4திதத்வாதி3த்யாதி3வசனைஸ்ஸ்பு2டம் ॥கச॥

ஸித்3த4ப்3ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது
ஜ்ஞானத்வந்து சித்தித்ததுஞானத்தன்மையோ
வென்றால்
புரோரிதம் முன்னமே
ஸ்வயமேவ தான் தானே
அனுபவரூபமாயிருப் { ஸ்வ
பதாலென்கிற
ஆத்யாதி3வசனை:. இதுமுதலானவச
னங்களினாலே
ஸ்பு2டம்.ஞானத்துவமானது[ட்டது
ஸ்பஷ்டமாகசொல்லப்ப

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वादेशतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्मणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாதே3ஶதோநித்யத்வான்நாபிகாலத: ।
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதா3நந்த்யம்ப்3ரஹ்மணித்ரிதா4॥கரு॥

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரான
தேசத்தினாலும் [தால்
காலத்தினாலும் [யாதகையால்
நித்யத்வாத். எப்போதும் மழிவற்றநித்தி
நவஸ்துவாகவி காலத்தினாலும்
சர்வாத்ம சுவரூபரா
வஸ்துவினாலும்(னதால்
நாசமில்லை
த்ரிதா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
ப்3ரஹ்மணி பிரமத்தில்
அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்தது

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களே ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவான சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களோப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரோ பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறுதவரா யிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளனித்தியமா யிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென் அவைகளனேகமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமரென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருறுதால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும், அவரே பஞ்சகோசசாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தெஸகாலான்யவஸ்தூனாங்கல்பிதத்வாச்சமாயயா ।
நதெஸாதிக்ருதொந்தொஸ்தீவ்ரஹ்மானந்த்யம்ஸ்புடந்ததஃ॥ ஙசூ ॥

தேஸகாலாதிவஸ்துநாம் தேசகாலமுதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்

மாயயா (ஆத்துமாவில்)மாயையினாலே

கல்பிதத்வாத் கற்பிதமானதால்

தெஸாதிக்ருதம் தேசகாலவஸ்துக்களாலுண்டாகப்பட்ட

அந்தம் கெடுதல்

நாஸ்தி ஆத்துமாவுக்கில்லை

ததஃ ஆகையினாலே

ப்ரஹ்ம பிரமமானது

அனந்த்யம் அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளாலுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃதுஇல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படியில்

லியெனில், அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பரிச்சே தமில்லையென்று சொல்லுகிறார்

सत्यज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्जवितत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யத் ।
ஈஶ்வரத்வஞ்ஜீவத்வமுபாயிதயகல்பிதம்॥ கஎ ॥

ஸத்யம்-ஜ்ஞாநம்-அநந்தம்-ஆகிற அழிவற்றதா யும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற யஃ ப்ரஹ்மாதொரு பிரமமுண்டோ தஃ அந்த தத்வம் அதுவேபரமாத்மானவஸ் து அந்தப்பிரமத்திற்கு (அ

ப்ரஹ்மா ஈஸ்வரத்துவமும்
ஜீவத்வம் இந்தஜீவத்துவமும்
தத் அந்த
உபாயிதயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டி ன்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈஸ்வரனுக்குப் பாதியானசக்தியைபெ ரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

ஶக்திரஸ்த்யைஶ்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா॥ கஎ ॥

ஐஶ்வரீ ஈஸ்வரஉபாதியாயும்
ஸர்வவஸ்து சகலவஸ்துக்களை ஏவ
நியாமிகா கிறதாயுமிருக்கிற

காசித் ஒரு
ஶக்திஃ சக்தியானது
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்தியெவ்விடத்திலிருக்கிறது, யெண்ணத்தினால் காணப் படவில்லையெனில்.

अनन्दमयमाराभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாராப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு॥ கஅ ॥

ஆநந்தமய ஆராப்ய ஆனந்தமயம் முதல் பிர மாண்டமீறாக
ஸர்வேஷு சகலமான

வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும்
கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகை யால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லை யென்று,ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்,சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ்ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக் தியவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मोनियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மோநியம்யேரந்ஶக்த்யாநைவயதாததா ।
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு॥ கக ॥

ಯತ್ತ್ಯಾ அந்த மாயா சக்தியினால
ವಸ್ತೂನಾಂ வஸ்துக்களின்ஸ்வபாவ
ಯದಾ எப்போது (ங்கள்
ಮನಸಿ { நியமனம்பண்ணப்ப
ನಿಯಮ್ಯತೇ { டவில்லையோ
ತದಾ அப்போது

ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ಯಪೀಹಾಂಕಯೋಗಃ ஒருவ
ஸ்துவின்தர்மம் மற்றொருவஸ்துவி
ல் கலந்துபோகுமாகையால்
ಜಗತ್ ஜகத்தானது
ವಿಷ್ಣುವಿಕೃ, { தாறுமாறுய்ப்போய் வி
ವಿಕೃತಂ { டுமென்றே

அ-கை- ஜடமான இந்தசக்திக்கு ஜகத்தைநியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।
तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मवेश्वरतावजेत् ॥

ವಿಚ್ಛಾಯಾವೇಶತಶ್ಶಕ್ತಿಶ್ಚೇತನೇವವಿಭಾತಿಸಾ ।
ತಚ್ಛಕ್ತ್ಯುಪಾಧಿಸಂಯೋಗಾದ್ಬ್ರಹ್ಮವೇಶ್ವರತಾವ್ರಜೇತ್ ॥ ೫೦ ॥

ಸಾ ಶಕ್ತಿಃ அந்த சக்தியானது
ವಿಚ್ಛಾಯಾ { சிச்சாயையினுடைய பிர
ವೇಶತಃ { வேசத்தால்
ಚೇತನೇವ சேதனம் போலே
ವಿಭಾತಿ விளங்குகிறது
ತದಾ ತ್ಯುಪಾಧಿ அந்த

சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்
தால் [மமே
ಬ್ರಹ್ಮ ವೇಶ்ವರತಾಂ ಪ್ರಜೇತ್ ಸர்வஜ்ஞத்
துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈ
சுவரத்வத்தை அடைகிறது

அ-கை ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षायांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

ಕೋಶೋಪಾಧಿವಿವಕ್ಷಾಯಾಂಯಾತಿಬ್ರಹ್ಮೈವಜೀವತಾಮ್ ॥೫೧॥

ಕೋಶೋಪಾಧಿ விவக்ஷாயாம் பஞ்ச
கோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம்
பந்தத்தால்
ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಮமே
ಜೀವತಾಂ ஜீவத்வத்தை
ಯಾತಿ யடைகிறது

அ-கை. ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களோ டேகூடி இருத்தல் உலகத்தில் ஓரிடத்திலுங்காணப்பட்வில்லையெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौचयथाप्रति ॥

ಪಿತಾಪಿತಾಮಹಶ್ಚೈಕಃಪುತ್ರಪೌತ್ರೌಚಯಥಾಪ್ರತಿ ॥ ೫೨ ॥

ಏಕಃ ஒருதேவதத்தன்
ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿ புத்திரபௌ
யும் பேரனையும் குறித்து
ವಿತಾ தகப்பனென்றும்
ವಿತಾಮಹಃ பாட்டனென்றும்
ಯಥಾ எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானே

தா-ம். அப்படிக்கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈசு வரனென்றும் பிரமம் ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वन्नेशोनापिनविःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

வுத்ராதெரவிவக்ஷாயாம்நபிதாநபிதாமஹஃ ।
தத்வந்நேசோநாபிஜீவஃஸக்திகோசாவிவக்ஷணே॥ ४२ ॥

வுத்ராதெஃ பிள்ளேபேரன்	தத்வத் அதுபோல
அவிவக்ஷா யாம் இல்லாமல்போகும்பக்ஷத்தில்	ஸக்திகோசா விவக்ஷணே மாய்சக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
பிதா ந தகப்பனுமில்லை	நஃ ஈசவரனுமில்லை
பிதாமஹஃ ந பாட்டனுமில்லை	ஜீவஃ அபி ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।
யவாவம்ப்ரஹ்மவெதைஷப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம்॥ ४२ ॥

யஃ யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னஞ்ய்	வெத நானென்று அறிந்தானே
வவா இப்போதுசொன்ன பிரகாரங் குருமுகமாய்	ஏஷஃ அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்ற சுருதியின்படி
ப்ரஹ்ம பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே	ஸ்வயா தானே
	ப்ரஹ்ம வை பிரமம்போல
	பவதி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥
ப்ரஹ்மணொ நாஸ்திஜந்மாதஃபுநரேஷநஜாயதெ॥ ४३ ॥

ஜந்ம ஜன்மம்	ஏஷஃ அந்த ஞானியும்பிரமமாய்விட்டதால்
நாஸ்தி இல்லையோ	வை மறுபடி
அதஃ அந்த ஹேதுவால்	ந ஜாயதெ பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூர்ணம்.

துவைதமானது ஈசவரதுவைதமென்றும், ஜீவதுவைதமென்றுமிருவகையாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், ஜீவதுவைதம் பந்தமோஹதுவானதாலதைத் தள்ளக்கடவது, மாயையே பிரகிருதியென்றும், மாயாவியானவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தவனென்று சுவேதாசுவதரசாகைக்காரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மாமாத்திரமிருந்து பிறகு மாயையுடன்கூடி வெகுவிதமான பிரஜைகளாவோமென்று நிணைத்து இவ்வுலகங்களை உண்டுபண்ணினனென்று இருக்குவேதசாகைக்காரர்கள் இயம்புகின்றனர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளாவோமெனக்கருதி சகலஜகத்துமவ்வீசனுற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரிசாகைக்காரர்க ளுறைக்கின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து மாயையுடன்சேர்ந்து ஈசனும், அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பிவித்ததென சாமவேதசாகைக்காரர்கள் சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொரிகள்தோன்றுவனபோல இவ்வுலகம் மாயாசம்பந்தமான ஈசனுண்டுபண்ணப்பட்டதென அதர்வணவேதசாகைக்காரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபமற்று பிறகு மாயாசக்திசம்பந்தமானவனுல் விராட்முதல் எறும்பு ஈருயுள்ள ஜகத்தைத்தோற்றுவித்தாரென பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வீசன் தானே ஜீவரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தாரென வேதம் விளம்புகின்றது. அதிஷ்டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் அறிவினிழலும் கூடினதே ஜீவனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான மாயையும், ஜகத்துற்பத்திக்குக் காரணமாயிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே மோகசக்தியால் இச்சீவர்களை மோகிக்கச்செயகின்றது. அம்மோகசக்தியினுல் அவ்வீசனே ஈசத்தன்மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் விசனிக்கிறார். ஈசுவரசிருஷ்டியான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம் (7) வது பிராம்மணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றமும். நெல்முதலான மனிதான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தபின் செய்யப்படுகிறஇஷ்டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் இந்நான்குகளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுகளும் அன்னங்களென கூறுகின்றது. ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்னங்களை தன்போசத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனுண்டுபண்ணப்பட்டபெண்ணை மருமகனனுபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனுனமருமகன்புஜிக்கிறான். ஈசசிருஷ்டியான ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், நாத்தனுளென்றும் மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமானது புத்தியின்பேதத்தால் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவசிருஷ்டிபந்தம், ஈசசிருஷ்டி பந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை விதமெனில், சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இருவகையுடன்

கூடினது. ஆத்துமதத்துவவிசாரமான சாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சம் இவனுக்குப் பிர் மசாக்ஷாத்காரம்வரும்வரை கொள்ளத்தக்கது. வந்தபின்னர் அதுவும்விடத் தக்கதென்று சுருதிகூறுகின்றது. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சம் தீவிரமென்றும், மந்தமென்றுமிருவகையுடன் கூடியது. காமக்குரோதாதி தீவிரப்பிரபஞ்சம். மனோராச்சியம் மந்தப்பிரபஞ்சம். இவ்விரண்டுகள் விவேகிக்கு ஞானம்சித்திக்கும்பொருட்டு, தத்துவஞானம்வருமுன்னே, சமாதிகளுடன்கூடின விவேகி நிவர்த்திக்கவேண்டியதென்று சுருதிசொல்லியிருக்கிறது. அவ்வாறு அர்ச்சுனனுக்கு, பகவான் கீதையிலுறைத்திருக்கின்றனர். மந்தபிரபஞ்சமெப்படி நிவர்த்திக்கிறதெனில், சவிகற்பசமாதியால் நன்றாய்ப்பழகியிருக்கிற நிர்விகற்ப சமாதியாலதை நிவர்த்திக்கக்கூடும்; அப்படியில்லாவிட்டால் ஏகாந்தத்திலிருந் துதீர்க்கமானபிரணவஉச்சாரணத்தால்அந்தமனோராச்சியம்நிவர்த்திசெய்யத் தக்கது. போகேச்சையால் மனதுஏகதேசத்திலாவது பிரவர்த்தித்தால், மறுபடிநிர்விகற்பசமாதிப்பழக்கத்தாலதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். யாதொருவனுக்கு விக்ஷேபமில்லையோ, அவன்பிரமமேயொழிய, பிரமவித்தில்லையென்று வசிஷ்டர்முதலான முனிகள்கூறியிருக்கின்றனர்.

துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமணிகண்டாய நமஃ.

ஸ்ரீராமானுஜாய நமஃ.

துவைதவிவேகஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

நகவாஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீச்வரௌ ।
மயாத்வைதவிவேகஸ்யக்ரியதேபதயோஜநா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு துவைதவிவேகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

அ-கை. பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் பூரணமாகும்பொருட்டு தனக்கபிமதமான தேவதாஸ்மரணலக்ஷணமான மங்களாசரணம்செய்து இந்தகிரந்தம் வேதாந்தப்பிரகரணமானதால், இச்சாஸ்த்திரத்திற்குள்ள அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாகவே கருதிக் கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥
ஈச்வரேணாபிஜீவேநஸ்ருஷ்டம்த்வைதம்விவிச்யதே ॥ ௨ ॥

ஈஶ்வரேண (காரணேபாதிகனனை) சுசவரனும்
ஜீவேந.சுவி காரியோபாதிகனனஜீ வனும்

வ்யஷ்டி சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
மெஷம் துவைதமானது
விவிசுயித (விசாரணையால்) பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தைச்செய்வது காக்கையின்பல்லே யெண் ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமெனில்.

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥
விவெகெஸதிஜீவெநஹெயொபவ்யஃஸ்புடீஹவெசு ॥ க ॥

விவெகெ. ஸதி } அந்தஇரண்டின் விவேக ம்செய்யும் பக்ஷத்தில்
ஜீவெந ஜீவனுலே

ஃபந்தஃ சிருஷ்டித்தது துவைதம் பந்தமெ
ஹெயஃதள்ளத்தக்கதென்றும்)என்றும்
ஸ்புடீ ஹவெசு பிரகாசமாக ஆகும்.

அ-கை. ஜீவர்களே அதிர்ஷ்டவிசேஷத்தால் ஜகத்காரணரென்று வாதி கள்சொல்வதால், ஈசுவரசிருஷ்டிஉண்டென்று எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதம்வருவதால் இந்தஆக்ஷேபம் செய்யக்கூடாதெ ன்றுசொல்லி முதலில் சுவேதாசுவதர உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக்காண்பிக் கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
समार्यासृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥
ஸாயாந்தூஹ்யகூ ஜீம்வித்3யான்மாயிநந்துமஹெஶ்வரம் ।
ஸமார்யாஸ்ருஜதீத்யாஹுஃஶ்வெதாஶ்வதரஶாகி2நஃ ॥ உ ॥

ஸாயாம்.கு மாயையே
ப்ரகூஜீம் மூலப்பிரகிருதியென்று
வித்3யாத் அறியவேண்டியது
ஸாயிநம். கு மாயாவியே
மஹெஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி

ஸஃ. ஸாயீ அந்த சுசுவரனே
ஸ்ருஜதி, ஜதி சிருஷ்டிக்கிறார் என்று
ஶ்வெதாஶ்வதரஶாகி2நஃ சுவேதா சுவ தரசாகைக்காரர்கள்
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।
संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानितिबह्वृचाः ॥
ஆத்மாவாஇத3மக்3ரெ ஆஸீத்ஸ ஈக்ஷதஸ்ருஜாஇதி ।
ஸம்கல்பெநாஸ்ருஜல்லொகாந்ஸ ஏதாநிதிவஹ்வ்ருசாஃ ॥ க ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமு
மெ சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே

ஆஸீத் இருந்தது
ஸ்ருஜாஃ,ஜதி சிருஷ்டிப்போமென்று
ஸஃ அவர்

ஸ்ருஷ்டி பார்த்தார்
ஸ்ரீ அவரே
ஸகாரு மொகாரு இந்தஉலகங்களே
ஸ்ருஷ்டிலு தன்சங்கற்பத்தினுலே

ஸ்ருஜஸு கி உண்டுபண்ணினரென்று
வேதாஸ்ரீ இருக்குவேதத்தையறிந்த
வர்கள் இயம்புகின்றனர்.

ஆகை. தைத்திரீய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाःक्रमादमी ।
संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतित्तिरिः ॥

வாயுர்வந்நி ஜலொர்வெ ஷ்யன்ன தெஹாக்ரூ ஆதீ ।
ஸம்ஹ தாஸ்ரஹ்மண ஸ்ரா தஸ்மாதா துனோவிஸ்ரா: ॥ ச ॥
ஸஹ ஸ்ரா ஹமேவா தஃப்ரஜாயெயெதிகாமதஃ ।
தஸ்தப்வாஸ்ரஜத்ஸ்ரவ முஜமதி தாஹதித்திரிஃ ॥ ரு ॥

தீஸ்ரா அந்த
ஸ்ரீதீஸ்ரா இந்த மாயாசக்திசம்மந்த
ப்ரஹ்மணம் பிரமமான
ஆதுமீம் ஆத்துமாவில் நின்று
ஸவிஸ்ரா சமஸ்தங்களான
வாயுர்வந்நி ஜலொர்வெ ஷ்யன்ன தெ
ஹாஃ ஆகாசவாயுவு அக்கினி ஜலம்
பூமிஓஷதிகள் அன்னம் தேகம்
வரையிலுள்ள
ஈ இவைகள்
ஸ்ரூஷ்டா முறையே
ஸம்ஹ தாஃ உண்டாயின

ஸகம் ஆகையினுலே
ஸஹ. வஸ நானே
ஸஹ ஸ்ரா வெகுவான
ப்ரஜாயெய பிரஜைகளாக
ஸ்யாம் ஐகி ஆவோமென்று
காமதஃ இச்சையினுலே
தபஃ தப்ஸ்ரா ஆலோசனைரூபமான த
பசைப்பண்ணி
ஸஸ்ரம் ஜமஸ் சகலஜகத்தையும் [று
ஸ்ரூஜஸ் ஐகி உண்டுபண்ணினரென்
தித்திரிஃ தைத்திரீயசுருதி
ஸூசகூறுகின்றது.

அ-தை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும்காண்பிக்கிறார்.

इदमग्रेसदेवासीद्बहुस्यायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

ஈதஃஸ்ரெ ஸதெவாஸீ தேஸ்ரகாய ததைக்ஷத ।
தெதெஜோவ ந்நாண்ஸ்ரஜாதீ நிஸவஸர்ஜே துதிவஸாஃமாஃ ॥ சு ॥

ஈதஃ இந்தஜகத்தானது
ஸதெஸ்ரு சிருஷ்டிக்குமுன்.

ஸஸ் ஸவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஸூவீஸ் இருந்தது

கச அந்தப்பிரமமே [ட்டு
ஏஹஸ்ரூய வெகுவிதமாகும்பொரு
ஹெஷ்ட பார்த்தார்
கெஜோஷ நாணுஜாதீ நி அக்கினி, ஜ

லம், பூமி, அண்டஜம், சுவேதஜம்,
ஜராயுஜம், உத்பிஜங்களை
ஷஷஜ சிருஷ்டிபண்ணினதென்று
ஷாஉஸ சாமகர்கள் சாற்றுகின்றனர்

அ-கை. மூண்டகோபநிஷத்தின்வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।
विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

வீஷ்ணிம்மாயயாவஹ்நெஜ்ஜாயஜ்ஜெZக்ஷராத்தஸ்யா ।
விவியாஜ்ஜீவாலாவாஉத்தாயவ்ணிகீஸ்ருதிஃ॥ எ ॥

வஹ்நெஃ அக்கினியிலிருந்து
விஷ்ணிம்மாஃ தீப்பொறிகள்
யயா எப்படிஉண்டாகின்றனவோ
தயா அப்படி
அக்ஷராத்ஃ பிரமத்தில் நின்று

விவியாஃ. நானவிதங்களாயிருக்கிற
ஜிஜ்ஜீவாஜாவாஃ. சேதன சேதனங்கள்
ஜாயஜ்ஜெஜ்ஜ உண்டாகின்றனவென்று
அதர்வணவேதமறை
கின்றது

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனேபேசுகின்றது.

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्वाक्रियताधुना ।
दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटे ॥
विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।
पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜகத்வ்யாக்ருதம்வாவ்பூர்வீ அர்க்ரியதாத்நா ।
ஹ்ருஸ்யாப்யாம்நாமரூபாப்யாம்விராட்ஸ்ருஷ்டெஷ்வதே॥ அ ॥
விராண்மநுர்நரோகாவஃகராஸ்வாஜாவயஸ்தா ।
விபீலிகாவயிஅம்பதிவாஜஸநெயிநஃ॥ கூ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
வ்யாக்ருதம் சிருஷ்டிக்குமுன்
நாமரூபரகிதமாய்
பூர்வீ இருந்தது
அர்க்ரியத. இப்போது
ஹ்ருஸ்யாப்யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற
நாமரூபங்களாக (அந்
தசுகுவரன்)
தோற்றிவித்தார்

விராட்டுமுதலானவைக
ளிலே
அவைகள்
பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன
விராட்ஃ. விராட்புருஷனென்ன
மநுஃ மனுவென்ன
நராஃ மனிதர்களென்ன
பசுக்களென்ன

வராஹா ஜாவயஃ { கழுதை, குதிரை, ஆடு, பக்ஷிகள்
தயா அப்படியே
விவீனிகாவயிஹம்ஃஹி எரும்பு

வரை இரட்டை இரட்டையாகஉண்
டாயினவென்று
வாஜஷிந யிநஃ { பிரதமசாகைக்காரர்கள் பகருகின்றனர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிகள்துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதீ
ன் பிறகுஇனிபிர்மமேஜீவரூபமாய்அதில்பிரவேசித்ததென்றுசொல்லுகின்றன

कृत्वारूपान्तरंजीवदेहेप्राविशदीश्वरः ।
इतिताःश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

க்ருக்வாரூபாந்தரம்ஜைவம்தெஹெப்ராவிஷதீஷ்வரஃ ।
இதிதாஃஸ்ருதயஃப்ராஹுர்ஜீவத்வம்ப்ராணதாரணாத்॥ கம ॥

தாஃ அந்த
ஸ்ருதயஃ சுருதிகள்
ஈஸ்வரஃ ஈசுவரன்
ரூபாந்தரம் வேறேரூபமான
ஜைவம் ஜீவரூபத்தை

க்ருக்வா பண்ணி
தெஹெ தேகத்தில்
ப்ராவிஷதீ பிரவேசித்தாரென்று
ப்ராஹுஃ சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஜீவத்துவம் எதினால் வந்ததெனில்.

ப்ராணதாரணாத் பிராணன்முத
லானவைகளேயேவுவதாலும் அவை

களுக்குஜமானனாயிருப்பதாலும்
ஜீவத்வம் ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

இ-தி. அணுமார்இலங்கையில் பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய்
பிரவேசித்ததுபோலவாம்.

அ-கை. எதைத்துசேர்ந்து ஜீவனாகிறானெனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।
चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीविउच्यते ॥

தைதந்யம்யததிஷ்டானம்லிம்கதெஹஸ்சயஃபுநஃ ।
சிச்சாயாலிம்கதெஹஸ்தாதத்ஸம்கோஜீவிஉச்யதே॥ கக ॥

யத் யாதொரு
சயிஷ்டானம் அதிஷ்டானமான
தைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமே
யஃ யாதொரு
லிம்கதெஹஃ சூக்குமதேகமென்ன

புநஃ இன்னும் [க்கிறதான
லிம்கதெஹம் இலிங்கதேகத்திலிரு
சாயா ரசைதன்னியச்சாயையென்ன
தத்ஸம்கஃ அவைகளுடையகூட்டமா
ஜீவஃ ஜீவனென்று (னது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. ஈசுவரன்ஜீவரூபமாய்பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்ஞியத்து
வம் எதினாலெனில்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

ரமெஹ்வரீ தூயாரமாயா தஸ்யா நிஉர்மாணஶக்திவத் ।
வித்யதெமோஹஶக்திஶ்ச தம்ஜீவம்மோஹயத்யஸௌ ॥ கஉ ॥

ரமெஹ்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்
யா யாதொரு [கிற
ரமா.தூ ஆமோககாரிணியானமா
யையுண்டோ
தஸ்யாஃ அதற்கு (ஜகத்தை)
நிஉர்மாணஶக்திவத் சிருஷ்டிபண்ணுகிற சக்திபோல [ன்று,
மெஹ்வத்ஶ்ச மயக்குகிறசக்தியுமோ
வித்யதெ இருக்கின்றது
அஸௌ இந்தமோகசக்தியானது
தம் அந்த
ஜீவம் ஜீவனை
மோஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனுனதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த நீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியி லேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணீத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பது போலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினல் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ண னும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடையஒர்வீரியத்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிரபாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மோஹாத்நீஶதாம்ப்ராப்யமக்நோவபுஷிஶோசதி ॥ கஉ ॥

மோஹாத் மயக்கத்தினுலே
நீஶதாம் அனீசுவரத்துவத்
தையடைந்து
மக்நஃ சரீரத்தில்நானென்றபிமா
னித்து
ஶோசதி துக்கிக்கிறன்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீ சுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிறனென்றுசொல்லுகிறது.

இ தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனுய் துக்கிப்பதுபோல்

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிறர்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதம்த்வைதம்ஸர்வமுக்தம்ஸமாஸதஃ ॥ கங ॥

ஸர்வேஷ்வர ... ஷ்டம் — சகனுல்கிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ஸவ்வும் — சமஸ்தமான
ஜகத் — இந்த
மைதம் — துவைதம்
ஸாஸ்த்ரம் — சாஸ்த்திரம்
உக்தம் — சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான துவைதத்திற்கு பிரமாணமெதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणेद्वैतंजीवसृष्टंप्रपञ्चितम् ।
अन्नानिसप्तज्ञानेनकर्मणाजनयत्पिता ॥

ஸப்தான்னப்ராஹ்மணேத்வைதம் ஜீவஸ்ருஷ்டம்ப்ரபஞ்சிதம் ।
அன்னானிஸப்தஜ்ஞானேனகர்மணாஜனயத்பிதா ॥ கச ॥

ஸப்தான்ன ... ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில்
ஜீவஸ்ருஷ்டம் ஜீவனுலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட
மைதம் துவைதமானது
ப்ரபஞ்சிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதா ஜீவனுகியதகப்பன்
ஜ்ஞானேந ஞானத்தினுலும்
கர்மணா கர்மத்தினுலும்
ஸந்தாந் அன்னங்களை
ஸப்த.ஸ்ருஜதி ஏழுவிதமாக உண்டுபண்ணினன்

அ-கை. அந்த ஏழுக்கும் வினியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकन्देवान्नेद्वेपश्वान्नंचतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानांविनियोजनम् ॥
व्रीह्यादिकंदर्शपूर्णमासौक्षीरन्तथामनः ।
वाक्प्राणाश्चेतिसप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

மர்த்யான்னமேகந்தேவான்னேத்வேபஶ்வான்னஞ்சதுர்த்தகம் ।
அன்னத்ரிதயமாத்மார்த்தமன்னானாம்விநியோஜநம் ॥
வ்ரீஹ்யாதிகம்தர்ஶபூர்ணமாஸௌக்ஷீரம்தத்தாமநஃ ।
வாக்ப்ராணாஶ்சேதிஸப்தத்வமன்னானாமவகம்யதாம் ॥ கஞ ॥

மர்த்யான்ன ... மனிதர்களுக்கன்னம்
தேவான்ன ஒன்று
தேவாந்ந தேவதைகளுக்கன்னங்கள்
பஶ்வான்ன இரண்டுகள்
பஶ்வாந்ந குழந்தைகளுக்கு
மதுஷ்யகோகான்குவிதமான அன்னம்
ஸ்வாமிக்கு தன்னிமித்தியம்
த்ரிதயம் மூன்றுஅன்னமாக
அன்னாநாம் அன்னங்களுக்கு
விநியோஜநம் பிரிவுசொல்லப்பட்டது
வ்ரீஹ்யாதிகம் இதில்மனிதர்களுக்குரெல்லுமுதலானவைகளும்
தர்ஶபூர்ணமாஸ தேவர்களுக்குதாரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
க்ஷீரம் (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்

தயா அப்படிமே
உநஂ (தனக்கு) மனதும்
வாக் வாக்கும்
வ்ராணாஂ.இ.கி.ய பிராணங்களென்று [ம்

கூநாநாம் அன்னங்களுடையபேதமா
வ்யூகம் ஏழுவிதமென்று [னது
சுவமதீர்காம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளே ஜீவ சிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥

ஸாஂஸெநயஉவெ தாநிநிஜி-ூதாநிவ்ஹாஸிவதஃ ।
தயாவிஜ்ஞாநகஉஹ்யாஜீவொகாஷீத்தத்ந்நதாழி ॥ கள ॥

ஸெதாநி இந்த ஏழன்னங்களும்
வ்ஹாஸிவ அதனதனுடைய ஸ்வரூ
தம் பங்களும்
ஸாஸெந ஈசுவரனுலே
நிஜி-ூதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக
யஉவி அங்கீகரித்தோம்

தயா.கவி அப்படி இருந்தாலும்
ஜீவஃ ஜீவன்
ஜ்ஞாநகஉஹ்யாம் ஞானகர்மங்களினுல்
தத்தந்நதாம் அவைகளே புசிக்கயோக்கிய
மாக
சுகாஷீர்க பண்ணிக்கொள்ளுகிறுன்

அ-கை. இதனுலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगाद्वाभ्यांसमन्वितम् ।

ஸாஂஸகாயஂஜீவஹொஉஂஜஉத்தாஹ்யாஂவஸந்நிதழி ॥ கள ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
ஸாஂஸகாய-ம் ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்
ஜீவஹொஉஂ ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு

ஆஹ்யாம் இப்படி இரண்டுகளோடே
வஸந்நிதம் கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥

வித்ருஜநயாலதர்-ஹொஉயாயயாயொஷித்தயெஷ்யுதாழி॥கஅ॥

யொஷித் ஸ்திரீயானவள்
வித்ருஜநயா பிதாவினுண்டுபண்ண
ப்பட்டவளாயும்
ஹர்-ஹொஉயா பர்த்தாவினு லனுப

விக்கப்பட்டவளாயும்
யயா எப்படி இருக்குமோ
தயா அப்படி
ஜெஷ்யுதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூப மான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

ஶாஸ்வதீ தனுர்கோஹீரஸ்வயம்கலுஸ்வாயநாஜநஸ்ய ।
உபாவதீ தனுர்கோஜீவஸ்யம்கலுஸ்வாஹொமஸ்யாயநே ॥ककஏ॥

ஶாஸ்வதீ தனுஃ மாயாவிருத்திவிடிவமான	உபாவதீ தனுஃ மனுஷ்யவிருத்திவிடிவமான
ஸ்ரஸ்ருஷ்டம்கலுஸ் ஈசசங்கற்பமானது	ஜீவஸ்யம்கலுஸ் ஜீவசங்கற்பமானது
ஜநஸ்ய சிருஷ்டியிலே	ஹொமஸ்யாயநே போகசாதனமாயிருக்கிறது.
ஸ்வாயநே சாதனமன்றே	

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशनिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

ஸ்ரஸ்ருஷ்டிஸ்து நாநாத்வம்வஸ்துஷ்வேகவிதேஸ்திதே ।
ஹொக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத்தத்ஹொகோபஹுதேஷ்யதே ॥உ॥

ஸ்ரஸ்ருஷ்டிஸ்து ஈசுவரனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினுதியான	றவர்களுடையபுத்திவிருத்திகளின் நானாவித்தத்தால்
வஸ்துஷ்வி வஸ்துவானது	கரு அவைகளுடைய
வநேகவிதே ஒரேவிதமாக	ஹொகஃ போகமானது
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்	ஐஷ்யதே காணப்படுகிறது.
ஹொக்த்ருதீவ்ருத்தி நாநாத்வாத் புத்திவிருத்தி	

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றேயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवाविरक्तोत्रनहृष्यतिनकुप्यति ॥

ஹ்ருஷ்யத்யேகோமணிம்லப்த்வாக்ருத்யத்யந்யோஹ்யலாபதஃ।
பஶ்யத்யேவாவிரக்தோத்ரநஹ்ருஷ்யதிநகுப்யதி ॥ உக ॥

ஏகஃ ஒருவன்	அத்ர இந்தரத்தினத்தில்
மணிம் இரத்தினத்தை	விரக்தஃ விரத்தன்
லப்த்வா அடைந்து	பஶ்யதி. ஏவ பார்த்துக்கொண்டே
ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்	ந. ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கவுமில்லை
அந்யஃ மற்றொருவன் [ல்	ந. க்ருத்யதி. ஹி கோபிக்கவுமில்லை
அலாபதஃ இரத்தினமகப்படாமையா	யன்றே.
க்ருத்யதி கோபிக்கிறான் b.பி	

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरशस्रष्टरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ஷ்ரியொஷ்ரியஉவெக்ஷ்யஶ்செத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரயஃ ।
ஸ்ரஷ்டாஜீவைரஸ்ரஷ்டரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥உஉ॥

மணிமாஃ ரத்தினத்தையடைந்தவை
ஷ்ரியஃ பிரியமும் (களான
அஷ்ரியஃ துவேஷமும் [ன்ற
உவெக்ஷ்யஃ.ச.ஆகி உபேட்சையும் எ
காராஃ ரூபங்களான
த்ரயஃ மூன்றுகளும்
ஜீவைஃ ஜீவர்களிலுலே

ஸ்ரஷ்டாஃ உண்டுபண்ணப்பட்டன
சராசரஷ்டா { சரசுவரனுலே சிருஷ்டிட
ரூபம் { ண்ணப்பட்டதான
ஸாதாரணம் ரத்தினத்திரூபமானது
த்ரிஷு மூன்று ரூபங்களிலும்
ஸாமான்யாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्दाचयातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

ஹார்யாஸ்நுஷாநநாந்தாசயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியொகிதியாயொஷித்பித்யதெநஸ்வரூபதஃ ॥ உங ॥

ஹார்யா பெண்சாதி
ஸ்நுஷா மருமகள்
நநாந்தா நாத்தனுளென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
ஆதி இப்படி
அநேகவிதமாக

ப்ரதியொகிதியா ஒன்றுக்கொன்று
எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யொஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதெ பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபதஃ சசிருஷ்டியானவடிவத்
ந பேதிக்கப்படவில்லை. (தால்

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறான்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्रूपव्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதெ ।
யொஷித்ரூபவ்யதிரியொநதிருஷ்டோஜீவநிர்மிதஃ ॥ உச ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலானஞானங்கள்
பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகாரஃ.து வடிவமோவென்றால்

ந.ஹிஶ்ரெத பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
யொஷிஉவாஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
ஜீவகிரிஹ்தஃ ஜீவனுலெகிர்மிக்கப்பட்ட

சுதீஶயஃ விசேஷமானது [யே
ந்ஶ்ரஷ்டஃ ஒன்றுங்காணப்படவில்லை

அ-கை. ஞானபேதமானதுஜ்ஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையா ல் ஜ்ஞேயபேதமங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

ஸெவம்ஶாம்ஸமயீயொஷித்காசிதந்யாமனோமயீ ।
ஶாம்ஸமய்யாசலெதெவிஹிஶ்யதெஹ்ஹிமனோமயீ ॥ ௨ரு ॥

ஸெவம் நீ சொன்னபடியன்று

ஶாம்ஸமயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலிர
ண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவ
டிவமான [த்துக்கு

யொஷித ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ

கசித அன்னியமான

காசித ஒரு ஸ்திரீயானவள்

மனோமயீ (அவ்வடிவத்திலேயே) ம
னோவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்

ஶாம்ஸமய்யாஃ { மாம்சவடிவமான பெ
ண்ணுக்கு

சலிஹெ சுவி அபேதமிருந்தாலும்

மனோமயீ மனோவடிவமானபெண்

ஹிஶ்ரெத ஹி { அவரவர்களுக்கு பேதமா
யிருக்கிறாளன்றே.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमेयतेतिचेत् ॥

ப்ராந்திஸ்வப்னமனோராஜ்யஸ்ம்ரு திஷ்வஸ்துமனோமயம் ।
ஜாக்ரன்மானெனமெயஸ்யனமனோமெயதெதிசெத் ॥ ௨சு ॥

ப்ராந்திஸ்வப்னமனோராஜ்யஸ்ம்ரு திஷ்
பத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன
மனோராச்சியமென்ன இவைகளின்
ஸ்மரணங்களில்

மனோமயம் மனோமயப்பிரபஞ்சம்

அஸ்து இருக்கட்டும்

ஜாக்ரெ ஜாக்கிரத்தில் [டே
மானெந இந்திரியப்பிரமாணங்களோ
டெயஸ்ய கூடினவிஷயத்திற்கு
மனோமயதா மனோமயத்துவமான து
ந யுக்திசெத கூடாதென்று சொல்லு
வதேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின் இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடும்

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படி சொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(வாஸ நீகி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

वर्द्धमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

வர்த்₃₄₅₆மாநேது₇மேயேநயோகா₈த்ஸ்யா₉த்₁₀விஷயாக்ரு₁₁தி: ।
பா₁₂ஷ்யவார்தி₁₃₁₄கக₁₅கா₁₆ராப்₁₇₁₈₁₉யாமயமர்த₂உதீ₂₁₂₃ரித: ॥ உள ॥

வர்த்₃₄₅₆மாந	அங்கீகாரத்தான்
மேயேந	ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிர
யோகா₈த்	பஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறிய
விஷயாக்ரு₁₁தி:	படுகிற
ஸ்யா₉த்	விஷயாகாரமானது
	உண்டாகிறது.

அ-கை. இதுஉம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பா₁₂ஷ்யவார்தி₁₃₁₄கக₁₅கா₁₆ராப்₁₇₁₈₁₉யாம்	சங்கரா
சாரியாளாலும் வார்திகா சாரியா	இந்த
ளாலும்	அர்த்தமானது
அர்த₂	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
உதீ₂₁₂₃ரித:	

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्द्यामुवच्छिन्नंतंतन्निभन्दृस्यतेध्रुवम् ॥

மூ₂₃ஷாஸிக்தம்யதா தா₄ம்ரந்தந்நிபா₂ம்ஜாயதே₂ததா ।
ரூ₂₃பாதிவிஷயாவச்சி₂ந்நம்தம்தந்நிபா₂ம்த்₃ருஸ்யதேத்₃₄₅ருவம்॥உ॥

மூ₂₃ஷாஸிக்தம்	கருவிலேவிழுந்த
தா₄ம்ரம்	உருக்கின தாம்பிரமானது
தந்நிபா₂ம்	அந்த கருவின் வடிவமாக
யதா₂	எப்படி
ஜாயதே₂	உண்டாகிறதோ
தத₂	அப்படி
ரூ₂₃பாதிவிஷயாவச்சி₂ந்நம்	ரூபாதிவிஷயங்களே
தம்தந்நிபா₂ம்	வியாபித்திருக்கிற
த்₃₄₅ருவம்	மனமானது
	அந்தவிஷயவடிவமாக
	காணப்படுகிறது
	நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேநிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதா₂லோகோவ்யம்க்₃யஸ்யாகாரதாமியாத் ।
ஸர்வார்த₂வ்யஞ்ஜகத்வாத்₃தீ₄ரர்தா₂காராப்ரத்₃ருஸ்யதே॥ உக ॥

வ்யஂஜகஂ பிரகாசமான
சூஔகஂவா வெய்யிலும்
வ்யஂஜ்யவ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரகாம் வடிவமாயிருத்தலே
யஃதா எப்படி
ஐயாஸ அடைகிறதோ

தீஃ (அப்படி) புத்தியானது
வாவ்யஂஜ்யவ்யஂஜகஸ்ய சகல விஷய
ங்களையும் விளக்கிவைத்து
சுயஂகாரா. விஷயாகாரமாக
வ்ருத்யஂதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது வார்த்திகாசாரியாளுடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மெயமேதிதத் ।
மெயாபிஸங்கதந்தச்சமெயாபத்வம்ப்ரபத்யதெ ॥ ௫௦ ॥

மாதஂ ஜ்ஞானிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்திர்விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத்ச அந்த
மெயம் கடாதி விஷயத்தை

வாகி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மெயாபிஸங்கஂ மேயத்தோடேசேர்
மெயாபத்வஂ விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதெ அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும், பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयर्धीमयौ ।
वस्तुवंविषयवा वाऽवाघ्रौवाऽवाघ्रयीवा ॥ ௫௧ ॥

வவஂவஂவிதீ இப்படிருந்துள்ளவில்
விஷயவா விஷயங்களான
வாடவா கடங்கள்

ம்ருண்மயீ மண்மயமாயும் அபிமான
மயவா ரூபமானபுத்திமயமாயும்
வாவ்ராஃ இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினுலறியலாம், மனோமயகடம். மனதினு லறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகட முண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयःस्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ம்ருந்மயொமாநமெயஃஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமயஃ ॥ ௫௨ ॥

ம்ருண்மயஃ மண்மயமானகடம்
மாநமெயஃ மனோசம்பந்தமான இந்
திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல

மீயமெயஃகஂ மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷீபா சாட்சியினுலே விளங்கப்
ஸ்யஃ படுவதாக [ஸ்ரீ
ஸ்யாக ஆகிறது. ஆகையால்தோஷமில்

அ-கை. இப்படி இரண்டுவித துவைதமிருக்கட்டும் இதில் தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியது துவெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीववन्धकृत् ।
सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्तस्मिन्नसतिनद्वयम् ॥

சுவ்வயவ்யதிரேகாஹ்யாம்யீஶயொ ஜீவவம்யகர்ஜ்ஜ ।
ஸத்யஹ்மிந்நுஸுகதுக்கேஸ்வஸ்தஸ்மிந்நஸதிநத்வயம் ॥ ங்உ ॥

சுவ்வயவ்யதிரேகாஹ்யாம் அன்வய வியதிரேகங்களாலே பார்க்கும்போது

சுவ்யொ ஜீவ ஈசுவரர்களிருவரும்

சுவ்யொ ஈசுவர ஜீவர்களிருவரும்

ஜீவ ஜீவர்களிருவரும்

ஜீவவம்ய ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्च्छासुसत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

ஸஸத்யபிசபாஹ்யார்தெஸ்வப்நாதௌபத்யதெநரஃ ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதெ ॥ ங்ங ॥

பாஹ்யார்தெ பாகியதுவைதமானது

சுவ்யொ ஜீவ இல்லாதிருந்துள்ளளவிலும்

ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனாதிகளிலும்

நரஃ புருஷனானவன்

பத்யதெ பந்தப்படுகிறான்

ஸமாதி ஸுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்

சுவ்யொ ஜீவ இந்த ஈசுவர துவைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்

ந பத்யதெ பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்துவைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்துவைதமான திருடனிருந்தாலும் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால் பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமான திருடனையே அவசியமாய்த்தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாக்கியதுவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும் சமாதியுதலான

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवाक्षतत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्मत्वाप्ररोदिति ॥
मृतेपितास्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिति ।

ஔரதெஶஜ்ஜதேபுத்ரேஜீவத்யேவாக்ஷதத்பிதா ।
விப்ரலம்பகவாக்யேனமுதம்மத்வாப்ரரோதிதி ॥ நஎ ॥
முதெபிதாஸ்மின்வார்தாயாமஶ்ருதாயாம்நரோதிதி ।

பு-த்ர புத்திரனவன்	ஔ.கூ.க்ஷ இறந்தானென்றுகேள்விப்பட்டு
தூ-ரதே-ஶ. தூரதேசத்திற்கு	ப்ரொதி-தி அழுதான்
ம-த போய் [தும்	கீ-ஷ்ணு. அந்தப்புத்திரன்
ஜீவ-தி-வ-வ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்	ம-த. கூ-வி இறந்திருந்தாலும்
கூ-த இந்த விடத்தில்	வா-க்ய-ர்த அந்த இறந்தவார்த்தையானது [போது
த-த்தி-தா அவன் பிதாவானவன்	ஶ்ரு-த-ய-ம் கேட்கப்படாதிருந்த
விப்ரலம்ப கவாக்ய வஞ்சகனுடையவாக்கிய த்தினால்	ந. ப்ரொதி-தி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

ஈதஸ்ஸர்வஸ்யஜீவஸ்யபந்தகிந்மானஸஞ்ஜகத் ॥ நரு ॥

ஈத-ஸ் ஆதையினாலே	ஜக-த் மானஸ பிரபஞ்சமே
ஸர்வ-ஸ்ய சகல	பந்த-க்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்	

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोबाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।
नहृद्याकारमाधातुंबाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞானவாதொபாஹ்யார்தவையர்த்யாத்ஸ்யாதிஹேதிசேத் ।
நஹ்ருத்யாகாரமாதாதும்பாஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வதஃ ॥ நஅ ॥

இஹ இவ்விடத்தில்	பஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை
பாஹ்யார்தவையர்த்ய வெளிபிர	ஒப்புக்கொண்டால்

விஜ்ஞாநவாதீ பௌத்தவாதமானது
வ்யாக ஆகிறது
ஜ்ஞி என்று
வெச சொல்வையேயானால்
ந { அதுகூடாது மனதே பந்தஎது வாணும்

ஹ்ருதயாகாரம் மானசபிரபஞ்சாகாரம்
கூபாதக்ஷ ஆவதற்கு
வாஹ்யஹ்ருபாக்கியப்பிரபஞ்சமானது
கவெகஷீதகூதீ அபேக்ஷிக்கப்பட்ட
திஞல் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வ,பூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குஎதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கீகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाह्यंनवारयितुमीश्महे ।
वैयर्थ्यंचवाह्यंनवारयितुमीश्वरः ॥ ५५ ॥

வாஹ்யம் பாக்கியபிரபஞ்சமானது
வையர்த்யம். வாவியர்த்தமானதும்
ஈஷ்வர ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயிதும் அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு
ந. ஶக்நுமஹெ இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கீகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥
ப்ரயொஜநமபெக்ஷந்தெநமாநாநீதிஹிஸ்தி:தி: ॥ ५६ ॥

ஶாநாநி விருத்திஞானத்துடன்கூடி யவிந்திரியங்கள்
ப்ரயொஜநம் பிரயோசனத்தை
ந.கவெகஷதெ அபேக்ஷிக்கவில்லை
ஹி என்கிற [தன்றோ.
ஸ்தி:தி:ஹி உலகஸ்திதி காணப்படுகிற

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தமேஹதுவென்றால் மீஞாங்கிரகமேமோதுமென்றுசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तद्धीरोधेनशाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनकिंवद ॥

வந்தஶ்சேந்மாநஸந்த்வைதந்தத்தீரோதேநஶாம்யதி ।
அப்யஸேத்யோகமேவாதோப்ரஹ்மஜ்ஞாநேநகிம்வத ॥ ५७ ॥

ஶாநஸ மானசப்பிரபஞ்சமான
வைசத்ய துவைதமானது
வெஷ. வெச பந்தமானால்
தீர அதை

ஸோயெந மனோநிக்கிரகத்தினால்
ஸாத்தி சமனம்பண்ணலாமே
கதஃ ஆகையால்
யொஸ. ஸவ யோகத்தையே
கூஹயெக பழகினால்போதும்
ஹ்ருஜ்ஞாநேந பிரஜ்ஞானத்தினாலே
கிம் என்னப்பிரயோஜனம்
வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைத நிவர்த்தித்தாத்காலிகமா ஆத்தியந்திக மாவென் றுவிகற்பித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதை தூஷிக்கிறார்.

தாத்காலிகத்வைதசாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷயஃ ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவிநாநாஸ்யாதிதிவேதாந்தடிண்டிமஃ ॥
தாத்காலிகவெதஸாஜள.சுவிதற்கா
லத்தில்துவைதத்தோற்றம் இல்லா
மலிருந்தாலும் [தி
சூஹாகிஜநிக்ஷயஃ மறுபடிஜன்மநிவர்த்
ஹ்ருஜ்ஞாந. விநா பிரமஜ்ஞானமன்
றியில்
நவ்யாக. ஊதி உண்டாகாதென்று
வெதாஜ்ஞிம்பிஃ வேதாந்தவிளம்பரம்
அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத் தைத்தோலிப்போல போர்த்திக்கொள்வானேயானால், அப்போதுசிவத்தைய றியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளி லன்வயவியதி ரேகங்களால் பிரமஜ்ஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணுமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம் பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்து வைதபிரமஜ்ஞானம் வாராதெனில்.

அநிவ்ருத்தேபீசஸூஷ்டேர்நேதத்தஸ்யமிதாத்மதாம் ।
புத்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்சக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிநஃ ॥
ஸநிவ்ருத்தெவீஸஸ்ருஷ்டெரெதெதவ்ருஷாத்மதாதி ।
வுத்வாவ்ருஹ்ம அயம்வொத்தும்ஸக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிநஃ ॥ ச௦ ॥
ஸஸ்ருஷ்டிஃ சராசுவரசிருஷ்டியான
ரெதெத துவைதமானது
ஸநிவ்ருத்தெ. சுவி நிவர்த்திக்கப்படா
திருந்தாலும்
தவ அதற்கு [மையை
ப்ருஷாத்மா பொய்யாயிருக்குந்தன்
வுத்வா அறிந்து
அயாத்ருஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை
வொத்தும் அறிவதற்கு
வஸ்த்வைக்யவாதிநஃ கூடஸ்த பிரமை
க்கியவாதிக்கு
ஸக்ய முடியும்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டா காது, ஈசுவரதுவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துரபிமானமாய்ச்சொ ல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रलयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரலயெதந்நிவ்ருத்தௌதுகுருசாஸ்த்ராத்யபாவதஃ ।
விரோதித்வைதாபாவெঽபிநசக்யம்போத்தும்அத்வயம் ॥ சக ॥

ப்ரலய பிரளயத்தில்
தந்நிவ்ருத்தௌ ஈசத்துவைத மில்லா மலிருந்தும்
குருசாஸ்த்ராத்யபாவதஃ ஞானோப தேசம்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திர முதலான தினபாவத்தினால்

விரோதித்வைதாபாவெঽபி சுவி உனக் குவிரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈச த்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
சக்யம் சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்து வைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमश्निरानिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यात्मान्तद्वेष्यतेकुतः ॥

அவாயகம்வாயகம்வதைதத்ஸ்யாந்நிர்மிதம் ।
அவதேதுமசக்யஞ்சேத்யாத்மாந்தத்த்வேஷ்யதேகுதஃ ॥ சஉ ॥

அவாயகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதா
வாயகம்.ச சாதகமாயிருக்கிற (யும்
வதம்ஸ்யாந்நிர்மிதம் ஈசனுண்டுபண்ண
தைதம் துவைதத்தை [ப்பட்ட
அவதேதும் காணுமல் செய்வதற்கு

அபாயகம்.ச மூடியாமலும்
ஹி இருக்கும்போது
சாத்மா அத்துவைதம் தோன்றட்டும்
க்ய அது (உன்னால்)
குதஃ என்னகாரணத்தினாலே
தேஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால்அதுஎத்தனை விதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவதைதஞ்சாஸ்த்ரீயஞ்சாஸ்த்ரீயமிதிதிவிதா ।

ஜீவதைதம். தம் ஜீவத்துவைதமோ வென்றால்
சாஸ்த்ரீய சாத்திரீயமென்றும்

சாஸ்த்ரீயஞ்ச சாத்திரீயமென்றும்
விதா இரண்டுவிதம்,

அ-கை. இரண்டையும்எப்போதும் தள்ளவேண்டியதா அல்லவாவெனில்,

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உவாஃதீதஶாஸ்த்ரீயஶ தத்த்வஸ்யாவபோதநாத் ॥ ௧௯ ॥

சூகிகவஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான சுவவொயநாசு தத்துவமறியும்வரை | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயபிரபஞ்சத்தை உவாஃதீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।

சூதஸ்ரஹ்மவிசாராக்யம்ஶாஸ்த்ரீயம்ந ஹயஜ்ஜகத் ।

சூதஸ்ரஹ்மவிசாராக்யம் சகலசாதன ங்கள்நிறைந்தவிவேகிசிரவணதியா ல்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமான ஶாஸ்ரம். ஜகத் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

वुद्धेतत्वेतच्चहेयमितिश्रुत्यनुशासनम् ॥

வுத்தெதத்வெதச்சஹெயமிதிஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ ௧௰ ॥

தகெவ தத்துவமானது வுத்வெதச்ச அறிந்தபின்னர் அது [வும் | ஹெயம். ஹீ தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், கர்மாதிகளுக்குகிருதுமிடங்கொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும் கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावीअभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥

ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञाननतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ரணாயீ தூஜெயாவீ கூஹ்யுவ்யவ்ரஹ்மணஃ ।
வாஜஸ்வ்ரஹ்மவிஜ்ஞாயஉஜ்ஜாவ்தா நுயொ தூஜெஸ ॥ சரு ॥
ஹ்ருஜ்ஹ்யுவ்யுஜெயாவீஜ்ஞா நவிஜ்ஞா நத்தூரஃ ।
வயாருஶிவயா நுயீ ஃதூஜெஜ்ஹ்ருஜ்ஹ்ரஸொஷ்டஃ ॥ சசு ॥
தஜெவயீரொவிஜ்ஞாயஸ்ரஜ்ஞாகாவீ ஃதவ்ரஹ்மணஃ ।
நாநாயுராயா உஹ்வ்ரஹ்மி நவ்ஹ்ரநாவொவிஹ்ராவநம்ஹி தஸ ॥ சஎ ॥
தஜெவெகாவிஜா நீயஹ்யு நுயாவாவொவிஜ்ஞுய ।
யஜ்ஞுஜ்ஞாஜ்ஞநவீஸ்ரராஜ்ஞுஜ்ஞ தூராஃஸ்ரூ தயஃவ்ஹ்ஸ்டாஃ ॥ சஅ ॥

செயாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ரணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
கூயீதூ அத்தியயனம்பண்ணி
வாம்ஃ வாம்ஃ அடிக்கடி
கூஹ்யுவ்யு. ய அப்பியாசம்பண்ணியும்
வாரஃம ஸ்ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
கூயநகையெடுத்தபிற்பாடு [ல்
உஜ்ஞாவஸ கொள்ளிக்கட்டையைப்போ
காநி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்தூஜெஸ தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்தூரஃ ஞான விஞ்ஞா
னங்களில் கிரந்த
செயாவீ மேதாவியானவன்
ம்ருத்ஸ்ரூ கிரந்தத்தை
கூஹ்யுவ்யு அப்பியாசம்செய்து
யாநாயீஶ் நெல்லைகிரகித்தவன்
வயாஸம ஐவ வைக்கோலைப்போல்
கூஸொஷ்டஃ மீதமில்லாமல்
ம்ருத்ஸ்ரூ கிரந்தத்தை
தூஜெஸ தள்ளவேண்டியது
யீரஃ தீரனை
ஸ்ரஹ்மணஃ பிராமணனைனவன்
காம. வஸ அவரையேதானென்று

விஜ்ஞாய அறிந்து
வ்ரஜ்ஞாம அந்தப்பிரஞ்ஞையை
கூவீஜ்தி பண்ணவேண்டியது
வஹ்ஸ்ரஸ்ரு வெகு
ஸ்ரஹ்வாஸ்ரு சப்தங்களை
கூநாஜ்யுயெகூ.நி கற்கவேண்டாம்
தஸ அது
வாசஃ வாக்குக்கு
விக்ஷ்வாவெநம.ஹி வலிமாத்திரமே
வஸகூம ஒன்றுன
கீம.வஸ அவரைத்தானே
விஜாநீய அறியுங்கள்
கூநீரஃ. அன்னியமான
வாசஃ வார்த்தைகளை
விஜ்ஞுயே.ஹி விட்டுவிடுங்கள்
வாக்ஃ வாக்கை
மநஸி மனதில்
ப்ராஜ்ஞஃ ஞானியானவன்
யஜ்ஞுஸ அடக்கவேண்டியது
ஜ்ஞாநீ என்று
சூஜீரஃ இவைமுதலான
ஸ்ரூதயஃ சுருதிகள்
வ்ஹ்ஸ்டாஃ பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன

அ-சை. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமெத்தனைவிதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

சுராஹ்ரீயஉவிஐெதம்தீவ்ரம்உந்தி திமியா ।
காஉக்ரோயாதிகம்தீவ்ரம்உநொராஜ்யம்தயெதரத் ॥ ௧௪௯ ॥

சுராஹ்ரீயம் அசாஸ்திரீயமான
ஐெதம்.கவி துவைதமும்
தீவ்ரம் தீவிரமென்றும்
உந்.இதி மந்தமென்றும்
திமியா இரண்டுவிதம்
காஉக்ரோயாதிகம்காம,குரோதாதிகள்
தீவ்ரம் தீவிரமெனப்படும்
உநொராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
தயா அப்படி
இதரத் மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் ஏப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्राङ्निवार्यबोधसिद्धये ।

உஹயந்துகுவொயாத்ராஜ்நிவார்யபோவொயஸித்தியெ ।

துகுவொயாத் தத்துவஞானம்
வ்ராக் வருமுன்
உஹயம் அவ்விரண்டையும்
வொயஸித்தியெ ஞானசித்தியின் பொருட்டு
நிவார்யம் தடுக்கத்தக்கது,

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்ததகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரேஅதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஸமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்சஸாதனேஷுஸ்ருதந்ததஃ ॥ ௧௦॥

ஸாதனெஷு சாதனசதுஷ்டயத்தில்
ஸமஃ மனோநிக்கிரகமும்
ஸமாஹிதத்வம் தமமும்
ஸ்ருதம் முக்கியமென்றுகூறியிருக்கி
ததஃ ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த
அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடு கிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्वैयञ्जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये ।

வொயாதூர்த்வஞ்சதத்வையம்ஜீவந்முக்திஸித்தியெ ।

வொயாத் ஞானம்
ஊர்த்வம் ச வந்தபிறகும்
ஜீவந்முக்தி ஜீவன்முக்தி
தத் அது
த்வையம் தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅத்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காஶாதிக்லேஶவந்தேநயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ நுக ॥

காஶாதிக்லேஶவந்தேந { காமாதிக்கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே
யுக்தஸ்ய கூடினவனுக்கு
முக்ததா ஜீவன்முக்தத்துவமானது
நஹி இல்லையன்றே.

அ-கை. ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்திரூபமாயும், தத்துவஞானத்தினால் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே போதும், அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்று சங்கிக்கிறான்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவந்முக்திரியம்மாபூஜ்ஜந்மாபாவேத்வஹம்கிருதீ ।

ஐயம் இந்த
ஜீவந்முக்திः ஜீவன்முக்திசுகம்
மாபூத் வேண்டாம்
ஜந்மாபாவே { ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
அஹங்கிருதீ நான்கிருதகிருத்தியன்.

அ-கை. இகலோகமோபாகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற உனக்குவேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகமோபாகநிவர்த்திபயத்தால்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால்கிருதகிருத்தியனாகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

तर्हिजन्मापितेस्त्येवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்யேவஸ்வர்கமாத்ராத்கிருதீபவான் ॥ நுஉ ॥

தர்ஹி அப்போ
தே உனக்கு
ஜந்ம ஜனனமும்
அஸ்தீவ இருக்கவே இருக்கிறது
ஏவாந் நீ [த்தால்
ஸ்வர்கமாத்ராத் சுவர்க்கானுபவமாத்திர
கிருதீ கிருதார்த்தனாய்விடுவாய்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்சமாதானமும் சொல்லுகிறார்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहीयोयदातदा ।
स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிஶயதோஷேணஸ்வர்கோஹீயோயதாததா ।
ஸ்வயம்தோஷதமாத்மாயம்காமாதிஃகிம்நஹீயதே ॥ நுக ॥

க்ஷயாதிஶயதோஷேண அந்தசுவர்க்கம்நாசம்முதலானஅனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்
ஸ்வர்கோ ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
யதா எப்போ(உன்னாலேவெறுத்து)
ஹீயம் தள்ளப்பட்டதோ

அப்போ அப்போ

ஸ்யாத் தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்

தொஷ்டிரூபதா தோஷவடிவமாயுமிரு

க்கிற

சுயம் இந்த

காமாதியானது

கிம் ஏன்

ந. ஹியதி நன்முய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கவதுவானகாமாதிவாசனை கூனிவிடுகிறேன் விஷயானுபவமிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்தகினலென்ன தோஷமெனில்,

तत्वंबुध्वापिकामादीन्विशेषेनजहासिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தக்வாவுத்வாவிகாமாதீந் விசேஷேண ஜஹாஸிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணந்தெஸ்யாத் கர்மசாஸ்த்ராதிலங்கினஃ ॥ நிசு ॥

ஆத்துமதத்துவத்தை

அறிந்திருந்தும்

காமாதிகளை

விசேஷமாய்

விட்டாமற்போனல்

கர்மசாத்தி

ரத்தைக்கடந்த

உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட

தைபோல்

எப்படி யெப்படி

இச்சையோ [ம்

அப்படியப்படி நடக்கும்படிவரு

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினுல் என்னதோஷமெனில், அது அனிஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदशाचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

வுத்வாத்வைதஸுதத்வஸ்யயதேஷ்டாசரணம்யதி ।
ஸுநாந்தத்வதஸாசைவகோபேதோஸுசிபக்ஷணே ॥ நிருரு ॥

அத்து

வைதநிர்மூலனஞானம்

நன்முய

நிர்த்வனுக்கு

இஷ்டமெய்

படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் வி

ட்டதானுல்

நாய்களுக்கும் [கும்

அசுத்தபட்சணஞ் செய்

வதில்

என்ன

வேற்பாடுதமிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிவந்தினுல் என்ன அனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்து டன்உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरमनोमात्रदोषात्किलक्षास्यथोचुनो ।
अशेषलोकनिन्द्यश्चेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

வொயாஷுராஜபிர்மஜ்ஞானமுண்டாவதற்கு
வாஸா முன்னமே
மிநாஶாத்யதொஷாஸ மீஜ்ஞியாபா
ரமான காமாதி தோஷத்திஞ்ஜல்
மாத்திரம்
க்ஷராஹி துக்கப்பட்டாய்
கூடி இப்போ
சுயாஸ்ரா ஞானம்வந்தபிறகு

சுவிஷயிலெகநிஷ்டா ய ஜ தி இவன்கற்
றஞ்ஞானமென்ன இவன்செய்யும்கி
ருத்தியமென்னவென்று சகலலோ
கங்கிந்தை பெறுவாயாகில்
தெ உன்னுடைய [து
வொயலெலவ் ஞானவைபவமான
கவிஹா ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

விட்டராஹாதிதுல்யத்வமாகாங்க்ஷித்வவித்வான் ।
ஸர்வதோஷமந்த்யாகாலோகைஃபூஜ்யஶ்சதேவவத் ॥

விவ்வாஹாதி தூலுகவாசகாகாங்க்ஷித்வவிஜ்வாரு ।
வவயுயீதொஷவஜ்ஜ்யாமாலோகைஃபூஜ்யுதெவவச ॥ ருள ॥

தகவிச (சர்வோத்கிருஷ்ட ஏதுவா
ன) ஞானமடைந்த
லவாரு நீ
விவ்வாஹாதி தூலுகவ பிப்பன்றி முத
லாரணவைகளுக்குச் சமானமாக
சாகாஷ்சிச சர்வநிகிர்ஷ்டமான காமா
திகளை இச்சியாதே

வவயுயீதொஷவம்ஜ்யாமாச புத்தியிலி
ருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களு
டைய தியாகத்தால்
லொகைஃ உ லோகங்களாலும்
தெவவச மகாதேவர்போலே
வந்திஜ்யஃ பூச்சியனுவாய்.

அ-கை. அதைதியாகம்செய்யஉபாயமேமெதெனில்.

காம்யாதிதோஷதஷ்டாத்யாஃகாமாதியாகஹேதவஃ ।
ப்ரஸித்தாமோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷுதானவிஜ்யஸுகீபவ ॥

காஜ்யாதிதொஷதஜ்ஷ்டாத்யாஃ இச்சிக்
கத்தக்கதான வணிதாதிவிஷயங்க
ளில் அசத்காதிதோஷத்திருஷ்டி மு
தலாஜ்வைகளே
காமாதிதகளே தியாகம்பண்ணுதுக்களாம்.

சு-கை. அத்தோஷங்களேயெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முத
லான மோக்ஷசாத்திரங்களில்
வ்ரஸித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தோஷ அவைகளை
சுத்தீஷ்டி தேடி

ஹாவீ ஹவ சுகமாயிருக்கக்கடவாய்

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।
தயஜ்யதாமேஷகாமாதிர்மனோராஜ்யேதுகாக்ஷதிஃ ।

வஷட் இந்த
காமோதிம் காமாதியானது
சஜ்ய தோ தியாகம் பண்ணத்தக்கது

மநோராஜ்யே மனோராச்சியத்தில்
க்ஷதிம் } என்னகெடுதலிருக்கிறது
காத }

அ-கை. அந்தமநஃபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஏதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஏதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्सातिर्भगवतेरिता ॥
அசேஷதோஷபீஜகவாத ஸாதிர்பகவதேரிதா ॥ ருக ॥

சுசேஷதோஷபீஜகவாத இந்தமனோராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்ததோஷங்களுக்குங்காரணமாயிருப்பதால்

ஹவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினால
க்ஷதிம் இந்த மனோராச்சியத்தால் கெடுதியென்று
ரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. சுனியானவள்ஸ்ரீராமமூர்த்திபை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைதாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।
संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥
யுயதோவிஷயாந்பும்ஸஸ்ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸம்கராத்ஸம்ஜாயதேகாமஃகாமாத்க்ரோதொஹிஜாயதே ॥ கூ ॥

விஷயாந் விஷயங்களை
யுயதஃ நினைக்கிற
பும்ஸஃ புருஷனுக்கு
தேஷு அவைகளிலே
ஸங்கஃ சம்மந்தமானது
உபஜாயதே உண்டாகிறது

ஸங்கராத் அந்தசங்கத்தினால்
காமஃ ஆசை
ஜாயதே உண்டாகிறது
காமாத் ஆசையினால்
க்ரோதஃ கோபமானது
ஹிஜாயதே உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமெதனில்.

शक्येजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।
சக்யேஜேதும்மநோராஜ்யம்நிர்விகல்பஸமாதிதஃ ।

நிவிகல்பகஸமாதியினாலே ஜீவன்முக்தி ஸித்திக்கும்.

அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपादःक्रमात्सोपिसविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாதஃக்ரமாத்ஸோபிஸவிகல்பஸமாதினா ॥ கூக ॥

ஸுஃ ஸுலபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும் ஸவிகல்பஸமாதியினாலே க்ரமாத் கிரமமாக ஸுஸம்பாதஃ ஸம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள்கூடட்டும்.அதில்லாதவனுக்கு மோக்ஷாச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेनधीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घप्रणवमुच्चार्यमनोराज्यंविजीयते ॥

பு³த்³த⁴தத்வேநதீ⁴தோ³ஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீ³ர்க⁴ப்ரணவமுச்சார்யமநோராஜ்யம்விஜீயதே ॥ கூஉ ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந பிரம்மதானென்றறிந்தவனும் தீ⁴தோஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும் ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயுமிருக்கிறவனுமேல தீர்க⁴ம் தெளிவாக ப்ரணவம் பிரணவத்தை உச்சார்ய உச்சரிப்பதால் மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जितेतस्मिन्वृत्तिशून्यंमनस्तिष्ठतिमूकवत् ।

ஜிதேதஸ்மிந்வ்ருத்திஶூந்யம்மநஸ்திஷ்ட²திமூகவத் ॥ கூஉ ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம் ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால் மநஃ மனசானது மூகவத் ஊமையைப்போல் வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று திஷ்ட²தி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदंवसिष्ठेनरामायबहुधेरितम् ॥
दृश्यंनास्तीतिबोधेनमनसोदृश्यमार्जनम् ।
संपन्नंचेत्तदुत्पन्नापरानिर्वाणनिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशास्त्रैरिदमुद्राहितंमिथ ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

வசதத்துஉம்வஹிஷ்டெநரராசாயவஹுயொரிதழி ॥ சூசு ॥
உபஸுஉம்நாவஸ்தீதிவொயெநஉநஹொஉபஸுஉஜாஉநழி ।
ஸம்வநாவெத்துஉத்துநாவபராநிவாணநிவ்ருத்திஃ ॥ சூச ॥
விசாரிதஉலுசாஸ்த்ரைரிதஉத்ராஹித்தஉம்யிதி ।
வஸந்த்யுக்தவாஸநாந்மௌநாதுஉத்தெநாஸ்த்யுத்தம்வதழி ॥ சூரு ॥

வசதசூ இந்த
வசிஷ்ட பதவியானது
வஹிஷ்ட ஶ்ரேஷ்டபகவானுலே
ராசாய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
வஹுயா வெகுவிதமாக
உபதிஷ்டா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
உபஸுஉதிரிசியமானது திருக்கைத்தனி
நாஸ்தி வேறேயில்லை [ர
ஐதி என்ற
வொயெந ஞானத்தால்
உநஹம் மனதிற்கு
உபஸுஉஜாஉம் திருஷ்யத்தினுடைய
ஓழிப்பானது [யானுல்
ஸம்வந்தம் வெகு உண்டாய்விட்டதித
கதஉத்தர் அந்த திருஷ்யஓழிப்பினு
ண்டானசுகமே

வாஸா மேலான
நிவ்ருத்திஃ மோட்சசுகமா
குமென்றும்
தீயதோ ஒருவருக்கொருவர்
மிதம் வெகுகாலம்
உபதிஷ்டா கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
விசாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிரு
க்கிற
ஸாஸ்த்ரம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
சுருதம் போதும்
ஸுதர்க்கவாஸநாசு வாசனைகளுடை
யதியாகத்தினுலுண்டானதான
உளநாசு நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
யிதி தவிர
உத்தமம் வடம் மேலானபதவி
நாஸ்தி இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தா
ல்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விக்ஷிப்யதெகதாசித்தீஃகர்மணாபோகதாயிநா ।
புநஸ்ஸமாஹிதாஸாஸ்யாத்தத்தைவாப்யாஸபாடவாத் ॥ சூசு ॥

போகதாயிநா போகத்தைக்கொடுக்கி
கர்மணா கன்மத்தினுலே [றதான
தாஸ்யாத் ஒருக்கால்
தீஃ புத்தியானது [தால்
விக்ஷிப்யதெ விட்சேபத்தை யடைந்
தம் மறுபடி

கதா ஸவ அப்பதேவ [ஞலே | ஹா அந்தபுத்தி [டதாக
ஸஹ்யாஸவாடவர்ஸ அப்பியாசபலத்தி | ஹாஹிதா சாவதானம்பண்ணப்பட்
| வர்ஸ ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனிபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிறார்.

विशेषोऽस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्त्वेनमन्यते ।
ब्रह्मेवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விக்ஷவொயவஸ்ய நாஸ்த்யஸ்யவ்ரஹ்மவிக்ஷாநமநுதே ।
ப்ரஹ்மைவாயமிதிஹ்யாஹுர்முநயஃபாரதர்சிநஃ ॥ கூஎ ॥

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு | கூஸ்ய அந்த இவனை
விக்ஷவஃ விட்சேபமானது | ப்ரஹ்மவிக்ஷாம் பிர்மவித்தாக
நாஸ்தி இல்லையோ | மநுதே எண்ணுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிறார்களில்லையெனில்.

பாரதர்சிநஃ கரை கண்டவர்களா | ப்ரஹ்மைவ பிர்மமே
முநயஃ முனீசுவரர்கள் (யிருக்கிற | இதி என்று
கூயம் இவன் | ப்ராஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்திலேவசிஷ்டவாக்கியத்தை உதரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यस्तिष्ठतिसतुब्रह्मब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

தர்ஸநாதர்ஸநேஹித்வாஸ்வயங்கேவலரூபதஃ ।
யஸ்திஷ்ட திஸதுப்ரஹ்மப்ரஹ்மைவ ப்ரஹ்மவித்ஸ்வயம் ॥ கூஅ ॥

ப்ரஹ்மரு பிரமஸ்வரூபியான ராமா | கேவலரூபதஃ கைவல்லியரூபனை
(ஆத்துமாவை) | திஷ்டதி இருக்கிறானே
தர்ஸநாதர்ஸநே கண்டேன் காணவி | ஸஃ கது அவன்
ல்லையென்ற | ப்ரஹ்மவித் பிரமவித்தில்லை
ஹித்வா (இரண்டுகளையும்) விட்டு | ஸ்வயம் தானே
யஃ எவன் | ப்ரஹ்ம பிரமமாயிருக்கிறன்.
ஸ்வயம் தானே

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोत्रेदमशेद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவந்முக்தேஃபராகாஷ்டாஜீவத்வைதவிவர்ஜநாத் ।
லப்யதேஸாவதோத்ரேதமஸேத்வைதாத்விவேசிதம் ॥ கூக ॥

ஜீவலெஷவிவஜ்ஞாக சாந்திரீயம்
அசாத்திரீயமான ஜீவதுவைதநிவர்த்தியால்
ஜீவந்முக்தெ ஜீவன்முக்தியினுடைய
கூஹள இந்த
வாராகாஷ்டா முடிவான பூமியானது
லஹ்யதெ அடையப்படுகிறது

கூதஂ ஆகையினாலே
கூத இந்த பிரகரணத்தில்
ஜீஷ இந்த ஜீவத்துவைதமானது
ஸாஸலெஷாக ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவெஷிதம நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காகதென்னமரத்திலிருந்துதேங்காயைப்பரித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, அந்ததுருவினபூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலேயிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டைனபயும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையும்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்துநித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேதம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானபிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தினர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினுற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவிசத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை துகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமன்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

ஈசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம் என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்குயோக்கியமான இந்த மனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

இயற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிரம சப்தார்த்தம்; எனின் றவஸ்துவும் பிரமமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றறக்கியஞ்செய்து தாமேபி ரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேச மகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற் கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத லஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்ற தான ஏகமேவாத்துவிதீயமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொ ருவஸ்துவேயிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குறதெதுவோ, அதுவே தத்என்ற சப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசீடனுடையசரீரத்திறயசாட்சியே துவம் என்ற சப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிற வாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்கூடத் தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிற அவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிரமகூடத் தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணையாலக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமான உத்தரதாபனீயஉபநிட தத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிரமமென்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும், பிர த்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறுயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகி ற அறிவே 'ஆத்மா' பதத்திற்கர்த்தம் சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந் தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிரம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு னன்றுவெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ.

ஸ்ரீராகவேந்த்ரஸ்வாமிநே நமஃ.

ஓம் வாக்வாங்மே மநஸி

நித்வாஶ்ரீபாரதீதீர்थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्यकुर्वेऽर्थाख्यांसमासतः ॥

ஸ்ரீகுருபரமாத்மநே நமஃ.

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களே வந்தனம்பண்ணிக் மஹாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிர்மாத்தும ஐக்கியஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரகித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்தூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षतेशृणोतिदंजिघ्रतिव्याकरोतिच ।
स्वाद्वस्वादूविजानातितत्प्रज्ञानमदीरितम् ॥

யெநேக்ஷதேஶ்ருணோதிதஂஜிக்⁴ரதிவ்யாகரோதிச ।
ஸ்வாத்³வஸ்வாதூ³விஜாநாதிதத்ப்ரஜ்ஞாநமதீ³ரிதம் ॥ க ॥

யெந யாதொரு (கண்வழிபாக வெளியில் வருகிற)
ஈக்ஷதெ பார்க்கிறானே (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணோதி கேட்கிறானே
ஜிக்⁴ரதி கந்தத்தை யறிகிறானே
வ்யாகரோதி(சப்தத்தை)பேசுகிறானே
ஸ்வாத்வஸ்வாதூ ருசி அருசிகளை (யறிகிறானே
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானே
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினுலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினுலே பார்க்கிறானென்கிறதுமுதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிர்ம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषुमनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकंब्रह्मातःप्रज्ञानंब्रह्ममय्यपि ॥

சதுர்முகே²ந்த்³ரதே³வேஷுமநுஷ்யாஶ்வக³வாதி³ஷு ।
சைதந்யமேகம்ப்³ரஹ்மாதஃப்ரஜ்ஞாநம்ப்³ரஹ்மமய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்திரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள் முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
தஃ ஆகையினுலே
மய்யபி எனனிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்மபிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

வி-ம். இதினுலே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல் பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்றவாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறர்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

வரிவஷணஃவோரா தூஹ்மிந்தெஹெவித்யாயிகாரிணி ।
வுத்தெஸ்ஸாக்ஷிதயாஸ்தித்வாஸ்புரன்னஹமிதீர்யதெ ॥ ஈ ॥

வரிவஷணஃ தேசகால வஸ்துக்க ளாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
வரோதூ பரமாத்துமா
வித்யாயிகாரிணி (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனநிதிகாரியோக்கியமான
வுத்தெஸ் தெஹெ இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
வுத்தி உபலக்ஷிதமான(லிங்க தேகத்திற்கு
வஸாக்ஷிதயா சாக்ஷியாக
ஸ்திக்வா இருந்து [ரே
ஸ்புரந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவ
அஹம் நான்
இதி என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
பரமுச்யதெ சொல்லப்படுகிறர்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறர்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब्देनवर्णितः ।
स्वதஃபூர்ணஃபரோத்ர ப்ரஹ்மஷப்தெநவர்ணிதஃ ॥ ஊ ॥

ஸ்வதஃ சுபாவத்தினுலேயே
பூர்ணஃ பூர்ணனை
பரோத்ர பரமாத்துமாவே
அத்ர இந்த விடத்தில் [தினுல்
ப்ரஹ்மஷப்தெந பிர்மமென்ற சப்தத்
வர்ணிதஃ வருணிக்கப்படுகிறர்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறர்.

अस्मित्यैक्यपरामर्शात्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥
அஸ்மீத்யைக்யபராமர்ஷாத்தெநப்ரஹ்மபவாம்யஹம் ॥ ஏ ॥

அஸ்மி இருக்கிறேன்
இதி என்கிற பதத்தினுல்
ஜீவபிர்ம்மைக்கியம் சொல்லி
தெந அந்த ஹேதுவால்
அஹம் நான்.
ப்ரஹ்மபவாமி பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यतादृक्तंतदितीर्यते ॥

வகசெவாஇதீயம்ஸந்நாமரூபவிவர்ஜிதம் ।
ஸ்ருஷ்டேஃபுராதுனாப்யஸ்யதாத்ருக்தம்ததிதீர்யதே ॥ டு ॥

ஸ்ருஷ்டிக்கு	ஸத் சத்து
பூர்வம் முன்னே [தாயும்	அபரம் இப்பவும் யாதொரு
நாமரூபவிவர்ஜிதம் நாமரூப மற்ற	அஸ்ய இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
ஏகம் சுவகதபேதமற்றதாயும்	தாத்ருக் அத்தன்மை இருக்கிறதோ
அன்ய சஜாதீயபேதமற்றதாயும்	தத் தத்பதம் (அது)
த்விதீயம் விஜாதீய பேதமற்றதாயு	இதி என்று
மிருக்கிற	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंवस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।
ஸ்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம்வஸ்த்வத்ரத்வம்பதேரிதம் ।। டூ ।।

ஸ்ரோதுஃசிரவணம் பண்ணுகிறவனு	வஸ்து யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக்
டைய	கிறதோ
தேஹேந்த்ரியாதீதம் தேகேந்திரியங்	அத்ர (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
களுக்குக்கதீதமான	த்வம் நீ (என்ற) [கிறது
	பதேரிதம் பதத்தால் சொல்லப்படு

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीतितैक्यमनुभूयताम् ॥

வகதாக்ராஹ்யதேஅஸீதிததைக்யமனுபூயதாம் ॥ கூ ॥

அஸி.இதி இருக்கிறாயென்ற பதத்தி	க்ராஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதுஆகை
னுலே	தஸ (மூமுக்ஷுக்களால்) அந்த [யால்
ஏகதா (இந்த இரண்டு சைதன்னி	ஐக்ய ஐக்கியமானது
யங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது	அனுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திர தாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிரம) மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्ता प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஸ்வப்ரகாஶாவரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் ।
அஹங்காராதிதெஹாந்தா ப்ரத்யகாத்மேதிகீயதெ ॥ எ॥

ஸ்வப்ரகாஶாவரோக்ஷத்வ சுவப்பிர காசமாயும், அபரோட்சமாயும், இ ருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ

அயம். இந்த அந்தஅறிவேஇவரென்ற உண்மை சொல்லினால்

இது சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போ லே நித்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல திருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டினிசேஷணம் சொல்லப் பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்து மாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

அஹங்காராதிதெஹாந்தா அகங்கார முதல்இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத் துவங்களுக்கு

ப்ரத்யக் வேறுனவரே ஆத்மா என்று தீயதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைக ளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர் த்தம்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीयते ।
ब्रह्मशब्देनतत्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

த்ருஶ்யமானஸ்யஸர்வஸ்யஜகதஸ்தத்வமீயதெ ।
ப்ரஹ்மஶப்தெநதத்ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் ॥ அ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மமென்கிற

ஶப்தெந சொல்லினாலே

த்ருஶ்யமான காணப்படுவதான

ஸர்வஸ்ய. ஜகத்தின் சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு)

தத்துவம்

உச்யதெ சொல்லப்படுகிறதோ

தத் அது

ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் சுவப்பிரகா சாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறிய வேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகப்பிரகரணம்-முற்றிற்று.

(கூ)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினுல்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுறைப்படுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷுமசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினுல் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறையே திருஷ்டாந்தார்ஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழ்வான உருவம்போல் பிர்மா முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்தியம அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில் உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அனேகஉருவங்களுக்கு கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களுக்குகனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களே ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை. ஞானம் அப்படி. இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றுமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினுல் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துவைதத்

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இ
ந்ததுக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலி
யது காணப்படுகிறதேயேதுசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினி
டத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்னகுறைவுசொல். அறிவினிடத்
தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தி
யடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சா
ஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை. ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹி
ருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பல
ம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீ
ராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பி
ராரப்தோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கரு
த்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள்
சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம்
ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடி
யிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும்.
சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்தகர்மவசம்
போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களு
க்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானுகிற சைதன்னியத்தில், மாயை
யாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும். நாம்
அதை உபேக்ஷசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பினே அவன் ஜகத்தான சித்தி
ரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமணெஸாயநமஃ.

ஸ்ரீராமஜிம்மவ்ரஹ்மாநந்தஸ்வாமிவெநமஃ.

விக்நேஸ்வரஸ்தோத்ரம்.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्तिवक्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

யஸ்யஸ்மரணமாத்ரேணவிக்நாத்தூரம்ப்ரயாந்திஹி
வந்தேஹந்திவக்ரந்தம்வாம்சிதார்தப்ரதாயகம்.

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்ததைகொடுக்கிறவராயு மிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேசித்ரதீபஸ்யவ்யாக்யாதாத்பர்யபோதினீ ॥

நகவாஶ்ரீஹாரதீதீயவுவிஉதாரணயுஉநீஶ்வரள ।
க்ரியதெவிசித்ரதீபஸ்யவ்யாவ்யாகதாத்பயுவொயிநீ ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியான்ஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தினு லிஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

யதாசித்ரபடேதஷ்டமவஸ்தானாச்சதுஷ்டயம் ।
பரமாத்மனிவிஜ்ஞேயம்ததாவஸ்தாச்சதுஷ்டயம் ॥

யதாசி துவடெஉஷ்டமவஸ்தாநாச்சதுஷ்டயழி ।
வரமா துநிவிஜ்ஞேயம்தாவஸ்தாச்சதுஷ்டயழி ॥ க ॥

யதா எப்படி	ததா அப்படி
சித்திரபடே சித்திரப்படத்தில்	பரமாத்துமாவில்
அவஸ்தானாம் அவஸ்த்தைகளுடைய	அவஸ்தாசதுஷ்டயம் நான்கவஸ்தையா
சதுஷ்டயம் நான்கானது	விஜ்ஞேயம் அறியத்தக்கது [னது
தஷ்டம் காணப்பட்டதோ	

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தையேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

யேயாபௌதோ஘்ருதஶ்சலாஞ்சிதோராஞ்சிதஃபடஃ ।
சிதந்தர்யாமிஸூத்ராத்மாவிராடாத்மாதயேர்யதே ॥

யயாயளதெதாவடி தஶ்சுராஂஶிதெதாரஂஜிதவடிஃ ।
விஜ்ஞேயபுரிவஶ்சிதுர தாதவிராவா தாத யெயபுதெ॥ உ ॥

யேயா எப்படி	யளக்ஃ வெளுத்தபடமென்றும்
வடிஃ படமானது	வடிஃ பசைப்படமென்றும்

ஆம்ஹமிகீ ஸஞ்சிதப்படமென்றும்
ஈஜீகீ ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ
கயா அப்படி
சூத்ரா.ஜீஈ ஆத்துமாசித்தென்றும்
சுஜயர்ஹீ அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
வஸ்துதா சூத்ராத்துமாவென்றும்
விராட்ட் விராட்டென்றும்
ஸமாயர்கெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை காண்பிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोतधौतस्स्याद्धृष्टितोन्नविलेपनात् ।
मध्याकारैर्लक्षितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஸ்ஸுப்ரோததௌதஸ்ஸ்யாத்³த்⁴ருஷ்டிதோன்னவிலெ²பநாத் ।
மத்⁴யாகாரைர்லக்ஷிதஸ்ஸ்யாத்³ரஞ்ஜிதோவர்ணபூரணாத் ॥

சுத்த இதில்
ஸ்வகீ ஸ்வபாவத்தினல்
ஸுஸ்ரீ திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றியில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
ஔதகீ தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
சுத்விலெபநாத் அன்னப்பூச்சினலே
வர்ஷிதகீ கட்டிதபடமென்றும்
ஷ்டிகாரைரீ மையிகளினலே
ஆம்ஹிகீ ஸஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததினலே
ஈஜீகீ ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्टैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஸ்சித³ந்தர்யாமீதுமாயாவீஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டிதः ।
ஸூத்ராத்மாஸ்தூலஸ்ருஷ்டைவவிராடி³த்யுச்யதேபரः ॥ ச॥

வரஃ பரமாத்துமா மாயாதத்காரிய ஹிதராய்
ஸ்வகீ ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
ஈஷ சித்தென்றும்
ரயாவீ. கூ மாயையோடேகூடினல்
சுஜயர்ஹீ அந்தர்யாமியென்றும்
வஸ்துக்ஷஸ்யாத்மிகீ சூக்குமசிருஷ்டியினலே
ஸூத்ரா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூலஸ்ருஷ்டியினலே
வனஷ்ட் இவர்
விராட்ட். ஹி விராட்டென்றும்
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானல் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

ब्रह्माद्यास्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपशुचित्तवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்³யாஸ்தம்ப³பர்யந்தாஃப்ராணினோத்ரஜடா³அபி ।
உத்தமாத⁴மபா⁴வேனவர்தந்தேபஶுசித்தவத் ॥ ரு ॥

ப்ரஹ்மாத்³யாஃ பிரம்முதல் [ள்ள
ஸ்தம்ப³பர்யந்தாஃ ஸ்தம்பம்வரை யிரு
ப்ராணினஃ சுவி பிராணிகளும்
ஜடா³ஃ பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்

சுரு இந்தஆத்துமாவில்
உத்தமாத⁴மபா⁴வேன மேல்கீழானதன்
மையுடன் [ல
வர்தந்தே படத்தில்சித்திரம்போ
லிருக்கின்றன.

அ-கை. பிரம்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவ
தற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासा पृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்பிதமனுஷ்யாணாம்வஸ்த்ராபா⁴ஸாஃ ப்ருத²க்ப்ருத²க் ।
சித்ராதா⁴ரேணவஸ்த்ரேணஸத்³ருஶாஇவகல்பிதாஃ ॥ சு ॥

சித்ரார்பிதமனுஷ்யாணாம் சித்திர
த்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனி
தர்களுக்கு
வஸ்த்ராபா⁴ஸாஃ ஆபாசவஸ்திரங்கள்
ப்ருத²க்ப்ருத²க் வேறுவேறுக

சித்ராதா⁴ரேண சித்திரத்திற்காதாரமா
யிருக்கிற
வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே
ஸத்³ருஶா இவ சமானங்கள்போலே
கல்பிதாஃ கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மை
யால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருத²க்ப்ருத²க்சிதா³பா⁴ஸாஶ்சைதன்யாத்⁴யஸ்ததே³ஹினாம் ।
கல்ப்யந்தேஜீவநாமாநோப³ஹுதா⁴ஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ எ ॥

சிதா³பா⁴ஸாஃ அறிவி
னிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
தேகிகளுக்கு
ஜீவ நாமா நஃ ஜீவனென்றபெயரையு

டையவர்களான
சிதா³பா⁴ஸாஃ சிதாபாசர்கள்
ப்ருத²க்ப்ருத²க் வேறுவேறுகற்பி
க்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

கூடீ இந்தஜீவர்கள்
வைஹையா தேவீமனிதராதிசரீரங்க
ளையடைந்து

வம்ஹாஜி வெகுவிதமாகஜனனஜ
சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகு விதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகீகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென் றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஜ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ் டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஹ்ராஹாவஸ்தி தாந்வர்ணா யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரஞ்சித்கதம்விது: ॥ அ ॥

வஹ்ராஹாவஸ்தி தாந்து ஆபாசவஸ்திரத்
தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற
வர்ணாந்து வர்ணங்களை
யாதாரவஸ்த்ரகாந் ஆதார வஸ்திரத்தி
ன்தன்மைகளாக
யத்வத் எப்படி

வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞாஃ அஜ்ஞானிகள்
ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமான து
சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, மூதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டார்ந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெ
முதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலான
வைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸம் ஆபாசவஸ்திரமானது
நலிக்யதெ எளப்படியெழுதப்படவில்லை
ததா அப்படி

ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலு
ண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலான
வைகளுக்கு
சிதாபாஸம் சிதாபாசகற்பனையான து
நஹி ப்ரயோஜனமின்மையால்கற்பி
க்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஜ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அ வித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

संसारःपरमार्थोयंसलग्नस्त्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥

ஸம்ஸாரஃபரமார்தோயம்ஸலக்3னஸ்த்வாத்மவஸ்துனி ।
இதிப்4ராந்திரவித்3யாஸ்யாத்3வித்3யயைஷாநிவர்ததே ॥ கo ॥

ஸயம் இந்த
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமானது
பரமார்தஃ யதார்த்தமாக
ஸ்வாத்மவஸ்துனி அத்துமவஸ்துவில்
ஸம்ஸக்3னஃ.அதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற
தென்ற

ப்4ராந்திஃ மயக்கமானது
அவித்3யா.ஸ்யாத் அஞ்ஞானமெனப்படு
வித்3யயா ஞானத்தினாலேயே
ஏஷா இந்த அவித்தை
நிவர்ததே நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமெதனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

ஆத்மாபா4ஸஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரோநாத்மவஸ்துனஃ ।
இதிபோ3தோ4ப4வேத்3வித்3யாலப்4யதேஸௌவிசாரணாத் ॥ கக ॥

ஆத்மாபாஸஸ்ய சிதாபாசனை
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரம்
ஆத்மவஸ்துனி ஆத்துமாவுக்கு
நாஸ்தி இல்லை யென்ற
போ3தஃ ஞானமே

வித்3யா வித்தையாக
பவேத் பவிக்குத்தக்கது
ஸௌஸ்ய இந்தவித்தையானது
விசாரணாத் விசாரணையினாலேயே
லப்4யதே பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।
सहाविचारमेतत्स्याज्जगज्जीवपरात्मनः ॥ ककக॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஜகஜ்ஜீவ பராத்மனஃ ஜகத்தென்ன ஜீ
வனென்ன பரமாத்துமா வென்ன

இவர்களை
ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமா
த்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்
துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥
ஜீவபா4வஜக3த்3பா4வபா3தே4ஸ்வாத்மைவஶிஷ்யதே ॥ கஉ ॥

ஜீவலாவஜமூலாவவாயெ ஜீவபாவ்மெ
ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை
விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது

வ்ரூ.தூ.வஸவ தாஜன ஆத்துமாவே
ஶிஷ்யுதெ மீதமாகிறார்.

அ-கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோற்றக்கூடாது, தோற்றுதென்றால் ஞானிகளுக்குவிகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधःकिंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।
नोचेत्सुषुप्तिमूर्छादौमुच्येतायत्ननोजनः ॥

நாவ்ரூ.கீ.தீ.ஹிவ்யொவ்ரூ.யஃகிஞ்ஜீவ்யூ.ரகூவ்நிஶ்சயஃ ।
நொவெத்தூஷுஷ்தஹிஹ்ரூ.ஹுளஜ்வெ.தாய.த்துதொஜநஃ ॥ கஞ ॥

நாவ்ரூ.கீ.தீ.ஹி அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய
கூவ்ரூ.தீ.ஹி தோற்றுமையானது
வ்ரூ.யஃ ந பாதையென்றசப்தத்திற்க
ர்த்தமல்ல
கி.ம்.கி பின்னையோவென்றால்
மிவ்யூ.ரகூவ்நிஶ்சயஃ பொய்யென்ற நிச்சி
யமே அதற்கர்த்தம் [ஞல்
நொவெஜ அப்படிச்சொல்லாமல்போ

ஹ்ரூஷுவ்ரூ.ஹி ஹ்ரூஹுளா சுஷுப்தி
மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளி
ல்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றுமை
யால் தத்துவஞானஹேதுவான வி
சாரமன்றியிலேயே
ஜநஃ பிராணியானது
சுயத்தஃ யெத்தனமன்றியில்
ஜ்வெத்த மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।
नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

பரஸாத்மாவஶெஷொவிதத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சயஃ ।
நஜகத்விஸ்ம்ரு.திர்நொசேஜ்ஜீவந்முக்திர்நஸம்பவெத் ॥

பரஸாத்மாவஶஷ்ரூவி பரமாத்து
மாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரெ
ன்று சொன்னதின் கருத்து
தத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சயஃ அவரே உண்மை
யென்ற நிச்சியமேதவிர
ஜகத் ஜகத்தை
விஸ்ம்ரு.தி.ஹி மறக்கிறது அல்ல
நொவெஜ அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யா
விடில்
ஜீவந்முக்திஃ ஜீவன் முக்தியென்ற பத
வியானது
ஸம்ஹவெத்.தி சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கீகரிக்காவிடில், குருஶிஷ்யன்முதலான கிரமமில்லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால் தெதம்விரும்வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் தவறியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्यासौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரொக்ஷாசாபரொக்ஷேதிவித்3யாத்3வேதா4விசாரஜா ।
தத்ராபரொக்ஷவித்3யாஸௌவிசாரொயம்ஸமாப்யதெ ॥ கநி ॥

விசாரஜா விசாரத்தினுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பரொக்ஷா.உ பரோக்ஷமென்றும்
அபரொக்ஷா.ஈ அபரோக்ஷமென்
பெயா இரண்டுவிதம் (றும்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்
அபரொக்ஷவித்3யாவுள அப்பிரதிபக்
தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பி
ராப்தியிலே
அயம்.விசாரः இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதெ சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदमाक्षात्कारस्समउच्यते ॥

அஸ்திப்3ரஹ்மேதிசெத்3வெத3பரொக்ஷஜ்ஞாநமெவதத் ।
அஹம்ப்3ரஹ்மேதிசெத்3வெத3ஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸஉச்யதெ ॥ ககூ ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. ஈகி பிரம்மமே இருக்கிற
து என்று
வெத3 வெசு அறிந்தானேயானால்
தத்.வைவ அது தானே
பரொக்ஷ்ஞோ.ம் பரோக்ஷஞானமெ
ப்ரஹ்ம பிரம்மமே (னப்படும்
அஹம்.ஈகி நான் என்று இப்படி
வெத3 வெசு உறுதியாகயறிந்தானே
ஸः அதுவே (யானால்
ஸாக்ஷாத்காரः அபரோக்ஷ ஞான
மென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்கா
ண்பிவிக்கிறார்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்3த்4யர்த்த4மாத்மதத்வம்விவிச்யதெ ।
யெநாயம்ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்3யஏவவிமுச்யதெ ॥ கஎ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்3த்4யர்த்த4ம் அந்தப்
பிரம்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும்
வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்துமஸ்வரூபமானது
விவிச்யதெ விசாரணைப் பண்ணப்ப
டுகிறது
யெந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத்
தால்
அயம் இவன்
ஸர்வ.ஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தில்
நின்றும்

வஜ்ஜீ உடனே | விதீஹயதி விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

कूटस्थो ब्रह्मजीवेशाविति त्रेधाऽप्यचिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखेयथा ॥

கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மஜீவேசாவிதி த்ரேதாவிச்சதுர்விதா ।
கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகேயதா ॥ கஅ ॥

கடாகாச மஹாகாச ஜலாகாசா ஹ்ர வெ

ஓராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும் னென்றும்

யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
தீக அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த கூடஸ்தனென்றும்
ப்ரஹ்ம பிரம்மமென்றும்
ஜீவேசள ஜீவ ஈஜீவனென்றும் ஈசுவர

வசனம் இப்படி.
உதாஹரிக்யதா நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनरिर्यत्तत्रप्रतिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

கடாவச்சின்னகேனரிர்யத்தத்ரப்ரதிபிம்பிதஃ ।
ஸாப்ரநக்ஷத்ரகாகாசோஜலாகாசஉதீயதே ॥ ககூ ॥

கடாவச்சின்ன கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத் நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத் அதில்
ப்ரதிபிம்பித பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

ஸாப்ர மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாச ஜலாகாசமென்று
உதீயதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாசஸ்யமத்யேயந்மேகமண்டலமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபிம்பதயாதத்ரமேகாகாசோஜலேஸ்திதஃ ॥ கo ॥

மேஹாகாஶஹ மகாகாசத்தினுடைய
உஜ்ஜ நடுவில்
யஸ யாதொரு
ஜெவஜ்ஜெஅ மேகமண்டலமான து
ஶரக்ஷிதெ காணப்படுகிறதோ

கதத அதே அந்தஜலத்தில்
வ்ரகீவிம்பெகயா பிரதிபிம்பித மாக
ஸ்தி-கி இருக்கிறது
ஜெவாகாஶஸ மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்றுமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியுண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

ஜெவாஶரூகி்வ உஜ்ஜகம் துஷாராகாரஸம்ஸ்தி தம் ।
தத்ரவ்ரதிவிம்விவொயம் நீரகவாதநுமீயதெ ॥ உக ॥

ஜெவாஶரூகி்வம் மேகத்தினடசவ
டிவமான
உஜ்ஜகம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்தி கம் துளிஆகா
ரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மே
க ஜலத்தில்

கயம் இந்த
வ்ரகீவிம்பம் ஆகாசப்பிரதி பிம்
பமானது
நீரகவாத ஜலமானபடியினாலே
நுமீயதெ அனுமானம் பண்ணப்
படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலப் பிரதிபிம்பத்தைதாடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற் பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டு மென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் மூதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणास्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அயிஷ்டா நதயாதெஹ த்வயாவச்சி ந்நசெ தநஃ ।
கூடவந்நிவி்காரெணஸ்தி தஃகூ டஸ்தஉ ச்யதெ ॥ உஉ ॥

அயிஷ்டா நதயா அதிஷ்டானமாகஇரு
ந்து
தெஹத்வயாவச்சி ந்நசெதநஃ ஸ்தூலசூ
க்குமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல்
வனைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்

கூடவத் தொல்லன்அடைகல்போல்
நிவி்காரெண நிர்விகாரமாக
ஸ்தி-தஃ இருக்கிறவர்
கூடஸ்தஃ ஜ கூடஸ்தரென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இனி ஜீவன் சவருபத்தையும் அவன் கிருத்திமத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थेकल्पितावुद्धिस्तत्रचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தேகல்பிதாவுத்திஸ்தத்ரசித்ப்ரதிபிம்பகஃ ।
ப்ராணானாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ்ஸம்ஸாரேணஸயுஜ்யதெ ॥ உங ॥

வுத்திஃ அந்தக்கரணமானது
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத்ர அந்தப்புத்தியில்
சித்ப்ரதிபிம்பகஃ பிரதிபிம்பித்தசித்தாபாசன்
ப்ராணானாம் பிராணங்களை
தாரணாத் தரிப்பதால்
ஜீவஃ ஜீவனென்ற
ஸஃ அவனே
ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
யுஜ்யதெ சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனிடை கூடஸ்தர் வேறாயிருந்தால் ஏன்தாற்றவில்லையெனில்.

जलस्योन्नाघटाकाशोयथासर्वास्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலஸ்யோந்நாகடாகாசொயதாஸர்வாஸ்திரொஹிதஃ ।
ததாஜீவெநகூடஸ்தஸ்ஸொந்யொந்யாத்யாஸஉச்யதெ ॥ உச ॥

ஜலஸ்யோந்நா ஜலாகாசத்தினுல்
கடாகாஸஃ கடாகாசமானது
யதா எப்படி
ஸர்வாஃ முழுமையும்
திரோஹிதஃ மறைபட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவெந ஜீவனுலே [ரும்
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கி
ஸஃ அந்தமறைப்பை
அந்யொந்யாத்யாஸஃ அன்னோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானுல் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம்ஜீவொநகூடஸ்தம்விவிநக்திகதாசந ।
அநாதிரவிவெகொயம்மூலாவித்யெதிகம்யதாம் ॥ உரு ॥

அயம்ஜீவஃ இந்தஜீவன்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தனை
கதாசந ஒருக்காலும்
விவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
அயம் இந்த

ஜ்ஞாநீ அஜ்ஞதியான
ஸவிவேகீ அவிவேகமே

ஸ்ருதிவிஷ்யா.ஜீவிமூலாஜ்ஞானமென்று
ஜ்ஞாதா அறியத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यांद्विधाविद्याव्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம்த்விதாவித்யாவ்யவஸ்தி தா ॥ உருஏ ॥

ஸவிதயா அஜ்ஞானமானது
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாம் விக்ஷேபாவரணமென்னும்
பசக்திஆவரணசக்தியென்ற ரூபத்

திஞலே
விதா இரண்டுவிதமாக
வ்யவஸ்தி தா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்குமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇத்யாபாதநமாவ்ருதிஃ ॥ உகூ ॥

கூடஸ்தஃ கூடஸ்தரானவர்
நாஸ்தி இல்லை
நபாதி.ஈதி விளங்கவில்லையென்று

ஆபாதிதம் சொல்லுகிறதுயாதொரு
ஆவ்ருதிஃ அதுவேஆவரண சக்தியெனப்படும்.

அ-கை. அவித்தியாவரணங்க ளுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टःकूटस्थंकिंनबुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவித்வாப்ருஷ்டஃகூடஸ்தம்கிம்நபுத்யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிபுத்வாவதத்யபி ॥ உக ॥

அஜ்ஞாநீ அஜ்ஞானியானவன்
வித்வாந் ஞானியினுலே
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனேயென்
நபாதி அறியவில்லையென்று
ப்ருஷ்டஃ கேட்கப்பட்டான்

கூடஸ்தஃ கூடஸ்தரானவர்
நாஸ்தி ஒருவரில்லை
நபாதி.ஈதி விளங்கவில்லையென்று
புத்வா.கூடி அறிந்திருந்தும்
வதி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானுல், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றுல், அதின்காரியமான ஆவரண மெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றுல், அதின்காரியமான விக்ஷேப மெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றுல், சம்சாரதுக்கமில்லையே, அப்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்தி செய்யவேண்டியதில்லையே, ஞானம்

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकृतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्गृसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாசெகுதோவித்யாதாம்வினாகயமாவ்ருதிஃ।
இத்யாதிதர்கஜாலானிஸ்வானுபூதிர்க்ருஸத்யஸௌ॥ உஅ ॥

ஸ்வப்ரகாசெ சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
கவித்யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
கதஃ என்னத்தினுல்வந்தது
தாம்வினா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஸாவ்ருதிஃ ஆவரணசக்தி
கயம் யெப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதிதர்கஜாலானி இவைமுதலான தர்க்கக்கூட்டங்களே
கஸ்வள நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வானுபூதிஃ அனுபவமானது
ம்ருஸகி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அனுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅனுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமா யிருந்தால், அந்தஅனுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம், அதனல்தத்துவநிச்சியம் வாராதெனில்.

स्वानुभूताविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வானுபூதாவவிஸ்வாஸெதர்குஸ்யாவ்யனவஸ்தி தெஃ ।
கயம்வாதார்கிகுஸ்தஸ்யதத்வநிஸ்சயமாப்நுயாத்॥ உக ॥

ஸ்வானுபூதௌ சுவானுபவத்தில்
கவிஸ்வாஸெ அவநம்பிக்கை வரும்பக்ஷத்தில்
தஸ்ய அந்த
தர்குஸ்ய தர்க்கமும் [ல்
கனவஸ்தி தெஃ அவ்விவஸ்தையானதா
தார்கிகுஃ கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்வநிஸ்சயம் சுவரூபநிச்சயத்தை
கயம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அனுபவத்தினுலே யேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சினம் வேண்டுவதுபோல், அந்தஅனுபவம் புத்தியிலே றிதிடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धचारोहायतर्कश्चेदपेक्षेततथासति ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

வுத்ஜ்யாரொஹாயதர்குஸ்செதபெக்ஷேததயாஸதி ।
ஸ்வானுபூத்யனுஸாரேணதர்க்யதாம்மாகுதர்க்யதாம்॥ ஙஂ ॥

வைதிகரொஹாய புத்தியிலேஏறு
கிறதின்பொருட்டு
கிகூஃ யுக்தியானது
கூவெகெஷ்கி.வெஸ அபேக்ஷிக்கப்படு
மேயானல் [ளளவில்
தயாவஸ்தி அப்படிவேண்டியிருந்துள்
வ்யாஹ்ருதயே ஸுவானுப
வத்துக்கு அனுசரணையாக
கிகூயுக்தா யுக்திபண்ணத்தக்கது
ஸாகூகிகூயுக்தா குதர்க்கம் பண்ணத்
தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்ஜனம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக் கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசீஷ்யனிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலிவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அனுபவமாவதேது, அனுபவானுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

வ்யா நுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்சிதா ।
அதஃகூடஸ்தசைதன்
யமவிரோதீதிதர்க்யதாம்॥ நக ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
வ்யாநுபூதிஃ சுவானுபவமானது
ப்ரதர்சிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அதஃ ஆதையினாலே [து
கூடஸ்தசைதன்யம் கூடஸ்தசைதன்
னியமானது
அவிரோதீதி அந்தஅஞ்ஞானிகளு
க்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதைஎங்கே காணலாமெனில்.

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिःह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्त्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதிஃஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோதிஸ்யாத்தத்த்வஜ்ஞாநிநிதர்சயதாம் ॥ நஉ ॥

கெஇ. தஸ எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதி
யம் இந்த
ஆவ்ருதிஃஹி ஆவரணமும்
அநுஹூயதாம் விரோதியென்றறிய
வெஸ என்றால் [த்தக்கது
விவேகஃ தஸ விவேகமே [து
விரோதிஃ வ்யாஸ விரோதியாகஆகிற
தர்சயதாம் அதை, தத்துவஞானியி
[டத்தில்
ஆஸ்ரயதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதன்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிசேஷபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृतिकूटस्थदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदद्वस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

சுவிதீயாவ்ருதிகூடஸ்தஹெஹத்வயயுதாசிதிஃ ।
ஸுக்திகளாரூபிவதுவதத்வாவிக்ஷேபாத்யாஸஏவஹி ॥ கஉ ॥

சுவிதீயாவ்ருதிகூடஸ்த மூன்சொன்ன அஞ்ஞான வரணங்களுடன் கூடின, ஆத்மாவிலாரோபிதமான
தேஹத்வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷ்ம தேகத்துடன் கூடின
சிதிஃ சைதன்னியமான

ஸுக்திகளா கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவதத்வ வெள்ளிபோல
சுஸ்தஹி கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்யாஸஃ அதுவே விக்ஷேபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அப்பியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्ववस्तुताचैवंविक्षेपेवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இதம்சாஸ்யஸத்யத்வம்சுக்திகாரூப்யமுச்யதே ।
ஸ்வயம்துவஸ்துதாசைவம்விக்ஷேபேவீக்ஷ்யதேந்யதா ॥ நச ॥

ஸுக்திபம் கிளிஞ்சியை யடைந்ததாயிருக்கிற
இதம் இதுவென்ற
சாம்ஸஹ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யவெ வெள்ளியினிடத்தில்
உச்யதெ அங்கீகரிக்கப்படுகிறது
ஸதவ இப்படி

சுத்யம் சாகூடியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் சுய தானாயிருத்தலானதும்
வஸ்துதா உ வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபெ விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதெ காணப்படுகின்றன

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம்சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றுமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம்யதாசுக்தௌதிரோஹிதம் ।
சுஸம்காநந்ததாத்யெவம்கூடஸ்தெபிதிரோஹிதம் ॥ கரு ॥

ஸுக்தௌ கிளிஞ்சியிலிருக்கிறவிசேஷம்
நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்தினுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிறதன்மையானது
யதா எப்படி (சுற்பிதவெள்ளியில்)

கிரஹிதம் மறைபட்டதோ

ஏவம் இப்படி

கூடஸ்த ஆத்துமாவிலுள்ளவிசே ஷாம்சமான

கூஹயாமாஹதாதிகூவி அசங்கதன்மை ஆனந்ததன்மை இவை முதலானச மஸ்தமும்

கிரஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

आरोपितस्यदृष्टांतेरूप्येनामयथातथा ।
कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

கூரோவிதவ்யூஷ்டாந்தேந ரூப்யேணாமயதாததா ।
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிஶ்சயஃ॥ களு ॥

ஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில்

ரோவிதவ்ய ஆரோபிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு

யதா எப்படி

ரூப்யேண வெள்ளியென்ற

மாஹ பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ

ததா அப்படி

கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்நரிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [க

கூஹம் நானென்று அகங்காரியா

நிஶ்சயஃ நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குமேரூனவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தாஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यत्रूप्यमित्यभिमन्यते ।
तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

ஈதம்ஶம்ஸ்வதஃபஶ்யந்ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।
தயாஸ்வஞ்சஸ்வதஃபஶ்யந்நஹமித்யபிமந்யதே॥ களா ॥

ஈதம் இதுவென்கிற

அம்ஶம் அம்சத்தை

ஸ்வதஃ ஸ்வபாவத்தினாலே

பஶ்யந் பார்த்து (மயக்கத்தாலே)

ரூப்யம் ஈதி வெள்ளியென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறானே

தயா அப்படி

ஸ்வம் தன்னையும்

ஸ்வதஃஸ்வபாவத்தினாலே (தானென்று

பஶ்யந் பார்த்து

அஹம்.ஈதி முன்னுள்ளமயக்கத்தாலே நானென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானரோபங்களான, சுத்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(சுவயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंततथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

ஈதம்ஸ்வாரூபியதெஹிஞெஹ்வஞ்ஞாஹஞ்ஞெதயெஷ்யதாம்।
ஸாஸாநயஞ்ஞவிஸெஷஞ்சஉஹய தாரவிகமயதெ॥ கஅ ॥

ஈதம் ரூபியதெ இதுவென்றசா
மான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்
பிதமும் [கின்றனவோ
ஹிதந்து (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்
ஸ்வாஹம்தெ சாமான்னியமான தா
னென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசே
ஷமான நானென்கிற தன்மையும்

தயா அப்படி
ஜ்ஞாதாம் அறியத்தக்கது
உஹயத்ர ரூபி இரண்டிடத்திலும்
ஸாஸாநயம் ச சாமான்னியாம்சமும்
விஸெஷஃ ச கற்பித விசேஷமும்
கமயதெஹி அடையப் படுகின்றனவ
ன்றே

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொரு ட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्त्वयंगश्चेत्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्नोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

தெவதத்தஸ்த்வயம்கமெத்வம்வீக்ஷஸ்வஸ்வயம்தயா ।
அஹம்ஸ்வயம்நஶக்நோமீத்யெவம்லொகெப்ரயுஜ்யதெ॥ கக ॥

தெவதத்தஃ தேவதத்தன்
ஸ்வயம் தான்
கமெத் போகிறவன்
த்வம் ஸ்வயம் நீ தான்
வீக்ஷஸ்வ கண்டவன்
தயா அப்படி

அஹம் நான்
ஸ்வயம் தான்
நஶக்நோமி சக்தனன்று
இதி ஏவம் என்று இப்படி
லொகெ உலகத்தில்
ப்ரயுஜ்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னிய மென்ப தெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

ஈதம்ரூபியமிதம்வஸ்த்ரமிதியத்வதிதம்தயா ।
அஸௌத்வமஹமித்யாதௌஸ்வயமித்யநுகம்யதெ॥ சம ॥

ஈதம் இது
ரூபியம் வெள்ளி
இதம் இது

வஸ்த்ரம் வஸ்திரம்
இதம் இதி இதுவிது வென்று
யத்வத் எப்படிகாணப்படுகிறதோ

தியா அப்படி
சுஹஸ இவன்
கூஹசுஹ ஐகி நீ நானென்கிறது
சூஷ்ள முதலானதிலே
வ்யய ஐகி தானென்று [றது
சுத்-ஸ்ரீதெ அனுசரித்துவிளங்குகி

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமா யிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத் திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

சுஹம்கூவாத்ரீ தாம்வ்யக்ஷாகூடிஷ்வ்ரெதுநகிம் தவ /
வ்யயாஸாவ்யாயபூவாவெஷகூடிஷ்வ்ரஜதிஜெலவெசஸ ॥ சக ॥

வ்யக்ஷம் தானென்பது [காட்டிலும்
சுஹம்கூவாஸ நானென்கிறதன்மையைக்
வித்ரீதாம் வேறுயிருக்கட்டும்
தெதம் அதினுலே
கூடிஷ்வ கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்
கவகிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ
வ்யய தானென்கிற
ஸ்ரீவாக்ய-ர்வவ சொல்லுக்கர்த்தமே
வஷ்ட இந்த
கூடிஷ்ட ஐகி கூடஸ்தர் என்று
மே எனக்கு
ஜவெச ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

சுந்யத்வவாரகம்வ்யக்ஷசித்ரெஷந்யவாரணம் /
கூடிஷ்வ்யவ்யாத்தாரம்வகர்ரிஷ்டஜெவஹித்தூவெசஸ॥ சஉ ॥

வ்யக்ஷம் தானென்கிறசொல்
சுந்யத்வவாரக அன்னியத்தைத்தள்
ளுகிறதேதவிர
ஐகி ஜெச சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லே
யேயெனில்
சுந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்
ளுகிறதானது
கூடிஷ்வ்ய கூடஸ்தருக்கு
தாத்மா ஆத்துமத்துவத்தை
வக்ஷ்ட சொல்லுகிறதமக்கு
தச ஜஷ்ட வவ அது இஷ்டமாகவே
ஸ்ரீவெச ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுருதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென் கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றே என்ப தெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
एतेगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

வ்யஶரத்திவயுஶாயளதெநஜொகெதயொவ்ஹ்ஹ ।
வ்யொமொநாவ்ஹ்ஹுதவ்ஹ்ஹுகூஶாத்தவ்ஹ்ஹுஜுநுவாஸுகூழி ॥ சஅ ॥

வ்ஹ்ஹுயா தானென்கிறதும்
கூத்தூ ஜீ ஆத்துமாவென்கிறதும்
வயஶாயள அஸ்தகராதிகளைப்போலே பரியாயபதங்கள்
தெதந அதிலேலே
ஜொகெ உலகத்தில்
தயொஂ அந்த பதங்களுக்கும்
வஸா சேர்ந்ததான
வ்யொஂ பிரயோகம்
நாஷி இல்லை
கூதஂ ஆகையினாலே
வ்ஹ்ஹுகூ தானென்கிற (சொல்லும்)
கூத்தூகூ ச ஆத்துமாவென்கிற (சொல்லும்)
சுநுவாஸுகூ அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेषुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

வடவ்ஹ்யஂநஜாநாதீத்யேவஂவ்ஹ்ஹுகூவடாதிஷு ।
சுவெதநேஷுத்ருஷ்டஞ்செத்ருஶ்யுதாஶாத்மவ்ஹ்ஹுகூதஃ॥ சஆ ॥

வடஃ வ்ஹ்யஂ கடம் தான் [ன்று
நஜாநாதீஜி அறியாமலிருக்கிறதென
வஎவ இப்படி
வ்ஹ்ஹுகூ தானென்பதானது
சுவெதநேஷு அசேதனங்களான
வடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
த்ருஷ்டஂசெச காணப்படுகிறதேளனில்
கூத்தூவ்ஹ்ஹுகூதஃ ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
த்ருஶ்யுதாஂ காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்,

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

வெதநாவெதநவிஜ்ஞாகூடஸ்தாத்மக்ருதாநஹி ।
கிந்துவ்ஹ்யஜ்ஞிமதாஜ்ஞாவக்ருதெதெவெத்யவகமஶ்யதாஂ ॥ சஇ ॥

வெதநாவெதநவிஜ்ஞா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது [னால்
கூகூடஸ்தாத்மாவி நவி பண்ணப்படவில்லை
கிந்து பின்னை எதினாலென்றால்
வ்ஹ்ஹுஜ்ஞிமதா ஜ்ஞாவக்ருதா ஜ்ஞாவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பித்ததஜீவனாலேயே
ஊ இதுபண்ணப்பட்டதென்று
சுவகமஶ்யதாஂ அறிவித்தக்கது

அ-கை. சேதனுசேதன மென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமா வினிருப்பை, அங்கீகரிப்பதற்கு பிரயோஜன மென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेधीतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

யதாசெதநஆபாஸஃகூடஸ்தேதீர்திகல்பிதஃ ।
அசெதநோகடாதிஶ்சததாதத்ரைவகல்பிதஃ ॥ ௪௯ ॥

செதநஃ சேதனனை
ஆபாஸஃ சிதாபாசன்
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
யதா எப்படி
தீர்தி ஜ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானே
அசெதநஃ அசேதனமான
கடாதிகளும்
தத்ர ஏவ அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
கல்பிதஃ கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறுமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्तेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

தத்தேதம்தேஅபிஸ்வத்வமிவத்வமஹமாதிஷு ।
ஸர்வத்ராநுகதேதேநதயோரப்யாத்மதேதிசேத் ॥ ௫௦ ॥

தத் அது
தே நின்னுடைய
இதம் இது
தே நின்னுடைய
அபி மேலும்
ஸ்வத்வம் தானென்ற
இவ சொல்போல
அஹம் நானென்கிற முதலா
ஆதிஷு சகலத்திலும்
ஸர்வத்ர எல்லாவிடத்திலும்
அநுகதே அனுசரித்திருக்கின்றனை
தேந ஆகையினாலே
தயோஃ அந்த அதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
அபி ஆத்துமத்தன்மை
ந ஸித்யேத் சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது விதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्तेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्कादेर्यथातथा ॥

தேஆத்மத்வேப்யநுகதேதத்தேதந்தேததஸ்தயோஃ ।
ஆத்மத்வம்நைவஸம்பாவ்யம்ஸம்யக்காதேர்யதாததா ॥ ௫௧ ॥

தே அதுவிதுவென்ற
தே இரண்டுகளும்
ஆத்மத்வே ஆத்துமாவைப்போல
அநுகதே அனுசரித்திருந்தாலும்

தத்தः அதினுலே
தயைஃ அவைகளுக்கு [க்கு
ஸுக்ஷுஹைஃநல்லது முதலானவைகளு
பயா எப்படி (ஆத்துமத்தன்மை
யில்லையோ

க்யா அப்படி
கூடஸ்தகூ ஆத்துமத்தன்மையானது
நஹவஹஸம்ஹாவ்ய ஒருக்காலும் ச
ம்பவிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிபிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண் பிவிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேஉஜ்ஞேஷ்வதாந்யத்வேத்வத்தாஹந்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ரதித்வம்த்வயாலோகேப்ரஸித்தேநாஸ்திஸம்ஸயஃ॥ சகூ ॥

தத்தேஉஜ்ஞ அது விது வென்பவை
களென்ன [ன்ன
கூடஸ்தாஹம்ஜ்ஞ நீர்னென்பவைகளை
ஷுகாந்யுக்ஞ தானன்னியமென்பன
வைகளென்ன
வாஷ்ஷ்ணம் ஒன்றுக்கொன்று

ப்ரதிஅம்த்வயா எதிரியாக
லோகே உலகத்தில்
ப்ரஸித்தமாயிருப்பதால்
ஸம்ஸயஃ அதில்சமிசயமே
நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயாஃப்ரதித்வம்த்வீஷ்வயம்கூடஸ்தஇஷ்யதாம் ।
த்வந்தாயாஃப்ரதியொக்யேஷோஹமித்யாத்மநிகல்பிதஃ॥ ஙூ ॥

அந்யதாயாஃ அன்னியத்திற்கு
ப்ரதித்வம்த்வீ எதிரியாக
ஷ்வயம் தானுனை
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கவர்
த்வந்தாயாஃ நீ என்கிறதற்கு

ப்ரதியொக்யே எதிரியாக
ஷோஹம் இந்த
அஹம் நானென்று
ஆத்மநி கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதஃ கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறன்

அ-கை. இப்போதுசொன்னப் பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்ப டி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படிஏன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

ஸஹஜாவஸ்கயொலெழொஇவ்ருதஜ்ஞயொரீவ।
வஷ்டவிஜொஹரவஜ்ஞாவனகக்வாவ்ருதிவெஜிரெ॥ ருக॥

ஈஷவ்ருதி வெள்ளியென்பதும்
ஜ்ஞாதயோ ஜ்ஞ இதுவென்பதும்
போல
ஸஹஜாவஸ்கயோ நான்தானென்கி
றவைதஞ்சு
ஜ்ஞெஜ் பேதமானது

வஸ்டவிஜொஹரவஜ்ஞாவனகக்வாவ்ருதிவெஜிரெ॥ ருக॥

ஸ்ரீவிஷ்ணுவிபிரகாசமாயிருந்தாலும்
மோஹ மயக்கத்தை
கூடவாழ் அடைந்திருக்கிற(வாதிகள்)
வனகவ தான் நானென்கிறறிவுக்கு
ளுக்கும் ஒருதன்மையை
வ்ருதிவெஜிரெ அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமெதனில்.

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாஜாத்ம்யாத்யாஸஏவாத்ரபூர்வொக்தாவித்யயாக்ருதஃ॥ ருக॥

ஈத இந்தஒன்றுப்பப்பார்க்கிற
தாஜாத்ம்யாத்யாஸஃ அத்தியாச மயக்க
மானது

வத்ரபூர்வொக்தா முன்சொல்லப்பட்ட
அவித்யயாவனவ அஞ்ஞானத்தினாலே
க்ருதஃ பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தி யாகுமெனில்.

अविद्यायानिवृत्तायांतत्कार्यस्यनिवर्तते ॥

அவித்யாயாநிவ்ருத்தாயாந்தத்கார்யஸ்யாபிநிவர்த்ததே॥ ருஉ॥

அவித்யாயாம் அவித்தையானது
நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்
தில்

தத்கார்யஸ்யம் அதின்காரியமான(அத்தி
யாசமும்)
அபிநிவர்த்ததே நன்குநிவர்த்தியாகும்

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால். அவித்தியா நிவர்த்தி யாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிரமாத்துமைக்கியஞான முண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யேவித்யயைவவிநச்யதஃ।
விக்ஷேபஸ்யஸ்வரூபன்துப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதெ॥ ருக॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்ய அவித்தை
யே காரணமான ஆவரணமென்ன
அதினத்தியாசமென்ன

வித்யயா வனவ இவ்விரண்டுகளும் த
த்துவஞானத்தினாலேயே
விநச்யதஃ நாசமாகின்றன

விக்ஷேபவசா ஹ்ராஹ்மம்.கு, கர்மசகிதமான அவித்தியினுண்டாயிருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூபமான தேகாதிதோற்றமோ வென்றால்

பராஸ்ருக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை [றது
ஹ்ரபக்ஷிதி பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திர மானதால், அதிருக்கிறதுனு லுபாதான காரணமான அவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென் பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।
इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिन्नसंभवेत् ॥

உவாஹாநெவி நஷ்டெ வி க்ஷணாகாயூ ஹ்ரதீக்ஷ்யதெ ।
ஹ்ரதியாஹுஸ்தார்கி ஹ்ருகாஸ்தத்வதஸ்மாகங்கிந்நஸம்ஹவெத்॥ நிரு ॥

உவாஹாநெ உபாதான காரணமான
வி நஷ்டெ நூலானது நஷ்டமாயிருந்தாலும்
காயூம் காரியமானவஸ்திரம்
க்ஷணா க்ஷணகாலம்
ஹ்ரதீக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறது
இதி என்று
தார்கிகாஃ தார்க்கிகர்கள்
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்
தத்வத் அது போல
அஸ்மாகம் நமக்கும்
கிம் ஏன்
ந. ஸம்ஹவெத் சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரித்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையெனில்.

तंतूनान्दिनसंख्यनान्तैस्तादृक्षणईरितः ।
भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेष्यताम् ॥

தாந்தூநாம்தி நஸம்வ்யாநாம்தைஸ்தாத்ருக்ஷ்ய க்ஷணாஹ்ருதி?।
ப்ரமஸ்யாஸம்வ்யகல்பஸ்யயோக்யஃக்ஷணஇஹெஷ்யதாம்॥ நிரு ॥

தாந்தூநாம் நூல்களால்
தி நஸம்வ்யாநாம் இரண்டொரு நாள்களினிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ்டமாகியும்
தைஃ அந்த தார்க்கிகர்களாலே
தாத்ருக் அப்படி
க்ஷணஃ க்ஷணமிருந்தது
இரிதஃ அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்

கணஸம்வ்யகல்ப ஸ்ய எண்ணிக்கையில்லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற
ப்ரமஸ்ய சம்சாரமயக்கம்போயும் அதின்காரியமான
யோக்யஃ விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயத்தோடேபோமென்பது
க்ஷணஃ அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது
இஹ இஷ்யதாம் அப்ப மென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அபுத்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொல்லுகிறீரானவெனில்.

विनाशोदक्षमंमानन्तैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिन्नुदुश्शकम् ॥

வி நா சொக்ஷ மா க்ஷ ஜ மா ந ந் தை ர் வ்ரு தா பரி கல்ப்ய தே ।
ஸ்ரு தி யு க்த்ய னு பூ தி ப்ய ஓவ ததாம் கிந்நு துஸ்ஸ கம் ॥ நிக ॥

விநாசம் அந்தகரக்கிகர்களால்
க்ஷமம் விசாரணையா லொப்பி
விக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணப்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது

ஸ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யஃ சுருதி
யென்ன, யுக்தியென்ன, அனுபவங்
களென்ன, மூவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
துஸ்ஸகம் கீழ்ந்த அசாத்தியமானது எ
ன்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிரமாப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தரான வசிஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமாணங்க ளென்றறி.

அ-கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्मिद्वमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆ ஸ்தாந் து ஸ்தார் கி கை ஸ்ஸா கம் விவா தஃ ப்ர கு தம் ப்ரு வே ।
ஸ்வா ஹமோ ஸ்மி த்வ மே கத்வம் கூ ட ஸ்த பரி ணா மி நோ: ॥ நிஎ ॥

ஆஸ்தாம் துஸ்தார்கிகைஸ்ஸாகம் குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாதஃ சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரகிருதம் பிரகிருத்தத்தை
ப்ரூவே சொல்லுகிறேன்

கூடஸ்த பரிணாமிநோஃ நிர்விகார
ராயும், பரிணமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோஃ தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
அஸ்தி (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திரு
க்கிறது,

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் எனதியவில்லையெனில், நன்றுகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணத்தினமென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलंयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ரா ம்ய ந்தே பண் டி தம் மன் யா ஸ்ஸர் வே லௌ கி க தார் கி காஃ ।
அ நா தி த்ய ஸ்ரு திம் மௌ ர்க்ய த் கே வ லம் யு க்தி மா ஸ்ரி தாஃ ॥ நிஅ ॥

ஸ்வஸ்வ தங்கள்மூர்க்கருணத்தா
ஸ்ரயகீய வேதத்தை (லே
சுநாதீயத்வ ஆதரவுபண்ணி
கெவலாயக்லி சுஷ்கமானயுக்தியை
மாத்திரம்
சூஸ்ரயதாஃ அடைந்த பேர்களாயும்

வணிகம ஃநூஃ தாங்களே வித்து
வான்களென் றுண்ணினவர்களாயு
மிருக்கிற
வலெவுலகிகதார்கிகாஃ சகலமான
லோகந்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஸ்ரயந்தே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களெனில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்சவிகலாஸ்தத்ரகேசந ।
வாக்யாஹாவாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷேயொஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா ॥ ருக ॥

தத்ர
வசிவாபரவராமர்சவிகலாஃ
கெவல சில்வாதிகள்
வாக்யாஹாவாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்
களையும்

அந்தவாதிகளிலே
முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களோடியா
சிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்
சுலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே
யொஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतांजगुः ।
लोकायता पामराश्चप्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிசரீராந்தஸங்காதஸ்யாத்மதாம்ஜகுஃ ।
லொகாயதாஃபாமராஶ்சப்ரத்யக்ஷாபாஸமாஶ்ரிதாஃ ॥ கூ ॥

லோகாயதாஃ சட்சுராதி இந்தி
ரியங்களால் முன்னிலையிலறியப்படு
கிறதேதகாதிண்ப [கிற
சூஸ்ரயதாஃ ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக்
லொகாயதாஃலோகாயதமதஸ்தர்களு
பாமராஃச மூடர்களும் (ம்

கூடஸ்தாதிசரீராந்தஸங்காதஸ்ய கூட
ஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள
கூட்டத்துக்கு
ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்
ஜகுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुंस्वपक्षन्तेकोशमन्नमयंतथा ।
विरोचनस्यसिद्धान्तंप्रमाणंप्रतिजज्ञिरे ॥

ஸூளதீக நஂஂஹவக்ஷஞ்ஞெகொஸஉஜயா தயா ;
விரொவ நவஹ்ஹிஜாஞ்ஞாவூஉாணஂவூதிஜஜ்ஜிரெ॥ கூக ॥

தெ அந்த லோகாயதர்கள்
வ்வெக்ஷிம் தங்கள் பட்சத்தை
ஸூளதீகுகுஂம் வேதோத்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
கூஜயா அன்னமயம்
கொஸா கோசமாத்துமாவென்ற (சுருதியையும்,
தயா அப்படியே
விரொவ நவஹ் விரோசனனுடைய
ஹிஜாஜ சித்தாந்தத்தையும்
வூாணா பிரமாணமாக
வூதிஜஜ்ஜிரெ பிரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

தெஹாத்து நிமஹுதெஹமரணவ்யாத்ரஸஹ்ஸ்ய நாத்
தெஹாதிரிக்தவாதெ தூாஹுர்லொகாயதாஃவரெ॥ கூஉ ॥

வரெ மேலான
லொகாயதாஃ லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்து நிமஹுதெ ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
கூத்ர இவிடத்தில் [மானது
தெஹமரணவ்ய தேகத்துக்கு மரண
ஸ்ய நாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
தூ ஆத்துமாவானவர்
தெஹாதிரிக்தஃ தேகத்துக்கு வேறுப்பவரென்று
வவ.உதி இருப்பவரென்று
லொகாஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தாலறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवचमीत्यादिप्रयोगतः ॥

வ்ருத்யக்ஷத்வெநாபிமதாஹம்ஃதீர்தெஹாதிரெகிணம்।
கமயெதிந்த்ரியாத்மாநம்வசமித்யாதிப்ரயொகதஃ॥ கூக ॥

வ்ருத்யக்ஷத்வெந பிரத்தியட்சமாக
அஹம்ஃதீ நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நானுவாக்கிலும்சொல்லப்படுகிறது
வசமித்யாதிப்ரயொகதஃ நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல்லுகத்தில்காணப்படுவதால்
தெஹாதிரெகிணம் தேகத்திற்குவேறுயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயெத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियानांकलहःश्रुतिषुश्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாணாங்கலஹஸ்ருதிஷுஸ்ருதஃ ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வம்ததஏவஹி॥ கூச ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியங்களுடைய
கலஹஃ சண்டையானது
ஸ்ருதிஷு வேதங்களிலே
ஸ்ருதஃ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்த இந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
தத: ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு [தன்மை
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமிருக்கிறது

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाःप्राणमेवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यश्लोपेपिप्राणसत्वेतुनीवति ॥

ஹைரண்யகர்ப்பாஃ ப்ராணமேவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யஸ்லோபேபிப்ராணஸத்வேதுநீவதி॥ கூரு ॥

ஹைரண்யகர்ப்பாஃ ஹிரண்யகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிநஃ ப்ராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யஸ்லோபே சக்ஷு முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே ப்ராணன்மாத்திரமிருந்தேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेतिःप्राणश्रेष्ठत्वादिकंश्रुतम् ।
कोशःप्राणमयस्तस्म्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோஜாகர்திஸுப்தேதிப்ராணஸ்ரேஷ்டத்வாதிகம்ஸ்ருதம் ।
கோசஃப்ராணமயஸ்தஸ்ம்யக்விஸ்தரேணப்ரபஞ்சிதஃ॥ கூகூ ॥

ஸுப்தே சுஷுப்தியவஸ்தையிலும்
ப்ராணஃ பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணஸ்ரேஷ்டத்வ இந்திரிய பிராணாதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ஸ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமய: கோச: பிராணமய கோசமானது

ஸுக்ர நன்றாக (சுருதியில்)
விஸ்தரமாக

வ்யக்தம் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்கு மூல்ஸ்தானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।
प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

உமநஆத்மேதிமந்யந்தஉபாஸநபராஜநாஃ ।
ப்ராணஸ்யாஹ்யக்ருதாஸ்பஷ்டாஹ்யக்ருத்வம்உமநஸஸ்தஃ॥ கூஎ॥

உபாஸநபராஃ உபாசனை பண்ணப்பட்ட
ஜநாஃ ஜனங்கள்
உமஃ மனதே
ஆத்மா ஆத்துமாவென்று
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்கள்

ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு [மையானது
அக்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
அஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
தஸ்மாத்உமநஃ ஆகையால் மனதிற்கே
அக்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிறசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः
श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

உமநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோஃ ।
ஸ்ருதஉமநோமயஃகோஸஸ்தேநாத்மேதீரிதம்உமநஃ॥ கூஅ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே
பந்தமோக்ஷயோஃ பந்தமோக்ஷங்களி
மநஃஏவ மனதே
காரணம் காரணம்
மநோமயஃ மனோமய
கோஸஃ கோசமானது

ஸ்ருதஃ பிராணனுக் கந்தராத்துமாவென்றுசுருதியில்கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தஸ்மாத் அதனால் மனதே
ஆத்மா ஆத்துமாவென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மனதிற்குமுன்னே யிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपराहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபராஹுஃக்ஷணிகவாதிநஃ ॥ கூஅ ॥

பர மேலான
க்ஷணிகவாதிநஃ க்ஷணிகவாதிகள்
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயமே

ஆத்மா ஆத்துமாவென்று
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுத்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥
यதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்ஃபுடம்॥ கூசு ॥

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே மநஃ மனத்திற்கு விஜ்ஞாநமூலகம் விஜ்ஞான மயனே காரணமாயிருக்கிறானே (அந்த காரணத்தினால் அவனுத்துமாவென்பது) ஸ்ஃபுடம் பிரகாசமாய் கம்யதே அறிபடத்தக்கது.

அ-கை. அந்தத்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।
विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥
அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரிதி தஃகரணம்த்விதா ।
விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ॥ ஞ ॥

தத்கரணம் அந்தக்கரணமானது அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும் இதம்வ்ருத்தி: இதம்விருத்தியென்றும் த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது விஜ்ஞாநம் வ்யாத் விஞ்ஞான மயனாகிறது இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது மநஃ மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுதத்தி சுத்தனிகமென்பதில் அனுபவம் காண்பிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।
अविदित्वास्वमात्मानंशठोवेत्तिनतुक्वचित् ॥
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்ஃபுடம் ।
அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்சடோவேத்தி நதுக்வசித்॥ ஏக ॥

இதம்வ்ருத்தேஃ இதம் விருத்திக்கு அஹம்ப்ரத்யயபீஜகம் நானென்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கிறதென்று ஸ்ஃபுடம் விளங்குகிறது ஹ்யாத்மாநம் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவை அவிதித்வா அறியாமல் [வை பாஹ்யமே கூட பாகிய விஷயமுமாகிய ஜடத்திலும் சடஃ அறிவிலி வேத்தி அறிகிறானில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் சுத்தனிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।
विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

க்ஷணைக்ஷணைஜந்துகர்மபாவஹம்வ்யத்தெதீபுதளையதஃ ।
விஜ்ஞாநக்ஷணிகெஜ்ஞநவ்யவ்யகாரம்வ்யதொதிதெ॥ எஉ ॥

கவம்வ்யத்தஃ	அகம்விருத்திக்கி
ஜந்துபாவா	உற்பத்திராசங்கள்
க்ஷணைக்ஷணை	அடிக்கடி
யதஃ	யாதொரு காரணத்தினாலே
தீபள	காணப்படுகின்றனவோ
தெத	ஆகையினாலே
விஜ்ஞாந	விஞ்ஞான்மானது
க்ஷணிகம்	க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வயம்	ஸ்வபாவமான ஞானமானது
தீதெத்	இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)
ஸ்வப்ரகாஸ:	ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगुः ।
सर्वेसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिकः ॥

விஜ்ஞாநமயகொஸோ ஜீவ இத்யாகமாஜகுஃ ।
ஸர்வ்வஸம்ஸாரஏதஸ்ய ஜந்துபாவாதிகஃ॥ எக ॥

விஜ்ஞாநமயகொஸஃ	விஞ்ஞான மய கோசனன
அயம்	இந்த
ஜீவ: இதி	ஜீவனே ஆத்துமாவென்று
ஆகமாஃ	வேதங்கள்
ஜகுஃ	சொல்லுகின்றன
ஏதஸ்ய	இவனுக்கே
ஸர்வ்வஸம்ஸாரஃ	சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜந்துபாவாதிகஃ	ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.

அ-கை. பௌத்தர்களில் அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकंनात्माविद्युद्भ्रान्तिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगुः ॥

விஜ்ஞாநக்ஷணிகஞ்ஞாதாவித்யுத்ப்ரான்திநிமெஷவத் ।
அந்யஸ்யாநுபலப்தத்வாச்சூந்யம்மாத்யமிகாஜகுஃ॥ எச ॥

விஜ்ஞாநம்	விஞ்ஞானமயனனவன் ·
வித்யுத்ப்ரான்திநிமெஷவத்	மின்னல்மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல
க்ஷணிகம்	க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)
ஞாதா	ஆத்துமாவாக
ந	ஆகான் (இவனைத்தவிர)
அந்யஸ்ய	அன்னியனனவன்
அநுபலப்தத்வாத்	காணப்படாமை போல்

ஸுஷுப்தம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவெ | ஶாயுஷ்காஃ மாத்தியமிகாளென் றவாதி
ன்று) | ஜனஂ சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।
சுஹஸதெவெஉதி தூஹாவிஉதெவஸ்ரு ூதஞ்ஜ தஃ॥ எசூ॥

சூஉள சிருஷ்டிக்கிமுன்னே | ஸ்ரு ூதம் சுருதியிலேகேட்கப்பட்டி
ஊடம் இந்தஜகத்து | ருக்கிறது
சுஹஸ. வஸவ அசத்தாகவே | கதஃ ஆகையினாலே [றி.
ஊதி இருந்ததென்று | ஊஉஸவ இது அசத்துத்தானென்ற

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகெ
தியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वंजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥
ஜூஹநஜ்ஞேயாதுகஂவஸவ ழுஜஸஹ்ரஞ்ஜிவ்ரகலூ்திதஂ ॥ எரு ॥

ஜூஹநஜ்ஞேயாதுகஂ ஞானஞ்ஞேயவடிவ | ஹ்ரஞ்ஜிவ்ரகலூ்திதஂ அஞ்ஞான மயக்க
மான | த்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
வஸவழுஂ.ஜஸஃ சகலமானஜகத்தும்

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।
शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥
நிரயிஷ்டாநவிஹ்ராஞ்ஜெராஹாவாதாதுநொzவ்திதா ।
ஸஹிநுவ்யாவிவஹாக்ஷிக்வாதநுயாநொக்திரஸ்யுதெ॥ எசு ॥

நிரயிஷ்டாநவிஹ்ராஞ்ஜெஃ நிஸ்தத்துவ | சுஷ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவே
மாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்க | ஸஹிநுவ்.க்வசூன்னியமும் (ண்டும்
திஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், | ஸஹாக்ஷிக்வாஸ சாக்ஷியுடனே சேர்ந்
அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக் | திருக்கவேண்டியிருப்பதால்
கமானது ஓரிடத்திலும் | சுயுஸா அப்படியங்கிகரிக்காவிடில்
சுஹாவாஸ இல்லாமையால் | சுவ்ய.தெ இந்தஉனக்கு
ஸுதுஸஃ (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டான | உக்திஃ சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்
மான) ஆத்துமாவுக்கு | ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்.

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।
अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

சுதெரா விஜ்ஞா நமய தக்ஷு நந்தமய க்ஷுஞ்சா ஃ |
சுஷ்மீ தெரு வொ வமுஷ்வவ்வு ஐ திவெஷிகஷு ஸு நழி ॥ எஎ ॥

விஜ்ஞா நமயஃ விஞ்ஞான மயனைக் காட்டிலும்
சுரூஃ அன்னியமாயும்
க்ஷுஞ்சா ஃ ஆந்தரனுயிருக்கிற
க்ஷு நந்தமய ஆனந்தமயன்
சுஷ்மீ.ஐ தி வனவ இருக்கிறனென்றே
உவமஷுவஃ அறியத்தக்கது
ஐ தி இந்த [ந்தம்
வெஷிகஷு ஸு மவேதங்களின் சித்தா

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

சுணு ஷ்ஹா நஜ்ஜ்யொ வெதெ வ்வம் தத்ரா விவாதி நஃ |
வஹு யாவிவதந்தெஹிஸ்ரு தியுக்தி யஷ்ரா ஸ்ரயாத் ॥ எஅ ॥

சுணு ஃ அணுவென்றும்
ஹஹாநு மகானென்றும்
ஹஜ்ஜ்ஃ. வா ஐ கி மத்தியமென்றும்
கத்ர அதிலும்
வனவ இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)
ஸ்ரு தியுக்தி யஷ்ரா ஸ்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாகிரயித்து
வஹு யா வெகுவிதமாக
விவதந்தெ.ஹி சொல்லுகிறார்களன்றே

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतराळास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोथसहस्रशः ॥

சுணு ஃவந்தி ஹ்ரா ஹ்வ்ஷு க்ஷு நாடீ வ்ரு சார தஃ |
ரோ ஸ்ண ஹ்வ்ஸ்ரு ஹ்ரா பை நத ஸ்ரு ரூ வ்ரு சார தயி ॥
சுணோ ரணீ யா நெஷொ ணு வ்ஷு க்ஷூ ஸ்ரு க்ஷு தர ஃ கூ கி |
சுணு சுஷ்ரா ஹ்ரு ஸ்ரு தயஸ்ரு தி ரா யவ்ஸ்ரு ஹ்ரு ஸ்ரு ஃ ॥ அ० ॥

ஸ்ரு ஹ்ரா ஹ்ஃ அந்தராளர்களான வாதிகள்
வ்ஷு க்ஷு நாடீ வ்ரு சார தஃ சூக்ஷும நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
சுணு ஃ (ஆத்துமாவை) அணுவென்று
வந்தி சொல்லுகிறார்கள்
கூயா இந்த ஆத்துமா
ரோ ஸ்ண ஃ மயிரினுடைய
ஸ்ரு ஹ்ரு ஸ்ரு ஹ்ரு பை நத ஆயிரத்திலொருப
ங்கோ டே

துல்யாஸு சமானமானநாடிகளில்
வ்யாபீ சஞ்சரிக்கிறதென்றும்
சுணஃ அணுவான
வஷ்டி இந்தஆத்துமா
சுவிணாஃ அணுவுக்கும்
சுணீயாந் அணுவாயிருக்கிறவர்
வ்ருத்திகுஷ்டாசு சுக்குமத்தைக்காட்டிலும்
வ்ருத்தி தரம் தர அதிசூக்குமம்

ஹி என்று
ஸ்ருத்யஃ சுருதிகள்
ஸ்பஷ்டம் தூறுவிதமாகவும்
சுய பிரகு
ஸ்வஸ்வரூபே ஆயிரம்விதமாகவும்
சுணத்வம் அணுத்தன்மையை
சூசயந்தி சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இதற்கேஇன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிறார்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भागोजीवस्सविज्ञेयइतिचाहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்ரஶதபாகஸ்யஶததாகல்பிதஸ்யச ।
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஇதிசாஹாபராஶ்ருதிஃ॥ அக ॥

வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய நெல்லின்வால்நு
னியை நூறு பாகம் செய்து அதி
லொருபாகத்தை
ஶததா நூறுபங்காக
கல்பிதஸ்ய பண்ணப்பட்டதினுடைய
பாகஃ. ச பாகமெதுவோ

ஸஃ அதுவே
ஜீவஃ. இதி ஜீவாத்துமாவென்று
விஜ்ஞேயஃ அறியத்தக்கவராக
அபர அவேறே
ஸ்ருதி. ச சுருதியும்
சூஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதியைக் காண்பிக்கிறார்-

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

தி3கம்பராமத்4யமத்வமாஹுராபாத3மஸ்தகம் ।
சைதன்யவ்யாப்திஸந்த்3ருஷ்டேராநகா2க்3ரஶ்ருதேரபி॥ அஉ ॥

தி3கம்பராஃ திகம்பரரென்றவாதிகள்
ஆபாத3 கால்முதல் கிரீடம்
வரைபில்
சைதன்ய வ்யாப்தி ஸந்த்3ருஷ்டேஃ அ
றிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்
பதுகாணப்படுவதினால்

ஆநகா2க்3ர ஶ்ருதேஃ கூடி நகத்தி
ன்னுணிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவ
ரென்றசுருதியினாலும்
உபயே மத்தியமரென்று
சூஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னால் நாடிக்குள்-சஞ்சாரம்கூ
டாதெனில்.

सूक्ष्मनाडीप्रचारस्तुसूक्ष्मैरवयवैर्भवेत् ।
स्थूलदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोकवत् ॥

வூக்ஷ்ம நாடீ ப்ரசாரஸ்து ஸூக்ஷ்மைரவயவைர்பவேத் ।
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஹஸ்தாப்⁴யாம் கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் ॥ அக ॥

வூக்ஷ்ம நாடீ ப்ரசாரஸ்து ஆத்துமாவுக்கு சூக்குமநாடியில்சஞ்சாரமும்

ஸூக்ஷ்மைரவயவை: சூக்குமங்களாயிருக்கிற அவயவங்களினாலே

ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின் ஹஸ்தாப்⁴யாம் கைகளில்போடப்பட்டிருக்கிற

கஞ்சுக ப்ரதிமோகவத் சட்டைதேகமுழுமையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணரானால், கர்மவசத்தால் ஏற்றக் குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेषुप्रवेशोपिगमागमैः ।
आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூனாதி⁴க ஸரீரேஷு ப்ரவேஸோபி க³மாக³மை: ।
ஆத்மாம்ஸானாம் ப⁴வேத்தேன மத்⁴யமத்வம் விநிஸ்சிதம் ॥ அச ॥

ந்யூனாதி⁴கஸரீரேஷு ஏற்ற குறைவான சரீரங்களிலே

ப்ரவேஸ: பிரவேசமும்

க³மாக³மைஸ்ச போக்குவரத்தேதாட கூடியிருக்கிறதும்

ஆத்மாம்ஸானாம் ஆத்துமாவி னம்சங்களுக்கு

ஹவேஸ சம்பவிக்கும்

தேந மத்⁴யம ஆகையினாலே

மத்⁴யமபரிமாணத்வம் மத்தியம பரிமாணத்துவமென்பதே

விநிஸ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அனித்தியமாய் போவாரென்று, அதை துவீக்கிறார்.

सांशस्यप्रवत्राशोभवत्येवंतथासति ।
कृतानाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாம்ஸஸ்ய ப்ரவத்ராஸோ ப⁴வத்யேவம் ததா² ஸதி ।
க்ருதாநாஸாக்ருதாப்⁴யாக³மயோ: கோவாரகோ ப⁴வேத் ॥ அஞ ॥

ஸாம்ஸஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவராலும்

ப்ரவத்ர கடாதிகம்போலே

ஸாஸ் ஸவதி.வனவ நாசமாகவே போய்விடுவார்

க்ருதா.வாதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

கூடகிநாஸாகூடாஜுராமகியோ முன் செய்யப்படாத கர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களுக்கு நிவாரணம்

கூ எப்படி

வாரகஃ தடுக்கப்பட்டதாக

ஹவுஷ ஆகும்.

தா-ம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷ்யமென்கிற நியாயத்தால், ஆத்துமா மகா னென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्मादात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यमः ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्रुतिसम्मतः ॥

தஷ்மாதா தாஉஹா நெவநைவாண நாபிமத்யமஃ ।
ஆகாஸவத்ஸர்வகதோ நிரம்ஸஸ்ரு திஸம்மதஃ ॥ அசு ॥

தஷ்மாத் ஆகையால்

ஆ-தா ஆத்துமாவானவர்

மஹாந். வைவ மகானாயிருக்கிறவரே

ஈணஃ. வைவ அணுவாயிருக்கிறவரும்

ந அன்று

மத்ய மமாயிருக்கிற வரும்

ந அன்று

ஆகாஸவத் ஆகாசம்போலே

ஸர்வ-கதஃ சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்

நிரம்ஸஃ யாதொருவடிவமற்றவரென்று

ஸ்ரு-திஸம்மதஃ சுருதியினால்சொல்லப் படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்க்ரியர், நிரஞ்சன ரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மை யைக்குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிக்கிறார்.

इत्युक्तादृशेषेतुबहुधाकलहायय ।
अचिद्रूपोयचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

ஈத்யு க்தாத்ருஸேஷேது பஹுதாகலஹாயய ।
அசித்ரூபோயசித்ரூபஸ்சிதசித்ரூபஇத்யபி ॥ அஎ ॥

ஈதி உக்தா ஸ்ருஸ்டிப்பிரகரணம்சொல்லி

ஈத்ருஸேஷேது ஜடாதிவஸ்துவின்னி சேஷத்திலும்

அசித்ரூபஃ ஜடரூபரென்றும்

அபி பின்னும்

சித்ரூபஃ சித்துரூபரென்றும்

சித்சடரூபர்

இதி அபி என்றும்

பஹுதா வெகுவிதமான

கலஹ கலகத்தை

ஆய ஃ வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणश्चितिः ॥

வராஹாகராஸ்தார்கிகாஶ்சப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।
ஆகாஶவத்3த்3ரவ்யமாத்மாஶப்3தவத்தத்3கு3ணஶ்சிதிஃ ॥ அஅ ॥

வராஹாகராஃ பிராபாகரென்கிறவாதிகளும்
தார்கிகாஃ உதார்க்கிகர்களும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஆகாஶவத ஆகாசம்போலே
த்3ரவ்யம் திரவியம்
ஶப்தகுணம்போலே
தத்3கு3ணஃ ஆத்துமாவின்குணமானது
சிதிஃ சைதன்யமென்று
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை
வராஹாஃ சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அனுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொருஅனுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறுயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ, அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்3வேஷப்ரயத்னாஶ்சத4ர்மாத4ர்மௌஸுகா2ஸுகே2 ।
தத்ஸம்ஸ்காராஶ்சதஸ்யைதேகு3ணாஶ்சிதிவதீ3ரிதாஃ ॥ அக ॥

இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன
யோக்யமானதுண்ணியபாபங்களென்ன
தர்மாதர்மங்களென்ன
அவைகளுடையஅடக்கமென்ன
தஸ்ய அவருக்கு
சிதிவத சைதன்னியகுணம்போலே
ஏதே இவைகள்
கு3ணாஃ சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தகுணங்களின் உற்பத்தி காசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेयप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மனோமனஸாயோகே3ஸ்வாத்3ருஷ்டவஶதோகு3ணாஃ ।
ஜாயந்தேயப்ரலீயந்தேஸுஷுப்தேঽத்3ருஷ்டஸம்க்ஷயாத் ॥ கo ॥

ஆத்மா ஆத்துமாவுக்கு
ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தாத் தன்னுடையஅதிர்
ஷ்டவசத்தால்
மநஸா மனதோடே
யோகே சேர்க்கைவரும்போது
மரணாதி ஜாக்கிரதாதிகளில்இந்தகு
ணங்கள்
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
ஸுஷுப்தாவஸ்தாயாம் பிற்பாடு கஷ்டப்தி
அவஸ்தையில் [வால்
ஸமூலமுச்யந்தே அதிர்ஷ்டகுறை
யீயஜை லயிக்கின்றன.

அ-கை. அசித்தானால் சேதனத்துவமெபபடி அங்கீகரிக்கலாமெனிம்.

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्वतेः ॥

ஜீவோऽக்ஷாவ்யதநோயஜீவப்ரயத்நவாந் ।
வ்யாஜஶ்யாயஜ்யோःகர்தாப்ரஹோகாத்வாஜீவக்ஷதः ॥ ककः ॥

ஜீவோऽக்ஷாஸ் அறிவானகுணத்தையு
டையவரானதால்
அயம் வ்யக்தம் இவர் சைதன்யர்
ஜ்ஞாநேச்சா இச்சை த்
வேஷம் பிரயத்தின முடையவரா
கையால்

யஜ்யாயஜ்யோः தர்மா தர்மங்களுக்கு
கர்தா வ்யாஸ் கர்த்தாவாக ஆகிறார்
போக்தாஜீவக்ஷதஶ்ச துக்கங்களையுடை
யவராயிருப்பதால்
ஸ்ம்ருதா புஜிக்கிறவருமாகிறார்.

அ-கை. ஆத்துமாவிபுவானல் லோகாந்திர கமனாகமனாதிகள் எப்படிக்கு டுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।
तथालोकान्तरेदेहेकर्मणेच्छादिजन्यते ॥

யதாத்ரகர்மவஶதஃகாதாசித்கம்ஸுகாதிகம் ।
ததாலோகாந்தரேதேஹேகர்மணேச்சாதிஜந்யதே ॥ ककः ॥

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி
அத்ர இத்தேகத்தில்
கர்மவஶதஃ கர்மவசத்தினால்
ஸுகாதிகம் சுகதுக்காதிகள்
காதாசித்கம் ஒவ்வொருக்காலுண்டாகி
றவைகளோ

ததா அப்படி
லோகாந்தரே லோகாந்திரத்திலும்
தேஹே (உண்டாகிற) தேகத்தில்
கர்மணா கர்மத்தால்
இச்சாதி இச்சை முதலானவை
ஜந்யதே உண்டாகின்றது.

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்குப் போக்கு வரத்துக்கூடும் அதுஉபசாரம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்தும் கருத்துவாதிகளு முண்டெ தில்ன்ப பிரமாணமெதினில்.

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोत्रप्रमाणमितितेऽवदन् ..

வஸ்துவஸ்வபூஷ்யாவிஷ்ணுவெதாஷ்டாஷ்டஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர ।
கஜபூகாண்ணவஸ்ரஜெர்ரதுஷ்டாண்டிதிதெதவஷ்டு ॥ ௧௧௫॥

வஸ்வம்.ஷ இப்படியிருப்பதால்
வஸ்வபூஷ்யாகூவி ஆத்துமா சர்வகத ஸ்தானும்
ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ர போச்சுவ ஸ்துக்கள்
ஷாஷவெதாஷ்ட சம்பவிக்கக்கூடியவை
ஈது இந்த விஷயத்தில்
ஷஷ்டிஜ்ரஃ சகலமான
கஜபூகாண்ணஃ கர்மகாண்டமே
ப்ரமாணம். ஆகி பிரமாணமென்று
தெ அந்த வாதிகள்
ஈவஷ்டு சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயகோசத்தினும் ஆந்தரனை ஆனந்தமயனே, ஆத்துமாவென்று சொல்லி இப்போது இச்சாதிகுணங்களோடே கூடினவரென்ரோ அவரை யாத்துமாவென்று சொன்னது, மூன்னுக்குப்பின் விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்,

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्तसआत्मैषांपूर्वकोशोस्यतेगुणाः ॥

ஷுஷ்டயகொரொயவஷ்ஷவவரிசிஷ்யதெ ।
ஈவஷ்டிஷ்ஷுஜ்ரெஷ்டாவஷிவபூகொரொவஷ்யதெஷ்ணாஃ॥ ௧௧௬ ॥

யஃ யாதொரு
ஷுஷ்டயகொரொஃ ஆனந்தமயகோசன்
வஷ்டவ்ள சுஷுப்தியிலே
வரிசிஷ்யதெ மீதமாயிருக்கிறானே
ஈவஷ்டிஷ்ஷு அஸ்பஷ்டமான சைதன்யமே
ஷஷ்டூ அந்த ஆத்துமா
வஷாம் இந்த அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு
வபூகொரொஃ முந்தினகோசனுயிருக்கிறான்
ஈவ இவனுக்கு
தெ.ஷ்ணாஃ அவைகளின்குணங்கள்.

அ-கை. பாட்டாள் ஆத்துமாவுக்கு சித்ஜடரூபம் சொல்லுகிறார்கள்.

गूढंचैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

ஜஜவொயவ்வஷ்ஷிவதாம் ।
ஷுதுநொவ்ஷ்வதெஹாட்டாஷ்டதெ க்ஷெஷாகுதவ்ஷ்யதெஃ கூநி॥

ஷுதுநஃ ஆத்துமாவுக்கு
ஜஜவொயவ்வஷ்ஷிவதாம் சித்ஜடமான இரண்டுரூபத்தை
உதுக்ஷ்ய அனுமானித்து
ஜஜவொயவ்வஷ்ஷிவதாம் சித்ஜடமான இரண்டுரூபத்தை

ஹாட்டாஃ பாட்டாள் | வ்ரவதெ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஏதினுலெனில்.

உத்திதஷ்டதெஃ சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுடையஸ்மரணத்தினுலே | ஜிஷ்ணுதத்தோ சைதன்ய முள்ளெ டன்று அனுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाड्यस्मृतिरतदा ।
विनाजाड्यानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜொஹூத்வாததாஷ்வாப்ஸமிதிஜாட்யஸ்ம்ருதிரததா ।
வினாஜாட்யானுபூதிம்நகதஞ்சிதுபபத்யதெ॥ கூசு ॥

தததா அந்த சுஷுப்தியில்

ஜடஃ. ஜடமாய்

அபூவம் ஆகி

ஜாட்யஸ்ய தூங்கினேனென்று எழுந்தவனுக்கு

மிருதியிருக்கிறது | தததா அந்தக்காலத்தில்

ஜாட்யானுபவம் ஜாட்டியானுபவம்

விநா இல்லாமல் போனுல்

அநுபபத்தெஃ ஒருக்காலுமந்தகிந்தீ

நதுபபத்யதெ உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. சுஷுப்தியில்,அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிறார்.

द्रष्टुर्दृष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तिाततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டெரலோபஶ்சஶ்ருதஸ்ஸுப்திததஸ்வயம் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாமாத்மாகத்யோதவத்யுதஃ॥ கூஎ ॥

ஸுஷுப்தெ சுஷுப்தியில்

த்ருஷ்டுஃ அறிவுனுடைய

த்ருஷ்டெஃ ஞானத்திற்கு

அலோபஃ.அ லோபமின்மையால்

ஸ்ருதஃ (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது | ததஃ ஆகையினுலே

ஸ்வயம். கூடதா தானெ ஆத்துமா

அவித்யாதசை மின்மினிப்பூச்சிபோல

அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம்.ய-தஃ பிரகாசப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிறான்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्भविष्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஶஸ்யொஹயாத்மகவம்நகதஞ்சித்பவிஷ்யதெ ।
தெநசித்ரூபவனைவாத்மெத்யாஹுஸ்ஸாம்க்யாவிவெகிநஃ॥ கூஅ ॥

ஜாட்யாம்ஶம் நிரம்சமான (ஆத்துமாவி
ற்கு)
உலயாத்மகம் இரண்டுவிதமான தன்
மையானது
கூடும்ங்க எவ்வருத்தப்பட்டாலும்
ம.வழிஷ்யதி கூடமாட்டாது
தெரி ஆகையினால்
விவேகீநாம் விவேகிகளான
வாதவ்யாஸ சாங்கியர்கள்
விஜ்ஞாபோ.வன்ய சித்ரூபமே
சூத்ராஜ்ஞி ஆத்துமாவென்று
சூத்ரஸ்ஸ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांशःप्रकृतेरूपंविकारित्रिगुणंचतत् ।
चिदोभोगापवर्गार्थंप्रकृतिस्साप्रवर्तते ॥

ஜாட்யாம்ஶஃ ப்ரக்ருதெரூபம்விகாரி த்ரிகுணஞ்சதத் ।
விதொஹொகாபவர்கார்த்தம்ப்ரக்ருதிஸ்ஸாப்ரவர்ததே ॥ ககஅ ॥

ஜாட்யாம்ஶஃ ஜடமான அம்சமானது[ம்
ப்ரக்ருதெரூபம்பிரகிருதியின்ரூப
கஅ.ஐ அந்தப்பிரகிருதியின்ரூபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிகுணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
சித்தம் ஆத்துமாவுக்கு(அந்தப்பிரகிரு
திகற்பணையின்பிரயோஜனமெதற்.
கென்றால்)
ஹொகாபவர்கார்த்தம் போகமோக்ஷ
நிமித்தியம்
ஸ்ரா.ப்ரக்ருதிஃ அந்தப்பிரகிருதியான
ப்ரவதகரதெ பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்மந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौभेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थंपूर्वेषामिवचिद्भिदा ॥

அஸங்காயாஶ்சிதெர்பந்தமோக்ஷௌபேதாக்ரஹான்மதௌ ।
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம்பூர்வேஷாமிவசித்பிதா ॥ கஅ0 ॥

அஸங்காயாஃ அசங்கமான
சிதெஃ சைதன்யத்திற்கு
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
பேதௌ சொல்லப்படுகின்றன
அஸங்காயாஃ பிரகிருதிபுருஷவிவே
கமின்மையால்
பந்தமோக்ஷ
ங்களின்விவஸ்தைகளினுடையநிமி
த்தம் [க்குப்போல
பூர்வேஷாம் ஐமுந்தினவாதிகளு
ஜிஜ்ஞாஸாங்கியர்களுக்கும்ஆத்துமா
ஜிதா அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதிற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्ख्यातादृदसङ्ख्योहीत्यतस्स्मृता ॥

உஹதஃபரமவ்யக்தமிதிப்ரக்ருதிருச்யதே।
ஸ்ருதாவஸங்க்யாதாத்ருதஸங்க்யோஹீத்யதஸ்ஸ்ம்ருதா॥ கஅக ॥

ஸ்ருதிகள சுருதியிலே
உஹதஃ மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம். ஜீவ அவ்வியக்தமென்று
ப்ரக்ருதிஃ மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கத தன்மையும்
அதுபோல்
அஸங்கம் அசங்கர்
ஜீவ இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அதஃ ஆகையினாலே
ஸ்ருதிசுருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்
றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிர
காசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவரவாதிகளி ன் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக் கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सर्जावेभ्यःपरश्रुतः ॥

சித்ஸன்னிதௌப்ரவ்ருத்தாயாஃப்ரக்ருதெர்ஹிநியாமகம்।
ஈஸ்வரம்ப்ருவதெயொகாஸ்ஸர்ஜீவெப்யஃபரஸ்ருதஃ॥ கஅஉ ॥

சித்ஸன்னிதௌ அறிவின்சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயாஃ பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதெஃ பிரகிருதிக்கு(எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யொகாஃ யோகிகள்
ஈஸ்வரம்ஃ ஈசுவரனென்று
ப்ருவதெ சொல்லுகிறார்கள்
ஸர்ஜீவெப்யஃ ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பரஃ மேலானவரென்று
ஸ்ருதஃ.ஹி சொல்லப்படுகிறாரன்றே

அ-கை. பிரகிருதி புருஷாளுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தச் சுருதியேதெனில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதானக்ஷெத்ரஜ்ஞபதிர்குணெஸஇதிஹிஸ்ருதிஃ।
ஆரண்யகெஸம்ப்ரமெணஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதிதஃ॥ கஅங॥

ஸூத்ரகீ: சூருதியானது
வ்யாக்யாகர்த்ருஜீவபேதகீ: ஹி முக்கு
ணங்களுமொருமித்திருக்கிற பிரகி
ருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரெ
ன்றும்
ஸாக்ஷாத்: குணத்தலிவரென்றும்

உதி சொல்லுகிறது
சூத்ரகாரரண்ணிய உபநிஷத
வாக்யஸாக்ஷாத் தெளிவாய் [த்தில்
சூசனையாலே அந்தர்யாமியென்றசுவரன்
உபவாதித: ஹி சொல்லப்பட்டிருக்
கிறானன்றே.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, கர்மத்திரஞ்ஞானென்ப
து ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னுமந்தவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दार्ढ्यायोदाहरन्तिहि ॥

ஸத்ரவிகருஹாயஜ்ஞெவாதி நவஸ்வயுக்திபி: ।
வாகயாநயியதாவ்ரஜ்ஞாதார்டயாயொதாஹரஸ்திஹி ॥ கஎச ॥

வாதிகீ: வாதிகளானவர்கள்
ஸத்ர. ஸவி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபி: தங்கள்தங்கள்யுக்திக
ளாலே
கலஹாயந்தெ கலகம்பண்ணுகிறார்கள்

வாகயாநிஸவி சுருதிவாக்கியங்களேயும்
யதாவத்ரஜ்ஞ தங்கள்புத்திக்கெட்டின
வரையில் [ருட்டு
தார்டயாய தங்கள்மதம்திடப்படும்பொ
உதாஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறார்களன்றே.

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்கா
ண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेद्दशोजीववत्सोप्यसंगाचित् ॥

க்லேஸகர்ம விபாகைஸ்தாஸயைரப்யஸம்யுத: ।
புவிசேஷோபவேத்தர்சிஜீவவத்ஸோப்யஸங்காசித் ॥ கஎருஇ ॥

க்லேஸகர்ம விபாகைஸ்: அவித்தைமு
தலான பஞ்சக்லேசதன்பமென்ன
கர்மமென்ன இவைகளுடைய பரி
பாகமுதலானவைகளோடும்
தத்ஸம்பந்தை: அவைகளின்சேர்க்கை
களோடும்
ஸஸம்யுக்த: சேராதவராய்
ஸவி இருந்தாலும்

புருஷவிஸேஷ: புருஷர்களுக்குள்ளே
சிரேஷ்டரான
ஈஸ்வர: ஸகலேஸ்வரனாகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸ: ஸவி அந்தஈசுவரனும்
ஸஸம்பந்தி அசங்க சைதன்னிய
மென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசமென்கிறகிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள்கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கராஜல் நியமனமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्यनियंत्रिता ।

தயாவிவாஅவிஶேஷக்வாத்³ க⁴டதேऽஸ்யனியம்த்ரிதா ॥ கஂரு ॥

தயா. கூவி அப்படியிருந்தாலும்
வாஅவிஶேஷக்வாத் புருஷவிசேஷரா னதால்
கூஅ³ இவருக்கு
நியம்த்ரிதா நேமனமானது
க⁴டதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अन्यवस्थाबन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

கூவ்யவஸ்தா²வந்த⁴மோக்ஷாவாவதேதாமிஹான்யதா² ॥ கஂசு ॥

ஊஹ. கூந்யதா² இவரிடத்திலெப்படியில்லையென்றால்
வந்த⁴மோக்ஷங்களான [வை
கூவ்யவஸ்தா² விவஸ்தையில்
கூவதேதாம் ஆகிவிடும்

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயிருக்கிறரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भीषास्मादित्येवमादावसंगस्यपरात्मनः ।
श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

ஶீஷாஸ்மாதி³தி³த்யேவமாதா³வஸம்க³ஸ்யபராத்மனஃ ।
ஶ்ரு॒தம்தத்³யு॒க்தமப்யஸ்யக்லேஶகர்மாத்³யஸங்க³மாத் ॥ கஂள ॥

ஶீஷாஸ்மாதி³தி³த்யேவமாதா³ள இவரிடத்திற்பயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கிறரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில்
கூஅ³வ) அசங்கராயிருக்கிற [மை
வராத்மாவுக்கு பிரமத்திற்கேவுதல் தன்
ஶ்ரு॒தம் கூவி (வேதாங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அயுக்தத்தை யெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

க்லேஶகர்மாத்³யஸங்க³மாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமுதலான
தலாணதேசர்க்கையற்றிருப்தால்
கூஅ³ இவருக்கு
தத்³யு॒க்தம் அதுயோக்கியம்

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கசித்ரூபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।
निवेक्तृत्वंतुतत्क्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவாநாஉபயஸாமகவாதிஷுராதிநாஹ்யாவிவ ।
விவெகாபாஹதஃக்ரமகஉபாதிஷ்வாபாஸீநிதிழி ॥ கஅ ॥

ஜீவாநாம் கூவி ஜீவர்களும்	விவிவகாபாஹதஃ பிரகிருதிபுருஷவி
சுவஸாமகவாஸ அசங்கரானதால்	வேகமின்மையால்
க்ஷராதிஷு நஹி கிலேசாதிகளில்லை	க்ஷரகூடஸ்தாதிகிலேசகர்மம்முதலானது
கய சுவிவ அப்படி யிருந்தபோதி	வ்யாக்யாதீநிதம் முன்னேசொல்லப்ப
லும்	ட்டது.

அ-கை. தர்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருகிறவர்க்கு யேவுதற்றொழி லுண்டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறுயிருத்தற்பொருட்டு ஞானாதி மூக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानाशिश्यमन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநாமிஷ்யதெ ।
சுவஸாமவஸ்யநியந்த்ருத்வமயுக்தமிதிதார்கிகாஃ॥ கஎ ॥

தார்கிகாஃ தார்க்கீகர்கள்	வ்யாபிக்ஷாகுணாநு பிரயத்தினமென
சுவஸாமவஸ்ய அசங்கருக்கு	ன்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்
நியந்த்ருத்வாநியமனச்செய்கையானது	கள்
அயுக்தம் ஈதி நியாயமன்று என்று	ஈஸ்வரனுக்கிருக்கிறதாக
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன	இஷ்யதெ எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவனிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

வாவிஷெஷத்வமப்யஸ்யகுணைரெவ நசாந்யதா ।
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஇத்யாதிஶ்ருதிர்ஜகௌ ॥ கஎ ॥

டாவிஷெஷத்வம். கூவி. புருஷவிசே	லேயேயன்றி
கூவு இவருக்கு [ஷத்வமும்	கயா வேறேவிதத்திலேல
நாணைஃ எவ இந்தகுணங்களினு	ந.ச. இல்லை

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாஃசத்தியகாமரென்றும்[றும்	ஶ்ருதிஃ சுருதி
ஸத்யஸங்கல்பஃ சத்தியசங்கற்பரென்	ஜகௌ சொல்லுகிறது.
ஜத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை	

அ-கை. அதிலுங் தோஷமிருப்பதால் வேறுபக்ஷஞ் சொல்லுகிறார்.

नित्यज्ञानादिमत्त्वेस्यसृष्टिरेवसदाभवेत् ।
हिरण्यगर्भईशोऽतोलिङ्गदेहेनसंयुतः ॥

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்த்வேஸ்யஸ்ருஷ்டிரேவஸதாபவேத் ।
ஹிரண்யகர்ப⁴ஈஶோऽதோலிங்க³தே³ஹேநஸம்யுத: ॥ ककक ॥

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்த்வே நித்தியமானஞா	வஸ்யஸ்ருஷ்டிரேவ எப்போதும்பவிக்கும்
னாதிகளையுடையவரானதால்	ஸதா ஆகையினால்
ஈஶ்வர: இவருக்கு	ஹிரண்யகர்ப⁴: இரணியகருப்பரே
ஸ்யாத்ஸ்ருஷ்டி: ஸஜனம சிருஷ்டியே	ஈஶ்வரஸ் ஈசுவரனெனப்படுகிறார்.

அ-கை. அவருக்கு யென்னரூபமெனில்.

லிங்கதே³ஹேந லிங்கதேகத்தோட	ஸம்யுக்தஸ் கூடிக்கொண்டிருக்கிறவர்

அ-கை. இரணியகர்ப்பன் ஈசனென்பதில் என்னபிரமாணமெனில்.

उद्भूयब्राह्मणेतस्यमाहात्म्यमितिविस्तृतम् ।
लिङ्गसत्त्वेपिजीवत्वेनास्यकर्मादिभावतः ॥

உத்³பூ⁴யப்³ராஹ்மணே தஸ்யமாஹாத்ம்யமிதிவிஸ்தரம் ।
லிங்க³ஸத்த்வேபிஜீவத்வேநாஸ்யகர்மாத்³யபா⁴வத: ॥ ककख ॥

உத்³பூ⁴யப்³ராஹ்மணே உத்தேதமென்கிறபி	மாஹாத்ம்யம் மான்மியத்தை
ராமணத்தில்	இதி இந்தப்பிரகாரம்
தஸ்ய அவருடைய	விஸ்தரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. லிங்கதேக சம்பந்தமாகுமேபோது ஜீவனுகெனிலிவரெனில்.

ஈஶ்வர: அவருக்கு	கர்மாத்³யபா⁴வத: கர்மாதிகளில்லாமை
லிங்கதே³ஹேந லிங்கதேகம்	யால்
ஸதி இருந்தாலும்	ஜீவகோடி ஜீவத்வமில்லை.

அ-கை. லிங்கதேகம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு காணப்படாமையால் ஸ்தூல தேகசமஷ்டி பரிமாணியான விராட்டே ஈசுவரனென்று சொல்லுகிறார்.

स्थूलदेहंविनालिङ्गदेहोनकापिदृश्यते ।
वैराजोदेहईशोऽतस्सर्वतोमस्तकादिमान् ॥

ஸ்தூலதே³ஹம் விநாலிங்க³தே³ஹோ நக்வாபித்³ருஶ்யதே ।
வைராஜோதே³ஹ ஈஶோऽதஸ்ஸர்வதோமஸ்தகாதி³மான் ॥ ककग ॥

ஸ்தூலதே³ஹம் ஸ்தூலதேகத்தை	நக்வாபி³த்³ருஶ்யதே காணப்படவில்லை
விநா விட்டு	ஸதி ஆகையால்
லிங்க³தே³ஹ: லிங்கதேகமானது	ஸர்வதோ: நாலுவாக்கிலும் [பதான
ஸ்தாபி ஓரிடத்திலும்	ஸ்தகாதி³மான் சிரமுதலானதையுடை

விராட்புருஷனுடைய
தேஹம் தேகமே

ஈசுவரன்.

அ-கை. அதிருப்பதில் பிரமாணமெதனில்.

सहस्रशीर्षेत्येवऋग्विश्वतश्चक्षुरित्यपि ।
श्रुतामित्याहुरनिशंविश्वरूपस्यचिन्तकाः ॥

வஹஸ்ரஶீர்ஷேத்யேவருக்விஶ்வதஶ்சக்ஷுரிதியபி ।
ஶ்ருதமித்யாஹுரனிஶம்விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகாஃ॥ ககச ॥

விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகாஃ விராட்டுபாசகர்கள்

பவர்
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷேத்யேவ ஆயிரம்சிரசுடையவர் புருஷனென்ற [யும்
ஸ்ருதமித்யாஹுரனிஶம் இதுமுதலானவாக்கியத்தை
விஶ்வதஶ்சக்ஷுரிதி எங்குங்கண்ணுடை

ஆதி,சுவி என்றவாக்கியமும்
சுநிஶம் சதா
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறதென்று
ஆதி இவ்விதமாக
சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இதிலேயுந் தோஷஞ்சொல்லி மதாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सर्वतःपाणिपादत्वेकुम्यादेरपिचेशता ।
ततश्चतुर्मुखोदेवएवेशोनेरतःपुमान् ॥

ஸவதஃபாணிபாதத்வேகும்யாதேரபிசேஶதா ।
ததஶ்சதுர்முகோதேவஏவேஶோனேரதஃபுமான் ॥ ககஞ ।

ஸவதஃபாணிபாத ஆதி வாக்கியம்
குமி்யாதேரபி பூமிமுதலான
ஈஶதா ஈசுவரத்வமுண்டாகும்
ததஃ ஆகையினாலே

சதுர்முகஃ பிரமாவான
தேவஃ தேவ
ஈஶ்வரஃ ஈசுவரர்
இதரஃ மற்ற
புருஷர்
ந அன்று.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமெதனில்.

पुत्रार्थंतमुपासीनाएवमाहुःप्रजापतिः ।
प्रजाअसृजतेत्यादिश्रुतिश्चोदाहरन्त्यमी ॥

புத்ரார்தம்தமுபாஸீனாஏவமாஹுஃப்ரஜாபதிஃ ।
ப்ரஜாஅஸ்ருஜதேத்யாதிஶ்ருதிஶ்சோதாஹரந்த்யமீ ॥ ககசு ॥

புத்ரார்தம் பிள்ளையின் நிமித்தியம்
தம் அவரை

உபாஸீநாஃ வணவ உபாசிக்கிறார்கள்
சொல்லுகிறார்கள் [என்று

ப்ரஜாவதிஃ பிரம்மாவானவர்
ப்ரஜாஃ பிரஜைகளை
சுஷ்ருஜ உண்டு பண்ணினாரென்று
ஜகாதீஷ்ருதி.ய இது முதலான சுருதியையும்
சுசீ இந்தப்பிராஜாபத்யவாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூதஃவேதாஃகமலஜஸ்ததஃ ।
விஷ்ணோரவேஶஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநாஃ ॥ ககள ॥

விஷ்ணோஃ விஷ்ணுவினுடைய
நாபேஃ உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூதஃ உண்டானவராகையால்
கமலஜஃ அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்த வராயிருக்கிற
வேதாஃ பிரம்மா ஈசுவரனுகார்
தததஃ ஆகையினாலே
விஷ்ணோஃ விஷ்ணுவே
அவதாரஃ அவதாரமென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதாஃ பாகவதர்களான
ஜநாஃ ஜனங்கள் (சொல்லுகிறாகள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्गचशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगमामानिनः ॥

ஶிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டுஂஶார்ங்கசஶக்தஸ்ததஶ்ஶிவஃ ।
ஈஶோநவிஷ்ணுரித்யாஹுஶ்ஶைவாஆகமாமாநிநஃ ॥ ககஅ ॥

ஶிவஸ்ய.பாதள சிவனுடைய பாதங்
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு (கள்ள
சார்ங்கீ விஷ்ணுவானவர் அ
தகதஃ ஆகையினாலே (சக்தர்
ஶிவஃ ஈஶ்வரஃ சிவனே ஈசுவரன்
விஷ்ணுஃ விஷ்ணுவானவர்
நஈஶ ஈசுவரனில்லையென்று
சுசுஶைவாஃ ஆகமாபிமானிகளான
சைவர்கள் சைவர்களானவர்கள்
சுஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயஂஸாதயிதுஂவிக்நேஶஂஸோப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீஶம்காணாபத்யமதேரதாஃ ॥ ककக ॥

ஸஂ ஸுவி அந்த சிவனும்
வ்ரஜ்ரத்யயம் திரிபுறத்தை
ஹாயயித்வா ஜெயிக்க
விஹ்வேஶ விக்னேசுவரனை
ஸுவந்நஜயஸ பூஜித்தார் (அதினால்)
விநாயகஸ விநாயகரே
ஈஶஂஶ ஈசுவரனென்று
ஜாணாவேதயதிதராஸஂ கணபதி ம
தத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள்
வ்யாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல் லுகிறார்.

एवमन्वेस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

வஸவஏநயவ்வவவக்ஷாஹிஸாதெநரா நயாநயா ।
ஸஂதாயபுவாதகல்பாதீநாஸ்ரித்யஹ்ரதிவெதிரே॥ கஉ0 ॥

வஸவ இப்படி [வாதிகள்
ஸுநய பைரவமயிலாராதிகளான
ஹ்வஹ்ய தங்கள் தங்கள்
வக்ஷாஹிஸாதெநர பரஸ்பரத்திலிருக்கிற
துரபிமானத்தினாலே
நயாநய வேறு வேறுக
ஸஂதாயபுவாதகல்பாதீந் மந்திரங்களை
யும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங்
களையும் ஆசிரயித்து
வ்ரதிவெதிரே மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।
ஸஜ்ஜயபுரிணமாரப்ஹ்யஸ்தாவராஜ்ஜவாதிந:॥ கஉ0ி ॥

ஸஜ்ஜயபுரிணஂ அந்தர்யாமியை
ஸுரப்ய ஆரம்பித்து
ஸ்தாவராஜ்ஜவாதிந: ஸ்தாவரம்வ
றயிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனெ
ன்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஸ்ரீமத்திலும் காணப்படவில் லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

வஸ்துபுரகுவாகுவஂஸாதெஃகுலதெவகுவபுருஷாத்॥ கஉக ॥

ஸுரகுவாகுவஂஸாதெஃ அரசுளருக்கு
மூங்கில் முதலானவைகளை
குலதெவகுவபுருஷ குலதெய்வ
மாகக்கொண்டாடுவதால்
வஹ்ய அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்க
ளென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானல் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள் ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

தகூஹநிஶ்சயகாரெண நயாயொநிர்ணயஈஶ்வரே ।
வாகெவதிவதிவ்யாதாவுதஸ்ஸுடஸுவுதெ॥ கஉஉ ॥

தகூஹநிஶ்சயகாரெண	தத்வ நிச்சயம் ப
	ண்ண ஆவாஉள்ளவர்
நயாயமிதிவ்யாகரிணாம	யுக்தி யென்
	ன சுருதியென்ன இவைகளை விசா
	ரிக்கிறவர்களுக்கு
ஏஸுவரவஸ்து.	அத்வைதமான ஒரே
ஏவதிவ்யதே	ஞானமே
வ்யாஸ	உண்டாகிறது
ஸுத்ர	இந்த இடத்தில்
ஸ்ரீவ்யாஸ	அந்த ஞானமே
ஸ்பஷ்டம்	பிரகாசமாக
உச்யதெ	சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அதற்கனுமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யான்மாயினந்துமஹேஶ்வரம் ।
அஸ்யாவயவபூதைஸ்துவ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத் ॥

மாயாஞ்துவ்ரக்ருதிம்வித்யான்மாயினஞ்துமஹெஶ்வரம் ।
அவயவபூதைஸ்துவ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத்॥கஉக ॥

மாயாம்து	மாயையே
ப்ரக்ருதிம்	மூலப் பிரகிருதியென்று
வித்யாத்	அறியவேண்டியது
மாயினம்து	மாயாவியே
மஹெஶ்வரம்	மகேசுவரனென்றும்
இதம்	இந்த
ஸர்வம். ஜகத்	சகல ஜகத்தும்
அஸ்ய	இவருடைய [ஞலேயே
அவயவபூதைஃ.தது	அவயவங்களி
வ்யாப்தம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென் றுசொல்லுகிறார்.

இதிஶ்ருத்யனுஸாரெணன்யாயொநிர்ணயஈஶ்வரே ।
தயாஸத்யவிரோதஸ்ஸ்யாத்ஸ்தாவராந்தெஶவாதினாம் ॥

இதிஶ்ருத்யனுஸாரெணன்யாயொநிர்ணயஈஶ்வரே ।
தயாஸ்தாவிரொதஸ்ஸ்யாத்தாவராஜெஶவாதினாம்॥ கஉச ॥

இதி	இப்படி [தவியாலே
ஶ்ருத்யனுஸாரெண	சுருதியி னு
நயாயம்	ந்தில்நிர்ணயமானது
நியாயமென்றறி	[ல்
தயாஸ்யாத்	அப்படியிருந்துள்ளளவி
ஸ்தாவராந்தெஶவாதினாம்	அந்தர்யாமி
	யைஆரம்பித்துஸ்தாவரமீறுபரியெ
	ன்றுவாதிக்கிறவாதிகளுக்கு
விரோதம்	விரோதமன்றியிலி
	ருக்கிறது.

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக் தென்னரூபமெனில்,

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥
ஸாயாவெயம் தமொரூபிவா தாவநீயெ தத்ஈரணாஸ் ।
ஸுநுபூதிந்த தத்ரமாநம்ப்ரதிஜஜ்ஞெ ஸ்ருதிஸ்வயம்॥ ௧௨௫ ॥

மாயாசேயம்.ச. இந்தமாயையும் | தமொரூபமாயிருக்கிறது
அ-கை. எதினாலெனில்,
தாவநீயெ தாபநீயமென்றஉபநிஷத்தில்
தத்ஈரணாஸ் அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறபடியினால்
தத்ஸ்ருதிம் அந்தவிஷயத்தில்சுருதி யானது [ற
ஸுநுபூதிம் அனுபவரூபமாயிருக்கி
றதும். வேயம் பிரமாணத்தைத்தானே
ப்ரதிஜஜ்ஞே. பிரதிஞ்ஞைபண்ணியிரு
க்கிறது.

அ-கை. அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அனுபவமெனில்,

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्वप्नत्वादानन्त्यंतस्यमात्रवित् ॥
ஜலமொஹாதுகம் தச்செத்யநுபாவயதிஸ்ருதிஃ ।
ஆவாலகோபம்வ்யஷ்டஸ்வாபாத் தஜ்ஜ்ஞதவ்யாவ்ருதிஃ॥ ௧௨௬ ॥

ஸ்ருதிம் சுருதியானது [றும்
தத.ஜலம். அந்தமாயையைஜடமென்
றொஹாதுக.ம். மோகரூபமென்றும்
ஏதி இப்படி [விக்கிறது
அநுபாவயதி அனுபவமாகக்காண்பி
தவ்ய அந்தமாயை
ஸுஷுப்தியென்ற பிரளயாவஸ்தை
யின்வகையெல்லாருக்கும்
ஸ்வப்நத்வாத் பிரதிதாசமான படியினால்
ஆநந்த்யம் அந்தமாயையை அந்தமற்
றதென்றும் [றது
வ்யா.ஆவ்ருத்திஃ அந்தசுருதிசொல்லுகி

அ-கை. மோகசப்தத்திற்கும் ஜடசப்தத்திற்கும் அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनायत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठीभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥
அசிதாத்மகவடாதீநாம் யத்ஸ்வரூபம்ஜடம்ஹிதத் ।
யத்ரகுண்டீபவெத் புத்திஸ்ஸமொஹஇதிலௌகிகாஃ॥ ௧௨௭ ॥

அசிதாத்மகவடாதீநாம் ஜடவடிவமான
கடாதிகளுக்கு [ண்டோ
யத்ர.ஹ்ருதயம் யாதொருள்வரும்
தத ஜடம்.ஹி அதுஜடமாயிருக்கிற
தன்றோ
வை-ஜி: புத்தியானது
யத்ர எந்தமாயையினிடத்தில்
குண்டீபவெத் (சத்தென்றுவது அசத்
தென்றுவதுநிச்சயிக்கமாட்டாமல்)
மழுங்கிப்போகிறதோ

ஸ்ரீ அதுவே
ஶாஸ்த்ரீ.ஜ்ஞா. மோதமென்றும்

ஔகிகஸ்ரீ. லோகத்தார் (சொல்லுகி
றார்கள்

அ-கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பி
வித்திறார்.

इत्थंलौकिकदृष्टयैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।
ஈகூ⁰ஔளகிகதூஷ்டயைதத்ஸர்வைரப்யனுபூயதே॥ உஎ॥

ஈ ஔ இப்படி
வனகஸ. இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை
ஔளகிகதூஷ்டயா லோகதிருஷ்டியினல்

ஸர்வைஸ்ரீ.கவி சகலர்களினுலேயும்
அநுபூயதே நிஜமென்றனுபவிக்க
ப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிமாயை கடாதிகளைப்போல சர்வானுபவ சித்தமானல் இ
தைஞானத்தினல் நிவர்த்திக்கக் கூடாதெனில்.

युक्तिदृष्टयात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।
नासदासीद्विभात्वद्वान्नोसदासीच्चबाधनात्॥
யுக்திதிருஷ்டியாத்வநிர்வாச்யம்நாஸதாஸீதிஸ்ருதேஸ் ।
நாஸதாஸீத்விபாத்வாந்நாஸதாஸீச்சபாதநாத்॥ கஉஅ॥

யுக்திதிருஷ்டியா. கா. யுக்தியினுல்
ஸ்ரீர்க்கும்போது
சுத்விபாத்வ. வாத்தால் சொல்லமுடி
யாததாயிருக்கிற
நாஸதாஸீத்ஸ்ரீ சத்து அசத்தென்று
சொல்லக்கூடாதென்று

ஸ்ருதிதே. சொல்லுகிறசுருதியினலும்
விபாதகஸ்வா. லௌகீகர்களுக்கு தோ
ன்றுகிறபடியினலே
சுபாதகா. இல்லாததாகவும்
நிஸ்ஸ்ரீ. ஆகாது.

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறசுருதியை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्टयाश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥
வித்யாதூஷ்டயாஸ்ரூதம்தத்துச்சம்தஸ்யநித்யநிவ்ருத்தித:॥ கஉக॥

தஸ்ய அந்தமாயைரூபமானது
வித்யாதூஷ்டயா ஞானிகளினனுபவத்
தால்

நித்யநிவ்ருத்திதஸ் எப்போதுங்காணப்
படாமையால்
துச்சமென்றுசொல்லப்
ஸ்ரூதம், பட்டது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तुच्छाऽनिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा।
ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैश्चौतयौक्तिकलौकिकैः ॥
துச்சாநிர்வசநீயாசவாஸ்தவீசேத்யஸௌத்ரிதா ।
ஜ்ஞேயாசாயாத்ரிபிர்போதைஸ்ரௌதயௌக்திகலௌகிகைஸ்॥ கஉ஧॥

கூஹூ (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரி காலத்திலுமில்லாததாயும்)
சுகிவுயதீயா.ய (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
வாவஹீ. (ஜீவன்பேபோலே) வாஸ்தவமாயும்
ஊகி இப்படி

சுவுளதீயா இந்தமாயைமூவிதமாகு
ரோயா மாயையானது (ம்
வொயெஃ ஞானத்தினாலேயும்
ஸுளகியளதீகூளகிகெஃ சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகீகர்ளாலும்
தீ ஹீஜ்ஜேயா மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

अस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

சுவஸ்யஸத்வமஸத்வஞ்சஜகதோதர்ஸயத்யஸௌ ।
ப்ரஸாரணாச்சஸங்கோசாத்யதாசித்ரபடஸ்ததா ॥ கூகூ ॥

வீதுவடி. சித்திரபடமானது
ப்ரஹாரணாசு. விரிப்பதினாலும்
வஸங்கொசாசு.ய. சுருட்டுவதினாலும்
யயா எப்படி
தயா சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)

சுவுள இந்தமாயையானது (ஜாக்ரத்ஸ்வப்பனத்தில்)
சுவஸ்ஜஜதி. இந்தஜகத்திற்கு
வஸத்வ தோற்றத்தையும் [யும்
சுவஸத்வ.ய.(சுஷுப்தியில்) மறைப்பை
உஸ்ருயதி. காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतिर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

சுவஸ்தந்த்ராஹிமாயாஸ்யாதப்ரதீதிர்விநாசிதிம் ।
ஸ்வதந்த்ராபிததைவஸ்யாதஸங்கஸ்யான்யதாகிருதேஃ ॥ கூகூ ॥

விதிம்விநா அறிவைவிட்டு
சுவ்ரதீதெஃ தோற்றுமையால்
ரோயா மாயையானது
சுவ்ஸதந்த்ராஸ்யாத அஸ்வதந்திரையாயெப்படி இருக்கிறதோ

தயா வைவ அப்படியே
சுவஸங்கஸ்ய அசங்கரானஆத்துமாவை
சுவ்ரயாகிருதெஃ வேறுயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
ஸ்வதந்த்ராஹி ஸ்வதந்திரையாயும்
ஸ்யாத இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதென்றதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிறார்.

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

கூடஸ்தாஸங்கமாத்மானஞ்ஜகத்வேனகரோதிஸா ।
சிதாபாஸஸ்வரூபேணஜீவேஸாவபிநிர்மமே ॥ கஙங ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தா கூடஸ்தராயும்
ஸங்கம் அசங்கராயுமிருக்கிற
ஆத்மானம் ஆத்துமாவை
ஜகத்வேன ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.
சிதாபாஸ ஸ்வரூபர்களான
ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்றுசு
ருதியுஞ்சொல்லுகிறது

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ।
कूटस्थेनाऽनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ॥ கஙஙற ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபத்ரவ்ய உபத்திரவம் பண்ணுமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றுவென்பது கூடாததுபோல ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥
दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाऽद्भुतर्द्धिः ॥ கஙசு ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாத
தைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா அத்புதர்த்திஃ இதென்ன ஆச்சரியம்

தாம் அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே யெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அனுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாததுபோலவதி.

அ-கை. மாயை இத்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतस्सिध्यतिनान्यतः ॥
உதகேவஹ்நாவௌஷ்ண்யங்காடிந்யமச்மனி ।
மாயாயாமுகுடத்வஞ்சஸ்வதஸ்ஸித்யதிநான்யதஃ ॥ கஙரு ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவம் நிமிர்ச்சியும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

கூடுதி கல்லில் [மோ
கூடிநூ கடினமும்எப்படிஸ்வபாவ
மாயாயாஅப்படிமாயையினிடத்தில்
ஒவ்வடிகூஅ கூடார்ததைக் கூட்டி

வைக்கிறதும்
வுகஃ ஸ்வாபமாகவே
ஸிஐயுகி சித்தித்திருக்கிறது
நகூஅயுகிமற்றொன்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்குதிஷ்டானஞ் தெரியும்வரை மாயாகாரியம் சத்தியம்போலவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्तिलोकेयावत्तंसाक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।
धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैषेत्युपशाम्यति ॥

நவெத்திலொகெயாவத்தம்ஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிம் ।
யத்தெஉநஸிபஶ்சாத்துமாயைஷெத்யுபஶாம்யதி ॥ ஏகஈ ॥

லொகஃ ஜனமானது
கம் அந்த
ஸாக்ஷாஉ இந்திரஜாலக்காரணப்பிரத்தியக்ஷமாக
யாவஉ எதுவரையிலும்
நவெத்தி அறியவில்லையோ
தாவஉ அதுவரையிலும்
ஸ்வித்தூகீம் இந்திரஜாலமான அந்த

சமத்காரத்தைவாஸ்தவமாகவே
உநஸி மனதில்
யத்தெ தரிக்கிறார்
உபஶாம்யதி அவனையறிந்தபிற்பாடோ வென்றால்
வஷ்டா இது
மாயா ஊகி மாயையென்று
உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறார்.

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற கையாயிக்களான வாதிகளிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணுதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।
नचोदनीयंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசொத்யானிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।
நசொதநீயம்மாயாயாம்தஸ்யாஶ்சொத்யைகரூபதஃ ॥ ஏகஉ ॥

ஜகஉ ஜகத்தை [களிடத்தில்
வாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி
சொதயந்தி ஆக்ஷேபணைகள்
அ-கை. அதுவதினாலென்றால்.

தஸ்யாஃ அந்தமாயைக்கு

வ்யவஹாரிஷி பண்ணத்தக்கதன்றோ
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில் [ன்று
நசொதநீயம் ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கத
சொதயைகரூபதஃ ஆக்ஷேபமே
முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிகப்பிரசங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

चोद्येपियदिचोद्यस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥

சொதெ²யியதிசொதெ²ஃவ்யா தத்வொதெ²யொதெ²தயா ।
வரிஹார்யஃ ததஸ்சோதெ²ஃநவ நஃபுநர்தி சொதெ²தாம் ॥ கஙஅ ॥

சொதெ²ய் கூவி ஆக்ஷேபத்திலும்
சொதெ²ஃ வ்யாஜ யதி ஆக்ஷேபிப்பை யேயானல்
தத்வொதெ² அந்த ஆக்ஷேபத்தில்
உயா என்னலும்
சொதெ²தெ ஆக்ஷேபிக்கப்படும்
தத: ஆகையினாலே
சொதெ²ஃ ஆக்ஷேபமானது
வரிஹார்யஃ பரிஹரிக்கத்தக்கது
வ நஃ மறுபடியொருக்காலும்
ந வ்ரதி சொதெ²தாம் இப்படி ஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरायाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥

விஸ்மயைகஸரீராயாஃமாயாயாஸ்சோத்³யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:புத்³தி⁴மத்³பி⁴:ப்ரயத்நத: ॥ கஙக ॥

விஸ்மயைகஸரீராயாஃ ஆச்சரியப்படும்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயாஃ மாயையானது
சொத்³யரூபதஃ ஆக்ஷேபஸ்வரூபமாயிருப்பதால்
அந்வேஷ்யஃ இந்தமாயைக்கு
பரிஹாரஃ பரிஹாரமானது
புத்³தி⁴மத்³பி⁴ஃ புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்யஃ தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயையென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चयमितिचेत्तद्विनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥

மாயாத்வமேவநிஶ்சயமிதிசேத்தத்³விநிஶ்சிநு ।
லோகப்ரஸித்³த⁴மாயாயா:லக்ஷணம்யத்தத³ீக்ஷ்யதாம் ॥ கஙம ॥

மாயாத்வம் வனவ மாயையென்றசொல்லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்பதுனாலை இல்லையென்று
நிஶ்சயம் நிச்சயம்
நி சேத பண்ணவேண்டியதேயெனி
தத்³வி அப்படி.
நிஶ்சி நி நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்³த⁴மாயாயாஃ லோகப்பிரசித்தமான இந்திரஜாலம்முதலானமாயைக்கு
யத் தத³ீக்ஷ்யதாம் யாதொருலக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம் மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதுஂசக்யாவிஸ்பஷ்டஂபாஸதெசயா ।
ஸாமாயெதீந்த்ரஜாலாதௌலொகாஸ்ஸஂப்ரதிபெதிரெ ॥ ௧௪௬ ॥

யா யாதொன்று
நிரூபயிதுஂ ரூபித்ததற்கு
சக்யா முடியாததாயும்
விஸ்பஷ்ட உ பிரகாசமாயும் [தோ
பாஸதெ தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற
ஸா அது
சயா ஈதி மாயையென்று
இந்த்ரஜாலாதிகளில் [கள்.
லொகாஃ ஜனங்கள்
ஸஂப்ரதிபெதிரெ நன்றாக அறிந்

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतन्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டஂபாதிஜகச்செதமசக்யந்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயஂஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாததஃ ॥ ௧௪௭ ॥

இதம் இந்த
ஜகத் உ ஜகத்தும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
பாதி தோன்றுகிறது [மானது
தத் நிரூபணம் அதினுடையநிரூபண
சக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
கிஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபக்ஷபாதத பக்ஷபாதமில்லாம
ஜகத் ஜகத்தை (லே
மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
பஸ்ய பாரு.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचित् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தெநிகிலைரபிபண்டிதைஃ ।
அஜ்ஞானம்புரதஸ்தெஷாஂபாதிகக்ஷ்யாஸுபாதிசித் ॥ ௧௪௮ ॥

நிகிலைஃ சமஸ்தர்களான [ஞரும்
பண்டிதைஃ சுவி வித்துவான்களா
நிரூபயிதுஂ ஜகத்தைநிரூபணஞ்
செய்தற்கு
ஆரப்தெ ஆரம்பிவித்ததுள்ளளவில்
தெஷாஂ அவர்களுடைய
புரஃ முன்னர்
அஜ்ஞானம் அஞ்ஞானமே
பாதி விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पातिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यामित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

தெஹேந்ரியாதயொஹாவாஃவீயெ்ணொத்பாதிதாஃகயம் ।
கயம்வாததுரசைதந்யமித்யுக்தேதேகிமுத்தரம் ॥ உகச ॥

தெஹேந்ரியாதயஃ தேகேந்திரியம்மு
ஹாவாஃ பாவங்கள் (தலாய
வீயெ்ணு சுக்லத்திணுலே
கயம் எப்படி
உத்பாதிதாஃ உண்டுபண்ணப்பட்டன
தத்ர அந்ததேகாதிகளில்
சைதன்யமானது
கம்வாஇதிஎப்படிவந்ததென்றிப்படி
உக்தே கேட்கப்படுவையேயானால்
தே உனக்கு
உத்தரம் சமாதானம்சொல்ல
கிம் என்னஇருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறார்

वीर्यस्येषस्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

வீயஸ்யைஷஸ்வபாவஶ்சேத்கதம்தத்விதிதம்த்வயா ।
அந்வயவ்யதிரேகௌயௌபக்நௌதௌவந்த்யவீர்யதஃ ॥ உகரு ॥

வீயஸ்ய சுக்லத்திற்கே
ஏஷஃ இப்படி
ஸ்வபாவஃ தெஹேந்ரியாதிகளாகிறது ஸ்வ
பாவமேயானால்
தத் அது உன்னுலே
கதம் எப்படி
விதிதம் அறியப்பட்டது அதற்குசா
க்ஷியேதெனில்
யத் யாதெரு
அந்வய வ்யதி அன்வய வியதி
ரேகங்களேயாம்
தௌ அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெ
ப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில்
தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லை
யோ அங்கே தேகமில்லையென்பது
தான்
பக்நௌ ஹீன மலட்டுவீரிய
த்தினுலைவைகள் தடைபட்டுப்போ
கின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதே
காதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமெ
ன்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களா யிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் நடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனுடையும் கர்மத்தோடையும் சேர்ந்தவீரியத்தினுலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

அ-கை. இப்படி யடிக்கடிகேட்டதின்பின் சிவ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவேதெனில்.

நजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।
अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥
நஜாநாமிகிமப்யேததித்யந்தேசரணந்தவ ।
அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம்॥ கசஈ ॥

வதக்கு கிம் கூவி இந்தத்தேகாதியுண் டாகிறவித மின்னவிதமென்று
நஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறிய வில்லேயாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்
ஐகி என்று
கூஜை முடிவில்
தவ ஸரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னேன்
கூதோ ஹவ ஆகையினாலேயே
ஹோஜ்ஞோ மகான்கள்
கூவ்ய இந்தத்தேகாதிக்கு [தை
ஹேதவ ஜ்ஞாநி ஸ்வ இந்திரஜாலசாம்யத்
வ்யவஹ கி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அனிர்வசனீயமென்பதில் பெரியவர்களால் விசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्भवासेस्थितम्
रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।
पर्यायेणशिशुत्वयौवनजरारोषैरनेकैर्वृतम्
पश्यत्यत्तिभृणोतिजिघृतितथागच्छत्यथागच्छति ॥
வதஸ்மா தீஹவெந்த்ரஜாலமபரம்யத்பூ லுவாவஸ்தி தம்
ரெதஶ்சேத தீஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூ தநா நாரம்கூரம் ।
பர்யாயேணசிஶுத்வயௌவநஜராரோஷைரநேகைர்வ்ருதம்
பஶ்யத்யத்தி ஶ்ருணோதிஜிக்ரதிதயாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ கசள ॥

மஹாவாக்ய கர்ப்பவாசத்தில்
ஸ்திதம் இருந்த
யத்ரைதத் யாதொருசுக்லமுண்டோ
ஹஸ்தீஹக வடிவெ ஹ்ருதநாநாம் கூரம்
அதேகைகளாயும் தலையாயும் பாதங் களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்
ரெதஸி சேஷ்டிக்கிறது
வயவாயெண கிரமமாக
ஸிஶுகூயளவத } வாலிபம்பியளவன
ஜராவெஷ்டித } ம் ஜரையென்ற வேஷங்களான
கூநநிகிதம் அனேகங்களோடே
வ்ருதம் கூடினதாய்
பஶ்யதி பார்க்கிறது
கூத்தி சாப்பிடுகிறது
ஶ்ருணோதி கேட்கிறது
ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது
தயா அப்படி

மஹுகி போகிறது
சுய மறுபடி
சூமஹுகி வருகிறது (ஆகையால்)
வனகஹுஸ இதைக்காட்டிலும்

ஊஜாலம இந்திரஜாலமானது
சுவரம வேறே
கிம்வா என்ன இருக்கிறதென்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।
कधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

தெஹவத்வடயாநாதௌ ஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।
க்வயாநாகுத்ரவாவ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மான்மாயெதிநிஶ்சினு ॥ கசஅ ॥

தெஹவத தேகம்போலே
வடயாநாதௌ ஆலம்விதை முதலான
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து
விலோகயதாம பார்க்கத்தக்கது
க்வயாநா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற

குத்ர வா எவ்விடத்தில்
வ்ருக்ஷாஸ மரங்களிருக்கின்றன
தஸ்மாத ஆகையினாலே
மாயா ஈதி மாயையென்றே
நிஶ்சினு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तांवभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।
हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபிமானந்தெ தததார்கிகாதயஃ ।
ஹர்ஷமிஶ்ராதிபிஸ்தெது கண்டனாதௌ ஸுஶிக்ஷிதாஃ ॥ கசக ॥

நிருக்தள நிருக்தியில்
தெ அந்த
தார்கிகாதயஃ தார்க்கிகாதிகள்
அபிமானந்த அபிமானத்தை
தததெ வகித்திருக்கிறார்கள்
ஹர்ஷமிஶ்ராதிபிஃ ஹர்ஷமிசிரர்முத

கலானவர்களாலே
கண்டனாதௌ கண்டனம்முதலானகிரந்தத்தில்
தெ தே அந்ததார்க்கிகாதிகள்
ஸுஶிக்ஷிதாஃ நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतांस्तर्केषुयोजयेत् ।
अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥,

அசிந்த்யாஃகலுயெபாவாஃநதாம்ஸ்தர்கெஷுயொஜயெத் ।
அசிந்த்யரசனாரூபம்மனஸாபிஜகத்கலு ॥ கஞ்ச ॥

சுவிஜ்ஞாநி சிந்திக்கக்கூடாதுனவான
யெ ஹாவாநி யாதொருபாவங்கள்
வெஷு உண்டோ
தாநு அவைகளை
தர்க்கயுக்திகளிலே
ந யொஜயெசு சேர்க்கக்கூடாது

ஜகத் ஜகத்தானது
உபலா சுவி மனதினுலும்
சுவிஜ்ஞாயமாநகுவ சிந்திக்கக்கூ
டாதகற்பீன
வெஷு அன்றோ.

அ-கை. ஜகத்து அசிந்தியரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற்
றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिर्बीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदैवेकंसुषुप्तवानुभूयते ॥

சுவிஜ்ஞாயநாமஷ்டீஜஃசாயெதிநிஶ்சிநு ।
சாயாபீஜந்தத்தெவெகாவஸ்தாவநுலக்ஷியதே॥கருக॥

சுவிஜ்ஞாயநா இன்னபடி யென்று
சிந்திக்கக்கூடாது [னது
ஶக்திபீஜ கற்பனசக்திக்குப் பீஜமா
சாயா ஆதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுளங்
கேகாணலாமென்றால்

வஸ்தாவள வனசுஷ்டியிலேயே
தசு வனகு அந்தஞ்ஞான
சாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
அநுலக்ஷயதே அனுபவிக்கப்படுகிறதல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்ப தெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीजइवद्रुमः ।
तस्मादशेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
यावद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத்தத்ரலீநம்பீஜஇவத்ரும: ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோவாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா: ॥கருஉ॥
யாவத்ஹிவாஸநாஸ்தாஸுசைதந்யம்ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜ விதையில்
த்ரும இவ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ர அந்தமாயையில்
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்மூ
தலான ஜகத்து
லீநம் லயித்திருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே (டைய
சுவிஶேஷஜகத் சமஸ்த்த ஜகத்தினு

வாஸநாஸ் வாசனைகள்
தத்ர அந்த மாயையில்
ஸம்ஸ்திதா: இருக்கின்றன
யாவத் யாதொரு
வாவிவாஸநாஸ் புத்திவாசனைகளுண்
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
சைதந்யம் சைதன்யமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்களென்றெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

மெஹாகாஶவதஸ்பஷ்டசிதாபாஸோனுமீயதாம் ॥ கருக ॥

மெஹாகாஶவத் மேகாகாசம்போலே
ஸ்பஷ்ட சிதாபாஸன் விளக்கமற்ற சிதாபாஸன்
அனுமீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பம் தெரியாமல்போனாலும் கடஜலத்தில்பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्बीजंधीरूपेणप्ररोहति ।
अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாஹாஸமேவதத்பீஜம்தீ ரூபேணப்ரரோஹதி ।
அதோபுத்தௌசிதாபாஸோவிஸ்பஷ்டம்ப்ரதிபாஸதே ॥ கருக ॥

தத் ஸ. பீஜம் அந்த மாயாபீஜமானது
ஸாஹாஸம் ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே
தீ ரூபேண புத்தி ரூபமாக
ப்ரரோஹதி முளைக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
புத்தௌ புத்தியிலே
சிதாபாஸன் சிதாபாசனென்பவன்
விஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ப்ரதிபாஸதே பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமேபுத்தியிலிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனையிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்தி விருத்தியின்தன்மையை யடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இதிற்சற்றேனு மைய்யமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் மாயிகளென்பதற்கு சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு நிருஷ்டாந்தத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।
मेघाकाशजलाकाशाविवेवितौसुव्यवस्थितौ ॥

ஸாயாஹாஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதௌஶ்ருதம் ।
மெஹாகாஶஜலாகாஶாவிவேவிதௌஸுவ்யவஸ்தி தௌ ॥ கருஙு ॥

ஸாயா மாயையானது
ஸாஹாஸேந பொய்யாக
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
மேஹாகாஶ ஜலாகாஶௌ மேகாகாசம் கடஜலத்தில்
விவேவிதௌ பிரதிபிம்பம்
ஸுவ்யவஸ்தி தௌ நன்றாக நிலைபெற்றிருக்கிறது

ஜேஷாகாஶஜ்ஞாகாஶளஜ்ஞ மேகாகா சம்போல ஈசனென்றும் ஜ்ஞாகாச ம்போல ஜீவனென்றும்	கள அவர்கள் வஸ்துவஜ்ஞிகள முன்னமே விவஸ் தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதைத்ய ஸ்பஷ்டமாய் தான்பிரிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेवस्थिततुषारवत् ।
धीवासनाश्रिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥
ஜேவவத்ருதேதுஶாயாஜேவஜ்ஞிததுஷாரவகு ।
ஶீவாஹநாஶ்ரிதாஹாஸஜ்ஞதுஷாரஜ்ஞவத்ஜ்ஞிதஃ ॥ ௧௫ ॥

ஶாயா மாயையானது ஜேவவகு மேகம்போலே வகுஜ்மித இருக்கிறது ஜேவஜ்ஞிதகுஷாரவகு மேகத்தி லி ருக்கிற மழைத்துளிகள்போல ஶீவாஹநாஃ புத்திவாசனைகள்	துஷாரஜ்ஞவகு அந்த துளிகளிலி ருக்கிற ஆகாசம்போலே ஶ்ரிதாஹாஸஃ அந்த (வாசனைகளிலே) சி தாபாசன் ஜ்ஞிதஃ இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவசுவரர்க ளிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமே தெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्चुतोमायीमहेश्वरः ॥
ஶாயாஶீநஶ்ரிதாஹாஸஜ்ஞுதோஶாயீமஹேஶ்வரஃ ।

ஶாயாஶீநஃ மாயையின்வசமாயிருக்கி றவன் ஶ்ரிதாஹாஸஃ சிதாபாசனைஜீவன் ஶ்ருதஃ மஹேசுவரன்	ஶாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணி க்கொண்டவனென்று ஜ்ஞுதஃ (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட் டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்திவாசனைப் பிரதிபிம்பத்துக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொ ல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।
सौषुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥
एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥
அந்தர்யாமீசஸர்வஜ்ஞோஜகத்யோநிஸ்ஸஏவஹி ॥ ௧௫௮ ॥
ஸௌஷுப்தமாநந்தமயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிர்ஜகௌ ।
ஏஷஸர்வேஶ்வரஇதிஸோயம்வேதோக்தஈஶ்வரஃ ॥ ௧௫௯ ॥

ஸ. ஸஏ அவர் அந்தர்யாமியென்றும்	ஸர்வஜ்ஞஃ சர்வஜ்ஞனென்றும் ஜகத்காரணனென்றும்

ஸவஷுஷ்டம் சுஷுப்தியிலிருக்கிற
ஆனந்தமயனை
ப்ரகர்ஷி ஆரம்பவித்து
ஸஷிஃ இவரே
ஸர்வேச்வரரென்று
ஸவ இப்படி

ச்ருதிஃ (மான்டுக்கிய) சுருதி
ஜகாத.ஹி சொல்லுகிறதன்றோ
அயம் இந்த
ஆத்மா இவரே
வேதாந்தேஷு வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட
ஈச்வரஃ ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஜ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवाविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே தஸ்யைவ விப்ரதிபத்திரவதூ தாழி ।
ச்ருதார்த²ஸ்யாவிதர்க்யத்வான்மாயாயாம்ஸர்வஸம்ப⁴வாத் ॥

தஸ்ய அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே சர்வஜ்ஞத்துவமுதலானகுணமுண்டென்பதில்
ஏவ காம.ந.ஸவ ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
ச்ருதார்த²ஸ்ய வேதார்த்தமானது
அவிதர்க்யத்வாத் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத நிர்ணயமானதால்
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
ஸர்வஸம்ப⁴வாத் சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்பித க்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமே யெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्ययियंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

அயம்ய த்ஸ்ருஜதெவிஸ்வம் தத³ந்யயியம் புமான் ।
நகோபிஸக்தஸ்தெனாயம்ஸர்வெச்வர இதீரித: ॥ ககூ0 ॥

அயம் ஆனந்தமயனை இவர்
யத்.விஸ்வம் எந்தஜாக்கிரதாதிஜகத்தை
ஸ்ருஜதெ உண்டுபண்ணுகிறாரோ
தத³ அதை [ணுவதற்கு
அந்யயிதம் வேறுவிதமாகப் பண்
கஃ யாதொரு
வபுஷாபி.அவி புருஷனும்
ந.ஸக்தஃ சமர்த்தனுயில்லையோ
தெதெ ஆகையினாலே
அயம் இவர்
ஸவெச்வரரென்று ஈச்வரஸ்ரீஃ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஜ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥

சுஶேஷப்ராணிவுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்தி தாஃ ।
தாபிஃக்ரோடீக்ருதம்ஸர்வந்தேநஸர்வஜ்ஞஈரிதஃ॥ ககூக॥

சுஶேஷப்ராணிவுத்தீநாம்	சகலப்பி
	ராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநாஃ	வாசனைகளானவை
தத்ர	அந்தசுஷுப்திசம்மந்தமான
ஸம்ஸ்தி தாஃ	மாயையிலிருப்பதால்
தாபிஃ	அவைகளிலுலே
க்ரோடீக்ருதம்	சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம்	சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந	அந்தவாசனைகளையறிவதினுலே
ஸர்வஜ்ஞஃ	சர்வஞ்ஞரென்று
ஈரிதஃ	சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினுல் அறியப்பட வில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहृश्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥

வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹ்ருஶ்யதே ।
ஸர்வபுத்தீஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம்॥ககூ௨॥

வாஸநாநாம்	வாசனைகளானவை[தால்
பரோக்ஷத்வாத்	பரோக்ஷமாகஇருப்ப
ஸர்வஜ்ஞத்வம்	(அதை யறிகிற சர்வ
	ஞ்ஞத்துவம் [யன்றோ
ந ஹ்ருஶ்யதே	பார்க்கப்படவில்லை
ஸர்வபுத்தீஷு	சர்வ புத்திவிருத்தி
	களிலே
தத்	அதை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
வாஸநாஸு	வாசனைகளிலே (சர்வ
	ஞ்ஞத்துவமுண்டென்று) [கது.
அநுமீயதாம்	அனுமானம்பண்ணத்தக்

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத் துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென் றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொ ல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥

விஜ்ஞாநமயஸ்ஸ்வுஷ்கோஶேஷ்வந்யத்ரசைவஹி ।
ஸஞ்ஜிஷ்ணுர்யஸ்ய தித்தாஸ்யாஸ்தாம்வ்ரஜேத் ॥ ககூங॥

விஜ்ஞானமயன் முதலான
கொசெஷு கோசங்களிலும்
சுநு சு பிருதிவிமுதலானமற்ற
வஸ ஹி இடங்களிலும்
சுஜி உள்ளே

கீவ்நு இருந்துகொண்டு
யமயதி நியமனம் பண்ணுகிறார்
தெந அதினாலே [தலே
சுஜய-ந்தி-தா அந்தரியாமியாயிருந்
வ்ரஜந அடைகிறார்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धेरितिष्ठन्नान्तरोस्याःधियानेश्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

வாஜஸ திஷ்டஞ்ஞாந்தரோஸ்யாஃயியாநேச்யஶ்சதீவபுஃ ।
யியமந்தர்யமயதீத்யேவம்வெதெநவொஷிதம் ॥ ககூச ॥

வாஜள புத்தியிலே
கீவ்நு இருந்துகொண்டு
சுவஸ்யாஃ இந்த புத்திக்கு
சூஜரஃ சூட்சுமரூபமாகவும்
யியா புத்தியினாலே
ரஸ்ஷ்யஃ ஈ பார்க்கப்படாதவராயும்
தீவவஃய புத்தியாகிற வடிவத்தை
யுடையவராயும்

யியா புத்தியை
சுஜஃ உள்ளே இருந்து
யமயதீஜி நியமனம் பண்ணுகிறவ
ராயுமிருக்கிறரென்று
வஸவ இப்படி
வெதெந வேதத்தினாலே
வொஷிதம் கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥

தஞ்ஞுவெடெஸ்திதொயத்வதுபாதாநதயாததா ।
ஸவொபாதாநரூபித்வாத்ஸர்வத்ராயமவஸ்திதஃ ॥ ககூஞ ॥

தஞ்ஞுஃ நூலானது
வடெ வஸ்திரத்தில்
உவாதாநதயா உபாதானகாரணமாக
யதா எப்படி
ஸ்திதஃ இருக்கிறதோ
தீயா அப்படி

சுயம் அந்த (ஈசுவரனும்)
ஸவொ-பா வாதா நரூபித்வாத் சர்
வோபாதானகாரணரானதால்
ஸவ-த்ர சுவஸ்மிந்ஃ சகலத்திலு மி
ருக்கிறார்.

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சார்வத்திலுமிருந்தால், தூலப்பொருளென் காணப்படவில்லையானில், அப்படி பார்க்கியவஸ்துவா யில்லாததினால் காணப்பட டவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्ततोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

வடாதப்யாந்தரஸ்தந்துஸ்ததோரப்யம்சுராந்தரஃ ।
ஆந்தரத்வஸ்யவிஸ்ராந்திர்யத்ராஸாவனுமீயதாம் ॥ ௧௧ ॥

வடாத.அபி	வஸ்திரத்தைக்காட்டி-
தந்துஃ	நூலானது [லும்
ஸ்தாதஃ	சூட்சுமம்
ததோரபி	நூலைக்காட்டிலும்
அம்சுரந்தஃ	பஞ்சானது
ஸ்தாதஃ	சூட்சுமம்
யத்ர	எந்தவிடத்தில்
ஆந்தரத்வஸ்ய	சூட்சுமத்திற்கு
விஸ்ராந்திஃ	நிர்ணயித்தல்
அஸாவ	அந்தஇந்தவஸ்து
அநுமீயதாம்	அனுமானிக்கத்தக்கது.

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அணுத்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஓரிடத்தில் முற்றுபெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி சூட்சுமமா யிருந்தாலும் (குதிர்போல) வெளியில்லா மையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्येतेततोयुक्तिश्चातभ्यामेवनिर्णयः ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாமதர்ஶநேப்யயமாந்தரஃ ।
நவீக்ஷ்யேதேததோயுக்திஶ்சாதப்யாமேவநிர்ணயஃ ॥ ௧௨ ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம்	இரண்டுமூன்றுகளான சூட்சுமத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
அதர்ஶநே	பார்வையிலேயும்
அபி	இவர்
ஸ்தாதஃ	அதிசூட்சுமமானதால்
நவீக்ஷ்யேத	பார்க்கப்படமாட்டார்
இதி	என்று
யுக்திஶ்சான்னாநுமிதியினும்	அந்தரியாமியான சித்தன் றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினும் [னை.
நிர்ணயஃ	நிர்ணயிக்கத்தவர்தா

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्विपर्यया ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

வடாரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்படஸ்தந்தோர்விபர்யயா ।
ஸர்வரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்ஸர்வமஸ்யவபுஸ்ததா ॥ ௧௩ ॥

வடமுலெவண தூலேவஸ்திரூபமா
ஹஷ்ணாகை இருப்பதினாலே (ய்
கணோம் நூலுக்கு
வபுஷம் சரீரமானது
வடம் வஸ்திரம்
யயா எப்படியோ

தயா அப்படி
வஹுமுலெவண சர்வரூபமாய்
ஹஷ்ணாகை இருப்பதினாலே
ஹவும் சமஸ்தமும்
சுவ இவருடைய
வபுஷ வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
तथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

தஞ்தோஸ்ஸங்கோசவிஸ்தாரசலனாதௌபடோயதா ।
சுவயமேவதிநஸ்வாதந்த்ர்யம்படேமநாக் ॥ ககூக ॥
தயாஜ்ஞயாந்தர்யாம்யயம் தயாவாஸநயாயதா ।
விக்ரியேதததாவஶ்யம்பவத்யேவநஸம்ஶயஃ ॥ கஞ0 ॥

கணோ நூலிலுடைய
ஹஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌ சங்கோச
விஸ்தாரமென்ன, சலன
மென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
வடம் வஸ்திரம்
யயா எப்படி
சுவயமேவ அவசியமாகவே
ஹவதி ஆகிறதோ
வபு நூலினிட்டவஸ்திரத்தில்
நாகை சிறிதும்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வதந்திரமில்லையோ

தயா அப்படி
சுயமேவயந்தர்யாமி இந்த அந்தர்யாமியும்
யத்ர எந்த இடத்தில்
யயா யாதொரு
வாஸநயா வாசனையோடே
யயா எப்படி
விக்ரியேத விசாரிக்கிறாரோ
தயா அப்படியே
சுவயமேவ அதுநிச்சயமாக
ஹவதி ஹவ பவிப்பதில்
வஸம்ஶயஃ ந சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தசுருதிக்கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेऽर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஈஶ்வராஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேஶேஜுர்ஜுநதிஷ்ட்தி ।
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா ॥ கஞக ॥

சுஜ்ஞானி ஏ அர்ஜ்ஞ
ரஸ்வரஃ ஈசுவரனவர் (ளுடைய
ஸர்வஜ்ஞதாதிஃ சர்வப் பிராணிக
ஹ்ருத்தேசே இருதயஸ்தானத்தி
லிருந்து

யஜ்ஞாநுஷாணிதேகாபிமானிகளான
ஸர்வபூதாதி சர்வஜீவர்களையும்
மாயயா மாயாசக்தியினாலே
ஸ்ருஷ்டி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमय्यास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமய்யாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்தி தாஃ ।
ததுபாதாநபூதேசஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு ॥ ௧௯ ॥
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா ।
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் ॥ ௧௯ ॥

ஸர்வபூதாநி சர்வபூதங்களென்ப
விஜ்ஞாநமயாஃ விஞ்ஞானமயர்ள் (து
தே அந்த ஜீவாள்
ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில்
ஸ்திதாஃ இருக்கிறவர்கள்
ததுபாதாநபூதேசஃ அவர்களுக்
கு உபாதானரான ஈசர்
தத்ர அந்த இடத்திலே
விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவை
க்கிறார்

வை அன்றே
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம் எந்திரமென்
பது தேகாதியானகூடு
ஸமாரோபிதா அபிமானமே
ததாரோஹஃ அதில்ஏறுகிறது :
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திஃ வி
திநிஷேதங்களிலே பிரவர்த்திக்கிறதே
ஸ்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக
ஸ்மரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேணதத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபதஃ ।
ஸ்வசக்த்யேசோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் ॥ ௧௯ ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவாளுடைய
ரூபமாகவே
தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபதஃ அவருடைய
பிரவர்த்திகாணப்படுவதாலும்
ஸ்வசக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியினா
ஈசஃ ஈசுவரன் (லேயே

ವಿಕ್ರಿಯತೆ ವಿகாரப்படுகிறார்
ಸಾಯಯಾ அந்தமாயையினாலேயே
ಜ್ಞಾನೇ சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
ತಿಷ್ಠತಿ இருக்கிறான்றே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

ಅಂತರ್ಯಮಯತೀತ್ಯುಕ್ತ್ಯಾಯಮೇವಾರ್ಥಶ್ಶ್ರುತೌಶ್ರುತಃ ।
ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಷ್ವಸರ್ವತ್ರನ್ಯಾಯೋಯಂಯೋಜ್ಯತಾಂಧಿಯಾ ॥

அந்தः உள்ளே இருந்து
யமயதி.ஈதி நியமனம்பண்ணுகிறாரே
உக்த்யா சொல்லினாலே (என்கிற
அயம் அவ சொல்லப்பட்ட
அயம்: இந்த அர்த்தமே
श्रुतिகள சுருதியில்
श्रुतः கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ருதிவ்யாதிஷு பிருதிவிமுதலான
அவயவ சகலங்களிலும்
அயம் நியாயः இந்த நியாயமானது
யியா புத்தியினாலே
யொஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிக்கிறார்.

जानामिधर्मंनचमेप्रवृत्तिःजानाम्यधर्मंनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ಜಾನಾಮಿಧರ್ಮಂನಚಮೇಪ್ರವೃತ್ತಿಃಜಾನಾಮ್ಯಧರ್ಮಂನಚಮೇನಿವೃತ್ತಿಃ ।
ಕೇನಾಪಿದೇವೇನಹೃದಿಸ್ಥಿತೇನಯಥಾನಿಯುಕ್ತೋಸ್ಮಿತಥಾಕರೋಮಿ ॥

யத்தம் தர்மத்தை
ஜானாமி அறிவேன்
மே எனக்கு
ப்ரவृத்திः அதில் பிரவிருத்தியும்
ந.ச வரவில்லை
அயத்தம் (இது)அர்த்தமென்று
ஜானாமி அறிவேன்
மே எனக்கதில்
நிவृத்திः நிவர்த்தியும்
ந.ச வரவில்லை
ஹृதி இருதயத்திலே
ஸ்திதேந இருக்கிறவரான
கேந.அபி யாரோ ஒரு
தெவேந தெய்வத்தினாலே
யயா எப்படி
நிய-க்தோஸ்மி ஏவப்படுகிறேனோ
தயா அப்படி
கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தினம்வீணுமேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः ।
ईशःपुरुषकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

ஸாயுஜ்யாராதனாரூபாணாமேவாஸ்ய தாத்பர்யாத் ।
ஈஸ்வரஸ்யாராதனாவ்யாபாரவிவிதத்வாத் ॥ ५५९ ॥

ஆராதனாரூப புருஷப்பிரயத்தி	ஈஸ்வரன்
கூடிய பிரயோஜனம் [னத்தினாலே	ஆராதனா } புருஷப் பிரயத்தத்தி
ஸாயுஜ்ய இல்லை என்று	ரூபாணாம் } னவழியாகவே
ஏவம் இப்படி	விவக்ஷிதம் எவகிறோ (ஆகையால்
ஆஸ்தாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று	புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந்
தத் யாதொரு காரணத்தினாலே	தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவராராதிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறானென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

ईदृङ्नोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीर्जनिः ॥

ஈத்ருங்நோதேநேச்வரஸ்யப்ரவ்ருத்திர்மைவவார்யதாம்।
தத்ராபீசஸ்யபோதேநஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீர்ஜநிஃ॥ ५५அ ॥

ஈத்ருங்நோதேந இத்தகைய ஞான	தத்ரா.கூடி அப்படி இருந்தாலும்
த்தினாலே	ஈச்வரனேசகலகர்த்தாவெ
ஈசஸ்வரன்	னென்கிற ஞானத்தினாலே [ன்ற
ப்ரவ்ருத்தி எவகிறதென்பது [ன்று	ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீர்ஜநிஃ தனக்குஅசங்க
ந.வவ.வாயுகாம் தடுக்கத்தக்கவர	த்துவஞானமுண்டாகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्रुतयस्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥

தாவதாமுக்திரித்யாஹுஃச்ருதயஸ்மிருதயஸ்ததா।
ச்ருதிஸ்மிருதீமமைவாஜ்ஞேஇத்யபீச்வரபாஷிதம்॥ ५५क ॥

தாவதா ஞானசங்கனென்றறிந்த அவ்	சூஹ.ஃ சொல்லுகின்றன
வளவினாலே	ச்ருதிஸ்மிருதீ. கூடி சுருதி ஸ்மிருதிக
முக்திஃ.ஹி முக்தி என்று	ளே.வவ என்னுடைய [ளும்
ச்ருதயஃ சுருதிகளும்	சூஜ்ஞே.ஹி ஆஞ்ஞைகளென்று
தத்ரா அப்படியே	ஈசஸ்வராஹாஷிதம் ஈசுவரனால் சொல்லு
ஸ்மிருதயஃ ஸ்மிருதிகளும்,	ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதேயெனில்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतस्यादन्तर्यामित्वत.पृथक् ॥

சூஜ்ஞயாலீ கிஹெத ுக்வம்லீஷாஷ்மாதி திஹிஸ்ரு ுதம் ।
வஸவெ ுஸ்வா ுக்வமெத ுத்ஸ்யாதந்தயர்யாமித்வத.ப்ருதக் ॥ கஅ० ॥

சூஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினாலே
லீகிஹெத ுக்வம் பயத்துக்குக்காரண
மென்று
லீஷாஷ்மாக இவருக்கேவாயுவாதிகள்
பயந்து நடக்கிறார்கள்
ஹி.ஹி என்றும்
ஸ்ரு ுதம் சுருதிசொல்லுகிறது

சுஜ்ஞயாகிக்வதம் (அந்த ஹேதுவினா
லே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
வ்யதிக் வேறுக
வதக்ஷ இந்த
வஸவெஸ்வா ுக்வம்சர்வேசுவரத்துவமும்
வ்யாக இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலு மீசுவராஞ்ஞைபால் பிரவர்த்திநடக்கிற தென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

வத தவ்யவாசுக்ஷரஸ்யப்ரஸாஸநஇதிஸ்ரு ுதிஃ।
சுஜ்ஞஃப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாயம்ஜநாநாமிதிஹிஸ்ரு ுதிஃ ॥ கஅக ॥

வததவ்ய சகலநடவடிக்கையும்
சுக்ஷரவ்யவ நாசரகிதரான இந்த
ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஸாஸநம்.இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஸ்ரு ுதிஃ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
சுயம் இவர்

ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
சுஜ்ஞஃ உள்ளே
ப்ரவிஷ்டஃ பிரவேகித்து
ஸாஸ்தா சிட்சிக்கிறாரென்று
இதி இப்படி [தன்றோ.
ஸ்ரு ுதிஃ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற

அ-கை. இவரேஜகத்துக காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवाप्ययकृत्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷஃப்ரபவாப்யயகர்த்ருத்வதஃ।
சுவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரளயௌமதௌ ॥ கஅஉ ॥

வதஷஃ இவரே
ப்ரபவாப்யயகர்த்ருத்வதஃ உற்பத்தி நா
சங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநிஃ ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத ஆகிறார்

சுவிர்பாவதிரோபாவள தோற்றி
வதைத்து மறைப்பதே [களாக்
உத்பத்திப்ரளயங் சிருஷ்டிப்பிரளயங்
மதள அபிப்பிராயம்.

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களே திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलंजगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

சூவிஹாவய தீவ்வஹி நீயீ நம்வகலுஜகத் ।
பூராணிகர்ம வஸாதெஷவபடொய வத்ப்ரஸாரிதஃ ॥ ௧௮ ॥
வாநவஹி நொஹாவய தீவ்வா தூநெவாவியுஜகத் ।
பூராணிகர்ம க்ஷயவஸாத்தூகொசி தவபடொயதா ॥ ௧௮ ॥

வ்ஹீநு தன்னிடத்தில்
விஹ்தம் லயித்திருக்கிற
வகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
வனஷ்ஃ இவர்
பூராணிகர்மவஸாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
படஃ சித்திரபடமானது
யதா எப்படி
பூஸாரிதஃ விரிக்கப்படுகிறதோ
சூவிஹாவய தீ அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றிவைக்கிறார்
பூராணிகர்ம க்ஷயவஸாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம்வருங்காலத்தில்
தூகொசிதபடஃ சுருட்டின படம்
யதா எப்படியோ
தூ தீ நிவன அப்படி தன்னிடத்தில்
சகலம் சகலமான (லீலையை)
ஜகத் ஜகத்தையும்
வநஃ மறுபடி
திரோபாவய தீ மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्रौसुप्तिबोधावुन्मीलनानिमीलने ।
तृष्णाभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிவஹ்ஸ்ச வஹ்நிபொயாவுந்மீலநநிமீலநெ ।
தருஷ்ணாபாவமநொராஜ்யெ வஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ ॥ ௧௮ ॥

ராத்ரிவஹ்ஸ்ச இராப்பகல்
வ போலும்
உந்மீலநநிமீலநெ கண்திறந்து மூடுவதுபோலும்
தருஷ்ணாபாவமநொராஜ்யெ தூர்வ்ஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயங்களென்ற

அ-கை. ஈசவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமும் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணமபட்சமும் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தை யாசரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

ஆவிலுாவுதிரொஹாவஸக்திமத்வெநஹெதுநா ।
ஆரம்பபரிணாமாதிசொத்யாநாம்நாத்ரஸம்பவஃ ॥ கஅசு ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணு
கிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற
ஹெதுவினாலே

ஆரம்பபரிணாமாதிசொத்யாநாம் ஆர
ம்பவாதபரிணமவாதமுதலான ஆ
ட்சேபங்களுக்கு
இந்தவேதாந்தத்தில்
ஸம்பவித்த இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசவரன்தானே, சேதனசேதனங்களுக்குக் காரணமாக எப்படி யாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

அசெதநாநாம்ஹெதுஸ்யாஜ்ஜாட்யாம்ஸெநேஸ்வரஸ்ததா ।
சிதாபாஸாம்ஸதஸ்த்வேஷஜீவாநாம்காரணம்பவேத் ॥ கஅள ॥

ஈசுவரன் ஈசுவராதனவர்
ஜாடியானதமோகுணத்
தால்
அசேதநங்களுக்கு ஜடமானதமோகுணத்
தால்
ஜீவர்களுக்கும்
காரணராக
ஆகிறார்.

அசேதநாநாம் ஜடமானதமோகுணத்தால்
ஈசுவரஃ ஈசுவராதனவர்
ஜீவாநாம் ஜீவர்களுக்கும்
காரணம் காரணராக
ஏவ ஆகிறார்.

அ-கை. சுரேசுவர மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानक्षेत्राणांचित्प्रधानांचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुना ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

தமஃப்ரதாநக்ஷேத்ராணாம்சித்ப்ரதாநாம்சிதாத்மநாம் ।
பரஃகாரணதாமேதிபாவநாஜ்ஞாநகர்மபிஃ ॥

ஊதிவாதி-ுகுகாரெணஜலெதநஹெதுதா |
வாரூரதுநவனவொகுகாரெஸ்வாவெுகிவெஸதசு ॥ கஅசு ॥

வாரூ பரமாத்துமாவே
தசிவ்யாரூ தமோகுண பிரதான
ரூத்ராணாரூ ஜடங்களுக்கும் [ராகி
ஹிதவாரூம் சித்துபிரதான்ராய்
ஹிதாத்மாரூ ஜீவர்களுக்கும்
ஹாவபாஜதாரூகுசிஹிரூ பாவனை ஞான
ம் கர்மங்களால்
காரணதாரூ காரணத்துவத்தை
வனகி அடைகிறார்
ஹதி இப்படி

வாகி-ுகுகாரெண வார்திககாரராலே
ஜடவெதநஹெதுதாரூ ஜடத்துக்கும்
சித்துக்கும்காரணமாக
வாரூதாதுநவனவ பரமாத்துமாவுக்கே
(சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஸாஸ்ராஸ்ரு மி உதா ஈசுவரனுக்குச்
சொல்லப்படவில்லை
ஹதி வெஸ்ரன்றுசொல்வையேயானால்
தசு ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வது போல், தத்பத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னரென்று பரிகரிக்கிறார்.

अन्योन्याध्याससमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरःब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

சுஜெந்யாந்யாத்யாஸஸ்தாவிஜீவகுடஸ்தயொரிவ |
ஸாஸ்வராஸ்ரவ்ரஹ்மணொஸ்ஸித்தங்கரூக்வாவ்ரூதெஸுரெஸ்வராஸ் ॥

ஜீவகுடஸ்தயொரூவ அஞ்ஞானிகள்
ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியா
த்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
சுத்தரூக்வி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
சுஜெந்யாந்யாத்யாஸரூ அன்னியோன்னி
யாத்தியாசத்தை

ஸாஸ்வராஸ்ரஹ்மணொரூ ஈசுவரனுக்கும்
பிரமத்திற்கும்
ஸித்தரூ கரூக்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரெஸ்வராரூ சுரேசுவரர்
ப்ரூதெ சொன்னார்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னரென்பது, நீரென்னமா யறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवायवग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

ஸத்யஂஜ்ஞாநமநந்தஂயத்³ ப்³ரஹ்மதத்³வா ஏஷகலி தாஃ।
வவாயு:க்ஷிஜ்ஜ்யோதிராபய:ப்ருதி²வ்யவிஸ்²வஸ்ய தா⁴த்ரீ ॥ ககக ॥

ஸத்யம் அழிவற்றதாயும்
ஜ்ஞாநம் அறிவாயும்
அநந்தம் அனந்தமாயும்
யத்³ ப்³ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
தஸ்மாத் அதில் நின்றும்
வவாயு:க்ஷிஜ்ஜ்யோதிராபய:ப்ருதி²வ்யவிஸ்²வஸ்ய தா⁴த்ரீ ஆகாசம்வாயுஅக்கினிஜலம்பூமிஓஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்
ஏஷ: உகி உண்டாயின வென்று | ஸ்ருதிஃ சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टिस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याद्ध्यासइष्यते ।

ஆபாதத்³ருஷ்டிஸ்தத்ர ப்³ரஹ்மணோ பா⁴திஹேதுதா ।
ஹேதோஸ்²சஸத்யதாதஸ்மாத³ந்யோந்யாத்⁴யாஸ இஷ்யதே ॥ ககக ॥

ஆபாதத்³ருஷ்டிஃ மேலெழுந்தபார் வையினுலே
தத்ர அந்தசுருதியில் [திற்கு
ப்³ரஹ்மணஃ சக்தியாதிலட்சணபிர்மத்
ஹேதோ: ஜகத்துகாரணத்து வம்தோன்றுகிறது
ஹேதோஃ ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு
ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தஸ்மாத் ஆகையினுலே
அந்யோந்யாத்⁴யாஸஃ அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
இஷ்யதே(செய்தாரென்று)நம்மாலறியப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு. அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினுலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अन्योन्याद्ध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतिततद्द्वान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்⁴யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தாபடோயதா ।
வட்டிதைரைகதாமேதிததத்³ வாந்த்யைகதாம்ருதஃ ॥
மேகா⁴காஸமஹாகாஸௌவிவிச்யேதேநபாமரைஃ ।
தத்³வ ப்³ரஹ்மேஸயோரைக்யம்பஸ்யந்த்யபாதத³ர்ஸிநஃ ॥ ககக ॥

ஸாமிவபுஷ் அன்னத்தினுல் பூசப் பட்டபடம்

ஸதெயாமியாஜியாஹரகுவம் அன்னியோ ன்னியாத்தியாசரூபமாய்

ஸவஸ்ள இந்த படம்

வபுர்திதம் கட்டிதமானதினுலே

யயா எப்படி.

வனகதா ஒன்றுயிருந்தலே

வனதி அடைகிறதோ

கதஸ அதுபோல

ஹாஜ்யா மயக்கத்தினுல்

வனகதாம்மதம் ஈசுவர பிர்மமொன்று

வாதஜெநை மூடர்களாலே (கிறது

தெவாகுராஸுஹாகாஸள மேகாகாச மகாகாசங்கள்

கதவிவியுதித (எப்படி) பிரிக்கப்பட வில்லேயோ

கதஸ அப்படி [ளபேர்கள்

சுவாதசுஸிஸுதம் மேல்பார்வையுள்

ஹ்ருஹ்ஸுயொம் பிர்மத்திற்குமீசுவர னுக்கும் [க்கிறார்கள்.

ஸைசுயம்வஸுகி ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டா குமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

உவக்ரமாதிபிர்லிங்கைஸ்தாத்பர்யஸ்யவிசாரணாத் ।
அஸங்கம்ப்ரஹ்மமாயாவீஸ்ருஜத்யேஷமஹேஸ்வரஃ॥ ௧௫ ॥

உவக்ரமாதிபிஃ குருமுகமாய்உபக்கி ரமாதிகளான [ஞலே

லிங்கைஃ ஆறுவிதமான லிங்கங்களி

தாத்பர்யஸ்ய சுருதியின்தரங்கதா ற்பரியத்தை [ஞலே

விசாரணாத் விசாரணை பண்ணினதி

ப்ரஹ்ம பிர்மம்

அஸங்கம் அசங்கமென்றும்

மாயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான

ஏஷஃ இந்த

மஹேசுவரஃ மகேசுவரரே [ட்டது

ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில்உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமா யிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तंतइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானமநந்தஞ்சேத்யுவக்ரம்யோபஸம்ஹ்ருதம் ।
யதோவாசோநிவர்தந்தஇத்யஸங்கத்வநிர்ணயஃ॥ ௧௬ ॥

ஸத்யம் சத்தியம்

ஜ்ஞானம் ஞானம்

அநந்தம்ப்ரஹ்ம அனந்தம்பிர்மம்

இதி என்று

உவக்ரம்ய ஆரம்பித்து

யதோவாசொநிவர்தந்தெ யாதொ ருவஸ்துவிலிருந்துவாக்குகள் நிவ ர்த்திக்கின்றன

ஐகி என்று

உவஹ்ஹ்யூகீம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது

கூஹ்ம்கூநீண்டுயம் ஆகையால் அசங்கரென்று திருஷ்யம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சுவேதாகவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

ஸாயீஷ்யுஜதிவிஷ்வம்ஸநிரூஷ்டஸ்துஸாயயா ।
கூந்யுஇத்யுவராவ்ரூதேஸ்ருதிஷ்டெநேஷ்வரஷ்ஸ்யுஜேகூ॥ ககூஎ॥

ஸாயீ மாயாவியானவர்

விஷ்வம் ஜகத்தை

ஸ்யுஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்

கூந்யுஃ அன்னியனான (ஜீவன்)

ஸாயயா மாயையால்

தத்ர அந்தஜகத்தில்

நிரூஷ்டஃஇதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறதென்று

கூவராஃ இப்படி வேறொரு

ஸ்ருதிஃ சுருதியானது

ஸ்ரூதேதி சொல்லுகிறது

தேந ஆகையினாலே

ஈஷ்வரஃ ஈசுவரன் [தக்கது

ஸ்யுஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத்

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனை இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्त्वप्नोयथाभवेत् ॥

கூநந்தமயோயம்மொயம்வஹுஸ்யாமிதியவைக்ஷத ।
ஹிரண்யுகர்ப்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்த்வப்நோயதாபவெகூ॥ ககூஅ

கூநந்தமயோ ஆனந்தமயனை

கூயம் இந்த

ஈஷ்வரஃ ஈசுவரன்

வஹுஸ்யாஃஇதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று [தார்

கூவைக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த்

ஹிரண்யுகர்ப்பஃ அந்த கூஷணத்திலேயே இரணியகருப்பரூபராக

கூஹ்பூத் ஆனார்

ஸுப்திஃ சுஷுப்தியானது

யதா எப்படி

ஸ்வப்நஃ சொப்பனமாக

ஹவெத் ஆகிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்தில்ஓரிடத்தில் ஹிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத் சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண மேதெனில்.

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावद्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

க்ரமேணயுகபத்³வைஷாஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயாயதா²ஸ்ருதிः ।
த்³விவித⁴ஸ்ருதிஸத்³பா⁴வாத்³விவித⁴ஸ்வப்னத³ர்ஶனாத் ॥ ௪௯

க்ரமேண கிரமமாகவாவது
யுகபத் தாயாவது
வைஷா இந்த
ஸ்ருஷ்டிः சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
த்விவிதஸ்ருதி இரண்டுவிதசுருதி
ஸத்³பா⁴வாத் இருப்பதால்
த்விவித⁴ஸ்வப்ன³ர்ஶனாத் இரண்டு விதமான சொப்பனங்களும்தினந்தோறும் காணப்படுவதரல்
யதா² எப்படி
ஸ்ருதிः சுருதிசொன்னதோஅப்படி
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூடம் காண்பிவிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवनतात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ராத்மாஸூக்ஷ்மதே³ஹாக்²யஸ்ஸர்வஜீவனதாத்மகः ।
ஸர்வாஹம்மானதா⁴ரித்வாத்க்ரியாஜ்ஞானாதி³ஶக்திமான் ॥ ௫௦

கிரியாஜ்ஞானாதிஶக்திான் கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
ஸூக்ஷ்மதே³ஹ சூட்சமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவானவர்
ஸர்வாஹம்மானதா⁴ரித்வாத் சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
ஸர்வஜீவனதாத்மகः சர்வஜீவசமூகயடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிவிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामध्योह्नेदेतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदक्ष्यते ॥

ப்ரத்யூஷேவாப்ரதோ³ஷேவாமத்⁴யோஹ்னேதி³தமஸ்யயம் ।
லோகோபா⁴தியதா²தத்³வத³ஸ்பஷ்டம்ஜக³த³க்ஷ்யதே ॥ ௫௧

ப்ரத்யூஷேவா உதய காலத்திலும்
ப்ரதோ³ஷேவா சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
மத்⁴யாஹ்னே மத்தாந்தகாரத்தில்
இதம் முழுகிப்போயிருக்கிற
அயம். லோகः இந்த லோகமானது
யதா² எப்படி
ஸ்பஷ்டம் விளங்குகிறதோ
தத்³வத் அதுபோல
ஜக³த் இந்த ஜகத்து
அஸ்பஷ்டம் அப்பிரகாசமாக
த்³ருஶ்யதே பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमप्यायथास्याद्धृष्टितःपटः ।
सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

ஸவ-ர்வதொ-லாஞ்சிதொமப்யாயதா²ஸ்யாத்³த்⁴ரு-ஷ்டி-தஃபடஃ ।
ஸூக்ஷ்மாகா-ரைஸ்ததே²ஶஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ॥ ௨0௨॥

வர்வதோலாஞ்சிதோமப்யாயதாஸ்யாத்³ருஷ்டிதஃபடஃ பசைப்படமானது
ஸூக்ஷ்மாகாரைஸ்ததே²ஶஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ஈசுவரனுடைய
வபுஃ தேகமும்
ஸூக்ஷ்மாகாரைஃ நூலுவாக்கினும் சூட்சுமாகாரங்க
ளாலும்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா² அப்படி

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தக்காண்பிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।
कोमळंतद्वदेवैषपेलवोजगदंकुरः ॥

ஸஸ்யம்வாஶாகஜாதம்வாஸர்வதோங்குரிதம்யதா² ।
கோமளம்தத்³வதே³வைஷபேலவோஜக³தங்குரஃ ॥ ௨0௩ ॥

ஸஸ்யம்வா நெற்பயிர்களென்ன
ஶாகஜாதம்வா அவரைமுதலானகா
ய்கரியென்ன
ஸர்வதோ-ம் நூலுவாக்கினும்
கோமளம் மனோக்கியமாய்
யதா² எப்படி
அங்குரிதம் குறுமுளையாய் முளைத்தி
ருக்குமோ
தத்³வத் அதுபோலவே
பெலவம் சூட்சுமமாக
ஏஷஃ இந்த [றி.
ஜக³தங்குரஃ ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்துமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதி காரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।
सस्यंवाफलितंयद्वत्तथासृष्टवपुर्विराट् ॥

ஆ-தபாபா-தலோகோவாபடோவாவர்ணபூரிதஃ ।
ஸஸ்யம்வாஃபலி-தம்யத்³வத்தத்²ஸ்ருஷ்டவபுர்விராட் ॥ ௨0௪ ॥

ஆதபாபாதலோகஃ வெய்யிலில்
விளங்குகிறலோகம்போலும்
வர்ணபூரிதஃ வர்ணங்களினாலே பூ
ரிக்கப்பட்ட
படஃ வஸ்திரமென்ன
ஸஸ்யம் பழுத்த
ஃபலி-தம் பயிரென்ன
யத்³வத் எப்படியோ அப்படி
ஸ்ருஷ்டவபுஃ பிரகாசவடிவம்
விராட் விராட்டென்றறி.

அ-கை. . இதற்குப்பிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्व्यायण्यउक्तसूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஸ்வரூபாத்வ்யாயண்யஉக்தஸூக்தேபிபௌருஷே ।
தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விதுஃ॥ ௨௦ரு ॥

விஸ்வரூபாத்வ்யாயண்ய	விசுவரூபாத்திர்யாயத்திலும்
உக்தஸூக்தேபிபௌருஷே	[க்கத்திலும் புருஷசூக்தம் இந்தவிராட்புருஷன் உத்தமர் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தா	ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ளசகலங்களும்
நேதஸ்யாவயவாந்	இவருடைய அவயவங்களாக
விதுஃ॥	அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகிருதத்திலென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराडेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैराळमारिकायक्षरक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्शूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवट्च्यूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈசஸூத்ரவிராடேதோவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ரவஹ்னயஃ ।
விக்நஹைரவமைராளமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸாஃ॥ ௨௦சு ॥
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரகவாச்வம்ருகபக்ஷிணஃ ।
அச்வத்தவடச்யூதாத்யாயவவ்ரீஹித்ருணாதயஃ॥ ௨௦எ ॥
ஜலுவாஷாணம்ருத்காஷ்டவாஸ்யாகுத்தாலகாதயஃ ।
ஈச்வராஸ்ஸர்வஏவைதேபூஜிதாஃபலுதாயிநஃ॥ ௨௦அ ॥

ஈசஸூத்ரவிராடேதோவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ரவஹ்னயஃ	அந்தரியாமி, சூத்திராத்துமா, விராட் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன், இந்திரன், அக்கினி முதலானவர்களென்ன
விக்நஹைரவமைராளமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸாஃ	கணபதிபைரவன்மைராளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்சசர்கள் முதலானவர்களென்ன
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரகவாச்வம்ருகபக்ஷிணஃ	உபகூணிஃ பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிகளென்ன
அச்வத்தவடச்யூதாத்யாயவவ்ரீஹித்ருணாதயஃ	அரசுஆல்,மா, முதலானமரங்களென்ன யவவ்ரீஹித்ருணாதயஃ யவைநெல்லுப்புல்முதலானவைகளென்ன

ஜலவாஷாணஜூர்ஷ்வாஸ்ரகுஷ்டாஸ்ரகார்சயம் தீர்த்தமென்ன, சிலியென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வாச்சியென்ன, குந்தாலம்முதலானவைகளென்ன

வஸிக இந்த

ஸர்வை சமஸ்தமும்

ஸஸ்ஸராஃ ஈசுவராள்

வஸ என்ற

பூஜிதாஃ பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்

மஹாயிஷ்ஃ அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமாயிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதோவாஸதே தம்பலமீயுஸ்ததாததா ।
பலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌதுபூஜ்யபூஜானுஸாரதஃ॥ உ0கூ॥

யதாயதா எப்படி எப்படி

தம் அந்த ஈசுவரனை

உபாஸதே உபாசிக்கிறார்களோ

ததாததா அப்படி அப்படி

பலம் பலத்தை

ஈயுஃ அடைகிறார்கள்

பலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவும், பூஜிக்கிறவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்

பூஜ்யபூஜானுஸாரதஃ பலங்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படிமாயிகபலம் சித்திக்கட்டும், முக்தியெந்த உபாயத்தினாலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्रबोधंविनानैवस्वप्नोहियतेयथा ॥

முக்திஸ்துப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞானாதெவஸ்யான்நசான்யதா ।
ஸ்வப்ரபொதம்விநானைவஸ்வப்நொஹீயதெயதா ॥ உகo ॥

முக்திஃ-தான் மோட்சமோவென்றால்

ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞானாத் ஏவ ஸ்யாத் பிரம்மத்தின்னதார்த்தஞானத்தினாலே உண்டாகும்

ந அன்யதா நான வேறெவ்விதத்தினாலும் முக்தியுண்டாகாது

ஸ்வப்நொயம் தன்னுடைய விழிப்பு விதா வாராமலே

ஸ்வஸ்வப்நஃ தன்னுடையசொப்பனம் யதா எப்படி

ந ஏவ ஹீயதெ ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுகூடாது, விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவைதம் காணமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படிகாணமல் போகாமல், ஞானம்

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணடியில் தோற்றுகிறமுகாதிகள் எப்படிபொய்போ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சணமாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதினால், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

சுவி தீயவ்ரஹ்ம தத்வஸ்வப்னொயமகி லஞ்ஜகத் ।
ஈசஜீவாதிரூபேணசேதனாசேதனாத்மகம் ॥ ௨௬௬ ॥

சுவி தீயவ்ரஹ்ம தத்வ அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில்
ஈசஜீவாதிரூபேண ஜீவேசுவரரூபமானதாகவும்
சேதனசேதன சேதனமும் அசேதனமுமாகவும்
சுவிஅகிலஜகத் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்
சுயம் தன்னையறியாததினுண்டான இந்த
ஸ்வப்னம் சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்துக்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयावीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

ஆனந்தமயவிஜ்ஞானமயாவீஸ்வரஜீவகள ।
மாயயாகல்பிதாவெதௌதாப்யாம்ஸர்வப்ரகல்பிதம் ॥ ௨௬௭ ॥

ஆனந்தமயவிஜ்ஞானமயள ஆனந்தமயனையும் விஞ்ஞானமயனையுமிருக்கிற
ஈசஜீவகள இந்த ஜீவேசுவரர்கள்
மாயயா மாயாசக்தியால்
கல்பிதள கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்
தாப்யாம் அவர்களாலே
ஸர்வப்ர சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவெசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசெநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமொக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரொஜீவகல்பிதஃ ॥ ௨௬௮ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவெசாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்
ஸ்ருஷ்டிஃ உள்ள சிருஷ்டி

ஸ்ரம்ஸெஸ கலூ்தா ஈசுவரஞலே கற்பிதம்
ஜாஜூஷாஜிவிதோகூஷாஜஃ ஜாக்கிறசொப்பன சுஷுப்திமுதல் மோகூஷபரியந்தமான
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமானது
ஜீவகலூ்தகஃ ஜீவனுலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றுசுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. பிர்மமே பரமார்த்தமானுல், வாதிகள் ஈசுவர விஷயத்தில்கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

சுவிதீயம்ப்ரஹ்மதகுவமஸ்ஜ்ம்தகுஜாநதெ ।
ஜீவெஸயொஃமாயிகயொவ்ருதைவகலஹம்யயுஃ ॥ உகச ॥

சுவிதீயம்ப்ரஹ்மதகுவம் இரண்டற்றபிர்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற
சுவஸ்மு அசங்கரான
தகம் அந்தவஸ்துமாவை
நஜாநதெ வாதிகள்அறிகிறார்களில்லை
மாயிகயொஃ மாயிகர்களாயிருக்கிற
ஜீவெஸயொஃ ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
வ்ருதா வன வீணுகவே
கலஹம் கலகத்தை
யயுஃ செய்கிறார்கள்.

இ-தி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல்டபேதார் சேவகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனுகளண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रन्तौर्विवदामहे ॥

ஜ்ஞாக்வாஸதா தகுவ நிஷ்டாந நுமொதாமஹெவயம் ।
சுநுஸொசாமஎவான்யான்ந ப்ரந்தௌர்விவதாமஹெ ॥ உகரு ॥

தகுவநிஷ்டாநு தத்துவஞானிகளை
ஜ்ஞாக்வா அறிந்து பார்த்து
ஸதாவயஃ எப்போதும் நாம்
சுநுஸொசாமஹெ சந்தோஷப்படுவோமேயன்றி
சுந்யாநு அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
சுநுஸொசாமஃவ விசனிப்போமேயல்லது
ப்ரஸ்தௌஃ (டாக்குவம் வாராததால்) அந்த பிரஸ்தாளோடே
நஃவிவதாமஹெ விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

तृणाचिकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥

தூணாவுகாதியொமாஞ்ஞாஃ மாஃவ்வரெலுஞ்ஞிமாஸ்ரிதாஃ ।
லொகாயதாதிஸாம்வ்யாஞ்ஞாஜீவெவிலுஞ்ஞிமாஸ்ரிதாஃ ॥உகசு॥

தூணாவுகாதியொமாஞ்ஞாஃ புல்முத
லானதை உபாசிக்கிறவர்முதல்யோ
காப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வ
ரையிலுள்ளவர்கள்

மாஃவ்வரெ சுவரனிடத்தில்

லுஞ்ஞிமா மயக்கத்தை

ஸ்ரிதாஃ அடைந்தவர்கள்

லொகாயதாதிஸாம்வ்யாஞ்ஞாஃ லோகா
யதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலு
ள்ளவாதிகள்

ஜீவெ ஜீவனிடத்தில்

விலுஞ்ஞிமா மயக்கத்தை

ஸ்ரிதாஃ அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினுலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांकुमुक्तिःकेहवासुखम् ॥

அத்வீதீயப்ரஹ்மதத்த்வம்நஜானந்தியதாததா ।
ப்ராந்தாஏவாகிலாஸ்தேஷாங்குமுக்திஃகேஹவாஸுகம் ॥உகள॥

யதா எதுவரையில்

அத்வீதீயப்ரஹ்மதத்த்வ அத்துவைதபிர
ம ஸ்வரூபத்தை

நஜானந்தி அறிகிறார்களில்லையோ

ததா அதுவரையில்

தேஷாம் சமஸ்த பிராணிகளும்

ப்ராந்தாஃ ஏவ சுத்த பைத்தியக்கா
ரர்கள் தானே

தேஷாம் அவர்களுக்கு

குமுக்திஃ ஆனந்தமான மோட்சமேது

ஸுகம் இவ்விடத்தில் தான்

தத்வம்வ எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள்மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினுலே சுவீலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிர்மஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை மூமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यनिक्षाभ्यांनवुद्धस्तृप्ययतेखलु ॥

உத்தமாதமபாவஸ்சேத்தேஷாம்யாத்வஸ்துதேநகிம் ।
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யநிக்ஷாப்யாம்நவுத்தஸ்த்ருப்யதேகலு ॥ உகஅ ॥

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே [னது
உத்தமாதமபாவம் உத்தமாதம பாவமா
ஸ்யாத் வெவ இருக்கிறதே யென்றால்

அஸ்து இருக்கட்டும் [னம்

தேந கிம் அதனுல்என்ன (பிரயோஜ

ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யநிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால
த்தினாலும், பிச்சைஎடுப்பதினாலும்
வைஷ சொப்பனத்திலிருந்து விழித்
தவன்

ஸ்ரீ தே.வஅ மேல்கீழான அ
தில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அ
ன்றே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यंबुद्धयतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேசவாதயோ: ।
காயாகிந்துப்ரஹ்மதத்வம்விசார்யம்புத்யதாஞ்சதத் ।।உகஙஙஎ।।

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
முமுக்ஷுபிஃ முமுட்சுக்களினாலே
ஜீவேஸவாதயோஃ ஜீவேசுவரவாதங்
களிலே
மதிஃ புத்தியானது [று
கார்யா.ன.வ. பண்ணத்தக்கதேயன்

கிம்தது பின்னேயோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிரமதத்துவமே
விசார்யம் விசாரிக்கத்தக்கது
தத் அதுதானே
வை நிச்சயம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிரமநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களையறிந்து தா
னே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावतावशः ॥

வக்ஷுவக்ஷதயா தளெதுக்ஷநிர்ணயஹெதுதாம் ।
ப்ராப்நுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயொர்நைதாவதாவஸஃ ॥ உஉ0 ॥

தத்துவநிச்சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
வக்ஷுவக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக
தள எசஸ அவைகளே விசாரிப்போ
மென்றால்

ப்ராப்தஸ்ய விசாரிக்கக்கடவது
ஹதாவதா.தயொஃ அவ்வளவால் அ
ந்த வாதங்களிலே
ஸ்வஸ்ய பரவசனுப்
நிமஜ்ஜ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்
கையால், அவர்களை நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம்
சொல்லுகிறார்.

असंगचिद्भुजींवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्वमोरर्थौशुद्धौतावितिचेच्छृणु ॥
नतत्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्तांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

சுவஸம்மஹிஹிலஜீவஸ்வராவ்வெரகவராஉபீஸ்வராஃ|
யொமொசகவஸகவஸொரயபுளரஸஇளதாவிதிவெஹரணஸ்||௨௨௯||
நதசுவஸொரஸ்லாவயபுவஸ்துஸ்லாஜுதாரமதள |
சுவெதவொயநாயெவவாகசுஷாகாவிஷ்யுதெ || ௨௨௨ ||

வாமெவ்யாக்ஷஃ சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவஃ ஜீவன்
சுவஸம்மஹிஸ அசங்கசித்தாயும்
விஹரஃ விபுவாயுமிருக்கிறான்
யொமொசாக்ஷஃ யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈஸ்வரஸ் ஈசுவரனும்
காஷ்யக் முன் சொன்னபடியே இருக்கிறான்
ஸ்வளள சுத்தாளாயும்
சகவஸொரஃ தத்துவம்பதங்களுக்கு
சுபாளள அர்த்தாளாக
கள அவ்விருவர்களும்
ஜீவிதெஸ இருக்கட்டுமென்றால்
ஸ்ரவணஸ கேள்
சகவஸொரஃ தத்துவம்பதங்களுக்கு
சுபாளள அர்த்தாளான
சுஸ்மஸ நம்முடைய
ஸ்விஸாம்தகாஸ சித்தாந்தத்தை
மதள அடைந்தவர்களாக
உலளஸ அவ்விருவர்களுமாகார்
சுவெதவொயநாயவவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸ்வா அந்ததத்துவம்பதமென்ற
சகஷ்யா கட்சியானது
காலிஸ ஒருக்கால்
ஹஷ்யதெ அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவராள் சுத்தசித்தாயிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவராகளுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது, தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவராிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததை யடைந்தவர்களில்லை.

ச-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதாளாக கூடஸ்தபிர்மங்களே உங்களாலேயும் பின்னாளாக நிரூபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிறநிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमायगाभ्रांताजीवेशौसुविलक्षणौ ।
मन्यन्तेतदभ्युदासायकेवलंशोधनन्तयोः ॥

சுநாதிசாயயாலுாஜுாஜீவெஸ்வளவஸவிலுக்ஷணள |
உபயுஞ்ஜதஅபுஹாவாயகெவலுமொசாயநதுயொஃ || ௨௨௩ ||

சுநாதிசாயயா அனுதியாயிருக்கிறமாயையினாலே
லுாஜாஃ மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவெஸ்வளள ஜீவேசுவர்களே
வஸவிலுக்ஷணள அன்னியோன்னிய விலட்சணர்களாக

உதுஜெ எண்ணுகிறார்கள்
கூயுஷோஹாய அதை தள்ளுகிறதின் பொருட்டு
கெவலம் மாத்திரம்
கயொஃ அவர்களுக்கு [து.
ஸொயநு சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிக்கிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्तम्यगीरितः ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥
जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।
आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मितौ ॥

சுதவனவா சூஉஷ்டாஜ்ஜொயொ ஹ்ஃவ்யாகூஷ்யுஜீரிதஃ ।
வடாகாரமஃஹாகாரமஜலாகாராலயவாதூகஃ ॥ உஉச ॥
ஜலாஹ்ரொவாயுயீநெதெஜலாகாராலயவெதயொஃ ।
சூயாரளதுவடாகாரமஃஹாகாரமளஷுநிர்மிதுளா ॥ உஉந ॥

சுதஃவெவ ஆகையினுமேலிய
வடாகாரமஃஹாகாரமஜலாகாராலயவா
தூகஃ கடாகாசமென்றும், மகாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்
சுது இந்தப்பிரகரணத்தில்
உஷ்டாஜ்ஜஃ திருஷ்டாந்தமானது
வ்யாக் முன்னே
யொஹ்ஃ போக்கியமாக
ஷுயுக் நன்றாக
ஸரணிதஃ சொல்லப்பட்டது

ஜெ.ஜலாகாராலயவெ அந்தஜலாகாசமேகாகாசங்களிரண்டும்
ஜலாஹ்ரொவாயுயீநெ ஜல உபாதிக்கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்களாயிருக்கின்றன
கயொஃ அவைகளுக்கு
சூயாரள ஆதாரங்களான
வடாகாரமஃஹாகாரள கடாகாசமகாசங்கள்
ஷுநிர்மிதுள.து அத்தியந்த நிர்மலங்களன்றோ.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

एवमानन्दविज्ञानमयोमायाधियोर्वशौ ।
तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

ஏவமாநந்தவிஜ்ஞாநமயொமாயாயியொவஃஸள ।
தத்யதிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீதுஷுநிர்மலெ ॥ உஉசு ॥

ஏவம் இப்படி [ஞ்ஞானமயாள்
சூநந்தவிஜ்ஞாநமய ஆனந்தமய விஜ்ஞாயாயியொஃ மாயைக்கும்புத்திக்கும்
ஷுளள சுவாதீனள்

கதியிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ.து அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தபிரம்மங்களோவென்றால்
ஷுநிர்மலெ அத்தியந்தம் நிர்மலாள்.

அ-கை. இப்போது பதார்த்தநிரோதனே சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कक्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

வாதத்துக்ஷோவயொமெந வ்யாவ்யொமளஃதளயதி !
தெஹொந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வெநாப்யுபெயதாம் ॥ ௨௨௬ ॥

வாதத்துக்ஷோவயொமெந இந்த கட்சிகளுக்கு உபபோகப்படும்படியாக

வ்யாவ்யொமளஃதள சாங்கியயோகமதங்கள்

யதி அங்கிகரித்தல் படலாமென்றால்

தெஹொந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதானுசாரியாய்

தாத்மத்வெந ஆத்துமாவாக அங்கிகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனைகற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोन्यइतिचत्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्तदासांख्ययोगोवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபெதொ ஜகத்ஸத்யமீஶொ(ன்)ந்யஇதிசெத்ரயம் ।
த்யஜ்யதெதைஸ்ததாஸாம்க்யயொகொவேதாந்தஸம்மதௌ ॥ ௨௨அ ॥

ஆத்மபெதொ ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன

ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன

ஈஶஃ (தனக்கு) ஈசுவரன்

அந்ய இதி வேறென்கிறதென்ன

த்ரயம் இந்த மூன்றும்

தைஃ அவர்களாலே

த்யஜ்யதெ செய்விடப்பட்டதேயானால்

ததா அப்போது

ஸாம்க்யயொக சாங்கியயோகங்கள்

வேதாந்தஸம்மத வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचत्तदा ।
स्वच्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவொஸாமகுமாத்ரெணகுருதார்ஹ இதிசெத்ததா ।
ஸ்வச்சந்தநாதிநித்யகுமாத்ரெணாபிகுருதார்ஹதா ॥ ௨௨க ॥

ஜீவம் (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
சுவாமகூயெ்ரண அசங்கத்துவஞானத்திலேயே
கூயாயஃ் இருதார்த்தனென்று
ஊவி.வெசு சொல்வையேயானால்
கூயா அப்போது
வுதுஹாதிஸாமெ்ரண கூவி மாலை சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதிலேயே
கூயாயஃதா இருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्त्रगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोऽगदशेयोः ॥

யயாஸ்ரகாதிநித்யகூவாஃஷ்வாவாஃயாதயாதுநஃ ।
சுவஜுகூவாஃவஸாஸாவாயுஜீவதொஜுமஃஸயொஃ ॥ உகூ ॥

வாஸாதிநித்யகூவ மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யயா எப்படி
ஷ்வாவாஃயா சம்பாதிப்பது துர்லபமோ
தயா அப்படி (பரமாத்மா)
ஜமஃஸயொஃ ஜகத்தும் ஈசுவரனும்
ஜீவதொஃ ஜீவித்திருக்கு முள்ளளவில்
சுத்துஃ ஆத்துமாவுக்கு
சுவாஃவகூவ அசங்கத்துவமானது
வாஸாவாயுஃ (ஒருகாலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. நித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि होस्यमोक्षस्तथासति ॥

சுவஸ்யாவஸ்கூதிவ்ஸ்ஜுவஷ்ரெவாவாஃயெத்தயா ।
நியச்சத்வெதமீஸொவிஷொஸ்யமொக்ஷஸ்தயாஸதி ॥ உகக ॥

வரகூகிஃ மூலப்பிரகிருதியானது
வாஸ்ரா. ஈவ முன்போல
சுவஸ்யு அவசியமாக
ஸாஸ்ர சம்சாரசங்கத்தை
சுவாஃயெஸ உண்டுபண்ணும்
தயா அப்படியே
ஈசஸஃ சுவி ஈசுவரனும்
ஸனதிம இவனை [பார்
நியச்சத்ர ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்
தயாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
சுவயு இவனுக்கு
தொக்ஷஸ்திஃ மோட்சம் எப்படி யுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன் நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினாலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेन्निचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

சுவிவெகசூ தவ்ஹஜ்ஜா நியஉஹ்ஹுதிவெ தூயா ।
வயூஹாவ திதோஉயாவாஉவ்ஹாஃவ்வுவ்வுஊஉஉதிஃ ॥ உசஉ॥

வஃஹஃ சங்கமானதும்
நியஉஃ. உ நியமனமும்
சுவிவெகசூ தஃ அவிவேகத்தினுலே
யே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ஜதி. வெஉ என்று சொல்வையேயா
தூயா அப்படி [னுல்

ஊஉஹுதெஃ தூற்புத்தியான
வாஃவ்வுவ்வு சாங்கியனுக்கு
தூயாவ்வாஉஃ சம்சாராதிகள் மாயாமய
மென்ற நம்மூடையவாதம்
வஜஉ பலவந்தமாய்
சூவவதிதிஃ வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதி காரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்ருவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமான அஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாளன் இத்தனை நெகிழச்சீட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாஅத்துவிதீயமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥

வஸுஹோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தம் தூ நாநாக்வசிஷ்யதாம் ।
ஊதிவெஉயதோஉயாவ்யவஸ்தாவயிதுஂக்ஷமா ॥ உஉக ॥

வஸுஹோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோட்
சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணு
கிற நிமித்தியம்
சூதுநாநாக்வ ஆத்துமாக்களனேக
ர்களென்னுந்தன்மை
ஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது
ஊதிவெஉ என்றுசொல்வையேயானால்

நியஉஃ அதுகூடாது [யே
தாயா யாதொருகாரணத்தால்மாயை
வ்யவஸ்தாவயிதுஂ அந்த பந்தமோட்
சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
க்ஷமா சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கி
றதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா
அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

அ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतिविरुदंकिंनपश्यसि ॥
ஊவ்யுடுஂவடயாமீதிவிரூதஂகிஂநவயாஸி ॥ உஙஙற ॥

ஊஹபுடம் கூடாததை [ன்ற
வடயாகி ஈகி கூட்டி வைக்கிறேனை

வித்யாஹம் இந்தமாயையின்விருதை
வஸ்துதி.தி.கிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवोबंधमोक्षौतुश्रुतिर्नसहतेतराम् ॥

வாஸ்தவளவபஸுமோக்ஷள தூஸ்ருதிநபஹஹதெதராம் ॥உசஅ॥

வஸுமோக்ஷள பந்த மோட்சங்கள்
வாஸ்தவள.தி வாஸ்தவங்களென்றால்

ஸ்ருதிர் சுருதியானது
தராம் மிகவும்
ந.ஸஹதெ சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குசுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

நநிரொதொநசொத்பத்தி நபுவதொநசஸாதகஃ ।
நபுபுக்ஷுர்நவைமுக்தஇத்யெஷாபரமார்தா ॥ உநரு ॥

ந.நிரோதஃ அஞ்ஞானமுமில்லை
உத்பத்தி: ஜகத்துமுதலான உற்பத்
ந இல்லை [தியும்
பந்தஃ அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட
ந இல்லை (வனும்
ஸாதகஃ ச சாதகனும்
ந இல்லை

முமுட்சுவும்
ந இல்லை
முக்தஃ வெ ஜீவன்முக்தனும்
ந ஹி இல்லையென்று
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்தா உண்மையென்றுசுரு
தி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானன பிரமத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென் பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவராள் மாயாமயாளென்று சொன்னதை மூடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वत्सौजीवेश्वरावुभौ ।
यथेच्छंपिबतांद्वैतन्नतत्वंत्वद्वैतमेवहि ॥

மாயாவ்யாயாஃகொமயெதொவத்ஸௌ ஜீவெஸ்வராவுபௌ ।
யதெஷ்டம்விவதீர்தெதம் நதத்வம்த்வத்வைதமெவஹி ॥ உநகூ ॥

மாயாவ்யாயாஃ மாயையென்றபெயரை
யடைந்த [வுக்கு
காமதெனவஃ காமதேனுவான ஓர்பசு
ஜீவெஸ்வரள ஜீவேசுவராளென்ற
உஸள இரண்டு
வத்ஸள கன்றுகளுண்டு (அவைகள்)

யதெஷ்டம் துவைதமாகிறபாலே
யதெஷ்டம் இஷ்டப்படி
விவதீர் பானம்பண்ணட்டும்
தத்வம் த- உண்மையெதுவென்றால்
த்வத்வைதம் வன அத்துவைத மாத்தி
ஹி நமதுசித்தாந்தம். (ரம்

அ-கை. ஜீவேசுவராலும் அவர்கள் பேதமும் பொய்யாலும், கூடஸ்தபிர்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्रादृतेनहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணொர்பேதொநாமமாத்ராத்ருதெநஹி ।
கடாகாசமஹாகாசௌவியுஜ்யெதெநஹிக்வசித் ॥ உகஎ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணாம்	கூடஸ்த பிர்மங்களுக்கு
மாத்ரம்	பேதமானது
நாமமாத்ரம்	சொல்மாத்திரமே
ந ஹி	அன்றிவேறில்லை
கடாகாசமஹாகாசௌ	கடாகாசமகாகாசங்கள்
க்வசித்	ஒருக்காலும்
ந வியுஜ்யெதெ ஹி	பிரிபடுகிறதில்லை

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யத்த்வைதம்ஸ்ருதம்ஸ்ருஷ்டேஃபுராக்ருத்வைவாத்யெர்வசி ।
முக்தாவபிவ்ருதாமாயாபராமயதியவிலாந்ஜநாந் ॥ உகஅ ॥

ஸ்ருஷ்டேஃபுராக்	சிருஷ்டிக்குமுன்
யத்	யாதொரு [ததாக
த்வைதம்	அத்துவைதவஸ்துவிருந்
ஸ்ருதம்	கேள்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்	அது
அத்ய	இப்பவுமிருக்கிறது
வசி	இனிமேலும்
முக்தௌ	முக்தியிலுமிருக்கிறது.
அபி	
ந	
வ்ருதா	
மாயா	மாயையானது
அபராம்	விஞ்ஞ
அயதி	மயக்கிவைக்கிறது.
அகிலாந் ஜநாந்	சகல ஜனங்களையும்

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்திலபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்

அ-கை. சிப்படிதத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யெவதந்தீத்தமெதெபிப்ராம்யந்தெவித்யயாத்ரகிம் ।
நயதாபூர்வமெதெஷாமத்ரப்ராந்தெரதர்சநாத் ॥ உகக ॥

ஜகமும் இப்படி தத்துவஞானத்தை யெவரிகி யாவர்கள்சொல்லுகிறார் களோ

ஸதெ கூவி அந்தஇவர்களும் [ளே

ஸுரஜெ (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்க

கூத இந்தஇடத்தில்

விஜ்ஞயா ஞானத்தால்

கிம் என்னப்பிரயோஜனமென்னில்

ஸதெஷாம் அந்தஇவர்களுக்கு

யயாவதுவ்ரும் முன்போலேஜகத்து சத்தியமென்கிறமயக்கம்

ந இன்மையால் ஞானம் யியர்த்தார்த்தமில்லை.

அ-கை. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல் அபிநிவேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

கூத ஸுரஜெஃ இவர்களின் மயக்கம் கூஜுஸுரஸ காணப்படாமையால்ஞானம் பிரயோசனமில்லையென்று நீசங்கித்தது அறியாமையென்றறி.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதென்னில்.

ऐहिकामुष्मिकस्मर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्समयगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश्चयतोबद्धोमुक्तोहञ्चीतमन्यते ॥

வைஹிகாஉஷ்மிகஸ்வ்வஸ்ஸம்ஸாரொவாஸ்தவஸ்ஹ தஃ ।
நஹா தி நாஸ்தி வாத்வைதமித்யஜ்ஞானிவினிஸ்சயஃ ॥ உசம ॥
ஜ்ஞானிநொவிபரீதொஸ்மான்நிஸ்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதெ ।
ஸ்வஸ்வநிஸ்சயதொபத்தொமுக்தொஹஞ்சீதமன்யதெ ॥ உசக ॥

வைஹிகாஉஷ்மிகஃ இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள

ஸர்வஃ சகலமான

ஸம்ஸாரஃ சம்சாரங்களும்

வாஸ்தவஃ வாஸ்தவமாயிருக்கிறது

கதஃ ஆகையினால்

அத்வைதம் ஸ அத்துவைதமான

நாஸ்தி பிரமவஸ்துவில்லை

ந ஜாதி விளங்கவில்லை

இதி என்று இப்படி

அஜ்ஞானிகளுடை

ய நிச்சயமென்றறி

ஸுஹாக இந்த நிச்சயத்திற்கு

விபரீதஃ வேறுக

நிஸ்சயஃ நிச்சயமானது

ஜ்ஞானிநஃ பிரமஞானிக்கு

ஸம்யக் நன்றாக

பரீக்ஷ்யதெ பார்க்கப்படுகிறது

ஸ்வஸ்வநிஸ்சயதஃ அவரவர்களுடைய நிச்சயப்பிரகாரமே

அஹம் ஸர்வஃ உத்தஃ ஸ இதி நான் பூத்தினென்றும் நான்முத்தனென்றும் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிகளிருவரும்

உசதெ எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்தில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்ரூபேணபாஸனாத் ।
சுசேஷேணநபாதஞ்சேத்வைதங்கிம்பாஸதேகிலம் ॥ உசஉ ॥

சுத்வைதம் அத்துவைதமானபிர்மம்
சுபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [கவே
நசித்ரூபேண தான் சுதா அறிவா
பாஸநாத் விளங்குவதால்
சுசேஷேண முழுக்க [னில்
ந பாதம் சேத் விளங்கவில்லையெ
சுவிஷ்ய சகலமான
த்வைதம் துவைதமும்
பாஸதே உனக்குஏகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறார்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमञ्जसम् ।
द्वैतासिद्धिवदद्वैतासिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

திங்மாத்ரேணவிபானந்துத்வயோரபிஸமஞ்ஜஸம் ।
த்வைதஸித்திவத்த்வைதஸித்திஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ உசஙு ॥

திங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபாநம் கூ தோற்றுகிறது
உயோஃ சுவி துவைதாத் துவைதமிர
ண்டினும்
ஸமஞ்ஜஸம் சமமல்லவோ
த்வைதஸித்திவத் ஒரு கடத்தைமண்
ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் ம
ண்ணென்றுநிச்சயித்திருக்கிறஉ
க்கு துவைதம் சித்திக்கிறுப்போல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப்
பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய்
சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நம
க்கு) அவ்வளவினுலேயே
த்வைதஸித்திஃ அத்துவைதசித்தி
நகிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபாணைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகந்யாயம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறான்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்வைதேந ஹீநமத்வைதம்த்வைதஜ்ஞாநேகதம்த்விதம் ॥ உசஙூ ॥

ಮಿಥ್ಯೆತದಪಿ அத்துவைத சப்தத்திற்கு அர்த்தமாவது துவைதமில்லாதது

ಸುವಚನಂ அத்துவைதமெனப்படும்

ಮಿಥ್ಯಾತ್ವೇನ துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில்

ಉಭಯ துவைதாத் துவைதங்கொன்றுக்கொன்று

ಸಾಂಕರ್ಯ தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவேளதிரியின் சங்கையைஎடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्घनत्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेऽपि ॥

ವಿಜ್ಞಾನಂಸುವಿರೋಧ್ಯಸ್ಯದ್ವೈತಸ್ಯಾತೋಽಸಮೇಽಪಿ ॥೭೨॥

ಸುವೈತಸ್ಯ இந்தத்துவைதத்தோற்றத்திற்கு

ವಿಜ್ಞಾನಂ ಘ அறிவின்தோற்றம்

ಸುವಿರೋಧಿ விரோதமில்லை யென்று சொன்னலுதுகூடாது

ಅತಃ ஆகையினாலே

ಅಪಿ இரண்டும்

ಅಸಮೇ சமமன்று.

வி.ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத் தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்திலிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான் ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிமுல்கண்ணுடிக்குள் அனேகம்போலேதோன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ವಇವಂತರ್ಹಿ ಶ್ರುಣುದ್ವೈತಮಸನ್ಮಾಯಾಮಯತ್ವತಃ ।
ತೇನವಾಸ್ತವಮದ್ವೈತಂಪರಿಶೇಷಾದ್ವಿಭಾಸತೇ ॥ ೭೩ ॥

ತರ್ಹಿ அப்போ

ಇವಂ இந்தப்பிரகாரத்தை

ಶ್ರುಣು கேள் [ஞலே

ಮಾಯಾಮಯಮಾ மாயாமயமாயிருத்தலி

ದ್ವೈತಂ நாமரூபமானதுவைதம்

ಅಸತ್ ப்பொய்

ತತಃ ஆகையினாலே

ಅದ್ವೈತಂ அத்துவைதமே

ವಾಸ್ತವಂ வாஸ்தவமாக

ವಿಶೇಷಾತ್ பாரிசேஷந்தியாயத்தால்

ವಿಭಾಸತೆ மிதமாய்விளங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

சுவிஞ்ஞுரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் ।
இதிநிஶ்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிஶிஷ்யதாம் ॥ ௨௪

சுவிஞ்ஞுரசநாரூபம் விசித்திரக்கூடான தகற்பனைவடிவமான
வஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும்
மாயா வைவ இதி மாயையென்றே
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
சுவைதே அத்துவைதத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பரிஶிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेननेतिवद ॥

வைநைவெபுதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்வம்தத²பாவைநம் ।
பரிஶீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேனநேதிவத³ ॥ ௨௫

வைநம் மறுபடியும்ஒருக்கால்
வெதஸ்ய துவைதத்திற்கு
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பாதி சேத் தோன்றிற்றுனல்
வம் தத²பா நீ அப்படியே
வைநம் மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய்
பிர்மமேசத்தியமென்று
பரிஶீலய பரிசீலனம்பண்ணு
கத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கெ உனக்கு
தெத ஆதிலால் [து
கோவ்யாயாஸ என்ன பிரயாசமிருக்கிற
வத அதை இன்னதென்றுசொல்.

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

कियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தம்காலமிதிசேத்கெதோயம்வைதஇஷ்யதாம் ।
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்வவர்தநர்தநிவாரணாத் ॥ ௨௬

கியந்தம்காலம் எவ்வளவு காலம் பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறதெனில்
கெதோயம் வைதஇஷ்யதாம் இந்தத்துக்கும்

மெலித துவைதத்தில்
ஹ்யகாம பண்ணத்தக்கது
ஸவஹாநபரநிவாரணாய சகலதுக்க
நங்களையும் பிரமாப்பியாசம் நிவர்த்

தி பண்ணுவதால்
கமெலித கு அத்துவைதத்தில்
கயம இந்த துக்கம்பண்ணுவது
யுக்தம் ம நியாயமன்று.

இ-தி. வேலிலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானேதவிர எத்தனைநாள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணும்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तानेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயொதிருஷ்டாயதாபூர்வமயீதிசெத் ।
மச்சப்தவாச்யெஹங்காரெதிருஸ்யந்தாநேதிகொவதெத் ॥ உசகூ ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயஃ பசிதாகமுதலான
துக்கங்கள்
யதாபூர்வம் முன்போலவே

யீ என்னிடத்தில்
திருஷ்டாஃ.ஐ.செ பார்க்கப்படுகின்
றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்ல அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக் குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்சப்தவாச்யெ நானென்கிறசொல்லுக்
கு (வாச்சியனான)
அஹங்காரெ அகங்காரனிடத்தில்
திருஸ்யந்தாந காணப்படட்டும்

கஃ எவன் (அதை)
நஐ வேண்டாமென்று
வதெத சொன்னன்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயு மிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எத்தார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினால் தோற்றுகிற தேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்ரூபெபிரஸஜ்யெரந்தாதாத்ம்யாத்யாஸதொயதி ।
மாத்யாஸங்குருகிந்துத்வம்விவெகங்குருஸர்வதா ॥ உரூ ॥

தாதாத்ம்யாத்யாஸதஃ அகங்காரத்தி
ற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையா
ல் பேதப்படித்தி அகங்காரகதமா

னதுக்கத்தை
விஷ்ணுவெ.கவி அறிவான தன்னி
டத்திலும்

ப்ரஹ்மஜ்ஞாந மதி சேர்க்கப்படுகிற தேயென்றால்
சுஜ்ஞாஸம் அக்கற்பனையை
காகரா செய்யாதே
கிம்தா பின்னையோவென்றால்
கூம்.லவமாத்ரா நீ எப்போதும் [ணு.
விவேககாரா விவேகத்தையேபண்

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

ஜடித்யத்யாஸஆயாதிதூரவாரணயேதிசேத் ।
ஆவர்தயேத்விவேகஜ்ஞதூரவாஸயிதுஂஸதா ॥

ஜடித்ருஜ்ஞாஹகூயாதிஜ்ஞாவாஸநயெதிசேத் ।
சூவதாயெவிவேகஜ்ஞஜ்ஞாவாஹயிதாரவாஹா॥ ௨௬ ॥

ஜ்ஞாவரவாஸநயா திடமான அஜ்ஞத்து மவாசனையினாலே
ஜடித்தி சீக்கிரமாக [க்கம்
சுஜ்ஞாஹம் நான் கர்த்தாவென்ற மய
சூயாதி.ஜ்ஞா.வெசா வருகிறதே யென்
ஜ்ஞாஂ திடமாக (ரூல்
வாஹயிதாஂ ஆத்துமவாசனை உண்டாவதற்கு
வஹா எப்பொழுதும்
விவேகஂ.வ விவேகத்தையே
சூவதாயெசாநான்பிரமமென்றுபலகா

அ-கை. இதியுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

விவேகைர்தைதமிதம்யாத்வம்யுக்த்யைவேதிநமண்யதாம் ।
அசிந்த்யரசனாத்வஸ்யாநுபூதிர்ஹிஸ்வஸாக்ஷிகீ ॥

வீவெகைரெவ்ததீயுக்தாவ்யாஜைர்வெதிநஹணாதாம்।
சுஜ்ஞாயவநாசுவ்யாநுபூதிர்ஹிஸ்வஸாக்ஷிகீ॥ ௨௭ ॥

விவேகை சதசத்விவேகத்தில்
மெவ்ததீயுக்தா துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யாக்ஷ்யாஜைவ யுக்தியினாலேமாத்திரம்
ஊதி என்று
ஹணாதாஂ.மி சொல்லத்தக்கதன்று
சுஜ்ஞாயவநாசுவ் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனாரூபமான துவைதத்திற்கு
சுநுபூதிர்ஹி.ஹி நம்முடைய அனுபவமே. [றது.
ஸ்வஸாக்ஷீகீ தனக்குசாட்சியாயிருக்கி

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

சிதப்யசிந்த்யரசனாயதிதர்ஹ்யஸ்துநோவயம் ।
சிதிஸ்துசிந்த்யரசனாப்ரமோநித்யத்வகாரணாத் ॥

சீதவ்யசிஜ்ஞாயவநாயதிதஹ்யஸ்துநொவயம் ।
சீதிஂவ்யசிஜ்ஞாயவநாரவ்யஸ்திநித்யத்வகாரணாசா॥ ௨௮ ॥

ஜிஜ.கூவி அறிவும் [பினபாக
கூஜ்ஞ்தூஷஜமா சித்திக்கக்கூடாத கற்

கஹிஸ்.யஜி ஆகட்டுமேயென்றால்
கூஷ்ஷ அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயப நாங்கள்
ஜிகீம் அறிவை
ஷ்ஜிஞ்தூஷஜமாம் நல்லசித்தனையால்
கற்பிக்கப்பட்டதென்று

நொ.வுஞ்ஃ சொல்லவில்லையே, அ
துவெதிஞலெனில்
நிதூகூகூரணாக அறிவு நித்தியகா
ரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதிஞலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतोचितेर्नित्यातताश्चितिः ।

பூரஹஹாவொ நா நஷ்லஞ்தொ ஜிதெ நிஷ்தூரூ தஞ்ஜி திஃ॥ உரிசற

ஜிஜிகஃ அறிவாகிய தன்னுடைய
பூரஹஹாவஃ பிராகபாவமானது [லே
கூஜ ஷஷ்ஞ்ஜ்.ஜ அனுபவிக்கப்படலில்

கதஃ ஆகையினுலே
ஜிதிஃ அறிவானது
நிதூரூ அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி-ம். யாதொரு காரணத்தினுல், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அதுஅறிவினு லனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறென்றினுலேயா, வேறென்றினுலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கியதைகூடாது. அறிவினுலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினுலேயா, அல்லதுதன்னுலேயா, வேறொரு அறிவினுலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்நின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொரு அறிவினு லென்பதுகூடாது, தன்னுலென்றால் தன்னுலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னுல்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவதத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றே யெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

ஜெதஸ்யூபூரஹஹாவஸ்துஜெதந்யேநாநுஷூயதெ॥உரிச॥

ஜெதஸ்ய நாமரூபதுவித்தத்தின்
பூரஹஹாவஃ முன்னில்லாமையோ
வென்றால் (ரஷ்ப்நியில்)

ஜெதந்யே அறிவாகியதன்னுலே
கூஷ்ஷயதெ அனுபவிக்கப் படுகி
றது.

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்கும்சாட்சியென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

வராமஹாவயுதம்மெ நமாஹயுதெஹிவடாதிவசு ।
தயாவிரவநாவிஜ்யாதியாதெநமஜாலுவசு ॥ ௨௫ ॥

வராமஹாவயுதம் முன்னில்லாமை	தயாரகவி அப்படி இருந்தாலும்
யோடே கூடியிருக்கிறதான	ரவநா இந்த கற்பனையானது
மெஅதம் துவைதமானது [போல்	சுவிந்தியா சிந்திக்கத்தக்கதன்று
வடாதிவசு கடாதிகாரிய வஸ்துவைப்	தெநம ஆகையினாலே
ரவுதெ கற்பனைபண்ணப்படுகின்றன	ஜாலுவசு இந்திரஜாலம்போலே
வி அன்றே	தியாரா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यामिथ्यात्वज्ञानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षत्वेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

வித தியக்ஷாததோ நயவ்யதியாரக்ஷாவா நாஹுயதெ ।
நாமெஅதஜவரோக்ஷத்துதெ தகவ்யாஹதங்கயம் ॥ ௨௬ ॥

விசு அறிவாகியதான்	சுமெஅதா அத்துவைதமானது
வரதியக்ஷா பிரத்தியட்சம்	சுவரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
தாதம் ஆகையினாலே	நாமெஅ அன்றென்றுசொல்லுகிறு
சுநயவ்ய அன்னியமான துவைதத்தி	ஜகி இந்த
தியாரக்ஷம் பொய்யாயிருத்தலும் [றற்கு	வசு உன் சொல்
சுநாஹுயதெ அறிவாகியதன்னாலனு	கயா எப்படி
பவிக்கப்படுகிறது	வ்யாஹதம் நு தெடபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இகயாஜ்ஞாக்வாவ்யஜ்வஷ்டாஃகெசித்து தஇதீயதாம் ।
சார்வாகாதெஃபுவாஜ்யாவ்யாதாதெஹஃகுதோவத ॥ ௨௭ ॥

இகயம் இப்படி	கெசிசு சிலபேர்கள்
ஜ்ஞாக்வாசுவி வேதாந்தத்தையறிந்தும்	குதஃ என்னத்தினாலே

சுஹம்தஷ்டாஃ திருப்தியானசந்தோ
ஷமில்லாதவர்களாக
ஊகி இருக்கிறார்களென்று
ஸாம்யக்தாம் கேட்பாயாகில்
ப்ரவக்ஷ்யாமி சாத்திரஞானமுள்ளவ
ர்களாயிருக்கிற

சார்வாகன் மு
தலான பேர்களுக்கும்
தெஹஃ தேகமானது
சூந்ய ஆத்துமாவாக [து
கூடஃ என்னத்தினாலே தோன்றுகிற
வதஃ சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரொநாஸ்த்யஸ்யதீதோஷாதிதிசெத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்துசாஸ்த்ரார்தந்த்வைக்ஷந்தவிசேஷதஃ॥உநிஅ

யீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
சுஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸதீக்ஷ்ண நன்றான

விசாரஃ ஆத்துமா அனாத்துமா விசா
ரமானது
நாஸ்தீசெத் இல்லையென்று சொல்வை
யேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்துமா விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாம
லிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையா திருக்கிறாரென்
றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
சுஸ்யாதஷ்டாஃ.தா சந்தோஷமன்றியி
லிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளா
னாலும்

ஸாஸ்த்ரார்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தை
விசேஷதஃ தனக்கென்று விசேஷித்
துநம்பி
ந.தா ஹைக்ஷ்யதி இந்தசாஸ்திரத்
தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்தி லில்லையெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रिताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதாஸவெப்ரமுச்யந்தேகாமாயெஸ்யஹ்ருதிஸ்ரிதாஃ ।
இதிஸ்ரௌதம்ஃபலம்த்ருஷ்டம்நேதிசேத்த்ருஷ்டமேவதத்॥ உநிகூ ॥

யதா எப்போ
சுஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனு
ஹ்ருதிஸ்ரிதாஃ இருதயத்திலிருக்
கிறவைகளான
ஸவெ சமஸ்தமான

(டைய
யெ யாதொரு
காமாஃ ஆசைக்குண்டோ
ப்ரமுச்யந்தெஇதி அவைகள் தத்து
வ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனரென்
றுசொல்லியிருக்கிற

ஸ்ளோகம் இப்படிவேதோக்தமான
மைய பலமானது
கிக்ஷ்ஷ்ஷ் ஜ்ஞானியினிடத்
தில்சகலமான விவகாரமிருப்பதால்
அதுகாணப்பட்டில்லையென்றால்
கிக்ஷ ஷ்ஷ்ஷ்ஷவ அந்த பலன் ஞானி
யினிடத்தில்காணப்படுவதுதானே

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணும்பொருட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विति ।
कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥
யதாஸவெ ப்ரபித்யந்தேஹ்ருதயக்ரந்தயஸ்த்விதி ।
காமாக்ரந்திஸ்வரூபேணவ்யாக்யாதாவாக்யஶேஷதஃ ॥ உகூ ॥

யதா எப்போ
ஸவெ சகலமான
ஹ்ருதயக்ரந்தி இருதயகிரந்தி
களெல்லாம்
ப்ரபித்யந்தே ஈதி பேதிக்கப்படுகி
ன்றனவோ அன்றே, இவன் முக்த
னென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த
வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே
காமாக்ரந்திஸ்வரூபேண ஆசை யெ
ன்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிர
ந்திரூபமாகவே [லே
வாக்யஶேஷதஃ வாக்கிய சேஷத்தினு
வ்யாக்யாதா வியாக்கியானம்பண்ணி
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றே சொல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

अहङ्कारचिदात्मानावेकीकृत्याविवेकतः ।
इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥
அஹம்காரசிதாத்மானாவேகீக்ருத்யாவிவேகதஃ ।
இதம்மெஸ்யாதிதம்மெஸ்யாதீதிஇச்ஹாஃகாமஶப்திதாஃ ॥ உகூக ॥

அவிவேகதஃ அவிவேகத்தினாலே
அஹம்காரசிதாத்மானௌ அகங்காரத்
தையும் சாக்ஷியையும்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து
இதம் இது
மெஸ்யாத் எனக்கிருக்கிறதென்று
இச்ஹாஃ அத்தியாசத்தால் உண்டாகி
ற இச்சைகள்தாமே
காமஶப்திதாஃ ஆசைகளென்ற சொல்
லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச் சொன்னதால், மற்ற ஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையாவெனில்,

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।
इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रन्थिभेदतः ॥

சுஹ்ருவெஸ்ரூவீஹாதாநாவ்யூஷ்ரூஞ்ஹ்ரூக்ரீ:।
ஹ்ருஷ்வஸ்ரூகொடிவஸ்துநிநவாயொஸ்ரூஸிலெஹதி॥ உசுஉ ॥

ஹிடாதாரூ அறிவாகிய ஆத்துமாவை அகங்காரத்தில்
சுஹ்ருவெஸ்ரூ பிரவேசம்பண்ணிவைப்பாமல்
சுஹாங்க்ரஹீ அகங்காரத்தை
வ்யக்ரூ சிதாத்துமாவாகிய தனக்கு வேறாக
வஸ்ரூஸு பார்த்தவன்
கொடிவஸ்துநிநீ கோடிவஸ்துக்களே
ஹ்ருஷ்வஸ்ரூ இச்சித்தபோதிலும்
ஸ்ரூஸிலெஹதி: ஹிருதயகிரந்திபேதிக்கப்பட்டுபோனதால்
வாயவ:ம் ஞானிக்கு யாதொரு கெடுதியுமில்லை.

இ-தி. நந்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு தந்தியையெவ்வளவு திரிப்பினாலும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அத்தியாசம்போனால் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்.

ग्रन्थिभेदेऽपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
बुद्धापिपापबाहुल्यादसन्तोषोयथातव ॥

ஸ்ரூஸிலெஹெவிவம்ஹாவ்யாஹ்ஹாரூஸ்ஹாஷ்ரூஷ்டொஷதி:।
வாஜ்ஞவிவாவவாஹாஹ்யாஹவஸ்ஹொஷொயயாதவ॥ உசுக ॥

ஸ்ரூஸிலெஹெ சுவி ஹிருதய கிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
ஷ்ரூஸ்ரூஷ்டொஷதி: பிராரப்த தோஷத்தின் தர்மத்தால்
ஹ்ஹாரூ: இச்சைகள்
வம்ஹாவ்யாம் உண்டாக்கத்தக்கவை
வாஜ்ஞா சுவி நீ அறிவுதான்என்றறிந்தும்
வாவவாஹாஹ்யாஜ பாபங்களுடைய மிகுதியால்
தவ உனக்கு
சுவம்டொஷதி: அசந்துஷ்டியாயா எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படியென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லை யென்பதை இரண்டுசிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याध्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मानिकिंभवेत् ॥

சுஹ்ருகாரமதெஹ்ரூதெஹ்யெஹுஹவ்யாயர்ஹிஹ்ஷயா ।
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஸைர்வாசிந்மாத்மாநிகிம்ஹவெசு॥ உசுச ॥

(யயா) தெஹ வ்யாயர்ஹிஹி: எப்படி தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலான்னைகளாலும்
வ்ருக்ஷாதி ஜந்மாஸைர்வா எப்படிவிருக்ஷாதிகளின்உற்பத்திநாசங்களாலும்சாக்ஷியாகியதனக்குயாதொருஹானியுமில்லைபோ

தீயிர சுஹாகூர மிதஹ்ரூாமெஹ்ஃ அப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலானவைகளால்

ஹிஉஹிவொ ஃதூ சித்துபஞனதன்னிடத்தில்

கிஉஹிவெசு என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.)

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमितिचेत्तन्नविस्मर ।
अयमेवग्रन्थिभेदस्तवतेनकृतीभवान् ॥

ஹூகுலிஹெஹாதூ ஹாவொவுஹிதிவெத்துஹவிஹ்ஹர ।
சுயசெவஹூகுலிஹெஹ்ஹவதெநகூஜீலவாநு॥ உகூடு ॥

ஹூகுலிஹெஹாசு ஹிருதய கிரந்திபேதிப்பதற்கு

வூஹா சுவி முன்னுடியும்

ஹவா இப்படித்தான் அசங்கனுகமே

உதிவெசு இருக்கிறேமேயெனில்

தசு நி விஹ்ஹர அதை மறவாதே

சுயா ஹவ இப்படி அறிந்ததே

தவ உன்னுடைய

ஹூகுலிஹெஃ ஹிருதயகிரந்திபேதிக்கப்பட்டதாயிற்று

தெநி ஆகையால்

ஹவாநு.கூஜீ நீகிருதகிர்த்தியனுஷ்

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையேயெனில்.

नैवजानन्तिमूढाश्चेत्सोयंग्रन्थिर्नचापरः ॥

நெஹவஜாநஞ்ஜிஃபாஹெவ்ஹ்ஹாயஂஹூகுலிநுஹாவாஹ்॥ உகூடு ॥

உஃபாஃ ஹவா மூடர்கள் இப்படி

நஜாநஞ்ஜி வெசு அறிகிறார்களில்லையெ

வஃ சுயம் அந்த இதுவே [ன்றால்

ஹூகுலிஃ ஹிருதயகிரந்தியென்றறி

சுவாஃ இதையன்றிவேறொன்றும்

நை. ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयोः ॥
व्रात्यश्श्रोत्रिययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।
नाहारादावस्तिभेदस्सोयंन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

ஹூகுலிதஜ்ஜேஹாதெஹ்ஹணவைவெஷஜ்யஂஜஜிஜவாஜயொஃ॥உகூசு॥
வ்யவ்ஹ்தூளவாநிவ்யவ்ஹ்தூளவாதெஹெந்த்ரியஜநொயியாம்।
நகிஞ்ஜிதபிவைவெஷஜ்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிவ்ஹுஜயொஃ॥ உகூள ॥

வ்ரா.தயஸ்ரோத்ரியயோவெத்யவாஸாவாக்யதாஹிதா ।
நாஹாராதாவஹ்ரிலெஷவ்ஹாயம்நயாயோத்ரயொஜ்யதாத்॥உசூஅ

மூலிகலெஷதாத்ரேண ஹ்ரிருதயகிரந்திர்பாயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே

வெஷயீ பேதமன்றி

சூத்ரோக்திவைலயோ ஞானிஅஜ்ஞானிகளுக்கு

தெஹெந்த்ரியமநோயோ தேகேந்த்ரியமனோபுத்திகளுடைய [து

வ்யுத்தள.வா பிரவிருத்தியிலேயாவது

நிவ்ருத்தள. வா நிவர்த்தியிலேயாவது

கிஞ்சிசுவி சற்றும்

வெஷயீ பேதமானது

நாஸ்தி இல்லை.

வ்ரா.தயஸ்ரோத்ரியயோ அத்தியயனம் பண்ணினவன் பண்ணுதவனிருவருக்கும்

வெஷவாஸாவாக்யதாஹிதா வேதபாடம் சொல்லுவதினாலும் சொல்லாததினாலும் பேதமேயன்றி

சூத்ரோக்தள ஆகாரமுதலானதில் எப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)

ஹெதோ.நாஸ்தி பேதம் இல்லை

வா. சுயா அந்த இந்த

நாயோ நியாயமானது

சுத்ர இந்த யிடத்தில்

யொஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை, ஞானிக்கிஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பிக்கிறார்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

நத்வெஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தானி நநிவ்ருத்தானிகாங்க்ஷதி।
உதாஸீநவதாஸீநஇதிக்ரந்திர்பிதொச்யதெ॥ உசூக॥

வ்யுத்தானி கர்மத்தால் பிரவிருத்திக்கிறதொழில்களை

நத்வெஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்

நிவ்ருத்தானி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்தப்போனவைகளையும்

நகாங்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்

உதாஸீநவத் உதாசீனன்போலே

ஸுகீதி. ஐதி இருப்பவனென்று

க்ரந்திர்பிதா கிரந்திபேதம்

உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वचनंव्यर्थतामियात् ।
नशक्तोऽस्यदेहाद्यइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதாஸீந்யம் விதெயஞ்செத்வசனம்வ்யர்தாமியாத்।
நசக்தோஸ்யதெஹாத்யாஇதிசெத்ரோகஏவஸ॥ உஎம॥

ஔதாஸீந்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தில் உதாசீனபாவமன்றே

விதெயம்.வெசுவிதிக்கப்படுகிறதெயென்றல்

வஜ்ஜிஃ போலன்றசொல் | வ்யர்த்தாஃயாசுவீணயபோய்விடும்.

அ-கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேததைச் சொல்லவில்லையெனில்.

சுஹு இவனுடைய
தெஹாஉஃ தேகாதிகள்
நஸ்டஃ சக்தியன்றியில்
ஐகிதெசு போகவேண்டுமென்றால்

ஸஃ அது
ரொமஹரோகந்தானேதத்துவஞா
னமாய்விட்டதென்றுபரிஹாசம்ப
ண்ணினார்.

அ-கை. அப்படியாகட்டும் பென்னதேதாவதுமெனில்,

तत्वबोधक्षयव्याधिमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தத்வபொயம்க்ஷயவ்யாயிம்ஹந்யந்தெயெஹாயியஃ।
தெஷாம்ப்ரஜ்ஞாதிவிஸதாகிம்தெஷாம்துஃஸ்கம்வத॥ ௨௬ ॥

யெஃஹாயியஃ எந்தமகாபுத்திசாலிக
ளும்
க்ஷயவ்யாயிம் க்ஷயவ்வியாதியை (ள்
தத்வபொயம் தத்துவஞானமாக
ஹந்யந்தெ எண்ணுகிறார்களோ
தெஷாம் அவர்களுடைய

ப்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
விதிவிஸதா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தெஷாம் அவர்களுக்கு
துஃஸ்கம் அசாத்தியம்
கிம்வத ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கு பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியையறியாமல் நீசங்கிக்கிறையென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तेतिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्चौषीत्किंश्रुतिम् ॥

ஹரதாதெரப்ரவ்ருத்திஃபுராணொக்தெதிசெத்ததா।
ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்விந்தந்நித்யஶ்சௌஷீத்கிம்ஶ்ருதிம்॥ ௨௭ ॥

ஹரதாதெஃ பரதமகாராஜன் முதலா
னவர்களுக்கு
ப்ரவ்ருத்தி பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது
புராணொக்தா புராணத்தால் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது
இதிசெத் என்று அப்படி சொல்வை
யேயானால்
ததா அப்போ

ஜக்ஷந்ச ஞானி சாப்பிடும்போதும்
க்ரீடந்ச விளையாடும்போதும்
ரதிம்விந்தந் இதி ஸ்திரீகளோடேரதி
யைச் செய்யும்போதும் (தேகாத்
துமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனு
க்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
ஸ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
நளக்ஷிஸ. நஃ நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னசுருதியெனில்.

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्थिताक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

கஹ்யாஹாராதிஸம் த்யஜ்யலரதாத்³யாஸ்தி தாக்வசித் ।
காஷ்ட²பாஷாணவத்கிந்து³ஸங்க³பீ⁴தாஉதா³ஸதே ॥ உஎக ॥

ஹரதாத்³யாஸ் பரதர்முதலானவர்கள்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஹி அன்றே
காஷ்ட² பாஷாணவத் கூடைகல் போல
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஸங்க³பீ⁴தாஸ் மோட சங்கத்திற்குப்பயந்து
உதா³ஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படிவானேனெனில்.

सङ्गीहिबाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸங்கீ³ஹிவாத்⁴யதேலோகைர்நிஸ்ஸங்க³ஸ்ஸுக²மஶ்நுதே ।
தேநஸங்கோ³பரித்யாஜ்யஸ்ஸர்வதா³ஸுக²மிச்ச²தா ॥ களச ॥

லோகைர் ஜனங்களினாலே
ஸங்கீ³ சங்கத்தையுடையவனே
பாத்⁴யதே.ஹி பாதிக்கப்படுவன் அன்றே
நிஸ்ஸங்கோ³ மோட சங்கத்தைவிட்டவன்
ஸங்கோ³ சங்கத்தையடைவன்
ஸர்வதா³ எப்போதும்
ஸுக²ம் பிரமானந்தத்தை
அஶ்நுதே இச்சித்த
தேந அந்த புருஷனாலே
ஸங்கோ³ மோட சங்கமானது
பரித்யாஜ்யோ நன்றுப்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது,உள்ளேசங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளோ ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென் றெப்படி சொல்லலாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

அஜ்ஞாத்வாஶாஸ்த்ரஹ்ருʼத³யமூ⁴டோ²வக்த்யந்யதா²ந்யதா² ।
மூ²ர்கா²ணாம்நிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்மத்ஸித்³தா⁴ந்தஉச்யதே ॥ உஎடு ॥

மூ²ர்க²ம் மூடனானவன் [த்தை
ஶாஸ்த்ரஹ்ருʼத³யம் சாத்திரத்தினந்தரங்க
அஜ்ஞாத்வா அறியாமல்
அந்யதா² அந்யதா² அவனவன் எண்ணப்படி வேறுவேறாக
வக்தி சொல்லுகிறான்
மூ²ர்கா²ணாம் மூர்க்காளுடைய
நிர்ணயஸ்.து நிச்சயமானது
அஸ்தாம் இருக்கட்டும்
அஸ்மத் நம்முடைய

வீஜாங்கம் சித்தாந்தமானது | உயிரை சொல்லப்படுகிறது,

அ-கை. சித்தாந்தமெனில்.

வைராக்யபோதபரமாஸ்தஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ராயேணஸஹவர்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித் ॥

வைராழ்யபோதபராஸ்தாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபராஸ்பரம் ।
ப்ராயெணஸஹவர்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித் ॥ உஎசு ॥

வைராக்கியபோதபரமாஸ்தஹாயாஸ்தே வைரா | ஸஹாயாஸ் சகாயங்களாகவே
க்கியமென்ன ஞானமென்ன உப | ப்ராயெண அனேகமாக [ன
தியென்ன | ஸஹவர்தந்தே சேர்ந்தேஇருக்கின்ற
தே அந்த மூன்றுகளும் | க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வியுஜ்யந்தே ஒன்றுக்கொன்று | வியுஜ்யந்தே பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்கியாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்குரிய ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

ஹேதுஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நான்யேஷாமஸங்கரः ।
யதாவத்வகந்தவ்யஶ்சாஸ்த்ரார்தப்ரவிவிச்யதா ॥

ஹேதுஸ்வரூபகார்யாணி பிந்நான்யேஷாமஸங்கரः ।
யதாவத்வகந்தவ்யஶ்சாஸ்த்ரார்தப்ரவிவிச்யதா ॥ உஎள ॥

ஹேதுஸ்வரூபகார்யாணி ஏதுஸ் | ஸாஸ்த்ரார்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை
வரூபம், காரியம் | விவிச்யதா பிரித்துப் பார்க்கிறவ
யேஷாம் இந்த வைராக்கியஞான உப | ஸங்கரः பிரித்தல் [ஞுலை
தேகளுடைய | யதாவத் உள்ளபடி
ஹிதாதி பேதங்கள் | வக்தவ்யஃ அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் ஏத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

தோஷதுஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுனர்போகேஷ்வதீனதா ।
அஸாதாரணஹேத்வாதிர்வைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ ॥

தோஷதுஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுனர்போகேஷ்வதீனதா ।
அஸாதாரணஹேத்வாதிர்வைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ ॥ உஎஅ ॥

தோஷதுஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுனர்போகேஷ்வதீனதா | வைராக்கியத்திற்கு
தோஷதுஷ்டிர்விஷயங்களிலுள்ளதோ | ஜிஹாஸா. ஈ விஷயத்தில் ஓக்காளம்
ஷத்தைபார்க்கிறது ஏது | வதீனதா மறுபடி [ளில்
ஜிஹாஸா. ஈ விஷயத்தில் ஓக்காளம் | தோஷதுஷ்டிர்விஷயங்களிலுள்ளதோஷத்தைபார்க்கிறது ஏது
ஸ்வரூபம் | அஸாதாரணஹேத்வாதிர்வைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ விட்டோமேயென்றபரிதாப
மற்றிருக்கிறது காரியம்

கூசீ. சூபஅ.கூவி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு

கூவாயாரணஹெகூஉஂ முக்கியமான ஏதுஎன்வருபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्येतेत्रयोमताः ॥

ஸ்ரவணாதி த்ரயம் தத் ஜ்ஞாநஸ்ய விவேசநம் ।
வ்யதஸ்ய புநர்க்ரந்தேரநுதயோ போதஸ்யைதே த்ரயோ மதாஃ ॥ உஎகஅ ॥

ஸ்ரவணாதி த்ரய ஞானத்திற்கு சிரவணமனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது

கஉக அதுபோல

கஎகஅஂஸ்ர விவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிரமத்திற்கும், ஜகத்திற்கும் இருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதேதஸ்வரூபம்

வ்யதஸ்ய மறுபடி

புநர்க்ரந்தேஃ அகங்காரகிரந்தி

அநுதயஃ உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரயஃ இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்

உதாஃ சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கி ஏத்வாதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்ச வ்யவஹாரஸ்ய ஸம்க்ஷயஃ ।
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸம்கர ஈரிதஃ ॥ உஅ० ॥

யகூஉ. உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது

யீதிஸ்ரோயஃ.ய புத்திநிருத்தியைத்த மிபதேசஸ்வரூபம்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸம்க்ஷயஃ நிவர்த்தியேகாரியம்

உபாரதேஃ உபரதிக்கி இப்படி

ஹெகூஉஂ ஏதுவாதிகள்

ஸ்யுஃ ஆகி இருக்கின்றனவென்று

ஸம்கரஃ பிரிவினையானது

ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாயெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோதப்ரதாநம்ஸ்யாத் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வதஃ ।
போதோபகாரிணாவேதௌ வைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ உஅக ॥

சிகூவொயஃ தத்துய ஞானமானது
வாகூஷாக நேரே [டதால்
தொகூஷ்ப்ரஃகூதீம் மோட்சங் கொடுப்
வ்ரயாதந.வ்யாக முக்கியமாக இரு
க்கிறது.

லெவாமெய்வாவாஷள வைராக்கியமெ
ன்ன உபரதியென்ன
வாதள.உஷள இந்த இரண்டுகளும்
வொயொவகாரிணள ஞானத்திற்கு
சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேரேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியப்வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறனென்ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனுயும்,உபரதனுயும், திதீட்சுவாயும், சமாகிதனுய மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறனென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிகளிரண்டும் ஞான சாதனமென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும்,விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றதரணகருவிகள் சாதகமாயிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्काश्चेत्महतस्तपस.फलम् ।
दुरितेनकाचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

தூயொவ்ருதூஜவகாஷ்ரெதஹ்ருத்ஹவவஷோஹும் ।
உஷிதெதநகவிதிஷ்ஷிக்ஷுதாவிதுதிவஜ்ருதெ॥ உ.உ ॥

தூயஃவி இந்த வைராக்கிய உபரதி
ஞானம் மூன்றுகளும்
கூதூஜவஷ்ஷாஃ.வெக அத்தியந்தபக்கு
வமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
உஹதஃ மகத்தான
தவஷஃ.வஹ தபசின்பலமென்றறி

உஷிதெத பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால்
கூவிக சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல்
கிஞ்சிக சிறிது
கதாவிக சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
வ்ருதிவஜ்ருதெ சிலசிலஞானிகளிடத்
திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதினும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

வொஈஹெஎவஈதீவஞிணூவெஎஹஊவுதிவஜுதெ।
யஹுதவுநஜொகூஷாவிவாணுஎொகவுவொஎஹுாசு॥ உஅந ॥

யஹு யாதொருவனுக்கு
வொஈஹெஎவஈதீ வைராக்கியோபரதிகள் [திலும்
வஞிணஃ பூர்ணங்களாயிருந்தபோ
வொஎய்.கஊ ஞானம்மாத்திரம்
வுதிவஜுதெ தடைபட்டதானால்
தவு அவனுக்கு
ஜொகூஷ் மோட்சம்
நாஹி இல்லை
தவொவஜாசு தபசினுடைய மகிமாவிசேஷத்தினாலே
வாணுஎொகூஷ் (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராததுபோலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல.

அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம்தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णबोधतदन्यौद्यौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

வஞிணெஎவொயெதஉநுளஎளவுதிவஜுளயஉதஉா ।
ஜொகூஷாவிநிஶ்சிதஃகிஞ்ஊவஷ்டஊஃவொநஜுஎுதி॥ உஅச ॥

வொயெ ஞானம்
வஞிணஃபூரணமாயிருந்துள்ளஎவி
உஉநுள அதற்கன்யங்களான [ல்
எள மற்ற இரண்டிகளும்
யஉா எப்போ
வுதிவஜுள தடை படுகின்றனவோ
தஉா அப்போ
ஜொகூஷ் மோட்சமானது
விநிஶ்சிதஃ நிச்சயமாகவுண்டு
கிஂகூ பின்னேயோவென்றால்
ஊவஷ்டஊஃவொ சரீரத்தில் கர்மத்தால்
காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
நஜுஎுதி நசியாது.

இ-தி. பசிதீர ஆகாரம்செய்பவர்களில்,முன்னே இருக்கிறநெய்முதலானசாதனமும், பின்னலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्येबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
धियास्वयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ஸ்ரஹ்லொகத்ரணீகாரொவைராக்ரயாவயிஷ்யதி।
ஜ்ஞாதவ்யஷ்டாதஷ்டகவத்பரெஷுவொயஷ்டாரவ்யதெ ॥ ௨௪ ॥

வஸ்துவிவிஹ்ரஜதிஷ்டீரலவெஷ்டவரஷவ்யஹி।
யியாவ்யவாவிதிரெஷ்யம்தாரதரஷ்யவாஜ்ஞரஷி ॥ ௨௫ ॥

ஸ்ரஹ்லொகத்ரணீகாரஸ் பிரம்லோக
ம்வரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்ரயாவ் வைராக்கியத்திற்கு
கவயிஷ் உதஷ் அவதி யெனப்படும்
ஜ்ஞாதவ்யஷ் தேதமே நானென்றறிந்
ததுபோல
வராதஷ்டகவத் பிரம்மே நானெ
ன்கிறதிடமுண்டாவதே
வொயஷ் ஞானம்னது
வரவ்யதெ முற்றுப்பெறப்படுகிறது

வஸ்துவிவ சுஷுப்திபோல
விஹ்ரஜதிஷ் ஜகத்தை மறத்தல்
உவரஷவ் உபரதிக்கி
வீரா எல்லைக்கேகாடியாக
ஹிவஜ,ஹி பவிக்கிறதன்றோ
வ்யா.யியா தன்புத்தியால்
கவாஜ்ஞரஷ இவைகளுடைய மத்தியி
லுள்ள
சாரதஷ்யம் பேதத்தை
விதிஷ்டயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலான வைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனல்முக்திக்கி தடையில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वात्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மனானாத்வாத்புத்தானாமன்யதான்யதா।
வர்தனந்தெனசாஸ்த்ரார்தெபிரமிதவ்யம்நவண்டிதைஃ॥ ௨௬ ॥

ஆரப்தகர்மனானாத்வாஸ் பிராரப்தகர்
மம் நானுவிதமானதால்
புத்தானாம் ஞானிகளுக்கு
அன்யதான்யதா வேறுவேறுக
வர்தனம் நடையுண்டாயிருக்கும்

தெதெ ஆகையினாலே [ல்
சாஸ்த்ரார்தெ இந்த சாத்திரார்த்தத்தி
பண்டிதைஃ வித்துவான்களினாலே
நபிரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளே என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्तंतांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மானுஸாரெணவர்தந்தாந்தெயதாயதா।
அவசிஷ்டஸ்ஸர்வபொதஸ்ஸமாமுக்திரிதிஸ்தி திஃ॥ ௨௭ ॥

ஸுஷு ஆத்மஜ்ஞானிகள் தங்கள் தங்
கள்கர்மானுசாரத்தால்
தெ அந்தந்தஞானிகள் [மோ
யயா யயா எப்படியெப்படி வேண்டு
வதும்தாம் அப்படியப்படி இருக்க
ட்டும்

ஸுவ்வெரையே சமஸ்தமான ஞானிக
ளுக்கும்
சுவஸ்மிந்நே தானே பிரமமென்கிற ஞா
னம் ஒன்றுபோல மீதமாவதால்
தொக்ஷம் மோட்சமானது [ன்று
ஸுதா.ஸ்தி சமானமாக இருக்கிறதை
ஸ்மிந் நிச்சயம்பண்ணத்தக்கது.

இ-தி. பிராமணனும் நீசனும் கடைபோதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்
சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கில் வேலையாவது
சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின்தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறார்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्येपटेचित्रमिवार्पितम् ।
मायययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

ஜமஜ்ஜி சூம்வுவெச்ச நெவடெஜி சூசிவாவிடுதம் ।
ஸாயயாதஜு வெக்ஷ்யுவவெச்ச நெவாரிஸெஷ்யுதாழி ॥ உஅகூ ॥

வுவெச்சநெ தானேயிருக்கிறஅறிவி
வடெ வஸ்திரத்தில் (ல்
ஜி சூ.ஜவ சித்திரம்போலே
ஸாயயா மாயையாகிறவர்ணத்தினாலே
ஜமஜ்ஜி சூ ஜகத்தாகிற சித்திரமானது
சுவிடுதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது

தகூ அதை
உவெக்ஷ்யுவவ உபேட்சித்துத்தானே
வெச்சநெ அறிவுமாத்திரம் தானே
ன்பதில் [கது
வரிஸெஷ்யுதாம் மீதமாயிருக்கத்தக்

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிறார்.

चित्रदीपमिमंनित्ययेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

ஜி சூதீவஜிஜ நிசூம்பெந வஹசூயதெதவாயாஃ ।
வஸ்ஞொவிஜமஜ்ஜி சூம்தெஜ வஹ்ஞிந வஜிவுவகூ ॥ உகூம ॥

பெவெயாஃ யாதொரு ஞானிகள்
ஜிம இந்த
ஜி சூதீவம் சித்திரதீபத்தை
நிசூம் தினந்தோறும்
சுந வஸாஜுயதெ அனுசந்தானம் ப
ண்ணி வருகிறார்களோ
தெ அவர்கள்

ஜமஜ்ஜி சூம் இந்த ஜகச்சித்திரத்தை
வஸ்ஞஃ சுவி பார்த்துக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
வ ஏவவுவ முன்போலே (சகத்தை
சத்தியமென்று
நசி வஹ்ஞி மயக்கத்தை யடையமா
ட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(ஈ)வது திருப்தீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபிராமணத்தில், (12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி) என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியினர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றாய்க்காண்பிக்கின்றனர். மாயைடானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பிவித்திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கறபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரதேசமீறியசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறியுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையினத்தியாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன். அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானமும். சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான்அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னுமாபசனகான். அவைகள்அமுக்கியாகங்கள், ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் எழுவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிரமத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிரமம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்கியஉபநிடதம் இந்திரன், பிரமாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிரமத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமதைகூறுகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவரந்தர வாக்கியத்தினால் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தினு லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற சிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவரையருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்து வையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளு கிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண்டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமென் றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறர். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவா னஎன்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேம த்தை நான் வஹிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வா றுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் வி ஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம்எத்தனைவிதமெனி ல்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிரா ப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்தி ரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறன்.மு ன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாப ரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப் தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானேநேரக்கி, யாராலேஎவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்க ளென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு காமக்குரோதாதிகளா லேவப்பட்டுசெய்கி றார்க ளென்றும்,நீயுத்தம்செயய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத் தினுலேவப்பட்டவனுகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்தித்ததி னு லுண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறனென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கி றதேயென்றால், வருத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானுக்கினியா லெரிக்கப்பட்ட படியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ண ப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்வி தமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நா னேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீ ரமணாய நமஃ.

ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாய நமஃ.

ஶ்ரீ ஸாம்பஸதாஶிவேந்த்ர ஸரஸ்வதீ பாதுகாப்யோ நமஃ.

தக்ஷிணாமூர்தி ஸ்தோத்ரம்.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपटवेकेन्द्रमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दिनिवारयन् ।
पुमर्थान्श्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

அகண்டானந்த ரூபாய சிவாய குரவே நமஃ ।
சிஷ்ய ஜ்ஞான தமோத்வம்ஸ படவே கேந்த்ர மூர்தயே ॥
வேதார்த ப்ரகாசேன தமோஹார்தி நிவாரயந் ।
புமர்தாந் சதுரோ தேயாத் வித்யா தீர்த மஹேஶ்வரஃ ॥
நத்வா ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த வித்யாரண்ய முனீஶ்வரௌ ।
க்ரியதே த்ருப்தி தீபஸ்ய வ்யாக்யானம் குர்வனுக்ரஹாத் ॥

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணானந்தரூபராயு மிருக்கிற நம்மாசாரிய வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தை நிறைடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாருடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிவிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தப்பிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஆத்மா நஞ்சேத் விஜா நீயாத யமஸ்மீ தி புரு ஷஃ ।
கிமிச் சந்ந கஸ்ய காமாய ஶரீர மநுஸம் ஜ்வரேத் ॥ க ॥

வசிஷ்டஃ புருஷனெனவன்
சூத்ர ஆத்துமாவை
சுயம இவரே
சுஷ்டி உதி நானென்று
விஜாநீயாத். யெசு அறிந்துவிட்டா
னேயானால்

கிம எந்தபோகத்தை
ஜுஷ்டு இச்சிக்கப்போகிறன்
கஸ்ய யாருக்கு
காம்ய போகநிமித்தமாய்
ஸரீரம சரீரத்தைக்குறித்து [ன்
சுக்ஷஜ்ஜ்யெசு தாபப்படப்போகிறு

அ-கை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥

சுஸ்யாஸ்ரு ுதெரபிப்ராயஸ்ஸம்யகத்ரவிசார்யதெ।
ஜீவந்முக்தஸ்யயாதிருப்திஸ்ஸாதெனவிஸதாயதெ ॥ உ ॥

சுஸ்யாஃ இந்த
ஸ்ரு ுதெஃ சுருதியினுடைய
சுபிப்பிராயமான அபிப்பிராயமானது
சுத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
ஸம்யக் நன்றாய்
விசாரியுதெ விசாரிக்கப்படுகிறது

தெந அந்தவிசாரத்தால்
ஜீவந்முக்தஸ்ய ஜீவன்முக்தனுடைய
யா (வேதபிரசித்தமான யாதொரு)
திருப்தியுண்டோ
ஸா அந்த(திருப்தியானது)
விஸதாயதெ பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படுவதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரிக்கிற கிருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

சுயாஹாவெஸநஜீவெஸௌகரொ தீதிஸ்ரு ுதகுவதஃ!
கல்பிதாவெவஜீவெஸௌதாப்யாஂஸர்வஂப்ரகல்பிதம் ॥ ங ॥

சுயா மாயையானது
சுஹாவெஸ ஆபாசமாக
ஜீவெஸௌ ஜீவேசுவரர்களை [று
கரொதி ஊதி,கற்பனைபண்ணிற்றென்
ஸ்ரு ுதகுவதஃ கேட்கப்படுகிறபடியி
னாலே

ஜீவெஸௌ ஜீவேசுவரர்கள்
கல்பிதாவெவ. கற்பிதர்கள்தானே
தாப்யாஂ அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
சர்வஂ சகலமும்
ப்ரகல்பிதஂ கற்பிக்கப்பட்டது,

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னூல்முதலித்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவெஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶெநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரொஜீவகல்பிதः ॥ ச ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவெஶாந்தா	பார்வை முதல்பிரவேசமீறாயுள்ள
ஸ்ருஷ்டிः	சிருஷ்டியானது
ஈஶெந	சுகவரனேலே
கல்பிதா	கற்பிக்கப்பட்டது
ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்தः	ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸம்ஸாரः	சம்சாரமானது
ஜீவகல்பிதः	ஜீவனேல கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரேமாயாமோகிதராய் ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபந்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமானசகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசெப்பானசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிரமமே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோப யோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्घीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மாகூடஸ்தாஸங்கசித்வபுः ।
அந்யொந்யாத்யாஸதொஸங்கீஸ்தஜீவொத்ரபூருஷः ॥ ஞ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா	தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபுः	நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே
அந்யொந்யாத்யாஸதः	ஒன்றின்தர்மத்தைமற்றொன்றுய்கற்பிப்பதால்
ஸங்கீஸ்தஜீவः	அந்தயறிவிற்கற்பித புத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
அத்ர	இந்த இடத்தில்
புருஷः	புருஷனெனப்படுகிறான்.

விம் அன்னிமோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், கர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் தீரமராவாக்கல்போல், மாற்றிக்கொண் டிருப்பதே அன்னிமோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டா னோபாதங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறனென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிற புரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடவென் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்கித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।
केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

ஸாயிஷ்டாநோ விமோக்ஷாதௌ ஜீவோயிக்ரியதே நது ।
கேவலோ நிராயிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃக்வாப்யஸித்திதஃ ॥ கூ ॥

ஸாயிஷ்டாநஃ அதிஷ்டானத்துடன் கூடினஜீவஃ ஜீவனே விமோக்ஷாதௌ மோட்சம் முதலானவைகளில் க்ரியதே அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான் நிராயிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃ அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது க்வாபி ஓரிடத்திலும் அஸித்திதஃ சித்தியாமையால் கேவலஃ கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும் நது அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तभ्रमांशमवलंबते ।
यदातदाहंससारीत्येवज्जीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यतिरस्काराद्धिष्ठानप्रधानता ।
यदातदाचिदात्माहममङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

அயிஷ்டாநாம்ஸயுக்தப்ராம்ஸமவலம்பதே ।
யதாததாஹம்ஸம்ஸாரீத்யேவஜ்ஜீவோபிமந்யதே ॥ எ ॥

ஸ்ரோத்ரவத்³ தி⁴ர்ஹ்ருʼதாத்மாதி³ஷ்டா ஹ்யர்தா² யதா² ।
யஶ்ச தத்ரவித்³ தா³ஹ்யஹம்மோஹௌ தி³வ்யது தே॥ அ ॥

யஶ்ச எப்போ
கூயிஷ்டாத்மாவ்யக்தா புருஷன் அ
திஷ்டானத்தி னம்சத்தையுடைய
வனுகி
ஸ்ரோத்ர மயக்கத்தினுல் தோன்றுகி
ற தேகத்துவயாம்சத்தை
கூஷ்டவதெ தன் வடிவமாக பிடித்தி
ருக்கிறதேனு
தத்ர.கூஹ அப்போது நான்
வத்வாரீ.ஜி சம்சாரியென்று
வனவா இப்படி
ஜீவ: ஜீவனுனவன்
கூஹிதுதெ அபிமானிக்கிறன்
யதா எப்போது
ஸ்ரோத்ர மயக்கமான தேகத்தில
யாம்சத்தை
தீர்ஹ்ருʼதாத்ம மித்தையென்ற ஞான
த்தால் தள்ளுகிறதினுல்
கூயிஷ்டாத்மாவ்யக்தா அதிஷ்டான
மான வஸ்துவே தன் வடிவமென்
று பிரதானமாக எண்ணுகிறதேனு
தத்ர அப்போ
தி⁴தா அறிவான ஆத்துமாவே
கூஹ நான்
கூவ்யாஹ அசங்கன்
கூஷ்டி, ஜி நானென்றும்
வேயதெ அறிகிறன்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறர்.

நாஸங்கோ²ஹம்க்ருʼதிர்யுக்தாகத²மஸ்மீதிசேச்ச்²ருணு ।
ஏகோமுக்²யோ²ஹ்யவமுக்²யாவித்யர்தா²த்³விதி⁴ர்மம ॥

நாவம்மெஹாக்ருʼதியு-ஸ்காகத²வஸ்மீ தி³வேஹணா ।
வனகோ²வேரா ஹாவஶ்வரவி தீ³யு-ஸ்மீ வியோ²ஹஶ் ॥ கூ ॥

கூவ்யஸ்மி அசங்கமிடத்தில்
கூஹாக்ருʼதி: அகங்காரமானது
ந. யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கூத²ம (அப்படி இருக்க) எப்படி
கூஷ்டி ஜி வெகூ நானசங்கனென்று
சொல்லக்கூடுமென்றால்
ஸ்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறர்.

வனகூ.ஶ-வேரு: ஒரு முக்கியாகங்காரம்
உள இரண்டு [றும்
கூஶ-வேள ஜி அமுக்கியங்களென்
கூவ்யாஹ அகங்காரத்திற்கு
கூத²ஹ் அர்த்தம்
தீ³வியு: மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

அன்யோன்யாத்⁴யஸ்தரூபேணகூடஸ்தா²பாஸயோர்வபு: ।
ஏகீபூயபவேன்முக்²யஸ்தத்ரமூடை²: ப்ரயுஜ்யதே ॥

சுதெநுரா நுராயுஷ்மாந்விவெணகூடஷ்டாஹாஷயொவயுவஃ।
வாகீஹியஹவெதூவ்யஹ்துதூஉஜிஜெஹ்யாஜ்யுதெ ॥ கo ॥

சுதெநுரா நுராயுஷ்மாந்விவெண அன்
னியோன்னியாத்தியாசத்திஞ்சேல
கூடஷ்டாஹாஷயொர் கூடஸ்தசிதா
பாசர்களுடைய
வயஃ ஸ்வரூபத்தை
வாகீஹிய ஒன்றுசப்பண்ணி

ஹ்யவஷ நான்தானென்றுவருகிறது
யாதோ
உவ்யஃ அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
உஜிஜெஃ மூடர்களாலே [படுகிறது.
வ்யாஜ்யுதெ பிரயோகம்பண்ணப்

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

வ்யஃமாஹாஷகூடஷ்டாவஉவ்யுஎதத்ரதத்வவிஃ।
வயுஃபயெணவ்யாம்கெஹாஉஷ்மாலொகெவவெஜிகெ ॥ கக ॥

வ்யஃமாஹாஷகூடஷ்டாஎ ஜீவகூடஸ்
தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
உஉவ்யுஎ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்வவிஃ தத்துவஞானி

வயுஃபயெண கிரமமாக
லொகெ லோகவிவகாரத்திலும்
வெஜிகெ.உ ஆத்துமவிவகாரத்திலும்
சுஹாஉஷ்மாம் அகம்சப்தத்தை
வ்யாம்கெ பிரயோகிக்கிறான்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரெஹாம்கச்சாமீத்யாதிகெபுதஃ।
விவிசெ்யவசிதாபாஸங்கூடஸ்தாத்தாம்விவக்ஷதி॥ கஉ ॥
சுஅஸாம்கோஹாஷ்மித்யாஹாஜிதீயாவ்ருஷ்டியஃ।
சுஹாம்ஷ்மாம்வ்யாம்கெயம்கூடஸ்தெகெவலெபுயஃ॥ கங ॥

வெயஃ ஞானியானவன் [தில்
லௌகிகவ்யவஹாரெ லோகவிவகாரத்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில்நின்று
அம் ஸிதாஹாஸ அந்த ஜீவனை
விவிசெ்ய.ஏவ பிரித்துத்தானே

சுஹாம் நான்
மஹ்ஸ்மி ஆகி போகிறேனென்று
சூதிகெ இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிறான்
வெயஃ ஞானியான

சுயம் நிவன்
ஸாஸ்யஸ்ரஷ்டிகம் இந்த சாஸ்திர ச
ம்பந்தமான ஞானத்தினுலே
சுஹம் சுஹமஸ்மி நானே அசங்கன்
சுஹம்ஸ்மிஹாத்மா நானேசிதாத்துமா

ஊகி என்று
சுவயெ நிருபாதிகனுபிருக்கிற
சுகுடஸ்ய சாட்சியினிடத்தில்
சுஹமஸ்ஸ்மி நானென்றசப்தத்தை
வ்யாஹரெ பிரயோகிக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தரிலைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அழுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கூடஸ்தர், ஞானசங்கரென்று சொல்லுகிறார், அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறனை, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறரென்று சொன்னல், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஜ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன்அவருக்கு வேருயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிறான்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானிதேக்வாத்மாஹ்வாஸஸ்யைவநசாத்மநஃ ;
தயாசகயமாஹ்வாஸஃகுடஸ்தோஸ்மீதிவுத்யதாம் ॥ ৫৮ ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானி கர.ஈகி ஞானி யென்பதும் அஜ்ஞானி என்பதும் இப்படி
சூத்மாஹ்வஸ்ய.ஸவ ஜீவனுக்கேயன்றி
சூத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு
ந ச இந்த இரண்டுதன்மையுமில்லையே

தயா ச அப்படியிருந்தால்
சூஹாஹம் ஜீவன்
குடஸ்தஃ கூடஸ்தரே
கஸ்மீ ஈகி நானென்று
கயம் எப்படி
வுத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறர்.

नायन्दोषाश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தொஷஶ்சிதாஹ்வாஸஃகுடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
சூஹாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்குடஸ்தத்வாவஶெஷணாத் ॥ ৫৯ ॥

சுயம்தொஷஃ ந. ஜீவன்சாட்சியேயானென்று சொல்லுகிறனென்ற இது தோஷமன்று
சிதாபாசன்
குடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவுடையவன்

சூஹாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினலும்
குடஸ்தத்வாவஶெஷணாத் கூடஸ்தனுயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும் தோஷமில்லை.

அ-கை. கிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை பனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குமேவுறனசக லமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறதமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடஸ்தோஸ்மீதிபோதோபிமித்யாசேந்நேதிகோவதேத் ।
நஹிஸத்யதயாஇஷ்டாரஜ்ஜுஸர்பவிஸர்பணம் ॥ ௧௫ ॥

கூடஸ்தோ	கூடஸ்தனே
அஸ்மி.இதி	நானென்ற
போதோ	ஞானமும்
அபி.மித்யா.சேத்	அப்படிஞானம் பொய்யில்
ந இதி	யாரென்று
கோ.வதேத்	சொல்லுவார்கள்
ந ஹி	அல்ல
ஸத்யதயா	வாஸ்தவமாய்
இஷ்டம்	விரும்பியது
ரஜ்ஜு.ஸர்ப.விஸர்பணம்	கயிற்றில் பாம்புவந்ததும், போனதும்

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனல்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர்த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய்யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப்படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநித்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாத்ருசேநாபிபோதேநஸம்ஸாரோஹிநிவர்ததே ।
யக்ஷாநுரூபோஹிபலிரித்யாஹுர்லௌகிகாஜநாஃ ॥ ௧௬ ॥

தாத்ருசேந	அப்படிப்பட்டதான
அபி.போதேந	ஞானத்தினாலும்
ஸம்ஸாரஃ	சம்சாரமானது
நிவர்ததே.ஹி	நிவர்த்தியாகிறதன்
யக்ஷாநுரூபஃ	பேய்க்கித்தகுந்த
பலிஃ இதி	பூஜைபோடவேண்டுமென்
லௌகிகாஃ.ஜநாஃ	லோகஜனங்கள்
ஆஹுஃ.ஹி	சொல்லுகிறார்களன்றே

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मादाभासपुरुषस्यकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यन्यथाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்மாதாபாஸபுருஷஸ்யகூடஸ்தோவிவிச்யதே ।
கூடஸ்தோஸ்மீதிவிஜ்ஞாதுமர்ஹதீத்யந்யதாஹ்ருதிஃ॥ ௧௭ ॥

கீவ்ரஷ ஆகையினுலே
சூஷாவஷ சிதாபாசன்
வ்ரஷ அந்தப்புருஷன்
வகூடஸ்தஷ கூடஸ்தசம்மந்தபொய்
யுருவனனஜீவனிடத்திலிருந்து
கீம அந்தகூடஸ்தனை
விவிசய லட்சனையால்பிரித்து

கூடஸ்தஷ கூடஸ்தரே
கூஷ்டி ஜ்ஞி நானுயிருக்கிறேனென்று
விஜ்ஞாதவ்ய அறிவதற்கு
சுஹ்டி ஜ்ஞி யோக்கியனென்றும்
ரூ்ஜ்ஞி சுஹ்யாச புருஷன் இவரே
நானென்றறியலாமென்றசொல்லால்
வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वदत्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

சுஷம்ஜ்ஞாவிபர்யஸ்தபோதொஹாத்மநீக்ஷ்யதெ ।
தத்வதத்ரேதிநிர்ணேதுமயமித்யபிதீயதெ॥ ஙஙூ ॥

சுஷம்ஜ்ஞாவிபர்யஸ்தபோதஷ உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேக விபரீதமன்றியில்சதஜமாகயாதொரு ஞானமானது [வில்
தொஹாத்மநி தேகரூபமானஆத்துமாவைக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறதோ
தத்வத அதுபோல்

ஈக்ஷ்யதெ முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவிலும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
நிர்ணேதும் நிருணயம்பண்ண
அயம் இதி இவரென்றபதம்
சுஹ்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியாள் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवत्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

தொஹாத்மஜ்ஞாநவத்ஜ்ஞாநந்தொஹாத்மஜ்ஞாநவாயகம் ।
சூத்மந்யெவபவெத்யஸ்யஸநேச்சந்நபிமுச்யதெ ॥ உ0 ॥

தொஹாத்மஜ்ஞாநவத தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
தொஹாத்மஜ்ஞாநவாயக தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
ஜ்ஞாந ஞானமானது
சூத்மநி ஸ்வ ஆத்துமாவிடத்தில்

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
ஹிவெத உண்டாகிறதோ
ஸ: அவன் [ருந்தாலும்
ஸ்ஜீவந்முக்தி (முக்தியை)இச்சியாதி
முச்யதெ சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறன்.

தாப். சம்சாரஏதுவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையிச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முக்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகசங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्तदुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशंचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுச்யதேசேத்தது³ச்யதாம் ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம்சைதந்யமபரோக்ஷம்ஸதா³யத: ॥ உக ॥

அயம் இதி (கடாதிகளைப்போல,) ஆத்துமாவை, இவரே என்றபதம் | அபரோக்ஷமும் பிரத்தியக்ஷமாகவன்றே (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாவெனில், அதுமட்டுங் கிஷ்டந்தானென்றார்.

யதஃ யாதொரு காரணத்தால்
ஸ்வயம் ப்ரகாஶம் சுயம்பிரகாசமான
சைதந்யம் ஜ்ஞான அறிவுஎப்போதும்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
தத் உச்யதாம் ஆகையினாலே இவரென்று சொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானால், பரோட்சா பரோட்சஞானிகளுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दृशमेयथा ॥

பரோக்ஷமபரோக்ஷஞ்ஜ்ஞானமஜ்ஞானமித்யத³: ।
நித்யாபரோக்ஷரூபேபித்³வயம்ஸ்யாத்³ரு³ஶமேயதா² ॥ உஉ ॥

பரோக்ஷம் பரோட்சமென்ன
அபரோக்ஷம் அபரோட்சமென்ன
ஜ்ஞானம் ஞானமென்ன [இப்படி
அஜ்ஞானம் அதி அஞ்ஞானமென்ன,
நித்யாபரோக்ஷரூபே அத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபத்திலானாலும் [யே
த்³வயம் ஸ்யாத் இரண்டும் கூடும்.
த்³ருஶமேயதா² தசமனிடத்தில் எப்படி.
ஸ்யாத் அப்படி இந்த

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमाणोपितात्तव ॥

நவஸம்ப்²யாஹ்ருதஜ்ஞானோத³ஶமோவிப்⁴ரமாத்ததா³ ।
நவேத்தித்³ஶமோஸ்மீதிவீக்ஷமாணோபிதாத்தவ ॥ உங ॥

நவஸம்வ்யாஹ்ருதிஜ்ஞாநம் ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத்தையுடைய

ஶப்தம் தசமன்

விஜ்ரும்ப மயக்கத்தால்

தாநு நவ அந்த ஒன்பதுபேர்களே

வீக்ஷாணாஸு கவி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்

ஶப்தஸ் ஸ்வஸ்ய ஜ்ஞ நான் தசமனுயிருக்கிறேனென்று

தஶா அப்போது

நவைதி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பித்து, அதின்காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நஹ்யாதி நாஸ்தி ஶப்தஸ் தி ஸ்வம் ஶப்தம் ததா ।
மத்வாவக்தி தஜ்ஜ்ஞாநகர்ம தச்சாவரணம் விது: ॥ ௨௪ ॥

ஶப்தம் தசமனுனவன்

நாஸ்தி இல்லை

நஹ்யாதி ஜ்ஞ விளங்கவில்லை, என்று

ஸ்வம் ஶப்தம் தானுன தசமனை

மத்வா தஶா அறிந்திருந்தும், அப்போது

வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்

தத் அதுவே

அஜ்ஞாநகர்ம அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட

ஆவரணம் ஆவரணமென்று

விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம்மாரத ஶப்தஸ் தம் ஶோசந் ப்ரரோதி தி ।
அஜ்ஞாநகர்ம தவிக்ஷேபம் ரோதநாதீம் விது: புதா: ॥ ௨௫ ॥

ஶப்தம் நதியில் தசமன் நதியில்

மமார ஜ்ஞ செத்தான் என்று

ஶோசந் விசனித்து

ப்ரரோதி அழுகிறான்

ரோதநாதீம் அழுகை முதலானதை

அஜ்ஞாநகர்ம தவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேபமென்று

புதா: வித்துவான்கள்

விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான விக்ஷேபஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नमृतोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நஸ்ருதோதஶமொஸ்தீதிஶ்ருத்வாப்தவசனம்ததா ।
பரொக்ஷத்வேனதஶமம்வெத்திஸ்வர்காதிலொகவத் ॥ உசு ॥

ததா தஶமஃ அப்போ தசமன்
நாஸ்தி சாகவில்லை
அஸ்தி ஈதி இருக்கிறானென்று
ஆப்தவசனம் இவ்டனுடைய வசனத்தைக்
ஶ்ருத்வா கேட்டு
ஸ்வமாதிலொகவத் சொர்க்காதிலோகம்போலே
ததா அப்போ
பரொக்ஷத்வேன பரோட்சமாக
தஶமம் தசமனிருக்கிறானென்று
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அவனுக்கே அபானவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

த்வமேவதஶமொஸீதிகணயித்வாப்ரதர்சிதஃ ।
அபரொக்ஷதயாஜ்ஞாத்வாஹ்ருஷ்யத்யேவநரொதிதி ॥ உள ॥

த்வம் ஏவ நீயே
தஶமஃ அஸி ஈதி தசமனானென்று
கணயித்வா எண்ணி
ப்ரதர்சிதஃ காண்பித்தபிற்பாடு
அபரொக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
நரொதிதி ஹ்ருஷ்யதி ஏவ தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञाननृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபவிவிதஜ்ஞாநதர்ப்தயஃ ।
ஶொகாபகமஇத்யேதேயொஜநீயாஶ்சிதாத்மநி ॥ உஅ ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபவிவிதஜ்ஞாந கர்ப்தயஃ ஶொகாபகமஃ ஈதி அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
ஏதே இந்த ஏழும்
சிதாத்மநி அறிவினிடத்தில்
யொஜநீயாஃ சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सान्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्त्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रतिपद्यते ॥
अस्थिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तित्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௨௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௦ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௩௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௪௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௪௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௪௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௪௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௪௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௪௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௪௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௪௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௪௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௪௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௫௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௫௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௫௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௫௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௫௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௫௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௫௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௫௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௫௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௫௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௬௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௬௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௬௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௬௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௬௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௬௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௬௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௬௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௬௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௬௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௭௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௭௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௭௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௭௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௭௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௭௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௭௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௭௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௭௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௭௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௮௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௮௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௮௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௮௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௮௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௮௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௮௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௮௭ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௮௮ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௮௯ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௯௦ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௯௧ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௯௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௯௩ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௯௪ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௯௫ ॥
நபா⁴தினாஸ்திகூடஸ்த²இதிவக்திப்ரஸங்க³த꞉ ।
கர்தாபோ⁴க்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்³யதே ॥
அஸ்திகூடஸ்த²இத்யாதௌ³பரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்த²ஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத꞉ ॥
கர்தாபோ⁴க்தித்யேவமாதி³ஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
கृதம்கृத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௯௬ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸான்சிதா³பா⁴ஸ꞉கதா³சன ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்கூடஸ்த²ம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௯௭ ॥

கூஜ்ஜி ஜீ நானுபிருக்கிறேனென்று
வஜ்ஜ (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
வெத்தி அறிகிறான் இதுவே அபரோ
ட்சஞானம்
கதக்ரு கர்த்தா
ஹொக்தா ஜீவிபோக்தாவென்றுவருகிற
வஜ்ஜ சூழ்நிலை முதலான
லொகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்
டத்தையும்
வ்யுஜ்ஜுதி விடுகிறான் (இதுவே து
க்க நிவர்த்தியாம்)
கரணீயம்.கரணம் பண்ணவேண்டியது
பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராப்தவ்யம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் ஜீ அடையப்பட்டதாயி
ற்றென்றும்
க்ருஷ்ணதி.ஜ்ஜ சந்தோஷித்துக்
கொண்டே இருக்கிறான் (இதுவே
தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழுவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

கஜ்ஞாநரோவ்ருதிஸ்துத்வத்விக்ஷேபஸ்சபரோக்ஷதீஃ ।
அபரொக்ஷமதிஸ்ஸோகமொக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஸா ॥ நக ॥

கஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ரோவ்ருதிஃ ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேபஃச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீஃ பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதிஃ அபரோட்சஞான
மும்
லொகமொக்ஷஃ துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஸாத்ருப்திஃ தடையற்ற ஆ
னந்தமு மெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவ
ம்கெடுமேயெனில்,

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஹ்யிமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தகிருதஸ்ஸ்ம்ருதாஃ ॥ நச ॥

இமாஃ இந்த
ஸப்தாவஸ்தாஃ ஏழவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய.ஸஜ்ஜீவதாபாசனுக்கிரு
க்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதா
வெனில் வீணல்ல.

தாஸ்ரு அந்த ஏழுகளிலேபே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது வே றேயிதமா எனில்.

கீது அந்த ஏழுகளிலே	வஸுஜ்ஞாநீ பந்தத்தைப்பண்ணுகின்
கிஞ்சி முதல் மூன்றுகள்தாம்	றனவாக
	ஹ்யுபகாரி சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன் றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नज्ञानामित्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।
विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜ்ஞாநாமீத்யுதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।
விசாரப்ராகபாவேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம் ॥ ரு ॥

நஜ்ஞாநாமிஜி மூடனை அழைத்துபெ	ரணமாயும்
ரியோர்நீ ஆத்துமாவைஅறிந்தாயா	விசாரப்ராகபாவேந விசாரத்திற்
வென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோப	கு முன்னில்லாமையோடே
த்துடன்) நானறியேனென்று	யுக்தம் கூடினதே
உதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உ	அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று
தாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் கா	ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயும் காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்ட போது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்த தே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।
विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கேணவிசார்யாத²நாஸ்தினோபா⁴திசேத்யஸௌ ।
விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதேஃகார்யமிஷ்யதே ॥ ருரு ॥

அமார்கேணவி இச்சாஸ்திரமன்றி தே	அஸௌ இந்த
வலநர்க்கத்தால்	விபரீதவ்யவஹ்ருதிஃ விபரீதமான
விசார்ய விசாரித்து	வார்த்தையானது
அத² பிறகு (ஆத்துமா)	ஆவ்ருதேஃகார்யம் ஆவரணத்தின்
நாஸ்தி இல்லை [ற	காரியமென்று
நோ.பா.சேத்.ஸௌ.விளங்கவில்லையென்கி	இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல் லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தெஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபஈரிதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்சோகஸ்ஸம்ஸாராக்²யோஸ்யபந்த⁴கஃ ॥ ஈள ॥

தெஹத்வயசிதாபாஸரூபஃ தூலசூக்குமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே

கர்த்ருத்வாத்யகிலஃ கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்²யஃ சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்த⁴கஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞானமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்⁴யதஃ ।
யத்³யப்யதா²ப்யவஸ்தே²தேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ ॥ ஈஅ ॥

அஜ்ஞானம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்⁴யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யத்³யபி நீ சொன்னபடி
அதா²பி ஆனாலும்
அவஸ்தே²தே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்யைவ ஜீவனுக்கே
நாத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்தித²ஃபூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ।
அஸ்த்யேவதத³வஸ்தா²த்வமவிருத்³தⁿ²ம்ததஸ்தயோஃ ॥ ஈக ॥

விஜ்ஞைவொத்திதஃ ஜீவனுண்டாவ
தற்கு
பூர்வம்.சுவி முன்னேயும்
விஜ்ஞைவஸ்ஸ்ரீகிஃ ஜீவனுடைய ச
ம்ஸ்காரமான
தயொஃ சுஷ்ம்.வஸ அந்த அஞ்ஞா
னஆவரண அவஸ்தைகள்(இருக்கின்றன)
தகிஃ ஆகையினாலே
தஉவஸ்ஸாகூ அந்த ஜீவனுடைய அ
வஸ்தையென்பது
சுயிரஸ்ஸ விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்தஅவ ஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டினும், அதிஷ்டானமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

வ்ரஹ்மண்யாரொவிதத்வெநப்ரஹ்மாவஸ்தெஇமெஇதி।
நஸாகூநீயம்ஸவ்வாஸாம்ப்ரஹ்மண்யெவாயிரொவணாத்॥ சம ॥

வ்ரஹ்மணி பிரமத்தில் [ல்
ஆரொவிதத்வெந ஆரோபிதமானதா
இமெ இந்த இரண்டுகளும்
வ்ரஹ்மாவஸ்தெ பிரமத்தினுடைய
அவஸ்தைகளென்று
ஸாகூநீயம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸவ்வாஸாம் சகலமான அவஸ்தை
களும் [தானே
வ்ரஹ்மணி.ஏவ பிரமத்தினிடத்தில்
அயிரொவணாத் அத்தியாரோபமான
தால் பிரமத்திற்கென்பதுகூடாது.

அ-கை .பிரமத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸம்ஸார்யஹம்விபுத்தொஹம்நிஸ்ஸொகஸ்துஷ்டஇத்யபி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாலாஞ்ஜிநப்ரஹ்மாஇதி॥ சக ॥

ஸுஹம்ஸம்ஸாரீ நான்சமுசாரி
ஸுஹம்விபுத்தஃ நான் பரோட்சஞா
னி நான் அபரோட்சஞானி
விஸ்ஸொகஃ நான்துக்கமற்றவன்
ஸந்துஷ்டஃ.ஏவ.ஸுவி நான் சந்துஷ்
டனென்றும்
உத்தராவஸ்தாஃ பின்னிலிருக்கிற விட்
சேபம்,பரோட்சம்,அபரோட்சம்,
துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திக
ளான, ஐந்துகளும்
ஜீவகாஹாஞ்ஜி ஜீவனிடத்தில் அனுபவ
மாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ப்ரஹ்மாத.ஏவ சாட்சியான பிர
மத்திலில்லையென்று சங்கித்தான்.

அ-கை. இப்படியாஞல் அஞ்ஞானவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அனுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तर्ह्यज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमदृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தஹ்ர்யஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபானேமத்3ருஷ்டிதோநஹி।
இதிவபூர்வெஅவஸ்தேசபாஸதேஜீவமெவலு॥ சஉ ॥

தஹ்ர்யி அப்போ	இதி இப்படி
அஹம்அஜ்ஞோ நான் அஞ்ஞானி	வபூர்வெ முந்தினவைகளான [ள்
ப்ரஹ்மஸத்வ பிரம்மமிருக்கிறது	அவஸ்தெச அஞ்ஞானவரணவஸ்தைக
விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்	ஜீவமெ ஜீவனிடச்சேர்ந்தனவாக
த்3ருஷ்டிதோ என்திருஷ்டியினுலே	பாஸதெ வேலு விளங்குகின்றனவ
நஹி பார்த்தில்லே	ன்றே.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிரம்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्याधिष्ठानतयागुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞானஸ்யாஶ்ரயோப்ரஹ்மேத்யாதி4ஷ்டா2நதயாஜ்ஞுஃ।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞாநாபி4மாநித்வாத்3வாதி3ஷம் ॥ சஊ ॥

அஜ்ஞாநஸ்ய அஜ்ஞானத்திற்கு	அதி4ஷ்டா2நதயா அதிஷ்டானப்பிப்பிரா
ஆஶ்ரயோ ஆதிரியமானவஸ்து	யத்தால்
ப்ரஹ்மே இதி பிரம்மமென்று	ஜ்ஞுஃ (அவர்கள்) சொன்னர்கள்.

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞோஹமிதி அஸ்மி நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)	ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
	அவாதி3ஷம் நாம் சொன்னேம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेनष्टेस्विन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

ஜ்ஞாநஅயெந நஷ்டஜ்ஞாநெ தத்ஸ்யாவ்ருதிஃ।
நஹ்யாதிநாஷ்டிவெத்ருஷ்டாதீவிஷ்யாவிவிநஶ்யதி॥ ೫೮ ॥

ஜ்ஞாநஅயெந பரோக்ஷஜ்ஞாநத்தால்	நஹ்யாதி ஆதி விளங்கவில்லையென்கிற
ஷ்டஜ்ஞாநெ இந்த அஜ்ஞாநம்	ஷ்டா இந்த
நஷ்டி நஷ்டமாயிற்றேயானால்	தத்ஸ்யாவ்ருதிஃ அஜ்ஞாநத்தால் பண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
நாஸ்தி (ஆத்துமா) இல்லை	தீவிஷ்யா ஷ்டி இரண்டுகளும்
	விநஶ்யதி நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

வபரோக்ஷஜ்ஞாநதோநஶ்யேத்ஸத்வாவ்ருதிஹேதுதா।
ஸ்வபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யாஹ்யஹாநாவ்ருதிஹேதுதா॥ ೫೯ ॥

வபரோக்ஷஜ்ஞாநதஃ பிரமமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்	ஸ்வஹாநாவ்ருதிஹேதுதா பிரமம் விளங்கவில்லையென்கிற அபாணவரணத்திற்கேதுவான அஜ்ஞானம்
ஸ்வபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா பிரமமில்லையென்னு சொல்லப்படுகிற அசத்து வாவரணத்திற்கு ஏதுவான நஶ்யேத் ஹி அஜ்ஞானம் நசிக்கிறது	ஸ்வபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா பிரமமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்க நிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னும் இரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

ஸ்வஹாநாவரணேநஷ்டே ஜீவக்வாரோபஸம்க்ஷயாத்।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்சோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோநிவர்ததே॥ ೬೦ ॥

ஸ்வஹாநாவரணேநஷ்டே அபாணவரணம் நஷ்டமாயிற்றுனால்	கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்சோகஃ கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
ஜீவக்வாரோப ஸம்க்ஷயாத் ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்	ஸம்ஸாராக்யோ சம்சாரமென்கிறபேரோடே கூடினதெல்லாம் நிவர்ததே நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरंकुशाभवेत्तृप्तिः पुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

ஸவுஸ்வாரை நிதுஜுஷ்கஹாவஸாஸ் |
நிராகுரார்ஹவெத்யுக்திவேஸ்ரோகாவஜ்ஜுவாஸ்॥ சஎ ॥

ஸவுஸ்வாரை (அப்படி) சகலசம் சாரமும் [வில்
நிவ்ருத்த நிவர்த்தியாயிருந்துள்ளள
நிதுஜுஷ்கஹாவஸாஸ் நித்தியமுக்த ஞக தான் விளங்குவதால்

வாஸ்தீ மறுபடி [மையால்
ஸ்ரோகாவஜ்ஜுவாஸ் துக்கமுண்டாகா
நிராகுரார்த்யுக்தி தடையற்ற ஆனந்தம்
ஹவெஸ் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பிவித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞானநிகி சப்தாவஸ்தையை நிரூபித்தது பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, ஏழவஸ்தையுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकानिवर्त्यास्त्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

கூவரொராக்ஷஜ்ஞாநஸ்ரோகநிவர்த்யாவ்யுஹவுஉ |
ஸவஸ்த்யுஜ்ஜீவகெவ்ரூதஆத்மாநஞ்சேதிதிஸ்ரூதிர்॥ சஅ ॥

கூர்தாநம்,மெசஸ.ஆதி ஆத்துமாவை நானென்றறி யென்கிற
ஸ்ரூதிர் சுருதியானது
ஜீவகெ ஜீவனே யடைந்தவைகளான
கூவரொராக்ஷஜ்ஞாநஸ்ரோகநிவர்த்யா
வ்யு அபரோட்சஞானத்தையு

ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு
மிருக்கிற
ஹவெ.உஹவ இந்த இரண்டு
ஸவஸ்த்ய அவஸ்தைகளையும்
வ்ரூதிதெ சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயாதலாமேம்பல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

ஸயமி த்யுவரொராக்ஷகுஉக்தம் தத்விவியாஹவெஸ |
விஷயவ்வஸ்வப்ரகாஸகியாவெவ்வாதத்ஈக்ஷணாஸ்॥ சகு ॥

ஸயம்.ஆதி.உக்தம் இவரென்றுசொல்லப்பட்ட
தத்.ஸவரொராக்ஷகு அந்த அபரோட்சமானது
தத்விவியம் இரண்டுவிதமாக
ஹவெஸ இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

விஷயஸ்வரூபகாலஸ்தா விஷயமான பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசரூபதாலும்

யோகஸித்தி புத்தியினாலும்

வஸ்து இப்படியென்று

தீக்ஷணாக்ஷ அதைப்பார்ப்பதினாலும்

(இரண்டுவிதமான அபரோட்சஞா னமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணாலே பார்க்கப்படுவதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்ச ஞானத்திற்கேதாயிற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

ஸரொக்ஷஜ்ஞாநகாலெஅபிவிஷயஸ்வப்ரகாஸதா ।
ஸமாப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஸமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத்॥ ருo ॥

பரொக்ஷஜ்ஞாநகாலெசுபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான காலத்திலும்

விஷயஸ்வப்ரகாஸதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது

ஸமா ஸமம் சமானமே இப்படி

விபோதநாத் அறிகிறபடியால்

ப்ரஹ்ம பிர்மமானது

ஸ்வப்ரகாஸ ஸ்வப்பிரகாசமாகவே

அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்துவமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்ஷ்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத் ।
பரொக்ஷஜ்ஞாநமெதந்நபரான்தம்பாதாநிரூபணாத்॥ ருக ॥

அஹம் நான்

ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று [மல்

அநுல்லிவு சாட்சாத்காரமாகவறியா

ப்ரஹ்ம பிர்மம்

அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்று

ஸமம் இப்படி

உல்லிவெ அறிகிறது யாதொன்றே

ஸதத்ஸ அந்த (இது)

பரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே

ப்ராந்தம்.நி மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கந்தானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்தியட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா; அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततदाध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்ம நாஸ்தீதிமான மேத்யாத் பாத்யேத ததாத்ருவம் ।
நசைவம்ப்ரபலம்மான மபஶ்யாமோ தோநபாத்யதே ॥ 1உ ॥
வ்யக்த்யநுல்லேக மாத்ரேண ப்ரமத்வே ஸ்வர்கதீரபி ।
ப்ராந்திஸ்யாத் வ்யக்த்யநுல்லேகாத் ஸாமான்யோல்லேக தர்ஶனாத் ॥ 1ங ॥
அபரோக்ஷத்வ யோக்யஸ்ய நபரோக்ஷ மதிர்ப்ரமஃ ।
பரோக்ஷ மித்யநுல்லேகாத் அர்தாத் பாரோக்ஷ்ய ஸம்பவாத் ॥ 1ச ॥
அம்ஶாக்ரஹீதிர்ப்ராந்திஶ்சேத் க்ருடஜ்ஞானம் ப்ரமோபவேத் ॥ 1ஞ ॥

ப்ரஹ்ம நாஸ்தீதி மான மேத்யாத் பாத்யேத ததாத்ருவம் — ப்ரஹ்ம பிரமம் நாஸ்தி.ஈதி இல்லையென்று மானம் ஒரு வேத்தப்பிரமாணம் ஏத்யாத் வருகையை இருந்தபோ பாத்யேத அப்போ ததா ருவம் நிச்சயமாய் வாயெத (இது)பாதிக்கப்படும்

நசைவம் ப்ரபலம் மான மபஶ்யாமோ தோ நபாத்யதே — நசை இப்படி வம் ஏவம்.மான மோ ஐ சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை நபஶ்யாமஃ நாம்பார்க்கவில்லை தோ ஆகையால் [து நபாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்யக்த்யநுல்லேக மாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாத மாத்திரத்தினாலே ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்வையேயானால் ஸ்வர்கதீரபி . கூவி சொர்க்கமுண்டெனு ஞானமும் ப்ராந்திஸ்யாத் வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணாமையால்

வாதாதி நூனெல்லூஉஸுஸு தாகு சாமான்
னிபமாக சாஸ்நிரத்தினல்மாத்திர
அ-கை. மூன்றுவதைத்தள்ளுகிறார்.
சுவரொகூஷகுயொஸுஸு அபரோட்ச
த்திற்குயோக்கியமானவஸ்துவிற்கு
வரொகூஷகிஃ பரோட்சஞானமான
ஹ.ஹுஃ மயக்கமாகாது [து

ம் திதரிந்திருப்பதினால்
ஹுஜிஃ.வுகு மயக்கமாய்விடும்.
வரொகூஷ ஐதி பரோட்சமாய்
சுஹ-வெஷுவாக பிரம்மரூபமாய் கிரகிக்
கமுடியாததால்.

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

சுயஃகு.வாரொகூஷஸஹவாக பிரம
ம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தா
ல் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதா

ல், அது பரோட்சஞான மென்று
சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

சுஷாஹுஹிதிஃ (சதம்சம்காணப்பட்
டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்
கப்படாமையால்
ஹுஜிஃ.வெஷ மயக்கமென்று சொல்

வையேயாஞல்
வடஜோநூம் கடஞானமும், ஆந்தராம்
சம், கிரகிக்கப்படாமையால்.
ஹுஜிஃ.ஹவெஷ மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்தினும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிரம்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्याशविभेदतः ॥
நிரஃஸஹ்யாவபிஸாஸஹ்யம்வ்யாவ.த்.யாஸவிஹெதஃ॥ நுநு ॥

நிரஃஸஹ்ய கூவபி நிரம்சமான ஆத்து
மாவிற்கும்
வ்யாவ.த்.யாம ஸவிஹெதஃ தள்ளத்

தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால்
ஸாஃஸஹ்ய அம்சத்தோடேகூடியிரு
த்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।
अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥
சுஹஷ்வாம்ஸொ நிவ.தெ.துதவரொக்ஷஜ்ஞா நதஸ்ததா।
சுஹா நாம்ஸ நிவ்ரு.த்திஸ்ஸ்யாத்அபரொக்ஷயியாகு.தா॥ நுகூ ॥

வரொகூஷஜ்ஞா நதஃ பிரமுண்டென்
கிற பரோட்சஞானத்தினலே
சுஹஷ்வாம்ஸஃ பிரமமில்லையென்றஅம்
சமானது

நிவ.தெ.த நிவர்த்திக்கப்படும்
தயா அப்படி
சுஹரொகூஷயியா பிரமம் நானென்கி
ற அபரோட்சஞானத்தால்

சுஹாநாஂஶநீவ்ருத்தி: பிரம்ம விளங்
கவில்லையென்கிற அம்சந்தின்நிவர்த்தி [கூடதா.ஹ்யாசபண்ணப்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் திடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यापितद्वस्याद्ज्ञानावरणंसमम् ॥

உஶமொஸ்தீத்யவிப்ரான்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதெ ।
ப்ரஹ்மாஸ்தீத்யாபிதத்வஸ்யாத்ஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் ॥ நிஅ ॥

உஶஂ தசமன்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்
அவிப்ரான்தம் பரோட்சஞானமா
ஈக்ஷ்யதெ பார்க்கப்படுகிறதோ
தத்வ அதுபோல்
ப்ரஹ்ம பிரம்ம
அஸ்தி இதி கூடி இருக்கிறதென்
ஞானமும்(மயக்கமில்லை)
ஆவரணம் அஞ்ஞானவரண
மிரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்)சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம், எதினாலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिरशेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்ரஹ்மேதிவாக்யார்தெநிஶேஷேணவிசாரிதெ ।
வ்யக்திருல்லிக்யதெயத்வத்தஶமஸ்த்வமஸீத்யத: ॥ நிஅ ॥

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்ரஹ்ம.இதி பிரம்மமென்று [து
வாக்யார்தெ மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶேஷேண நன்றாய் (ல்
விசாரிதெ விசாரிக்கப்பட்டதேயானா
தத்வ தசமன்நீதானென்றசொல்
யதஸ் எப்படியோ
அதஸ் (அப்படி) இருப்பதினாலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்யதெ சாட்சாத்காரமாய் காணப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशमःकइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

ಭಾಷ್ಯಂ ತು ದಿವ್ಯಾಲೋಕವಿವೇಕಿನೀಂ ವಿವೃತೇ ।
ಮಣಯಿಕ್ಷುರ್ವಿಭವಹವ್ಯವಿವೇಚಕಾಶ್ಚ ಲೋಕಾಃ ॥ ೫೬ ॥

ಭಾಷ್ಯಂ தசமன்
ತು.ಅತ್ರ எங்கே இருக்கிறானென்று
ವ್ಯಾಲೋಕೇಪಟ್ಟிருந்துள்ளளவி
ಲಾಂ.ವಾವ ஆதி நீதானென்று (ல்
ನೀಲಾವಿವೇಕ நிரூபிக்கப்பட்டபின்

ವಿವೃತೇ தன்னோடேகூட்டி
ಮಣಯಿಕ್ಷುರ್ ஒன்பதுபேரையுமெண்ணி
ವಿಭವ தன்னைத்தானே
ಭಾಷ್ಯಂ தசமனென்று
ವಿಭವಿಕಾಶ್ಚ ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறுதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

ಭಾಷ್ಯೋಽಹಂ ದಿವಾಕ್ಯೋತ್ಥಾನಧೀರವ್ಯವಿಹನ್ಯತೇ ।
ಆದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನೇಷುನವತ್ವಸ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ ೫೦ ॥

ಭಾಷ್ಯಂ தசமனே
ಪಾಂ.ಅತ್ರ தானுயிருக்கிறேனென்று
ವಾಕ್ಯೋತ್ಥಾ வாக்கியத்தினாலே
ಧೀಃ உண்டானஞானம்
ತವ இவனுக்கு
ನ.ವಿಹನ್ಯತೇ கெடுபடமாட்டாது

ನವತ್ವವ್ಯ ஒன்பதுபோக்குடைய
ಆದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನೇಷು ஆதியிலும், ந
டுவிலும், முடிவிலும்
ಭಾಷ್ಯಂ ಸ (தசமனுகிய நாமிருக்கி
றோமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தாஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्वयंक्तिंसमुल्लिखेत् ॥
आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रतिष्ठितम् ॥

ಸದೈವೇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯೇನಬ್ರಹ್ಮಸತ್ವಂಪರೋಕ್ಷತಃ ।
ಗೃಹೀತ್ವಾತತ್ವಮಸ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಾದ್ವ್ಯಕ್ತಿಂಸಮುಲ್ಲಿಖೇತ್ ॥ ೫೫ ॥
ಆದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನೇಷುಸ್ವಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮತ್ವಧೀರಿಯಮ್ ।
ನೈವವ್ಯಭಚರೇತ್ತಸ್ಮಾದಾಪರೋಕ್ಷ್ಯಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮ್ ॥ ೫೨ ॥

ಸದೈವೇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯೇನ (சதேவ) எ
ன்றது முதலானவாக்கியத்தினால்
ಪರೋಕ್ಷತಃ பரோட்சமானஞான
த்தால்
ಬ್ರಹ್ಮಸತ್ವಂ பிரமமுண்டென்பதை

ಗೃಹೀತ್ವಾ கிரகித்து
ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಾತ್ ತத்துவமசியா
திவாக்கியத்தினாலே
ವ್ಯಕ್ತಿಂ தன் ஸ்வரூபத்தை
ಸಮುಲ್ಲಿಖೇತ್ சாட்சாத்கரிக்கிறான்

சூத்ரகர்யாவஸாநேஷு (பஞ்சகோச
ங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில்
தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
வஸ்து தனக்குண்டாயிருக்கிற
உயம் இந்த
ப்ரஹ்மவிபிர்மத்துவஞானமானது
வ்யபிசரிதம் ஸ்வ. மி ஒருக்காலும் மா
றவேமாட்டாது
கிஞ்சந ஆகையினாலே
சூவரோக்ஷ அபரோட்ச ஞானம்
வ்ரதிஷ்டிதம் நன்றாகதிரப்பட்டிருக்கி
றது.

இ-தி. சூடாலோகும்பமூனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலோதா னென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால்அப ரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத் தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वास्यलक्षणेनभृगुःपुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணக்வாஸ்யலக்ஷணேநபிருர்புரா।
வாரோக்ஷ்யேணகிருஹீத்வாதவிசாராத்வ்யக்திமைக்ஷத॥ கூஉ॥

ஜந்மாதி பிருகுமகரிஷி
வாரா முன்னே
ஜந்மாதி காரணக்வாஸ்யலக்ஷணம் ஜ
கத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களு
க்கு காரணமானபரையுடையல
க்ஷணபிர்மத்தை
வாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக
கிருஹீத்வா கிரகித்து
அத பிற்பாடு [ரத்தினாலே
விசாராத அன்னமயாதிகோசவிசா
ரத்தால் தன்ஸ்வரூபத்தை [தார்
வ்யக்திம் அபரோட்சமாய்ப்பார்த்
தனென்கிற.

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிரு குவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபித்வமஸீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்பிருகோர்பிதா।
தயாபியந்நம்ப்ராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவாந்॥ கூச ॥

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும்
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
த்வம் நீயேபிர்மமென்கிற
வாக்யம் வாக்கியமானது
நோசேத் இல்லையென்றுசொல்லை
யேயானால்
தயாபி அப்படி இருந்தாலும்
பிருகோர் பிருகுவினுடைய
பிதா பிதாவான வருணன்
அன்னம் அன்னம்

வ்ராணம்.ஆதி பிராணமென்று விசாரிக்கும்படியான ஸ்தலத்தை உத்தவாநு சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்மம சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशेषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दमयमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

ಅನ್ನಪ್ರಾಣಾದಿಕೋಶೇಷ್ವಸುವಿಚಾರ್ಯಪುನಃಪುನಃ ।
ಆನನ್ದಮಯಮೀಕ್ಷಿತ್ವಾಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷ್ಮಾಪ್ಯಯೂಯುಜತ್ ॥ ೫೮ ॥

அன்னப்ராணாதிகோசேஷ்வஸுவிசாரயபுனஃபுனஃ ।
ஆனந்தமயமீக்ஷித்வாப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥

அன்னப்ராணாதி கோசேஷ்வ் அன்ன மய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே

வஸுவிசாரயபுன் நன்றாய் விசாரித்து

ஆனந்தமயமீக்ஷித்வா ஆனந்தஸ்வபாவத்தைப் பார்த்து

ப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடைய ஸாயூஜ்ய அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே) சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்தகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்றால், பிர்மத்திற்கும், தனக்கும்கிரிதேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनंतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्तागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ಸತ್ಯಂಜ್ಞಾನಮನಂತಂಚೇತ್ಯೇವಂಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಲಕ್ಷಣಂ ।
ಉಕ್ತಾಗುಹಾಹಿತತ್ವೇನಕೋಶೇಷ್ವೇತತ್ಪ್ರದರ್ಶಿತಂ ॥ ೫೯ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்தாகுஹாஹிதத்வேனகோசேஷ்வேதத்ப்ரதர்சிதம் ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானம்அனந்தம். ய (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம் ஏன்று இப்படி

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை

உக்தா சொல்லி

குஹாஹிதத்வேன இந்தப்பிர்மமானது (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக

கோசேஷ்வ் கோசங்களிலே

ப்ரதர்சிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्गृणंयौ ॥

ಪಾರೋಕ್ಷ್ಯೇಣವಿಬುಧ್ಯೇನ್ದ್ರೋಯಆತ್ಮೇತ್ಯಾದಿಲಕ್ಷಣಾತ್ ।
ಅಪರೋಕ್ಷೀಕರ್ತುಮಿಚ್ಛನ್ಚತುರ್ವಾರಙ್ಗೃಣಂಯೌ ॥ ೬೦ ॥

பாரோக்ஷ்யேணவிபுத்யேன்த்ரோயாத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்துமிச்சன்சதுர்வாரங்க்ருணம்யௌ ॥

ஸ்ரீ: இந்திரனைவன்
ய: யாதொரு
ஸுஷ்டுத்வாஹ்நேஷணாஸு ஆத்துமாயென்
றதுமுதலானலட்சணத்தினுல்
வாரொகூஜ்ஞ பிர்மத்தை பரோட்சமாக
விவேயு அறிந்துஅந்தபிர்மத்தை
ஸுவரொகூஹீ கூகூ-ஸ அபரோட்சமாகப்பண்ணுவதற்கு
ஜூஹுஸு இச்சித்துக்கொண்டு
யதிவஸ்ரோஸ்ரம் நான்குதடவை
ப்ரஸ்ரம் தன்குருவாகிய பிர்மாவை
யயள அடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமாபாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னே பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

ஸுதாவாஹஜி தூரஹவரொகூஷம்வ்ருஹுகூஷிதஜி ।
ஸுயூரொவாவவாஹாஹூரம்வ்ருஜ்ஞாநம்வ்ருஹுஜிபூதஜி॥சுஅ॥

ஸ்ரீள சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஸ்ரீம் ஸுதா வா இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
ஸ்ரீ (இருந்த) தென்று
வ்ருஹ பிர்மத்தை
வரொகூம் பரோட்சமாய்
ஜூகூஹீகம் காண்பிக்கப்பட்டது
ஸுயூரொவாவவாஹாஹூரம் அத்தியாரோப அபவாதங்களினுலே
வ்ரஜ்ஞாகம் இந்த அறிவே
ஜ்ருஹுஜிபூகம் பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம்பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனுயும், விஸ்தாரமாயு மிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினுலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினுலே, விசாரத்தினுலேயேதத்துவம்

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான ரூபனை தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

சுவாஜ்ஜரேணவாக்யேநபரோக்ஷாப்ரஹ்மதீர்பவேத் ।
ஸர்வத்ரைவமஹாவாக்யவிசாராதபரோக்ஷதீஃ॥ சுஈ ॥

சுவாஜ்ஜரேண அவாந்தரமான
வாக்யேந வாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷா பரோட்சமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மதீர் பிர்மஞானம்
பவேத் உண்டாகும்
ஸர்வத்ர ஸகலசகலவிடங்களிலேயும்
மஹாவாக்யவிசாராத் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே
அபரோக்ஷதீஃ அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் சுற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்யர்தம்மஹாவாக்யமிதீரிதம் ।
வாக்யவ்ருத்தாவதோப்ரஹ்மாபரோக்ஷேவிமதிர்நஹி॥எ॥

வாக்யவ்ருத்தௌ ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்யர்தம் பிர்மம் தானுகசித்திக்கும் நிமித்தம்
மஹாவாக்யம் ஈகி மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று
ஈரிதம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்
அதஃ ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷ பிர்மமே நானென்பதில்
விமதிஃ யாருக்கும் ஆட்சேபம்
நஹி இல்லை யன்றே.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्तत्वंपदाभिधः ॥

ஆலம்பநதயாபாதியோஸ்மத்ப்ரத்யயஸப்தயோஃ ।
அந்தஃகரணஸம்பிந்நபோதஸ்தத்வம்பதாபிதஃ॥எக॥

அந்தஃகரணஸம்பிந்நபோதஃ அந்தக்காரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

யஃ யாதொரு அறிவானது
சுஜ்ஜீவ ஸ்யஸ்வரூபயோஃ நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்
சூலாவஸ்தயா. ஸாகி விஷயமாகவி
வஃ அதுவே [ளங்குகிறதோ
கூடஸ்தாயிஃ துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

மாயொபாயிர்ஜகத்யோனிர்ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணஃ ।
பாரோக்ஷ்யஸபலஸ்ஸத்யாத்யாத்மகஸ்தத்பதாஹ்வயஃ॥எ2॥

மாயொபாயிஃ மாயோபாதிகராயும்
ஜகத்யோனிஃ ஜகத்காரணராயும்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணஃ. சர்வஜ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்
பாரோக்ஷ்யஸபலஃ பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
ஸத்யாத்யாத்மகஃ சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராய் மிருக்கிறவர்
தத்பதாஹ்வயஃ தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான மூண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसङ्गितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதைகஸ்யஸங்கிதீயத்வபூர்ணதா ।
விருத்யேதேயதஸ்தஸ்மால்லக்ஷணாஸம்ப்ரவர்ததே॥எக॥

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
ஸங்கிதீயத்வபூர்ணதா இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
விருத்யேதே விரோதப்படுகின்றனவோ
தஸ்மாத் ஆகையால்
லக்ஷணா லட்சணையானது [டியது.
ப்ரவர்ததே பிரவிர்த்திக்கவேண்

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्त्वमस्यादिवाक्येषुलक्षणाभागलक्षणा ।
सोयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷுலக்ஷணாபாகலக்ஷணா ।
ஸொயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவநாபரா ॥ எச ॥

தத்வமஸி (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
ஜஹதஜஹல்லக்ஷணா பாகத்தியாகலட்சணை யாம்
ஸ்வயமேவாஹ்ருத்யோபபத்தேஸ்ச. அவனே இவனென்கிற முதலான பதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
ந ஜஹல்லக்ஷணா விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாதலட்சணையே இங்கு அங்கீகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிசிஷ்டோவாவாக்யார்தோநாத்ரஸம்மதஃ ।
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்தோவிதுஷாம்மதஃ॥ எருு॥

ஸம்ஸர்கஃ.வா (பசுவைக்கொண்டுவா வென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விசிஷ்டோ வா (நீலோத்பலமென்கிற)விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்தஃ இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
நாத்ர இவ்விடத்தில்
அகண்டைகரஸத்வேந. அகண்டைகரசமாக [கிறதே
வாக்யார்தஃ வாக்கியார்தம்சொல்லு
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மதஃ சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோயமாபாதிஸோத்வயாநந்தலக்ஷணஃ ।
அத்வயாநந்தரூபஸ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷணஃ॥ எருரு॥

ப்ரத்யக்போதஃ அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
யஃ யாதொரு (அறிவு)
பாதி ஸ்புரிக்கிறதோ
ஸஃ அந்த (அறிவே).
அத்வயாநந்தலக்ஷணஃ இரண்டற்ற ஆனந்த லட்சண (பிரமம்)
அத்வயாநந்தரூபஃ ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிரமமே)
ப்ரத்யக்போதைக லக்ஷணஃ பஞ்சகோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜன மேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत्
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्रुणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यक्त्वोधोवातिष्ठते ॥

ஹகூஉஎநாஅதாஏதுவுஏதிவதியஎஏாலவெசு ।
சுவுஏஹுகூவம்கூஉயஎஹுவுவுாவதெதுஎதஎதெவஹி॥எஎ॥
தஉயஎஹுவுவாஎொகஷ்ஹுாயஎெுவம்கிம்தஎஸ்ரணு ।
வஎிணஎாநஎெதகாஉவெணவுதுஎுொயொவதிஷ்டதெ॥ எஅ

ஹகூம் இப்படி
சுவிஅுாஅதுதாஏதுவுஏதிவதிஃ (கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
யஏா எப்போ
ஹவெசு உண்டாகிறதோ
தஏா.வஎவ அப்பவே
கூஉயஎஹுவு அகம்பதார்த்தனை புருஷனுக்கு
சுவுஏஹுகூவ தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை [நீ
வுாவதெதுஎஹி நிவர்த்தியாகிறதன்
தஉயஎஹுவு தத்பதார்த்தனை பிரம
த்திற்கு
வாஎொகஷ்ஹுாயஎெுவம்கிம் எங்கேயோ இருக்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணுமல் ஒடிப்போம்
யதி சுவி அப்படி ஆகட்டும்
தத்: அதனல் என்ன பிரயோஜனமென்றல்
ஸ்ரணு அதைக்கேள்
வஎிணஎாநஎெதகாஉவெண பூர்ணனந்தைகரூபமாகவே
வதிஷ்டெ நானென்ற பிரத்தியகாத்துமா
சுவதிஷ்டெ இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

ஸாவம்ஸதிமஹாவாகூயாத்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீயதெ ।
யைஸ்தேஷாம்ஸாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம்ஸோபதெதராம்॥ எசூ

ஸவம்.ஸதி இப்படியா யிருந்துள்ளளவில் [த்தால்
மஹாவாகூயாத் மகாவாக்கியசிரவண
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானம் வருமென்று [லே
யைஃ யாதொருவித்துவான்களினு
ஸம்யக்தெ சொல்லப்படுகிறதோ
தெஷாம் அவர்களுடைய
ஸாஸ்த்ரஸித்தாந்தம் இந்தவேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
தராம் மிகவும்
ஸோபதெ விளங்குகிறதென்று பரீகாசம்பண்ணுகிறார்.

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறதெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवत्त्रैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

ஆஸ்தாஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்³தா⁴ந்தோயுக்த்யாவாக்யாத்பரோக்ஷதீ⁴꞉ ।
ஸ்வர்கா³தி³வாக்யவத்த்ரைவந்த³ஶமேவ்யபி⁴சாரத꞉ ॥ அ஦ ॥

ஸாஸ்த்ரஸ்யஸித்³தா⁴ந்தோ உம்முடையசாஸ்திரசித்தாந்தம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யுக்த்யாயுக்தியினுலேபார்க்கும்போது
ஸ்வர்கா³தி³வாக்யவத்பரோக்ஷதீ⁴꞉ சொர்க்காதிவாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
வாக்யாத் மகாவாக்கியத்தினுலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர
அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
த³ஶமே தசமனிடத்தில்
வ்யபி⁴சாரத꞉ நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றுஞான முண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
ந ஸ்வதஸ் அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிரமாப்பியாசத்தால் பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறார்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

ஸ்வதோபரோக்ஷஜீவஸ்யப்³ரஹ்மத்வமபி⁴வாம்ச²த꞉ ।
நஶ்யேத்ஸித்³தா⁴பரோக்ஷத்வமிதியுக்திர்மஹத்யஹோ ॥ அக ॥

ஸ்வதோ சுபாவந்தால்
அபரோக்ஷஜீவஸ்ய பிரத்தியட்சனன ஜீவனுக்கு
ப்³ரஹ்ம பிரமத்துவத்தை
அபி⁴வாம்ச²த꞉ இச்சிக்கப்போய்
யுக்திரபரோக்ஷ ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
நஶ்யேத் நசித்துப்போகுமென்ற யுக்தியானது
மஹதி பெரிதான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக் கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थंसंपन्नेत्वत्प्रसादतः ॥

வ்ருத்³தி⁴மிஷ்டவதோமூலமபிநஷ்டமிதீத்³ருஶம் ।
லௌகிகம்வசநஸார்த²ம்ஸம்பன்னேத்வத்ப்ரஸாத³த꞉ ॥ அ஧ ॥

வ்யஷ்டி,ஸமஷ்டி வகை வட்டித்காசைப்பட்
டுகடன் கொடுத்தவனுக்கு
உதவ கூவி முதல் கூட
நஷ்டா.ஆகி நஷ்டமாகுமென்று
ஸாஸ்த்ரம் இப்படி

வயநம் ளகிகூ கொல்லுகிற உலக
வார்த்தை
கூதுவாகி உன்னுடையதயவினலே
வாயும் அர்த்தத்தோடுகூடியதாக
வுவதா ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறான்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधोजीवोपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्नतुब्रह्मानुपाधितः ॥

சுஹ்கரணவம்பிந்நபோதோஜீவொபரோக்ஷதாம் ।
சுஹ்ருதுவாயிவஸ்தூவாஹ தூவ்ருஹ்ம நுவாயிதஃ॥அகூ॥

சுஹ்கரணவம்பிந்நபோதஃ அந்தக்க
ரணஉபாதி ஞானத்தோடுகூடின
ஜீவஃ ஜீவன்
உபாதிவஸ்தூவாக அந்த உபாதி திரு
ப்பதால் [கு
சுஹ்ருதுவாயிதம் அபரோக்ஷதாம் அபரோக்ஷத்

சுஹ்ருதீ யோக்கியனாகலாம்
வ்ருஹ்மன் பிரம்மமாவென்றால்
சுநுவாயிதஃ யாதொருமாயை,அவி
த்தை அந்தக்கரணத்தி உபாதியற்ற
தால் அபரோக்ஷமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிரம்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवंब्रह्मत्वबोधस्यमोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம்ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்யமோபாதிவிஷயத்வதஃ ।
யாவத்விதெஹகைவல்யமுபாதெரநிவாரணாத்॥அசு॥

னைவ நீ சொன்னபடியன்று
ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்ய ஜீவனுக்கு நான்
பிரம்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்
றுண்டோ
மோபாதிவிஷயத்வதஃ அது உபாதி
யோடுகூடின விஷயமாகையால்
யாவத் எதுவரையில்

விதெஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்
டாகிறதீதா
உபாதெஃ (அதுவரையில்) அந்த உ
பாதிக்கு
நிவாரணாத் நிவாரணமன்றியி லிரு
ப்பதால் பிரம்மம் நிருபாதிகமென்று
சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிரம்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यांविशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्यब्रह्मतायाश्चनान्यथा ॥

சுஞ்சுகாரணவாஹித்வாத்தாஹித்வாஹ்யாவிசிஷ்டத்வே ।
உபாயிஜீவஸ்யாவஸ்துத்வாத்தாயாஸ்துநாந்யதா॥அடு॥

சுஞ்சுகாரணவாஹித்வாத்தாஹித்வாஹ்யா அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதுஞ்சேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதுஞ்சேயும்

ஜீவஸ்யாவஸ்துத்வாத்தாயாஸ்துநாந்யதா ஜீவஞ்சுக ஆவதற்கும்

உபாயிஜீவஸ்யாவஸ்துத்வாத்தாயாஸ்துநாந்யதா உபாதியானது

விசிஷ்டத்வே விசேஷமாயிருக்கிறது

சுந்யதா மற்றப்படி வேறொருவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிரமத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேதவதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டிலுமிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।
ययாவியிருபாதிஸ்ஸ்யாத்ப்ரதிஷேதஸ்ததாநகிம் ।

யயாவியிரு எப்படி அந்தக்கரணசம்பந்தமான விதி

உபாதிஸ் (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக

ஸ்யாத் ஆகிறதோ

ப்ரதிஷேதஸ் சம்பந்தமில்லாமையும்

ததா (பிரமத்திற்கும் அப்படி (உபாதியாக)

கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதெதனெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनशृंखलात्वेनभिद्यते ॥
ஸுவர்ணலோஹபேதேநஶ்ருங்கலாத்வேநபித்யதே॥அசு॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்

ஶ்ருங்கலாத்வேநபித்யதே சங்கிலிகளாக

பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிரமஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியரின் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्विधेस्त्याचार्यभाषितम् ॥
அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேணஸாக்ஷாத்விதிமுகேநச ।
வேதாந்தாநாம்ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத்விதேஸ்த்யாசார்யபாஷிதம்॥அஎ॥

சுதஉபாவ்யத்ரூபிவெண அனைத்து மாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வழியாலும்
வாக்ஷாக்ஷ சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச வியிஉவெந உ மிதிவழியாலும்
வெஷாஜாஸ (சகல) வேதாந்தங்க ளுடைய
வ்ருத்திரூபி பிரவிருத்தியானது
ஜியா இரண்டுவிதமாக
வ்யாக.ஷி இருக்கிறதென்று
சூசாயஷாஷிதo ஆச்சாரியசுவாமி களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்வியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीः कुतः ।
சுஹஉய்பவரித்யாமாத்ஹம்ப்ரஹ்மேதிதீஃகுதஃ ।

சுஹஉய்பவரித்யாஸ அகமர்த்தரா னை ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்
சுஹo ப்ரஹ்ம ஐகி நான் பிரமமென் கிற திடமான
தீஃ ஞானம் [ங்கித்தான்.
குதஃ எப்படி உண்டாகுமென்று ச

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्याहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥
நைவமoஸ்யாஹித்யாகோபாகலக்ஷணயோதிதஃ॥அஅ॥

வாவo.ந நீசொன்னபடி யன்று (யா தொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத் தினுடைய)
வாஉகஷணயா அதத்வியாவிருத்தி லட்சணையால்
சுஸ்ஸ்யுகாரஃ ஜடாரம்சம் தள்ளப் பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்ச ணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமை யாலும் (ஞானம்வரலாம்.
உதிதஃ. ஹி நான் பிரமமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥
சுஹஃகரணஸஞ்ஞாஸாத்அவசிஷ்டசிதாத்மநி ।
சுஹாவ்யஹ்ருதிவாக்யேநப்ரஹ்மத்வம்சாக்ஷிணீக்ஷ்யதெ ॥அக॥

சுஹஃகரணஸo தஞ்ஞாஸாகருத்திருத்து வாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியா கத்தால்
சுவமிஷ்ட சேஷமாயிருக்கிற
ஜிதாத்மநி சிதாத்துமாவிடத்தில்
சுஹo.ப்ரஹ்ம,ஐகி நான்பிரமமென்கிற
வாகேந வாக்கியத்தினுலே
ப்ரஹ்மத்வம் பிரம்மத்துவமானது
வாக்ஷிணி சாட்சிபினிடத்தில்
வாக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசராஞல் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதெ யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येषधीवृत्त्यावाप्येतेन्यवत् ।

வுவூகாமொவிவாகெஷ்ருஷயீவ்ருத்தூர்வாவ்ருதெநுவசு ।

ஸாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்

ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்

சுபீவுவசு கடபடாதிவிஷயம்போல

யீவ்ருத்தூர் அந்தக்கரணத்தின் அகண்டாகாரவிருத்தியினல்

வ்யாவ்ருதெ வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

வலுவ்யாவ்யுகுவெவாவ்யுஸாவ்ஹூக்ரூஜ்ஞிர்நிவாரிதம்॥கூ०॥

ஸாஸ்த்ரகூர்ஜ்ஞிர் ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே

கூவ்ய இவருக்கு

வலவ்யாவ்யுகூ. வனவ ஜீவனுடைய சுட்டுநலைமாத்திரம்

நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்தியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அந்தாத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிறார்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावप्याप्नुतोघटम् ।
तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्फुरेत् ॥

வுத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸாவாவவ்யாப்நுதோகடம் ।
தத்ராஜ்ஞானம்யியாநஸ்யெதாபாஸெநகவடஸ்புரேத்॥கூக॥

வுத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸாவாவ புத்திவிருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்

உவ. கூவி (இவைகள்) இரண்டும்

கடம் கடத்தை

வ்யாப்நுதோ வியாபித்தலைதற்கென்

தத்ர அந்த இரண்டினுள்ளே [ரூல்

தூஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது

யியா புத்தியினுலே

நஸ்யெத் நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம்போல ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)

ஆபாஸெந ஜீவனுலே

கடம் கடம்

ஸ்புரேத் விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभासउपयुज्यते ॥

ப்ரஹ்மண்யஜ்ஞானநாசாயவ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூபத்வான்நாபாஸஉபயுஜ்யதே ॥ கூ2 ॥

ப்ரஹ்மணி பிரம்மத்தினிடத்தில் (அனுதியின்) வியாப்திமாத்திரம்
அஜ்ஞான அஜ்ஞானம் நாசாய நிவர்த்திக்க அபேட்சிக்கப்படுகிற
வ்ருத்திவ்யாப்தி (அகண்டாகார விருத்தி) [து
அபேக்ஷ்யதே ஆத்துமா
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூப ஸ்வயம்பிரகாச
த்வான்ன சிதாபாசன் [ரனதால்
அபாஸ உபயுஜ்யதே. ந உபயோகப்படுகிறதில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येतेघटादेर्दर्शनेयथा ।
नदीपदर्शनेकिन्तुचक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீபாவபேக்ஷ்யேதேகடாதேர்தர்சநேயதா ।
நதீபதர்சநேகிந்துசக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ கூ3 ॥

சக்ஷுர் நீர்ஒளி கண்ணும் விளக்கும்
கடாதேர் (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய
தர்சநே பார்வையில்
யதா எப்படி
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ

தீபதர்சநே நத. (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை)
கிந்து பின்னையோவென்றால்
சக்ஷுர் கண்
ஏகம் ஒன்று மாத்திரம் [து.
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிறது

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலே போல பிரம்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोप्यसौचिदाभासोब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
ननुब्रह्मण्यतिशयंफलंकुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்திதோப்யஸௌசிதாபாஸோப்ரஹ்மண்யேகீபவேத்பரம் ।
நநுப்ரஹ்மண்யதிசயம்பலங்குர்யாத்கடாதிவத் ॥ கூ4 ॥

ஸ்திதோ இருந்தபோதிலும்
அஸௌசிதாபாஸோ சிதாபாசன்
ப்ரஹ்மணி பிரம்மத்தில்

வரை மிகவும்
ஸகீலவிஷ (மெய்ப்பயிலில் வைத்த வி
ளக்குப்போல்) ஒன்றுப்போல்வி
டுவான்
வடாதிவிஷயத்தைப்போல

ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஸ்திரயா அதிசயமான
ஸலய பிரதியாஜனத்தை
ந்ருபயதாஸ.ந பண்ணப் படான
ன்றே.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अत्रैवमनादिचेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीव्याप्यताश्रुता ॥

சுஹ்ரையஹ நாதிஂவெது தூரு ஏதெ்ஹீரி தி்ழி ।
உ நவெவெஹரவ்வுதி்யீவ்யாவ்வு தாரு ஏதா ॥ கூரி ॥

சுத்ர இந்த விஷயத்தில்
சுஹ்ரையம்.ஆதி ஜீவனுலறியப்படா
தவரென்றும்
சு நாதி்ம்.ஏ அனுதியென்றும்
ரு ஏகா (இப்படி ஆமிருதபிந்து) சு
ருதியினுலே
ஏஹ இது

ஸாஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது
உ நவா.வன மனதினுலேயே
ஏஂ இதை
சூஷ்வ்யம்.ஆதி அறியத்தக்கதென்று
ஸீவ்யாவ்வு தா.ரு ஏதா புத்தி வியா
ப்தியானது கடவல்லி சுருதியில்
சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

சூதா.நாவெஹிஜா நீயாஏயஹஂ தீவாகூ்யதஃ ।
வ்ரஹ்மா தவ்யக்திஏல்லி்க்ஷ்யயோபோதஸ்ஸோபிதீயதெ ॥ கூகூ ॥

சூதா.நஂ.வெஹ.ஜா நீயாஏயஹஂ
ஏதீ வாகூ்யதஃ ஆததுமாவேபுருஷ
ன் இவரே நானென்று சாட்சாத்
காரமாயறிந்தானேயானுல் என்று
சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
வ்ரஹ்மாதவ்யக்தி் பிரமமே தானென்ற

ஐக்கியஞானத்தை
உல்லி்வ்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
யஂ யாதொரு
போதஃ அறிவுண்டோ
ஸஃ அந்த (அறிவே)
ஸோதீயதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் உத்திக்கும்போது, அடிக்கடி சிரவணாதிகளை அனுஷ்டானம்ஏன் செய்யவேண்டுமெனில்.

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

சுஸ்தூ வொயொவதொரொக்ஷோ த்ரஹாவாக்யாத்தயாப்யஸௌ ।
நதிருடஶ்ரவணாதீநாமாசார்யைஃபுநரீரணாத்॥ கூஎ॥

சுஸ்தூ இந்த ஞானம்
சுபதொரோக்ஷோவொயஃ அபரோட்ச
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்
தால்
சுஸ்தூ உண்டாகட்டும்
சுது இந்தவிஷயத்தில்
தயா கூவி (நானேபிர்மமென்று) அ
றியப்பட்டாலும்

நதிருடஶ் திடமாகிறதில்லையென்று
சுஸ்ரவணாதீநாம் ஆசாரியர்களாலே
ஸ்ரவணாதீ சாம் சிரவணமனனநிதிகளை
வஃ நஃ மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லி யிருப்
பதால் அது திடமாகும்வரை சிர
வணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

சுஹாவ்ரஹ்மேதிவாக்யார்தபோதொயாவத்த்ருடீபவேத் ।
ஶமாதிஸஹிதஸ்தாவதப்யஸேச்ச்ரவணாதிகம் ॥ கூஅ ॥

சுஹம்ப்ரஹ்மேதி வாக்யார்தபோதஃ
நான் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தினு
டையவுர், அதினர்த்தமும், அதின்
ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையிலும் பிரயத்தினம
த்ருடீபவேத் திடமாகபவிக்கிறதோ

தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதிஸஹிதஃ சமாதிசாதனசதுஷ்
டயத்துடன்கூடி
ஸ்ரவணாதிகம் சிரவணமனன நிதித்தி
யாசனங்களை
அப்யஸேத் அப்பியசித்தேவரவேண்
டுமென்று சொன்னர்

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரைவிட்டுப் பிரியும்வரை கடைய வேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதன மம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவது போலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவ துபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிரு ஷ்டத்துவம் என்ன எதுவாலெனில்.

वादःसन्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

ஸாஜாஷஜ்ஞீஹ்யூஹாஜ்யுஷ்யுஹ்ஹெதவஶ்ரூதுநெகதா ।
சுஷ்யாஹாவ்யுக்ஷயுஷ்யுவிவரீதாஷஹாவதா ॥ ५५५ ॥

ஹி யாதொருகாரணந்தினுலே
ஶ்ரூதயெகெகா சுருதியினுடையஅ
னுவித தன்மை இருப்பதாலும்
சுயுஷ்யு கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம்
நானென்பது
சுஷ்யாஹாவ்யுக்ஷ சம்பவியாதென்றம
யக்கமிருப்பதாலும்

விவரீதாஹாவதா.ஷ விபரீதபாவஅ
யுமிருப்பதாலும்
சுஹாஜ்யுஷ்ய. ஹெதவஃ தடப்படா
மைக்குக்காரணங்கள்
ஸாஜ சர்வதா
ஷஜ்ஞீ இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्यायान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஸாவாலெஹாதாஷஹெஹாஷ்ரூதாகஷ்ரநயாநயா ।
வனவஷ்ரூவிசாஸங்கீதுதஶ்ரவணஷாஷலெசு ॥ ५००॥

ஸாவாலெஹாசு இருக்குமுதலானசா
காபேதங்களாலும்
காஷலெஹாசு பணம் புத்திரன் முதலா
னகாமபேதத்தாலும்
கூஜ்ர கர்மமானது
சுநயாநயா வேறுவேறுக
ஶ்ரூதம் கேட்கப்படுகிறது

வனவம் இப்படி
சுஷ்ய.சுவி இந்தவேதாந்தத்திலும்
ஜகீ இருக்குமோவென்று
சாஸங்கீ சங்கிக்காதே
சுஷதஃ ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவண
சூஷலெசு ஆசரிக்கவேண்டியது(த்தை

அ-கை. சிரவணலட்சணை மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வெஷாஞ்தாநாஷலெஷாணாஷாஷிஷ்யாவஸாநதஃ ।
வ்ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீஶ்ரவணம்ஹவெசு ॥ ५०५ ॥

சுலெஷாணாஂசமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வெஷாஞ்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
சூஷ்டிஷ்யாவஸாநதஃ ஆதிநடுமுடிவினு

டையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
வ்ரஹ்மாத்மந்.வனவபிர்மமேதானென்ற
காத்பர்யுஃ ஜகீ தாற்பரியமென்று

யீம் உண்டாகிறஞானமே | ஸ்ருவணாஹவெஈகிரவணமாகபவிக்கிறது

அ-கை. இப்படிசிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட் டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

வஉஹ்வயாயூயாயவஹ தத்ஸூக்கம்யீஷ்வர்ஷ்யுகாரிஹிஃ।

யீஷ்வர்ஷ்யுகாரிஹிஃ புத்தியைசுவாதீன | யத்தில்

ம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே | வஹ தத்ஸூக்தூ இந்தசிரவணம்நன்றுய்

வஉஹயாஉயாய சமன்வயாத்தியா | சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவணையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுதிறூர்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தகெகுஹ்ஸம்ஹாவநாயஹுயீ.தீயாயூயாயஃஸாரிதா ॥ கஐ ॥

யீதீயாஉயாய இரண்டாவதுஅத்தி | கஷஃவயூ வஹாவஹா கிரவணர்த்தம்

யாயத்தில் | சம்பவிக்குமென்று

தகெகுஹ்ம் சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் | ஸஃஸாரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப்

மூதலானயுக்திகளாலே | பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவணையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையும் சொல்லுகிறூர்.

बहुजन्मदृढाभ्यासोद्दृढादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयंमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

வஹுஜந்மதிருஹ்யாஹ்யாவஹாத்ருஷ்டாதியீஷ்க்ஷணாத் ।
வுநஃவுநஃநுதெதெவ்வாஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ॥ கஐந ॥
விவரீதாஹாவநெயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவர்ததே ।

வஹுஜந்மதிருஹ்யாஹ்யாஹ அனேக | ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ஜகத்துசத்தியு

கோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழ | மென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்

கின பழக்கத்தால் | றியிலுண்டாகிறது

த்ருஷ்டாத்ருஷ்ம் தேதேகந்திரியாதிகளிலே | ஈயாவிவரீதாஹ இந்தவிபரீத

ரூதயீஃ நானென்கிறபுத்தி | பாவணையாதேஹ

க்ஷணாத் ஒருசூக்ஷணத்திற்குள்ளே | வஹா அது

வுநஃவுநஃ அடிக்கடி | வெகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால்

உதெதி உண்டாகிறது | நிவர்தியாதே நிவர்த்தியாகிறது.

வஎவ இப்படியே

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனுலுண்டாகு மெனில்.

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேஶாத்ப்ராகேவபவத்யேததுபாஸனாத் ॥
உபாஸ்தயோதஏவாத்ரப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரேபிசிந்திதாஃ ।

தத்வோபதேஶாத் தத்துவோபதேச திற்கு
ப்ராக் ஏவ முன்னமே
உபாஸநாத் சகுணஉபாசனையினலே
ஏதத் இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்
ஏவ நிச்சிக்கும்
அத்ர இதில்
ப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரே சுருதி பிரமத்தைபிர திபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும்
உபாஸ்தயஃ உபாசனைகள்
சிந்திதாஃ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணுமல், குருசந்நிதிக்கு, வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராகநப்யாஸினஃபஶ்சாத்ப்ரஹ்மாப்யாஸேனதத்பவேத் ॥

ப்ராக் முதலில்
அநப்யாஸினஃ சகுணஉபாசனையப்பி யாசம்பண்ணுதவர்கள்
பஶ்சாத் பின்
ப்ரஹ்மாப்யாஸேந குருசந்நிதியில் உபதேசிக்கிற பிர்மாப்பியாசத்தால்
தத் அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்

சு-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம்தத்கதநமந்யோந்யம்தத்ப்ரபோதநம் ।
ஏததேகபரத்வஞ்சப்ரஹ்மாப்யாஸம்விதுர்புதாஃ ॥

தத் அஜ்ஞானம் ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது
தத் குருசிஷ்யர்கள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது.
அந்யோந்யம் தத் மற்றொன்றும் சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துகொள்ளுகிறது

தத் இந்தபிர்மத்தி லேயேகண்ணுத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் (இதையே பிர்மாப்பியாசமென்று
புதாஃ பெரியோர்கள்
விதுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இது வேவேலீயா யிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமெவயீரொவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாங்கூர்வீதப்ராஹ்மணஃ ।
நாநுத்யாயாத்பஹூன்ஶப்தான்வாசொவிக்லாபனம்ஹிதத் ॥ கஎ ॥

யீரஃ சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மணஃ பிராமணன்
தமெவ (குருமுகமாய்)பிரமமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்தி பரம்பரை
கூர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
ப்ரஹ்மநு வெகு
ஶப்தாந்து சப்தங்களே
நாநுத்யாயாத்.ம நகரா அடிப்பது போல் ஒதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாசஃ வாக்குக்கு
விக்லாபனம்.ஹி வலி மாத்திரமன்றோ, என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजनाःपर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

சுநந்யாஶ்சிந்தயந்தொமாம்யெஜநாஃபர்யுபாஸதெ ।
தெஷாம்நித்யாஹியுக்தாநாம்யொகக்ஷெமம்வஹாம்யஹம் ॥ கஎஅ ॥

யெஜநாஃ யாதொருஜனங்களானவர்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை [கள்
சுநந்யாஃ தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்தஃ சிந்தித்துக்கொண்டு (சதா காலமும்)
பர்யுபாஸதெ. நாலுவாக்கிலும் உபாசிக்கிறார்களோ
நித்யாஹியுக்தாநாம்.ஹி தெஷாம்.எப்போதும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தானத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யொகக்ஷெமம் சகலவிதமான சரீரநிர்வாஹ நானே [வாகத்தை
வஹாம்யஹம் வகிக்கிறேனென்றுகீதையில் பகவான்சொன்னர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।
विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

இதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யெகாக்ரதாம்தியஃ ।
விதத்தொவிபரீதாயாஹ்பாவநாயாஃக்ஷயாயஹி ॥ கஎக ॥

ஊதீ இப்படி
ஸுஊகிவ்யூஷீ சருதிஸ்மிருதிஇாண் டுகளும்
நிதஂ சதாகாலம்

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

ஸிவாரீதாயாஃ.ஹாவுதீாயாஃ இந்தவிபணீதபாவனீயினுடைய

கூஷாய. கூஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனீயாயிற்றெனில், அந்தலகூஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலகூஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यथात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पिन्नादावरिधीर्यथा ॥

யத்யாவதாவர்ததேதஸ்யதத்த்வம்ஹித்வான்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதாபாவனாஸ்யாத்பித்தாதாவரிதீர்யதா ॥ ககஎ ॥

யத் யாதொன்று
யதா எப்படி
வர்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அதற்கு
தத்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்தாதௌ பித்தாகுருசாத்துக்கள்முதலானவர்களிடத்தில்
யதா கரியீஃ எப்படிசத்துருபுத்தி

தாரயாகரியீஃ வேறுகளெண்ணுகிறதானமானது
விபரீதா.பாவநீயா விபரீதபாவனீயாகிறது.

ண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுத்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளேயெப்படிகற்பிக்கிறார்களோஅப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென்பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆதாதெஹாதிபிர்பின்னாயஂமித்யாசெஏஂஜகத்தயொஃ ।
தெஹாதீயாத்மகுவஸத்யகுத்வீபுயயபுயலாவநா ॥ ககக ॥

அயஂ இந்த
ஆதா அத்துமாவானவர்
தெஹாதிபிர்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும்

ஜகஂ.ஜமச இந்தஜகத்து
மித்யார.உ பொய்யாயிருக்கவும்
தயொஃ அவ்விரண்டுகளில்
தெஹாதீயாத்மகுவஸத்யகுர்தீ தேகாதி

களில்நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும்

விபரீதபாவனை யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தகூவஹாவநயாநஸ்யேத்ஸாதோதெஹாதிரிக்கதாம் ।
ஆத்மநோபாவயேத்தத்வந்மிஶ்யாத்வஞ்ஜகதோநிஶம் ॥ ககஉ ॥

ஹா அந்தவிபரீதபாவனையானது

தகூவஹாவநயா தத்துவபாவனையால்

நஸ்யேத் நசிக்கும்

சாதஃ ஆகையால்

ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு

தெஹாதிரிக்தாம் தேகாதிகளைக் காட்டிலும்

தத்வந்நிஶ்யாத்வஞ்ச அதுபோல

ஜகதஃ ஜகத்து

மிஶ்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்

நிஶம் சர்வகாலமும்

பாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்குநியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்த்திதியாநவச்சாத்மபேததீஃ ।
ஜகந்மிஶ்யாத்வதீஶ்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாதுதாந்யதா ॥ ககங ॥

கூதஃ இந்த தத்துவபாவனையில்

கிம் நேமமுண்டோவெனில்

மந்த்ரஜபவத் அடிக்கடி நானேபிர்மமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அனுசந்தானமான ஆவர்த்தியினாலே உண்டாகிறதே யல்லது

மூர்த்திதியாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்

ஆத்மபேததீஃ ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்

ஜகந்மிஶ்யாத்வதீஃ ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்

ச ஏகாரம் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்

உத வேறே [துவபாவனைக்கில்லை.

அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

சுதூயெதிவிஜாநீஹிஉஷ்டாயபுக்வெதஹஸ்திவசு ।
வஹஸ்க்ஷுஜுவவ ஹ்ஸ்ஸுகெதகஸ்ரீநிய தக்வெவிசு ॥ ஈகசு ॥

ஹஸ்திவசு போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
உஷ்டாயபுக்வெத பிரத்தியட்சபல மாயிருப்பதினாலே
சுதூயாஜுகி அந்தஜபாதிகளுக்குமேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்

வஹஸ்க்ஷுஜு போஜனம்பண்ணு இச்சையுள்ளவன்
கஸ்ரீசு ஒருவனும்
ஜவவசு ஜபம்பண்ணுகிறவன்போல
நியகீ நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
கூலிசு ஓரிடத்திலும்
ஹ.ஹ்ஜெ போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமம்சொல்லியிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லை யென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

சுஸ்ராதிவாநவாஸ்ராதிஹ்ஸ்ஸுவாவ்வெஹ்யாநுயா ।
யெநகெநவ்ரகாரெணக்ஷுயாஅவநிஷ்கி ॥ ஈகடு ॥

சுஸ்ராகி வா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது
சுஸ்ராகி.வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதா
ஹ்ஸ்ஜெவா பட்சணதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
வ்வெஹ்யா சீட்டுமுதலானவைகளையாடுகிறதாவது
சுநுயா தூங்குகிறதாவது
யெந.கெந.வ்ரகாரெண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுயாம் பசியை
அவநிஷ்கி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்ப தெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியஜெநஜவம்கர்யாதகர்யாதகுளஹ்தர்வாயதஃ ।
சுநுயாகரணெநயாவ்வுவ்ரவணவிவியயாயாசு ॥ ஈகசு ॥

நியஜெந நியமமாகவே [டியது
ஜவம்கர்யாதாசு ஜபம் பண்ணவேண்

கூகர்யாகுள அப்படிநியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

ஏரகூ ஏவாயகூ ஆனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும்

கூ ஈயோகூரணை அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில்

வூரவணஸ்விவயூர்யாகூ மந்திரவித்தியாசத்தினாலும், சொர்வித்தியாசத்தினாலும்வர்ணவித்தியாசத்தினாலும் கூயூஸ் அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்திபத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அகூஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புஜிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

கஷுயெவதூரஷ்டவாயாகூயவிபரீதாசஹாவநா ।
ஜ்ஞேயாகெநாவுபாயெநநாஸ்த்யத்ரானுஷ்டிதேஃக்ரமஃ॥ககள॥

விபரீதாசாவநா ய விபரீதபாவனையும்

கூஷுயா. ஏவ பசியானதுபோல

தூரஷ்டவாயாகூயக பிரத்தியட்சமானபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அனுபவமாயிருப்பதால்

கெந எந்த

உபாயெநகூபி உபாயத்தினாலாவது அதின்நிவர்த்தியை

ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது

கூத்ர இதில்

கூநுஷ்டிதேஃ அனுஷ்டானத்தின்

கூரஃ கிரமம்

நாஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உவாயஃவரவூதெவொக்தஸ்தச்சிந்தாகூயநாதிகஃ ।

தச்சிந்தாகூயநாதிகஃ அதையேசிந்தித்தறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான

உபாயஃ உபாயமானது

வரவூம்பூவ உக்தஃ முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்கு முகம் முதலானியமம் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல், பிரமதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

வதுபோல், பிரமத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிர்பந்தம் எப்படியில்லை யென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஸ்ரீ தத்தெகபரத்வேபி நிர்பந்தொ ஧்யாநவந்நஹி ॥ ௬௬அ ॥

ஸ்ரீதத்தெகபரத்வே பி நிர்பந்தம் இதுவேமுக்கியவேலையாயிருந்தாலும்

஧்யாநவந்நிர்பந்தம் சகுணத்தியான த்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல

நஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமில்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறானே, அதை நிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறனென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்திப்ரத்யயஸாந்தத்யமந்யாநந்தரிதம்தியஃ ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥ ௬௬க ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாதத்யம் சகுணமூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்தியாகாரமான நான்குகை முதலான அவிச்சின்னவிருத்தியும்

தியஃ புத்திக்கு

அந்யாநந்தரிதா வேறுநினைப்பன்றியிலிருக்கிறதும்

ध्यानं தியானமாம்

தத்ர அதில்

அதிநிர்பந்தோ சஞ்சலவடிவமான

மநஸஃ மனதிற்கு

சஞ்சலாத்மநஃ அத்தியந்தம்நிற்பந்தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।
तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹிமநஃகிருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம் ॥ ௬௭ ॥

கூஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
வஜ்ஜா சஞ்சலமாயும்
வூசோயி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)பு
ருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்தாயும்
வஉவஜ கங்காப்பிரவாகம் யானையை
க்கூடஇழுப்பதுபோல பலமாய்
ஊபம் ஹி உஇ இந்த மனதும் ஜீவ
ஜீன தான்போகிற வழியே இழுப்ப
தாலும்
தவ அத்தமனதினுடைய
நிஹ்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [லே
வாயொஜவ வாயுவின்நிகிரகம்போ
வஉஷ்டரம் பிரயாசமென்று
சுஹம் நான்
உமெ எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்முழ் கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுரு திசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्नचशनात्साधोर्विषमश्चित्तनिग्रहः ॥

சுவ்ய்வியா நாசுஹ தவ்ஷொஉ நுஉகு நாஉவி ।
சுவிவஹ்நுஷ நாதாயொவிஷஉஷி த்நிஹ்ரஹஉ ॥ கூஉக ॥

கூஷ்வியா நாசுஉவி சமுத்திரத்தை கு
உஹஉ மகத்தான [டிப்பதிலும்
வஷ்ஷொஉஷ அழகுள்ளமேருவை
உஞுநாசு சுவி வேரோடேபிடுங்கு
வதிலும்
வஹ்நுஷநாசு சுவி நெருப்பைவிழு
ங்குவதிலும்
வித்நிஹ்ரஹஉ சித்தநிரோதமானது
விஷஉ பிரயாசம்
வாயொ ஏ சாதொவென்று, வைரா
க்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்
லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோநி யாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிற தெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौनिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

சுயநாஉள நநிவ்யுசுஸ்ரூஷவ்யாவ்யாவஜ்ஞெஹவசு ।

ஸ்ரூஷவ்யாவஜ்ஞெஹவசு விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித் தியானுதிகளில் மனதிற்கு நிற்பந் தமுண்டு
சுயநாஉள சிரவணமனனநித்தியா
சனுதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
நநிவ்யுசு அப்படி மனதிற்கு நி ற்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆஞல்வேதாந்த சிரவணுதிகளில் நிற்பந்தமில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஓர்விசேஷமும் காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्ततिहासाद्यैर्विनोदोनाद्यवद्धियः ॥

கிம்கு நஞ்ஜ திஹாஸாதெ்யை விநோ நாதொ நாடயவத்தியஃ ॥ ૬૭૭ ॥

கிஞ்ஜ பின்னையோவெனில்	நாடயவத் நாடகம்போலே
நஞ்ஜ திஹாஸாதெ்யை சிரவண	யியஃ (குருசந்நிதியிலிருக்கிற)மன
தியானதமனதிற்குற்சாகமுண்டா	திற்கு சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
வதான அனந்தகதைகளோடே கூடி	வினோதஃ சந்தோஷமேமென்மேலு
யிருப்பதினாலே	முண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்ரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதெ்வாத்மாஜகந்மிதெ்யெத்யத்ரபர்யவஸாநதஃ ।
நிதிதியாஸநவிக்ஷேபொநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ૬૭૮ ॥

சிதெ்வாத்மா அறிவாகியஆத்துமாவேஜகான்	இதி ஹாஸாதிபிஃ கதைமுதலானவை
மாஜ ஜகத்து	களால்
மித்யா. இதி பொய்யென்று	நிதிதியாஸ நவிக்ஷேபஃ நிதித்தியாச
அத்ர இதில்	னத்திற்குக்கெடுதியானது [டாது.
பர்யவஸாநதஃ முடிகிறபடியால்.	நபவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், ருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக் கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्त्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

கூஷிவாணிஜ்யஸெவாதௌகாவ்யதர்காதிகெஷுச ।
விக்ஷிப்யதெ்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ૬૭૯ ॥

கூஷிவாணிஜ்யஸெவாதௌ விவசாயங்	காவ்யதர்காதிகெஷுச காவியம் த
களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தி	ர்க்கம், முதலானதைபடிப்பதிலும்
யோகமுதலானதொழில்களிலும்	

வ்ருத்தியினாலே (உண்டாகிற) பிரவிருத்தியினாலே புத்தியானது விக்ஷிப்யதே பைத்தியம் கொண்டவன்போலும், சந்தனமறைக்கிறவனுடைய பீஜம்போலவும், அலைந்துகொண்டிருக்கும்

தெளிந்த அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு தத்வஜ்ஞாநாத் பிரமமே நானென்கிற ஸ்பிருதிகூடசம்பவியாமையால் நீ கேட்டது விபரீதமென்றறி.

அ-கை. கிருஷிமுதலான சகலதொழிலிலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமானால் போஜனாதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, அவைகளையும் தள்ளவேண்டுமேயெனில்.

அநுஸந்தத்தேவாத்ரபோஜநாதேரபவாதிதும் ।
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ம்ருதேः ॥

கூநஷஷ்டயதிவா தூலோஜநாதிவ்யவதிதுழ் ।
ஸகூதெதூஞ்ஞவிக்ஷேபாலாவாதாஸுவுநஸ்ம்ருதெः உகடு ॥

கூநஷ்டயதா வ்வ அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டே
கூதூ இந்த
லோஜநாதிள போஜனம்முதலானதில் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதிர்ஞலென்றால் இது
கூதூஞ்ஞவிக்ஷேபாலாவாஸு அத்தியந்தம் சலனம் இன்மையாலும்
ஸுஸு சீக்கிரமாக
வுஸு மறுபடி [ம்
ஸ்ம்ருதெः ஆத்துமகிஞ்சிற்புவருவதாலும்
ப்ரவகிர்த்தநம் இதில்பிரவிர்த்திப்பண்ணுதல்
ஸகூதெ முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் துக்கமற்ற ஸ்வரூபமறதி வருவதாகதாங்களே ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தம்வாராதிருக்குமெனில்.

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ரான்நார்தः கிந்துவிபர்யயாத் ।
விபர்யேதுங்காலேஸ்திஞ்சிட்டிஸ்மரதः க்வசித் ॥

தகூவவிஷ்ணுதிராதூஹாநயுகிஞ்ஞவிவயுயாஸு ।
விவயெதுந்நகாலொஹ்யிஸுபிதிஷ்ணுதிகூவிஸு ॥ கூஉசு ॥

தகூவவிஷ்ணுதிராதூஸ ஸ்வரூபமறதித்திரத்தால் [மானர்த்தம்
கூநயுஸுः ஜனனமரணாதிசம்சாரா
ம இல்லை
கிஞ்ஞ பின்னேயோவெனில்
விவாஸுயாஸ விபரீதபாவனையால் அனர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குமிவதுபோல், அப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

விபரீத பாவனை ஆவ தற்கு
சாவகாசமான காலம்
இல்லை

சீக்கிரமாக
(ஓர் இடமான) ஆத்துமாவில்
ம்மரணத்தையடைகிற புரு ஷனுக்கு (விபரீதமில்லை)

அ-கை. போஜனத்தியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வர் தாதும், உடனேதத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்ப வனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தக்ஷஷ்ஜுதெ₃ரவஷரொ₄நாஸ்த்யன்யாப்₄யாஸஶாலினஃ ।

தத்வஸ்மிதேஃ தன்ஸ்வரூபத்தைத் தனக்குநினைப்பதற்குகூட
அவகாசமானது

இதராவித்தைகளை அப்பியசிக்கிறபேர்களுக்கு
சிறிதும்இடமில்லை.

இ-தி. கிழக்குதிசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாதது போலுமாம்.

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்த தேபோதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासवातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்₄யாஸவாதித்வாத்₃ப₃லாத்தத்வமுபேக்ஷ்யதெ ॥ ௯௨ள ॥

ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
அஹ்ரஹவாதிக்ரமை முந்திநிறுத்து குருமுகமாய்அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால்

பலாத்காரமாக
பிரமஞானம்
உபேக்ஷ்யதெ உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமெவைகம்விஜானீயஹ்யன்யாவாசொவிமுஞ்சத² ।
இதிஶ்ருதம்ததா₂ன்யத்ரவாசொவிக்₃லாபனம்த்விதி ॥ ௯௨அ ॥

தம் (முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
ஏகமாஏவ ஒருவரையே
விஜானீய அறிந்துகொள்ளுங்கள்
அன்ய மற்ற
வாசம் வார்த்தைகளை

விடுங்கள் என்று
சொல்லப்பட்டது
அப்படி
அன்யத்ர இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாசம் இதரசப்தோச்சாரணமான து
விக்ஷேபம்ஹி வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. துவைதவிவகாரங்கள் முதலாயவையெல்லாம் விடச்சொன்னால், எப்படி ஜீவிப்பதெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किंनजीवत्यियेनैवंकरोत्यत्रहुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதித்யஜன்னைவஜீவெச்சாஸ்த்ராந்தரந்த்யஜன் ।
கிம்நஜீவத்யியெனைவங்கரோத்யத்ரஹுராக்ரஹம் ॥ கூ2கூ॥

ஆகாரா தித்யஜன் ஆகாரா தித்யஜன்
நைவ ஜீவெச் ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை
ஸாஸ்த்ராந்தரா இதரசாஸ்திரத்தை
த்யஜன் விட்டால்

நஜீவத்யி நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா
கிம் சொல் [னால்
ஏவங்யெந இந்த விஷயத்தில், எதி
ரூத இப்படி [தைச்செய்கிறாய்.
ஹுராக்ரஹம் துராக்கிரகத்

அ-கை. தத்துவஞானிகளா யிருக்கிற ஜனகாதிகளைப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादेःकथंराज्यमितिचेद्दृढबोधतः ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதெஃகயங்ராஜ்யமிதிசெத்3ருடி4போ3தத: ।
தத2தவாபிசெத்தர்கம்பட2யத்3வாகர்ஷிங்குரு ॥ கஙo ॥

ஜநகாதெஃ ஜனகர் முதலானவர்கள்
ராஜ்யங்கயங்.இதிசெத ராச்சியபரிபா
லனமுதலானதைளப்படி செய்தார்
களெனில்
த்3ருடி4போ3தத: பிர்மமே நானென்
கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்க
ளென்றால்
தத2தவகபி.செத ஏனக்கு மப்ப
டி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதெ

ன்று சொல்வையேயானால் அப்படி
உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்
தால்
தர்கம்பட2 அப்போதர்க்கம்முதலா
ன காரியங்களையும்படி
யபா அல்லது [யும்
கர்ஷிங் பத்துஏரும், பத்துக்கடை
குரு வைத்துக்கொள்ளாம்வேண்
டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினது போல, குயவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்ததைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதி லென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्यप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

ஜீவராசுவாஸுகாதாஜ்ஜ்ஞாநாவரணக்ஷயகாரணக்ஷயா ।
கர்ம்மஜ்ஞாநேவதயுஜ்ஜ்ஞாநாவரணாநாஸ்தி ॥ ௧௯௧ ॥

ஜீவராசு வாஸுகாதாஜ்ஜ்ஞாநாவரணக்ஷயகாரணக்ஷயா — பதால்

வாசனை பொய்யென்று திருடப்பட்டிருந்தாலும்

ஜ்ஞாநாவரணக்ஷயகாரணக்ஷயா — பிரார்ப்தத்தின் கூயத்தைக் காண்கஷித்திருப்

ஸுஸுகூஜ்ஜ்ஞாநாவரணாநாஸ்தி — அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால்

கர்ம்மஜ்ஞே — தக்கப்படாமலே

ப்ரவர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।
கதிஷ்வஸம்மோஹாஸம்கஜ்ஜ்ஞாவயதி நாஏ ।

கதிஷ்வஸம்மோ — விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று

ஹாஸம்கஜ்ஜ்ஞாவயதி நாம் — தங்கள்தங்கள் பிரார்ப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து

ஆஸம்கஜ்ஜ்ஞே — அதிப்பிரசங்கமாம்

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद् ॥
கஸ்துவாகேநஸக்யேதகர்ம்மவாரயிதும்வத ॥ ௧௯௨ ॥

கஸ்துவா — அப்படிவந்தாலும் வரட்டும்

கர்ம்ம — பிரார்ப்தகர்மத்திற்கு

வாரயிதும் — தடைபண்ணுவதற்கு

கேந — யாரால்

ஸக்யதே — முடியும்

வத — சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிரார்ப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதமெதிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्म्मणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्व्रजंगच्छेत्यन्यस्तिष्ठतिदीनधीः ॥

ஜ்ஞாநிநோஜ்ஜ்ஞாநிநஸ்சாத்ரஸமேப்ராரப்தகர்ம்மணி ।
நக்லேஸோஜ்ஜ்ஞாநிநோதைர்யாந்மூடஃக்லிஷ்யத்யதைர்யதஃ ॥
மார்கேகம்த்ரோர்த்வயோஸ்ஸ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூரதாம் ।
ஜாநந்தைர்யாத்வ்ரஜம்கச்சேத்யந்யஸ்திஷ்ததிதீநதீஃ ॥ ௧௯௩ ॥

ஜ்ஞாநிநஃ ஞானிக்கும்

அஜ்ஞாநிநஃ,ச அஞ்ஞானிக்கும்

ஸ்ரமே இந்த இருவர்களுக்கும்

ப்ராரப்தகர்மம்

வஜி சமமானவும்
ஜ்ஞானிக்கு ஞானிக்கு
மெய்யுஃக பிரமம் நானென்கிற தைரியத்தால்
நிக்ஷ்டஂ அந்த பிராரப்தபோகத்தில்லாருக்காயுண்டானசனமுண்டாகாது
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கோவென்றால், என்னது வந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினால்
ஸஜ்ஜஃ மூடன்
க்லேஃகீ விசனிப்பன்
மார்கஂ வழியில்
மமிஸ்ரஃ நடப்பவர்கள்
அயோஃ இருவர்களுக்கும்
ப்ரஸ்தானயோ நடந்துவந்தகிரமமானது
வாபாயோ சமமாயிருந்தாலும்
கஸ்யசிதாகாஸ்ய தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜ்ஞாதஂ அறிந்தவன்
மெய்யுஃக தைரியத்தால்
த்வரிதஂ வேகமாய்
ப்ரஸ்தி போகிறன்
அஜ்ஞஃ அறியாதவன்
தீமயீஃ புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டி நிற்கிறன்.

அ-கை. இப்படி புருஷன் நிந்தஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதிதஃ ।
கிமிஹ்சந்கஸ்யகாமாயஸரீரமநுஸஂஜ்வரேத் ॥ கஅ ॥

வஜி நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஃ ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதிதஃ விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும் போது
கிம் ஏன்று எதைஇச்சிக்கப்போகிறன்
கஸ்ய காயை யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
ஸரீரஂ சரீரதாபப்படப்போகிறன்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததினு லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निर्स्नेहदीपिवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவெஸந்தாபஸ்ஸாம்யேந்நிர்ஸ்நேஹதீபிவத் ॥ கஉ ॥

ஜகதீதி ஸாகூயிஹாவாக ஜகத்துப்பொ
யயென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
காரிகாரிகள விஷயமும் கர்த்தா
வுமில்லையென்று
கூஷீவள ஆசேஷபிக்கப்பட்டுப்போ
னதால்
தமியாஃ அந்த இரண்டுகளுக்கும்

கூஹாவெ அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிஹ்ஹெஹீவவக எண்ணையற்றவிள
க்குப்போல
வஹதாவஃ (அதைப்பற்றியிருக்கிற)
சம்சாரதாபமானது
ஸாதிஜ்ய உபசமனமாகிவிடும்.

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டு
மென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாகூதீபதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयतेकिन्तुनिहासतिहसान्विदम् ॥

ஸுவபூவதூதநகிஞ்சிந்நைந்ரஜாலிகநிர்மிதெ ।
ஜாநந்காமயதெகிஞ்சுநிஹாஸதிஹஸாந்விதம் ॥ ૬૭૭ ॥

ஸுவபூவதூதந கந்தருவபட்டணை
மானது
வைந்ரஜாலிகநிர்மிதெ இந்திரஜா
லிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று
ஜாநந்ந அறிந்தவன்
கிஞ்சிஃ அதைச்சிறிதும்

நகாமயதெ இச்சிக்கான்
கிஞ்சு பின்னையோவென்றால்
ஹிதம் இது பொய்யென்று
ஹஸந்ந கண்டுசிரித்துப்போட்டி
ஜிஹாஸதி தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தாவ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।
नानुरज्यतिकिंत्वेतान्दोषदृष्ट्याजिहासति ॥

ஆபாதரமணீயெஷுபோகெஷ்வெவம்விசாரவாந் ।
நாநுரஜ்யதிகிம்த்வெதாந்தொஷதிருஷ்ட்யாஜிஹாஸதி ॥ ૬૭૮ ॥

ஆபாதரமணீயெஷு (அத்திப்பழ
ம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகு
போலிருக்கிற
போகெஷு மாலை சந்தனஜிபோ
கங்களில்
வம் இப்படியென்று
விசாரவாந் நன்முகவிசாரித்தவன்

நாநுரஜ்யதி ஆசைப்பட்டான்
கிஞ்சு பின்னையோவென்றால்
தொஷதிருஷ்டி விஷயத்திலுள்ள
தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
வதாந் இந்தவிஷயங்களை [ன்.
ஜிஹாஸதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்ப

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று கா
ண்பிவியும் எனில்; ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டிக்குள்ளாசை சகலருக்குமி
ருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥
मांसपांचालिकायास्तुपन्नलोलेङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्धिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

சுயபுராராஜபுநெகெ்ஷஷ்யெவவாரிவாயுநெ ।
ரரொஷ்வொவ்வுயெஷ்வொஸிமயபுராநுகெ்ஷகாரிணஃ ॥கநகஅ॥
ஶாஂஷவாஜ்ஞாயிகாயாஷ்டயஜ்ஞொரொஜ்ஜவஜ்ஜரெ ।
ஷ்நாய்வஸ்தி ம்ருஸிஶாலிந்யாஃஸ்த்ரியாஃகிமிவஶோபநம் ॥ கசo ॥

சுயபுராரா பணங்களே
ஜுஜ்நெ சம்பாதிப்பதிலும்
க்ஷேஶஃ துக்கம்
பயரா. ஷவ அப்படியே [ம்
வரிவபாலெந ரக்ஷிப்பதிலும்துக்க
ரரொஜஷ்வொ நாசமாய்ப்போவதி
லும் துக்கம்
வுயெஷ்வொசிலவாவதிலும்துக்கம்
க்ஷேஶகாரிணஃ இப்படி துக்கத்தை
ச்செய்வதான
சுயபுராரு பணங்களே
யிக்கே நிந்திக்கக்கடவது

ஶாஂஷவாஜ்ஞாயிகாயாஃ மாம்சத்தால்
செய்தபொம்மையாயும்
ஷ்நாய்வஸ்தி ம்ருஸிஶாலிந்யாஃ நரம்பு எ
லும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமி
ருக்கிற இன்னம்அனந்ததோஷமு
டையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியாஃ ஸ்திரீகளுடைய
யஜ்ஞரொவெ யந்திரம்போலே சஞ்
சலமாயுமிருக்கிற
கும்ஶவஜ்ஜரெ சரீரமாகிறகூட்டில்
ஸொஷநு.தந மங்களகரமானது
கிம் ஷவ என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

வவஶஃஷிஷ்டஸாஸ்த்ரெஷுதொஷாஸ்ஸம்யக்ப்ரபஞ்சிதாஃ ।
விம்ருஶந்நநிஶந்தாநிகயம்ஷ்டெஷுஜ்ஜதி ॥ கசக ॥

வவஶஃஷிஷ்ட இதுமுதலான
ஸாஸ்த்ரெஷு சாஸ்திரங்களில்
தொஷாஃ தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதாஃ விரித்துக்காண்பிக்கப்
பட்டிருக்கின்றன

காநி அவைகளை
அநிஶம் சதாகாலமும்
விம்ருஶந் ஆலோசிப்பவன் [ளில்
ஷ்டெஷ்டஷ்ட அந்தக்கெட்டவிஷயங்க
கயம் எப்படி
ஜ்ஜதி மூழ்குவன்.

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोऽपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्जानन्नमूदस्तज्जिघत्सति ॥

க்ஷுதயாவீட்யமாநோபிநவிஷம்ஹ்யத்தும்இச்சதி ।
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்ததருட்ஜாநந்நமூடஸ்தஜ்ஜிகத்ஸதி ॥ கசஉ

க்ஷுதயா பசியால்	ன்னபோஜனத்தால் பசிபைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனுனை
வீட்யமாநோ கவி பீடிக்கப்பட்டவனு	
விஷம் விஷத்தை	
கத்தும் சாப்பிட	
நஜிஜ்ஞாதி இச்சிக்கானன்றோ	கூடஸ்த அந்தவிஷயத்தைத்
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்ததருட்ஜாநந்நமூ	ஜீவத்ஜ்ஞி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्रावल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராவல்யாத்போகேஷ்விச்சாபவேத்யதி ।
க்லிஶ்யந்நேவததாப்யேஷபுங்க்தேவிஷ்டிக்ருஹீதவத் ॥ கசஊ

ப்ராரப்தகர்மப்ராவல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிருந்தவலியால்	ரகிக்கப்பட்டவன்
போகேஷ்விச்சா விஷயபோகங்களில்	க்லிஶ்யந்நேவ துக்கித்துக்கொண்டே
இச்சை	(சிறையிலிருப்பதுபோல)
பவேத்யதி உண்டாயிற்றேயானால்	பேஷ்விச்சா துக்கித்துக்கொண்டே
ததா அப்போது	இந்தஞானியும்
விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கி	புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுவரப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानानापिबुधाश्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाशेऽन्नमितिक्लिश्यन्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜாநாநாபிபுதாஶ்ரத்தாவந்தகுடும்பிநஃ ।
அத்யாபிகர்மநாஶேந்நமிதிக்லிஶ்யந்திஸந்ததம் ॥ கசஎ

குடும்பிநஃ குடும்பத்தை யுடைய	புதாஶ்ரத்தாவந்தஜ்ஞானத்தில்சிரத்தையுடை
வர்களாயும்	யவர்களாயுமிருக்கிற

வையாஃ பிர்மவித்துக்கள்
லோகஜாதரா கவி பிரார்ரப்தபோக
த்தைபுஜித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
கூடு;கவி இன்னமும்
கூடீ இந்தகர்மம்
நஹ்தம் ஊகி தொலையவில்லையெ
வஜதம சதா [ன்று
நிரூஜி துக்கித்துக்கொண்டேயிரு
க்கிறார்கள்

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கு சம்சாரத்தில் தாபம் உண்டாகுமென்பது நியாயமன்று, அப்படியுண்டானால் ஆனந்தாவாப்தியான ஞானபலமில்லாமல் போவதால் அது எப்படிக்கூடுமெனில்.

नायंक्लेशोत्रसंसारतापःकिन्तुविरक्तता ।
भ्रान्तिज्ञाननिदानोहितापस्तांसांसारिकस्स्मृतः ॥

நாயம்க்லெஶொ த்ரஸம்ஸார தாவஃகிந்த்வவிரக்ததா ।
ப்ராந்திஜ்ஞாநநிதாநொஹி தாவஸ்தாம்ஸாரிகஸ்ஸ்ம்ருதஃ ॥ கசரு

கூயம இன்னமுமிந்தகர்மம் தொலைய
வில்லையேயென்றுஎண்ணுகிற இந்த
லோகஸார தாவஃ சம்சாரதாபமானது
த்ஜ்ஞாந துக்கமன்று
கிந்த பின்னேயோவெனில்
கூத இதில்
விரக்ததா விரக்தியேயாம்.

அ-கை. அதற்கென்ன பிரமாணமென்றால், பூர்வாசாரியாள் பொய்யாயிருக்கிற விஷயத்தை சத்தியமென்றுநினைத்து ஆசைப்படுகிறதே சம்சாரதாபமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விரக்தியை தாபமென்றுசொல்லவில்லை ஆகையால்.

தாவஃ தாபமென்று
வ்யுகஃ சொல்லப்படுகிறதுஎதெனில்
ஜ்ஞாநிஜ்ஞாநநிதாநம்;ஹ்யவிபரீதஜ்ஞான
த்திற்கு ஆதிகாரணமன்றே.

அ-கை. இப்படிவருகிற எண்ணமானது விவேகமூலமா, அவிவிவேகமூலமாவென்பது எதிலுலறியக்கூடுமெனில்.

विवेकेनपरिक्लिश्यन्नल्पभोगेनतृप्यति ।
अन्यथानन्तभोगेपिनैवतृप्यतिकर्हिचित् ॥

விவெகெநவரிக்லிஶ்யந்நல்பபோகெநதர்ப்யதி ।
அந்யதாநந்தபோகேபிநைவதர்ப்யதிகர்ஹிசித் ॥ கசகூ

விவெகெந விவேகத்தினாலே
வரிக்லிஶ்யந்நு விசனித்தவன் [லும்
அல்பபோகெந சொற்பபோகத்தினா
தர்ப்யதி திருப்தியடைவன்
அந்யதா அப்படிவிவேகமில்லாமலிரு
க்கும்பட்சத்தில் [வந்தபோதிலும்
அநந்தபோகெ கவி அனந்த போகம்
கர்ஹிசித் ஓருவிதஎதுவாலும்
நைவ தர்ப்யதி திருப்தியடையமாட்டான்,

அ-கை. தாங்கள்சொன்னது யுக்தமன்று விவேகியைப்போல், அஜ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி போகம்புஜித்தபிற்பாடு திருப்திவருமேயெனில்; அஜ்ஞானிக்குபோகத்தில் திருப்திவாராதென்று சொல்லுகிற சுருதியை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ।
हविषाकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्धते ॥

ந²ஜா தூ³காம²꞉காமா நா³ம²வபோ⁴கே³ந ஸா²ம்யதி ।
ஹவிஷாகृஷ்ண வர்த்மேவ பூ⁴யஏவாபிவர்த⁴தே ॥ கசஅ

நஜாது-ஒருகாலும்
காமாநாம்- மனோபீஷ்டங்களான காமங்களை
உபபோகேந மேல்மேலும்புஜிப்பதால்
காமꣳ ஆசை [தால்
ஜாது- ஒருக்காலும்
ந ஸாம்யதி அடங்காது

ஹவிஷா நெய்யினாலே
கृஷ்ணவர்த்மேவ அக்கினிபோலே
பூயஏவ மறுபடி விருத்தியாவ
தேபோல்
அபிவர்த⁴தே ஆசையானது விருத்தியையே அடையும்

அ-கை. அப்படி விவேகத்தோடே கூடியவனுக்கு போகம்திருப்தியைகொடுக்குமென்பதற்கு, சுருதி யுக்தியனுபவமேதெனில்.

परिज्ञायोपभुक्तोहिभोगोभवतितुष्टये ।
विज्ञायसेवितश्चोरोमैत्रीमीतिनचोरताम् ॥

வரிஜ்ஞாயொவபு⁴க்தொ ஹிபோ⁴கோ ப⁴வதி துஷ்டயே ।
விஜ்ஞாயஸெவி தஸ்சோரொ மைத்ரீம் ஈதி நசொரதாம் ॥ கசஅ

வரிஜ்ஞாய விஷயம்துக்கரமென்று
தெரிந்து
உபபுக்தꣳ ஹி புஜிக்கப்பட்ட புருஷன்யாவனேஅவனுக்கு
போகꣳ அந்தபோகம்
துஷ்டயே சந்துஷ்டியே
ஸவதி கொடுக்கும்

விஜ்ஞாயஸெவிதꣳ இவன்திருடனென்றுதெரிந்துசினேகம்செய்யப்பட்ட
சொரꣳ திருடன்அவனுக்கு
மைத்ரீம் மித்திரபாவத்தையே
ந கி செய்வானேதவிர
சொரதாம் தன்திருட்டுத்தனத்தைச்
ந ஹந்தி செய்யான்

அ-கை. வேப்பங்காய்க்குக் கசப்பே வடிவமாயிருப்பதுபோல், மனதிற்கு ஆசையே வடிவமாயிருப்பதால், என்னமாய் சொற்பபோகத்தினால் அதுதிருப்தியை யடையுமெனில்.

मनसोनिगृहीतस्यलीलाभोगोल्पकोपियः ।
तमेवालम्बविस्तारंक्लिष्टत्वाद्बहुमन्यते ॥

உபலோகிஷ்யமாணோபி விவேகவைராக்கிய நிதித்தியாசஞ்ஞிகளால் கட்டுப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு யதோர்த்த விஷயாட்டாக வருகிறபோகம் [திலும் கூடக்ஷேமி சொற்பமாகஇருந்தபோ

ஸ்வனவ அதைத்தானே

திட்டுகூட துக்கத்தோடே கூடிய தென்று கண்டிருப்பதால்

கூடாவிஷ்டார அளவிடக்கூடாத விஸ்தாரமென்று [ணுகிறன்.

பலோகிஷ்யதே பருமானமாகஎண்

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடைவதற்கும், அஜ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையாதென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरवद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन्यते ॥

வலோகோஹீவாலொ ராஜாதிணதாஷ்டி ।
வலொராவலோ நாக்ராஞ்சா நராவஷ்டா வலோகயதே ॥ கடிம

வலோகஃ கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட

ஹீவாலஃ ராஜன் [ல்

ராஜாதிண ஒருகிறுகிராமத்தினு

தாஷ்டி சந்தோஷித்திருன்

வலொராஃ சத்துருக்களினுலை

கவலஃ பிடிபடாதவனுயும்

நராக்ராஞ்சஃ ஆக்கிரமிக்கப்படாதவனுயுமானராஜன்

ராவஷ்டாஃ எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்டாலும்

நவலோகயதே வெகுமானமாகளண்ணன்.

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவெகெஜாக்ருதிஸ தித்தொஷதர்ஶநலக்ஷணெ ।
கதமாரப்தகர்மாபிபோகெச்சாஜநயிஷ்யதி ॥ கடிக

தொஷதர்ஶநலக்ஷணெ விஷயத்திலுள்ளஅனித்தியம், துக்கம், அசுத்தம்முதலானதோஷத்தைத் தெரியும்படியான

விவெகெ ஞான்பிர்மம்ஜகத்துப்பொய்யென்றவிவேகமானது

ஜாக்ருதிஸ ஜாக்கிரதையாயுள்ளளவில்

ஆரப்தகர்மபி பிராரப்தகர்மமும்

போகெச்சா விஷயபோகத்தில்இச்சை

ஜநயிஷ்யதி உண்டுபண்ணும்

உ-ம். தோஷதிருஷ்டி புரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராரப்தம் கா ணிதமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैषदोषोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंस्मृतम् ॥

꣆ꣂꣁ꣄ꣀꣁ꣄ꣂꣀꣁ꣄ꣂꣀꣁ꣄ꣂ

நவாதெதுதஸார்யிதுஷ்ஷிரைணாவிமகூதெ ।
யதஸ்மாஸ்மாவனவாஹஜீதாயாஜுஷுநஹுதி ॥ கருச
வஹுஷுஸாவெஷுதெஷ்வஷ்யாஃஹுகூதெஜுஷுநவாதவி ।
வுகூதியாஷிலிதாநீநிஸுஹஃகிம்காணிஷுதி ॥ கருடு

ஜ்ஞாநிவாஜுகவி ஞானவானாயிருந்
தாலும்
ஷுஷ்யாஃ கங்களுடைய
வுகூதெஃ பூர்வகர்மவாசனைக்கு
வஹுஷுஸு சமானமாகவே
வெஷ்டதெ நடக்கிறான்
ஜந்துதாநி பிராணிகள்
வுகூதிம் பூர்வவாசனையையே
யாஞ்ஜி அடைகின்றன
நீஸுஷ்ஃ (ஈசுவரனுடைய)நிக்கிரக
ந்தான்
கிம் (அதை) யென்ன
கூரிஷ்டதி செய்யப்போகிறது
யதஃ யாதொருகாரணத்தினால்
ஸாஸ்த்ரம் எனவ ஈசுவரனை கிருஷ்
ணைகவாகவே
நீதாயாம் பகவத்கீதையில்
ஸுஜநுநம் வரதி அருச்சுனனைக்கு
றித்து
ஸுஷ (இப்படிச்சொன்னீரா
ஸுதுஜ இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
ஸுதகு இந்த கர்மத்தை
வாரயிதுஂ தடைபண்ணுவதற்கு
ஸாஸ்த்ரமெனகவி ஈசுவரனாலும்
நஸுகூதெத ஷ முடியாதன்றோ.

காம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கத்தகவையில்லை.

அ-தை. நீர் இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிரார ப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீர்; தவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ॥

ஸவஸ்யம்ஹாவிஹாவாநாஂஸ்ரதீகாரோஸவெத்யதி ।
ததாதுஃகைர்நலிப்யேரந்நளராமயுதிஷ்டிராஃ ॥ கருசு

ஸவஸ்யம்ஹாவிஹாவாநாஂ நிச்சயமாக
இன்னருக்கு இன்னவிதமாக பவிக்
குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிரார
ப்தகர்மங்களுக்கு
ப்ரதீகாரஃ திருச்சையானது
ஸவெத்யதி உண்டாயிருக்குமேயா
தகா அப்போ [னால்
தாதுஃகைஃ (திருதயுகத்தில்)
நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீரா
மரும்,த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பா
ண்டவர்களும்
நலிப்யேரந்நு அவதிப்படாமலிருந்
திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவ
னும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்தரரான ஈசுவரராஞலும் பிராரப்தத்தை மரிக்கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

ನಚೆಶ್ವರತ್ವಮೀಶಸ್ಯಹೀಯತೆತಾವತಾಯತಃ ।
ಅವಶ್ಯಂಭಾವಿತಾಪ್ಯೇಷಾಮೀಶ್ವರೇಣೈವನಿರ್ಮಿತಾ ॥ ೫೮೮ ॥

யதஃ யாதொருகாரணத்தால்
ஈஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
பாவிதா சுவி பவிக்கத்தக்கதையும்
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ

தாவதா அதினாலேயே
ஈஶ்வரஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
ஸ்வதந்தரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
ந ஹீயதே கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றுப்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्दृश्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितिनिश्चयः ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಾಭ್ಯಾಮೇವೈತದ್ದೃಶ್ಯತೆऽರ್ಜುನಕೃಷ್ಣಯೋಃ ।
ಅನಿಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕಂಚಾಸ್ತಿಪ್ರಾರಬ್ಧಮಿತಿನಿಶ್ಚಯಃ ॥ ೫೮೯ ॥
ಅಥಕೇನಪ್ರಯುಕ್ತೋಯಂಪಾಪಂಚರತಿಪೂರುಷಃ ।
ಅನಿಚ್ಛನ್ನಪಿವಾರ್ಷ್ಣೇಯಬಲಾದಿವನಿಯೋಜಿತಃ ॥
ಕಾಮಏಷಕ್ರೋಧಏಷರಜೋಗುಣಸಮುದ್ಭವಃ ।
ಮಹಾಶನೋಮಹಾಪಾಪ್ಮಾವಿದ್ಧ್ಯೇನಮಿಹವೈರಿಣಮ್ ॥ ೫೯೦ ॥

அர்ச்சுனகிருஷ்ணர்களுடைய
சங்கை உத்தரங்களாலேயே
இது
அறியப்படுகிறது

அநிச்சாவஶ்யகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
பிராரப்தகர்மமானது
இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
அதை

ஸுஶ்ரூஷு கேள்
ஸ்ய பிற்பாடு
வாஸுதேவ்ய ஏ கிருஷ்ண
கேசி யாராலே
வ்யாக்ஷிப் ஏவப்பட்டு
ஸ்யா இந்த
புருஷர்ஷப: புருஷஶ்ரேஷ்டனவன்
ஸாந்த்வயது ஸபி பாபத்தை இச்சியா
மலிருந்தாலும்
ஸௌஸ்வ (ராஜாஞ்ஞைபோல)ப
லாத்காரமாய் [ணுகி
நியோஜயதி அதிற்சேர்க்கப்பட்டவ
பாபா பாபத்தை
அர்ஜுன செய்கிறனென்று (கேட்ட
பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான்
சொல்லுகிறார்)
ஏஷா இந்த
காமஜ காமமும்
ஏஷா இந்த
க்ரோத: குரோதமும்
ரஜோகுணஸமுத்பவ: ரஜோகுணத்
திலிருந்துண்டாய்
மஹாஶன: (மகத்தான புண்ணியத்தை
ச்)சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா மகாபாபவடிவமாயு மி
ருக்கிறது
ஏனம் இதை
வித்ஸ்யேனம் சத்துருவாக
இஹ இவ்விடத்திலே
வைரிணம் நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவி க்கின முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி இதினால் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையி லேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜேநகௌந்தேயநிபத்தஸ்வேநகர்மணா ।
கர்தும்நேச்சஸியந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஶோபிதத் ॥ ககூக॥

ஸ்வபாவஜேந ஜன்மாந்தரிய சுபாவ
த்தாலுண்டான
கௌந்தேய தன்
ஸ்வேந கர்மத்தினாலே
நிபத்தேந கட்டுப்பட்டவனான நீ
மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
யத் யாதொரு (யுத்தத்தை)
கர்தும் பண்ண
நேச்சஸி இச்சிக்கிறாயில்லையோ
அவஶோபிதத் அசுவாதீனனு யிருந்து
கொண்டு
அபி அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி பண்ணப்போகிறு (யெ
ன்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சா
பிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிஹ்ஹஞ்ஞோநசெஹ்ஹந்தஃபரதாக்ஷிண்யஸம்யுதாஃ ।
ஸுகதுஃகெபஜந்த்யேதத்ஃபலேச்சாபூர்வகர்மஹி ॥ ૬૬૨

நாநிஹ்ஹந்தஃ தான் ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்

நசெஹ்ஹந்தஃ ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்

பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதாஃ அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி

ஸுகதுஃகெ சுகதுக்கங்களை சில

பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்

ஏதத் இதையே

பரேச்சா

பலஸம்கல்பஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறா ரென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சன்னித்யேவமிச்சாநிஷித்யதெ ।
நேச்சாநிஷெதஃகிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் ॥ ૬૬૩

கதம் அப்போ

கிம் இன்னது இன்னதை இச்சிக்கப்போகிறானென்று

இத்தம் இப்படி

இச்சா இச்சையானது

கதம் என்னமாய்

நிஷித்யதெ (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்

நேச்சாநிஷெதஃ (வேத) நிச்செயின் மை. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை

கிந்து பின்னேயோவென்றால்

பர்ஜிதபீஜவத் வருத்தவிதைபோலும், (குத்தினகெல்போலும், பல்லைப்பிடுங்கின பாம்பைப்போலும்)

இச்சாபாதஃ இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्ववोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச ।
விதுஷஶ்சாததெஷ்டவ்யாஸத்ஸ்வபொதாந்நகார்யகृத் ॥ ૬૬૪

பர்ஜிதாநி வருத்த

பீஜாநிது விதைகளும்

ஸகார்யகராணாநி ச மூளைமுதலான காரியோற்பத்திபைச் செய்யாத வைகளாகவே

ஸந்தி இருக்கின்றன

தஸ்மா அப்படி [யும்
விதுஷோ ஹி ஞானியினுடையஇச்சை
வஸிஷ்ட வ்யவஹாரவதை ஈச்சித்
கப்பட்டவிஷயம்பொய்யென்றஞரா னமிருப்பதால்

கார்யாகார்ய ஜன்மாதிகாரியங்கள்
ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।
विदुदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंबहु ॥

தக்³த⁴பீ³ஜமரோஹேபிபி⁴க்ஷணாயோபயுஜ்யதே ।
விது³ஷ்யிச்சாவ்யல்பபோ⁴க³ங்குர்யான்னவ்யஸனம்ப³ஹு ॥ ககூருே

தக்³த⁴பீ³ஜம் வருபட்டவிதையானது [தை
அரோஹே கவிமுளையாவிட்டாலும்
பக்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு
உபயுஜ்யதே உபயோகப் படுவது
போல
விதுஷ்யாகூடி ஞானியினுடையஇச் சையும்
அல்ப ஹோஜம் சொற்பமான போகத்
கார்யாரப்த பண்ணும்.
பஹு மிகுந்த
வ்யஸநம் விசனத்தை
ந உண்டுபண்ணுது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धंकर्महीयते ।
ஹோகெநசரிதார்த²த்வாத்ப்ராரப்³த⁴ங்கர்மஹீயதே ॥ ககூருo

ஹோகெந புஜிப்பதினாலேயே
சரிதார்த²த்வாகூ அது தீர்ந்துபோ
ப்விடுவதால்
ப்ராரப்³த⁴ங்கர்ம பிராரப்தகர்மமானது
ஹீயதே கெட்டுப்போகிறது

அ-கை. பின்னெயெதினால் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥
ஹோக்தவ்யஸத்யதாப்⁴ராந்த்யாவ்யஸனந்தத்ரஜாயதே ॥ ககூருக

ஹோக்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற
ப்ராந்த்யா தீர்க்கதாலயத்தால்
தத்ர அதில் [து.
வ்யஸநம்ஜாயதே விசனமுண்டாகிற

அ-கை. விசனகாரணமான மயக்கத்தி லுண்டாயான போதெனில், பிரியோ உனக்கு வந்து என்ன தென்றுமென்று கேட்குபோது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

मविनश्यत्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

ஈவிநஸ்யத்வயம் ஹொமொவயூதாஈத்துமொதுஸ் ।
ஈவிக்நாஃப்ரதிவத்நந்துதன்யொஸ்ம்யஸ்மாதிதிப்ரமஃ ॥ ஈகூஎ ॥

ஈபம் ஹொகம் இந்த விஷயபோகம்
ஈவிநஸ்யத்வ் ஒருநாளும் நசிக்கவே
ண்டாம்
உத்துமொதுஸ் மென்மேலும் [ம்
வயூதாம் விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விக்நாஃ இடையிடையே விக்கினங்கள்
ஈபாஃப்ரதிவத்நந்துவ் கூ ன்றும் பிரதிபந்
தியாமலிருக்கவேண்டும்
தன்யஃ இதிஞாலேயே (நான்)
யஸ்மாத் ஈவி தன்னியனுப்விடுவேனை
ஈதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (என்று
ப்ரமஃ மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यदभाविनतद्भाविभावित्वेनतदन्यथा ।
इतिचिन्ताविषघ्नोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

யதபாவிநதத் பாவிபாவித்வெந தத்அந்யதா ।
ஈதிசிந்தாவிஷக்நொயம்பொயொப்ரமநிவர்தகஃ ॥ ஈகூஅ

யத் யாதொரு (வஸ்து)
அபாவி தனக்குபவிக்கதத்தக்கதன்றே
தத் அது
பாவி-பவிக்கவேமாட்டாது
பாவித்வெந எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தத் அது
அந்யதா இவனிவிட்டு
ந ஒருக்காலும்போகாது
ஈதி இப்படி
சிந்தா விஷக்நஃ சிந்தையாகிறவிஷத்
தைக்கொல்லுகிறதான
போத ஞானமானது
ப்ரம நிவர்தகஃ முன்சொன்ன மய
க்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஜ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம்அ
தின்மையானபலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेपिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंबहु ॥

ஸமேபிபோகேவ்யஸநம்ப்ராந்தொகச்சேந்நபுத்தவாந் ।
அசக்யார்தஸ்யஸங்கல்பாத்ப்ராந்தஸ்யவ்யஸநம்பஹு ॥ ஈகூஈ

ஸமேபி போகமானது [ம்
புத்தவாந் அடைவன் (அடையான்.
ந் அதில் ஞானியானவன்
அசக்யார்த அசக்கியமான
ஸங்கல்பாத் ஆசையினால்
ப்ராந்தஸ்ய மயங்கினவனுக்கு
வ்யஸநம் விசனத்தை
பஹு அடைவன் (அடையான்.

அ-கை. அது எதிஞல் பேதமாகிறதெனில்.

ஹாஜவு அஞ்ஞானியானவன்
சுபகாயூவு மூடியாதகாரியத்தை

வலகலூாஜ எண்ணுகிறபடியிஞலே
வஹாவுவஹநு மிகுந்த விசனத்தை
அடைகிறுன்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकृतः ॥

உயாஉயகூாஹொமவுவுவு

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धायजागरे ।
सत्यत्वबुद्धिंसंत्यज्यनानुरज्यतिपूर्ववत् ॥

ವಾವಾವಾವಿರಾಕ್ಷೃಣಾದೃಷ್ಟಾವಮೃಶ್ಯವಾಜಾಗರೇ ।
ಚಿಞ್ಞಯೆಽವ್ಯಽತ್ಥವ್ಞಾಹಾವಬಾಽಧಿಬಂಽಹಾಃ ॥ ೬೬೭
ಚಿರಞ್ಞಯೊವ್ಞವಾವಾಽಽಽಬಾಽವಸಾಯಜಾಗರೆ ।
ವತೃಕ್ಷವಾಽಽಂವಞ್ಞೃಜೃಬಾಬಾಽಽಜೃತಿವಲಿವಾವಸಃ ॥ ೬೬೮

ವಾವಾವಂ தான்காண்கிறசொப்பன
த்தை
ಕ್ಷೂವಿರಾಕ್ಷೃಣ பிரத்தியக்ஷமாய்
ಽೃಷ್ಟಾ தானேபார்த்து
ವಾಜಾಗರಂ (அதுபோல) தன்ஜாக்கிர
ವಲೃಶು பார்த்து [த்தையும்
ಕವ್ಯಽತ್ಥಂ ವಾಶು சாவதானமாயிருந்
துகொண்டு
உಽಲ இந்தஇரண்டுகளையும்
ಸಾಬಾಽಧಿಮಂ தினந்தோரும்
ಽಬಾಽಹಾಃ அடிக்கடி
ಚಿಞ್ಞಯೆಽ சிந்திக்கவேண்டியது

ಕಯೊಃ அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்க
ளுக்கு
ವಾವಾಽವಾಽಽಲಂ சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற
சாம்யத்தை
ವಿರಾ வெகுகாலம்
ಸಾಽಬಾವಸಾಯ அனுசந்தானம்பண்ணி
ಜಾಗರೆ ஜாக்கிராவஸ்தையில்
ವತೃಕ್ಷವಾಽಽಂ சத்தியமென்கிற புத்
ವಞ್ಞೃಜೃ விட்டு (தியை
ವಲಿವಾವಸ அதில்முன்னஞ்ஞானதி
சையிற்போல்
ನಸಾಽಬಾಽಜೃಕೀಷ್ಣಸக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உ பஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும் போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடு மெனில்.

इन्द्रजालमिदंद्वैतमाचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतोहानिःकावाप्रारब्धभोगतः ॥

ಇನ್ದ್ರಜಾಲಮಿದಂದ್ವೈತಮಾಚಿನ್ತ್ಯರಚನಾತ್ವತಃ ।
ಇತ್ಯವಿಸ್ಮರತೋಹಾನಿಃಕಾವಾಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗತಃ ॥ ೬೬೯

ಇನ್ದ್ರಜಾಲಂ ಇದಿ இந்திர ஜாலமென்று
ಇದಂ இந்தத்தோன்றப்பட்ட
ದ್ವೈತಂ துவைதமானது
ಆಚಿನ್ತ್ಯರಚನಾತ್ವತಃ சிந்திக்கக்கூடாத
கற்பனையானதால்
ಇತ್ಯವಿಸ್ಮರತಃ மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
ಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗತಃ பிராரப்த போக
த்திலே
ಕಾವಾ என்ன
ಹಾನಿಃ குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லைஎன்பதை நன் ரூய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्बन्धस्तत्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजविस्यसुखदुःखयोः ॥

நிவ-ூஸ்துஸ்ஸ்வவித்3யாயாஇந்த்3ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ ।
ப்ராரப்3த4ஸ்யாக்3ரஹோபோ4கே3ஜவிஸ்யஸுக2து3꞉க2யோ꞉ ॥

நிவ-ூஸ்ஸ் சாவதானம்
நிர்ப3ந்த4꞉ பிர்மஞானத்திற்கும்
தத்த்வவித்3யாயாஃ பிர்மஞான்த்திற்கும்
இந்த்3ர ஜாலஸம்ஸ்ம்ருதௌ இந்திர ஜால
ம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று
நிணைப்பதிலேயே.
ப்ராரப்3த4ஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுக2து3꞉க2யோ꞉ சுகதுக்கங்களு
ஹோமெ போகங்தொடுப்பதில் (டைய
ஸூ ஸ்ஸ் சாவதானம்.

அ-கை. எதினுலிரண்டும் விரோதமில்லாம லிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।
विத்3யாரப்3தே4விருத்4யேதேநபி4ந்நவிஷயத்வத꞉ ॥ களஞ

வித்3யாரப்3தே4 ஞானம் பிராரப்தகர்மம்
பி4ந்நவிஷயத்வத꞉ வேறுவேறு விஷய
மானதால்
ந விரு-த்4யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயபித்தியாத்துவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्विरुद्धैर्द्वैतालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥
ஜாநத்3பி4ருத்3தை4ர்த்3வைதாலம்விநோதோ3த்3ருஸ்யதேக2லு ॥ களக

ஜாநத்3பி4꞉ அறிந்தபேர்களாலும்
த்3வைதாலம் இந்திரஜாலமென்று
விநோத3꞉ (அந்த) வேடிக்கையானது
த்3ருஸ்யதே வரு பார்க்கப் படுகிறத
ன்றே.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளே நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றுலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜக3த்ஸத்யத்வமாபாத்3யப்ராரப்3த4ம்போ4ஜயேத்3யதி3 ।
ததா3விரோதி4வித்3யாயாபோ4க3மாத்ரான்நஸத்யதா ॥ களட

ப்ராரப்3த4ம் பிராரப்தகர்மமானது
ஜக3த்ஸத்ய ஜகத்திற்கு சத்தியத்து
வத்தை
பா4ஜயேத் உண்டுபண்ணி
போ4க3மாத்ரான் போகத்தை ஊட்டி
வைத்தற்தாயாலே

தஷா அப்போது
விஜ்ஞாயாஃ ஞானத்திற்கு
விரோயி விரோதியாக (ஆகும்)
ஹொஶாதுரஃ போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்தினாலே
ஸதீ்தா சத்தியமாக
ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनोजायतेभोगःकल्पितैस्त्वप्रवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

ஸ்வப்நவஸ்துபிஃ கல்பிதைஃ துல்யைஃ போகஃ ந ஊநதாம் ।
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் ॥ ௬௯

கல்பிதைஃ கற்பிதங்களான
ஸ்வப்நவஸ்துபிஃ சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே
ஹொஃ போகமானது
ஸ்ந்ந்ஃ குறைவில்லாம லனுபவிக்கும்படி
ஜாயதெ உண்டாகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
ஸத்யைஃ அசத்தியங்களான
ஜாக்ரத்வஸ்துபிஃ ஜாக்ரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்
ஹொஃ போகமானது
இஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदिविद्यापहन्तुर्वीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदास्यान्नतुमायात्ववोधेनतदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹந்துர்வீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ ।
ததாஸ்யாந்நது மாயாத்வபோதேந தத்அபஹ்நவஃ ॥ ௬௮

வித்யா ஞானமான தண்டாகும் போதே
ஜகத் உலகத்தை
ஸ்வபஹந்துஃ மித்யையினி காணுமற் பண்ணுமேயானால்
ததா அப்போ
ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகும்
மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினாலே
தத்அபஹ்நவஃ அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது
ந து இல்லை ஆதையால் ஞானமானது பிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगंमायात्वथीस्तथा ॥

சுநவஹ்நுத்யலொகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதம்த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநவஹ்நுத்யஹொ மாயாசுயாகூயீஸ்தயா ॥ கஅ0

லொகாஸ் ஜனங்கள்
இம்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
சுநவஹ்நுத்ய கண்ணுக்குத் தோ
ன்றுமல் செய்யாமலே
இதம் தத் இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்த்யேவ அறிந்துகொண் டிருக்
கிறார்கள்
தயா அப்படி
மாயாகூயீஸ் ஜகத்துப் பொய்யென்ற
ஞானமும்
லொகம் பிரபஞ்சபோகத்தை
சுநவஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே
இருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यद्यत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्चिद्ब्रेत्किंवदेत्त्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोग.कथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்யத்வஸ்யஜகத்ஸ்வாத்மாபச்யேத்கஸ்தத்ரகேநகம் ।
கிஞ்சித்ப்ரூத்கிம்வதேத்த்வேதிச்ருதௌதுபஹுகோஷிதம் ॥
தேநத்வைதமபஹ்நுத்யவித்யோதேதிநசாந்யதா ।
தத்தாசவிதுஷோபோக.கத்யஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு ॥ கஅ2

யதி ஒருவன் பிரகதாரண்ணிய உபநி
ஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது
யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கி
றவனுக்கு
ஜகத் ஜகத்துதன்வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
கஸ் எவன் எதை
கேந எதினால்
பச்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் வா பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ச்ருதௌ அந்தஉபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய் [து
கோஷிதம் கோஷிக்கப் பட்டிருக்கிற
தேந ஆகையினாலே
தைவதத்தை
நவஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டே (ரு
ண்டுக்குஞ்சுபோல
வித்யா ஞானம்

உதெதி உண்டாகிறது
ந,ச.சுநயர வேறேவிதமாக ஞான
முண்டாகாது
தயர.ச அப்படியாயுள்ளளவில்
விஷ்ணோ (அச்சுருதி விரோதமாய்)
ஞானிக்கு
ஹொமம் போகம்
கயர எப்படி
வயர உண்டாகும்
ஐதி.செ என்று நீ கேட்பாயாகில்
ஸ்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ-கை. அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

வஷ்ணுவிவிஷயாஉக்திவிஷயாவாஸ்ருதிஸ்விதி ।
உக்தம்வாவ்யயஸம்பதெ்யாரிதிஸூத்ரெஹ்யதிஸ்புடம் ॥ கஅக

ஸ்ருதிர்.க (அந்த)சுருதியானது
வஷ்ணுவை்விஷயா சுஷுப்தியைக்கு
றித்தும்
உக்திவிஷயா வா.வீதேகமுக்தியைக்கு
றித்தும்
ஐதி சொல்லுகிறதென்றும்ஜீவன்மு
க்தியைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை
யென்றும்
வ்யதெ்ர வியாசசூத்திரத்தில்
வ்வாவ்யயஸம்பதெ்யாரிசுஷுப்திவிதே
கமுக்திகளுக்கென்று
சுதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம்ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறத
ன்றே.

தர்-ம். ஜகையால் நீசங்கித்தசங்கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

அ-கை. ஏன் நரன்சொல்லுகிறபடி அந்தசுருதிக் கர்த்தமிருக்கக்கூடா தெனில்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

சுநயாயாஜ்ஞவல்க்யாதெராசார்யத்வம்நஸம்ஹவெசு ।
வைததெ்ருஷ்டாவவித்வத்தாவைதாதெ்ருஷ்டௌநவாக்வதெசு ॥ கஅச

சுநயா அப்படிசொல்லாதபக்ஷத்தில்
யாஜ்ஞவல்க்யர் மு
தலானபேருக்கு
சூயர்-க்கு குருவாயிருத்தல்
நீவ்ஸம்ஹவெசு உண்டாகக்கூடாது
வைததெ்ருஷ்டா துவைத திருஷ்டியி
ருக்கும்பக்ஷத்தில்
சுவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
வைதாதெ்ருஷ்டௌ துவைதம்தோன்று
தபக்ஷத்தில்
வாக் உபதேசவாக்கு
நவதெ்சு வா உண்டாகக்கூடாது.

அ-கை. அய்யா அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, ஜெதி யாஞ்க்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, துவைதம்தோற்றுவதால், அந்தஜ்ஞா

னம் பரோட்சமாயிருக்கும், நிர்விகற்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றுமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

நிர்விகல்பஸமாதௌத்³வைதாத³ர்ஶனஹேதுத: ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்³யேதிசேத்ஸுஷுப்திஸ்தத்²வாகிம் ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ த்³வைதாத³ர்ஶநஹேதுத: ।
வைவாபரோக்ஷவித்³யேதி சேத்ஸுஷுப்திஸ்தத²கிம் ॥ கஅடு

நிர்விகற்பசமாதியிலேயே
த்³வைதாத³ர்ஶநஹேதுத: துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றுமற்போவதால்
ஸைவ அப்படி துவைதம்தோற்றுமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்³யா அபரோக்ஷஞானமாகுமென்று [ல்
சேத் இப்படிசொல்வையேயானால்
ததா² அப்போ
ஸுஷுப்திஃ சுஷுப்தியானது
கிம் ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீ ரெனில்.

ஆத்மதத்த்வனஜானாதிஸுஷுப்தாவிதிதாத்வயா ।
ஆத்மதீ⁴ரேவவித்³யேதிவாச்யானத்³வைதவிஸ்மிதி: ॥

ஆத்மதத்த்வம் ஜாநாதி ஸுஷுப்தாவிதி தத்த்வயா ।
ஆத்மதீ⁴ரேவவித்³யேதி வாச்யா நத்³வைதவிஸ்மிதி: ॥ கஅசு

ஸுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்த்வம் பிரமமேநானென்கிறதை
ஜா. ஜாநாதி அறிகிறுனில்லீயே
தத்³தி என்றால்
தத்தா அப்போ
வாக்யா உன்னுலே
ஆத்மதீ⁴ரேவ ஆத்துமஞானமே
வித்³யேதி வித்தையென்று
வாக்யா சொல்லத்தக்கது
த்³வைதவிஸ்மிதி:.ந துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

உபயம்மிலிதம்வித்³யாயதிதர்ஹிக⁴டாத³ய: ।
அர்த⁴வித்³யாபா⁴ஜிநஸ்யுஸ்ஸகலத்³வைதவிஸ்மிதே: ॥

மஶகத்⁴வநிமுரூ²நாம்விக்ஷேபாணாம்ப³ஹுத்வத: ।
தவவித்³யாதத²நஸ்யாத்³க⁴டாதீ³நாம்யதா²த்³ருதா⁴ ॥

உபயம்மிலிதம்வித்³யாயதிதர்ஹிக⁴டாத³யஃ ।
அர்த⁴வித்³யாபா⁴ஜிநஸ்யுஸ்ஸகலத்³வைதவிஸ்மிதே: ॥ கஅள

உமகூஷுநிஉவுஹாமவிகூஷவாநாமவஹுகூஷதி ।
தவவிஉஹுதயாநவஹுஷ்டாஈநாமயாஉஹுஷா ॥ கஅஅ

உஉயம ஆத்துமாநானென்பதும்தூ வைதம் மறப்பதும்
ஈஷிதம இரண்டும் சேர்ந்து
விஉஹுாயஜி ஞானமென்றால்
தஷிகு அப்போ
வடாஉயஃ கடம்முதலானவைகூட
கூயாகுவிஉஹு ஹாஜிஃஉஹுஃ பாதிஞா னத்தையடைந்திருக்கின்றன
வகூஉஷெதவிஹுஹுஷிஃ சகலதுவித மறப்பிருப்பதால்
வடாஈஃநாகடம்முதலானவைகளுக்கு
யஹா எப்படி (பாதிஞானம்)
ஹுஷா திருடமாயிருக்கிறதோ
தயா அப்படி
தவ உன்னுடைய
விஉஹு. நஹுஷுக ஞானமில்லை
உமகூஷுநிஉவுஹாம சமாதிவரைப ண்ணப்பட்டஉனக்கு, கொசு கூப் பிடுகிறது முதலான
விகூஷவாணாம விகூஷபூபமானது வைதங்கள்
வஹுகூஷதிஃ வெகுவிதமான(சப்தா நித்தோத்றங்களிருப்பதால்,கடா திகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையா ல் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர் வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।
கூதுயீஉவவிஉதியஜிதஷிஹுவஹுவீஹவ ॥ கஅஅற

கூதுயீஉவ அய்யாதுவைதம் மறக் கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமெ ன்றிருக்கிற ஞானமே
விஉயா ஊகி வித்தையென்று
யஜி அறிந்தேனென்றால்
தஷிகு அப்போ
வஹுவீ.ஹவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆ கையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याच्चेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।
ஊஷுவிதூஃநிஹுஷுயாஉயஃநிஹுஷுகூயாயஹுவஃ ।
தஜிஷுஉஷுவுஉயாயஉயகூவஹுவஉஷுக்ஷணாச ॥ கஅகூற

ஊஷுவிதூஃ கெட்டதானசித்தத்தை
நிஹுஷுயாச வெச தடைபண்ணாவே ண்டாமோவென்றால்
வஷுவுஉயாயஉயகூவஹுவஉஷுக்ஷணாச
இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொ ய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
யஹுவஹுவ எப்படி சுகமுண்டா குமோ

கூம் அப்படி நீ
நிராகரி (அதை) தடுத்துக்கொள்
ககக அப்படி (தடுப்பதே)
ஹரி நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷயத்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेदिति किमिच्छन्नपिहि श्रुतम् ॥

ஈச்சந்நவ்யஜ்ஞவந்நேச்சேதிதி கிமிச்சந்நபிஹி ச்ருதம் ॥ ககூ

கிம் எந்தபோகத்தை
ஈச்சந்நபி இச்சிக்கப்போகிறனென்கிறவாக்கியமானது
ஈச்சந்நபி ஞானியானவன் போகத்தைஇச்சித்தபோதிலும்
அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானிகளைப்போல
ந,ஈச்சேத் இச்சிக்கமாட்டானென்றல்லவோ (து.
ச்ருதம்ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்கமாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற நீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படியிருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் ஞானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகாதிகளிலிருந்தாலும், அவனை அவைகள் பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।
इतिशास्त्रद्वयंमार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராமொலிங்கமபோதஸ்யஸந்துராகாதயோபுதே ।
இதிசாஸ்த்ரத்வயமர்த்தமேவம்சத்யவிரோதத: ॥ ககக

ரகோலிங்கம் அஞ்ஞானத்திற்கு
லிங்கம் அடையாளம்.
ராகம: ஆசையென்றும்
புதே ஞானியினிடத்தில்
ராகாதய: ஆசைமுதலானவை
ஸந்து நன்றாயிருக்கட்டுமென்றும்
இதி இப்படியிருக்கிற
சாஸ்த்ரத்வயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்
அர்த்தம் சத்தியபுத்தியும், மித்தியாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம் பண்ணிப்போட்டால்
விரோதத: யாதொரு விரோதங்களுமில்லாத்தினாலே
ஏவம் இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் பிரயோசனத்தோடே கூடியதாகும்.

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

जगन्मिथ्यात्ववत्तत्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜகந்மித்²யாத்வவத்தத்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ।
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோக்த்ரு³பா⁴வவிவக்ஷயா ॥ ஈஈஉ

ஜகந்மித்²யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபோ
ல்யென்று சொன்னதுபோலே
தத்தாவஸ்துஸமக்ஷத்வம் தான் அசங்கனென்
ன்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொ
ண்டிருப்பதால்
கஸ்யகாமாய விவக்ஷயா புஜிக்கிறவ
னே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச்
சொல்லவேண்டுமென்றஅபிப்பிரா
யத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வசஃ அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம.என்றகதைபோல)ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறே
மென்று தோன்றினாலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி
போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும் அப்படி அனுபவம்வரவில்
லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வா
னுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி³கம்ஸர்வம்தத்தத்³போ⁴கா³யநேச்ச²தி ।
கிந்த்வாத்மபோ⁴கா³ர்த²மிதிஶ்ருதாவுத்³கோ⁴ஷிதம்ப³ஹு ॥ ஈஈஊ

பதிஜாயாதிகம் ஆத்துமாவானவர்புரு
ஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்போகா³ய அந்தந்தவஸ்துக்களின்
போகத்தின்பொருட்டு
நேச்ச²தி இச்சிக்கவில்லை
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஸ்ருதௌபோ⁴கா³ர்த²ம் தன்னுடைய போக
த்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிறது)வென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
பஹு வெகுவாக
உத்கோஷிதம் விசேஷமாககோஷிக்க
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற
போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोथवाकिंवोभयात्मकः ।
भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்தஶ்சிதா³பா⁴ஸோத²வாகிம்வோப⁴யாத்மகஃ ।
போ⁴க்தாதத்ர நகூடஸ்தோऽஸங்க³த்வாத்³போ⁴க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

கூடஸ்தம் கூடமான இப்பஞ்சகோசத்திலிருக்கிறகூடஸ்தர்புஜிக்கிறாரா அல்லது

ஜீவாத்மாவும் ஜீவன் புஜிக்கிறது

சுத்த உபயாத்மகம் ஈசுவரன் அல்லது

இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து போகங்

சேர புஜிக்கிறார்களா [றென்றால்

சித கிம்வா அதில்கூடஸ்தர் புஜிக்கிறது

கூடஸ்தம் (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர்

சுவயம்அகர்த்ரு அசங்கரானதால்

ஜொக்தாரம் போக்திருத்துவத்தை

நவ்யஜேத அவர் அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினு லென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமானாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதெ ।
கூடஸ்தஸ்சவிகாரீசெத்யேதன்னவ்யாஹதம்கதம் ॥ ககஎந

ஸுகது:காபிமானாக்யோ சுகதுக்கமா யும் துக்கமுபமாயு மிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான

விகாரஃ விகாரமே

போக ஹொ (மென்று)

உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

கூடஸ்தஸ்ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும்

விகாரீ ச ஹி விகாரிபென்று சொன்னால் (அப்போ)

ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)

கதம் எப்படி

நவ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-கை. அப்படியானால் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்யதீனத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டானவிப்ராந்திஃகெவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ ககஏ

ஆபாஸஃ சிதாபாசன்

விக்ருதௌ ஏவி விகாரிபோலதோன்றினும்

விகாரிபுத்யதீனத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதீனனுயிருப்பதாலும்

நிரதிஷ்டானவிப்ராந்திஃ அதிஷ்டானமன்றியில்லாதஆரோபமானதோற்றம் கெவலா தனிமையாய்

திஷ்டதி நஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-கை.. ஆகையா லிருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறரென்று சொல்லலாமேயெனில்.

उभयात्मकएवातोलोकेभोक्तानिगद्यते ।

உலயாத்மகஏவாதோலொகெஹொக்தா நிகத்யதெ ॥ ककऽ५

ஈகம் ஆகையினாலே

உலயாத்மகஃ ஈஷ இரண்டுவடிவமாயி
ருக்கிறவனே

லொகெலோகத்தில் விவகாரதிசையில்

ஹொக்தா புஜிக்கிறவனென்று

நிகத்யதெ சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ருகாத்மானமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶெஷிதஶ்ஶ்ருதௌ ॥ ककक

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணியசுருதியில்

தாத்ருகாத்மானம் அந்த உபயாத்து
மகனை

கூடஸ்தஃ முதலிலாரம்பிவித்து

கியில்

கூடஸ்தஃ அசங்கரான கூடஸ்தன்
(ஆத்துமாவென்று) [க்கிறது.

ஶெஷிதஃ மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிரு

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्त्वायाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।
विज्ञानमयमारभ्यासगन्तंपर्यशेषयत् ॥

ஆத்மாகதமஇத்யுக்த்வாயாஜ்ஞவல்க்யொவிபொதயந் ।
விஜ்ஞானமயமாரப்யாஸகந்தம்பர்யஶெஷயத் ॥ ककऽ५

ஆத்மா ஜனகர்யாஜ்ஞவல்க்கியரைப்
பார்த்து ஆத்துமா

காதிஃ ஆகி யாரென்று

உக்த்வா கேழ்க்கப்பட்டபொழுது [வர்

யாஜ்ஞவல்க்யொ யாஜ்ஞவல்கரிவிஷியான

விபொதயந் போதித்துக்கொண்டு
வரும்போது

விஜ்ஞானமயம் ஜ்ஞானமயனை

யாரம்பிவித்து

ஆஸகந்தம் (கடைசியில்) அந்த அசங்
கனை

தம் ஆத்துமாவையே

பர்யஶெஷயத் மீதமாகக்காண்பிவி
த்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியாவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्माविचारतः ।
उभयात्मकमारभ्यकूटस्थश्शेष्यतेश्रुतौ ॥

கொயமாத்மேத்யெவமாதௌஸர்வத்ராத்மாவிசாரதஃ ।
உலயாத்மகமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶெஷ்யதெஶ்ருதௌ ॥ ककऽ६ ॥

சுயர் (ஐதரேயசுருதியில்முதலில்இந்த
சூத்ரா ஆத்துமா வென்று சொல்லுவ
கஃ யார் [து
ஐதி என்று (இப்படி)
வஸம சூத்ர இவை முதலானவாக்கி
யத்திலும்
வஷ்ட்ரு மற்ற சகல
ஸ்ருதிள சுருதிகளிலும்

உலயாத்மகா உபயாத்துமகனனஜீவகூ
டஸ்தர்கஜீள
சூரம்ஸ்ரு ஆரம்பிவித்து [திஞலே
விசாரகஃ ஆத்துமாஞத்துமவிசாரத்
கூடிஸ்ரூஃ கூடஸ்தரான
சூத்ரா ஆத்துமாவே
ஸெஷ்டிதெ மீதமானவராகபண்ணப்
பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்போசொன்ன நீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்பானால், பிராணி
களுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி ஏன் உண்டா
கிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्त्विकींभोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடிஸ்ரூஸ்வஸ தூ தாஃவஸ்வஸ்மிந்நஜ்யஸ்யாத்மாவிவேகதஃ ।
தாத்விகீஃபோக்தூ தாஃமத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி ॥ ২০০

சூத்ர லோகபிரசித்தமானபோக்தா
வென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆ
த்துமாவானவர்
சுயிவெகதஃ அவிவேகத்தினுலே
கூடிஸ்ரூஸதி ரூகாம கூடஸ்தருடைய
வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்ரூஸ்டு தன்பேரில்

கூயஸ்ரூஸ் ஆரோபித்துக்கொண்டு
ஸோக்தூகாம போக்திருத்துவம்
தாகஸ்மிஃஉகூ தனக்கு வாஸ்தவமாக
இருக்கிறதென்றெண்ணி
கூஹாயிகூ ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி நீ இச்சிக்கிறதில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகல
மும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एवंलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

ஸோக்தாவுஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி ।
வஷமுலாகிகவ்ருத்தாஞ்ஸ்ருதயாஸம்யகநூதிதஃ ॥ ২০১

ஸோக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
ஸோகாய வஸவ போகத்தின் பொரு
ட்டே

பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி மு
தலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறான்
வஷஃ இந்த

ஜனகிகவுர்தூஜீ லோகவிருத்தாந்த ஸூசகா சுருதியினுலே [மானது

வஸ்து நன்றாக
சுபகுஜீதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தசுருதி சொன்னதற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधित्सति ॥

ஹொமுர்நாம்ஹொக்தாஜெஷிக்வாந்தாஹொஹெவ்வ்நாமஜுதாழ் ।
ஹொக்தயெபுவவ்யாமெதொநாமாமஞ்சம்வியித்துதி ॥ ۲۰۲

ஹொமுர்நாம் போகியங்களானவை
ஹொக்தாஜெஷிக்வாந்புஜிக்கிறவனுடை
யபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே
ஹொஹெவ்ஷ்போகியமான[தன்று
ராகநாமாம் ஆசைபண்ணத்தக்

சுபம் அந்த ஏதுவினுலே
வ்யாவிதம் பிரதானமாக இருக்கிறது.
ஹொக்தாரம் புஜிக்கிறவனிடத்திலே
கம்சுபம்நாமம் அந்த ஆசையை (யே
விதித்தது பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கி யத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यात्प्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாஜ்ரீதிரவிவெகாநாம்விஷயெஷ்வநபாயிநீ ।
ஸ்வாஉநுஸ்முரதஸ்ஸாமெஹ்ருதயான்மாபஸர்புது ॥ ۲۰۳

யாவ ஏலட்சுமீபதே
அவிவெகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு
விஷயெஷ்வ விஷயங்களிலே
அநபாயிநீ குறைவில்லாததாயிருக்கி
யாஜ்ரீதிஃ யாதொரு பிரீதியிருக்கிற
ஸ்தாம் உம்மையே தொ

சுமுர்வதஃ ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு
மெ என்னுடைய க்கிற
ஹ்ருதயாத் மனதில் நின்று
மா அந்த விஷயப்ரீதி
அபஸர்புது போகட்டும்.

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதிஉம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகுருதசுருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

உதிந்யாயெநஸர்வஸ்மாத்போக்யஜாதாத்விரக்தயீஃ ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்போக்தர்யெவபுபுத்ஸதெ ॥ ۲۰۴

ஈதிமூர்யெமி இந்தநியாயத்தினாலே
ஸவ-ஹ்ஸாஸ சகல விஷய
ஹொமூஜாகாஸ கூட்டத்தில் நின்றும்
விராக்யீஃ விரக்தியான புத்தியுடை
ய புருஷன்
தாரம் அந்த

ஸ்ரீகிம விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உவஹம்ஹ்ரதி சம்காரம் பண்ணி
ஹொகூரிஎனவ புஜிக்கிறவனு யிருக்கி
ற ஆத்துமாவிலேயே
வை-ஹ்ஸ்ரீதிக அந்த ப்ரீதியைப் ப
ண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்த
ங்களைதெனில்.

स्वकचन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वत्प्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்வகசந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷுபாமரஃ ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வத்ப்ரமாத்யதிபோக்தரி ॥ ௨0டு ॥

பாமரஃ பாமரனானவன்
ஸ்வகசந்தநவதூவஸ்த்ர-வர்ணாதிஷு
மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்க
ள் தங்கம் முதலான சகலமான வி
ஷயா எப்படி (ஷயத்தில் [ஜை
அப்ரமத்தஃ ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறு

தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமா
விடத்தில்
ப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ணை
க்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்த
மேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीर्षुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्त्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்காதிமப்யஸ்யதிநிரம்தரம் ।
விஜிகீர்ஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷுஸ்த்வம்விசாரயேத் ॥ ௨0சு

விஜிகீர்ஷுஃ ஜயத்தை விரும்பின வித்
தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்காதிம் காவியங்களை
ன்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி
சாஸ்திரங்களென்ன
நிரம்தரம் இவைகளை சதாகாலம்

யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷுஃ முமுட்சுவானவன்
த்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्धध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜபயாமொவஹநாதி கர்மயானவ
ன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உ
பாசனை முதலான வைகளிலும்
ஸ்வர்கம்முதலான
போகவாஞ்சையால்
எப்படி

ஸுகயா சித்தத்தையோடே
கரணமித பண்ணுவதைவிட
அதுபோல
முழுமுட்சுத்துவத்திலே
தன்னிடத்தில் [டியது.
சித்தை பண்ணவேண்

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பா
ராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமெதனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

வித்தைகாக்ர்யம்யதாயோ கீஷஹாயாஸெநஸாத்யெத் ।
சுணீமாதிப்ரெப்ஸயைவாவிவிச்யாத்ஸ்வம்முமுக்ஷயா ॥ உ-அ

யோகீ யோகியானவன்
அணிமாதி அச்
டமகாசித்தியினாசையால்
சித்த நிரோதமான
ஏகாந்தத்தை
எப்படி

ஷஹாயாஸெந மகாபிரயாசத்தினா
சாதிக்கிறானே (லே
வனவம் இப்படி
முழுமுட்சுத்துவத்திலே
தன்னை
விவிச்யாத்மவிசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமெதனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यासपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌஸலாநிவிவர்தந்தெதெஷாமப்யாஸபாடவாத் ।
யதாதத்வத்விவெகொவ்யாப்யப்யாஸாத்விஸதாயதெ ॥ உ-ரு

தெஷாம் அந்த காரியம்பார்களுக்கும்
அப்பியாசபலத்
தால்
எப்படி
விவயமுள்ள விருத்தியாகின்றனவோ

கரணம் அதுபோல
இந்த விவேகிக்கு [வேகமும்
விவெகத்தால் ஆத்துமானாத்துமவி
பிரமாப்பியாசத்தினாலே
விஸதாயதெ பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

विविच्यतामोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षित्वंव्यवतिष्ठते ॥

விவிச்யதாமோக்த்ருதத்வஞ்ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாஞ்ஸாக்ஷித்வம்வ்யவதிஷ்டதே ॥ ௨௩

மோக்த்ருதத்வ புஜிக்கிறவனுடையபா தார்த்தத்தன்மையை [ஷ்ணலே

விவிச்யதாம் விவேகம் பண்ணுகிற புரு

ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சு ஷுப்திகளிலே

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவிய திரேகங்களினாலே

ஸாக்ஷித்வம் சாட்சியினிடத்திலே

அவதிஷ்டதே அசங்கத்துவமானது

வ்யவதிஷ்டதே நிச்சயம்பண்ணப்ப டுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேக மாவதேதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतत्रेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ரயத்³ரு³ஶ்யதேத்³ரஷ்டாஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவதத்ரேதரத்ரேத்யனுபூ⁴திர்ஹிஸம்மதா ॥ ௨௪

யத்ர யாதொரு

ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே

த்³ரு³ஶ்யதே சாட்சியினாலே யாதொரு தூலசூக்குமஆனந்தரூபபோகமா யும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன் றுஇல்லாததாயுமிருக்கிற

த்³ரஷ்டா யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ

தத் அதது

தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மா த்திரமிருக்கிறதேதவிர

தத்ர இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை

இதி அனுபூதிர்ஹி சாட்சி மூன்றவ ஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மன்றே.

ஸம்மதா. ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரந்தானேனு, இதில் சுருதிப்பிரமாண மில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्टेवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिषुडिंडिमः ॥

ஸயத்தத்ரைக்ஷதேகிஞ்சித்தேனானன்வாக³தோப⁴வேத் ।
த்³ரு³ஷ்டேவபுண்யம்பாபஞ்சேத்யேவம்ஶ்ருதிஷுடிண்டி³மஃ ॥ ௨௫

ஸஃ அந்த (ஆத்துமா)

யத்ர யாதொன்றை

தத்ர அந்தந்தஅவஸ்தையிலே

ஈக்ஷதே பார்க்கிறானேனு

தைம அந்தந்த வஸ்துவோடே
கூடிய சிறிதும்
சுருதாமதம் சம்பந்தமில்லாதவராகத்
தானேவருகிறார்
வேணுவெவெய அவைகளிலேதோ
ன்றுகிற புண்ணிய பர்வங்களேயும்

உஷ்ணா. னவ பார்த்துக்கொண்டிரு
க்கிறகாலமாகவே
ஹவெச ஆகி ஆகுமென்று
வனவ இப்படி
ரூடதிஷ்ட சுருதிகளிலே
பி ரஸித்தம் முரசறையப்படுகிறது.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோட்சம்வருமென்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சயத்ப்ரகாசதே ।
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸர்வபந்தைர்விமுச்யதே ॥ ஈகஈ

யஈ யாதொரு(அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்தி ஜாக்கிர
சொப்பனசுஷுப்திமுதலானரூபமான
வுபஞ்ஜ பிரபஞ்சத்தை
வுகாஸதெ பிரகாசம்பண்ணி வைக்
கிறதோ
கஈ அந்த (சச்சிதானந்தரூபமான)

ஆ ஹ பிரம்மமே
அஸ்மி. நான் நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தைர்விமுச்யதெ விடு படுகிறான் (என்று
கைவல்லிய உபநிஷத்தில் இப்படி
சொல்லியிருக்கிறது)

அ-கை. இன்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏகஏவாத்மாமந்தவ்யோஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தானத்ரயவ்யதீதஸ்யபுனர்ஜன்மனவித்யதெ ॥ ஈகச

த்ரிஷுதாமஸுயத்போக்ஷ்யம்போக்தாபோகஸ்சயத்பவெத் ।
தெப்யோவிலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீசின்மாத்ரோஹம்ஸதாசிவஃ ॥ ஈகடு

ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ஜாக்கி
ரசொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தை
களிலே

சூசா. னகஸ்தனவ ஆத்துமா ஒருவனே
இருக்கிறதாக
ஜ்ஞாவ்ய எண்ணத்தக்கது ;

ஸ்ரீ நத யவ ஸீ ஹை அவஸ்தாத்
திரயத்திற்குமப்புறப்பட்ட சாட்சி
யானவனுக்கு
வை மம் மமபடி
ஜந்ம ஜன்மம் (தில்லை
நவிஷ்டிக ஒருசுகானுமுண்டாகிற
யாதிஷை கிரஷை அவஸ்தாத்திரயங்க
ளினாலும்
ஸாமான்ய போஜ்ஜியமானயாதொ
ருவிஷயமென்ன

ஸாக்ஷா போக்தாவென்ன
ஸாமான்ய போகமென்ன
யஸ யாதொரு
ஸமஷ்டி திருபுடியுண்டாயிருக்கிறதோ
தெஹம் அந்ததிருபுடிகளுக்கு
விலக்ஷணம் விலட்சணராயும்
ஸாக்ஷி நாதம் சாட்சியாயும்சின்
மாத்திரராயும்
ஸதாசிவம் இருக்கிற சதாசிவனே
சுவம நானென்றும் இப்படி சுருதி
கள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கரானால், அந்தபோக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்,

एवंविवेचितेतत्वेविज्ञानमयशद्धितः ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

வைவம்விவெசிதெ ததெஸ்வவிஜ்ஞா நமயஸஷ்டிதஃ ।
சிதாஹாஸொவிகாரீயொஹொக்த்ருத்வம்தஸ்யஸிஷ்யதெ ॥ உகசு

வைவம் இப்படி [னது
தெஸ்வ யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமா
விவெசிதெ பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள
ளவில்
விஜ்ஞா நமயஸ்ருஷ்டிஃ விஞ்ஞான மய
னென்ற பெயரோடேகூடின

சிதாபாஸஃ சிதாபாசனை
விகாரீ விகாரியானவன்
யஃ யாரோ
தஸ்ய அவனுக்கு
ஹொக்த்ருத்வம் புஜிக்குந்தன்மை
ஸிஷ்யதெ மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேபாருக்கு போகதியித்தியமென்றும், சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्चेतरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्तःपात्ययंयतः ॥

மாயிகொயம்சிதாஹாஸஸ்செதரநுபவாதபி ।
இந்த்ரஜாலஜகத்ப்ரொக்தந்ததந்தஃபாத்யயம்யதஃ ॥ உகள

சுயம் இந்த
ஜிஹாஹஸ் ஜீவன்
ஸ்ரூஷிகஃ (சகல)சுருதியினுலும்
சுமாஹவாசு. சுவி (சகல்ருடைய) அ
னுபவத்தினுலும்
ஸாயிகஃமோயாமயனுகவே(யிருக்கிறன்)
யகஃ யாதொருகாரணத்தினுலே

ஜமசு ஜகத்து
ஐஂஜ்ஜாஅம் இந்திரஜாலமென்று
வெராகூ சொல்லப்படுகிறதோ (என்
சுயம் அந்தகாரணத்தினுலேஇந்தஜீவ
கஜாகஃவோகி அந்தஜகத்துக்குள்சே
ர்ந்தவன் தானே.

வி-ம். ஆகையால் திருபுடி பொய்யென்றல், அதற்குள் ளகப்பட்ட இவனும்பொய்யென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது நகிப்பதால்சரி, அப்படி ஜீவன்நகியாமலிருப்பதால் அவனே பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रलयोप्यस्यसुप्तचादौसाक्षिण्याप्यनुभूयते ।

வூஹயொவுவுவுவுவுவுாஉளவாசுஷிணாவுநாஹுயதெ ॥

வஸுவுஷாஉள சுஷுப்திமுதலானஅவ
ஸ்தைகளிலே
சுஷுவு ஜகத்துலயிப்பதாடேஇந்தஜீ
வனுடைய

விலயஃசுவி லயமும்
வாசுஷிணா சாட்சியினுலே
சுநாஹுயதெ ஹி அனுபவிக்கப்ப
டுகிறதன்றே.

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினுலே ஏதாயிற்றெனில்.

एतादृशंस्वस्वभावंविविनक्तिपुनःपुनः ॥
विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

வனதாஉஜுஸாவுவுவுஹாவாவிவிநக்திவுநஃவுநஃ ।
விவிசுயுநாஸாஅநிர்ரிதுவுநலெஷுஸாஅ நவாசுஹதி ॥ உகஅற

வுவுஹாவா இந்தஜீவன் தன்னுடைய
சுவபாவம்
வனதாஉஜும் இப்படி மாயாமயமா
யிப்போவதை
வுநஃ வுநஃ அடிக்கடி
விவிநக்தி விவேகம்பண்ணுகிறன்

விவிசுய இப்படி விவேகம்பண்ணி
நாஸா தன்னுடையநாசத்தை
நிர்ரிது நிச்சயம்பண்ணி
வுநஃ மறுபடி
லெஷுஸாஅ போகத்தை
ந. வாசுஹதி இச்சிக்கிறனில்லை.

அ-கை. தான்நகிப்பவனுகக் கண்டபின் போகாசை வாராதென்பதற்குத்திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

मुमूर्षुश्शायितोभूमौविवाहङ्कोभिवांछति.॥

உஉஷிஷுஷுஸுயிதொஹுஷளவிவாஹம்காகொஷிவாசுஹதி ॥ உகசு

ಮಚಿಲಾ ಭೂಮಿಯಿಲ್
ಮಾಯಿತಿ ಕಿಡಂತ ಕಿಡೆಯಿಲ್ ಕಿಡಂತು
ಉಡಿಲಿಷ್ಟುಂ. ಕಡೆ ಸಾಕಪ್ಪೋಕಿಱವನ್

ಎವಂ ತಾನ್
ವಿವಾಹಂ ಕಲ್ಯಿಯಾಣತ್ತೈ
ಕಱವಾಂಹಿ ಇಚ್ಚಿಪ್ಪಾನ್.

ಅ-ಕೈ. ನಾನ್ ಪುಸಿತ್ತೇನೆಂಱು ಸೊಲ್ಲಕ್ ಕೂಡಾತೆಂಱಾಲ್, ಪಿಱಾರಬ್ಧತಾರ್ತ್ತಮ್ ವರೈ ಎವ್ವಿತಮಾಕ ಪೋಕಮ್ ಪುಸಿಪ್ಪಿನೆನ್ನಿಲ್,

निह्नेतिव्यवहर्तुञ्चमोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ಜಿಹ್ನೈತಿವ್ಯವಹರ್ತುಞ್ಚಮೋಕ್ತಾಹಮಿತಿಪೂರ್ವವತ್ ।
ಚಿನ್ನನಾಸಇವಹ್ರೀತಃಕ್ಲಿಶ್ಯನ್ನಾರಬ್ಧಮಶ್ನುತೇ ॥ ೭೭೦

ವಂಞವರ್ವಞ ಮುನ್ಬೋಲೆ
ಸಾಹಂ ನಾನ್
ಸೊಲ್ಲಾ. ಇಹೀ ಪುಸಿಕ್ಕಿಱವನೆಂಱು
ವ್ಯವಹರಿತ್ತು. ಉ ವಿವಹಾರಮ್ ಪಣ್ಣುವತರ್ಕುಂ
ಜಿಹ್ನೈಕೀ ವೆಟ್ಕಪ್ಪಡಿಕಿಱಾನ್

ಮೂಕ್ಕಱುತ್ತವನ್ ಪೋಲ
ವ್ರೀಡೈ ವೆಟ್ಕತ್ತೈಯುಂ
ಕ್ಲೇಶತ್ತೈಯುಂ ತುಕ್ಕತ್ತೈಯುಂ ಉಡೈ ಪವನುಂ
ಆಗಮ್ಭಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧತ್ತೈ ಪೋಕತ್ತೈ
ಅನುಭವಿತ್ತ ಪುಸಿಕ್ಕಿಱಾನ್.

ಅ-ಕೈ. ಜ್ಞಾನಿವ ನೆಂಬಡಿಯಾನವನುಂ ಪುಸಿಕ್ಕಟ್ಟುಂ, ಇನ್ತ ಪೋಕತ್ತಿರುತ್ತುವತ್ತೈ, ಸಾಟ್ಚಿಯಿನಿಡತ್ತಿ ಲಾರೋಪಿತ್ತಿಕ ಮಾಟ್ಟಾನೆನೆವೆನಿಲ್,

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुञ्जिह्नेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशंकया ।
कस्यकामायेतितदशारीरानुज्वरेनहि ॥

ಯಥಾಽಽಸ್ಯಾಪಿಭೋಕ್ತೃತ್ವಂಮನ್ತುಞ್ಜಿಹ್ನೈತ್ಯಯನ್ತಥಾ ।
ಸಾಕ್ಷಿಣ್ಯಾರೋಪಯೇದೇತದಿತಿಕೈವಕಥಾವೃಥಾ ॥
ಇತ್ಯಭಿಪ್ರೇತ್ಯಭೋಕ್ತಾರಮಾಕ್ಷಿಪತ್ಯವಿಶಂಕಯಾ ।
ಕಸ್ಯಕಾಮಾಯೇತಿತದಶಾರೀರಾನುಜ್ವರೇನಹಿ ॥ ೭೭೨

ಯಾವ ಇನ್ತ (ಜೀವನ್
ತಾನುವು. ತನಿ ತನಕ್ಕುಕ್ಕೂಡ
ಭೋಕ್ತೃತ್ವಂ ಪೋಕ್ತಿರುತ್ತುವತ್ತೈ
ಏಂಱೇ ಎಂಱುವತರ್ಕು
ಯಾರಾ ಕಾಪ್ಪಡಿ
ಜಿಹ್ನೈಕೀ ವೆಟ್ಕಪ್ಪಡುಕಿಱೇನೇ
ತಾನೇ ಅಪ್ಪಡಿಕ್ಕಿರುಕ್ಕ (ಇವನ್

ಇನ್ತ ಪೋಕತ್ತಿರುತ್ತುವತ್ತೈ
ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ ಸಾಟ್ಚಿಯಿನಿಡತ್ತಿಲ್
ಆರೋಪಿಪ್ಪಿನೆಂಱು
ಇನ್ತ ವಿಧಮಾಕ
ಕೂಱ ಎನ್ನ ಸೊಲ್ಲುಕಿಱತು
ಯಾರ ವಿಣ್ಣನ
ಕೂಱ ಕಡೈಯಾಯಿರುಕ್ಕಿಱತು

ஈதி இந்தப்பிரகாரமாக
சுஹிதஹ்ருதி மனதில்அபிப்பிராயம் வைத்து
கஸ்ய யாருக்கு
காயய. ஈதி போகநிமித்தமென்று
சுவிஸ்மயபா சங்கையில்லாமல்தானே

ஹொதாரம் புசக்கிறவனை
சுருதிஷு சுருதிஷுட்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தகீ: ஆகையினாலே
ஸரீரா-ஜ்ஞ: ஞானிக்கு சரீரத்தைக்குறித்துதாபம்
ந. ஹி இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அகை. போக்திருத்துவம் ஆத்துமாவுக்கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீராணுகாயமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவிதமென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்,

स्थूलसूक्ष्मकारणञ्चशरीरंत्रिविधंस्मृतम् ।
अवश्यंत्रिविधोत्पत्येवतत्रतत्रोदितोज्वरः ॥

वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयःकोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥

कामक्रोधादयश्शान्तिदान्त्याद्याःलिङ्गदेहगाः ।
जराद्यैःपीड्यतेसोऽपिचाऽप्राप्तेचानरंक्रमात् ॥

स्वंपरञ्चनवेत्यात्माविनष्टइवकारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेणदर्शितम् ॥

ஸ்தூலஸூக்ஷ்மகாரணஞ்சஸரீரம் த்ரிவிதம்ஸ்மிருதம் ।
அவஸ்யம்த்ரிவிதொத்பத்யைவதத்ரதத்ரோதிதோஜ்வரஃ ॥ ஊஈ
வாதபித்தஸ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதயஃகோடிஸஹஸ்ரஸ: ।
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா ॥ ஊச
காமக்ரோதாதயஸ்ஸாந்திதாந்த்யாத்யாலிங்கதேஹகாஃ ।
ஜராதயைவிவாதயத்யேஷாபிசாப்ராப்தேசாநரக்ரமாத் ॥ ஊஉ
ஸ்வம்பரஞ்சநவேத்யாத்மாவிநஷ்டஇவகாரணே।
ஆகாமிதுஃகபீஜஞ்சேத்யேததிந்த்ரேணதர்சிதம் ॥ ஊசு

ஸ்தூலம் தூலமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூட்சுமமென்றும்
காரணம் ச காரணமென்றும்
ஸரீரம் தேகமானது
த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாக
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது

சுவஸ்யம் அவசியமாக
த்ரிவிதஃ மூன்றுதேகங்களும்
சுவபி. வாவ இருக்கவேஇருக்கின்றன
தத்ர தத்ர அந்தந்த சரீரங்களிலே
உதிதஃ அதற்குபோக்கியமான
ஜ்வரஃ ஜ்வரமானதுகாணப்படுகிறது

அ-கை. அதில்தூலசரீர ஜ-வரமேமெதனில்.

வாதவித்தஶ்லேஷ்மஜந்ய வ்யாயஃ வாதபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்களுடைய வித்தியாசத்தா லுண்டாகின்றவைகளானவியாதிகள்

கொடிஶஃ கோடிவிதமாக

தூலா தூலசரீரத்தில்

உ-மஂயிகூ-ரஎகூஹஹமா உயஃ அதனலுண்டுபண்ணப்பட்டதான துற்கந்தம், குரூபம், தாகம், மறித்தல் முதலான பீடைகளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப்படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜ-வரமேமெதனில்,

தயா அப்படியே

காமக்ரோதமுதலானவைகளும்

ஸாதிஷாயாஃ சமதமாதி சற்குணங்களும்

லிஂகஸ்யாஃ சூட்சுமதேகத்தையடைந்திருக்கிற

ஜ்வராஃ ஜ-வரங்கள்

ஸ்ய. கூவி இவ்விரண்டுவித ஜ-வரத்திலும்

வ்ராவ்யா வ்ராவ்யா சாந்தியாதிகளுடைய அப்பிராப்தியினலும்காமாதிகளின் பிராப்தியினலும்

ஸஂ ஜீவனே

க்ரமேண கிரமமாக

வாயதே பாதிக்கின்றன.

சூத்ர ஜீவனனவன் சகலவித ஞானசூனியனய்

காரணே காரணசரீரத்தில்லென்றும் அறியாமல்

விமூஷ்டஃ ஐவ நாசமானவன்போல்

ஸ்வஂ தன்னையும்

வாரட. வ தனக்கன்னியமானவிஷயத்தையும்

ந. வெத்தி அறிகிறனில்லை

சூஷாதிஷ்வவீஜ. வ. ஜகி மறுநாள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரணமாயிருக்கிறதென்று

மனஸ இந்த அர்த்தத்தை குருவாகிய பிர்மாவுக்கு முன்னே

ஐஷ்வர்ய தேவேந்திரனுலே

உபதிஷ்டம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ-வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கையாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेषुत्रिषुस्वाभविकामताः ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

வனெதஜ்ஜ்வராஶ்ஶரீரெஷ-த்ரிஷ-ஷ்வாஹாவிகாஶ்தாஃ ।
வியொகெது-ஜ்ஜ்வரைஸ்தானீ ஶரீராணைவநாஸதெ ॥ உஉள

வனெத இந்தமூவிதமான

ஜ்வராஃ ஜ-வரங்களும்

த்ரிஷ-ஷ. ஶரீரெஷ-ஷ மூன்றுசரீரங்களிலே

வ்வாஹாவிகாஃ சுபாவங்களாக இருக்கின்றனவென்று

ஈகாஃ அறியத்தக்கன

ஜ்ஜெஷாஃ இந்த ஜ்வரங்களினுலே

வியொமெ. கூ பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்

தாநி.ஸரீராணி.வை அந்தசரீரங்களே

ந.சுவஸதெ இருக்கமாட்டா.

அ-கை. இதற்குதிருஷ்டாந்த மேதெனில்.

तन्तोर्वियुज्येतपटोवोलेभ्यःकंबळोयथा ।
मृदोघटस्तथादेहोज्वरेभ्योपीतिदृश्यताम् ॥

தந்தொர்வியுஜ்யெதபடொவொலெப்யஃகம்பளொயதா ।
ம்ருதொகடஸ்ததாதெஹொஜ்வரெப்யொபீதிதிருஷ்யதாம் ॥ ஊஅ

வடஃ வஸ்திரமானது

தந்தொஃ நூலுக்கு வேறுக எப்படி

ந. வியஜ்யெத பிறிந்திருக்க மாட்டாதோ

கம்வலஃ கம்பளியானது

வாலெப்யஃ யதா மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ

கடஃ கடமானது

ம்ருதஃமண்ணைவிட்டெப்படி யிராதோ தத்தா அப்படி

தெஹாஃ இந்ததேகங்களும்

ஜ்வரெப்யஃ சுவி அவைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேறுக

த்ருஷ்யதெ ஓரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்றுவதில்லையோவெனில்.

चिदाभासेवतःकोपिज्वरोनास्तियताश्चितः ।
प्रकाशैकस्वभावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥
चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

சிதாபாஸெவதஃகொபிஜ்வரொ நாஸ்தியதஶ்சிதஃ ।
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வமெவதிருஷ்டம்நசெதரத் ॥ ஊக ॥
சிதாபாஸெபியஸம்பாவ்யாஜ்வராஸ்ஸாக்ஷிணிகாகதா ॥ ஊகூ ॥

யதஃ யாதொரு காரணத்தினுலே

சிதாபாஸெ ஜீவனிடத்திலேயே

கஃகபி.ஜ்வரஃ ஒரு ஜ்வரமும்

ஸ்வதஃ சுபாவத்தினுலே

நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)

சிதஃ அறிவாகிய இவனுக்கு

ப்ரகாஶைகஸ்வபாவகம்.வை பிரகாசமே முக்கியமான சுபாவமாயிருக்கிறதே

த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.

ந.தரத. ந.ய வேறே ஒன்றுங் காணப்படவில்லை

சிதாபாஸெ.சுபி சிதாபாசனிடத்திலேயுங்கூட

சுஷுஷாவு ரூ சம்பவியாதவைகளான ஜராரூ இந்த ஜீவங்கள் வாரூணி சாட்சியினிடத்தில்வாரா தென்பதில் கூ கூபா கேட்கவேண்டியதென்னயி ருக்கிறது.

அ-கை. அப்போ உலகத்தில் அய்யோ அனியாயமாய் நான்தபிக்கிறேனென் ற அனுபவத்திற்குக் கதியேதெனில், அதற்குக்கதியைக் காண்பிவிக்கிறர்.

एवमप्येकतांमेनेचिदाभासोह्यविद्यया ॥
साक्षीसत्यत्वमध्यस्यस्वेनोपेतेवपुस्त्रये ।
तत्सर्ववास्तवंवस्यस्वरूपमितिमन्यते ॥

வவஉவெகுதாஎஎதஹிஹாஹாவொஹுவியா ।
வாகூஷீவதுகூஉயுவுவுவெநாவெதவவுஹுயெ ॥
துதவுபாவாவுவவவுவுவுரூஉவிதிஉநுதெ ॥ ஊக

வவஉ கூவி இந்தப்பிரகாரமிருந்தா லேற்றிக்கொண்டு
ஹிஹாஹாவஂ ஜீவனுனவன் [ஆம்
சுவிஜ்யா அஞ்ஞானத்தினுலே வவுவுஹுயெ மூன்றுதேகங்களையும்
வகுதாம அதிஷ்டானரோபங்களை மிவுஉ தன்னிடே
யொன்றுக உவெவெக ஒன்று சேர்த்து
திஎதெ.ஹி எண்ணுகிறனன்றே தகூ வுவஂ அந்த சமஸ்தமும்
வாகூஷீவதுகூஉ அதேதப்படியென்று வுவுவு தனக்கு
ஸ், சாகூஷியினுடையவாஸ்தவத்தன் வாஹுவஉ நிஜமான
மையை வுஸ்ரூவெம்.ஹி வடிவமென்று
சுயுஹு ஆரோபனை தன்னிடத்தி உநுதெ . எண்ணுகிறன்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதா லென்னகெடுதியெனில்.

एतस्मिन्भ्रान्तिकालेयंशरीरेपुज्वरस्त्वथ ।
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ॥

வதவஷ்டுஹுஸ்ராஞ்சிகாவெயஂஸஷீரெஷ்டுஜ்வாவுஷ ।
வுயஎவெவஜ்வாராஈதிஉநுதெதஹிகுடுஂவிவஸ ॥ உஉ

ஊதகஷ்டுஷு இந்த [தில் வுயா வவ தானே
ஸ்ராஞ்சிகாவெ மயக்கமான அவசரத் ஜ்வாரி. ஈதி தபிக்கிறனென்று
சுயா இந்த ஜீவன் குடுஂவிவஸ குடும்பிபோலே
ஸஷீரெஷ்டு சரீரங்கள் [போது உநுதெ. ஹி எண்ணுகிறனன்றே.
ஜ்வாரி. சஊ சுஏ தாபத்தையடையும்

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதாவிதெனில்.

पुत्रदारधनव्यत्सुतृषाभितिवृथायथा ।
मन्यतेपुरुषस्तद्वदाभासोप्यभिमन्यते ॥

வாத்ரதாரைஷணாதனவித்தலோகைஷணாயயா ।
உந்யதேவாரஷணஷுதாஹராஹொவ்யஹிஉந்யதே ॥ ௨௯

வாரஷ்ணை மூடனானவன்
வாத்ரதாரைஷண பிள்ளைபெண்டாட்டி முதலானவர்கள்
தனலோக தாபத்தை யடையுங்காலே [யில்
யயா எப்படி
வ்ருதா வீணாக நான்
தஹ்யே. இதி தபிக்கிறேனென்று

உந்யதே தனக்கு வந்ததாகவே எண்ணுகிறானே
ஆபாஸ அதுபோல
ஸோஹம் கூடி ஜீவனும் சரீரத்திரயங்களுக்குவருகிற ஜ்வரத்தைத் தனக்கென்று
அபிமன்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காரணமேயெனில்.

विविच्यभ्रांतिमुज्झित्वात्वंपश्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणंतस्माच्छरीरमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்யபூர்ஜ்ராந்திமுஜ்ஜித்வாத்வம்பச்யகணயந்ஸதா ।
சிந்தயந்ஸாக்ஷிணந்தஸ்மாச்சரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௨௬

விவிச்ய இந்தஜீவன் ஆத்துமானாத்து மவிவேசனம்பண்ணி
பூர்ஜ்ராந்திம் பஞ்சகோசங்களே நானென்றும், நான் கர்த்தாவென்றும் வந்திருக்கிற மயக்கத்தை
உஜ்ஜித்வா நன்றாகத்தள்ளி
த்வம்பச்யி தன்னையும்
கணயந்ஸதா ஒருபொருளாக எண்ணி [ன்னை
மனஸ்தபக்ஷித்து
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டதை
தஸ்மாத் சதா
சிந்தயந் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவன்
காரணாத் என்னகாரணத்தினாலே
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அனுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तुसर्पादिज्ञानेहेतुःपलायने ।
रज्ज्ञानेऽहिर्धिवस्तौकृतमप्यनुशोचति ॥

அயதாவஸ்துஸர்பாதிஜ்ஞானஹேதுஃபலாயனே ।
ரஜ்ஜ்ஞானேஹிர்தீவஸ்துகிருதமப்யனுசோசதி ॥ ௨௭

சுபயாவஹ்ஹவ்ஹழிஜ்ஹாசம் கற்பித மானசர்ப்பம் சோரன் வெள்ளிமு தலான மயக்கஞானமானது

வொயமெ ஓடுவதில்

ஹெதஃ காரணமாயிருக்கது

ராஜ்ஜோமெ பழுதை முதலான ஞானம் வந்தீதையானுல்

சுஹியீஜ்ஹுஹுள பாம்பு முதலான விபரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில்

கூகம கூவி முன் ஓடி இடுப்பொடித்துக்கொண்டதையும்பற்றி [ன்

சுஹஹ்ஹோஹி பச்சாத்தாபப்படுகிறு

அ-கை. சாகூியேகானென்று ஒருதரம்அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்கடி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

மித்யாபியோகதோஷஸ்யப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே ।
க்ஷமாபயன்னிவாத்மானஸாக்ஷிணஂஶரணஂகதஃ ॥

ஶியூாஹியொமஜொஷவ்ஹுவ்ஹாயஶ்சித்தகுவஹிஜயெ ।
க்ஷமாவயந்நிவாத்மானஂஸாக்ஷிணஂஶரணஂகதஃ ॥ உகூ

ஶியூாஹியொமஜொஷவ்ஹு யோக்கிய னிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநாளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனியோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகுஅதற்குஅனந்தவிதமான

வ்ஹாயஶ்சித்தகுவஹிஜயெபிராயச்சித்தம் செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு

க்ஷமாவயந்: ஐவஅவனிடல்வார்த்தை சொல்வதுபோல்

சாத்மானஂ ஸாக்ஷிணஂ ஶரணஂ கதஃ தானேயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரையிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம்அடிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணகதிபண்ணுகிறான்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே ஆத்துமா தானேயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டியது யுக்தமில்லையெனில்.

ஆவ்ருத்தபாபனுத்யர்த்தஸ்நானாத்யாவர்ததேயதா ।
ஆவர்தயன்னிவத்யானஸதாஸாக்ஷிபராயணஃ ॥

சூவ்ருத்தவாவபாதுயுஹ்ஸ்நாநாத்யாவதுதெயயா ।
சூவதுயந்நிவயுாதாஂஸாக்ஷிவாராயணஃ ॥ உகூ

சூவ்ருத்தவாவபாதுயுஹ்ஸ் ஒருபுருஷனே அறியாதகாலத்தில் தான் செய்த பாபம்போகும்நிமித்தம்

வ்ஹாநாதி ஸ்நானம் முதலான அனேகபிராயச்சித்தத்தை

யயா எப்படி

சூவதுஹ்ஸித செய்து கொள்ளுமோனேயுாதஂஅப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷியினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சாரித்துவாகிஆரோபதோஷம் நிவர்த்தியின்பொருட்டு

வஹா எப்போதும்

ஸுவகுலயந. ஐவ ஆவர்த்தி பண்ணு கிறவன்போல

வாகூடீவராயணஃ சாட்சியே கதியென்று அனுசந்தானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன்தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिनीवेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽग्रेतथाभासःस्वप्रख्यातौविलज्जते ॥

உவஸ்தகுஷ்டிநீவேஸ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே ।
ஜாநதோ(அ)க்ரேதயாபாஸஃஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே ॥ ೫೫அ

உவஸ்தகுஷ்டிநீவேஸ்யாகுகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி

ஜாநதஃ அறிந்தவர்

அக்ரே முன்பாக

விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்

விலஜ்ஜதே வெட்கத்தை யெப்படி அடைவோளோ

தயா அப்படி

தாபாஸஃ சிதாபாசனும்

ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவ ஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்

விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சைஃப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புநஃ ।
ம்லேச்சைஸ்ஸம்கீர்யதேநைவதயாபாஸஶ்ஶரீரகைஃ ॥ ೫೫கூ

ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களாலே

க்ருஹீதஃ இழுத்துக்கொண்டுபோன

ப்ராஹ்மணஃ பிராமணனைவன்

ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை

சரந் வெகுகாலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்

புநஃ பிற்பாடு

ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களோடே

ந ஸம்கீர்யதே எப்படி சேரமாட்டானோ

தயா அப்படி

தாபாஸஃ சிதாபாசனும்

ஶரீரகைஃ தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளே தானென்று மயங்கி, வெகுகாலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டயசற்குருசேவையால்,சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடி யொருக்காலும் சேரான்.

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானிகடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிற்கிற்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேபெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्तांभ्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யஸ்திதோராஜபுத்ரஸ்தாம்ராஜ்யவாஞ்ச்சயா ।
ராஜாநுகாரீலவதி தயாவாக்ஷ்யநுகாயபுயம் ॥ உசம

யௌவராஜ்ய யுவராஜ்ஜியபடத்தில்
ஸ்திதஃ இருக்கிற
ராஜபுத்ரஃ ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்து [நே
லவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறதோ அப்படி
சுயா இந்த ஜீவனும்
வாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியையனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அனுசந்தானத்தினால் என்ன பலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्यन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யொப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவத்யேஷஇதிஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வாததேகசித்தஸ்யந்ப்ரஹ்மவேத்தினசேதரத் ॥ உசக

யஃ எவன்
ப்ரஹ்மவேத பிரம்மமேநானென்றறிகிறானோ
ஸஃ அந்த [நே
ப்ரஹ்ம. ஸ இவன் பிரம்மமாகவே
பவதி. ஆகிறானென்ற
ஶ்ருதிஃ. ஶ்ருதியை சுருதியைக்கேட்டு
தத்தேகசித்தஸ்ய அந்த பிரம்மத்திலே முக்கியசித்தனுப்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிரம்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறான்
இதரத். ந. ஸ பிரம்மத்திற்கு வேறான துவைதத்தை யறிகிறானில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிரம்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயகிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறானென்றும், இவன்துக்கத்தையும்,பாபத்தையும் தாண்டுகிறானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன-

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிரம்ஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பானெனெனில்.

देवत्वकामाह्यज्ञचादौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशंसवांछति ॥

தெவக்வகாமாஹ்யஜ்ஞசாதௌப்ரவிசந்தியதாதா ।
ஸாக்ஷித்வேநாவசேஷாயஸ்வவிநாசம்ஸவாஞ்சதி ॥ உசஉ

தெவக்வகாமாஃ தேவனாகவேண்டுமென்	யதா அப்படி
றிச்சித்தவர்கள்	ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அஜ்ஞாதா அக்கினியிலும், கங்கையி	அவசேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
லும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில்	ஸ்வவிநாசம் தன்னுடையகருத்திருத்
பயமன்றியில்	துவநாசத்தை
யதா எப்படி	ஸ: அந்த ஜீவன்
ப்ரவிஸந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ	வாம்ஹதி ஸ்ம இச்சிப்பானன்றே.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானி கள்ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதெஹதாஹாஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி ।
தாவதாரப்ததெஹாஸ்யாந்நாபாஸத்வவிமொசநம் ॥ உசஙக

யாவத் எதுவரையில்	தாவத் அதுபோல
ஸ்வதெஹதாஹ: ஸ்யாத் தன்னுடைய	ஸ்யாத்ஜ்ஞாநிக்குப்பி
தேகம் தகிக்கப்படுமோ	ராரப்ததேகமிருக்கும்வரை
தாவத் அதுவரையில்	ஸ்யாதவித்யாவிமொசந: மீ உலகத்தா
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை	ரிவிடை ஜீவனென்று விவகரிக்கிற
ந முஞ்சதி. வனவ விடவேமாட்டாதி	சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்கா ரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதக தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्तोरगीभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநெபிகம்பாதிஸ்ஸநைரெவொபசாம்யதி ।
புநர்மந்தாந்தகாரெஸாரஜ்ஜுஃக்ஷிப்தொரகீபவெத் ॥ உசஙக

ஸாவசாஸ்வலொமொவிஸமெநஸாஷ்டிநொஹஸாசு ।
ஹொமகாமெகஹாவிதூஷதெபுஹஜிதிலாஸ்வதெ ॥ உசரு ॥

ஸஜ்ஜோநெ.கூவி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும்
கம்பாஜிஃ நடுக்கம் முதலானது
ஸலிநெ.ஸவ மெள்ளமெள்ளவே
உவஸாஷ்டி உபசமனத்தையடைகிற
வொஃ மறுபடி (ஒருக்கால்) [து
உஹாஸுகாமெ சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
ஸா. ஸஜ்ஜஃ அந்தப்பழுதையானது
கூஷ்வஃ மறைபட்டு
உஸதீ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஸவஸ இப்படி

சூஸாஸ்வஹொஃ. கூவி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
ஸலெநெ மெள்ளமெள்ள
ஸாஷ்டி சமனமடையும்
நொ. ஹாஸு பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
ஹொஹகாமெ பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலேயில்
கஹாவிகு கோ ஒருக்கால்
சுஹம. ஷதுஃ. ஜகி நான்மனிதனென்
ஸாஸவிஷ தோன்றும். [ன்று

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானல் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதாபராதேநதத்வஜ்ஞாநம்விநஸ்யதி ।
ஜீவந்முக்திவ்ரதம்நேதம்கிந்துவஸ்துஸ்திதிஃகலு ॥ உசகூ

ஸநாவதா இவ்வளவு
சுவபராயெந அபராதத்தினுலே
தகூஜ்ஞோந குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம்
ந. விநஸ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவந்முக்தி யென்கிர விரதமானது

ஜஜம ந இப்படி (யொருக்கால் நான் மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிஞ்ச பின்னேயோவென்றால்
வஸ்துஸ்திதிஃ வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றே (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனுதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயேதசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென் றறிந்தபிற்பாடுஅழுகை முதலானது ஒன்றும் காணப்படவில்லேயெனில்.

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

உமமொவிபிரிரஸ்தாடம்ருதந் புத்வாநரொதிதி ।
ஸிரொவ்ரணஸ்துமாஸேநசநைச்சாம்யதிநோததா ॥ உசஎ

உமமோ, கூவி தசமன் தான்தசமனை வேறொரு அறிந்தபின் [ன்று
ரோதநம் (வநம்) விசனபுரச்சரமாக
ஸிரஸ்தாடம் தலையிலிடித்துக்கொள்ளு கிறது முதலான
நிரொதிதி ரோதனத்தைப்பண்ணுகி றதில்லை

ஸிரொவ்ரணம் கை கிரசில் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம்
மாஸேந மாசக்கிரமத்தில்
ஸநைம் மெள்ளமெள்ள
ஸாம்யதி ஆறுகிறது
நதோ நொ அப்பவே புண் ஆறுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுமானால், ஆரு வதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்தி ரூபமானஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

உமமாம்ருதிலாபேநஜாதொஹர்ஷொவ்ரணவ்யதாம் ।
திரொயதத்தேமுக்திலாபஸ்தயாப்ராரப்தது:கிதாம் ॥ உசஅ

உமமோம்ருதிலாபேந தசமன், தசமனை தான்சாகவில்லையென்று தானே தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லாபத்தால்
ஜாதோ உண்டான
ஹர்ஷோ சந்தோஷமானது
வ்ரணவ்யதாம் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண் வேதனையை

திரொயதத்தே (எப்படி) மறைத்துப்போடுமோ
தயா அப்படி
முக்திலாபோ நான்பிரமமென்றறிந்த சந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது
ப்ராரப்தது:கிதாம் பிராரப்தகர்மத்தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறிதும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்திவிரதமானது, இப்படி பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுவதிலை, கெடாதென்றால். மறுபடி அனுத்துமாத்தியாச மொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रससेवीदिनेभुङ्क्तेभयोभूयोयथातथा ॥

வ்ருதாஹாவாஹ்யாயாஹஷ்டாஹஷியொவிவிவ்ருதாழி ।
ரஹவெவீஜிதெஹ ம்கெஹஷியொஹஷியொயஷாதயா ॥ உசகூ ॥

வ்ருதாஹாவாக கட்டுப்பாடான யா
தொருவிரதமில்லாமையால்
யஷா எப்போ
கூயுவஸ் அனுத்துமாவில்ஆத்துமபு
த்தியுண்டாமோ
தயா அப்போ
ஹ்யஸ் மறுபடி .[ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிவ்ருகாம் ஆத்துமாஞ்துமாக்களோ
யஷா எப்படி

ரஹவெவீ சிதத் குளிகையான ரசத்
தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசிவியாதி
நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடிய
து ஒருக்காலுண்டானால்
ஹ்யஸ் ஹ்யஸ் மறுபடி மறுபடி.
தயா அப்படியே
ஜீதெ தினந்தோறும்
ஹ்ம்தெ அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடு
கிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினால்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्त्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஸுயதூளஷியெநாயஃஸுஷவ்வ்ருணம்யஷா ।
ஹொமெநஸுயஸெகூததாராஸ்வம்ஃஸுவ்ருதெதயா ॥ உரும

கூயம் இந்த
ஸுஸுஷி தசமஞானவன்
ஔஷியெந ஔஷதத்தினாலே மு
ன்னிடித்துக்கொண்டதினு லுண்
டான
வ்ரணம் தன்னுடைய இரணத்தை
யஷா எப்படி

ஸுயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானே
தயா அப்படி
வதகூ இந்த
வ்ராஸ்வம் பிராரப்தகர்மத்தையும்
ஹொமெந புசிப்பினாலே
ஸுயிகூா சமனம்பண்ணி
முச்யதெ முக்தனாகிறன்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्नितिवाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप्तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிமிச்ச்ந்நிதிவாக்யொக்தஶ்ஶொகமொக்ஷஉதீரிதஃ ।
ஆபாஸஸ்யஹ்யவஸ்தைஷாஷஷ்டீதருப்திஸ்துஸப்தமீ ॥ உருக

வாக்யார்த²விஷயைஷ்வர்த²தாத்பர்யாத்³ப்ரவர்தமானா ॥ உருக ॥

கிம் எதை [ன்ற
ஈஹ ஈதி இச்சிக்கப்போகிறனெ
வாக்யேந வாக்கியத்தில் சொல்லப்
பட்ட
ப்ரகரணேந துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது
ஸுஹாஸ்ய சிதாபாசனுடைய
மனஷ. ஷஷ்டீ. கவஷ்ரா ஹி இதுஆரு

வதஸ்தையென்றறி
வஷ்டீ. ஸ்ரஷ்டி ஈ இனி ஏழாவத
ஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயைஃ விஷயங்களிலுமேல
ஸ்ரஷ்டி வருகிற திருப்தியானது
வாக்யார்த² தடையோடேகூடியது
ஐய. ஸ்ரஷ்டி இந்த திருப்தியானது
நிராகாங்க்ஷா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவ தத்ருப்யதி ॥ உருஉ

க்ருதம் பண்ணவேண்டியயாவும்
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவு

ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
ஐதி எனஇப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
தத்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமு
டிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्धयेमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஹைஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்³த⁴யேமுக்தேஶ்சஸித்³த⁴யே ।
ப³ஹுகர்தவ்யம்புராஸ்யாபூ⁴த்தத்ஸர்வமது⁴னாக்ருதம் ॥ உருங

ஹைஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்³தி⁴
இகலோகபரலோக போகசகசமூகங்
கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
முக்தேஶ்ச மோட்சத்தினுடைய
ஸித்தியின்பொருட்டும்
புரா முன்னே
அஸ்ய இந்த எனக்கு

ப³ஹுகர்தவ்யம் வெகுகாரியம்
அபூ⁴த் செய்யவேண்டியிருந்தது
தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
அதுனா இப்போது
க்ருதம் தன்னைவிடவேறில்லாமல் தா
னேப்போய்விட்டதால் செய்யப்ப
ட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்
றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृततृप्तत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुतन्द्यधेदंवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

தஷெதத்ரு தகூரு தூகூவாஷ்ரு தியொ மிவாஷ்ஷாஷ்ரு ।
சுநாஷஹ்ரு யெஷாயசெவா தூரவ்ரு தியிநி தூரஸ் ॥ உருச.

தசு ஷா தசு அந்த இந்த
கூரு கூரு தூகூ, கிருதகிருத்தியத்துவ
ம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்ப
டி வராத அஞ்ஞானிகளான
வ்ரு தியொ மிவாஷ்ஷாஷ்ரு அவர்களை
திரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே

சுயா நிந்த ஞானி
சுநாஷஹ்ரு பசு வஷ அனுசந்தானம்ப
ண்ணிக்கொண்டே
வஷா இப்படி
நி தூரஸ் தினந்தோறும்
தூரவ்ரு தி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அனுசந்தானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

ஃஷ்விதராஜ்ஞாஷ்ஸம்ஸரந்துகாமம்புத்ராத்யபெக்ஷயா ।
வராநந்தபூர்ணோஹம்ஸம்ஸராமிகிமிச்ச்ஹயா ॥ உருந

ஃஷ்விதர் துக்கிகளாக
சுஜ்ஞர் அஞ்ஞானிகள்
வத்ராத்யபெக்ஷயா பிள்ளைமுதலா
னவர்களைக்குறித்து
காம மிகவுமவர்களைகாப்பாற்றவேண்
டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழவாதிசம்சாரத்திலிலை

யட்டும்
வராநந்தபூர்ணஹ் பரமானந்தபூர்
ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்ச்ஹயா இச்சையினாலே [றேன்.
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகி

அ-கை. இனிகர்மியைப் பார்த்து அனுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது பே
தெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

சுநாதிஷ்ஞந்துகர்மாணிவராலொகயியாஸவஹ ।
ஸர்வலொகாத்மகஹ்கஸ்மாதநுதிஷ்டாமிகிம்கதம் ॥ உருசு

வராலொகயியாஸவஹ் அபிருதபானம்
பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தை
யடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தை
யடைய வேண்டுமென்று இச்சை
யுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோ
மாதி கர்மங்களை

சுநாதிஷ்ஞந்து அனுஷ்டானம்பண்ண
ட்டும் [மான நான்
ஸர்வலொகாத்மகஹ் சர்வலோகவடிவ
கர்மாணி என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி [றேன்.
சுநாதிஷ்டாமி அனுஷ்டிக்கப்போகி

அ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தான மெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாசக்ஷதாந்தேசாஸ்த்ராணிவேதாநத்யாபயந்துவா ।
யேத்ராऽதிகாரிணோமேதுநாதிகாரோऽக்ரியத்வதः ॥ ௨௱

யே சுத யார் இதில்
சாஸ்திரங்களை அதிகாரிகளோ
தே அவர்கள்
ஸாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை
வ்யாசக்ஷதாம் நன்றாகப்படிக்கட்டும்
வேதாந் வேதங்களை
அத்யாபயந்து வா அத்தியயனமாவ
துபண்ணட்டும் [தால்
அதிகாரிணஃ இந்திராதிபதங்களை ய
டைய விருப்ப முள்ளவர்களா யிரு
க்கிற அதிகாரிகளோ
தே அவர்கள்
அதிகாரஃ அவைகளில் அதிகாரம்
ந இல்லை.

அ.கை. ஐயா நீர் இகலோகசுகத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோகசுகத்தியமான ஸ்நானசவுசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரசுகத்தியங்கள் எனக்கென்னமா யில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
दृष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुह्यापुज्ञादिदृश्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷேஸ்நானசௌசேநேச்சாமிநகரோமிச ।
த்ருஷ்டாரச்சேத்கல்பயந்திகிமேஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥
குஹ்யாபுஜ்ஞாதிதிருச்யேதநாந்யாரோபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரோபிதஸம்ஸாரதர்மாநேவமஹம்பஜே ॥ ௩௱

நித்ரா நித்திரையையும்
பிக்ஷே பிட்சையையும்
ஸ்நாநஸௌசே ஸ்நானத்தையும், சவு
சத்தையும்
ந இச்சாமி ய நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரோமி நான் பண்ணவுமில்லை
த்ருஷ்டாரஃ சேச பார்க்கிறவர்கள் வே
ண்டுமானால்
கல்பயந்தி கற்பிக்கட்டும்
கிமேஸ்யாத் அன்னியர்களுடைய க
ற்பனையால்
மே எனக்கு [றது
கிம் ஸ்யாத் என்னகுறைவுவந்திருக்கி
குஹ்யாரோபிதவஹ்நிநா அன்னியர்க
ளாலேஆரோபிக்கப்பட்டதீயினாலே

மாஜாவ ஊஜாதிகுந்துமணிச்செடியி
ன்பூங்கொத்து முதலானது
த உஹைதே (எப்படி) தகிக்கப்பட
மாட்டாதோ
சுநரிஸாவிதே வஸாஸயேஷு (அப்படி) அன்னியர்களாலே என்னி
டத்திலாரோபித்த சம்சார தர்மங்

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்குப் பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

श्रुण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजाननक्रस्माच्छ्रोण्म्यहम् ॥

ஸுணவ்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தேஜானந்க்ரஸ்மாச்ச்ரோண்ம்யஹம் ॥

சுஜ்ஞாதிகஸ்ரீ ஆத்துமானுத்துமவடி
வத்தை அறியாதவர்களான
தெ அவர்கள்
ஸுணஜ குருமுகமாய் சிரவணம்
பண்ணட்டும்

ஜாநந்து ஆத்துமாவைத்தானென்றறிந்
சுஹம் நான் (திருக்கிற
சுஸ்ரிஸ என்னகாரணத்தினல்
ஸுணேம் சிரவணம்பண்ணப்போ
கிறேன்.

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம்ஸம்ஸயாபந்நாநமந்யேஹமஸம்ஸயஃ ॥ உசூ ॥

ஸம்ஸயாவந்நாஃ நான் பிரமமோ அல்ல
வோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள்
உந்யஜாம சொப்பன திருஷ்டாந்தம்
முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்

ணக்கடவர்கள்
சுஸம்ஸயஃ சம்சயமில்லாதஅறிவாகிய
சுஹம் நான் [ஆல.
நிதித்யமனனம்பண்ணத்தேவை யில்

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्धजाम्यहम् ॥

விபரயஸ்தொநிதித்யாஸெத்கிம்த்யாநமவிபரயயாத் ।
தெஹாத்மத்வவிபரயாஸம்நகதாசித்பஜாம்யஹம் ॥ உசூக

விபரயஸ்தம் விபரீதபாவண்யுள்ளவன்
நிதித்யாஸெத நிதித்தியாசனம்பண்
ணத்தக்கது [த்திலே
சுவிபரயயாத விபரீதபாவண்யில்லா
ய்யாதம் நமக்கு தியானம்
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்.

தெஹாத்மத்வவிபரயாஸம் தேகமோகா
னென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து
சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும்
சுதாசித ஒருக்காலும்
சுஹம் நான்
நபஜாமி எண்ணமாட்டேன்.

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासाश्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

ஸஹமநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹாரோவிநாப்யமும் ।
விபர்யாஸாஶ்சிராப்யாஸ்தவாஸநாதோऽவகல்பதே ॥ ௨௯௨

ஸஹ: இந்த	ஸஹ: நான்
விபர்யாஸ: விபரீதபாவனை	மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹார: மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
விநாபி ஸதி இல்லாமலிருந்தாலும்	அவகல்பதே குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.
சிராப்யாஸ்தவாஸநாத: வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்	

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிரமத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ब्रह्मानसहस्रतः ॥

ப்ராரப்தகர்மணிக்ஷீணேவ்யவஹாரோநிவர்ததே ।
கர்மாக்ஷயேப்யஸௌநைவஶாம்யேத்ப்ரஹ்மாநஸஹஸ்ரத: ॥ ௨௯௩

ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மமான	ஸஹ: இந்தவிவகாரம்
க்ஷீணே கூயிக்கும்பட்சத்தில் [தி	வ்யவஹார: விவகாரமானது
நிவர்ததே நிவர்த்தியாகும்	ப்ரஹ்மாநஸஹஸ்ரத: ஆயிரம்தியானத்தினாலும்
கர்மாக்ஷயே கர்மம் கூயிக்காத பட்சத்தில்	ஸ ஏவ ந ஒருநாளும் நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதெனில்.

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टेद्ब्रह्मानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரலத்வம்வ்யவஹ்ருதேரிஷ்டேப்ரஹ்மாநமஸ்துதே ।
அபாதிகாம்வ்யவஹ்ருதிம்பஶ்யந்த்யாயாம்யஹம்குத: ॥ ௨௯௪

வ்யவஹ்ருதிஃ விவகாரமானது
விரோதம் செய்ய உன் ஞானத்திற்குவி
ரோதமென்று தோற்றுமேயானால்
இஷ்டம் உனக்கிஷ்டமான
யுக்தம் தியானமானது
தே உனக்கு
ஸ்து இருக்கட்டும்

வ்யவஹ்ருதிம் சாட்சித்துவஞானத்தி
ற்கு விகாரத்தை
அவாயிகம் விரோதமில்லாமல்
பஸ்யது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
அஹம் நான்
தூதம் என்னத்திற்காக [ன்.
யுக்தாஃ தியானம்பண்ணப்போகிற

அ-கை. தியானம் வேண்டாத்தோணும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமா
தியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥

விக்ஷேபொ நாஸ்தியஸ்மான்மெ நஸமாதிஸ்ததோமம ।
விக்ஷேபொவாவஸமாதிர்வாமந ஸஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ ॥ உகூ

யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினால்
மே எனக்கு
விக்ஷேபஃ விட்சேபமானது
நாஸ்தி இல்லையோ
தஸ்மாத் ஆகையினால்
மம எனக்கு
ஸமாதியும்

மே இல்லை
விக்ஷேபஃ வா விட்சேபந்தானென்ன
ஸமாதிஃ வா சமாதிதானென்ன
விகாரிணஃ இந்த இரண்டும்விகாரியத
மநஸஃ மனதிற்கே [ன
ஸ்யாத் இருக்கிறது (நிர்விகாரியான
எனக்கில்லை.

அ-கை. சமாதிபலமான அனுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभवःपृथक् ।

நித்யாநுபவரூபஸ்யகோவாமெ ஽நுபவஃப்ருதக் ।

நித்யாநுபவரூபஸ்ய நித்தியானு
பவரூபனை
மே எனக்கு

ப்ருதக் வேறாக
அநுபவஃ அனுபவமானது
கஃ வா எங்கே இருக்கிறது.

அ-கை. கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥

க்ருதாக்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவநிஶ்சயஃ ॥ உகூ

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது

ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
இதி ஏவ இப்படியே
நிஶ்சயஃ (நம்முடைய) நிச்சயம்சரிவ
ர்த்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமானுபவம்வரையி
ள்ள சகலஜிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தேதான்றினபடிநிய
மமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममार्कर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्ततांवपुः ॥

வ்யவஹாரொலௌகிகொவாசாஸ்த்ரீயொவாந்யதாபிவா ।
மமாகர்த்துரலேபஸ்யயதாரப்³த⁴ம்ப்ரவர்ததாம்வபு: ॥ ஈ

ஈகர்த்ருஃ அகர்த்தாவாயும்
ஈலேபவான் அசங்கனையிருக்கிற
மே எனக்கு
வ்யவஹாரஃ விவகாரமான து
லௌகிகஃ வா பிட்சாவிவகாரமானலோ
கவிவகாரத்தையாவது
சாஸ்த்ரீயஃ வா சாஸ்திரீயமான கிரவ
ஞ்தியையாவது
ஈதரதா வி வா அல்லது ராகத்தால்
ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தா
ல்யுத்தத்தையுமாவதுசெய்யப்டும்.
யதா எப்படி
ப்ராரப்³தகர்மமேமா
தி³வ்யஃ அப்படி நடக்கட்டும்

அ-கை. நீங்களிப்படித் தேதான்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞான
ம்உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டா
தென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கீகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அ²வாக்ருதக்ருத்யொபிலொகானுக்³ரஹகாம்யயா ।
சாஸ்த்ரீயெணைவமார்கே³ணவர்தே தே³ஹாகாமமக்ஷதிஃ ॥ ஈ

அ²வா அப்படியன்றியில்போனால்
க்ருதக்ருத்யஃ கவி கிருத கிருத்திய
னாயிருந்தாலும்
லொகானுக்³ரஹகாம்யயா லோகானுக்
கிரக நிமித்தமாக
சாஸ்த்ரீயண சாஸ்திரோக்தமான
மார்கே³ண வைவ மார்க்கத்தோடேயே
வர்தே நான் இருக்கிறன்
தே³ஹ தே³ஹிநஃ அதினாலேதான் எனக்
கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினால்
கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதேவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारज्जपतुवाक्तद्भूत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्षत्हंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

தெவாஅநஹா நஸாளவஹிக்ஷாஉளவதுதாஃவவஃ ।
தாஃஜவத்வாகஅதாஃவாஉயஹகழ் ॥ உகூ
விஷ்ணோர்யாயதயேயபுஆவ்ஹாநதெவிதீயதாழ் ।
வாக்ஷ்ஹாகிஞ்சிதவ்குதகவெநாவிகாரயெ ॥ உஎ

தெவாஅநஹா நஸாளவஹிக்ஷாஉள
தேவார்ச்சணஸ்நானம் சவுசம் பிட்
சை முதலானசற்கர்மங்களிலே
வவஃ இந்த தேகமானது
வதாதாஃ பிரவர்த்தித்துக் கொண்டி
ருக்கட்டும்
வாக்கு வாகிந்திரியமானது
தாரம் பிரணவத்தை
ஜவகு ஜபிக்கட்டும்
தஅஹ அதுபோல
கூழாயஹுகம் உபநிஷத்தை
வாது படிக்கட்டும்

யோ புத்தியானது
விஷ்ணோ வியாபகமானபிர்மத்தைத்
யாயது தியானம்பண்ணட்டும்
யஆ அப்படி இல்லாமற்போனால்
வ்ஹாநதெயிதீயதாஃபிர்மானந்தத்
வாகுதீசாட்சியாகிய[தில்லயிக்கட்டும்
சுஹ நான்
கிஞ்சிஹ சுவி சற்றும்
கூது அந்தவிஷயங்களில்
நு கூவெஃ ஒன்றும் செய்யவில்லை
நாவிகாரயெ நான் செய்து வைக்க
வு மில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு மூமக்கும் கலகமில்லை யேயெனில்.

एवञ्चकलहःकुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

வவஞ்சுகலஹஃகூ தாஃஸம்பவெத்கூர்மிணோமம ।
விபிந்நவிஷயகூவேநபூர்வாபரஸமுத்ரவத் ॥ உஎக.

விபிந்ந விஷயகூவேந கர்மிகளுடையவி
ஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு வி
ஷயமானஞானத்திற்கும் பின்னமா
ன விஷயமாயிருப்பதால்
பூர்வாபரஸமுத்ரவத் கிழக்கு
மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமா
ய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றி

யிலிருப்பதுபோல [போது
வவஞ்ச இப்படி பின்னமாயிருக்கும்
கூர்மிணஃ கர்மிக்கும்
மம நமக்கும்
கலஹஃ கலகமானது
கூத்ர எங்கே
ஸம்பவெத் உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமா யிருப்பதைத்தெ நியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धःकर्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्रहि ॥

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौवधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

வவுவுபுஷ்டுநிவுபுஷுகேஷுணொநதுவுஹாகூஷிணி ।
ஜுதுகிநஹ்ருக்ஷுயுவுவெகெநிவுபுஷொநெதாடுதுஹி ॥ உஎஉ
வனவஜுரெநுரநுவுஜுதாஜுதாநஹிஜுளவையிரவிவ ।
விவஷெதாவுவுஜிஜெஜுஹவஜுஜுவுவிறொகுதள ॥ உஎந

கூஷுணுஃ கர்மிக்கு
வவுவுபுஷ்டுவு காயிகவாசிகமான
சிகமான திரிகரணங்களிலே
நிவுபுஷுஃ சாவதானம் பண்ணவேண்
டியிருக்கிறது
ஹாகூஷிணி தூவு சாட்சியிடத்தில்
நு நிற்பந்தமில்லை
ஜுதுகிநஃ தத்துவஞானிக்கு
ஹாக்ஷுயுவெவகெவு சாட்சியாகிபகான்
அசங்கனென்பதில்
நிவுபுஷுஃ நிற்பந்தமேதவிர
உதாடுது திருவிதகரணங்களிலே
நு ஹி இல்லை

வனவுவு இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
கூடியுநுவுஜு தாஜுதாநஹிஜுளு ஒரு
வர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்
களாயிருக்கிற
வையிளு ஐவு செவிடர்கள்சண்டைக்
குநின்றகதைபோல
விவஷெதாவு கர்மியும்ஆபாசஞானியும்
விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
வெஜ்ஜிஜ்ஜநஃ புத்திமான்கள்
தள இந்த இருவர்களையும்
விஜொகூடு பார்த்து
ஹஹஸுதி வனவ சிறித்துக்கொண்டே
யிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்த இவர்களையும் பாரத்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினுல் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहियतेतत्किम् ॥

யங்கூடீபுநவிஜாநாதிவாக்ஷிணாந்தவுதத்வவிது ।
வுஹ்மத்வம்வுவுயுதாந்தத்ரகூடீபுணுஃகிம்விஹீயதெ ॥ உஎச
தெஹவாக்புவுத்தயஸ்த்யுக்தாஜுஞாநிநாந்ருதவுத்திதஃ ।
கூடீபுரவர்தயத்வாபிர்ஜ்ஞாநிநோஹியதேதத்கிம் ॥ உஎரு

கூடீபு கர்மியானவன்
யாஃ யாதொரு
ஹாகூஷிணம் சாட்சிசைதன்னியத்தை
நு விஜாநாதி சொப்பனத்தில்கூட அ
றிகுறனில்லையோ
சீக்ஷவிஃ தத்துவஞானி

த்வஸ்ய அந்த சாடசியாகியதனக்கு
ஸ்வரூபம் பூணாப்பிரமத்துவதத்தை
வேத்யத்வாத் அறியப்படும
தீது அந்தவிஷயத்தில்
கூடுணம் காமிக்கு [து
கீம் விஹீயதெ என்னகுறைவிருகதே
ஜோநிஸ்ஸ ஞானியிலேல [னததால
ஸ தஸ்ய தவைவ்யஸ் பொயயென்ற ஞா
ஜெஹவாக்ய வாஜயஸ் தேதகம, வாக்கு,
புததி மூன்றுகளும

தீக்ஷை நனருக அவைகளிலிருந்த அ
தீதியாசம நடைபடிருக்கின்றன
கூடி கர்மியானவன
கூவிஸ் இநத திரிகரணங்களினாலே
வ்யவத்யத்த பிரவாதத்தியச்சதா
பண்ணிகொண்டே யிருக்கட்டும
ஜ்ஞானிஸ் ஞானிதகு
ஸ தஸ்ய இநதவிஷயததில
கிம் என்ன
ஹீயதெ குறைவு இருகிறது.

அ-கை. ஞானிகாமியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம பண்ணட்டுமென்று சொனனீரே, அதனால பிரயோசனமில்லாமையால நிவாத்தியாயல்லா இருக கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिरुपयुज्यते ।

வ்ருத்திநுபயுக்தாசெந்நிவ்ருத்திருபயுஜ்யதெ ॥ உஎநூ

வ்ருத்திப்பிரவர்தியான ஞானிகக
த உபயுக்தா யெஸ உபயோகமில்லை
யென்பையேயானால

நிவ்ருத்தி நிவாதத்தான் அவனுக்கு
ஸ உபயுஜ்யதெ எங்கே உபயோக
மாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானதற்கு கேதுவானதால, பிரயோசனமில்லையென்று சொலலகூடாதெனில்

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

வொயஹெதுர்நிவ்ருத்திஸ்செத் புபுத்ஸாயாந்தயெதரா ॥ உஎசு

நிவ்ருத்தி நிவர்த்தியான்து
வொயஹெதுஸ் யெஸ ஞானதற்கு
கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில்

தயா அபபடியே
வாஹ்யாம முமுட்சுதுவததில
இதரா நிஷ்காமமாய்ச செய்கிற கர்
மம் நிவாதியேதுவாயிருக்கிறது

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஜ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருபபதால், பிரவர்த்தியால யாதொரு பிரயோசன மில்லையெனில்

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

வாஜ்ஞஸ்சென்னபுபுத்ஸெதநாப்யஸௌபுத்யதெபுநஸ் ॥ உஎசு

வாஜ்ஞ ஞானியானவன் ஞானம வநத
பிறகு மறுபடி

ந வாஹ்யெத்த யெஸ பிரமதத்தை ய
றியவேண்டுமெனகிற முமுட்சுதது
வமான இசசை வாராதெனில்

சுஷுப்தி சுஷி இந்த ஞானியும்
வை-மி: மறுபடி
ந ஜன்யதே நான் பிரமமென்றறிந் திருப்பதால், ஞானபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

சுவாயாதநுவர்தேதபோதொயொநசுநயவாயநாசு ॥ ๑๔๔

வொயஃ ஞானமானது
சுவாயாசு ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்
சுநுவர்தேத தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
சுநயவாயநாசு அன்னியசாதனத்தா லும் அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यबोधबाधितुमर्हति ।
पुरेवतत्तबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாவித்தாயாஃவொயாவாயித்தாஉஹுதி ।
வாரெவதத்சுவொயெநவாயிதெதெஉலெயதஃ ॥ ๑๔๒

சுவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும்
தத்தாயாஃ சுவி அதன் காரியமான வொயம் ஞானசூரனை
வாயித்தாம் பாதிக்க
சுவஹுதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா வாரா வவ முன்னமே
தத்சுவொயெந தத்துவஞானத்தினு தெ அந்த
உலெ அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
வாயிதெ பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधेनदृश्यते ।
जीवन्नास्रुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

வாயிதம்ருஸ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதேநதருஸ்யதெ ।
ஜீவந்நாஸ்ருர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருதஃ ॥ ๑๔๓

வாயிதம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது
சுக்ஷைஃ கண் முதலான இந்திரியங் களால்

ஜ்ஞாதாம் பார்க்கப்படட்டுமே
மித்ர அதிஞ்லே
வாயஜ்ஞானசூரனுக்குபாதையானது
ந ஜ்ஞாதெ யாதொன்றுங் காணப்
படவில்லே
ஜீவலு அது எதுபோலவெனில் உயி
ரோடேயிருக்கிற
சூவஃ எலியானது
சரஜ்ஜாரம் பூனையை
நஹஞ்ஜி கொல்லாதென்றுல்
ஜ்ரகஃ செத்தஎலி [கொல்லும்
கயம ஹந்யாத பூனையை யெப்படிக்

அ-கை, ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கை முதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेषुविनुन्नाङ्गोसंश्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

கவிவாரவதாவ்ஹ்ரணவிஜ்ரஹஹாரயஃ ।
நிஷ்ஃலெஷுவினுன்னாங்கோஸம்ஶ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ உஅம

யஃ யாதொருசூரனைபுருஷன்
வாரவதாவ்ஹ்ரண சுவி பசுபதி
யின் அஸ்திரத்தினலும்
விஜ்ஃ அடிபட்டு
ந ஹோர மெச மரணமாகாம லிருப்
பானென்றுசொன்னுல்

நிஷ்ஃலெஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விந்நாம்ஃ நாணற்புல்லானஅம்பா
ஸாக்ஷுகி ஈகி பிளக்கப்பட்டுச்செ
த்தானென்றுசொல்லுகிற
சுத இந்தவார்த்தையில்
கா வ்யாஃ என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஜ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத் தைக் கெடித்தாலோவெனில்.

आदाविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
यद्वाबोधोजयत्सोद्यसुदृढोबाध्यतांकथम् ॥

சூஆவவித்யயாசித்ரைஸ்வகார்யைஃஜ்ரும்பமாணயா ।
யத்வாபோதோஜயத்ஸோத்யசுதृடோபாத்யதாங்கயம் ॥ உஅக

சூஆள ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிக்
குங்காலியிலேயே
வித்ரைத்ஃ ஆச்சரியங்களான
வ்ஹகார்யைஃ தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்ஹ்ரணயா விருத்தியாகா நின்றி
ருக்கிற
சுவித்யா அஜ்ஞானத்தோடே
போயஃ ஞானசூரன்

யஆ உயுத்தம்செய்து
கஜ்யஸ அவர்களைச்செயித்துப் போ
ஸஃ அவனே [ட்டான்
சுத இப்போ
ஸ்ரு ஜ்ரபஃ ஞானத்தால் திருடமா
யிருக்கும்போது
கயம எப்படி [டுவான்.
வாயஜ்தாம அவர்களால்பாதிக்கப்ப

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சி யத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானுதி அரக்கர்களோடே, யுத் தாரம்பகாலமான ஞானுப்பியாச மாரம்பிவிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞா ன அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனேடுகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனை இப்போதி ருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, பிறந்துபோன அவர் கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றுமற்போனுல் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலா மெனில்

तिष्ठत्वज्ञानतत्कार्यशवाबोधेनमारिताः ।
नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

தீஷ்டத்வஜ்ஞான தத்கார்ய சவாபோதேன மாரிதாஃ ।
நஹீ தீவைபீரய ராஜஃகீர்திஃ ப்ரத்யுத தஸ்யதைஃ ॥ உஅஉ

வொயெந குருகிருபையால்பெரப்ப ட்ட அகண்டாகார ஞானஸ்திரத் தையுடைய போதகுமாரனுலே

ஹாரிதாஃ கொல்லப்பட்ட

கூர்ஜாநித கார்ய-பூலவாஃ அஞ்ஞானத த்காரியங்களான பிணங்கள் எதே ஷ்டமாய் (டும்

கீஷஜ்ஞ- தோன்றிக்கொண்டிருக்கட் வொயஷஸ்ராஜஃ இந்த்ஞானசக்கிரவ ர்த்திக்கு

ஜீகிஃ நயாதொரு பயமுமில்லை

ப்ரத்-ஆத அதுமாத்திரமன்று

தஷ்ய அவனுக்கு

தைஃ கீர்திஃ அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினுலே கீர்த்தி யேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

एवमतिशूरेणबोधेनवियुज्यते ।
प्रवृत्तचावानिवृत्तचावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஷவமதிஸூரேணபோதேன வியுஜ்யதே ।
ப்ரவ்ருத்தசாவாநிவ்ருத்தசாவாதேஹாதிகதயாஸ்யகிம் ॥ உஅக

யஃ யாதொரு புருஷன்

ஷவம் இப்படி.

கூதிஸூயெந அவித்தியா தத்காரியா தி சத்துருக்களை சங்காரித்திருக்கிற அதிசூரனை

வொயெந போதனேடே

நவியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிறனே

சுஷ்ய அந்த இவனுக்கு [யப்பட்ட

தெஹாதிமதயா தேகாதிகளால் செய்

ப்ரவ்ருத்தசாவாபிரவர்த்தியினுலேதான்

நிவ்ருத்தசாவா நிவர்த்தியினுலேதான்

கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல; அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேவெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वधा ।

ரவ்ரு ஜ்ஹாவா ரு ஹொ ஹ்ரு யொ ரவொ ய ஹீ ஹவ்ரு வவ ரூயா ॥ உ அகூ ற

வொய ஹீ ஹவ்ரு அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்திஞல்

வவ ரூயா எப்பொழுதும்

ரவ்ரு ஜ்ஹ ள விஷயபிரவர்த்தியில்

கூ ரு ஹ மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களே சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது

ஹ்ரு ய ஸ வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயா உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணீயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணம்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

स्वकीयवापवर्गीययतितव्यंयतोनृभिः ॥

வ்வ ஹ்ரு யவா வவ வ ஹ்ரு ய ய தி தவ்ரு ய ய தொ ந்ரு ஹி ஃ ॥ உ அச

யதஃ யாதொருகாரணத்திஞலே

ந்ரு ஹி ஃ கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே

வ்வ ஹ்ரு ய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது

கூவவ ஹ்ரு ய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது [பண்ணத்தக்கது.

யகி கவ்ரு சாவதானமாய் யத்தனம்

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வி வாம்ஶ்சே த்தா த்ரு ஶாம் ந்ரு ய்தி ஷ்ட்ஹே த்ஹ ந ரொ ய தஃ ।
கா யே ந ம ந ஸா வா வா ச கரொ தி த்ரு வா கி ரு கி ரு யா ஃ ॥ உ அரு

வி ஹாநு ஞானியானவன்

தாத்ரு ஶாநு அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய மத்தியில் (ஞ

தி ஷ்ட்ஹே இருந்தானேயானால்

த த்ந ரொ ய தஃ அவர்களுக்கணுகூணமாகவே

கா யே ந தேகத்தினுலும்

ம ந ஸா மனதினுலும்

வாசா வாக்கினுலும்

கு வி ரா ஃ சகலமான

கி ரு யா ஃ கிரியைகளே [யிருப்பன்.

கரொ தி வ பண்ணிக்கொண்டே

एषमध्येबुधत्सूनांयदातिष्ठेत्तदाजनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वादूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஸஷஉயெவுஹுஜூஹாயஹாதிஷ்டேத்ததாஜனஃ ।
பொதாயைஷாங்கிரியாஸ்ஸர்வாதூஷயந்த்யஜதுஸ்வயம் ॥ உஅக

ஸஷஃ இந்தஞானியானவன்	ஸஷாம் இவர்களுக்கு (ம்
யதா எப்போது (ய	பொதாய ஞான்மூண்டாகும்நிமித்த
வுஹுத்ஸூநாம் ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை	ஸஸ்ய சகலமான
உயெ மத்தியில்	க்ரியாஃ கர்மங்களையும்
திஷ்டேத் இருப்பானேல்	தூஷயந் தூஷித்துக்கொண்டு
ததா அப்போ	ஸ்வயா தானும்
வுத்தம் மறுபடி	த்யஜத்து விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्रिश्चातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

ஸவித்வத்3அனுஸாரேணவ்ருத்திர்பு3த்3த4ஸ்யயுஜ்யதே ।
ஸ்தனந்த4யாநுஸாரேணவர்ததேதத்பிதாயதஃ ॥ உஅள
அதி4க்ஷிப்தஸ்தாடிதோவாபாலேனஸ்வபிதாததா ।
நக்ரிஶ்சாதிநகுப்யேத்பாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் ॥ உஅஅ
நிந்தி3தஸ்தூயமாநோவாவித்3வாநஜ்ஞைர்நநிந்த3தி ।
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்3யதா2போ3த4ஸ்ததா2சரேத் ॥உஅக

ஸவித்வத் ஞானியினுடைய	யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
வ்ருத்திஃ விருத்தியானது	ஸ்தநந்த4யாநுஸாரேணஸ்தநந்த4யாநுஸாரேண முலைகுடிக்கி றகுழந்தைக்கனுசரணையாக
அவித்வதனுஸாரேண அஞ்ஞானிக்க னுசரணையாக		
யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது எதினாலெனில்	பிதா அதின்பிதா
	வர்ததே இருக்கிறானே
	ததா அப்போது

வொடெஈ குழந்தையினுலே
கூயிகூஷ்டீ வைபப்பட்டாலும்
தாஷிதீ வா அடிக்கப்பட்டாலும்
வூவிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதா
வாஈவர்
ந க்ஷுஷுகி விசனிக்கிறதுமில்லே
ந கூஷவைஜ்தி கோபிக்கிறது மில்லே
வுரகுஷ்டி அதுவுமன்றியில்
வாஈம் குழந்தையை
வாஉயெசு கொஞ்சுகிறுன் அதுபோல
கூஜெஜ்ஞீ அஞ்ஞானிகளாலே
விஜாநு ஞானியானவன்
நிஷ்டீ நிந்திக்கப்பட்டாலும்
வூகுயாஈ வா தோத்திரம் பண்ண
ப்பட்டாலும்அவர்களையிவனப்படி
நந்திதி நிந்திக்கிறதுமில்லே (மில்லே
நவூளதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிஞ்ஞ பின்னேயோவென்றுல்
தெஷாம அவர்களுக்கு
வொயஃ ஞானமானது
யயா எப்படி
வ்யாஜ உண்டாகுமோ
தயா அப்படி
சூவிஸெஜ ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னேயா வேலேயில்லாத அம்பட்டன் பூனேயைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படி யென்னதலேவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्तबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधान्नैवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யெநாயம்நடநெநாத்தவுத்யதெகாரயமேவவத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதான்நைவான்யத்கார்யமஸ்த்யத்ரதத்விதஃ ॥ உகூ.

தத்விதஃ அந்தப் பிரமத்தையறிந்த
அத்ர இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு
ஞானோபதேசநிமித்தமான காரிய
மிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லே
சுஷ்டி வைவ நீச்சுக்காரனுக்குஆலேக்க
டத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன
காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்
யெந நடநெந என்த அபிநயத்தி
னுலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிர
வர்த்தித்துத்தன்னேப்போலசாஸ்தா
க்காரமாக
வ்யுத்பத்யதெ ஆத்துமாவை அறிவிஞ்ஞே
அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்
படுகிறுன்
தத்வைவ ஆகையாலதுவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्त्यन्तेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥

கூதகூதகுதயா தூவ்ஹாவ்வாவுதயாவுஃ ।
தூவுஹவாவ்வஉவாஉதெஸளநிரஞரஂ ॥ உகூக

கூதகூதகுதயா பண்ணவேண்டிய
து பண்ணிமுடிந்ததாலும்
வூவ்வாவுதயா அடையவே
ண்டியதுஅடையப்பட்டதாலும்
தூவ்ஃ திருப்தனயிருப்பன்
வுஃ மறுபடி

சுஸள இந்தஞானியானவன்
வ்வஉவா தன்னுடையமனதிலேயே
நிரஞரஂ இடைவிடாமல்
எவ மேற்சொல்லப்போகிற பிர
காரம் (டெண்ணுகிறன்
தூவுஸு திருப்தனயிருந்துகொண்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमज्ञसावेद्मि ।

யதெயாஹாயதெயாஹாம்நிதூவ்ஷாதூஉஜ்ஹவாவெதி ॥ உகூகஎ

நிதூவ் அழிவற்ற
வ்ஹாதூஉம் என்னுடைய யதார்த்த ஸ்
வரூபத்தை
சுஂஜ்ஹா அனுயாசமாக

வெதி அறிந்தேனே அதினல்
சுஹம்யநயி நானே தன்னியன்
சுஹம் யநயி நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வா
ரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்மஞானத்தி னுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி
அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறர்.

धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

யதெயாஹாயதெயாஹாவ்யாஹாநதொவிஹாதிதெஷஷ்டஂ॥ உகூஉ

வ்யாஹாநஃ பிர்மானந்தம்
மே எனக்கு [மாக
வ்ஷ்டஂ கரதலாமலகம்போல் பிரகாச

விஹாதி விளங்குகிறதோ
சுஹம் யநயி ஆகையால் நானே த
ன்னியன்
சுஹம் யநயி நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறர்.

धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

யதெயாஹாயதெயாஹாஉஃவுஂஹாஂஹாரிகஂநவீக்ஷெஉ॥ உகூஉ

ஹாஂஹாரிகஂ எறும்பு முதல் ஈசன் வ
ரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்கு

முண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்பந்த
உஃவுஂ துக்கமானது (மான

சுஜ ஒன்றும்இப்போது
ந வீஜ்ஜே நான்காணேன்
சுஹம் யநீ ஆகையால்நானேதன்னி
சுஹம் யநீ நானேதன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंकापि ॥

யநெயாஹாயநெயாஹாம்வஸ்யாஜ்ஞாநம்வயாயிதம்க்வாவி ॥ உகூக

வ்ஹஸ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்
கங்களே உண்டுபண்ணிக் கொண்டி
ருந்த நம்முடைய
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமானது
க்வாவி எவ்விடத்தில்
வயாயிதம் ஒடிப்போய் விட்டதோ ஆ
கையால்
சுஹம் யநீ நானேதன்னியன்
சுஹம் யநீ நானேதன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறி
த்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

யநெயாஹாயநெயாஹாகதவ்யம்மெநவித்யதெகிஞ்சித் ।
யநெயாஹாயநெயாஹாப்ராதவ்யம்வஸ்வமத்யஸம்பந்நம் ॥ உகூச

கதவ்யம் பண்ணத்தக்கது
மே எனக்கு
கிஞ்ச சிறிதும்
நவித்யதெ ஒன்றுமில்லை யாகையால்
சுஹம் யநீ நான் தன்னியன்
சுஹம் யநீ நான் தன்னியன்
ப்ராதவ்யம் அடையவேண்டியது
வஸ்வம் முழுமையும்
சுஜ இப்போது (அகோ
ஹம்பந்ந அடையப்பட்டதாயிற்று
சுஹம் யநீ நான் தன்னியன்
சுஹம் யநீ நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடையதிருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

யநெயாஹாயநெயாஹாத்ருப்தெர்மெகொவமாஹவெல்லொகெ ॥

மே என்னுடைய
த்ருப்தெ திருப்திக்கு
லொகெ இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உவமா உபமானமானது
கூ: என்ன
ஹவெத இருக்கிறதுஆகையால்
சுஹம் யநீ நான்தன்னியன்
சுஹம் யநீ நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோ
ஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

ꣳயꣳநꣳயாꣳꣳயꣳநꣳயாꣳꣳயꣳநꣳயாꣳயநꣳயாꣳவꣳநꣳவꣳநꣳயꣳயꣳநꣳயꣳ ॥ ۵۵۵

ꣳꣳயாꣳ நான் தன்னியன்
ꣳꣳயாꣳ நான்தன்னியன்
யாꣳ தன்னியன்

வꣳநꣳ யாꣳ திரும்பதன்னியன்
வꣳநꣳ யாꣳ திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

ꣳꣳहொவꣳணꣳயꣳꣳஹொவꣳணꣳயꣳஹ்யிதꣳஹ்யிதꣳதꣳடꣳயꣳழ் ।
ꣳꣳஹவꣳணꣳயꣳஹவꣳயꣳவꣳதெꣳடꣳஹொவயꣳꣳஹொவயꣳழ் ॥ ۵۵۵۵

ꣳꣳஹொ வꣳணꣳ என்ன புண்ணிய மோ இப்படி
ꣳꣳஹொ அகோ (ம் செய்தோமோ
வꣳணꣳ அகோ என்னபுண்ணிய
டꣳடம் திருடமாக
வஸ்திதம் வஸ்திதꣳபலித்தது பலித்தது

ꣳꣳஹ இந்த
வꣳணꣳஹ புண்ணியத்திற்கும்
வꣳவஸ்தெꣳ இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
ꣳꣳஹொ வயம் நாமேசமானம்
ꣳꣳஹொ வயம் நாமேசமானம் இது பி
குந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

ꣳꣳஹொஸாꣳஸ்ꣳதꣳரꣳஹொஸாꣳஸ்ꣳதꣳரꣳஹொꣳꣳரꣳꣳரꣳஹொꣳꣳரꣳꣳரꣳ ॥

ꣳꣳஹொ ஸாꣳஸ்ꣳதꣳரꣳ இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
ꣳꣳஹொ ஸாꣳஸ்ꣳதꣳரꣳ இந்த ஆத்துமசா ஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ

ꣳꣳஹொ ꣳꣳரꣳꣳரꣳ இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
ꣳꣳஹொ ꣳꣳரꣳꣳரꣳ இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்துமசாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைபுகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

சுஹொ ஜ்ஞா நமஹொ ஜ்ஞா நமஹொவா வமஹொவா வம்॥உகூஎ

சுஹொ ஜ்ஞா நம் சுஹொ ஜ்ஞா நம் உலகத் திலுள்ள துவைதஞானங்கள் போலில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்துமஞானமே ஞானம்

சுஹொவா வம் ஆத்துமானந்தமே ஆனந்தம்

சுஹொவா வம் மற்றது ஞானமுமல்ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

தர்ப்தீவபமிமம்நித்யம்யெ அனுஸந்ததெவாயாஃ ।
ப்ரஹ்மானம்தெநிமஜ்ஜந்தஸ்தெ தர்ப்யந்திநிரந்தரம் ॥ உகூஅ

யெ வாயாஃ யாதொரு ஞானிகள்

ஐம் இந்த

தர்ப்தீபம் திருப்தி தீபமென்கிற

நித்யம் தினந்தோரும் (கிறந்தத்தை

அனுஸந்தானம்(பண்ணுகிறார்களோ)

தெ அவர்கள்

ப்ரஹ்மானம்தெ பிரமானந்தத்தில்

நிமஜ்ஜந்தஃ மூழ்கிக் களைந்தவர்களாகி

நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகாலமும் (பார்கள்.

தர்ப்யந்தி திருப்தாளாகவே யிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவரூனது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரூல் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையும், அதின் இடமிவளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், சூர்தாயுதம் போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதா யிருக்

றதால், ஜீவன்கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறன், கடாகாரமாய்ப்போ னேனென்று பிரம சைதன்னியத்தினு லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகை யென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம சைதன்னியத்தையும், வி பரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வா று காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திரூபனுய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத் திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னி யம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த் த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானுதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறர், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத் திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொ ள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விவரணசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறர். சூதசம்கி தையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிர காசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரெ ன்றும், நன்றுப்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்த ரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத் ம சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறர்கள். விவேகி யோவென்றல், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறன். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வ ளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனுனவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அ றிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாராத்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரமணாய நமஃ.

ஸ்ரீ ரமணேசாய நமஃ.

ஸ்ரீ ராஜயோகவேதாந்த ரஹஸ்யவெ நமஃ.

கூடஸ்ததீபஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

நகவாஸ்ரீராஜாதீதீயஃபுவிதஃபுராணபுருஷதீபஸ்வரூபா ।
கூடஸ்தஸ்யகூடஸ்தவபுர்வ்யாவ்யாஹ்ருத்தயஃபுதீபிகாம் ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களே வந்தனம்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமானதாற் பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு, துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம் பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளே சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துக்கொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, சிவர்களே திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

खादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

வ்யாதி த்ருச்யவிதேகஸ்மிந்ப்ரபுணாதி த்ருச்யிவச் ।
கூடஸ்தஸ்தாவிதோதெஹொயீஷ்டஜீவெநலாவ்யதெ ॥ க

வ்யாதி த்ருச்யவிதே ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற

கஸ்மிந் சுவரானது

ப்ரபுணாதி த்ருச்யிவச் அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்த கிரக்ணத்தினுடைய விளகத்தாலும்;

விளங்கப்பட்டதான சுவர்போல

கூடஸ்தாவிதோ கூடஸ்தாராலே விளங்கப்பட்டதான

தெஹொ இந்த தேகமானது

யீஷ்டஜீவெந புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்

லாவ்யதெ விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறுகக் காணப்படவில்லையெனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांबहुसन्धिषु ।
इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

அநெகதர்பநாதித்யதீப்தீநாம்பஹுஸந்திஷு ।
இதராவ்யஜ்யதெதாஸாமபாவெபிப்ரகாஸதெ ॥ உ

அநெகதர்பநாதித்யதீப்தீநாம்அனேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன

பஹுஸந்திஷு அந்தக்கண்ணாடிகளுடைய இடவெளிகளிலேயும்

இதரா அதற்குவேறுயும்

வ்யஜ்யதெ சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற தாபாம் அகண்டவெய்யில் நன்றுக விளங்குகிறது

தாஸாம் அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்

அபாவெபி எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिध्यामभावज्ञभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

ஜிதாஹாஷவிஸிஷ்டாநாம் ததாநெகதியாமஸௌ ।
ஸந்தீதியாமபாவஜ்ஞபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ஈ

ஜிதாஹாஷவிஸிஷ்டாநாம்	சிதாபாசர்
களோடே சேர்ந்தவைகளா	யிருக்கிற
அநெகதியாம	அனேகபுத்திகளுடைய
ஸௌ	யிடவெளியையும்
தியாம	புத்திகளுடைய
பாவ	இல்லாமையும்
ஜ்ஞ	தயா அப்படியே
பாஸயந்	ஹாஷயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்
	டிருக்கிற
ப்ரவிவிச்யதாம்	ஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
	விவிச்யதாம் பிரித்துத்தானாக அறிய
	த்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்ஷிதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஜ்ஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமா யிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्घटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञाततात्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தாசித்கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ உ

கடைகாகாரதீஸ்தாசித்	எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்
கடம்	கடத்தை
ஏவ	மாத்திரம்
அவபாஸயேத்	விளக்கிவைக்கிறான்
கடஸ்ய	கடத்திற்கு
ஜ்ஞாததா	அறியப்பட்ட தென்னும் தன்மையானது
ப்ரஹ்மசைதந்ய	கடகற்பனைதிஷ்டான பிரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸ்யதே	விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்திலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிற்கெனில்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणेवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

சுஜ்ஞா தகெவ நஹா தொயாவடொவ்ய்ஹ்யா த்ஹ்ரா ।
வ்ரஹ்ணெவொவரிஷ்டா த்ஹ்ஜ்ஞா தகெவ நது வளஹிஃ ॥

வொய்ஹ்யாக கடவிருத்தியுண்டாவ
வ்ஹ்ரா முன்னே (தற்கு
சுயம இந்த
வடஃ கடமானது (ன்று
சுஜ்ஞா தகெவ அறியப்படவில்லே யெ
வ்ரஹ்ணா வவ பிர்மத்தினாலேயே

ஹாதஃ விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு
உவரிஷ்டா த்ஹ் கடவிருத்தியுண்டான
ஜ்ஞா தகெவ நு அறியப்பட்ட தெ
ன்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்
படுகிறது
சுவள ஹிஃ இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற பி ரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லே யென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहांतकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

ஜீஹாஹாவாஜ்ஞயீவ்ய் த்ஜீஜ்ஞா நமெயொ ஹாரா தகஹ்ஜ்ஞவசு ।
ஜாட்யஃஜ்ஞா நஸெதாஹ்யாரவ்யாவ்தகஹ்ஹொ ஜியொவ்யுதெ ॥ சு

ஹொஹாஜகஹ்ஜ்ஞவசு இரும்புதுணியி
ன் குந்தாயுதம் போல
ஜீஹாஹாவாஜ்ஞயீ வ்ய் த்ஜீஃ சிதாபாச
ஜீனமுன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபு
த்தி விருத்தியானதே
ஜ்ஞாநம ஞானமெனப்படும்
ஜாட்யம புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்று
ம்விளங்காத ஜாட்டியமே

சுஜ்ஞாநம அஜ்ஞானமெனப்படும்
வ்ஹதாஹ்யாம இவைகளினாலே
வ்யாவ்தஃ வியாபிக்கப்பட்ட
கஹ்ம்பஃ கடமானது
ஜீயா அறியப்பட்டது, அறியப்பட
வில்லையென்று இரண்டுவிதமாக
உச்யுதெ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்பட்டகடம் அஜ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் வி ளங்கப்படட்டும், ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பி ர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञात.कुंभस्तथानकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

சுஜ்ஞா தொவ்ரஹ்மணாஹாவெ்யாஜ்ஞா தஃகஹ்லவ்யாநகிம் ।
ஜ்ஞா தகவ்ஜநநெநைவசிதாஹாவவரிக்ஷ்யஃ ॥ எ

கூஜ்ஞாதஃ ஜீவனுலே அறியப்பட்டதா யிருக்கிற கடம்

ஹ்ரஹ்ணாபிர்மசைதன்னியத்தினுலே

யயா எப்படி

ஹாஸ்யஃ விளங்கப்படுகிறதோ

ஜ்ஞாதிஃ புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனுலே அறியப்பட்டது

கூஂஹஃ கடமென்கிறது முன்போலே

தயா நகிம் அப்படி பிரமத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது

ஜ்ஞாதகூஜநநெந வன அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினுலேயே

ஜீஹாஹாவவரிகூயஃ ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிரமத்தினுலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனுலே என்னபிரயோசனமெனில்.

आभासहीनयाबुद्ध्याज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

கூஹாஹஹீநயாவாஜ்ஞாதகஂநெவஜந்யதெ ।
தாத்ருக்புத்தேர்விஷேஷஃகோ ம்ருதாதெஸ்யாத்விகாரிணஃ॥ அ

கூஹாஹஹீநயா சிதாபாசனில்லாத

வாயா புத்தியினுலே

ஜ்ஞாதகூஂ அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை

நவன ஜந்யதெ உண்டுபண்ணப்படமாட்டாது

தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட

புத்திவிருத்திக்கும்

விகாரிணஃ விகாரியான

ம்ருதாதெஃ மண் முதலானதற்குஂ

கூஃ என்ன

விஷேஷஃ ஹ்யாக விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதெகூஂஹொம்ருதாலிப்தொநகூத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகுஂபஸ்யஜ்ஞாதகஂநெஷ்யதெததா ॥ கூ

ம்ருதாலிப்தஃ வெள்ளைமண்ணுல்பூசப்

கூஂஹஃ கடமானது (ட்ட

கூத்ரசித் ஓரிடத்திலும்

ஜ்ஞாதஃ ஜ்ஞி அறியப்பட்டதென்று

நஉச்யதெ சொல்லப்படவில்லை

ததா அப்படியே

தீமாத்ரவ்யாப்தகூஂஹஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

ज्ञातताकूः அறியப்பட்டதன்மை | नऽइष्यते அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतश्चिदाभासफलोदयः ।

ज्ञातताकूःनाऽकूःलेतद्वृत्तिव्याप्यत्वमेवतयोः ॥ ५०

कुंः யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனில்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்டதென்று உண்டுபண்ண முடியாததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால்

कूःलेः கடத்தில்

ज्ञातताकूःनाः அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை

वृत्तिव्याप्यत्वमेवतयोः ஜீவனுடையபலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

नफलंव्यर्हब्रह्मचैतन्यंमानात्प्राग्वृत्तिव्याप्यत्वमेवतयोः ॥ ५०

नाफलंव्यर्हः கடாகாரவிருத்தியுண்டாகுமுன்னும்

ब्रह्मचैतन्यं பிரமசைதன்னியமானது

फलंः பிரமம்சத்தாயிருப்பதால்

नः ஜீவனுகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாருடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।
संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥
इतिवार्तिककारेणचित्साद्दश्यंविवक्षितम् ।

वराऽयऽवृत्तिव्याप्यत्वमेवतयोः ॥ ५०

वराऽयऽवृत्तिव्याप्यत्वंव्यर्हब्रह्मचैतन्यंमानात्प्राग्वृत्तिव्याप्यत्वमेवतयोः ॥ ५०

वराऽयऽः பாகிய விஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலேயா யாதொரு

वृत्तिव्याप्यत्वं அறிவானது

व्यर्हः பிரயோஜனத்தையுடையசைதன்னியமாக (கிறதோ

ब्रह्मचैतन्यं நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கா வனவ அந்த அறிவுதானே

इह இவ்விடத்தில்

वेदान्तोक्तिप्रमाणतः வேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்களாகிற பிரமாணத்தால்

तेयऽः அறியத்தக்கதான அர்த்தமென்று

ஈதி இப்படி
வாசிஷ்டகூகாரிணை வாத்திகாச்சாரிய
ர்களால்
ஜ்ஞாநஸ்ரூ அறிவின் சாம்மிய

மான ஜீவன்
விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக் கிற
னேயன்றி பிரம சைதன்னியத்தை
அவர்பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினல் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेददस्सहस्रचांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதத்ஸஹஸ்ரசாம்விஸ்ருதோயதஃ ॥ கஉ

யகஃ யாதொரு காரணத்தினுலே
வஹஸ்ரூ உபதேச சகஸ்ரியென்
ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்
தத்தில்
ப்ரஹ்மசித்பலயோஃ சர்வசாட்சியான
பிரம்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனு
க்கும்

ஹெஃ பேதமானது
விஸ்ருதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குரு
வின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோத
மாய் சொல்லாமாட்டாரென்று அ
றிந்து நாம் சொன்னோம்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளவில் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸஉதிதஸ்தஸ்மாத்ஜ்ஞாதத்வம்ஜநயேத்க்ருடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்ववதேவஹி ॥ கக

கிஷ்மாத் ஆகையினுலே
உதிதஃ அந்தக்காரணத்தில் பிரதிபலித்
தவனன
ஆபாஸஃ ஜீவனனவன்
கடே கடகத்தில்
ஜ்ஞாதத்வ அறியப்பட்டதென்னும்
தன்மை
ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறன்

ப்ரஹ்மசைதன்னியத்தி
னுலே அறியப்படவில்லையென்னும்
தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல
தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்
வத்ஃ மறுபடி
ப்ரஹ்மணா ப்ரஹ்மசைதன்னியத்
தினுலேயே
பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி பிரம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞ்
னபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

ஜீவஸ்ய தூலாவகுஹாதா நாவஹிஹிரண்யகர்ப்பாவதிஷ்டதே ।
கூடஸ்தசூக்ஷ்மஸ்வாத்மகஸ்தூலாவஸ்தவ்யாப்தேரபி ॥ கச

ஜீவஸ்ய தூலாவகுஹாதா நீம் புத்திவிருத்தி யென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்தமூன்றுகளுடைய வஸ்திரம் கூட்டமானது ஹிரண்யகர்ப்பாவதி ஜீவ பிர்மசைதன்னியத்தினுலே ஸ்தாநாவதிஷ்டதே வியாப்திக விளங்கப்படுகிறது

கூடஸ்தசூக்ஷ்மஸ்வாத்மகஸ்தூலாவஸ்தவ்யாப்தேரபி கடமாத்திரம் பிரயோசன ஞனதால் சூக்ஷ்மாவஸ்தை சிதாபாசனுலே வ்யாப்தேரபி அந்த வஸ்தை ஏகமான கடமாத்திரம் ஸ்தூலாவஸ்தவ்யாப்தேரபி விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यद्विगुणंकुंभेज्ञातंचेन्फूरत्यतः ।

வைதந்யம்விகுணாம்கும்பேஜ்ஞாதஞ்சேன்ஸ்புரத்யதஃ ॥ கசற

கூடமில கடத்தில் விகுணாம் இரண்டு வைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது ஜ்ஞாதஞ்சேன் அறியப்பட்டதாசவும் அறியபப்ட்ட தென்னும் தன்மையாகவும் ஸ்புரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களை விருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

சன்யேஷ்நுவ்யவஸாயாக்யமாஹுரேதத்யதோசிதம் ॥ கடு

சன்யே மதகர்த்தாக்கள் இந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத் தானே அநுவ்யவஸாயாக்யம் ஜ்ஞாநமுக்தியறிந்த அறிவையனுசரித்து, பிர்திஅறிகிறதாயிருக்கிற அனுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு ஏதத் எப்படி யதோசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ சாஹுஃ அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।
विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

கடோயமித்யஸாவுக்திராபாஸஸ்யப்ரஸாததஃ ।
விஜ்ஞாதொகடஇத்யுக்திர்ப்ரஹ்மாநுக்ரஹதொபவேத் ॥ கசு

ஈப॰ இது
வடூ॰ ஜகி கடமென்ற
ஆஉள இந்த
உத்தி॰ சொல்லானது
சூஹாஷஷ்ரு சிதாபாசனுடைய
ஷ்ரஹாஜ்த॰ பிரசாதத்தாலுண்டாகி
றதென்றும்

விஜ்ஞாத॰ வடூ॰ ஜகி கடம்அறியப்ப
ட்டதென்ற
உத்தி॰ சொல்
ஷ்ரஹாஜ்ரூஹகி॰ பிரமத்தினுக்
கிரகத்தால்
ஹிஷ்ட உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிரமத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டி னதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரித்துக்கா ட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहात्बहिर्यद्वद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

சூஹாஷஷ்ரு ஹ்ரணிஜெஹாத்ப்ஹிர்யத்வத்விவெசிதெ ।
தத்வதாபாஸகூடஸ்தவிவிச்யேதாம்வபுஷ்யபி ॥ ௧௬

ஜெஹாத் ஸ்ஹிர் தேகத்திற்கு வெளி
ஷ்யத்தில்
சூஹாஷஷ்ரு ஹ்ரணி சிதாபாசனையும்,
பிரமத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவெசிதெ பிரித்துக் காண்பிக்கப்ப
ட்டதோ
தத்வத் அதுபோல
வபுஷி சுவி தேகத்திற்குள்ளிலும்
கூடஸ்தாபாஸகௌ ஜீவனையும் கூடஸ்
தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனுல் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவி ருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசர விருத்தியில்லாமையால், சிதா பாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतत्तेलोहेवह्निर्यथातथा ॥

ஸஹம்வ்ருத்தௌ சிதாபாஸ:காமக்ரோதாதிகாஸுச ।
ஸம்வ்யாப்யவர்ததேதத்தெலொஹெவஹ்நியதாதயா ॥ ௧௭

ஸஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தி
யிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு.உ காமக்குரோ
தம் முதலான விருத்தியிலும்
சிதாபாஸ: ஜீவனனவன்
தத்தெ காயவைத்த
லொஹெ இரும்பில்
வஹ்நி: அக்கினி [யாபித்திருக்குமா
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
தயா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துக்
வர்ததெ இருக்கிறான். (தொடரும்)

అ-కై. అకంకారవిృత్తికళ్ మాత్రిమ్ జీవనుల్ విళంగప్పడుగిఱదెన్ పదై తిరుష్టాంతత్తుడన్ కాట్టుగిఱార్.

स्वमात्रंभासयेत्तस्मोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

వమాత్రంభాసయేత్తస్మోహంనాన్యత్కదాచన ।
ఎవమాభాససహితావృత్తయస్స్వస్వభాసికాః ॥ ౫౫

తన్నై తీయిల్ కాయవైత్త
ఒరుహం ఇరుంబానదు
వమోత్మా తన్మీనమాత్రిమ్
ఓరువైయుం విళక్కివైక్కు మేదవిర
కూడ ఒరుక్కాలుమ్
నా కూఱుం మఱ్ఱొన్ఱైవిళక్కాదు

ఎవం ఇప్పడి
సూర్యనుడనే చిదాభాసత్తై కూడ
టిన వైకలాన
వృత్తికళ్ విృత్తిగళ్
స్వస్వరూపమాగిన తంగళ్ తంగళ్ మాత్తి
రమ్ విళక్కుగిన్ఱన.

అ-కై. ఇప్పడి చిదాభాసత్తైక్ కాణ్పివిత్తు కూటస్థరై కాణ్పివిప్పతఱ్కు విృత్తియిన్ భావాభావంగళై కాణ్పిక్కిఱార్.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्च्छासमाधिषु ॥

క్రమాద్విచ్ఛిద్యవిచ్ఛిద్యజాయన్తేవృత్తయోఽఖిలాః ।
సర్వాఅపివిలీయన్తేసుప్తిమూర్చ్ఛాసమాధిషు ॥ ౫౦

సువియాగ్ జాక్కిరదైప్పోల్ మనోరాజ్
సియంగళిల్ సమస్తంగళాన
వృత్తియుం విృత్తిగళానవై
క్రమమాగ
విట్టు విట్టు
జాయిన్ఱ అడిక్కడి ఉండాగిన్ఱన
ఆనాల్ సుషుప్తి మూర్ఛై సమాధిగళిల్
ఎల్లా సకల విృత్తిగళుం
లీయమాగిన్ఱన.

అ-కై. ఇప్పడి ఇరుక్కట్టుం, అదనాల్ కూటస్థరై యెప్పడి అఱిగిఱదెనిల్.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

సన్ధయోఽఖిలవృత్తీనామభావాశ్చావభాసితాః ।
నిర్వికారేణయేనాసౌకూటస్థఇతిచోచ్యతె ॥ ౫౬

సువియవృత్తీగళిన్ సమస్త విృత్తిగళిన
ఎల్లైయుం ఇడైగళుం [డైయ
ఎవనొరువన్ ఎన్ఱుమ్ మాఱామల్ ఇరుక్కిఱానో
నిర్వికారమాన

யெந எந்த அறிவினாலே [தேவா | சுவஸ அந்த இவரை
சுவஹாவிதாஃ விளங்கப் படுகின்றன | கூடஸ்தஃ ஈதி கூடத்தரென்று
உபதெச சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் என்னபலித்ததெனில்.

घटेष्टिगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपितत्तस्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

வடெஷ்டிகுணசைதந்யம்யதாவாஹ்யெ தயாஅந்தரெ ।
வ்ருத்திஷ்வபி தத்தத்ரவைஸத்யம்ஸந்திதோஅதிகம் ॥ உஉ

வாஹ்யெ வெளியிலிருக்கிற
வடெ கடத்தில்
சிதாணசைதந்யா ஜீவபிரம்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்
யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ
ததா அப்படி
அந்தரெ உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடத்தர்களும்
வ்ருத்திஷு கூபி அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணபடுவது சமானமாம்
தத்தத் ஆகையால்
சுத்ர அவைகளின்
ஸந்திதஃ சந்தியினாலும் அபாவத்தினாலும்
சைதன்யா கூடத்தருடைய அறிவு விளங்குவதை
அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியி லறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிரமமென்று சொன்ன துபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடத்தரைஎனறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञाततज्ञाततेनस्तेघटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्तदभिथ्याज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெ.நஸ்தெ஘டவத்வ்ருத்திஷ்வக்வசித் ।
ஸ்வஸ்யஸ்வெநாக்ருஹீதத்வாத்தாஹிப்யாஜ்ஞாநநாசநாத் ॥ உங

வடவத் கடாதிகளில்போல
வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்
ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெ அறியப்பட்டதென்கிறதும்அறியப்படாததென்கிறதும் மிரண்டும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும் இல்லை
ஸ்வஸ்ய அதுஎதிலென்றால் தன்னை
ஸ்வெந தன்னாலே
அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்தி வருகிறதென்பதுகூடாது
தாஹி ய அந்தவிருத்திகளாலேயே
அஜ்ஞாநநாசநாத் விஷயாஞானம்நிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.

அ-கை. இத்தசை சண்ணிய பிரண்டிற்குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனிகரிபியன்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடத்தென்றும் சொன்னீர், கூடஸ்த சிதாபாச மிருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எதிஞ்சேயோவெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகுணீகிருதசைதந்யேஜந்மநாசாநுபூதிதஃ ।
அகூடஸ்தந்தது அந்யத்துகூடஸ்தமவிகாரதஃ ॥ உச

த்விகுணீகிருத சைதந்யே இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடத்திரிருவருக்குள்
ஜந்மநாசாநுபூதிதஃ ஜனனமரணானுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (இவனே)
அகூடஸ்தம் விகாரியான ஜீவனென்றும்
தத் அவனுக்கும் [ம்
அகூடஸ்த அனின்யமான சைதன்னியமேமாவென்றும் [ல்
அவிகாரதஃ அந்த விகாரமின்மையால்
கூடஸ்தம் கூடத்தரென்றபடும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடத்தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடையகுகற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேறேயாராலேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्ववेत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்தஃகரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதாவநேகதா ।
கூடஸ்தஏவஸர்வத்ரபூர்வாசார்யைர்விநிஶ்சிதஃ ॥ உரு

அந்தக்கரண தத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ ள
அந்தக் கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறதென்றது முதலிய வாக்கியத்தில்
அநேகதா அனேகவிதமாக
கூடஸ்தஃ கூடத்தரானே
ஸர்வத்ர ஸர்வ எல்லா
பூர்வாசார்யைஃ பகவத் பாதாளாலே
விநிஶ்சிதஃ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடத்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களேதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களே, எங்கேசொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

சூத்ராவயாரூயாரிஷ்வைவஸ்ஸவாஹாவயாரூயாயா ।
முஜ்ஜஞ்ஞாவயூயாஸ்திஷ்யாதிதூலாவஸ்ஸவணிஷ்டிதம் ॥ உசு

யாயா எப்படி
ஸ்ஸவாஹாவயாரூயாம் சுபாவமுகமும்
பிரதிபிம்ப முகமும் கண்ணுடியும்
மூன்றும்காணப்படுகின்றனவோ
வனவம் இப்படி
சூத்ராவயாரூயாம் ய ஆத்துமாவை
யும் ஜீவனையும் புத்தியையும்

ஸாவூயாஸ்திஷ்யம்பரிசேயார்களுடை
ய சாத்திரங்களிலுனும் யுக்திகளி
லுனும் [ன்று
மதிமுஜ்ஜ ஹி அறியப்படு கின்றனவெ
சூஹாவம் ம இப்படிசிதாபாசனும்
வஸ்திஷ்டதி அவர்களாலேயே பிரித்து
ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறன்.

அ-கை அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறன்.

बुद्ध्यवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुश्चक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

வாஜ்யவஸ்திஷ்ஞகுடஷ்யாலோகாஞாகமாகமௌ ।
கூதுஶ்சாமர்தெவாடாகாசஇவாலாவெநகிம்வத ॥ உள

வாஜ்யவஸ்திஷ்டுகுடஷ்யாதி புத்தியில்வ
ளைப்பட்டகூடஸ்தசைதன்னியமே
லோகாஞாகமாகமௌ லோகாந்தரங்
ளுக்குப்போக்குவரத்தை
கூதுஶ்ச பண்ணுவதற்கு

வடாகாசாதி இவ கடாகாசம்போலே
சக்தராகுவிர
சூஹாவெந சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

शृण्वसंगःपरिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஸ்ருணுவஸங்கஃபரிச்சேதமாத்ராஜ்ஜீவொபவெந்நஹி ।
அந்யதாகடகுட்யாத்யைரவச்சின்னஸ்யஜீவதா ॥ உஅ

ஸ்ருணுவ ஜீவன்அவசியம்வேண்டுமெ
ன்பதையும் அவனைச்சொல்லாதப
ட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும்
தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன்
சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்கஃ அசங்கனான கூடத்தன்
மசிதாபாசா புத்தியில் வளைப்
பட்ட மாத்திரத்தால்

ஜீவம் சஞ்சாரியான ஜீவனாக
அவிவெந ஹி ஆகமாட்டானன்றோ
அந்யதா அப்படிச்சொல்லாத பட்ச
த்தில் [ானவைகளிலுமேல
கடகுட்யாதிஷ்டு பானை, சுவர் முத
அவச்சின்னஸ்த கூடஸ்தசைதன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

அ-கை. சுவர்போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்லை ளைபட்டகூடத்தருகு பந்தம் வராமேயெனில்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छ्येनभवेत्तव ॥

நகுட்யமதிருசீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா ।
அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிம்ஸ்வாச்சயேனபவேத்தவ ॥ உசு

வொன்றிற் புத்தியானது
வ்ரர்சுகூடமாக சுவச்சமானதால்
கூடயுவதுஜரீசுவருக்குச்சமானமாக
ட.ஜ.தி.வெஸ சொல்லக்கூடாதெனில்
சயா நீ சொன்னபடி அப்படியே
கூத்ஸ ஆகட்டும்

வரிஸ்ஹெ அப்படி வகுப்பட்டிரு
ப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்
படியான காரணமொன்றுமில்லையே
ஹரிஹ்ஹ்ரீ அந்த சுவச்சத்தினாலே
தவ உனக்கு
கிம் ஹிவெஸ என்ன உண்டாயிற்று
நாஸ சொல்.

அ-கை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசன மில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமெதனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி ।
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விசிஷ்யதெ ॥ நம

ரார்ஜதெயுஹ்ரஹ்ஸ்ம மரத்தினால்
செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்
கூரவஜதெயுஸ்ம வா வெண்கலமரக்கா
லாலும்
சண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைக

விக்ரேதுஸ் கிரயம்பண்ணுகிற வியா
பாரிக்கு
வரிஸாணம் அளவு
விசிஷ்யதெ நஹி விசேஷமில்லாதி
ருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமாயிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्बलात् ॥

பரிமாணாவிசெஷெவிஹ்ரதிபிம்பொவிசிஷ்யதெ ।
காம்ஸ்யெயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் ॥ நக

பரிமாணாவிசெஷெ சுவி அளவுச
சியாயிருந்தாலும்

காம்ஸ்யெ வெண்கலத்தில்
ப்ரதிபிம்பெ பிரதிபிம்பமானது

விசிஷ்டாத்வைத விசேஷமாயிருக்கிறதே யதி என்பாயாகில்
தஸ்ய அப்போ [னஞ்
வைஜ்ஞானிகபுத்தியிலும் பிரதிபல

சூஹாவஸ் சிதாபாசன்
வைஷ்ணவ பலத்காரமாக
ஹ்யவஸ்ய வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கீகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கீகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासः प्रतिबिम्बस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासतेसहि ॥

ஔஷ்ஹூவஸ்ய நஸாஹாவஸ்ஹ்ரதிவிம்வஹ்யாவிஸ் ।
விம்வலக்ஷணஹீநஸ்ஸந்விம்வவ ஹ்லாவஸ்தவஸ்ஹி ॥ கூ

ஔஷ்ஹூவஸ்ய ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே
சூஹாவஸ் ஆபாசனெனப்படும்
ப்ரதிவிம்வஸ் பிரதிபிம்பமானதும்
தபாவிஸ் அப்படியே யிருக்கிறது

வஸ் அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
விம்வலக்ஷணஹீநஸ் பிம்பலட்சணஹீனமாகி [லே
விம்வவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போ
ஹ்லாவதே ஹி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

समङ्कत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्याबिंबवद्भासनंविदुः ॥

வஸஜ்ஞகவிகாராஹ்யாவிம்வலக்ஷணஹீநதா ।
ஸ்ஹ்ரதிரூபத்வமேதஸ்யாவிம்வவத் ஹ்லாவநாவிதுஸ் ॥ கூ

ஔஷ்ஹூவஸ்ய சங்க விகாரங் களிஞ்சேல
விம்வலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரசைதன்னியமான பிம்பலட்சணத்தின் ஹீனத்தன்மையையும்
ஸ்ஹ்ரதிரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகாசமான தோற்றம்மாத்திரம்
விம்வவத் பிம்பம்போலே
ஹ்லாவதம் விளங்குதல்
ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
விதுஸ் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ அவன்புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன்புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராதது போல இராவென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

नाहिधीभावभावित्वादाभासोस्तिधियःपृथक् ।
यथामृदल्पमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

நஹிதீலாவலாவிகூவாஉலாவொஷ்டியியவ்யஃக் ।
யதாஉ உஷ்ணு ஜெவொக்கம்தீர வெவுவம்வுஜெஹதஃ ॥ நச

சூலாவஃ சிதாபாசன்
தீலாவலாவிகூவாஜ புத்தியினுடையஇ
ருப்பிஞ்ஞிருக்க யோக்கியனுயிருப்
பியஃ புத்திக்கு [பதால்
வ்யஃக் சேருக
நாஷ்டி ஜீவன்மில்லை
யதா எப்படி
உஷ்ண ஹி கடமானதுமண்ணினுடைய
இருப்பிஞ்ஞிருக்கிறதென்று
அ-கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிறான்.

சுலூ ம வன்ன உன்னுலே சொல்லப்பட்
டவாக்கியமும்திருஷ்டாந்தமும்அ
ப்பமாயிருக்கிறதென்று
உக்ஷ சொல்லுகிறார்
வன்வ இப்படி
வுஜெஹ்டஃ பிரதிபந்தியாக தன்னு
டையதேகத்தைக்காட்டிலும்
யீஃ சுவி புத்தியும் வேறுய்க்காணப்ப
டவில்லையென்று சொன்னுர்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

ஜெஹெஉ தெவிவ்ஹிஷ்ஹுவா ஹ்ரூஃஷ்டி தயாவதி ।
வ்ஹெஷ்ட நுஷ்டிஃஹாவஃஹ்வ வெஷஷ்ட ஈதிவஜதஃ ॥ நரு

ஜெஹிஹ தேகமானது
உஷ்டித சுவி மரித்தாலும்
ஷாஷ்ட்ரக சாத்திரத்தினுல் தேகத்
துக்குவேருய் வாச்னேயோடே கூ
டியிருக்கிற
வ்ஹிஃ புத்தியானது
சுவ்ஷி வொக இருக்கிறதென்று சொ
ல்வையேயானுல்

தயாவதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
வ்ஹெஃ புத்திக்கு
சுஹ்ரூஃ அன்னியனை
விஷாஹஃ சிதாபாசன்
ஷ்ரூதிஷ்ட வேதங்களில் சரீராதிகஞ
க்குள்ளே
ப்ரவெஷஃ பிரவேசித்தானென்று
ஷ்ரூதஃ கேட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதே யல்
லாமல், புத்திக்கப்புறப்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

धीयुक्तश्चप्रवेशश्चेन्नेतरेर्थेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

யீயுக்தஷ்ச ப்ரவெஷஷ்சென்நேதரேர்தேதியஃப்ருதக் ।
ஆத்மாப்ரவேசஸங்கல்ப்யப்ரவிஷ்ட இதிகீயதெ ॥ நகூ

ஜீயஂதூஹ்ய புத்திபேதே சேர்ந்தவ
ஜுக்கு [கிறதேதையென்றால்
வ்யவஹா வைஷ பிரவேசம் சொல்லு
ஈ அப்படிச்சொல்லவில்லை
வைதரெயெ ஜதரோபத்தில்
யியஃ புத்திக்கு

வ்யாக்ருதா வேறான
க்ருதா ஆத்துமாவானவர்
வ்யவஹார பிரவேசத்தைப்பண்ணை
ஸஂகல்ப்ய சங்கற்பித்து
வ்யவிஷ்டோ ஜீவ பிரவேசித்தாரென்று
தீயதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நன்றாய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंविदंसाक्षदेहंमदृतेस्यादितीरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கயஂஜ்ஞிஃவஸாக்ஷதெஹஂஸஃத்ருதெஸ்யாதிதீரணாகஃ।
விதார்யமூர்தஸீமானஂப்ரவிஷ்டஸ்ஸஂஸரத்யயம் ॥ ४५

ஸத்ருதெ என்னை விட்டு
ஸஃ இந்த சகலமான
ஸாக்ஷதெஹ இந்திரியங்களோடே
கூடினதேகம்
கயஂ நு என்னமாய்
ஸ்யாகஸ்தி இருக்கப்போகிறதென்று
கயஂ இவன் [க்தை
மூர்தஸீமாநஂ சிரசின் முடிவானதை

விதார்ய தன்னுடையசந்நிதானமாத்
திரத்தால் பேதித்து
ப்ரவிஷ்டஃ பிரவேசித்தவனாகி
ஸஂஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்ரதாதிச
ஂசாரம்பண்ணுகிறானென்று
ஶ்ருதிஸ்ம சொல்லியிருப்பதால் இவ
ன புத்திக்குவேறென்றறி.

அ-கை. புத்திக்கப்புறபட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குபிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கயஂவ்ருவிஷ்டாঽஸஂஸங்கஶ்செத்ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்யகயஂவத॥ ४५ற

ஸஸஂஸஃ அசங்கரான இந்த ஆத்துமா
கயஂ எப்படி
ப்ரவிஷ்டஃ வைஷ பிரவேசித்தாரென்
று கேட்பாயாகில்

ஸஸஂ அசங்கரான இந்த ஆத்துமா
ஸ்ருஷ்டிஃ வா சிருஷ்டிதான் (விற்கு
கயஂ எப்படிக்கூடும்
வத சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகத்வஂ தயொஸ்துல்யஂவினாஶஶ்சஸமஸ்தயொஃ ॥ ४அ

தயொஃ பிரவேசித்தவனும் அவித்தி
யா பிரதிபிம்பனதையால் இருவரு

க்கும்
மாயிகத்வஂ மாயிதத்துவம்

சமானம் விநாஶம் உ விஜுசமும்
கயோ: அந்தஶசஜீவர்களுக்கு ஸ்ஶ: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवानुविनश्यति ।
विनष्टमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचह्रि ॥

ஸமுத்தாயைஷ பூதேப்ய: தான்யேவானுவிநஶ்யதி ।
விநஷ்டமிதிமைத்ரேய்யையாஜ்ஞவல்க்யஉவாசஹ ॥ கக

ஸமுத்தாய பிரஜ்ஞானகனனை இந்த ஆத்துமா (போது
பூதேப்ய: பூதங்கள் உண்டாகும்
ஸ்ஶ்ரய ஜீவேசுவராபிமானத்தைதா
ன்டே தான்றி
தாநி ஸர்வ அவைகளை யனுசரித்தே
பிரளயத்தில்
அநுவிநஶ்யதி அந்தஅபிமானத்தை
விடுகிற நாசமாகிறார்
யாஜ்ஞவல்க்ய: பாக்ஞபவல்கமகரிஷியா
னவர் (ருட்டு
மைத்ரேயீம் மைத்திரேயின்பொ
விநஷ்டம் ஜீவேசுராநாசத்தை
உவாச ஹ சொன்னரன்றே.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் அத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येवमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்தஹ்ப்ரவிவெசிதஹ: ।
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யேவமஸங்கத்வஸ்யகீர்தநாத் ॥ சம

அயம்.அவிநாஶி இவர் அவினாசி
ஆத்மா ஜீவ ஆத்துமாவென்று மைத்
திரியையிடம்பார்த்து
கூடஸ்தஹ்ப்ரவிவெசிதஹ: ஜீவேசுவரர்
களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்
துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
மாத்ராஸம்ஸர்க ஜீவ அதற்கேது
வென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்
மந்தப்படாதவரென்று
ஏவம் இப்படி
அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமான துசு
ருதியில்
கீர்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவி
நாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावाकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபெதம்வாவகிலஶரீரம்ம்ரியதெநவ: ।
இத்யத்ரநவிமோக்ஷோர்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: ॥ சக

ஜீவாவெதம் ஜீவனுலேவிடப்பட்ட
ஶரீரம வாவ சரீரந்தானே
ந்யதெ கிஞ மரிக்கிறதன்றோ
ஸஃ அந்த ஜீவன்
ந ஜகி மரிக்கிறதில்லை யென்றுசுருதி
சொல்லுகிறதென்றுசொல்வைதீய
யானல் (ம்
சுத அந்தசுருதியிலிருக்கிறவாக்கிய
விரோதமுடன்: ஆமோட்டரீத்யா
சன நிமித்தம் சொல்லவில்லையென்
றறி
கிஞ பின்னேயோவென்றால்
மொகூஹெ அஞ்ஞானதிசையிலிரு
க்கிறதேகாத்தும்புத்தியான ஜீவனு
க்கு அந்தசுருதி லோகாந்தர
மதில் கமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விஜ்ஞியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிர
மத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமென்னில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसाविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்யேதஸாவினாசீதிசேன்னதத் ।
ஸாமானாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ சஉ

ஸஃ அந்த ஜீவன்
விநாஶீ ஜகி யெஞ விஜ்ஞியானால்
சுஹம் விஜ்ஞமன்றியிலிருக்கிற பிர்ம
த்தோடைக்கியமாகும்படிநானே
ப்ரஹ்ம ஜகி பிர்மமென்று
நவுயெுதி அறியக்கூடாதென்றால்

தத் ந அது கூடாது
ஸாமானாதிகரண்யஸ்ய சாமாஜாதி க
ரணத்தினுடைய
பாயாயாம் சுவி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொ
ன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமாஜாதி கரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லி யிரு
க்கிறரென்றால், வார்த்திகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறர்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुन्धियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யொயம்ஸ்தாணுஃபுமானேஷபுந்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாபியேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதெ ॥ சக
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமானாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்வமதோஸ்துதத் ॥ சச

யீ யாதொரு
சுபம் இந்த
ஸ்ரீணஸ்கட்டைகாணப்படுகிறதேதா
னஷ்டம் அந்த
வஸ்தாநு இதுவேயதார்த்தஞானத்தி
ஞ்சேல புருஷனுகிறன்
பூடையியா புருஷனென்கிற புத்தியி
ஞ்சேல
ஸ்ரீணையீ ஸ்ய கட்டைபென்கிற பு
த்திபோலவதுபோல
ப்ரஹ்ம பிரம்மம்
அஸ்மி ஆகி நானென்கிற
யியா புத்தியிஞ்சேல
னஷ்டா இந்த
அஹம் கருத்திருத்துவரூபமான அ
ங்காரா
வ்ருத்தி ரூபி புத்தியும்
நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

மிதரஷ்டி ஸ்ருஷ்டிஜள ஸ்ருதி கைஷ்கர்மி
யகித்தியென்கிற கிரந்தத்திலும்
வனஸ்ய இப்படி
சூஷாமியஸ்ய ஆசாரியாளாசேல
ஷ்டிஸ்ய பிரகாசமாக
ஸ்ரஸ்தித சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆகதி ஆகையிஞ்சேல
ஸாரோபாயிகரணஸ்ய சமாஞ்ஞாதிகர
ணியத்திற்கு
தஸ்ய அந்த
யாயோக்ய பார்தார்த்தமானது
ஸ்யாத் இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லிபிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதாசாமாஞ்திகரண்யம் சொல்லப்பட வில்லேயேயெனில்.

सर्वब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिनैवंनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸவ-ஸ்ரீஹ்ஜிஜ-தாஸாசா-நாயிகரணஸ்ய ।
ஸஹாஸ்ரீஹ்திஜீவெ-நஸாசா-நாயிகரணஸ்யஹி ॥ சரு

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம ஆகி பிரம்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாரோபாயிகரணஸ்ய பாதாசாமாஞ்
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம ஆகி பிரம்மமென்று
ஜீவெந ஜீவனோடே
ஸாரோபாயிகரணஸ்ய பாதாசாமாஞ்திகரண்யமானது
ஸ்யாத் பலிக்கக்கூடும்.

அ-கை. அப்போ விவரணகாரியார் பாதாசாமாஞ்திகரண்யத்தைதிஞ்ல் நிராகரித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वेनिराकृतम् ।
प्रयत्नतोविवरणेकूटस्थस्यविवक्षया ॥

வாசாநாயிகாரணேவுவாசாயஃபூகூபிராகூதி ।
வ்யதிதொவிவரணைகூடஸ்தவிவக்ஷயா ॥ சக

வாசாநாயிகாரணேவு சாமானாதிக
ரண்யத்திற்கு
வாசாயஃபூகூ பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
வ்யதிதஃ பிரயத்தனமாக
பிராகூதஃ தள்ளப்பட்டது

கூடஸ்தேவு கூடத்தை
விவக்ஷயா அகம் பதத்திறகர்த்தமா
கசொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சை
யினாலே பாதாசாமானாதி கண்யத்
தைக்கண்டித்தார்.

அ-கை. அவரபிப்பிராயத்தை விவரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपतां ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्तच ॥

சொதயிதஸ்துவம்வதார்தொயஃகூடஸ்தொப்ரஹ்மரூபதாம் ।
தஸ்யவக்தும்விவரணேததொகதிதரத்தத ॥ சஎ

சொதயிதஃ சோதிக்கப்பட்ட
தூவம்பதார்த்தனை
யஃ யாதொரு (டோ
கூடஸ்தஃ சாட்சியானகூடஸ்தருண்
தஸ்ய அவருக்கு (ருத்தல்
ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயி
வக்தும் சொல்லுவதற்கு

விவரணே விவரணத்தில்
இதரத் உ முக்கியசாமானாதிகரண்
யம்சொல்லியிருக்கிறதுபோல்மற்ற
இடங்களிலும்
தத்ர அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதாசாமானாதி கரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமானாதி கரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிரமத்தோடே கூடத்திருக்கு ஐக்கியமெப்படி யாகும், அதில்கூடத்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासश्चमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தெஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்யஜீவாபாஸஸ்சமஸ்யயா ।
அதிஷ்டானசிதிஸ்ஸைஷாகூடஸ்தொத்ரவிவக்ஷ்யதெ ॥ சஅ

தெஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேதேந்தி
ரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபா
ச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு (ண்டோ
அதிஷ்டானஃ அதிஷ்டானான அறிவு

அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தமென்று
விவக்ஷ்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्ब्रह्मस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।
त्रय्यंतेषुतदब्रह्मस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜகத்³ப்³ரஹ்மஸ்யஸர்வஸ்யயத³தி⁴ஷ்டா²னமீரிதம் ।
த்ரய்யம்தெஷுதத்³ப்³ரஹ்மஸ்யாத்³ப்³ரஹ்மஶப்³த³விவக்ஷிதம் ॥ சகூ

ஸர்வஸ்ய சகலமான
ஜகத³ஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதி⁴ஷ்டா²னம் பத்தியிலுண்டான சை தன்னியமானது
த்ரய்யாம் ருஃசாதிகளாகிய வேதாந்த
ங்களில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்தசைதன்னியமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்³ரஹ்மஶப்³த³விவக்ஷிதம் பிரமமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னதுசரி, அப்படி ஜீவனுக்காரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடத்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।
तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதன்யேஜக³தா³ரோப்யதேயதா³ ।
ததா³ததே³கதே³ஶஸ்யஜீவாபா⁴ஸஸ்யகாகதா² ॥ சுo

ஏதஸ்மிந் இந்த
சைதன்யே னியசைதன்னியத்திலே
ஜகத் ஜகத்தானது (ஜே
யதா எப்போது (தோ
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிற
ததா அப்போ
ததே³கதே³ஶஸ்ய அதில்ஏகதேசனை
ஜீவாபா⁴ஸஸ்யஜீவனெனுதாபாசனுக்கு
கா கூடா ஆரோபிதத்துவ மென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றுகஇருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்காகசொல்லி பிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।
तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜக³த்ததே³கதே³ஶாக்²யஸமாரோப்யஸ்யபே⁴த³தஃ ।
தத்த்வம்பதா³ர்தௌ²பி⁴ன்னௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதேஃ ॥ சுக

ஜகத்தென்ன அகில ஏகதேசமாய்சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்ன இவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தினுடைய

ஹேதுத்தினுலே

தகுவஸ்துவாயுள்ள தத்பதார்த்தமானபிரமமும் துவம்பதார்த்தமான கூடஸ்தரும்

பிரதங்களாக

ஹேதுத்தினுலே

விதேய அறிவுக்கோ வென்றுல்

வஸ்துவாகி ஏதார்த்தத்தினுலே

விதேயம் அறிவுக்கோ வென்றுல்

வஸ்துவாக ஏகத்துவமே இருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்சுக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானரோப உபயதர்மவானுயில்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्भातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கதருத்வாதீந்புத்திதர்மான்ஸ்புர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் ।
தத்பாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் ।

வைஜியர்களுடைய அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான

கருத்துருத்துவ போக்கத்திருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும்

ஸ்புர்த்தி பிரகாசமென்றபேரையுடையதான

சுத்தாத்மாவினுடைய சுவரூபத்தையும்

அன்னியோன்னியாத்தியாசம் பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்னும்

மூன்மை

விளங்குகிறன்

ஆகையினுலே

இந்த சிதாபாசன்

சுத்த ஆரோபனுகவே

ஆகிறன்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कावुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥

बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

கோவுத்திஃகோயமாபாஸஃகோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் ।
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே ॥ ரு

புத்யாதீநாஞ்ஸ்வரூபம்யோவிவினக்திஸதத்ததவித் ।
ஸஏவம்முக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவினிச்சயஃ ॥ ரு

வுத்தியென்பது புத்தியென்பது
கோ யாது
கயா ஸுஹாஸ்மிந் இந்த ஜீவனென்பவன்
கஸ்மிந் யார்
கஸ்மிந் இந்த இடத்தில்
ஆத்மா ஆத்துமா வென்பவர்
கஸ்மிந் யார்
ஜகத் ஜகத்தென்பது
கயா வா எப்படிப்பட்டது
இதி இப்படி
நிர்ணயஸ்ய பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாத்தினால்
தோஷஸ்ய உண்டாகிறமயக்கமே
ஸம்ஸர்கஸ்ய தள்ளத்தக்கதின்
ஸம்ஸார்கமென்று உதிதம் சொல்லப்படுகிறது
யஸ்ய யாதொருவன்
புத்திஜீவாத்மாதி புத்திஜீவன் ஆத்துமாஜகத்துமுதலான வைகளுடைய
ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்தை
விவிநக்தி விவேகத்தால் பிரித்தறிந்திருக்கிறானே
ஸ: அவனே
தத்வஜ்ஞ தத்துஞானியென்றும்
ஸ: ஸவ அவனே
முக்த இதி முக்தனென்றும்
வேதாந்தேஷு வேதாந்தங்களிலே
ஸவம இப்படி
நிச்சிதம் நிச்சயமானது நன்றாய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-தை. இப்படி இருந்துள்ளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

ஸவஞ்சவஸதிபந்தஸ்யாத்கஸ்யேத்யாதிகுதர்கஜாஃ ।
விடம்பநாத்3ருடம்கண்ட்யாஃகண்டநோக்திப்ரகாரதஃ ॥ ருரு

ஸவம உ ஸதி இப்படி யிருந்துள்ளவில்
கஸ்ய ? யாருக்கு
பந்தஸ்ய பந்தமானது
ஆத்யாதி இவைமுதலான
குதர்கஜாஃ குதற்கத்தினாலுண்டான வைகளான
விடம்பநாத் பரிகாசங்களானவை
தம்புநோதிவ்ருகாரதஃ கண்டனமென்கிறபிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
த்ருடம் திருடமாக
கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-தை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடத்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறுப்பிரித்துக் காண்பித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

वृत्तेस्साक्षितयावृत्तिप्रागभावस्यचस्थितः ।
बुभुत्सायास्तथाज्ञोस्मित्याभातज्ञानवस्तुनः ॥
असत्यालंबनत्वेनसत्यस्सर्वजडस्यतु ।
साधकत्वेनचिद्रूपस्सदाप्रेमास्पदत्वतः ॥
आनन्दरूपस्सर्वार्थसाधकत्वेनहेतुना ।
सर्वसंबन्धवत्त्वेनसंपूर्णश्शिवसंज्ञितः ॥

வ்ருத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாவ்ருத்திப்ராகபாவஸ்யசஸ்தி தயாவ்ருத்தியாலுடைய பிராகபாவத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறபடியாலும்

புபுத்ஸாயாஸ்ததாஜ்ஞோஸ்மித்யாபாதஜ்ஞானவஸ்துநஃ ॥ நூசு

ஸுகதுராதுவைநகெநஹதுவ்யவுஜுயவுதஃ ।
வாயகெநநிஶ்சயெவஸ்ஸுகாத்ஸுகதஃ ॥ நூள

ஸுகரூபஸ்சிவஸ்சுயுஷுவாயகெநஹேதுநா ।
ஸவபுஷாவைஸுவகெநஸாவநிணபுரிவஸாஜ்ஞிதஃ ॥ நூஅ

வ்ருத்தேஃ காமாதிவிருத்திகளுக்கு யாதாமொருவர்

ஸாக்ஷிதயா சாட்சியாக

ஸ்திதஃ இருக்கிறபடியாலும்

வ்ருத்தேராபாவஸ்ய யாதொருத்தர் விருத்தியினுடைய பிராகபாவத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறபடியாலும்

புபுத்ஸாயாஃ யாதொருத்தர்தன்னுடைய ஞானத்தாலுகவே அறியவேண்டுமென்று வருகிற விருத்திக்கு சாட்சியாயிருக்கிறபடியாலும்

ததா அப்படி

அஜ்ஞஃ என்னுடைய ஞானமறியாமல்

அஸ்மி ஆகி இருக்கிறேனென்று

ஸுகாதாஜ்ஞாநவஸ்துநஃ விளங்கப்படுகிற அறியாமைக்கும் சாட்சியாக எவரிருக்கிறபடியாலும் அவரே

ஸுகாத்ஸுவைநகெந அசத்தியமான ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாகையால்

ஸுகரூபஃ சத்தியர்

ஸவபுஷா ஸர்வ ஜட்பதார்த்தத்திற்கும்

வாயகெந சாதகரானதால்

ஸிவஸ்சிவஃ சித்துருபர்

வாநிஶ்சயாத்ஸுகதஃ மேலானபிரீதிக்கிருப்பிடரானதால்

ஸதா எப்போதும்

ஸுகரூபஸ்சிவஃ ஆனந்தரூபர்

ஸவபுஷாவைஸுவகெந சர்வ விஷயங்களுக்கு சாதகரான

ஹேதுநா காரணராயிருப்பதாலும்

ஸவபுஷாவைஸுவகெந சர்வாணுச்சூதராயிருப்பதாலும்

ஸர்வகெந எங்கும் நிறைந்தவராயிருக்கிற

ஸிவஸ்சிவஃ சிவனென்று சிவபுராணத்தில் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்.

வி-ம். விருத்தியாதிக்ளுக்கு சாட்சிபா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிக ளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிக ளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்தி போல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்துரூபர், எது சித்துரூபமில்லை யோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபர மானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிக ளோ, சர்வசம்மந்தா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார் த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில் லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्त्वप्रभश्शिवः ॥

ஈதிஸைவபுராணேஷுகூடஸ்தஃப்ரவிவெசிதஃ ।
ஜீவெஸகூாதிரஹிதஃகெவலஸ்த்வப்ரபஸ்ஸிவஃ ॥ ருக

ஈதி இப்படி	ஸ்வப்ரஃ சுயம்பிரகாசரான
ஸைவபுராணேஷு சூதசம்ஹிதா	ஸிவஃ சிவனே
தி சிவபுராணங்களிலே	கூடஸ்தஃ கூடத்தொன்று
ஜீவெஸகூாதிரஹிதஃ ஜீவேசுவரபாவ	ப்ரவிவெசிதஃ நன்றுகபிரித்துச்சொ
மற்றவராயும்	ல்லப்பட்டிருக்கிறார்.
கெவலஃ தனிமையாயிருக்கிறவராயும்	

அ-கை. ஜீவேசுவர்களை கற்பிதாளென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

ஸாயாலாஸெநஜீவெஸௌகரொதீதிஸ்ரூதத்வதஃ ।
ஸாயிகாவெவஜீவெஸௌஸ்வச்சௌதௌகாசகும்ஹவத் ॥ கூ0

ஸாயா மாயையானது	ஸ்ரூதத்வதஃ சுருதியிலே கேட்கப்ப
ஜீவெஸௌ ஜீவேசுவரர்களை	டுகிறபடியால்
கூஹரிவெஸ கரொதி ஈதி மித்தை	ஜீவெஸௌ ஜீவெசுவரர்கள்
யாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று	ஸாயிகௌ வனவ மாயாமாயாள்தானே

அ-கை. அப்படி மாயிகளானால், இவர்கள் தேகாதிகளுக்கு, விலட்சண மாயெப்படி. இருக்கக்கூடுமெனில்.

ஹாஉகூடஹஹஸ அப்பிரகாசமாய் பர
ஜீவகளுக்கு விலட்சணமாயிருக்கிற
காசிகுப்பிபோல

தள அவர்கள்

ஹஹுள சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பாஜீவகளுக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிறமண், லட்சணமே தமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, கடமும், காசிக்குப்பியும் மே தமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத்துக் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்ப தால், ஜீவேசுவராளுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலட்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अज्ञजन्यमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

கூஹஜஹ்யஂஃஇஹாஇஹஹாதுஹ்வாயஹ்வுதுஹ்யிவதுஹ்ள ।
ஸாயிகாவவிஹவஹுவுஸாஉஹ்யுஹ்வாதுஹ்வுஸ்ஹ்வுதாஂஹதுஹ்ள ॥ கூக

கூஹஜஹ்யஂ அன்னத்திலேயுண்டான
உஹஃ மனதானது
இஹாஈ தேகத்தைச்காட்டிலும்
யஉஈ எப்படி
ஹுஹ்வா சுவச்சமோ
தயாவஹவ அப்படியே

தள அவர்கள்
ஸாயிகளஈவிமாயிகாளாயிருந்தாலும்
ஹவஹுஹ்ஹஈ சகலமானதாயிருக்கிற
சுஹுஹ்ஹஈ அன்னியமானஜகத்தைக்
காட்டிலும்
ஹுஹ்வுதாஂ சுவச்சத்துவத்தை
ஹதள அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை, ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமா யிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயி வர்களுக் கெதிரெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्वेनैवप्रकाशनात् ।

ஜிஉஞவெகஹுஹுஸஂஹாவஂஜிகெவெஹவஹுகூஹாஹாஈ ।

ஜிஞுகுஹ ஹவ சைதன்னியத்தினாலே
வுகூஹாஹாஈ விளங்குகிறபடியினாலே
ஜிஉஞவெகஹும ச அறிவுஸ்வரூபமாயி

ருத்தலும்
ஸஂஹாவஂ சம்பவிக்க யோக்கிய
மாயிற்று

அ-கை. சித்தினாலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகாளாயிருக்கிற இவர்களு க்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥

ஹவஹுகூஹு ஹஹஸ்காயாஈஹாயாயாஉஹ்ஹுஹஂஹஹி ॥ கூஉ

ஹவஹுகூஹு ஹஹஸ்தூயாஃ சமஸ்தத்தையு
ம் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான

ஹாயாயாஃ மாயாசக்திக்கு
உஹ்ஹுஹஈ அசாத்தியம்
ந ஹி தான்றாமில்லையன்றோ.

அ-கை இதைபோல கைமுதிகமியாயத்தால் திருடம் பண்ணுகிறார்.

अस्मन्निद्रापिशाचीवेशाचेतनोस्वप्नगोसृजेत् ।
महामायासृजत्येतावित्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

ஸஹஸ்ரநிஷ்டூராவிஜ்வெளளசெதநளஸ்வப்னளவ்யஜெகு ।
உஹாசாயாவ்யஜதெதாவிதுர்யுயம்கிஜதுதெ ॥ சுஉ

ஸஹஸ்ரநி இத்தனம்மிடத்திலிருக்கிற
நிஷ்டூரா கூவி நித்திராசக்திபோல
வெதநள சேதனர்களாயும்
ஸ்வப்னள சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்
கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற
ஜீவெளள ஜீவசுவரர்களை
ஸ்ருஜெகு சிருஷ்டிக்கிறதானால்

உஹாசாயா மகாமாயாசக்தியானது
வதள இவர்களை
வ்யஜதி ஊதி உண்டுபண்ணுகின்றது
ஸுதே இத்தவிஷயத்தில்
தெ உனக்கு
கூர்யுயம் ஆச்சரியம்
கிம் என்ன.

அ-கை. மாயைகெஞ்சுஞ்சுத்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸவ்வஜ்ஞத்வாதிகஞ்செஸெகல்பயித்வாப்ரதர்ஸயெத் ।
தர்மிணங்கல்பயந்த்யாஸ்ஸ்யாத்கோபாரோதர்மகல்பநெ ॥ சுச

ஸஸ்வரெ ஈசுவரனிடத்தில்
ஸவ்வஜ்ஞத்வாதிகஞ்ச சர்வஞ்ஞத்துவம்
முதலான கல்யாண குணங்களை
மாயையானது
கல்பயித்து கற்பித்து
ப்ரதர்ஸயெத் காண்பிக்கிறது
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய
ஈசுவரனை
கல்பயந்த்யாஸ் கற்பித்திருக்கிற மாயை
க்கு (கற்பிப்பதில்
தர்மகல்பநெ அவருக்கேற்றதொழிலே
கோ என்ன
பாரோ பாரம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தெப்யதிஸங்காஸ்யாதிதிசென்மாதிஸங்க்யதாம் ।
கூடஸ்தமாயிகத்வேதுப்ரமாணம்நஹிவித்யதெ ॥ சுஏ

கூடஸ்தகூடிகூடத்தரிடத்திலும்[து
கதன்று
கூடஸ்தம் அதிகமான ஆகேஷபமான
கூடஸ்தாயிகூடத்தர்மாயாகற்
வ்யாச ஜீவி வெச இதுபோலிருக்கட்
பிதமென்பதில்
டுமேனன்றுசொல்வையேயாயானால்
வ்ரோணம் கூ கருதிப்பிரமாணம்
ரகிஸ்யகூடாம அப்படிசங்கிக்கத் தக்
ந விடியதெ ஹி ஒன்றுமில்லையன்றோ

அ-கை. கூடத்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोषयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षवरूपंवस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துக்வாவொஷயந்யுவ்யுவெதாஜ்ராவ்யகலாசவி ।
வஸபக்ஷரூபிவாவஸ்துந்யுநஹஞ்ஞெதுகிஞ்சந ॥ ۳۳۳

வஸகலாம் சகலமான
கூடஸ்த வேதத்
வெதாஜ்ராம் சவி வேதாந்தங்களும்
வஸ்து ஒருவஸ்துண்டேன்று சொல்
சவ்ய இந்தகூடத்தருக்கே
லுகிற
வஸ்துக்வா வஸ்துத்தன்மையை
கூத இந்தவிஷயத்தில்
வொஷயந்தி முறை இடுகின்றன
கிஞ்ந சிறிதேனும்
வஸபக்ஷரூபிவா இவருக்கெதிரியான
ந வஸ்துஞ்ஞ சுருதிகள் சிக்கர.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थविशतीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कंसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ஸ்ருத்யுழ்வி ஸ்ரீகுஷெஸ்நதகுர்வந்தி கிஞ்ந ।
தெந தார்கிகுஸங்கா நாஸ்தகொவவஸரொவத ॥ ۳۳۴
தஸ்மாத்குதர்கஞ்ஸ்யுஜ்யஜ்ஞுஷுஸ்ருதிமாஸ்ரயெத் ।

ஸ்ருத்யர்தம் சுருதிகளுடைய அந்த
தார்கிகஸங்கா நாஸ்தார்க்கிகாளுடைய
ரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
சங்கைக்கு
விஸ்தீகுஷிஸ்ஸ பிரகாசமபண்ணுகிறோம்
கூத இவிடத்தில் [து
தகஸ்தாநு தர்க்கங்களை
கிஞ்ந சிறிதும்
கஸ் வஸ்து ஏன்ன அவசரமிருக்கிற
ந வதி நாம் சொல்லவில்லை
வத சொல்
தெந ஆகையால்
குதர்தம் பண்ணுவதை

நிஷ்கர்மன் முழுமுட்சுவானவன்	ஸ்ருதிம் சுருதியை
வ்ருஜி தள்ளிப்போட்டு	ஸ்ருயெச ஆசிரியிக்கவேண்டியது.

அ கை. முழுமுட்சுக்களைப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதெனில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ஸ்ருதௌ தாமாயாஜீவெஸௌகரோதீதிவ்ரதர்ஸிதம் ॥ சுஅ
ஈக்ஷணாதிப்ரவெசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசகர்தாபவெத் ।
ஜாக்ரதாதிவிமொக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரொஜீவகர்தாகஃ ॥ சுகூ
அஸங்கஎவகூடஸ்தஸ்ஸர்வதாநாஸ்யகஸ்சந ।
பவத்யதிசயஸ்தெநமநஸ்யெவம்விசார்யதாம் ॥ எ0

மாயா தூ மாயையே	ஜீவககர்த்ருகஃ ஜீவனுடைய சிருஷ்டி
ஜீவெஸௌ ஜீவேசுவரர்களே [று	யென்று அறியத்தக்கது.
கரொதி ஜகத்உண்டுபண்ணுகிறதென்	கூடஸ்தம் கூடத்தர்
ஸ்ருதௌ சுருதியிலே [றது	அஸங்கஃ அசங்கமே
ப்ரதர்ஸிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி	ஏவகூடஸ்தஃ எப்போதும்
ஈக்ஷணாதிப்ரவெசாந்தா அதில்பார்	அஸ்ய இவருக்கு
வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள	கஸ்சந ஒருவிதகிருத்தியமான
ஸ்ருஷ்டி சிருஷ்டியானது	அதிசயஃ அதிசயமும்
ஈசுவரனல்பண்ணப்ப	நாஸ்தி இல்லை
ட்டதாக	தெந ஆதையினால்
பவெத் பவிக்கத்தக்கது	மநஸி மனசில்நான் கூடத்தனென்று
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஃ ஜாக்கிரமுத	வை சதா இப்படி
ல் மோட்சம் வரையிலுள்ள	விசார்யதாம் விசாரணைப் பண்ணத்த
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமானது	க்கது

அ-கை கூடத்தர்அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையு மில்லையென்று வேதத்திலெப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबन्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

நநிரொயொநவொதுதிநுவெஹொநவஹாயகஃ ।
நஉஃஊகூஷஊநுவெஉஃகூஉதெஷாவஸஃயஃபுதா ॥ எக

நநிரொயஃ இந்த ஆத்துமாவில் ம
றைப்புமில்லை
நஉத்தீஃ ய யாதொன்று உற்பத்தி
யாகவுமில்லை ணுமில்லை
நவஹஃ ய கட்டுப்பட்டவன் ஓருவ
நஹாயகஃ கர்மங்களைச் செய்கிறசா
தகனுமில்லை
நஉஃஊகூஷஃ முழுட்சுவுமில்லை
நஉஃகூஃ லெவ முக்தனுமில்லை
வஷா இதுவே
வஸஃயஃபுதா ஆதி பரமார்தமாய் உ
ள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதி
ப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्यापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

சுவாஜ்நவஸகம்யந்தம்ஸ்ருதிர்வொதயிதுஂஸதா ।
ஜீவமீஸஂஜகத்யாபிஸமாஸ்ரித்யப்ரவொதயெத் ॥ எஉ

ஸ்ருதிஃ சுருதியானது
சுவாஜ்நவஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெ
ட்டக் கூடாததான
தம் அந்தபிரமத்தை
ஸதா சதாகாலமும்
வொதயிதுஂ போதிப் பதற்கு
ஜீவம் ஜீவனையும்
ஈஸஂ ஈசுவரனையும்
ஜகத்யாபி ஜகத்தையும்
ஸமாஸ்ரித்ய ஆதிரயித்து
ப்ரவொதயெத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர தூலாருந் ததிதியாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்
படுவானேனெனில், தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை, அதை
அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது.

यथायथाभवेत्पुंसांप्युक्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्राक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யதாயதாஹவெத்புஂஸாஂப்யுக்திஃப்ரத்யகாத்மநி ।
ஸாஸைவப்ராக்ரியெஹஸ்யாத்ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ எக

வதாயதா புருஷர்களுக்கு
யதாயதா எவ்வளவு எவ்வளவு
ப்ரத்யகாத்மநி பிரத்தியகாத்துமா
விடத்தில்
யுக்திஃ ஞானமானது
ஸைவ உண்டாகிறதோ
ஸா ஸா ஸவ அவ்வளவு அவ்வளவு
ஸாத்வீ யோக்கியமான

வ்யுத்பத்தி அதிகாரமானது

ஹ்யாஸ ஆதி உண்டாகிறதென்று சூசாயுஷாஷிதம் சுரேசுவராசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஹ இந்த ஆத்துமாவில்

அ-கை. இப்படிசுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றுயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாத்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्रान्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ஶ்ரு-தி தா-த்பர்ய-மகி²லம-பு³த்⁴வா-ப்⁴ராந்ய-தே ஜட³꞉ ।
வி-வேகீ²த்வ-கி²லம்பு³த்⁴வா-திஷ்ட²த்யா-நந்த³வாரியௌ ॥ எச

ஜட3꞉ மூடனானவன்

அகிலம் சமஸ்தமான

ஶ்ருதி தாத்பர்யம் சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை

அபுத்வா அறியாமல்

ப்⁴ராந்யதே மயங்குகிறான்

விவேகீ து விவேகியோ வென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்

வ்யுத்வா அறிந்து [தில்

ஆநந்தவாரியௌ ஆனந்தசமுத்திரத்திலிஷ்டி முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்

அ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्येवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

மா-யா மே-கோ² ஜக³ந்நீ-ரம்வர்ஷ-த்யே-வ யதா²-ததா² ।
சி-தா³காஶஸ்ய நோ ஹானிர்ந வா லாப⁴ இதி ஸ்தி²தி꞉ ॥ எஞ

மாயாமேகோ மாயையாகிற மேகமானது

ஜகந்நீரம் ஜகத்தாகிறவருஷத்தை

யதா எப்படிவருஷிக்கவேண்டுமோ

ததா அப்படி

வர்ஷதி வருஷித்துகொண்டே யிருக்கட்டும்

சிதாகாஶஸ்ய அதனால்சிதாகாசனுயிருக்கிறானெனக்கு (ல்லை

நோ ஹானிர் யாதொரு குறைவுமில்லை

நவா லாப இ யாதொருலாபமுமில்லை

இதி இப்படி

ஸ்திதி꞉ ஞானியினுடையஸ்திதியென்றறியவேண்டியது

அ-கை. இந்தவிசாரத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமெனில்.

इमंकूटस्थधीपंथोऽनुसन्धत्तेनिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

இ-மம்கூ-டஸ்த²தீ⁴பந்தோ²-ऽனுஸந்த⁴த்தே நிரந்தரம் ।
ஸ்வயம்கூ-டஸ்த²ரூபேண தீ³ப்யதே ஸௌ நிரந்தரம் ॥ எக

யஃ யாதொருபுருஷன்	சுவஸ்ய அந்தரிவன்
இயம் இந்த	ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்ததீபத்தை	கூடஸ்தரூபமாகவே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்	நிரந்தரம் எப்போதும்
ஆத்மானம்தியானம்பண்ணி வருகிறோனு	தீபயதி விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

(கூ)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றேறுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை, இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றேறுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை பக்கினியென்றுகிணைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அணுமாசசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைத், கங்காஜலமென்று கிணைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணநாம ஸ்மரித்துமறித்தபின், சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, இவ்வாறு எல்லாஞ் யாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பல காலத்தில்நன்றுப்ப் பல்த்தைக் கொடுப்பதுபோல, பிரமதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிரமத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிரமமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிரமஞானமுங் கூடாதென்று சொன்

ன குருவைப்பார்த்துக் கேட்கிறான் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்றால், அவ்வாறாகாமும் உபாசிக்கிறோம், ஐயா உபாசனையில்உமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்குத்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்றால், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திரு தந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயது, வந்தஞானம் இவன்னிஷைக்காவிட்டாலும், அவனை அதுவிட்டுநழுவாம லிருக்கிறதே, ஸ்வரூபம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனுப் நித்தியதிருப்தியையடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கருத்திருதந்திர ஞானமானஉபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக்கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டாகாரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரித்து முக்தியடைவதேபலம். மிகவும் புத்திமந்தனு யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவணஞ்செய்ய சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோபாசனை சொன்னதேயன்றி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக்குப் பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்குயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னோபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்திலும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்துவயதுபாலனான நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்றார். இந்தஅர்த்தத்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத்தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந்தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமணிமாயநமஃ.

ஸ்ரீராமஜயம்மலயஹரநமஸ்மரவைரிநமஃ.

யுக்தநதீவஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

ஸகலாஸ்ரீலாஸதீதீயுவிதயாரணயஸ நீஸ்வாரள ।
கீயதெயயா நஜீவஹயுவயாவயாவஹாக்ஷவதொஸயா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களே நம்ஸ்காரம்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அனுஷ்டானத்தை யுடையவனும் பிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்திலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசணைகளைக் காண்பிவிக்கிறவரா யிருக்கிற இத்குருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

ஸம்வாதிஹ்ரு ஸவத்ருஹ்ம தத்வொபாஸ்த்யாவிமுச்யதெ ।

ஸம்வாதிஹ்ரு ஸவசம்வாதிபிரமைபோல	னத்தினாலே (கிறது
ஹ்ரு ஹ்ம தத்வொபாஸ்த்யா பிரமத்தியா	விமுச்யதெ மோட்சம் அடையப்படு

அ-கை. அதில்எவ்வண்ணம் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्रुतोपास्तिरनेकधा ॥

உத்தரெதாபநீயெ2தஸ்ரு தொபாஸ்தி ரநெகதா ॥ க

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே	ஸ்ரு தா கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ
உத்தராபநீயெஉத்தரதாபநீயத்தில்	ஸுதஃ ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில்
உபாஸ்திஃ பிரமத்தியானமானது	முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்
அநெகதா அனேகப்பிரகாரமாக	தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தைஇங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

மணிப்ரதீபப்ரபயொர்மணிபுத்த்யாபிதாவதொஃ
மித்யாஜ்ஞாநாவிஸெஷெபிவிஸெஷொ2ர்தகரியாம்ப்ரதி ॥ உ

ஸணிவுஜீவவுலுயொ: ரத்தினதீப
ங்களுடைய பிரபைகளில்
ஸணிவொடயா ரத்தினமென்கிற புத்தி
யிலே
சுஹியாவதொ: ஓடப்பட்ட இருவர்க
ளுக்கும்
தியராஜ்ஞாகாலிலெஷெ சுவி பொய்

யாயிருக்கிற பிரபைகளில்மித்தியா
ஞானம் சமானமானதும்
சுபகிரியாவுகி பிரயோசனத்தை
அடையும்போது
விலெஷ: விசேஷமானது உண்டா
யிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில்
சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்திகத்தில்ச் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்;

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्तितेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥

दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥

नलभ्ययतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मिणेः ॥

தீவொவவாகவ்யாஜ்ஞவுதுதெத துலாவஹ்மி: ।
ஹ
உயஸுதெவாயுயாகுதுதஉஜ்யஷ்டாஉணைஃவுலா ॥ ரு
உலிலெவுலாவயாஉஜ்யஷ்டாஉணிவாஜ்யாஹியாவதொ: ।
வுலாயாஃஉணிவாஜிஹ்வாஜியாஜ்ஞாகாலயொரவி ॥ ச
நயுஹுதெஉணிதீபுவவுலாஃவுதுஹியாவ்தா ।
வுலாயாஃயாவதாவஸுஃயுஹுதெதவஉணிஉபுணைஃ ॥ ரு

சுவவாகவ்ய தாழ்வாரத்தினுடைய
சுஜ்ஞ: உள்ளே
தீவம் விளக்கு
வதுதெ இருக்கிறது
கசுவுலா அந்ததீபத்தின்பிரபை
லஹிம் வெளியில்
உயஸுதெ காணப்படுகிறது
சுபு பிற்பாடு
சுபுதுத இன்னுமொரு
ஆரி வீட்டின்வாசலில்
தஉச அதுபோல

ஃணைஃ ரத்தினத்தினுடைய
வுலாவ பிரபையானது
உய்டா காணப்படுகிறது
உலிலெ வெகுதூரத்தில்
வுலாஉயா இரண்டுபிரபைகளையும்
உய்ஷ்டா பார்த்து
உணிவாயுராத்தனமென்கிறபுத்தியி
லே (கிற
சுஹியாவதொ: ஓடுகிறவர்களாயிருக்
உயொ: சுவி இரண்டுபேர்களுக்கும்
வுலாயாவ பிரபையில்

ணிவ்ஹி ரத்தினமென்கிற புத்தி
யான்து
தியுஜோநா கு பொய்யானஞான
ந்தானே
தீவவ்ரஹா தீபத்தின் பிரபையை
வ்ரகி குறித்து
கூயாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனிலே
ணிஹி ரத்தினமானது
நி ஹ்யுதெ அடையப்படவில்லை
ணிஹி ரத்தினத்தினுடைய
வ்ரஹாயா பிரபையைக்குறித்து
யாவதா ஓடுகிறவனுமில
கூவஸ்ய நிச்சயமாக
ணிஹி ரத்தனம்
ஹ்யுதெ வன்ன அடையவே படுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீவவ்ரஹாணிஹ்ராந்திர்வி-ஸம்வாதிஹ்ரமஸ்ம்ருதஹி ।
ணிவ்ரஹாணிஹ்ராந்திஸ்ஸம்வாதிஹ்ரமஉச்யதெ ॥ ௬

தீ வவ்ரஹாணிஹ்ராந்திஹி தீபப்பிரபை
யில் ரத்தினப்பிராந்தியானது
விஸம்வாதிஹ்ரமஹி விசம்பவாதிபிரமைவ
ஸ்ம்ருதஹி சொல்லப்படுகிறது [ன்று
ணிவ்ரஹா ரத்தினுடைய பிரபையில்
ணிஹ்ராந்திஹி ரத்தினமென்கிற பிரமை
யானது
ஸம்வாதிஹ்ரமஹி சம்வாதிபிரமைவென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பித்து, அனுமானவிஷயத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

बाष्पं धूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्रियदृच्छायालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

வாஷ்பம்-தூமதயாவுத்வாத தத்ராம்காரானுமானதஹ ।
வஹ்நியதிச்சாயாலப்தஸ்ஸஸம்வாதிஹ்ரமொமதஹ ॥ ௭

வாஷ்பா வெம்பாவை [ண்ணி
யதூமதயா புகையென்கிறநிச்சயம்ப
தத்தென்ற அனுமானத்தால்
வுத்வா அறிந்துபோனவனுக்கு
தத்ர அந்தவிடத்தில்
யதிச்சயா தெய்வகதியினாலே
வஹ்நிஹ் அக்கினியானது
லப்தஹ் லபிக்கப்பட்டது
ஸஹ் அது [மை
ஸம்வாதிஹ்ரமஹ் அனுமானசம்வாதிபிர
மகஹ் எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिसंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गंमवाप्नोतिसंवादिभ्रमोमतः ॥

மொஹாவய-ஹகம் மொஹகஸ்கூவிஸ-ஹயெ ।
வஸ்தெராக்ஷ்ய-ஸ-ஜீரஸ்தெ தி ஸவஸ்வாஹிலு தொஸ்ததிः ॥ அ
ஜ்வரெணாவஸ்தநிவா தாலு-ஞ்ய நாராயணம்ஸ்மரந் ।
ம்ரு தஸ்வ-முஸ்வாஸ்தெ தி ஸவஸ்வாஹிலு தொஸ்ததிः ॥கூ

மொஹாவய-ஹகம் கோதாவரி தீர்த்தத்தை
மமொஹகஸ் கங்காதீர்த்தமென்று
ஸகூர எண்ணி [ட்டு
விஸ-ஹயெ பாபட்சயத்தின் பொருட்
வஸ்தெராக்ஷ்ய பிரோட்சித்துக்கொ
ஸ-ஜீம சுத்தியை [ண்டு
ஸுவிஸ்தாகி அடைகிறான்
ஸஃ அதுபோல [ரணம
வஸ்வாஹிலு-ஸ்ரீஃ சாஸ்திரீய சம்வாதிபி
ஸ்ததஂ எனப்படுகிறது
ஜ்வரெண காச்சலாலே

வஸ்திவாதஸ சன்னிபாததோஷத்தை
ஸுவஂ அடைந்த அஜாமீளன்
ஞாஞ்ய மயக்கத்தினாலே
நாராயணம் ஹ்வாநு நாராயணனென்ஸ்
மரித்துகொண்டு
ம்ரு தஃ இறந்தவன்
ஸ்வமரஂ சுவர்க்கத்தை
ஸுவாஸ்தாகி அடைந்தான்
ஸஃ அது
ஸவஸ்வாஹிலு-ஸ்ரீஃ ஒருசம்வாதிபிரமை
ஸ்ததஂ எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரிஎன்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீளரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதைபறியாமல் தன்புத்திராளுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்திபர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூன்றுசம்வாதிபிரமை உதாகரணத்தால். சித்தித்தஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

ப்ரு துக்ஷவ்யா நஸ்ய நவ்ரு தயாஸ்தா ஸ்த்ர வ்யொ சரெ ।
உக்த-ந்யா யெ நவஸ்வாஹிலு ஸ்ரவ்ஸ்தி ஹிகொடிஸிஃ ॥ கஉ

வ்ருத்திவ்யாப்தி பிரத்தியட்சத்திற்கும்
சுத்ரோக்தவ்யாப்தி அனுமானத்திற்கும்
தயா அப்படியே
ஸாஸ்த்ரவ்யாப்தி சாஸ்திரத்திற்கும்
மொஹெ விஷயமாய்

உக்தந்யாயெந சொல்லப்பட்ட நியாய
த்தினாலே [வை
ஸம்வாதிஹ்ருதிசம்வாதிபிரமைகளான
கொடிஸஹ கோடிவிதங்களாக
ஸஜி ஹி இருக்கின்றனவன்றே.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கீகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताः कथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याः कथंवायोषितादयः ॥

சுந்யதாம்ருத்திகாதாருஸிலாஸ்யுர்தேவதாஹ் கதம் ।
சுத்திக்நித்வாதிதியொபாஸ்யாஹ் கதம்வாயொஷிதாதயஹ் ॥ ௪௪

சுந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்
கீகரியா விடில்
ம்ருத்திகாதாருஸிலாஹ் மண். கல். கட்
டை. முதலானவை
தெவதாஹ் உபாசிக்க யோக்கியமான
கதம் எப்படி [தெய்வங்களாக
ஸ்யுஹ் ஆகும்
யொஷிதாதயஹ் ஸ்திரீ-புருஷன், மண்,
வருணன் தேவலோகத்தையும் அ
க்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
சுத்திக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தை
யில் இவர்களையு பாசிக்கும்படி
கதம வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
உபாஸ்யாஹ் இந்தஉபாசனை பலமான
பிர்மலோக பிராப்திதான் என்ன
மாய் வரும்.

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிவிக்கிறார்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंस्म्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞானாத்பலம்யதீப்ஸிதம் ।
காகதாலீயதஸ்யாயம்வாதிப்ரமஉச்யதெ ॥ ௪உ

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞானாத் எதார்த்தம
ன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய
விஞ்ஞானத்தால்
காகதாலீயதஹ் காக்கைஉள் கார்ந்து
பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று
தெய்வகதியான நியாயத்தால்
பலம்ஸ்ப்ஸிதம் இச்சித்த
வஸ்து பலம் (ன்றுண்டோ
உச்யதெ லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
ஸம்யம் அந்தஇதுவே
ஸம்வாதிப்ரமஹ் சம்வாதிபிரமை
உச்யதெ எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜ்ஞானபலமான முக்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथास्यस्वफलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ஸ்வயம்ப்ரமோபிஸம்வாதீயதாஸ்யஸ்வபலப்ரதா ।
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸனாபிததாமுக்திபலப்ரதா ॥ கஙு

ஸம்வாதீ சம்வாதியான து
ஸ்வயம் ப்ரஹ்மி கூவி தான்மயக்கரூபமா
ஞும்
யதா எப்படி
ஸ்வபலம் தன்றுகபலத்தைகொ
டுக்கிறதோ

ததா அப்படி
ப்ரஹ்மோபாஸனா கூவி பிரம
தத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியா
னமும்
முக்திபலப்ரதா மோட்சமாகிற பல
த்தைக் கொடுக்கும்.

அ-கை. இந்தத்தியானம் பிரமத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியா மல்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிரமத்தியானம், நிஷ்பிரயோசன மாயிற்றே. அறியாமல்செ ய்கிறதென்றால், விஷமாயிருக்கிற பிரமலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிரமத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே; அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதா னம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

வேதாந்தேப்யோப்ரஹ்மதத்வமகண்டைகரஸாத்மகம் ।
பரோக்ஷமவகம்யைதத்அஹமஸ்மீத்யுபாஸதே ॥ கச

வேதாந்தங்களினாலே
குருமுகமாய்
அகண்டைக ரசவடிவான
ப்ரஹ்மகூம பிரமஸ்வரூபத்தை

பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
அவகம்ய அறிந்து
ஏதத் இந்தபிரம்மமே
அஹம் கூவி ஆதி நானென்று
உபாஸதே தியானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தபரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्ण्वादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

ப்ரத்யக்வ்யக்திமனுல்லிக்ய்யசாஸ்த்ராத்விஷ்ண்வாதிமூர்திவத் ।
அஸ்திப்ரஹ்மேதிஸாமான்யஜ்ஞானமத்ரபரோக்ஷதீஃ ॥ கரு

ப்ரத்யக்வ்யக்தி பிரத்தியகாத்துமஸ்வரூ
பத்தை
சாஸ்த்ராத் வேதாந்தத்திலேயே

அனுல்லிக்ய விஷயிகரித்து அறியாமல்
அஸ்திப்ரஹ்மேதி கூவி
சாமான்ய ஞானம்

விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமெகு்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।
अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

ஜதுஹ்பூஜாத்யவகதாவபிமூர்திமனுல்லிகன் ।
அக்ஷைஃபரோக்ஷஜ்ஞான்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதெ ॥ ஏஎ

ஜதுஹ்பூஜாத்யவகதா ஏவி சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதையுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும்

அக்ஷைஃ சட்கராதிசகல இந்திரியங்களினாலே

ஈக்ஷ்யம் அந்த மூர்த்தியை

அநுல்லிகன் பிரத்தியட்சமாய்க்காணுதலால்

தத அப்போ

விஷ்ணும் அந்தவிஷ்ணுவை

நபராக்ஷ்யதெ பார்க்கவில்லை

பரோக்ஷஜ்ஞாநீ வன அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசரமில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्ववेदनम् ।
प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதெநபவெந்நாததத்வவெதநம் ।
ப்ரமாணெநைவசாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்தெர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணெந பிரமாணமாயிருக்கிற

சாஸ்த்ரேண வன சாத்திரத்தினாலே

ஸத்யமூர்தெஃ சத்தியமான அந்த விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது

விபாஸநாத் விளங்குகிறபடியால்

பரோக்ஷத்வாபராதெந பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால்

தத்வவெதநம் பிராந்திஞானமாக

ந பவெத் பலிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்.

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्ज्ञानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதா நந்தரூபஸ்ய ஶாஸ்த்ரா ஜ்ஞா நெபி நுல்லிக²ன் ।
ப்ரத்யஞ்சம்ஸாக்ஷிணம் தத்து ப்³ரஹ்மஸாக்ஷா ந்நவீக்ஷ்யதே ॥ கஅ

ஸச்சிதா நந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிரம்மம்
ஶாஸ்த்ரா சாத்தரத்தினாலே
ஜ்ஞா நெ சுவி விளங்கினபோதிலும்
ப்ரத்யஞ்சம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை
ஏவ நுல்லிக²ன் விஷயீகரியாததால்
தத்து அந்த
ப்³ரஹ்ம பிரம்மத்தை
ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக
நவீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லே.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிரம்ஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितत्ज्ञानंतत्त्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தே நைவமார்கே³ணஸச்சிதா நந்தநிஶ்சயாத் ।
பரோக்ஷமபிதத்ஜ்ஞா நந்தத்த்வஜ்ஞா நந்நதூ ப்⁴ரமஃ ॥ ககூ

ஶாஸ்த்ரோக்தே சாத்திரத்தினாலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற
நைவ மார்க்கத்தினாலே தானே
ஸச்சிதா நந்தநிஶ்சயாத் பிரம்மசச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால்
தத்ஜ்ஞா நம் அந்தஞானம்
பரோக்ஷமபி பரோட்சமானாலும்
தத்த்வஜ்ஞா நம் ஏதார்த்தஞானமே தவிர
நது ப்⁴ரமஃ பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்றே.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிரமமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினுலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிரமமென்று, உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிரம்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்³ரஹ்மயத்³யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வே நைவவர்ணி தம் ।
மஹாவாக்யைஸ்ததா²பியேதத்³து³ர்போ³த⁴மவிசாரிணாம் ॥ ச0

யஜி கூவி நீசொல்லுகிறபடி
ஸாஸ்த்ரஷ்ம இந்தசாத்திரங்களில்
உபதேசகை: குருவின்உபதேசமா
னமகாவாக்கியங்களினால
ப்ரஹ்ம பிரம்மானது (கேவ
ப்ரத்யக்ஷ்ம பிரத்தியகாத்துமா வா
வணிஷ்டம வனவ வருணிக்கப்பட்டி

ருக்கிறது
கயா கூவி அப்படி இருந்தாலும்
ஸுவிசாரணை: விசாரணையில்லாத பு
ருஷனுக்கு
வநசக இந்த அபரோட்சஞானம் உ
ண்டாகிறது
உபயோகயம் அசாத்தியமாய்விடும்

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருக்கும். அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசிபாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னிபபிரமாத்து மைக்கிய லட்சணமாயிருக்கும், யாதுகாரணமன்றியி லிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்தியமாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौ नाग्रह्यांनहठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेनविज्ञातुंक्षमतेमंदधीत्वतः ॥

தெஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ நாக்ரஹ்யாந்நஹடாத்புமான் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேநவிஜ்ஞாதும்க்ஷமதேமந்ததீத்வதஃ ॥ உக

தெஹாத்யாத்மவிப்ராந்தள தேகாதிக
ளில்நானென்கிற மயக்கமானது
ஹடாக பலாத்காரமாக
நாஸ்தி நீங்காதையாயிருந்தால்
வநாநு இந்தபுருஷன் [ளவில்

மந்தீ மந்தபுத்தியானதால்
ப்ரஹ்மாத்மேநா பிர்மமேநானென்று
விஜ்ஞாதும் சாட்சாத்காரமாக அறிவ
தற்கு
ந க்ஷமதே சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிகுந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रंसुविज्ञेयंश्रद्धालोश्शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिःपरोक्षाद्वैतबुद्धचनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம்ஸுவிஜ்ஞேயம்ஸ்ரத்தாலோஸ்சாஸ்த்ரதர்சிநஃ।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்திஃபரோக்ஷாத்வைதபுத்தயநுத் ॥

ஸாஸ்த்ர உபதேசம் வேதாந்தசாத்திரத்
தை நன்றாய்ப் பார்த்தவனுயும்
ஸ்ரத்தாலோ சிரத்தையை யுடையவ
னுயு மிருக்கிற இவனுக்கு

ப்ரஹ்மாத்ர பிரமத்தைமாத்திரம்
ஸுவிஜ்ஞேயம் பரோட்சமாய் நன்று
ய் அறியக்கூடும்

சுவரொகூஷிமெஇ தவுஷ்ஜி பிரத்தி
யட்சஅகங்காராதி விஷயம்வரையி
லுள்ள தத்துவஞானமானது

வரொகூஷிமெஇ தவுஷ்ஜு நுஷுபரோ
ட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரம
ஞானத்தை ஓருக்காலும்கெடிக்காது

அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமா யிருக்கிறகூழ் கூட பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடித்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।
சுவரொகூஷ்ஜிஜ்ரவுவுஜிநுவரொகூஷ்ஜுதாம்நுஷுஜு ।

சுவரொகூஜிஜ்ரவுவுஜிஷ் கோவிலில்
பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது
வரொகூஷ்ஜுதாம் பரோட்சமான

தெய்வபுத்தியை
நுஷுஜு கெடிக்கவில்லையென்பது
உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணுமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥
अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।
श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

வுதிஜுஹிஷ்வுவிஷ்ணுஷெகெகொவாவிவுதிவஹுதெ ॥ உக
சுஜுஜுஹொஜுவிஜுவாவொஜொஜுஹாஜுணுஜுஹுஷுதி ।
ஜுஜுஜுஹொஜுவஹவஷுஜுவெஹிகெஷ்வுயிகாஜுதஃ ॥ உச

வுதிஜுஹிஷ்வு பிம்பம்முதலானவை
களில்
விஷ்ணுஷெகெ விஷ்ணுமுதலான தெய்

வமுண்டென்பதில்
கொவா எவன்தான் (ன்
விவுதிவஹுதெ சந்தேகப்படுகிறு

அ-கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறார்களே யென்றால்.

சுஜுஜுஹொஃ சிரத்தையில்லாத வீ
ணர்களுடைய
சுவிஜுவாவஃ அவநம்பிக்கையானது
உதாஹரணம் உதகரிக்கிறதற்கு
சுஹுதி நயோக்கியமாகமாட்டாது

வஷுஜுஜு சமஸ்தமான
வெஹிகெஷ்வு வைதிகங்களிலும்
ஜுஜுஜுஹொஃ வஹவ சிரத்தையுள்ள
வன்தானே
சுயிகாஜுஃ அதிகாரியா யிருப்பதா
லென்றறி.

அ-கை. இதனால் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।
विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमीमांसामपेक्षते ॥

ஸகுரஹவொவதெஸொநவெஸாக்ஷஜ்ஞாநஸ்ய ஹ்யவெக்ஷ ।
விஷ்ணோஸ்து பூர்வதெஸொஹ்யநீஶாஸ்யவஶவெக்ஷதெ ॥ உரு

ஸகுரஸ் ஒரு தடவை
ஸுவொவதெஸொந ஆப்தரான குரு
வினுடைய உபதேசத்தினுலே[னது
வஸாக்ஷாத்காரம் பரோட்சஞானமா
உஹ்யவெக் முமுட்சுவுக்கு உண்டாய்
விடும்

விஷ்ணோஸ்து பூர்வதெஸொ அது எது
போலேனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினு
டைய உபதேசமானது
நீஶாஸ்யவஶ அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு ச
ம்சயமான ஆலோசனையை
அவெக்ஷதெ நி ஹி அபேட்சிக்கவி
ல்லை யன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞான முண்டானுல் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானேனில்.

कर्मोपास्तीविचार्यैतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णेनिर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கர்மொபாஸ்தீவிசார்யைதெ அநுஷ்டெயாவிநிர்ணயாத் ।
வஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணெநிர்ணெதுங்கஃப்ரபுர்நரஃ ॥ உசு

கர்மொபாஸ்தீ கர்மமும்சகுணோபாஸ்
விதாயெஃதெவிசாரிக்கப்படுகிறதும்
எதற்கெனில் [ன்றன

அநுஷ்டானம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடை
ய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்தத்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

வஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணெ வெகுசா
கைகளில் செய்திருக்கிற அத்தங்
களேயெல்லாம் [கு
நிர்ணெதுங் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்

கஃ இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள்
நரஃ மனிதன் [எந்த
ப்ரபுஃ சமர்த்தனுவன்.

அ-கை. ஆனுல்அவைகளே எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेषुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிர்ணீதொயஃகல்பஸூத்ரைர்க்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திகஃ ।
விசாரெணவிநாகர்மஶக்தொநுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா ॥ உள
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமார்ஷக்ரந்தெஷுவர்ணிதம் ।
விசாராக்ஷமமர்த்யாஶ்சதச்ச்ருத்வோபாஸதெகுரோஃ ॥ உஅ

கூஹவசிவிதிர்ஃ ஜப்பினி முதலான வர்களால் செய்ப்பட்ட கற்பங்க ளென்ன, சூத்திரங்களென்ன இ வைகளாலே

ஹ்யதிகே எடுத்து

நிர்ணீதோயஃ நிர்ணயித்த அர்த் தமிருக்கும்போது

தாவதா அவ்வளவாலே

சூஸிகேநம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி

விசாரிணே விசாரணை

விநா அன்னியில்தானே

கர்ம கர்மத்தை

அநுஷ்டானமபணணு வதற்கு

சுலபமாக

ஸமர்த்தனாகிறான்

உபாஸீநா இதுபோலேயே சகுணை பாசனைகளுடைய

அநுஷ்டானமானது

ப்ரஹ்மமந்த்ர பிராம்மமந்திரம் கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்

வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

விசாரணாகுண்டதயா விசாரணை பண் ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்

குருதஃ குருவினிடத்திலிருந்து

தத்பத அந்த சகுணை பாசனை யைக்கேட்டு

உபாஸதே உபாஸனமும்பண்ண க்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத் தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண் டாகும் பொருட்டேயன்றி அனுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென் றபரிகரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
अप्योपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வெதவாக்யாநி நிர்ணேதுமிச்சந்மீமாம்ஸதாம்ஜநஃ ।
அப்யுபதேசமாத்ரேணஹ்யநுஷ்டாநம்ஹிஸம்பவேத் ॥ ௨௯

வெதவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வே தவாக்கியங்களே

நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ண

மீமாம்ஸநம் ஆலோசனைசெய்தல்

இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற

ஜநஃ ஹி புருஷனுக்கும்

அப்யுபதேசமாத்ரேண இவ்விட ருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்

அநுஷ்டானம்

சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திரு ஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்தி ரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्ववेविचारेणविनानृणाम् ।
आप्योपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

ஸ்ரஹ்மாக்ஷாத்ஸ்ரகிவ்வம்விசாரமேணவிநாநஸ்ணாழி ।
சுவ்வொவஜெஸஹாத்ரண நவஸ்லவதிக்ரூலிஸ் ॥ கo

வஸவம் இப்படி
ஸ்ரஹ்மாக்ஷாத்ஸ்ரகிஃ கூ பிரமசா
ட்சாத்காரஞானமும்
விசாரமேண விநா விசாரமன்றியிலே
நஸ்ணாம மனிதர்களுக்கு (தானே

சுவ்வொவஜெஸஹாத்ரண குருஉப
தேச மாத்திரத்தினாலேயே
கூத்லிஸ ஓரிடத்திலும்
நவஸ்லவதி உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

வரொக்ஷஜ்ஞாநஸ்ரஜ்ஜாஸ்ரதிவ்யாதீநெதரஸ் ।
சுவிசாரொவரொக்ஷவ்ருஜ்ஜாநவ்யஸ்ரதிவங்கஃ ॥ நக

கூஸ்ரஜ்ஜா அவநம்பிக்கையானது
வரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானத்
ஸ்ரதிவ்யாதீ தடுக்கிறது (தை
நஇதரகவேறென்றும் தடுக்கவில்லை

கூவரொக்ஷவ்ருஜ்ஜாநவ்ருஸ் அபரோ
ட்சஞானத்திற்கு
சுவிசாரஃ நாமாரெங்கிற விசாரமின்
மையே
ஸ்ரதிவங்கஃ தடையென்றறி

அ-கை. விசாரமேண பண்ணினாலும் அபரோட்சஞான முண்டாகமல்போ னால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

விசாய்யாவ்யாவரொக்ஷ்யேணஸ்ரஹ்மாத்மாநம்நவெத்திசெஸ் ।
சுவரொக்ஷ்யாவஸாநத்வாத்பூயொபூயொவிசாரயெஸ் ॥ கூo

விசாய்ய-ஃ.கூவி அப்படிநர்மாரென்று
விசாரித்தாலும்
கூவரொக்ஷ்யேணசாட்சாத்காரமாக
ஸ்ரஹ்மே பிரமமே
கூத்மாஸ் நாமென்று
நவெத்தி யெஸ அறியாமல்போனே
யானால்

கூவரொக்ஷ்யாவஸாநகூவாஸ் அந்தசா
கூஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோ
ட்சமே முடிவானதால் அப்படிஅ
பரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
பூயஃ பூயஃ அடிக்கடி
விசாரயெஸ விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவரையிலும் ஞா முண்டாகமல்போனால் விசாரம் விணுப்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेतचेत् ।
जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விசாரயன்னாமரணம்நைவாத்மானம்லபேதசேத் ।
ஜந்மாந்தரேலபேதைவப்ரதிபந்தக்ஷயேஸதி ॥ நந

சூரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்
தது அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
நாத்மம் ஆத்துமஞானத்தை
நலபேத நவ வெசெ அடையாமல்
போனானேயானால்

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
வ்ரதிபந்தக்ஷயே வதி பிரதிபந்தம்
க்ஷயித்தஉடன்
நலபேத னவ ஞானத்தைஉறுதிபாய
டைவன்விசாரம்விணைப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வீணைப் போகாதென்கிற அர்த்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத்தினால் அறிந்துகொள்ளலா மெனில்,

इहवामुत्रवाविद्येत्येवंसूत्रकृतोदितम् ।
शृण्वन्तोप्यत्रबहवोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

ஹவாஸுத்ரவாவித்யேத்யேவம்ஸூத்ரகிருதோதிதம் ।
ஸ்ருண்வந்தோப்யத்ரபஹவோயன்னவித்யுரிதிஸ்ருதிः ॥ நந

விதி ஹ ஹவா ஞானமானது பிரதி
பந்தரஹிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்
மத்திலேயே லபிக்கும்
ஸூத்ர வா ஹி பிரதிபந்தமிருந்தால்
மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று
நவ இப்படி
ஸூத்ரகார வேதவியாசரால் சூத்
திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படிருக்கிறது

பஹவ வெகுபேர்கள்
த்ர இந்தஜன்மத்தில்
ஸ்ருண்வந்த சிரவணம் பண்ணி
யிருந்தாலும்
யந் யாதொருஆத்துமாவை
ந விதுः அறிகிறார்களில்லை
இதி இப்படி
ஸ்ருதிः கடவல்லியென்ற சுருதியும்
சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அபரோட்சஞான முண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் ஞானம்வருமென்ற சுருதியையுக்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भएवशयानस्सन्वामदेवोबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेणयद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்பஏவசயானஸ்ஸன்வாமதேவோபுத்தவான் ।
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேணயத்வதத்யயநாதிஷு ॥ நநூ

வாமதேவரிஷிபானவர் மஹர் வன கற்பத்திலேயே ஸயாநர் வரு படித்துக்கொண்டே வதிவ-பூர்வஜன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால் ஜவவை-ஜ்வரு ஞானத்தை அடைந்தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

யதா எப்படி

பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனம்செய்து விட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் சிரமமன்றியல் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலானவைகள்போல இவனுக்கும்ஞானம்வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞானமுண்டாகுமென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्येवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारेपिशनैःकालेनपच्यते ॥

வஹு-வாரமதீதெபியதா நாயாதிசெ்-புநஃ ।
தி நாந்தரெ நதீத்யெவபூர்வாதீதம்ஸ்மரெத்புமான் ॥ ங்ங
காலெநபரிபச்யந்தெ்கிருஷிகர்பாதயோயதா ।
தத்வதாத்மவிசாரெபிஸனைஃகாலெநபச்யதெ ॥ ங்ள

வஹு-வாரம் ஒருகாள்வெகுதடவை

அதீதெ ஸதி அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்

யதா எப்போதுமது

நயாதிசெத் வராமற்போனால்

தி நாந்தரெ மறுநாள்

வ-ந்ருஃ மறுபடி

அதீத்ய ஏவ அத்தியயனம் பண்ணுமல்தானே

வதிவ-பூர்வம் முன் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட வேதத்தை

வ-ந்ருஃ புருஷனானவன்

ஸ்மரெத் தானுகவேஸ்மரிக்கிறான்

கிருஷிகர்பாதயஃ பூதிதாய்கிருஷிபண்ணுகிற வனுக்கு அந்த வருஷத்தில் நெல் விளையாவிட்டாலும்; கிரமத்தில் பலிப்பதுபோலும்;ஸ்திரீபோகம் பண்ணுகிரமத்தில் கருப்பமுண்டாகிறது; இவை முதலானவை

யதா எப்படி

காலெந சிலகாலத்தினாலே [வேர

பரிபச்யந்தெ பரிபாகப்படுகின்றன

தத்வத் அந்தத்திருஷ்டாந்தம்போல

ஆத்மவிசாரஃ ஆத்மவிசாரமும்

ஸனைஃ மெள்ள

காலெந சிலகாலத்தினாலே

பச்யதெ பரிபாகப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகம்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியாள் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेपिविविधःप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्वमित्येतद्वार्तिकेस्म्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत्तद्विबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभावीवावैतथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवाहिदर्शितम् ॥

வாநஃவாநஃவிவாரெவிதிர்வியஃஹ்தீவஸுதஃ ।
நவெத்திதக்வசிதெதுதஆதிஃகெஹஜீரிதிழ் ॥ ஈஅ
கூதஸ்தத்ஜ்ஞாநமிதிதெத்தல்விதங்வபரிக்ஷயாசு ।
சுவாவவிவலூதிதாவாலாவீவாவதஃதெதவா ॥ ஈக

சுயீதவெஹவெஹாயெஃபவ்தவனவநஜுஹ்வுதெ ।
ஹிரண்யநிதிதிஷ்டாந்தாதிதமேவஹிதர்சிதம் ॥ சம

வாநஃ, வாநஃ அடிக்கடி.
விசாரெ கூவி விசாரித்த போதிலும்
திர்வியஃ மூவிதமான
வ்ரதிபந்தம் பிரதிபந்தத்தால்
தத்வம் எதார்த்தத்தை
ந வெத்தி ஊதி அறியவில்லையென்று
வார்த்திகெ வார்த்திகத்தில்
வசநாத் இந்தஅர்த்தமானது
ஹ்யுக்தீ நன்றாய்
ஸுசநாத்திகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தஸ் அந்த
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
கூதஃ ஊதி வெஸ் எதினாலுண்டாகு மெனில் (தால்)
வஸுவசிக்ஷயாசு பிரதிபந்த க்ஷயத்
தஸ் ஹி இந்தஞான மூண்டாகுமன் றோ
சுவாவ சுவி ய இந்தபிரதிபந்தமும்
ஹ்யுக்தஃ வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
ஹாவீ வா பௌஷ்யிபத்பிரதிபந்த மென்றும்
வதபூதெ கூவா வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்சொல்லப்படுகிறது
சுதஃ வஸவ அதினாலேயே
சுயீதவெஹவெஹாயஃபிகூவி வேத மென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளைஅத்தியயனம் பண்ணினவ ளையிருந்தும்
ந ஊஹ்யுதெ மூக்தனைகவில்லை
ஹிரண்யநிதிதிஷ்டாந்தாசு பொன்புதையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்
ஜ்ஞாநவஸ இதைத்தானேசுருதியால் உபதிஷ்டம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्त्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

சுதீதேந தாபி மஹிஷீஸ்நேஹேந ப்ரதிபந்ததஃ ।
பிக்ஷுஸ்தத்வகும் நவேதேதி காதாயாலோகே ப்ரதீயதே ॥ சக

பிக்ஷுஃ சன்னியாசியானவன் [தில்
சுதீதேந பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில்
வைத்தநேகத்தால் வந்த (சன்னி
யாசம் செய்துகொண்டபின்னர்கு
ருவுபதேசத்தால்) பிரம்மத்தியானம்
செய்துகொண்டிருக்கும்சமயத்தில்

தத்வம் தத்துவஞானத்தை
ந வேத ஈதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावदेतस्यप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவதேதஸ்யப்ரதிபந்தஸ்யஸங்க்ஷயாத் ॥ சஉ

குருஃ குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகிதத்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வ
ஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்

தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்
தத்தினுடைய
ஸங்க்ஷயாத் நாசத்தினால்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமானபிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தொவர்தமானோவிஷயாஸக்திலக்ஷணஃ ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யங்குதர்கஸ்சவிபர்யயதுராக்ரஹஃ ॥ சஎ

விஷயாவஷ்டம்பணம் விஷயத்தில் ஆசைப்படுகிறதானலட்சணம்என்று. வ்ருத்தோபஜீவநம் பிரஞ்ஞைத்தோஷணத்தால்மந்தமாயிருக்கிறதுஇரண்டு. கூடஸ்தம் ஒருதர்க்கம்பண்ணுகிறதுஎன்று.

விவயக்யஷ்டாரூபம் விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமானதுநான்கு இந்தநான்கும் வ்ருத்தோபஜீவநம் வர்த்தமானபிரதிபந்தமெனப்படும்

விம். விஷயதோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்ததோஷங்களைமறந்து அதிலாசை புண்டாகிறது, விஷபாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபேய்ந்தாலும் ஜலம் காணமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஜ்ஞாமாந்தியம், சுருதிகுருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானேயுத்தியுண்டாகிறது, குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்தியன்றியில் பாய்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்தநான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஸமாதெ்யஸ்ரவணாதெ்யஸ்ச தத்ரதத்ரோசிதைஃக்ஷயம் ।
நீதெஸ்மின்ப்ரதிவந்தெ்ஒதஸ்ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வமஸ்நுதெ ॥ சச

தத்ரதத்ர அததற்கு
உசிதைஃ யோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஸமாதெ்யஃ சமாதிசாதனங்களாலும்
ஸ்ரவணாதெ்யஃச்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும்
சுஷ்டு இந்த
வ்ருத்திவதெ்ய பிரதிபந்தமானது
க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளளவி
நீதெ புருஷன்நிர்மலமாகிறான் (ல்)
அதஃ ஆகையினாலே
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
ப்ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை
அச்நுதெ அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகாமிவ்ருத்திவம்யவாஃதெவெவஸமீரிதஃ ।
ஏகெநஜந்மநாக்ஷீணொஃபரதஸ்யத்ரிஜந்மபிஃ ॥ சரு

ஆகாமிவ்ருத்திவாம்ய ஆகாமிபிரதிபந்தமானது
வாஃதெவெ வாமதேவரிடத்தில்
ஏகெந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

ஹாதவ்ய பரதருக்கு
கிரஹ்யஹ்மிம் மூன்றுஜன்மங்களாதும்

கூடீணம் ஏற்பித்ததாக
வஸீரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களோ இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மாணிப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மம்ஒன்று, மூன்றுஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநியமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானேவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामर्तिवहुजन्मनि ।
प्रतिवन्धक्षय प्रोक्तोनविचारोप्यनर्थकः ॥

யொஹ்ஷ்டஸ்யகீதாயாமர்திவஹுஜன்மனி ।
ப்ரதிவந்தக்ஷயப்ரோக்தொநவிசாரொப்யநர்தகஃ ॥ சகஈ

யொஹ்ஷ்டஸ்ய யோகபிரஷ்டனை
முமுட்சுவுக்கு
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
கூதீத பேரானவைகளான
வஹுஜன்மனி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிவந்தக்ஷயஃ பிரதிபந்தத்தின் நாசம்
ப்ரோக்தஃ சொல்லப்பட்டது (சம்

விசாரஃ கூடி ஆஞ்விசாரமும்
கூதயந்தீகஃ வீணாய்ப்போய்விடுமேயெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனேஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் சைய்துவந்தது வீணாய்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்போகமாட்டா தென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारतः ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारस्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதான்லோகானாத்மதத்வவிசாரதஃ ।
ஶுசீனாம்ஶ்ரீமதாம்கேஹேஸாபிலாஷோபிஜாயதெ ॥ சள
அதவாயொகினாமேவகுலெபவதிதீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹொப்ரஹ்மதத்வஸ்யவிசாரஸ்தத்திதுர்லபம் ॥ சஅ

கூத்தகவிசாரதஃ ஆத்துமஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம்முதலானமகத்தாயிருக்கிறஅந்தலோகங்களிலுள்ள
புண்ணியகிருதான் லொகான் புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களெலாங்காலம்புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீனாம் பரிசுத்தாளான

ஸ்ரீதாம ஸ்ரீமான்களுடைய
மெஹ வீட்டில்
வராஹாஷ்ட இச்சையோடேவிசா
ரப்பண்ணினமுமுட்சு வந்து
கூஜாயதெ பிறக்கிறான்
கூடவா அல்லாவிடில்
நிஷ்ஷஹ ஆசையற்றமுமுட்சு
ப்ரஹ்மரூபத்தினு
விசாராக விசாரத்தால் டைய

ஜ்ஞாதாம ஞானிகளாயும்
யொகிநா ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யு
டையயோகிகளாயுமிருக்கிற
கூலெ மகான்களுடையகுலத்தில்
ஜவதி ஜன்ம வந்துபிறக்கிறான்
தக ஞானியின்குலந்தில் பிறக்கிற
அந்தஜன்மம்
துர்லபதரம் ஹி துர்லபமன்றே

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिम् ॥

தத்ர தம்புத்திஸம்யொகம்லபதெபௌர்வதைஹிகம் ।
யததெசததொ பூயஸ்தஸ்மாதெதத்திதுர்லபம் ॥ சக
பூர்வாப்யாஸெனதெனைவஹ்ரியதெஹ்யவசொபிஸஃ ।
அநெகஜன்மஸம்ஸித்தஸ்ததொயாதிபராங்கதிம் ॥ ரு

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதைஹிகம் பூர்வதேகசம்மந்
தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யொகம் ஞானயோகத்தை
லபதெ அடைகிறான்

தத: முன்னியையைக்காட்டிலும்
பூயஸ் ச அதிக
யததெ எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
தத் இந்தஜன்மமானது
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றே

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸஃ அவன்
அவஸம் அவசனாலும்
பூர்வாப்பியாசமா
யிருக்கிற
தெந அந்த ஆத்துமானாத்தும
விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதெ பிரவாகத்தில் விழுந்தவ
ன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
அநெகஜன்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜ
ன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால்
ஞானதிசையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாகி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்த மிப்படித்தானேயென்றால், வேறொரு பிரகா சமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।
विचारयेद्यआत्मानंननुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।
விசாரயேத்யஆத்மானம்நநுஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ருக

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோ
கத்திற்குபோக வேண்டுமென்ற இ
ச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த [ண்டு
நிருத்யு இச்சையைமறைத்துக்கொ
ண்டு
யஃ யாதொருத்தன்
ஆத்மானம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயேத் குருசன்னதியில் விசார
ணைபண்ணுகிறானே
அயம் இந்த அந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி ஈ பிர்மத்தை இவி
டத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணுன்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண் டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाःइतिशास्त्रतः ।
ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வேதாந்தவிஜ்ஞானஸுநிஶ்சிதார்தாஃஇதிஶாஸ்த்ரதஃ ।
ப்ரஹ்மலோகேஸகல்பாந்தேப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதே ॥ ருஉ

வேதாந்தவிஜ்ஞானஸுநிஶ்சிதார்தாஃ
வேதாந்தங்களினுலே விஞ்ஞானத்
தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபே
ர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்ற
ஶாஸ்த்ரதஃ சுருதியானுலே
ப்ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில் ப்
போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்கா
ரஞானத்தைஅடைந்தவன் அங்கே
யேயிருந்து
கல்பாந்தே பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸஃ அவனும்
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிப ந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களு க்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதி யைக் காண்பிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।
श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यःइतिश्रुतेः ॥

கெஷாஂசித்து விசாரொவிகஉணாவ்ருதிவய்யுதெ ।
ஶ்ருவணாயாவிவஹுலியெபாநலுஉதிர்ஶுதெஃ ॥ நிந

கெஷாஂசிகு	சிலபேர்களுக்கு
வஃ	அந்த
விசாரஃ கூவி	ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கூடுணா	பாபகர்மத்தினாலே
வ்ருதிவய்யுதெ	தடைப்பட்டிருக்கிற
வஹுலிஃ	வெகுபேர்களினாலே (து
ஶ்ருவணாய கூவி	வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
யஃ	யாதொருஞானமானது
ஹ்ருதி	அடையப்படவில்லை
ஹி	என்று [றது
ஶ்ருதெஃ	சுருதியால்சொல்லப்படுகி

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடித்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானால் சுவேததீபில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானால் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्यादासामग्र्याद्यप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

சுதியுஞ்வுஜ்ஜாத்யாதிஸாமக்ர்யாதிவ்யஸம்ஹவாச் ।
யொவிசாரஂநலுலதெதவ்ரஹ்மாவாஸீ தவொஉநிஶம் ॥ நிச

சுதியுஞ்வுஜ்ஜாத்யாதி	மிகவும் புத்திமந்தமாயிருப்பதினாலேயாவது
ஸாமக்ர்யாதி	வாகுருவும்சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசக்தியில்லாதினாலேயாவது
வ்யஸம்ஹவாச்	தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினாலாவது
யஃ	எந்தபுருஷன்
விசாரஂ	ஆத்துமவிசாரத்தை
நலுலதெ	அடையவில்லையோ
ஸஃ	அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்பிரம்மலட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிஶஂ	சதா
ப்ரஹ்ம	பிரம்மத்தை [யது
உபாஸீத	தியானம்பண்ணவேண்டி

அ-கை. நிற்குணபிரம்மம் குணரகிதமாயிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிர்கு ணவ்ரஹ்மதத்த்வஸ்யநஹ்யுபாஸ்தெரஸம்ஹவஃ ।
ஸகு ணவ்ரஹ்மணீவாத்ரப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்ஹவாச் ॥ நிநி

நிர்கு ணவ்ரஹ்மதத்த்வஸ்ய	நிற்குணபிரம்மதத்வதுவத்திற்கு
உபாஸ்தெஃ	உபாசனையானது
அஸம்ஹவஃ	கூடாதென்கிறது

மி.ஹி இல்லை

வமாணவுஹுணிஇவ அது எப்ப டிபோலவேனில் சகுணபிர்மத்திற் போல

கூத இந்தநிற்குணத்தியானத்திலும்

வுகுயாவுஜுதீஹாஹவாஈ நம்பிக்கை யானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்ப தால்நிற்குணதியானம்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர் மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।
अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

சுவாஜுநவமஶ்ருதஜோவாவுதிதெதஹா ।
சுவாஜுநவமஶ்ருவுவெதநம்பவம்ஹவெஈ ॥ ருசு

சுவாஜுநவமஶ்ரு அந்த பிர்மம்வாக்கு க்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத வஸ்துவானதால்

தீஈ அதை

உவாவுஶ்ரு உபாசிக்கக்கூடாதென்று

ஊதி வெஈ சொல்வையேயயனால்

தஹா அப்போ

சுவாஜுநவமஶ்ருவு வாக்கு மனதிற்கு எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய

வெதநம் ஞானமும்

நஹாஹவிவெஈ சம்பவிக்கபாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयदिवेत्स्यसौ ।
वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாமாதுமொசராராகாரஜிதெவம்யதிவெத்ஸ்யஸௌ ।
வாமாதுமொசராராகாரஜித்யுவாஸீதநோகுதஃ ॥ ருஎ

வாமாதுமொசராராகாரஜீதி வாக்கு முதலானது களுக்கு அவிஷயமென்று

வஎவம் இப்படி விசாரத்தால்

சுஸௌ இந்த பிர்மம்

வெத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்

வாமாதுமொசராராகாரஜீதி வாகா திகளுக்கு விஷயமாகாதென்று

கூகுதஃ என்னத்தினால்

நஉவாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वतोपितत् ।
வமாணக்குஉவாவுக்குமாதுவிவெதுக்குதாவிதஈ ।

உவாவுக்குமாஈ பிர்மம் உபாசிக்கப்படு மானால்

வமாணக்குஉதி சகுணமாம்விடுமே யெனில்

வெதுக்குகுஈ குவி ஞானத்திலும்

கீஈ பிர்மத்துக்குஅந்த சகுணத்துவ முண்டாகும்

அ-கை. லட்சணை விருத்தியானல் பிரமம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகுமேயெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வெத்யஞ்செல்லக்ஷணாவ்ருத்த்யாலக்ஷிதஞ்சமுபாஸ்யதாம் ॥ நி அ

லக்ஷணாவ்ருத்யா லட்சணை விருத்தி
னுலேயே
வெத்யஞ்செல் அறியப்படுமென்று
சொல்வையேயானல்

லக்ஷிதம் அப்படி லட்சாணைவிருத்தி
யால்லட்சணமானபிரமத்தை கண்
முய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।
इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिषिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்ரஹ்மவித்தி தத்தெவத்வஞ்நத்விதஞ்யதுபாஸதெ ।
இதிஸ்ருதெருபாஸ்யத்வம்நிஷித்தம்ப்ரஹ்மணோயதி ॥ நி கூ

யது யாதொன்முனது
இது இதுவென்று
உபாஸதெ உபாசிக்கப் பட்டதோ
தத் அது
ப்ரஹ்ம பிரமமென்று
நத் நீ
வித் அறி

ஸ்ருதெ: இதுநிச்சயமென்றே
ஸ்ருதி இப்படிகேளுபநிஷத்திலே
ப்ரஹ்மணஃ பிரமத்திற்கு
உபாஸ்யத்வ உபாசனையானது
நிஷித்தம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிற
தென்று சொல்வையேயானல்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्यन ।

வித்திதாத்அந்யதெவெதிஸ்ருதெர்வெத்யத்வமஸ்ய ந ।

வித்திதாத் அறியப்பட்டதற்கும்
அந்யத் அறியப்படாததற்கும்
வேறுயிருக்கிறதே பிரமமென்று
இதி இப்படி
ஸ்ருதெ: அந்தசுருதியினுலேயே

சொல்லப்படுவதால்
அஸ்ய இந்தபிரமத்திற்கு
வெத்ய அறியப்படும்தன்மையான
ஞானமும்
ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्येववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதாஸ்ருதெர்வவெத்யஞ்செத்ததாஸ்ருதெர்வபுபாஸ்யதாம் ॥ கூ

யதா அறியப்பட்டதற்கும் அறியப
படாததற்கும் அப்பறபட்டது பிர்
மமென்று எப்படி
ஸ்ருத்யா வெத ஸுருதியால் சொல்லப்

படுகிறதோ
வெத்ய அப்படியே அந்தபிர்ம
ம்அறியப்படுமானல்
ததா அப்படிச்சொல்லுகிற

ஸுஷுப்தாதிஷு சுருதியிஞலேயும் | உபாஸ்யத்வம் தியானம்பண்ணத்தக்கது அ-கை. பிரமத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லையோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

சுவாஸ்துவீவெத்யதாசெத்³உபாஸ்யத்வம்தயாநகிம் ।

வெத்யதா ஞானமானது
சுவாஸ்துவீவெ பரமார்த்தத்தி லில்லை யேயென்றால்

உபாஸ்யத்வம் பிரமத்தியானமும்
தயா அப்படி
கிம்-ந ஏன் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்தியியாப்தி மாத்திரம்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வெத்³யதாசெத்³உபாஸ்யத்வேபிதத்ஸமம் ॥ ச்டுச

வெத்யதா ஞானத்தன்மையானது
வ்ருத்திவ்யாப்தி வெ சு விருத்தியிஞல்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால்

உபாஸ்யத்வேபி பிரமத்தியானத்திலும்
தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யாஉமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிரமத்தியானத்தி லெதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதெ³ப⁴க்திருபாஸ்தௌசேத்கஸ்தேத்³வேஷஸ்தத³ீரய ।

தெ உமக்கு
உபாஸ்ய இந்தபிரமத்தியானத்தில்
ப⁴க்தி²꞉ பக்தி
கா வெசு இவ்வளவெதிஞலென்றால்
தெ உனக்குத்தான்

தெஷ²꞉ இவ்வளவுதுவேஷம்
கஂ எதற்கு
தத் அதைச்
உபாஸ்ய சொல்

அ-கை. நிற்குணதியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योस्यांबहुश्रुतिषुदर्शनात् ॥
उत्तरस्मिंस्तापनीयेशौच्यप्रश्नेथकाठके ।
माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மாநாபா⁴வோநவாச்யோஸ்யாம்ப³ஹுஶ்ருதிஷுத³ர்ஶநாத் ॥
உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயேஶௌச்யப்ரஶ்நேத²காடே² ।
மாண்டூ³க்யாதா³வேஸர்வத்ரநிர்கு³ணோபாஸ்திரீரிதா ॥ ச்டுக

நாநா இந்த பிரமத்தியானத்தில்
பாவோ சுருதிபிரமாணமுமில்லையென்று

வசாயஂ சொல்லத்தக்கதன்று
வெ ஸர்வத்ர அனேகசுருதிகளில்

ஊஹாபோஹகாணப்படுவதால்அதாவது
உத்தரஸ்மிந் தாவதீய உத்தர தா
பனீயஉபநிடத்திலும்
மெலவ்யவ்ரு சைப்பியபிறச்ன
மென்றஉபநிஷத்திலும்
கூடி இன்னும்
கா0கே காடகஉபநிஷத்திலும்

சோண்டுக்யாதிள ய மாண்டூக்கியாதிஉ
பநிஷத்துக்களிலும்
வவர்த்து சகலஉபநிஷத்துக்களிலும்
நிஶ்ரேணிவாஸ்மிந் நிற்குண பிரம்மத்
தியானமானது
ஶாஸ்திரா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன அ-கை. நிற்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्याःपञ्चीकरणईरितः ।
சுஷ்டாநப்ரகாரோஸ்யாஃபஞ்சீகரணஈரிதஃ ।

கூஸ்யாஃ இந்தத்தியானத்தினுடைய
சுஷ்டாநப்ரகாரஃ அனுஷ்டானவி
தியானது
வஞ்சீகரணே பஞ்சீகரணத்தில் சு
ரேசுவராசாரியாளால்
ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாத
னமாகாதெயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥
ஜ்ஞாநஸாத4நமேதச்சேந்நேதிகேநாத்ரவாரிதம் ॥ சூச

வஸ்து இந்தத்தியானமானது
ஜ்ஞாநஸாத4நம் ஞான சாதன
மென்பாயாகில்
ந ஹி இல்லையென்று
கூத்ர இதில்
கேந யாராலே
வாரிதம் தடுக்கப்பட்டது

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிரம்மத்தைஏன் உபாசிக்கவில்லை, நிர்குண
த்தைஏன் உபாசிக்கிறரெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।
पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥
நாநுதிஷ்ட2திகோப்யேததி3தி சேந்மாநுதிஷ்ட2து ।
பூருஷஸ்யாபராதே4நகிமுபாஸ்திஃப்ரதூ3ஷ்யதி ॥ சூருஞ

கஃ கூபி யாரும்
ஏதத் இந்தத்தியானத்தை
ந அநுதிஷ்ட2தி அனுஷ்டானம்பண்
ணவில்லை.
இதி சேத் என்றுசொல்வையாகில்

மாந்-அநுதிஷ்ட2து ஒருவரும்அனுஷ்டா
னம் செய்யவேண்டாம்
பூருஷஸ்ய புருஷனுடைய
அபராதே4ந அதிக்ரத்தை அறியாமை
முதலான அபராத்தினாலே

உவாஹ்யீ பிரமத்தியானமானது
வுஷ்டி தூஷிக்கப்படுமா
கிம் என்ன

அ-கை. அப்படிஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாத்தினல்தி யானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புருத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वैश्यादिकारिणः ।
मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढाःकृषिमुपासताम् ॥

ஊதொவ்யதிஸ்யயஉக்வாஉஞ்ரான்வைஸ்யாதிகாரிணஃ ।
உஹுபாஜவந்ஞுதெஹ்யோதிஉஹுபாகூஷிஉவாஹ்யுதாம் ॥ சுசு

உஹுபாஃ மூடர்கள்
ஊதஃ சுவி எப்படிசகுனத் தியானம்
பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே த
விர இப்போது பலம்கொடாதென்
றுநிணைத்து இந்ததியானத்தைக் கா
ட்டிலும்
சுதிஸ்யயம் சிரேஷ்டமென்று
உக்வா எண்ணி
வஸ்யாதிகாரிணஃ இகலோகசுகத்தை
கொடுக்கிறதான, வசியம்முதலான
தை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ரான்ரு மந்திரங்களை
ஜவந்ஞு ஜபிக்கட்டும்
தெஹ்யஃ அவைகளிலும்
சுதீஉஹுபாஃ நம்பிக்கையில்லாத அதி
மூடர்கள்
கூஷிம் விவசாயத்தை
உவாஹ்யுதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிற்குணதியானத்தைக்கு றித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்து, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपास्तिरर्यते ।
विद्यैक्यात्सर्वशाखार्थान्गुणानत्रोपसंहरेत् ॥
आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்ஞுஉஹுபாஃவுகூதாநிமுணொவாஹ்யீயுதெ ।
விதைக்யாத்ஸவ்சாகார்தான்குணானத்ரோபஸம்ஹரெத் ॥
ஆநந்தாதெவிதெயஸ்யகுணஸங்கஸ்யஸம்ஹ்ருதிஃ ।
ஆநந்தாதயஇத்யஸ்மின்ஸூத்ரேவ்யாஸெநவர்ணிதா ॥ சுஅ

உஹுபாஃ மூடர்கள்
திஷ்ஞுஞு இருக்கட்டும்
வுகூதா பிரகிருதமான
நிமுணொவாஹ்யீ நிற்குண பிரம
தியானமானது
ஸ்யயுதெ இவிடத்தில் முமுட்சுக்
களுக்குறித்தே சொல்ப்படுகிறது

விதெ்கூர்ச நிற்குண பிர்மோபாச
ஞருபவித்தையானது ஒன்றுனதால்
வஷ்ஷுஸாஷ்ஷுரு சகலசுருதி களு
டைய அர்த்தங்களான
மணாரு விதிநிஷேதகுணங்களே
சுத்ர இந்த இடத்தில்
உபஷம்ஹரெச சேர்த்துக்கொள்ள
வேண்டியது
சூநரோடெஃ ஆனந்தம் சத்துசித்து
முதலான

விதெயஷ்ய விதிக்கப் பட்டவைகளா
யிருக்கிற
மணஷம்வஷ்ய குணங்களுடைய கூ
ட்டத்திற்கு
ஷம்ஹ்ரகிஃ சேர்க்கையானது
சூநரோடெயஃஜி ஆனந்தாதிகளென்ற
சுஷ்டி இந்த
ஷஸ்திர சூத்திரத்தில்
வ்யஷெஷ்ட வேதவியாசராலே
வணி்ஸ்தா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்க ளேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

சுஷ்டெர்நிஷெதஸ்ய குணஸம்வஷ்யஸ்ய ஸம்ஹ்ரகிஃ ।
தயாவ்யாஷெநஸுத்ரெஸ்மிந்நுக்தாக்ஷரதியாம்விதி ॥ சுசு

சுஷ்டெர்நாதெஃ ஸ்தூலமில்லை யென்ற
துமுதலான
நிஷெதஸ்ய நிஷேதிக்கப்பட்டவைக
ளான
மணஷம்வஷ்ய குணங்களுடைய
கூட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ரகிஃ சேர்க்கையானது
தயா அப்படியே

வ்யாஷெஷ்ட வேதவியாசராலே
சுக்ஷராயியாம் ஊகி அக்ஷரதியாமெ
ன்றுசொல்லிய
சுஷ்டி இந்த
ஷஸ்திர சூத்திரத்தில்
உக்தா தா சொல்லப்பட்டிருக்கிற த
ன்றே

அ-கை. நிற்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொ
ல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களே வருணிக்கிறது போலே இருக்கிற
தெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्येतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांतु ॥

நிர்கு்ணப்ரஹ்மதகுவஸ்யவித்யாயாம்குணஸம்ஹ்ரகிஃ ।
நயுஜ்யெதெத்யுபாலம்ஹொவ்யாஸம்ப்ரத்யெவமாந்து ॥ ஏ0

நிர்கு்ணப்ரஹ்மதகுவஸ்ய நிற்குண
பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய
வித்யாயா வித்தையில்

குணஸம்ஹ்ரகிஃ விதிநிஷேதங் களு
டையசேர்க்கையானது
நயுஜ்யெக ஊகி கூடாதேயென்ற

உவாஹவ்ரதி வன இப்படிப்பட்ட நிச்சை யானது

வ்யாஹவ்ரதி வன சுருதிசம்மந்தப் படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேத

வியாசரைக்குறித்தே செய்யவே ண்டியது

ஸாம எல்லோர்க்குறித்து

ந க ந இந்தநிச்சைபண்ணுதே

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொருத்துக்கொள்ளவே ண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருந்கிறதேயல்லாமல், சச்சி தானந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुप्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு ஸூர்யாதி மூர்தீனாமனுதாஹ்ருதேஃ ।
அவிருத்³த⁴ம்நிர்கு³ணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா ॥ ஏக

ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு வ்யாஹ்ருதி ஸ்ருதீ நாம சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென் றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளு டைய நாமரூபங்களைச் நிர்குணத்தன்மையானது

அவிருத்³த⁴ம் விரோதிக்கவில்லை

இதி சேத் என்றுசொல்வையானால்

துஷ்யதாம் உன்னுலே எப்போதும்இந்த நிற் குணபிரமத்தைக்குறித்து சந்தே கிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷ்யனுக்கு ஆசீர்வாதம் ப ண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உ பாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவ ரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्वमुपास्यताम् ॥

கு³ணானாலக்ஷகத்வேன ந தத்த்வேனாந்த: ப்ரவேஶனம் ।
இதிசேத³ஸ்த்வேவமேவ ப்³ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் ॥ ஏக

குணங்களை ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களான அவைகள்

தத்துவத்திற்கு உள்ளே

ப்ரவேஶனம் பிரவேசிக்க [கில்

ந தத்த்வேன ஜ்ஞாதி முடியவில்லையென்றுயா னவம் வன இப்படியே பிரவேசிக்கா சுவ்ய இருக்கட்டும் [மல்

குணானாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களானவைக ளுடைய

லக்ஷகத்வம் லட்சணம் பிரமத்திலிரு ப்பதினால்அவைகளுடைய

ப்³ரஹ்மதத்த்வம் பிரமஸ்வரூபத்

உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்க

அ கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமெதனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मत्वलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोऽहमस्मीत्येवमुपासते ॥

ஆநந்தாதிபிரஸ்தூலாதிபிர்ஜ்ஞாத்வா ஆத்மத்வலக்ஷிதஃ ।
அவதண்ட்யைகரஸஸ்ஸோஹமஸ்மீத்யேவமுபாஸதே ॥ எங

ஆநந்தாதிபிஃ ஆனந்தாதி விதிகுணங்களாலும்	அகண்டைகரசமாவஃ அகண்டைகரசமாவஃ அவரே (ண
அஸ்தூலாதிபிஃ ச அஸ்தூலாதிநிஷேதகுணங்களாலும்	அஹம் நானுக
ஆத்ம இத்தனிடத்தில்	அஸ்மி ஆகி இருக்கிறேனென்று
ஆத்மா யாதொரு ஆத்துமா	ஏவம் இப்படி
உக்தஃ சொல்லப்படுகிறோரா	உபாஸிக்கவேண்டியது

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியே யிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषःकइतिचेदुच्यतेशृणु ।
वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

போதோபாஸ்த்யோர்விசேஷஃகஇதிசேதுச்யதேச்ருணு ।
வஸ்துதந்த்ரோபவேத்போதஃகர்த்ருதந்த்ரமுபாஸநம் ॥ எச

போதோபாஸ்த்யோஃ பிரமஞானத்திற்கும்; பிரமதியானத்திற்கும்	வஸ்துதந்த்ரஃ வஸ்துதந்திரம்
விசேஷஃ கஃ விசேஷமென்ன	போதஃ ஞானம்மாம்
இதி சேத் என்றுகேட்பாயாகில்	கர்த்ருதந்த்ரஃ கருத்திருதந்திரம்
உச்யதே ருணு அதற்குசமாதானம்; செல்லுகிறேன்கேள்	உபாஸநம் ஹிவது தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை.. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குவது, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायतेबोधोनिच्छायत्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारेदहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விசாராஜ்ஜாயதெபோதோநிச்சாயத்நநிவர்தயேத் ।
ஸோத்பத்திமாத்ராத்ஸம்ஸாரேதஹத்யகிலஸத்யதாம் ॥
தாவதாகிருதகிருத்யஸ்ஸந்நித்யதிருப்திமுபாகதஃ
ஜீவந்முக்திமநுப்ராப்யப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ எரு

தாவதாகூ தகூ தூஷ்டி தூ தூ வித்ரவாமதி ।
ஜீவந்முக்திர்நவாப்யவ்யாஹதாஸ்ஷயீக்ஷதே ॥ எக

விவாராஸ வொய்3 குருமுகமாய்செய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால், அப்பரதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்

ஜாயதெ உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே எதுவென்றறி

சுநிஷ்டா இந்தஞானமளனக்கு வேண்டாமென்றுமும்

யம் விழித்தவனே ஜாக்கிரம்மேபாலே எவனே இந்தஞானம்

ந நிவதர்யெசு நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,

வொத்தித்ரா சு அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினாலேயே

வாவாரெ கருத்திருத்துவாதி சம்சாரத்திலிருக்கிற

சுவிஷயத்ருஷ்டா சகலமானசத்ரியப்புத்திரையும்

ஒஹதி தூக்கிறது அதிவேகாரியம்

தாவதா அவ்வளவாலே [ப்

கூ தகூ தூ ஷ் வரு கிருதகிருத்தியனு நித்ருஷ்டி நித்தியதிருப்தியை

உவாமதி அடைந்திருக்கிறதினாலே

ஜீவந்முக்தி ஜீவன்முக்திநிலையை

சுநவ்ராவ்ய அடைந்து

வ்யாவ்ருஷ்யா பிரபாப்தகர்மத்தின் சரீரத்தை

ப்ரக்ஷதெ பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

சு-கை. தியானத்திற்கும் எதுவரதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविधिवश्रद्धाकुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्थजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

சூவ்ரொவதெ3ஶம்விஶ்வவ்ருஶ்ரவாஹ்ரவிசாரயந் ।
விஜயெத தூயொரதெநாரதஜ்ஞானிதவ்ருத்திஹி ॥ எஎ

யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபகாஹிசாநவ்ருஜ்ஜாயதெ ।
தாவச்சிந்த்யவஶ்சாத்தயெவாம்ருதியாரயெசு ॥ எஅ

சூவ்ரொவதெ3ஶம் குருவினுடையஉபதேசத்தை

விஶ்வஸ் விசுவாசம்பண்ணி [ஏது

ஶ்ரவாஹ்ம் சிரத்தைபண்ணுகிறதே

சுவிசாரயந் இன்ன மொருவரிடத்திலிதைப்பற்றிவிசாரியாம லிருப்பதேஸ்வரூபம்

சுவிதெயஹ் அன்னியமான

சுநாரதஜ்ஞானிதவ்ருத்திஹி வ்ருத்தியெ நாரதவிருத்திகளிலே கலக்காமலிருக்கிறசாதிவிருத்திகளோடே கூடி

விஜயெச கிரந்திக்கவேண்டியது இது

வேகாரியம்
யாவசு எதுவரையில்
ஜிஜ்ஞாஸோ ரிந்திக்க
வேண்டியதான பிரமமே நானென்
றிறஅபிமானமானது
வூஹ்ய தனக்கு [வதி
ஜாயித உண்டாகிறதோ அதுவே அ

காவசு அதுவரைபிலும் [து
விஜிஜ்ஞ பிரமமேநானென்று சிந்தித்
வஜ்ஜாசு ய பிற்பாடும்
தயா வன அப்படியே
கூர்ஜ்ஜி யாயெசு மரணபரியந்தமு
ம் அதையேதரித்துமுக்தி யடைவ
தே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்தித்ததற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमानोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

வ்ரஹ்மசாரீஹிக்ஷமாணோயுதஸ்ஸம்வர்கவித்யா ।
ஸம்வர்கரூபதாம்சித்தேயாரயித்வாஹ்யபைக்ஷத ॥ எக

ஸம்வர்கவித்யா பிராணனே தியான
ம்செய்கிறவித்தைபோடே
யுதஸ் கூடினவனும்
ஹிக்ஷமாணஸ் பிச்சை யெடுக்கிறவனு
மிருக்கிற
ப்ரஹ்மசாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பி
ராதாரியென்றராஜாவால்பாரென்று
கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்

ஹித்தே சித்தத்தில்
ஸம்வர்கரூபதாம் நான்பிராணனே
ன்றதியானத்தை
யாரயித்வா தரித்திருத்ததால்
சைலைக்ஷத ஹி பிராணனென்று
சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று
சுருதிசொல்லுகிறதன்றே

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योवास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

வாரு ஷஸ்யேச்சயாகர்துமகர்துங்கர்துமன்யதா ।
ஸக்யோவாஸ்திரதோநித்யங்குர்யாத்ப்ரத்யயஸந்ததிம் ॥ அo

உவாஸ்தி தியானமானது
வாரு ஷஸ்ய புருஷனுடைய
இச்சயா தன் இச்சைனுலே
கர்துர் பண்ணுவதற்கும்
அகர்துர் பண்ணாமலிருப்பதற்கும்
அன்யதா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணு
வதற்கும்

ஸக்ய முடியும்
அதஸ் ஆகையினுலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி
பரம்பரையை
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்ததியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை திருஷ்டாந்தமு லமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

வேதாத்யாயீஹ்யப்ரமத்தோऽதீதேஸ்வப்னேபிவாஸிதः ।
ஜபிதாதுஜபத்யேவததாத்யாதாபிவாஸயேத் ॥
விரோவிப்ரத்யயாந்த்யக்த்வானைரந்தர்யேணபாவயன் ।
லபதேவாஸனாவேசாத்ஸ்வப்னாதாவபிபாவனாம் ॥

வெதாயீயூஹ்யப்ரமத்தோऽதீதெஸ்வப்னெஹிவாஸிதः ।
ஜபிதாதுஜபத்யேவததாத்யாதாபிவாஸயெத் ॥ அக
விரொயிப்ரத்யயாந்த்யக்த்வாநைரந்தர்யெணபாவயந் ।
லபதெவாஸநாவெசாத்ஸ்வப்நாதாவபிபாவநாம் ॥ அட

வெதாயீயூ வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன் (ண்டு
அப்ரமத்தோ சாவதானனு யிருத்துகொ
அதீதெ அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஸ்வப்ந சொப்பனத்திலும்
அஹிவாஸிதः ஹி வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறனன்றே
ஜபிதாது ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
ஜபத்யேவ சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறன்
தத்பா அப்படியே (னும்
பாவயெத் தியானம் பண்ணுகிறவனும் தியானம் பண்ணக்காணவேண்டும் நாள்தோறும் அப்படிக்கண்டானே யானால் தியானம்முற்றுபெற்றதாயிற்று

அ-கை. இந்ததியானிக்கி சொப்பனதிகளி லெப்படி தியான முண்டாகுமெனில்-

விரொயிப்ரத்யய விரோதியானது விததன்மையை
த்யக்த்வா விட்டு
நைரந்தர்யெண இடைவிடாமல்
பாவயந் பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கெண்டிருக்கிறவன்
பாவநாம் இந்தபாவனையை
லபதெ அடைகிறன்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கும்போது, நிரந்தரம் பிர்மபாவனெப்படி சித்திக்குமெனில்.

புஞ்ஜானோபினிஜாரப்தமாஸ்தாதிசயதோனிசம் ।
த்யாதுஂசக்தோனஸம்தெஹோவிஷயவ்யஸனீயதா ॥

ஸுஜாதொவி நிஜாரஷ்வாசஷ்வா திஸயதொ நிஸழி ।
யுரதஸுஸகொ நவஸ்தெஹொவிஷயவுவ நீயஸா ॥ அங

நிஜாரஷ்ஷ நிஜமானதன் பிரார்ப்தகர்மத்தை
ஸுஜாநி கவி புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
சூஷாதிஸயதி மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகுதியால்
சுநிஸ்ச சார்வகாலமும்
யுரதஸ்ச தியானம்பண்ணுவதற்கு
ஸுதி சமர்த்தனவன்
வதெஹஸ்ச இதில்சந்தேக மெவ்வளவுமில்லை
யஸ்ய எப்படி.
விஷயவுவ ஸ்திரஸ்திதி இருப்பதோ அப்படிப்போலஇருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

வரவுவுவ நிநீ நாரீவுவ்ரவி ஹ்ருஹகரணி ।
துதெவாவ்வாதய துஸ்தெவரவ மரவாய நழி ॥ அச

வரவுவுவநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
ஹ்ருஹகரணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில்
வுவ்ரா கவி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும்
தகு வரவ மரவாயநம் வவ அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினுண்டானரசத்தையே
சுஸ்தி உள்ளேளப்போதும்
சூஷாதய்தி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓடுகாலி, வீடுமெறந்தா ளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரிய மெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

வரவம்மவ்வாதயந்யாசுவிதொ ஹ்ருஹகரணுதகு ।
கூம்ரிலவெதவிகெ்ததஹவர்தெதெநவவ தநுதெ ॥ அரு

வரவம்மா பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே
வ்வாதயந்யா கவி எப்போதும் சித்தத்தில்எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தகு ஹ்ருஹகரண் அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில்
கூம்ரி லவெதவிகெ அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

சூவாரிதமி வனவ மேலேழுந்தவரி
சையாகவே

வனக்ச இந்தநிதாழில்
வதஷ்டித கூ இருக்குமல்லவா

அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலெழுந்த வரிசையாவ தேதெனில்.

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वन्नकरोत्येवसर्वथा ॥

ஹ்ருஹகூருத்யுவ்யஸநிநீயயாஸம்யக்கரொதிதத் ।
பரவ்யஸநிநீதத்வந்நகரொத்யேவஸர்வதா ॥ அசு

ஹ்ருஹகூருத்யுவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரி
யத்தில்அக்கரை யுள்ளஸ்திரீயான
யஷ்டா எப்படி (வள்
வஷ்ட்க சாமான்களை கொட்டாமல்கி
ந்தாமல்நன்றய்
கரொதி செய்வளோ

தத்வத் அதுபோல
பரவ்யஸநிநீ சாரஸ்திரீயானவள்
தகூ அந்தவிட்டுக்காரியத்தை
நவஷ்டா சர்வவித்திலும்
நகரொதி வன அழுத்தமாயப்ப
டிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதெழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंद्वचानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्ववित्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्नगाचरेत् ॥

வாவாய்வாநைகநிஷ்டொவிலெஷால்லௌகிகமாசரெத் ।
தத்வவித்வவிரொதித்வால்லௌகிகாவ்யுகாசரெத் ॥ அள

வனஉ० இப்படி.
யுகூநிஷ்டஷ்ட சுவி தியானத்தி
லேயேமுக்கிய மானஸ்திரியை யுடை
யவஞ்யிருந்தாலும்
லெஷாக சாரஸ்திரீபோல்லேசாக
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை
சூயரெத செய்வான் (ன்றால்
தத்வவித்வ கூ தத்துவஞானியோவெ

சுவிரொதித்வாத் ஞானத்திற்கு கருமம்விரோதமின்மையால் ஸ்திரீகள் தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தையாய்ச்செய்வதுபோலும்
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை கற்பு டையவள்போலும்
வஷ்ட்க நன்றாய்
சூயரெத ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामयःप्रपञ्चोयमात्मावैततन्यरूपभृत् ।
इतिबोधेविरोधःकोलौकिकव्यवहारिणः ॥

ஸாயாஶக்தவ்யவிலாஸதாரதம்யவிஜ்ஞாநவ்யாஜேந ।
ஜ்ஞாநிலோகவ்யவஹாரிணஃ॥ அஜ

கயா இந்த
ப்ரபஞ்சஃ ஜகத்தானது
ஸாயயா செப்பனம்பேலே மாயா
மயமென்றும்
ஸூத்ரா ஆத்துமா (பமென்றும்
விதத்ரஜ்ஞபயத அறிவுஸ்வரூ

ஜ்ஞா அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
லோக ஞான மிருந்துள்ளளவில்
லௌகிகவ்யவஹாரிணஃ லோகவிவகார
ம் செய்கிறஞானிக்கு
விரோதஃ கூ விரோதம் என்ன இரு
க்கிறது.

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கு
ம் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मज्ञाङ्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्ग्राह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

ஸவேக்ஷதேவ்யவஹ்ருதிர்ந ப்ரபஞ்சஸ்யவஸ்துதாம் ।
நாப்யாத்மஜ்ஞாந்யகிம்த்வேஷாஸாதநாந்யேவகாங்க்ஷதே ॥ அக
மநோவாக்காயதத்க்ராஹ்யபதார்தாஸ்ஸாதநாநிதாந் ।
தத்வவிந்நோபமृத்நாதிவ்யவஹாரோऽஸ்யநோகுதஃ ॥ கூ

வ்யவஹ்ருதிஃ பிரார ப்தகர்மத்தாலு
ண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரபஞ்சஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்துதாம் சத்தியத்துவத்தை
ந அபேக்ஷதே அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஸ்வாத்மஜ்ஞா ஆத்துமாவுக்குஜ

த்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஏஷா இந்தவிவகாரம் [னே
ஸாதநாநி ஸாதனங்களைத் தா
தாம்க்ஷதே அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

மநோவாக்காயதத்க்ராஹ்யபதார்தாஃ
மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளு
க்குவெளியிலிருக்கிற விரகாதி பதா
ர்த்தங்களான சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாதநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்ற
தத்வவிந்ந தத்துவஞானி (னே
தாந் அவைகளை

ந உபம்ருத்நாதி தண்டித்து அடிக்க
மாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹாரஃ விவகாரமானது
கூதஃ என்னத்தினால்
நோ இல்லைகொல்லு ஆகையால் ஞானி
க்குசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி சித்தத்தை யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्नातिचित्तंचेद्ध्यातासौनतुतत्ववित् ।
नबुद्धिमर्दयन्दृष्टोघटतस्त्वस्यवेदिता ॥

உவமுத்நாதிசித்தஞ்செத்யாதாஸௌநதுதத்வவித் ।
நவுத்திமர்தயந்த்ருஷ்டோகடதஸ்த்வஸ்யவேதிதா ॥ சுகூ

சித்தம் சித்தத்தை
சுஹள இந்த விவேகியானவன்
உவமுத்நாதி யெசு நிக்கிரகம்பண்ணு
வனென்று சொல்வையேயாகுல்
யாதா அப்போது அவன் தியாணி
யேதவிர
தத்வவித் அவன்தத்துவஞானியில்லை

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோளனில்.

வடசுகூஸ்ருவெதி தா தசு மண்ணி
னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்
தவமானஐந்துகுணத்தையறிகிறவன்
வெஜ்ஞ புத்தியை
திதுஸ்யநு தண்டித்துக்கொண்டு
ந த்ருஷ்டி பார்க்கவில்லை அப்படி
ஞானிசித்த நிக்கிரகம்செய்யாமல்
தன்ஸ்வரூபத்தைகாண்பனென்றறி

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை அறிந்ததிலேயே ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபிடன மபேட்சையில்லை, பிர்மமப்படி வெளிப்படையா யில்லாத்திலே ஒருதடவை பிர்மம் நானென்று அறிந்து கொண்டி பிர்மஞானத்தில். சித்தபிடனம் வேண்டாமோயெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेसदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸகுத்ப்ரத்யயமாத்ரேணகடஶ்சேத்பாஸதேஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோயமாத்மாகிங்கடவச்சநபாஸதே ॥ கூ

ஸகுத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்
திலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக
பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்
யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா
பாஸதெ யெசு விளங்குமேயாகுல்
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசரூன
கயம் இந்த
ஆத்மா அத்துமாவானர்
கடவத் ஸ கடம்போலாவது
ந பாஸதெ விளங்கமாட்டார
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும், அதில் என்னபி யோசனம், தகாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால், அந்தபுத்தியும் ஏக

னிகமானதால் பிரமத்தினிடத்தில் அடிக்கடிபுத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

வுவுகாமதயாகிந்தெதத்வுஜ்ஜிவுகவெதநம் ।
வுஜ்ஜிரக்ஷணநாமெநுதிவொத்தும்வுடாதிஷு ॥ கூங

வுவுகாமதயா பிரம்மஸ்வபிரகாமாயிருப்பதால்
திந் உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
சித்வுத்தி ததாகாரபுத்தி விருத்தியே
தகவெதநம் தத்துவஞானமானதால்
வுத்தி ய ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
கூணநாமெ ஈகி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்றுசொல்வையேயானால்
வொத்தும் இப்படிச்செய்கிற ஆகேஷபமானது [ளிலும்
வுடாதிஷு கடாதிதுலித ஞானங்கள
தமெ சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टेनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

வுடாதௌநிஸ்சிதெவுத்திர்நஸ்யத்யேவயதாவுடஃ ।
இவ்வுஷ்டநெதுந்தாமகுஇதிவெத்ஸமாதநி ॥ கூச

வுடாதௌ கடாதியானது
நிஸ்சிதெ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்தாலும்
வுத்தி அந்தபுத்தியானது
நஸ்யதி வுவ நசித்தேப்போகிறது
யயா பிரகாரம் எப்போ
வுடம் கடத்தை
நெதும் கைப்பிடித்தற்கு
இஷ்டம் இஷ்டமோ
தகா அப்போ
மகும் இதி வொவு அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்றுசொல்வையேயானால்
சுத்தி அப்படி ஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

அ கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाद्धचातुंशक्नोत्येवहितत्ववित् ॥

நிஸ்சித்யவகுதாத்மாநம்யதாபெக்ஷாததெவதம் ।
வக்தும்உத்தும்தயாயுத்தும்மகுதெவஹித தத்துவிஸ் ॥ கூரு

ஈகூவீஜ தத்துவஞானியானவன்
வகூஜ ஒருதடவை
ஆத்மம் ஆத்துமாவை
நிஶ்சிதீ நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத்
திக்காரமாயிருப்பதால்
யதா எப்போது
சுவிகஜா இவனுக்கேபட்சைபோ
கதா வஜ அப்படியே
தீப அந்தஆத்துமாவை
வக்தும் சொல்லுவதற்கும்
சிந்தும் எண்ணுவதற்கும்
தாதா அப்படியே
ஜ்ஞாதும் தியானம் பண்ணுவதற்கும்
ஸஜ்ஜதிஜனவஹிசக்தனஜிறனன்றே.

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து லோ
கவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्वचायन्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உவாஸகஇவத்யாயந்லௌகிகம்விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸாத்யானாத்விஸ்மிருதிர்நதுவேதனாத் ॥ ஈகூ

உவாஸகஃ ஜவ தியானம்மண்ணுகிற
வன் போல
யத்யபி ஞானியும் தியானம்பண்ணி
க்கொண்டு
லௌகிகம் லோகநடத்தையை
விஸ்மரேத் யதி மறக்கட்டு மென்றால்
விஸ்மரத்வ ஏவ அப்படிமறந்தாலும்
ஸாத்யா அந்த (மறக்கட்டும்
ஸ்ம்ருதிர் மறதியானது
ந்யாதீஈ ந தியானத்தினாலேயே உ
ண்டானதேதவிர (தன்று
வேதனாத் ந ஞானத்தினாலுண்டான

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेषुडिंडिमः ॥

ந்யாநம்த்வைச்சிகமேதஸ்யவேதனான்முக்திஸித்திதஃ ।
ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யமிதிசாஸ்த்ரேஷுடிண்டிமஃ ॥ ஈகூள

ஸதஸ்ய இந்தஞானிக்கு
யத்யபி ந ஜீவன்முக்திக்குசாதன
மாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில்
ஹ்யஸ்திகா இச்சையுண்டானால் அ
தைசெய்யட்டும்
வேதாந்தாத் ஞானத்தினாலேயே
முக்திஸித்திதஃ முக்திசித்தித் திருப்ப
தால் தியானமவசியமில்லை
ஜ்ஞாநாதேவ ஞானத்தினாலேயே
கைவல்யம் ஆகி மொட்சமென்று
ஸாஸ்த்ரேஷு வேதாந்தசாஸ்திரங்
டிண்டிமஃ முரசடிக்கிறது (களில்

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிறனென்றும்,
மோட்சத்திற்கு பிரமத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேறே வழியில்லையென்றும்

பிர்மத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிருனென்றும் இப்ப டிபெல்லாம் சுருதிகள் கோவஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கிகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளி யில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्तेतदावहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

த த்ஷ வித்ய தி நத்யா யெ த் ஷ வ தெ த் ஷ த தா வஹிஃ ।
ஷ வ த த் தா வஷ் வெ தா யாம் கொ வா யொ ஷ் ஷ வ த் தெ ந ॥

தகூவிஷ பிர்மஞானியானவன்
நத்யாயெஷ யதி தியானம்பண்ணும்
ற்போனுனேயானால்
தஷா அப்போ
வஹிஃ காரணங்கள்வெளியில்
வ்வதெத்த பிரவர்த்திக்குமேயெ
னில்

ஷயம் இந்தஞானியின்காரணங்கள்
ஷவெந சுகமாக (கட்டும்
வ்வதத்தா வெளியில் பிரவர்த்திக்
ஷய் வ்வதத்தெ இந்த காரணங்க
ளுடைய பிரவிருத்தியில்
வாயஃ கூ ஞானிக்கு என்னகெடுதி
இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।
சுதிவ்வஷ்மஹ் ஜதி வெச அப்போ
அதிபிரசங்கம்வருமென்றுவ்

சுதிவ்வஷ்மஹ் ஜதி வெச அப்போ (ச்
வ்வஷ்ம பிரசங்கமின்னதென்பதை
ரஷ்ரய சொல்

சு-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

வ்வஷ்மொ வியிஷாஷ்ரஂ வெஷ தத்தகவிஷ்ம்வ்ரதி ॥ கூகூ

வ்வஷ்மஃ பிரசங்மென்பது
வியிஷாஷ்ரஂ வெச விதியைச்சொல்
லுகிறசாத்திரமென்பாயகில்

கிச அது (க்குறித்து
கூகவிஷ்ம்வ்ரதி தத்துவ ஞானியை
ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின் ஜ யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैवचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

வணபுரூஉவயொவஹராஹிசாநெயவயுவிஜுதெ ।
தவெயுவசநிஷெயாபுவியயவகயுசுவி ॥ கo o

யவயு யாதொருபுருஷனுக்கு	தவயு வனவ உ அவனுக்கே
வணபுரூஉவியா வர்ணாஶ்ரமாதீ பி	நிவிஷ்டாநி உ நிர்ணயத்தங்களும்
ராமணத்திவருணமும் பிரமச்சரியா	ஸகலமான
தி ஆஶ்ரமமும்வயதும் இந்ததேகா	வியயம் சுவி விதிகளும் சொல்லி யி
வஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்	ருக்கிறது
விடுவிக் இருக்கிறதோ	

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால், அவனுக்கும் வருணாசிரமாதி அபிமானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहमायश्चापरिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्याविनिश्चयः ॥

வணபுரூஉயொஹெஹாயயாவரிகுவ்வி தாஃ ।
நாதுநொவொயாஶுவஹெயுதெவாதவயுவிநிஶ்சயஃ ॥ கo க

வணபுரூஉயஃ வருணாசிரமம் மு	வொயாஶுவஹயு அறிவுஸ்வரூபனு
தலானவை	சுசுநஃ ஆத்துமாவுக்கு (ன
தெஹெ ஸ்தூலதேகத்தில்	நு ஹி இல்லையென்று
சாயயா மாயையால்	வனவ இப்படி
வரிகுவ்வி தாஃ கற்பிக்கப்பட்டிருக்	தவயு அந்தஞானியினுடைய
கின்றன	விநிஶ்சயஃ நிச்சயமென்றறி

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது அவனுக்குவிதியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் விதியைச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெரிவிப்பதற்காக இரண்டுசுருதிகளால் ஞானிக்கு விதிநிஷேத மில்லையென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरातुवा ।
हृदयेनास्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्मेणनतस्यार्थस्तस्यार्थोस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

ஸமாயிமதகர்மாணிமாகரோதுகராதுவா ।
ஹ்ருதயெநாஸ்தஸர்வாஸ்தோமுக்தஏவோத்தமாஶயஃ ॥ கo உ
நைஷ்கர்மேணநதஸ்யார்தஸ்தஸ்யார்தோஸ்திநகர்மபிஃ ।
நஸமாதானஜப்யாப்யாம்யஸ்யநிர்வாஸனம்மனஃ ॥ கo ங

ஸமாயிம் சமாதியைத்தான்பண்ணட்
கூடி அல்லது [டும்
கூணி கரொதி கர்மங்களைத்தா
ன்பண்ணட்டும்அல்லதுஇரண்டை
யும்பண்ணட்டும்
ரசுமிரதி வா அல்லது இரண்டை
யும் பண்ணமலிருக்கட்டும்
ஹுதெயந சுகவஹுஸ் சிருதய
த்திலுள்ளபசகலமான ஆசைகளை
யும் விட்டிருக்கிறவனை
உத்தமயம் உத்தமமான அபிப்பிரா
யத்தை உடையவனை
ஜீவந்முக்தன் ஜீவன்முக்தன்தா
னே (யாகத்தினும்
கெரூஹெரூண கர்மத்தின் பரித்தி

தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
கூயம் பிரயோசனம்
ந இல்லை
கூகர்மங்களினாலேயும்
தஸ்ய அவனுக்கு
கூயம் பிரயோசனம்
நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை
ஸமாயாநஜபாதிபிர்வா சமாதிபண்ணு
வதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிர
ந இல்லை (யோசனம்
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
ஏந மனதானது
நிவாஸம் மழைபேய்ந்து ஓய்ந்த
மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிற
தென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பணபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்று போனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:தை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வ
ஷ்டாரிடத்தில் புரோதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சிய
பாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில்கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும்
தூர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவா
தம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனை
யும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகதாதை வரு
ஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில்சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும்
விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிறவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில்
சம்காரிக்கிறவாசனையும், மகேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனைய
ம், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானி
களிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திரு
ஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைகளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறதேயதவிர, அ
ப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिदृजालंहिमायिकम् ।
इत्यच्छलनिर्णीतेःकुतोमनसिवासना ॥

ஆதாZஸ்ஸமஸ்ததொZந்ய்ஸ்யாதிதஜாலாஹிமாயிகம் ।
இத்யச்சலநிர்ணீதெஃகுதொZமஸிவாஸநா ॥ கo சு

ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
சுவயம் அசங்கன்
தஸ்ய அவருக்கு
சர்வ அண்ணியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலம் போலே
வர்த்ததே இருக்கிறதன்றோ
இதி இப்படி (ணையமுள்ளவனுக்கு
சுவயமலங்நிர்மித அசைவற்ற நிரு
மதி மனதிலே
ஸ்தித எதினால்
வாஸ்தவ வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அசிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

வவம்நாஸ்திப்ரஸங்கோபிகுதோஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோயஸ்யதஸ்யைவசக்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ கஎ

வவம் இப்படி
விதிசாத்ரமே விதியுண்டோ
ஸ்ருதி வேதம்
அஜ்ஞ அறியாமை
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜந நிஷேதமான
ஸ்தாத் எதினுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க சங்கிக்கத்தக்கது
வவ அவனுக்குதானே
அதிப்ரஸஞ்ஜந நிஷேதம் சொல்ல
ப்பட்டிருக்கிறதாக
ஸம்பத்யதே

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेसमेसति॥

வித்யபாவான்நபாலஸ்யத்ருச்யதேதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோஅதிப்ரஸங்கோஸ்யவித்யபாவேசமேஸதி॥ கஅசு

சந்தியாவந்தனம்முத
லானயாதொருவிதியில்லாத்தினால்
குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜந பிராயச்சித்த ரூப
மானநிஷேதமானதும்
ந த்ருச்யதே காணப்படவில்லையெ
ன்றுசொன்னால்
ஸ்ருதி இந்திரஞானிக்கும்
வித்யபாவ விதியின்மையானது
ஸமே ஸமமாயிருக்கும் பட்ச
த்தில்
கஸ்மாத்என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்கோ அதிபிரசங்கம்
ஸ்யாத இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்ப
துபோல, ஞானிக்கு அறியாமை யில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படி
சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वेत्तिबालश्चेत्सर्ववेक्तृचेवतत्ववित् ।

நகிஞ்சிவெத்திவா லுஸ்ரீதவ-ஃவெத்ருவ தத்துவவிசு ।

வாலஃ குழந்தையானது	தத்துவஞானி
கிஞ்சிசு சிறிதும்	வவ-ஃ ஈசன்பேலசர்வத்தையும்
நவெத்தி வெஇசு அறியாம லிருக்கிற	வெத்தி னவ அறிந்தேயிருக்கிறான்
தன்மேபென்றால்	

அ-கை. பின்னே விதிநிஷேதமரியாதை யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

அலுப்ஜ்ஞஸ்யைவவிதியயஸ்ஸர்வேஸ்யுர்நான்யயோர்த்வயோஃ॥ கரச

கூலுப்ஜ்ஞவ்யவ்னவ சொற்பம்தெறிந்த	வ்யுஃ இருக்கின்றன
வவெஃ சகல (வனுக்குத்தானே	கூநியோஃ வியோஃ மற்ற இருவர்க
வியயஃ விதிகளும்	நஇல்லை (ளுக்கும்

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போலயாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரக மிருக்கிறதேதா, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्ययस्यासौतत्ववित्ततः ।
तन्नशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

ஸாவாநுக்ரஹஸாமர்த்யயஸ்யாஸௌதத்த்வவித்ததஃ ।
தந்நஸாவாதீஸாமர்த்யங்ஃபலம்ஸ்யாத்தபஸோயதஃ ॥ கரஅ

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு	ஸாவாநுக்ரஹஸாமர்த்தியஃ சாபானுக்கிரக சாமர்தியமானது
ஸாவாநுக்ரஹஸாமர்த்யஃ யஃ சா பானுக்கிரகம்முதலான சாமர்த்திய	யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
சித்தி இருக்கிறதோதா	தவஸஃ தபசினுடைய
கூவள அந்தஇவனே	வலா வ்யாச பலமாயிருக்கிறதோதா
தகூவவிச தத்துவஞானியென்றால்	தச நி அதினால் ஞானிக்கு சாபா னுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட் டிருக்கிறதேதனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாதெரபிஸாமர்த்யந்த்ருச்யதெதபஸொவலாத் ।

வ்யாஸாதிஃ கவி வியாசர் முதலா னவர்களுக்கும் (தியமானது	தவஸஃ தபசினுடைய
ஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்	வலாச பலத்தினாலே
	வலம் வ்யாச பலித்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிரமத்தை அறியச்சொல்லி யிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஸாவாதிகாரணாத்து தபோஜ்ஞானஸ்யகாரணம் ॥ கஅக

ஜ்ஞானஸ்ய ஞானத்திற்குக்	ஸாவாதிகாரணாத் சாபானுக்கிரகசா
காரணம் காரணமான	மர்த்தியத்திற்குகாரணமாய்
தபஃ தபசானது கருத்திருத்துவகர	ஸ்யாத் தபசிற்குவேறென்றறி
மபதிருத்துவரூபமான		

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

அயம்யஸ்யாஸ்தி தஸ்யைவஸாமர்த்யஜ்ஞானயோர்ஜனிஃ ।
ஏகைகஞ்து தபஃகுர்வந்ஏகைகமுலபதேபலம் ॥ ககஅ

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு	ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் வி
அயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்த	தைத்தவன்போல [கை
தாபோல இரண்டுவிதமான	தபஃ தான் ஒவ்வொருவிதமான தப
ஸ்யாத் தபசுமிருக்கிறதோ	ஸ்துகரு செய்தவன்
தஸ்ய ஏஷ அவனுக்கே	ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே
ஸாமர்த்யஜ்ஞானயோஃ இந்த சாமர்த்	பலம் பிரயோசனமாக
தியமும்பிரமஞானமும்	லபதே அடைவன்
ஜனிஃ உண்டாயிருக்கும்	

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்யஹீனோநிந்த்யஸ்சேத்யதிபிர்விதிவர்ஜிதஃ ।
நிந்த்யந்தேயதயோப்யன்யைரநிசம்போகலம்படைஃ ॥ ககக

விதிவர்ஜிதஃ விதிநிஷேதமற்றவராயும்	யதிபிஃ சன்னியாசிகளினால்
ஸாமர்த்யஹீனஃ சாபானுக்கிரகசாமர்	நிந்த்யஃ வெகு நிந்திக்கப்படுவிரென்பது
த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறீர்	சொல் வையேயானால்

யதயஃ கவி அந்தசன்னியாசிகளும்
கமிதரஃ அண்ணியர்களாய்
ஹாமஜம்வமிடஃ போகத்திலழந்தி
ணவர்களான கர்பிகளாலே
கூதிஸ சதாகாலமும்
நீடியே நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளே காரணர்த்தமாய் கெக்கிறார்களே யெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्यद्येतेभोगतृष्णया ।
अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

ஹிக்ஷாவஸ்த்ராதிரக்ஷேயுர்யத்யேதேபோகதிருஷ்ணயே ।
அஹோயதித்வமேதேஷாம்வைராக்யபரமந்தரம் ॥ ககஉ

ஹிக்ஷாவஸ்த்ராதி இந்தசன்னியாசிகள் பாமராளுடைய நிந்தையால் வஸ்திரம் முதலானதை
போகதிருப்தியின் பொருட்டு
ரக்ஷேயுர்யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தியமென்பாயாகில்
யதித்வம் இந்தசன்னியாசிகளுடைய
வைராக்யம் வைராக்கியத்தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான
அஹோ ஆச்சரியம்

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமராளுடைய நிந்தையால் ஆனியில்லையேயெனில்.

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।
देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வர்ணாஸ்ரமபராந்மூடாநிந்தந்த்வித்யுச்யதேயதி ।
தேஹாத்மதயோபுத்தம்நிந்தந்த்வாஸ்ரவணவாஸிநஃ ॥ ககஊ

வர்ணாஸ்ரமபரா மூடாளானவர்களாயிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை
நிந்தந்த்வம் நிந்திக்கட்டுமென்று
உச்யதே யதி சொல்வையேயானால்
தேஹாத்மதயஃ தேகாத்துமபுத்தியோடேகூடினவர்களாயுமிருக்கிற
சன்னியாசிகள்
புத்தம் ஞானியை
நிந்தந்த்வம் நிந்திக்கட்டும்

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிசகுதமேதெனில்.

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।
ज्ञानेनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

தஇத்தம்தத்த்வவிஜ்ஞாநேஸாதநாநுபமர்தநாத் ।
ஜ்ஞாநேநாசரிதும்சக்யம்ஸம்யக்ராஜ்யாதிலௌகிகம் ॥ ககக

ஆதி தோ ஆகையாலிப்படி
ஆகமஜ்ஞாமென தத்துவஞானத்தில்
வாயு நாத வெதிர்த்தோ மனது மு
தலானவருசாதனங்களின் பிரவிர்
த்திபதிக்கா திருக்கிறபடியால்

ஜ்ஞாதிநா பிர்மஞானியினுலே
ராஜ்யாதிலோகவிவ
ஹேயு நன்முய் (காரத்தை
சூவரிதலு ஆசரிப்பதற்கு
ஸகயோக்கியமாகும்

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

மிथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथास्त्वंवसत्वयम् ॥

தியாகவ்யா தத்தூ நாவஹிதெ தஹி நாவஹ்தசஃ ।
யாயநாவ்வயவஹாரநியாரவ்யவஹாயழி ॥ ககரு ॥

தியாகவ்யா பொய்யென்கிற புத்
திதூ அந்தராச்சியத்தில் (தியால்
ஊஹா இச்சை
நாஹி யெஃ வாராதென்றால்
தஹிர் அப்போ
தகநாஹ்ஹ அதுவேண்டாம் [வது
யாயநு வா ஸ்வரூபதியானத்தையா

சுய அல்லாவிடில்
வ்யவஹாரநு விவரித்துக் கெண்டா
வது
யதாரவ்யம் பிராப்தகர்மமெப்படியோ
சுயா அப்படி இந்ஞானி
வஹதி வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்கக்கூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உவாஸகஸ்துஸததம்யாயந்நேவவஸேத்யதஃ ।
யாநெநைவகருதம்தஸ்யுப்ரஹ்மத்வம்விஷ்ணுதாதிவத் ॥ ககரு ॥

உவாஸகஃ தஃ உபாசகனேவென்றால்
ஸததம் சதாகாலமும்
யாயந் னவ தியானம்பண்ணிக்கொ
வஸேத் வசிக்கவேண்டும் (ண்டே
யதஃ யாதொருகாரணத்தினுலே

யாநெந னவ தியானத்தினுலேயே
விஷ்ணுதாதிவத் விஷ்ணுத்துவம்முதலா
னவைகள்போல
தஸ்ய அந்தத்தியானிக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவம்
கருதம் உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவுதானம்சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्धचानाभावेविलीयते ।
யாநொவாஹநகம்யத்தத்யாநாஹாவெவிலீயதெ ॥ ககரூ

யாநொவாஹாநகம் தியானத்தையே
உபாதானகாரணமாகவுடையதாயி

ருக்கிற
யத் யாதொரு பிர்மத்துவமுண்டோ

கசு அந்த பிரமத்துவம் | காலத்தில்
யோகாஹாவெ தியானத்தை இழந்த | விழியதெ லயித்துப்போகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥

ततोभिज्ञापकंज्ञानंनानित्यंजनयत्यदः ।

வாஹ்ஸவீவ்ரஹ்மதாநைவஜ்ஞாநாபாவெவிழீயதெ ।
ததொஹிஜ்ஞாபகம்ஜ்ஞாநம்நநித்யம்ஜயதுஉ ॥ ககள

ஜ்ஞாநாபாவெஞானிக்குபிரம்மாவெ | சுஉ ஜ்ஞாநம் இந்தஞான மானது
விக்கிற ஞானமில்லாமல்போனாலும் | சுஹிஜ்ஞாபகம் தன்சுபாவ சித்தமான
வாஹ்ஸவீ வாஸ்தவமான | பிரமத்துவத்தை ஞாபகம்பண்ணி
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவம் | வைக்கிறது மாத்திரமன்றே
ந விழீயதெ வாவ ஒருக்காலும்போ | நித்யம் நித்தியமான
கவேமாட்டாது | நஜநயதி பிரமத்துவத்தை உண்டு
ததஃ ஆகையினாலே | பண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி நான்பிரமமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञाप्काभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேணநஹிஸத்யம்விழீயதெ ॥ ககஅ

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ஞாபகமில் | ஸத்யம்சத்தியமானபிரமத்துவம்[றே
லாமல்போவதினால்மாத்திரம் | ந விழீயதெஹி கெடுகிறதில்லையன்

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிரமத்துவம் வாஸ்தவந்தானே யெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।
पामराणांतिरश्चाञ्चवास्तवीब्रह्मतानकिम् ॥

ஸுஹ்யவொவாஸகஸ்யாவிவாஸ்தவீவ்ரஹ்மதெதிசெசு ।
வாஉராணாஞ்சிரஸ்சாம்சவாஸ்தவீவ்ரஹ்மதாநகிம் ॥ ககக ॥

உவாஸகஸ்ய சுவி பிரமதியானிக்கு | க்கும் [களுக்கும்
வ்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது (ம் | திரஸ்சாம் ச மற்றதிரியக்காதிஜந்துக்
வாஸ்தவமாய், | வ்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது
ஸுஹ்யி ஏவ இருக்கிறதே | வாஸ்தவமாக
ஜ்ஞிசெசு என்றுசொல்லவேயானால் | ந இல்லையா
வாஉராணாம் அப்போது பாமராளு | கிம் என்னசெல்

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரர்ள் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்த தினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

ஈஜ்ஞாநாதபுமர்த்வமுபயத்ராபிதத்ஸமம் ॥ ககக்ற

ஈஜ்ஞாநாத அத்துமாவையறியாத அ	மின்மையான தது
ஞ்ஞானத்தினாலே	உபயத்ர கூடி தியானிகளும்மற்றவர்
அபு கூடாபயோர்கும் அந்தபரமேசுவ	ரனுக்கும் சமானமே (னுக்கும்

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரத்தேசதம் பண்ணுகிறனென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நீர்தியானத்தை வருணித்து, இப்போ அஞ்ஞானிகளுக் கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப் போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீ ரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாவாஸாத்யாலிக்ஷாவரம்ஜ்யாநந்ததாந்யதஃ ॥ கஉ0 ॥

உபவாஸாத உபவாச மிருக்கிறதை	தயா அப்படி
காட்டிலும்	அந்யதஃ இதரமானதுவிதவிருத்தி
யதா எப்படி	யிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் கா
பிக்ஷாவரம் பிச்சைபுகுந்துபுசிப்பது	ட்டிலும் (ஷ்டமென்றறி
சிரேஷ்டமோ	யதாஸ்ம இந்தபிர்மத்தியானம் சிரே

அ-கை. இந்ததியான மெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वैरंकर्माद्यनुष्ठितिः ।
ततोविशुद्धोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

வாமராணாம்வ்யவஹ்ருதெர்வைரம்கர்மாத்யநுஷ்டிதிஃ ।
ததோவிஸுத்தோபாஸ்திர்நிர்கு3ணோபாஸநாததஃ ॥

வாமராணாம பாமராளுடைய	ததஃ கூடி அதைக்காட்டிலும்
வ்யவஹ்ருதெஃ விவகாரத்தைக்காட்	ஸுத்தோபாஸ்தி சகுணத்தியானம்
டிலும்	பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
கர்மாதிகளையனுஷ்	ததஃ அதைக்காட்டிலும்
டிக்கிறது	நிர்கு3ணோபாஸநாநிற்குணத்தியா
வரம சிலாக்கியம்	னமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமே தெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंविवर्धते ।

யாவதீஜ்ஞாநஸாதீவ்யஂதாவதெஷ்யஂவிவயுதெ ॥ கஉகற

யாவத	எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மேற் சொன்னவை
வீஜ்ஞாநஸாதீவ்யம்	தத்துவஞானத்திற் கு சமீபமா யிருக்கிறதோ
தாவத	அவ்வளவுக்கவ்வளவு
தெஷ்யம்	சிரேஷ்டம்
விவயுதெ	விர்த்தியாகிறது.

அ கை. சகலசாதனங்களிலும் பிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்பதில் காரணமேதெனில்.

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

ஹ்ரஹ்ஜ்ஞாநாயதெஸாக்ஷாந்நிர்கு ணோபாஸநஂஸநைஃ ॥

நிர்கு ணோபாஸநம்	நிற்குணத்தி யானமானது
ஸநைஃ	மெள்ளமெள்ள
ஸாக்ஷாத்	சாட்சாத்துக்காரமாக
ப்ரஹ்ஜ்ஞாநாயதெ	பிர்மஞானமா கிறது

அ-கை. அதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டவேண்டுமெனில்.

यथासंवादिविभ्रान्ति फलकालेप्रमायते ।
विद्यायतेतथोपास्तिर्मुक्तिकालेतिपाकतः ॥

யதாஸம்வாதிவிப்ரான்தி ஃபலகாலெப்ரமாயதெ ।
வித்யாயதெதததோபாஸ்திர்முக்திகாலெதிபாகதஃ ॥ கஉக ॥

யதா	எப்படி [னது
ஸம்வாதி ப்ரான்தி	சம்வாதி பிரமையா
ஃபலகாலெ	பிரயோசனகாலத்தில்
ப்ரமாயதெ	ரத்தினத்தின்சாக்ஷாத் காரமாகிறதோ
ததா	அப்படி
உபாஸ்தி	பிர்மத்தியானமும் [தால்
பாகதஃ	பரிபாகத
முக்திகாலெ	மோக்ஷகாலத்தில்
வித்யாயதெ	ஞானமாகஆகிறது,

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் ரத்தினபிரமையை பார்த்தபிற்பாடன்றே ரத்தினம் லபிப்பதற்கு சம்வாதிபிரமை காரணமா யிருந்ததெனில்.

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तिरेकारणायताम् ॥

ஸம்வாதிப்ரமதஃபும்ஸஃப்ரவ்ருத்தஸ்யாந்யமாநதஃ ।
ப்ரமெதிசெத்ததோபாஸ்திர்மாந்திரெகாரணாயதாந் ॥ கஉச

ஸம்வாதிப்ரமதஃ	சம்வாதிபிரமையிலே
ப்ரவ்ருத்தஸ்ய	பிரவிருத்தித்திருக்கிற வாஹம் புருஷனுக்கு
அந்யமாநதஃ	இந்திரியத்திற்கு விஷய சம்பந்தமான இதரபிரமாணத்தால்
ப்ரமெதிசெத்	ரத்தினஞானமுண்டா கிறதென்றால்

தயா அப்படி
உவாஸ்தே தியானமும்
தாஜரே மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு

ண்டாகிற சாட்சாத்துக்காரதியா
னத்தில்
காரணாயதா காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்தித்தியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தசுத்திக்கிர வழியாக, ஞானஏதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

மூர்த்திர்ध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्तिर्विशिष्यते ॥

ஊர்த்தியூர்யாநஸ்யாஜ்தாதொ விகாரணதாயதி ।
ஆஸ்துநாமதயாவ்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விஷிஷ்யதெ ॥ கஉரு ॥

ஊர்த்தியூர்யாதஸ்ய சகுண மூர்த்தித்தி
யானத்திற்கும்
ஜ்ஞாநிஷ்ஃ ஆவி மந்திரஜபம்முதலா
னதிற்கும் [த்துவமானது
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரண
யஇ இருக்கிற தென்பையே யாகில்

ஆஸ்தே ஸாஃ அப்படி இருக்கட்டும்
தயா ஆவி அப்படி யாஞலும்
அத்ர இந்த பிரமஞானத்தில்
வ்ரத்யாஸத்திஃ இந்தத்தியானத்திற்கு
க்கிட்டின உரவான்து
விஶிஷ்யதெ விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுயெதிஞலெனில்.

நிர்குணோபாஸனம்யக்ஸமாதிஸ்த்யாச்சைஸ்ததஃ ।
யத்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்மோனாயாஸெனலப்யதெ ॥

நிர்குணோபாஸனம்யக்ஸமாதிஸ்த்யாச்சைஸ்ததஃ ।
யத்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்மோனாயாஸெனலப்யதெ ॥ கஉகூ ॥

நிர்குணோபாஸனம்யக்நிற்குணத்தியா
னமது [குவமாகும்போது
ஸஸைதத் வக்ஷ்யம் மெள்ளமெள்ள பக்
தித்ஃ அந்தஏதுவினுலேயே [றது
ஸமாதிஃ வ்யாக சவிகற்பசமாதி யாகி
யஃ அந்தசவிகற்பசமாதியின்முடிவில்

நிரோதாக்யஃ யாதொருநிரோதமெ
ன்ற பேரையுடைய
ஸமாதிஃ நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸஃ அது
ஸுகரயாஸெநகிரமமன்றியிலேதானே
ஸுலபெ அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியா லென்ன பிரயோசனமெனில்.

நிரோதலாபேபுனோன்தரஸத்பவஸ்துஶிஷ்யதெ ।

நிரோதலாஸெவாநொதரஸத்பவஸ்துஶிஷ்யதெ ।

வை०ஷ்யே புருஷனுக்கு
நிராயுஷமென்ன நிராதலாபங்கிடை
சுஜ்ஜே உள்ளே [த்தபட்சத்தில்

சுவஸ்ம० அசங்கமான
வஸ்து॰ வஸ்துமாத்திரம்
ஸிஷ்யதெ மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசன மெனில்.

पुनःपुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधीः ॥

வ॰நஃவ॰நஸ்புரஷிதெऽஸ்மின்வாக்யாஜ்ஜாயெததத்த்வதீஃ ॥ கஉஎ

வை॰நீஃ வை॰நீஃ அடிக்கடி
சுவஸ்மிந் இந்தச்சமாதி [சாந்தத்தில்
வாஸிதெ பழிகிக்கொண்டு வரும்ப

வாக்யாஜ் மகா வாக்கிய விசாரத்தால்
தத்வதீஃ தத்துவஞானம்
ஜாயெத நன்முக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णताः ।
बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादतः ॥

நிவிகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஸைகபூர்ணதாஃ ।
வு॰ஜௌஜடிதிஸாஸ்த்ரோக்தாஆரோஹந்த்யவிவாததஃ ॥ கஉஅ

நிவிகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஸைகபூர்ண தாஃ விகாரமன்றியிலும் சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும், ஏகமாயும், பூர்ணமாயு மிருக்கிற வைகளான

(ஆத்துமலட்சணங்கள்)
சுவிவாதஃ ஆட்சேபமில்லாததினாலே
வு॰ஜௌ புத்தியில்
ஜடிதி சீக்கிரத்தில்
சாஸ்த்ரோக்த மான சாத்திரோக்தமான
ஆரோஹந்தி ஏருகின்றன.

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகு மென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुतः ।

யொகாப்யாஸஸ்த்வெததர்தொऽம்ருதபிந்த்வாதிஷுஸ்ருதஃ ।

யொகாப்யாஸ॰ து॰ யோகாப்பியாசமோவென்றால்
ஏததர்தஃ இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே

சுஷ்யதவிஷ்ணுஷி॰ அமிர்தபிந்துமுதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஸ்ருதஃ கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனுலென்ன பலித்ததெனில்.

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்சதிருஷ்டத்வாராபிஹெதுத்வாதன்யதொவரம் ॥ கஉசு

ஸேவம் ஏ இப்படி இருந்துள்ளளவில்
உபநிஷதாதி கூறி பார்க்கப் பட்டிருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும்
ஹேதுவாகா முக்திக்கிதுவேஷதுவானதால்

சுநிஶ்சிதம் (நிதரமான) சகலசாதனங்களைக்காட்டிலும்
வரம் இந்தப்பிரமதியானமே சிரேஷ்டமாம்.

அ-கை. ஒருஊருக்கு ஆயிரம்வழி யிருப்பதுபோல பிரமஞானத்திற்கும் எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிரமத்தியானம் ஒருவழியா யிருக்கட்டும். அதனாலிது எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன காரணமேதெனில்.

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनिवकुर्वताम् ।
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेठीतिन्यायआपतेत् ॥

உவெக்ஷ்ய தத்தீர்த்தயாத்ராஜவாதீநிவகுர்வதாம் ।
பிண்டஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லெடீதிந்யாயஆபதேத் ॥ கஅ ॥

தத் அந்தபிரமத்தியானத்தை
உவெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு
தீர்த்தயாத்ரா ஜபாதீநு வன்ன தீர்த்தயாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத்தியானம் முதலானவைகளேயே
குர்வத்பிரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பேர்களுக்கு

பிண்டமைபியிலிருக்கிறகட்டுசாதத்தை
ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய எறிந்துவிட்டு
கரம் வெறுங்கையை
லெடி ஈதி நக்குகிறானென்கிற
நியாயம் நியாயமானது
ஆபதேத் வந்துவிடும்

அ-கை. ஆத்துமவிசாரத்தைபரித்தி யாகம்பண்ணி இந்த பிரமதியானத்தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥

உவாஸகாநாமப்யெவம்விசாரத்யாகதோயதி ।
வாடஞ்ஜஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவேயோக ஈரிதஃ ॥ கஆக ॥

ஸேவம் இப்படி
உபாஸகாநாம் கூறி தியானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும்
விசாரத்யாகதஃ யதி விசாரணையை தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாயமுண்டாகுமேயெனில்
ஸாஜ்ஜஸமாயிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கினென்பது நமக்கங்கீகாரந்தான்
தீர்க்ஷ ஆகையினாலே
விசாரஸ்ய விசாரத்திற்கு
ஸம்பவே அசம்பவமாகும்பட்சத்திலேயே
யோகஃ இந்தப்பிரமத்தியானம்
ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது

அ-கை. விசாரம் சர்வ சிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற் போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तननश्यति ॥

ஸஹஸ்ரவ்யாகுலிதசித்தாநாம்விசாராத்தத்த்வதீர்நஹி ।
யோகோமுக்யஸ்ததஸ்தேஷாம்தீதர்ப:தநநச்யதி ॥ கஙஉ

ஸஹஸ்ரவ்யாகுலிதசித்தாநாம்	ஸஹஸ்ர முக்கியம்
வெகுவா	கதஃ ஆகையினாலே
னசித்தவியாகுலங்களோடுகூடிய	தேஷாம் அவர்களுக்கு
அபக்வசித்தர்களுக்கு	யோகவான் புத்தியிலிருக்கிற அகம்பா
விசாராத் ஆத்துமானாத்தும விசார	வாதிகர்வங்கள் [யே
த்தத்வஜ்ஞானம் [த்தால்	தேந அந்தத்தியானத்தினாலே [து
நஹி உண்டாகமாட்டாது [மே	நச்யதி நசிக்கவேண்டியதா யிருக்கிற
யோகஃ அவர்களுக்கு பிரமத்தியான	

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योऽङितिसिद्धिदः ॥

அவ்யாகுலியாம்மோஹமாத்ரேணாச்சாதிதாத்மநாம் ।
ஸாங்க்யநாமாவிசாரஸ்ஸ்யாந்முக்யோஜ்ஞிதிஸித்திதஃ ॥ கஙக

அவ்யாகுலியாம்	கலக்கமில்லாத சு
	த்தசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
மோஹமாத்ரேண	மோகமாத்திரத்தால்
ஆச்சாதிதாத்மநாம்	தன்ஸ்வரூபத்தைம
	றைக்கப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிற
	அதிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாமா விசாரஃ	சாங்கியமென்
	கிற பேரையுடையதான ஆத்துமா
	ஞாத்துமவிசாரமே
முக்யஃ	முக்கியமாய்
ஸ்யாத்	இருக்கிறது அதுஎதினாலெனில்
அஜிதி	சீக்கிரமாக
ஸித்திதஃ	சித்தியை கொடுக்கிறதாக வி
	ருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंस्याख्यञ्चयोयञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

யத்ஸாங்க்யைஃப்ராப்யதேஸ்தாநந்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
ஏகஞ்சாங்க்யாஞ்சயோயஞ்சயஃபச்யதிஸபச்யதி ॥
தத்காரணஞ்சாங்க்யயோகாபிபந்நமிதிஹிச்ருதிஃ ।

தத்தாரணாஸ்வாம்வியோகாஹிவஹுசிதிஹிரூதிஃ ।

ஸ்வாம்வியோ விசாரம்பண்ணுகிறபுரு
ஷனுடையோதொருஸ்தானம்(ஷுக்கள்
வாவுதெ அடையப்படுகிறதோ
யொதெஃ கூடி தியானம் பண்ணுகி
றவர்களாலும்
கீசு அந்தஸ்தானமே
ஹிதெ அடையப்படுகிறது

ஸ்வாம்வியொ உ சாங்கியயிசாரத்தையும்
யொகா உ யோகமென்கிற தியானத்
தையும்
யஃ யாதொருத்தன்
வகா பார்தீனென்றுப்பார்க்கிறானே
ஸஃ வாஸுதி அவன்தான் பார்க்கிறவ
னென்று கீதையில்சொல்லுகிறது.

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிவிக்கிறார்.

தத்தாரணம அந்த மோக்ஷத்திற்குக்
காரணமானது
ஸ்வாம்வியொஹிவிதரம் சாங்கிய வி
சாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தி
யானத்தாலும் உண்டாகுமென்று
ஹி திப்படி
ரூதீஃ ஹி சுவேதாசு வதர சுருதி
சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமானால் அந்தமதங்க
ளேமுழுமையும் அங்கிகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्यआभासस्साङ्ख्ययोगयोः ॥

யஸ்தூரூதெவிபுராஜ்ஜூஸ்ஸாஹாஸஸ்ஸாம்வியோகயொஃ ॥ கஙரு

ஸ்வாம்வியொகயொஃ சாங்கியயோகங்
கள்தொ யாதொரு
ரூதிஃ அத்துவைதசுருதிக்கு

விரூஜ்ஜூஃ விபரீதமாயிருக்கிறதோ
ஸஃ அந்த அபிப்பிராயம்.
ஸாஹாஸஃ பொய்யென்றுதள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்
தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதாவெனில்.

उपासनंनातिपक्वमिहयस्यपरत्रसः ।
मरणेब्रह्मलोकेवातत्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உவாஸநாநாதிவக்வமிஹயஸ்யபரத்ரஸஃ ।
மரணெப்ரஹ்மலொகெவாதத்வம்விஜ்ஞாயமுச்யதெ ॥ கஙகூ

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு
உவாஸநம் பிரம்மத்தியானமானது
இஹ இவ்விடத்தில்
அதிவக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக
த இல்லையோ
ஸஃ அவன்
பரத்ர பின்னுமொருபிறவியுண்டாகிற ஜன்
மத்திலாவது
மரணெ அல்லதுமரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலொகெ.வாபிரம்மலோகத்திலாவ
து
தத்வம் பிரம்மத்தை [அ
விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து
முச்யதெ மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. மரணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकलेवरम् ।
तन्तंमेवैतियच्चित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யம்யம்வாபிஸ்மரன்பாவம்தியஜத்யந்தேகலேவரம் ।
தம்தமேவைதியச்சித்தஸ்தேனயாதீதிசாஸ்த்ரதஃ ॥ கஙள

யம்யம் யாதொரு யாதொரு
பாவம் பாவத்தை
ஸ்மரன் வா ஸ்மரித்துக் கொண்
டேதானே
அந்தியகாலத்தில்
சரீரத்தை
விடுகிறானோ

தம்தம் எவ அந்தந்த பாவத்தை
ஏவ அடைகிறான்
யச்சித்தஃ யாதொருவஸ்துவில் சித்தத்
தையுடையவனுகசதா இருக்கிறானோ
தேன அதினால் அவன்
யாதி அதை அடைகிறான்
இதி என்கிற
சாஸ்த்ரத்தினுடைய.

அ-கை. இதினால் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்ப தெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।
निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

அத்யந்தப்ரத்யயோனூனம்பாவிஜன்மததாஸதி ।
நிர்குணப்ரத்யயோபிஸ்யாத்ஸகுணோபாஸனேயதா ॥ கஙஅ

அத்யந்தப்ரத்யயம் கடைசியிலுண்டா
கிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்
பாவிஜன்ம ஜன்மம் வரப்போகிற ஜன்ம
ம் நிச்சயம்
ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளவில்
நிர்குணப்ரத்யயஃ நிற்குணத்
தில் வைத்த ஞாபகமும்
யதா எப்படி
ஸகுணோபாஸனே சகுணத்தியா
னத்திலேயோ [ஆவான்.
ததா அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையேயெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।
अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்குணரூபம்தந்நாமமாத்ரேணகீயதாம் ।
அர்தத்தோமோக்ஷஏவைஷஸ்ஸம்வாதிப்ரமவன்மதஃ ॥ கஙக

தீதருதிமஹாணரூபம் நித்திய மாயு
ம்நிற்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று
தந்நாமேனை அதுநாம மாத்திரத்
தால்
தீயதாம் காணம் பண்ணப்படுகிறது
கூடுத்தி அர்த்தத்தினால்

வஷிஃ இதுவே
தொகூஃ வன மோட்சந்தானே
ஸம்வாதிஹ்யவசு சம்வாதிபிரமை போ
லென்று
உதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிற்குண பிரமத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்கிசாத னமென்று சொன்னது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधर्मूलाविद्यानिवर्तका ।
अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்யாஜ்ஜாயதெதர்மூலாவித்யாநிவர்தகா ।
அவிமுக்தோபாஸனேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ கசம

தத்ஸாமர்யாத்ரசு அந்த பிரமத்தியான
த்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே
தர்மூலாவித்யாநிவர்தகா மூலாஞானத்
தைநிவர்த்திக்கிறதான
யீஃ ஞானமானது

ஜாயதெ உண்டாகிறது
அவிமுக்தோபாஸனேந அவிமுக்த
மென்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிரம
ஞானம்சித்திப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிற்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।
अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸொகாமொநிஷ்காமஇதிஹ்யஶரீரொநிரிந்த்ரியஃ ।
அபயம்ஹீதிமுக்தத்வந்தாபநியேபலம்ஶ்ருதம் ॥ கசக

ஸஃ அவன்
அகாமஃ ஆசையில்லாதவனென்றும்
நிஷ்காமஃ ஹி நிஷ்காமனென்றும்
அஶரீரஃ சரீரமில்லாதவனென்றும்
நிரிந்த்ரியஃ இந்திரியங்களில்லாதவ
னென்றும்

அபயம் ஹி ஹி அபயமு யிருக்கிறு
முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தி [னென்றும்
தன்மையையுடையவனென்றும்
பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
தாபநீயே தாப நீயத்தில்
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழியில்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रेनैवविरुध्यते ॥

உவாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்³வித்³யோத்பத்திர்ப⁴வேத்ததஃ ।
நாந்யஃபந்தா²இதிஹ்யேதச்ச²ாஸ்த்ரேணைவவிருத்⁴யதே ॥ கசஉ

உபாஸநவ்யுபிர்மத்தியானத்தினுடை
ஸாமர்த்தியத்தினால் (ய
விதே³த்தி ஞானத்தினுடைய உற்
பதியானது
ஜனிக்க பவித்திறது [க்திக்கி
ததஃ ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமு

நாந்யஃபந்தா² வேறேமார்க்கமி
ஹி என்று [ல்லை
ஏதத் என்கிற இந்த
சாஸ்த்ரேண சாத்திரமானது
விருத்⁴யதே எனவ ஹி விரோதப்
படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனுபாசனத்தால் முக்தியானம் பண்ணுவதால் பிரமஞானம் வருமென்றுதா பனீயம்சொன்னதுபோல, சகாமனுபாசனத்தால் பிரமத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकस्सकामस्यशैव्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநான்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்³ரஹ்மலோகஸ்ஸகாமஸ்யஶைப்யப்ரஶ்நேஸமீரிதஃ ॥
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்³ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவக⁴நாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ கசஉ

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனுகபி
ர்மத்தியானம்செய்வதால்
முக்தி முக்தியானது
தாபநீயே தாபனீயத்தில்
ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது
சைப்யபிர்ச்னவு சைப்பியபிரச்னத்
பநிஷத்தில் [தினுக்கு
காமஸ்யதோடேகூடிய புரு
ப்³ரஹ்மலோகஃ பிரமலோகமானது
ஸமீரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
யஃ அதிலெப்படிசொல்லப் பட்டிருந்
கிறதென்றால்யாதொருத்தன்
த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்று
மாத்திரையோடே
உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானே
ப்³ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில்
ஸஃ அவன்
நீயதே கைப்பிடிக்கப்படுகிறான்.
ஸஃ அவன்
ஏதஸ்மாத் இந்த
ஜீவக⁴நாத் ஜீவசமஷ்டியான பிரமா
விடத்தில்நின்றும்

வரம் வரேஷம் பரமபுருஷனை பிர்மத்தை

ஸாக்ஷாதி சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

சுவ்ரதீகாயிகரணை தத்ர ந்யாய ஈரிதஃ ।
வ்ரஹ்மலோகபலம் தஸ்மாத் ஸகாமஸ்யேதி வர்ணிதம் ॥ கசரு

சுவ்ரதீகாயிகரணே அப்பிரதீகமென்ற அதிகரணத்தில்

தத்ர அதில்

ந்யாயஃ பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்

ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தஸ்மாத் ஆகையினாலே

ஸகாமஸ்ய சகாமனுக்கு

வ்ரஹ்மலோகபலம் இதி பிரமலோகபலமென்று

வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्त्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचविमुच्यते ॥

நிர்கு3ணோபாஸ்திஸாமர்த்2யாத்தத்ர தத்த்வமவேக்ஷதே ।
வ்ரஜத்யவ தமுதே நாயமகல்பாந்தெவிமுச்யதே ॥ கசசு

நிர்கு3ணோபாஸ்திஸாமர்த்2யாத் நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே

தத்ர அந்த பிர்மலோகத்தில்

தத்த்வம் ஸ்வரூபத்தை

அவேக்ஷதே சாட்சாத்கரிக்கிறான்

அயம் இவன்

வ்ரஜதி மறுபடி

நாவதர்ததே வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது

கல்பாந்தெ ச பிர்மகற்பாந்தத்தில்

விமுச்யதே பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிர்மமாக சொல்லுகிறதா. அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

வுணவொவாஹயஃஹாயொநிமுணாவனவவெஹாஃ ।
கவீதுமணதாவுகாஹுணவொவாஹகவுஹி ॥ கசஎ

வுணவொவாஹயஃ பிரணவத்தினு டையநியானங்கள்	வுணவொவாஹகஹு பிரணவத்தி யானத்திற்கே
ஹாயஃ அனேகமாய்	கவிக சிலவிடத்தில்
நிமுணாஃவன நிர்குணங்களாகவே	மமுணாஃ சுவி சகுணத்துவமும்
வெஹாஃ வேதத்தில்சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றன	உஹாஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிற தன் றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற கருத்துகள் எவைஎனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनचिकेतसे ॥

வராவரவ்ரஹ்மரூபஓங்கார உவவர்ணிதஃ ।
விவ்ருஷிநாஎபமுநிநாஸத்யகாமாயவ்ருஹ்யதெ ॥ கசஅ
வனதஹாலம்வநஞ்ஞாத்வாயொயதிஹ்ச திதஸ்யதத் ।
ஈதிஹ்ரொக்தம்யமெநாபிவ்ருஹ்யதெநசிகெதஸெ ॥ கசகூ

விவ்ருஷிநா பிப்பலாதரென்கிற முநிநா ரிஷியினாலே பிரச்னோபநிஷ த்தில்	யானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்ச ஜ்ஞாகூ அறிந்து [மென்று
வ்ருஹ்யதெ பிரச்னம் பண்ணுகிறவரா யிருக்கிற	யஃ எவன்
ஸத்யகாமய சத்தியகாமரென்கிற சி வஷியன்பொருட்டு	யத சகுணநிர்குணபிரம்மங்களில் எதை ஹ்ச இச்சிக்கிறானே
ஓங்காரஃ பிரணவமானது	தஸ்ய அவனுக்கு
வராவரவ்ரஹ்மரூபஃ நிர்குணசகு ணபிரம்மமாகவும் [கிறது	தத ஹி அதுலபிக்கிறதென்று
உவவர்ணிதஃ வருணிக்கப்பட்டிருக்	வ்ருஹ்யதெ கடவல்லியிலும்கேட்ட
ஸதத்வம் ஸ்தூல இந்த பிரண வத்தி	நசிகெதஸெ நசிகேதச என்ற சிஷி
	யன் பொருட்டு
	யமெந யமதர்ம ராஜாவினாலும்
	ப்ரொக்ஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிரம்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यानिर्गुणम् ॥

ஹவாஉமணெவாவ்யஹ்ரொகெவாஹவெசு ।
வ்ரஹ்மவாக்ஷாத்ரகிவ்ஸ்ருஷ்டிவாஸீதவ்யநிமுண்ஏ॥கடு

ஹவா இப்பவேயாவது
உமணெ அல்லது மரணகாலத்தி
லாவது
ப்ரஹ்மலொகெ வா பிரம்ம லோக
த்திலாவது
நிமுண்ணம் நிற்குணத்தியானம்

உவாஸீதவ்ய கவ்ய பண்ணுகிறதி
வனுக்கு
ப்ரஹ்மவாக்ஷாத்ரகிஃ பிரம்ம சாக்ஷா
த்காரமானது
வஸ்து நன்றாக
ஹவெசு உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதா வெனில்.

அர்தோऽயமாத்மகீதாயாமபிஸ்பஷ்டமுதீரிதः ।
விசாராக்ஷமஆத்மானமுபாஸீதேதிஸந்ததம் ॥
ஸாக்ஷாத்கர்துமசக்தோபிசிந்தயேந்மாமசங்கிதः ।
காலேனானுபவாரூடோபவேதாஃபலிதோத்ருவம் ॥
யதாகாதநிதேர்லப்தௌனோபாயःகனனம்விநா ।
ஸலாபேபிததாஸ்வாத்மசிந்தாமுக்த்வானசாபரः ॥
தேஹோபலமபாகர்த்யபுத்திகுத்தாலகாத்புனः ।
க்ருத்வாமனோபுவம்பூயோகிரீயான்மாம்நிதிம்புமான் ॥

கூடஸ்தீயாவஸ்தூ தாயாஉவிவ்ரஷ்டஉதீரிதஃ ।
விசாராக்ஷஉகூடஸ்தா நஉவாஸீதேதிவஜ்ஞதஃ ॥ கடுக
வாக்ஷாத்கதத்ருஷ்டிகாவிவிஜ்ஞெயோநாஉபாஸகிதஃ ।
காலெநாநுபவாரூடொபவேதாஃபலிதொத்ருவம் ॥ கடுஉ
யதாமாயநிதெருல்லபொவாயஃவெநநம்விநா ।
உல்லாலெவிதயாவ்ருத்திஸ்தாஉக்த்வாநவாவராஃ ॥ கடுங
தெஹொவயுஉவாக்ருத்வொவுகுத்தாகுகாத்நஃ ।
வாக்வாஉநாலவ்வலெயொஹ்ரஹ்மீயாநாநியம்வாநு ॥

கூடஸ்தீயாம் கூவி ஆத்துமகீதையி
கூயம் இந்த [லும்
கூயஃ அர்த்தமானது
ஷ்டிம் பிரகாசமாக
உதீரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

விசாராக்ஷஃ ஆத்துமவிசாரம் பண்
ணசக்தியில்லாதவன்
ஜ்ஞதம் ஸ்தாநம் எப்போதும் ஆத்
துமாவை

உவாஸீத ஐதி தியானம் பண்ண வேண்டுமென்றுசொல்லியிருக்கிறது

வாகூஸ ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா

கூதூஸா பண்ணுவதற்கு (ரம்

கூரஸ்ஸீ கூவி அசக்தனைபுருஷனும்

ஈரம சாகூயாகிய என்னை

கூஸகிதீ சந்தேகமன்றியிலும் சோ

ம்பலன்றியிலும்

ஹிஜையஸ கிடக்கவேண்டியது

கூமெதீ சிலகாலத்தினுலே

கூநஸஹவாஸ்ஸீ அனுபவத்தில் தி

ருடப்பட்டவனுபாகி

கூஹவிதீ பூரணமான பலத்தையு

டையவனுக

யூஸவ நிச்சயமாய்

ஹவிஸ பலிப்பன்

யயா எப்படி [யலே

கூஹாயநிஎ ஆழத்திலிருக்கிற புதை

ஸுளள அடைகிறவிஷயத்தில்

வநதம விநா வெட்டிகிறதைத்தவிர

நீ உவாயீ உபாயமானது வேறில்

தயா அப்படி (லேயோ

ஹூளஹை கூவி என்னுடைய சாக்ஷா

த்காரலாபத்தில்

வூாதூவிஞ்சா ஆத்துமதியானத்தை

ஈஸ்கூா விட்டு

கூவாரா உ வேறேஉபாயம்

நீ இல்லை

வஸ்ஜிகுஸ்ஹூஸகாஸ புத்தியாகிற கூந்

தாலத்தினுல் [வ்லே

தெஹிஸவலா தேகமாகிறபாராங்க

கூவாகூரதூ தூரத்தில்தள்ளி

வஸ்ஜீ மறுபடி

ஹநாஸவ மனசாகிற பூமியை

வாகூா புத்தியாகிறமண்வெட்டியால்

வெட்டி [வன்

வஸ்ஹாநு முழுமட்கூவானபுருஷனை

ஸுயீ மறுபடி

ஸாம அகம்பதலட்சியமான

நியிம புதையலை

ஸ்ஹீயாஸ கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் நம்புகிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपिब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्यात्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

கூநஸஸ்ஹிதெஸாவெவிஸ்வஸ்ஹாஸ்மீத்யேவசிந்த்யதாம் ।
கூவ்யஸத்ப்ராப்யதேத்யாநாந்நித்யாத்தம்ப்ரஹ்மகிம்புநஃ ॥ கருரு

கூநஸஸ்ஹிதெஸீ அப்படி சாட்சாத்கா

ர அனுபவமானது

கூஸாவெகூவி உண்டாகாம விருந்த

போதிலும் [ன்

வ்ஸ்ஹாஸ்மி பிர்மமேநாகுகவிருக்கிறே

ஈதிவஸவ என்றே

ஹிஜ்ஜதாஸ கிடக்கத்தக்கது

யூாநாஸ தியானத்தினுல்

கூஸஸ கூவி அசத்தானஉருவமும்

வூாவ்யதி அடையப்படுமானல்

கீதரூவும் எப்போதுமடையப்பட் | கூம் வஹ்மீ அடையப்படுமென்பதி
வரஹ பிர்மமானது [டிருக்கிற | ல் கேட்கவேண்டியதென்ன

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடி விட்டுவிடுகிறார்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद् ॥

கூ நாதுவாஜிமெயிஜ்யுஂவைஜுயூரு நாஜீடைஜிநெ ।
வரூநுவிநவெஜ்யுயெதொவரொஹரதுரூவுஜு ॥ கருசு

யூரூநாக நிற்குணபிர்மத் தியானத்தால்
கூநரதுவாஜிமெயிஜ்யு தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான
வலம் பிரயோசனத்தை
தினதினமெ நாள்தோறும்நாள்தோறும்
வரூநு கூவி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
அ.யூயெக. செக தியானம் பண்ணுமல்போனேயானால்
கூவிக இவ்வணக்காட்டிலும்
கவரூ வேறான
வரூஃ மரதி
கூ எது இருக்கிறது
வஜ சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்னவெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தெஹாஹிமாநம்வியுவஸ்யயூரூநாஹாத்மாநமத்வயஂ ।
வரூநுஸதிதுரூஜீதொஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஸ்நுதெ ॥

தெஹாஹிமாநம் தேகாபிமானத்தை
யூரூநாக பிர்மத்தியானத்தால்
வியுவஸ்ய அத்தியந்தம்கெடித்து
அத்வய இரண்டற்ற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
வரூநு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
ஸதி புருஷன்
அமர்த்ய சாவில்லாதவனாக
ஹ்யத்ர ஆய்
இந்ததேகத்திலேயே
ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
ஸமஸ்நுதெ அடைகிறானென்றே

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அனுசந்தான பல மேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

ய்ராநஜீவஜிஜாஹஶ்ருத்ராஶ்ரயதியொநரஃ।
ஊக்தலக்ஷணவனவாயம்ய்ராயதிவ்ரஹவஜ்ஜதிழ் ॥ கருஅ

ஜஇ இந்த
ய்ராநஜீவம் தியானதீபமென்றகிரந்த
யஃ யாதொரு (த்தை
நரஃ புருஷனவன்
வஶ்யேத் கண்ருக
வராஶ்ரயதி ஆலோசித்துப் பார்க்கி
கயம் அந்தஜீவன் (ருமேனி
ஊக்த லக்ஷணவனவ சகலசந்தேகங்
களும் தீர்ந்தவனகவே
வாதத: சதாகாலமும்
ப்ரஹ்ம பிரம்மத்தையே
ய்ராயதி தியானம் பண்ணிக்கொ
ண்டிருப்பவனுய் நித்தியானந்தத்தை
அடைந்துநீடிழிகாலம் வாழ்ந்திரு
ப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

(கo)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினல் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மை யோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனுயும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனர். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்விசேஷ நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிரமவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினல் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே மீதமாகிறார். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிரமமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிரம்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது.. அகங்காரனன பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாக்ஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

தில்வைத்ததீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளக்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வந்ததே யொழிய வேரில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷியிலக்கிவைத்தும், புத்திபாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிறார். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகக்கப்படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத்தியாகம் உனக்கு சிரமமானால், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரமணாய நமஃ.

ஸ்ரீ ரமணைபாய நமஃ.

ஸ்ரீ ரமணாஜ்ஞாபலாத்ப்ராப்தஸ்ரீரமணபதாய நமஃ.

நாடகதீபஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

நத்வாஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த வித்யாரண்ய முனீஸ்வரௌ ।

அர்தோ நாடகதீபஸ்ய மயாஸங்க்ஷிப்ய வக்ஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசரியத்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वेस्वमायया ।

स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

வாசாதூ அயாநஃவெணுவெவுவ்வயாயா ।
வ்வயஜவஜஹ ஹ்ஹிகுவாவாவிஷஜ்ஜீவாஷவதஃ ॥ க

வெவெ சிருஷ்டிக்கு முன்னே
சுஆயாநஃ ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அ
த்துவயானந்தராயும்
வெணுஃ தேசகாலாதி பரிச்சேதம
ற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
வாசாதூ பரமாத்துமாவானவர்
வ்வோயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமா
ன மாயையால்
வ்வயம் வனவ தான்தானே
ஜஹஹ்ஹகுவா சொப்பனம் போல நா
மரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவாஷபதஃ கர்த்திருத்துவாதி ரூப
மான ஜீவரூபத்தாலே
வாவிஷஜ பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்,

विष्वाद्युत्तमदेहेषुप्राविष्टोदेवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்ணாதூ்ஹஷெஹெஷ்வாவிஷ்டாஷெவதாலவஃ ।
உதூ்ஹாதூ்யஃஷெஹெஷ்வ்ஹிதொஹஜதிஷெவதாழி ॥ உ

விஷ்ணாதூ்ஹஃஷெஹெஷ்வ விஷ்ணு
முதலான உத்தமதேகங்களில்
வாவிஷ்டஃ பிரவேசித்த ஆத்துமாவா
ஷெவதா தெய்வமாக [னவர்
ஹவெஷ பவிக்கிறார்
உதூ்ஹாதூ்யஃஷெஹெஷ்வ மனுஷ்யா
ள் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸ்ஹிதஃ பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்
துமாவானவர்
ஷெவதாம அந்த தெய்வத் தன்மை
யோடே கூடின ஈசுவரரீண்
ஹஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பிவித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।
विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

சுஷெகஜந்ஹஜநாதூ்வ்வி சாரஂசிகீஷ்ஷதி ।
விசாரெணவிநஷ்டாயாஂமாயாயாஂஶிஷ்யதெஸ்வயழி ॥ க

சுஷெகஜந்ஹஜநாஃ அனேக ஜன்மத்
தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கரு ம
ங்களையும் பிரமார்ப்பணம்
ண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சா
தனசதுஷ்டயத்தைசம்பாதித்து ச
ற் குருசன்னதியில் போய்சேர்ந்த
சிஷ்யனுக்கால்

ஸுவிவாரம் இந்த அதிகாரியானவன்
நாமரென்றசரவணமனனிதித்தி
யாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை
ஜிகீஷிக்கி பண்ண இச்சிக்கிறான்
விவாரணை இந்த விசாரத்தினாலே
சாயாயாம் தன்பூர்ணத்துவத்தை டை
றைத்த அஞ்ஞானமானது
விக்ஷேபாயாம் நாசமாகாதின்ற உள்ள
ளவில்
ஸுயம் தானேதான
ஜிஷ்யதெ ஆத்துமாமீதமாகிறார் இ
தாலே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிரமத்தையறிந்து முக்தியடைகிறானென்று இவை முத
லான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க
நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென்
று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदुःखिता ।
बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

சுஅயாநந்தரூபஸ்யஸுவயகுஎசதுஃவிதா ।
வந்துஎராகுஷ்வரூபஸ்யவெணஷ்டிதிஸுமுக்திரிதீயபுதெ ॥ சு

சுஅயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆ
னந்தரூபரான தனக்கு. படித்திருக்
கிற புருஷன் ஒருவனுயும் சுகமாயு
ம் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அ
னேகத்துவமும் துக்கத்துவமும்எ
ப்படிதோன்றிற்றோ
வுஅயகும் அப்படி அஞ்ஞான சக்தி
யால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களி
ன் தோற்றமும்
துவிதா ச அனேகவிதமானதுக்கங்
வந்துஃ காண்கிறதேபந்தமெ (களும்
வெதுஃ சொல்லப்படும் (என்று
ஷ்வரூபஸ்ஸ்வெணை விழித்தவன் போல
ஸ்வரூபமாத்திரமான
ஸ்திதிஃ இருப்பே
முக்திஃ மோட்சமென்று
ஸ்ருதி இப்படி
ஸ்மர்யதெ அங்கிகரிக்கப் படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோத
மில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசன்னிய ஞானத்
தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமே யன்
றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।
सुविवारकृ्ततोवन्धोविवारेणनिवतते ।

கவிசாரகூடிதம் தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதேதா

வந்தி அதுவேபந்தம்

விசாரணை அதுதன்னை யறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே

நிவர்த்தி நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் மூக்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वदैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மா நௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ரு

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்தத்தேகத்தி லிருக்கிற

ஜீவபராத்மௌ ஜீவனையும், சாட்சி யாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்

ஸர்வதா.எவ சர்வவித்திலேயும்

விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிரகிரமத்தையும் அவ்வனது கரணத்தையும் அதின்தோழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।

मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாயஃகர்தாஸௌதஸ்யஸாதனம் ।

மநஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்பஹிர்வ்ருத்தீக்ரமொத்தித ॥ சு

அஹம் ஈகி இந்த தேகத்தில் நான் யாகி எவன் (என்று

அபிமாநித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ

அஸௌ அந்த இவனே

கர்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்

தஸ்ய அவனுக்கு

மநஸ் சகலவிதமானசாதனமாயிருக்கிறது மனது

தஸ்ய அந்தமனதிற்கு

க்ரமொத்தித கிரமமாக உண்டாகி

அந்தர் வெளியிலும் உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறபடி

அந்தர் உள்ளிலும்

பஹிர் வெளியிலும் வருகிறபடி

வ்ருத்தீக்ரியெ உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான என்கிற விருத்திகளேதொழில்கள்

சகை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்குவிஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत्

बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்திஃகர்தாரமுல்லிகேத் ।

பஹிர்முகேதமித்யேஷாபாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ எ

அந்தர்முகமாயிருக்கிற
நானென்ற
இந்த
விருத்தியானது
சரீரத்திற் குள்ளிருக்கிற
கற்தாவையே
விஷயீகரித்துக் கொண்
டிருக்கும்

வெளிமுகமாய்வருகிற
இதம் என்கிற
இந்தவிருத்தியானது
வெளியிலிருக்கிற
வஸ்துக்களே
இதுவிதுவென்று
விஷயீகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களே யுடையவர்கள் பேலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி. சகலத்தையும் செய்கிறதாலே சட்சுராதி இந்தியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையெனில்.

इदमेवेविशेषास्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

ஈதமெவெவிஶெஷாவ்யூ-முஸ்ரகீவ்ரவாஹ்யஃ।
கஹ்ராகயெ-ணதாந்வித்ஃராசவ்ராணாதீம்த்ரியவஞ்சகம் ॥ அ

ஈதஃ இதுவென்று சொல்லப்படுகி
றவைகளான
கந்த ரூப ரச
சப்த ஸ்பரிசங்களான
யாதொரு
விஶெஷாஃ விசேஷங்கள்

வ்யூஃ உண்டோ
தாந்து அந்த விஷயங்களே
கஹ்ராகயெ-ண வேறுவேறுக
வ்ராணாதீம்த்ரியவஞ்சகம் ஆக்ராணம்
முதலானஞானேந்திரியங்களோடும்
வித்யாத அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போ லிருக்கிற சிவனேபரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारश्चक्रियांतद्वद्वचावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்தாரஶ்சக்ரியாந்தத்வத்வசாவ்ருத்தவிஷயாநபி।
ஸ்ஃபோரயெதெகயத்நெநயொஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்வபுஃ ॥ சு

கர்தாரம் ச கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீ
தனை அதுபோலே [வனையும்
க்ரியாம் கிரியையையும்

வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் வேறுவேறான வி
ஷயங்களையும்
ஏகயத்நேந ஓரேகாலத்தில்

யஃ யாதொருத்தர்
ஹொரயெ பிரகாசம்பண்ணிவைக்கி
கூஸ்ள அந்த இந்த [றதோரா
வாக்ஷீ சாட்சியானவர்
கூது இந்த இடத்தில்
விஉவஃ அறிவுவடிவமாயிருக்கிறபரமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சிஸ்ரூபே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறரென்பதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेशृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ரஂகெக்ஷஹூணொமிஜிஹ்ரமிஸ்வாதயாமிஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதிபாஸயதேஸர்வம்நிருத்யஶாலாஸ்தபீபவத் ॥ கஎ

ரஂகெக்ஷ பார்த்தேன்
ஹூணொமி கேட்டேன்
ஜிஹ்ரமி முகர்ந்துபார்த்தேன்
ஸ்வாதயாமி ருசியறிந்தேன்
கஹ நான்
ஸ்ப்ருஶாமி ஊகி தொட்டேன்என்று
விளங்கும்படியாக
நிருத்யஶாலாஸ்ததீபவத நாடகசாலையிலிருக்கிற தீபம்போல
ஸர்வம் சர்வத்தையும்
பாஸயதெ பிரகாசம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே அனுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

நிருத்யஶாலாஸ்தித்தோதீபஃப்ரபும்ஸபயாம்ஶ்சநர்தகீம் ।
தீபயேதவிஶேஷேணததபாவேபிதீப்யதே ॥ கஅ

நிருத்யஶாலாஸ்தித்தஃ நாடகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற
தீபஃ தீபமானது
ப்ரபும் அவிடத்திலுள்ளபிரபுவையும்
நர்தகீம் ஆடுகிறவளையும் (ம்
ஸபயாம் ச வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும்
தீபயேத் ஒளிபண்ணுகிறதுபோல
அவிஶேஷேண காரதம்மிய மன்றியிலே [டி ருக்கிறது
தீபயெ விளக்கிவைத்துக் கொண்
ததபாவெ கூபி அவர்களில்லாதசமயத்திலும்
தீப்யதெ மூன்போலவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

அஹங்காராயியாவஸாக்ஷீவிஷயாநபிலாஷயேத் ।
அஹங்காராதூஹாவெவிஷயம்ஹாதெுவவாவிவுபஸ் ॥ கஉ

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில்த்தா
ன்றுகிற அகங்காரத்தையும்
யிய புத்தியையும்
விஷயாஉ கூவி விஷயங்களையும்
வாக்ஷீ சாட்கி
ஹாவயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்
டிருக்கிறார்

அஹங்காராதூஹாவெ கூவி சுஷுப்தி
மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்கார
திகளுடைய அபாவத்திலும்
வதிவபுவக முன்போலவே
வ்யம் தான்மாத்திரமாக [க்கிறார்.
ஹாதி வவ விளங்கிக் கொண்டேயிரு

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற் கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ॥

நிரஞ்ஜரம்ஹாவஸாநெகூடஸ்தெஜ்ஞப்திரூபதஃ ।
தத்பாஸாபாஸ்யமாநேயம்வுத்திர்நிருத்யத்யநேகதா ॥ கஙு

கூடஸ்த சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபதஃ அறிவு ஸ்வரூபத்தா
நிரஞ்ஜரம் இடைவிடாமல் [லே
ஹாவஸாநெ விளங்கிக்கொண்டிருக்கு
தஃ அந்த [கும்போது
ஹாவா அறிவின் பிரகாசத்தினலே

ஹாவ்யாஃ விளங்கப்பட்டுக் கொண்
டிருக்கிற
இயம் இந்த
வுத்திஃ புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
நிருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும் பொருட்டு ரூபகமாக வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
तालादिधारिण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்காராஃப்ரபுஸ்ஸப்யாவிஷயாந்ருதகீமதிஃ ।
தாலாதியாரிண்யக்ஷாணிதீபஸ்ஸாக்ஷ்யவபாஸகஃ ॥ கச

அஹங்காராஃ அகங்காரனே
ப்ரபுஃ பிரபு
மதிஃ புத்தியே
நர்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயாஃ விஷயங்களே

ஸப்யாஃ வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாலாதியாரிணி தாளமத்தளங்களை
தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியேசகலத்தையும்

சுவஹாஸகஃ விளக்கிவைக்கிற | தீவஃ தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராக தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

வஷ்ய நவஸ்ஹிதொதீவவ்வ புதொஹாவயெதூ⁴ர ।
ஸ்தி²ரஸ்தா²யீ ததா²வாக்ஷீர்பஹிரந்தஃப்ரகாஸயெத் ॥ கரு

வஷ்ய நவஸ்ஹிதஃ தன்னுடையஸ்
தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
தீவஃ தீபமானது
சதுர்திக்கிலும்
யதா எப்படி
ஹாவயெத் விளக்கிவைக்கிறதோ
தத்தா அப்படி (க்கிற
ஸ்தி²ரஸ்தா²யீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிரு
வாக்ஷீ சாட்சியான ஆத்துமாவும்
பஹிரந்தஃ உள்ளிலும் வெளியிலும்
ப்ரகாஸயெத் பிரகாசம் பண்ணிவை
க்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம், அனபரம், அனந்தரம் அபாகிபமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

பஹிரந்தர்விபா⁴கோயம்தெஹாபெக்ஷோ நவாக்ஷிணி ।

பஹிஃ வெளி
அந்தஃ உள்ளென்கிற
அயம் இந்த
விபா⁴கஃ பேதமானது
தெஹாபெக்ஷஃ தேகத்தைய பேட்சித்
திருக்கிறதேயன்றி (ல்லை
ந வாக்ஷிணி சாட்சிபினிடத்தில் இ

அ-கை. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

விஷயாவாஹ்யதெஸஸ்தா²தெஹஸ்யாந்தரஹம்க்ருதிஃ ॥ ககூ

வாஹ்யதெஸஸ்தா²ஃ தேகத்துக்கு வெ
ளியிலிருக்கிறவைகள்
விஷயாஃ சப்தாதிவிஷயங்கள்
தெஹஸ்ய சரீரத்திற்கு
அந்தஃ உள்ளே
அஹம்க்ருதிஃ அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்மாவே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

சுஞ்ஜ்ஞாயீஷ்வைஹவாக்ஷைர்ப்ஹிர்யாதிபுநஃபுநஃ ।
ஹாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம்ஸாக்ஷிண்யாரொபயதெவ்ருதா ॥ கள

சுஞ்ஜ்ஞா உள்ளேயிருக்கிற
யீ புத்தியானது
சுஇக்ஷைஃ இந்திரியங்களோடே
ஸஹ ஸஹ கூடவே
பஃஹிஃபஃஹிஃ அடிக்கடி
பஹிஃ வெளியிலே
யாதி போகிறது

ஹாஸ்யபுத்தி ஆத்மா
விஞ்ஞ்விளங்கப்படுகிற இந்தபுத்தி
யுடையசஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் மூடர்களி
ஞலே சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில்
வ்ருதா விணாக
ஸுரொபயதெ ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்க்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्त्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாஞ்தரகதஸ்த்வல்பொகவாக்ஷாதாதபொசலஃ ।
தத்ரஹஸ்தெநர்த்யமாநெந்ருத்யதீவாதபொயதா ॥ கஅ

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாஞ்தரகஃ வீட்டிற்குள்வந்துவி
ல்வுஃ சிறிதான (ழுந்த
சூதபஃ வெய்யிலானது [க்கிருக்க
சுயதஃ அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி
தத்ர ஹஸ்தெ அதில் கையானது

நர்த்யமாநெ அசைந்தஉள்ளளவில்
சூதபஃ வெப்பிலானது.
ந்ருத்யதீ வாவ அசைவதுபோல
யயா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அ
ப்படிப்போல்புத்தியினசைவால்சா
க்ஷியசைவதுபோல தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதாஷடாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்தி தஸ்தாக்ஷீவஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத்கரொதீவததாததா ॥ கக

நிஜஸ்தாநஸ்திதஃ தனஸ்தானத்தில்தா
ணேயிருக்கிற

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்தர்கமாகமௌ உள்ளிலும் வெளியிலும்
அகுர்வன் போக்குவரத்தை

சுகரூபமாய் பண்ணுமிருக்கும்போது
வைதரியாதியுள்ள புத்தியினுடையசஞ்
சலபாவத்தால்

தயோ தயோ அப்படி அப்படி
கலைகளை வண்ணுகிறவன் போ
லே தோற்றுகிறனென்றறி.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிறரென்று ஏதேனும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி தோன்றுகிறதாவெனில்.

नबाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्वसः ॥

நவாஹ்யோநாந்தரஸ்ஸாக்ஷீபுத்தேர்தேசௌஹிதாவுபௌ ।
புத்3த்4யாத்3யஶேஷஸம்ஶாந்தௌயத்ரபாத்யஸ்திதத்வஸஃ ॥ 20

சாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பாஹ்யோ வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
அந்தர: நஉள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
தௌ அந்த
உபௌ இரண்டுகளும்
புத்தே: புத்தியினுடைய [ள்
தேசௌ கற்பனையானஸ்தானங்க

யத்ர எந்த இடத்தில்
புத்3த்4யாத்3யஶேஷஸம்ஶாந்தௌ புத்தி
முதலானதுஒழிவை யடைகிறதோ
தத்ர அந்த இடத்தில்
ஸஃ அவர்
அஸ்தி இருந்து
பாதி விளங்குகிறார்.

அ-கை. சர்வவிகாரங்களும் ஒழிந்தவிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறரென்று சொன்னது, எதினாலேயோவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

தேஶஃகோபிநபாஸேதயதிதர்ஹ்யஸ்த்வதே3ஶபாக் ।

கோ3 கோவி தேஶ: யாதொருதேசமும்
ந பாஸேத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்

தர்ஹி அப்போ
தவ தேஶபாக் ஒருதேசத்தையும்பற்று
அஸ்து ஆகட்டும் (தவராக

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதேயெனில்.

सर्वदेशप्रक्षिप्तश्चैवसर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

ஸர்வதே3ஶப்ரக்ஷிப்தஶ்சைவஸர்வக3த்வம்நதுஸ்வதஃ ॥ 21

ஸர்வதேஶப்ரக்ஷிப்தபாவன சகலதே
சகற்பனையினுமேலேயே
ஸர்வகதா ஆத்துமாவிற்கு சர்வகத

மென்பதே தவிர
ந தத்வதஃ ஸ்வபாவத்தினுலே அ
ந்த பேருமில்லை

அ-கை. சர்வகதத்துவ மெப்படி கற்பிணீயோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவ மும் கற்பிணியென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिंसवंवायंदेशंपरिकल्पयेत् ।

बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुषुयोजयेत् ॥

அஞ்ஜவ புஹிஹி புஹவ பூவாயம்தெஸாவாரிகல்பயெத் ।

வாஜ்ஹிஹுதெஸ ஹவா க்ஷீ தயா வஹ்வஷ்டயொஜயெத் ॥ ஊஉ

அஞ்ஜ வெஹிஃ உள்வெளிமுதலான

வவ-ம் சகலமான

யம் யாதொரு

தெஸ வா தேசத்தையாவது

வாஜ்ஹிஃ புத்தியானது

வரிகல்பயெத ஹி கற்பிலிக்கிறதோ

வாக்ஷீ அதற்குஆத்துமா சாட்சியா கவும்

தத்தெஸம் அந்ததேசத்தை யடைந்த வஸ்துபாலே அப்போ தப்போது தோன்றுகிறார்

தயா அப்படியே

வஹ்வஷ்ட சகலவஸ்துக்களிலும் இந்தக்ரியாயத்தை

யொஜயெத் சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।

तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाम्बुद्ध्यगोचरः ॥

யத்யத்ரூபாதிகல்ப்யேதபுத்த்யாதத்தத்ப்ரகாசயன் ।

தஸ்யதஸ்யபவேத்ஸாக்ஷீஸ்வதோவாம்புத்த்யகோசரஃ ॥ உக

வாயபுரா புத்தியினாலே

யத் யத் யாதொருயாதொரு

ரூபாதி ரூபாதிவிஷயங்கள்

கல்பயெத் கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ

தத் தத் அந்தந்த

வாக்ஷீ சாட்சியாக

பவேத் பவிக்கிறார்

ஸ்வதஃ ஸ்வபாவத்தினால்

வாம்புத்த்யகோசரஃ மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அதிகாசரராலால் முழுட்சுவாகியநான் அவரை யெப்படி கிரகிக்கிதெனில்.

कथंतादृग्ग्रयाग्राह्यइतिचेन्मैवंगृह्यताम् ।

கதம்தாத்ருக்ரயாக்ராஹ்யஇதிசென்மைவம்க்ருஹ்யதாம் ।

தாஉ ஜ்ஞ அப்படி இருக்கிறஆத்துமா
ஷயா என்னல்
கூபம எப்படி
ஹாஹ்ய கிரிக்கபடுவர்

ஹி வெஷ என்று கேட்டபாயாகில்
சா ஸவ ஹ்ருஹ்யகாம உன்னுலே கிர
கிக்கப்படுகிறவரன்றதானே.

அ-கை. அப்படிச்சொன்னல் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸவக்ரஹொவஸம்ஸாஞ்ஜளவ்யஜெவாவசிஷ்யதெ ॥ உச

ஸவக்ரஹொவஸம்ஸாஞ்ஜள சமஸ்
தான அந்தக்கரணத்தினுண்டா
கிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உப

சாந்தமாகில்
ஸ்வய ஸவ தான்மாத்திரமே
கூவஸிஷ்யதெ மீதமாகிறூர்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட்சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிதுப் பிரமாணம் வேண்டுமென்றல், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படி யென்று சொல்லுகிறூர்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

நதத்ரூசாநாவெக்ஷாஸ்தி ஸ்வப்ரகாஸஸ்வரூபதஃ ।

ஸ்வப்ரகாஸஸ்வரூபதஃ ஸ்வப் பிர
காசமான ஸ்வரூபராகையால்

நத அந்தஆத்துமா இருப்பதில்
நாநாவெக்ஷா பிரமாணாபேட்சையா
நாஸ்தி இல்லை (னது

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறூர் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய்வேனெனில்.

तादृग्युत्पत्त्यपेक्षाच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்ருக்யுத்பத்த்யபேக்ஷாச்ச்ருதிம்பட குரோர்முகாத் ॥

தாத்ருக்யுத்பத்த்யபேக்ஷாவெச அப்
படிஆத்துமாசுயம் பிரகாசரென்ற
ஞானம் உண்டாகவேண்டுமென்
பாயாகில்

குவினுடைய
குவாரு சந்நிதியிலிருந்து
குருகீம ஆறுலிங்கதத்தாதே கூடிய
சுருதியை

மாமெஸாஃ சகலஆசையும்விட்டு சற்கு
வம படி

அ-கை. சகலவிருத்திகளையுங் லயம்பண்ணினல் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருகிற அனுபவம் வருமென்றீரே. அதுஉத்தமாதிகாரி களுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முக்தியடைய வழியேதெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तींहिधियंत्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யதிஸர்வக்ரஹத்யாகோசக்யஸ்தீஹிதியம்த்ரஜ ।
ஸரணம்தத்3தீ4நோந்தர்பஹிர்வைஷோனுபூ4யதாம் ॥உசு

ஸர்வக்ரஹத்யாகம் சர்வ சங்கற்பத்
தியாகமானது
சக்ய: ஆசாத்தியமென்று
யதி சொல்வையேயானால்
தர்ஹி அப்போ
தியம் புத்தியைத்தானே
ஸரணம் சரணமென்று
த்ரஜ அடை
தத்3தீ4ந: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
அந்த: இந்த ஆத்துமா (வே
அந்தர் உள்ளேயாவது
பஹி: வா வெளியிலேயாவது
அநுபூ4யதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்

காடகதீபிகை முற்றிற்று.

(ஙக)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பரத்தையடைகிறானென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிறானென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிறார்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனத்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் கன்றுய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூறு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிறானென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக் கொண்டிருக்கிறானென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனுய் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனுய் பிர்மானந்தத்தில பேதமாயிருக்கிறன். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

யடைகிறதே வாசனானந்தம். ஜாக்கிரத்தில் ஒருகிந்தையுமற்றகாலத்தில் மேல் மூடியுடன்கூடின குடத்துநீரின் குளிர்ச்சிபோல பிர்ம சுகஸ்பூர்த்திவருவதே நிஜானந்தம். அதையே தூஷ்ணீம்பூதானந்தமென்றும் சொல்லுவார்கள். சகல வாசனைகளையும் நிழந்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனுகிகளால் சுத்த சத்துவவிருத்தி பிர்மஸ்வரூபத்தில் லீனத்தையடைந்து நிற்விகற்பசமாதியில் விளங்குகிற யோகானந்தமே முக்கியானந்தமென்று சொன்னேம் மற்ற ஆத்துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம், விஷயானந்தம், மற்ற ஞான்கத்தியாயத்தில் கூறுகின்றோம். இந்த யோகானந்தத்தை அறிந்தவனே ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்தசாரசார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமணிமாயநமஃ.

ஸ்ரீசாரதாம்பாதுறாநதமாமலைநமஃ.

மொராநதஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थंविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबोधसिद्धये ॥

நகவாஸ்ரீஹாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரௌ ।
ப்ரஹ்மாநநதாஹியம்க்ரந்தவ்யாகுர்வெபோதஸித்தயெ ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி யோகானந்தத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. உண்டான ஞானஞ் சித்தியாகும்பொருட்டும் பண்ணப்போகிற கிரந்தமானது நிர்விக்னமாய்ப் பூரணமாகும்பொருட்டும், தத்துவஞானத்திற்குதடைகளா யிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டும், தனக்கு அபிமதமான பிர்மானந்த தெய்வஸ்மரணமாகிற மங்களத்தையாசரித்துக்கொண்டி பிரயோஜனங் கேட்போருக்கு இதில் சித்திக்கும்பொருட்டும், பிரயோஜனத்தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்தமென்று வெளியாகப் பேர் வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்திற்கும் பேதமின்மையால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दं प्रवक्ष्यामिज्ञातेतस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातंहित्वासुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம்ப்ரவக்ஷ்யாமிஜ்ஞாதேதஸ்மிந்நசேஷதஃ ।
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த²வ்ராதம்ஹித்வாஸுகா²யதே ॥ க

ப்ரஹ்மாநந்தம்	பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந்	அந்தபிர்மானந்தம்
அசேஷதஃ	பூரணமாக
ஜ்ஞாதே	அறியப்பட்டதே யானால்
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த²வ்ராதம்	இக பரமேலாக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா	தள்ளிவிட்டு
ஸுகா²யதே	ஆனந்தாமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிக்கும் போது சகுணமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிழுக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னால், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லை யென்று அந்ததேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப் பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவிர்த்தியையுந் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

அ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்திரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களானசுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

ब्रह्मविद्वै परमाप्नोति शोकं तरति चात्मवित् ।

ப்ரஹ்மவித்து பரமாப்நோதி சோகந்தரதி சாத்மவித் ।

ப்ரஹ்மவித் பிரம்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே

பரம் நிரதிசயமானசுகத்தை

ஆப்நோதி அடைகிறான்

ஆத்மவித் ஆத்துமாவே பரிபூரணபி ர்மமென்றறிந்தவன்

சோகம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான சகல துக்கத்தையும்

தரதி கடக்கிறான்

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பி விக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரஸொவ்ரஹ்மரஸம்லப்ஸ்வாநந்தீபவதிநான்யதா ॥ உ

ப்ரஹ்மரஸ: பிரம்மமே ரசமென்றும்

ரஸம் இந்தபிரம்மரசத்தை

லப்ஸ்வா அடைந்தவனே

ஆநந்தீ ஆனந்தத்தையுடையவனாக

பவதி ஆகிறானென்றுசொல்லி

நான்யதா வியதிரேகத்தாலும் அ தைஸ்திரப்படுத்திக்காட்டுகிற சுரு தியைச்சொல்லுகிறார் இதைத்தவிர வேறேயெவ்விதத்திலும் சுகமில்லை யென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மேலும் பிரம்ஞானிக்கே பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பய முண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्याद्यश्रोभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

ப்ரதிஷ்டாம்விந்ததேஸ்வஸ்மிந்யதாஸ்யாத்யஸ்ரோபயம்
குருதேஸ்மிந்நந்தரஞ்சேத்அதஸ்யபயம்பவேத் ॥ ங

யதா எப்போ

அஸ்மிந் தானயிருக்கிற ஆத்துமாவில்

ப்ரதிஷ்டாம் நாம்பிர்மமென்கிற திருட த்தை

விந்ததேஅஸ்ய அடைகிறானோ

தத அப்பவே

அஸ்ய அவன்

அபயம் அபயத்தையடைகிறான்

அஸ்மிந் இந்த ஆத்துமாவில்

அணுமாத்ரம் சிறிதும்பேதத்தை

குருதேசெஅபண்ணினானாகில்

தத அப்பவே

அஸ்ய அவனுக்கு

பயம் பயம்

பவேத உண்டாய்விடும்.

அ-கை. இதற்கு சாஸ்திரங்களைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मंविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யொவஹ்நிரிந்த்ரொ²ம்ருத்யுர்ஜன்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாத⁴ர்மம்விஜாநந்தொவ்யஸ்மாத்³பீ⁴த்யாசரந்திஹி ॥ ச

வாயுஃ வாயுவும்
ஸூர்யஃ சூரியனும்
வஹ்நிஃ அக்கினியும்
இந்த்ரஃ தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யுஃ எமதர்மராஜாவும்
ஜன்மாந்தரம் இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
தர்மம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறேயென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
ஜாநந்தஃ சகலவிதமான தர்மங்களை அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மனிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினாலே
ஆசரந்தி ஹி அந்தத்தெழில்களை யேற்றத்தாழ்வன்னியில் சாவமதானமாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லை யென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்³ரஹ்மணொவித்³வாந்நபி³பே⁴திகுதஶ்சந ।

ப்³ரஹ்மணஃ இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வான் ஞானியான்வன்
கஸ்மிந்நபி யாதொர்ருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம்- பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ் சூக்குமதேஹாத்யாசந்நிவர்த்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபாதிநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்றுதாற்ருகிறதே யென்ருல், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்தமாவதால் பேதமில்லை யென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपेत्पापचिन्ताकर्माग्निसंभृता ॥

வததேவ தவெஹெஷா மிஞாகஉபூர்ஹ்வாஹூ தா ॥ நி

கூஉஹ்ணி ஹ்வாஹூ தா புண்ணியபாப கர்மங்களாகிற அக்கினியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டதான

வஷ்டா ஹிஹ்ரா இந்தசிநதையாகிற தாபமானது

வஸ்மவ இந்த ஆத்துமஞானி ஒருவனைத்தானே

ந்அமவஉ தாபப்படுத்தமாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பிராணேத்க்கிர மணகாலத்தில் பூததரிசனமான உடன், அய்யோ நாம் ஒருநன்மையான புண்ணியமும் செய்யவில்லையே பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனிபோகிறசமயத்தில் என்னசெய்வோமென்று வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் இப்படிவருகிற புண்ணிய பாப சிந்தனை யென்னகாரணத்தால்லாமற்போகிறதெனில்,

एवंविद्वान्कर्मणोद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।
कृतेचकर्मणस्विात्मरूपेणैवेषपश्यति ॥

வவாவிசாநூஉணீவெஹிக்வாதாநவ்ஹ்ரஸ்தூர ।
கூதெவகஉணீவ்வாதாரஞவெஷெவெஷவஸ்ருதி ॥ சு

வவப பிர்மமேநானென்று இப்படி விஹாநு அறிந்த ஞானி

கூஉஹ்ணீ வெ இரண்டுகளான புண்ணி பாபகர்மங்களை

ஹிக்வா தள்ளி

ஸ்தாதாகாலமும்

வஸ்மாத் ஸ்மரீதுக்கொண்டிருப்பன்

வஷ்ஃ இந்த ஞானியானவன்

கூஉகெ.ஏ தன்னால் செய்யப்பட்டவைகளான

கூஉஹ்ணி பாபபுண்ணிய கர்மங்களை

வ்வாதாரஞவெண.வ தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே

வஸ்ருதி பார்கிறான்

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறானென்றதினால், ஞானிக்கு சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் செய்த புண்ணியபாபங்களை உபேக்ஷை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், பொய்யென்று பார்க்கிறதான மித்தியாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் பார்க்கிற தன்மயதிருஷ்டியும் உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று எப்படிசொல்லக்கூடும், தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் தீராதென்றும், அனுதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்டதாயும், கணக்கில்லாததாயும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயு மிருக்கிற கர்மங்கள் அழியாதிருக்கு

மென்று சுருதிகள் சொல்வதால், ஞானிக்கு அந்தந்த கர்மங்களைக் குறித்து சிந்தனைகளில்லாமல் எப்படிபோனில்,

भिद्यतेहृदयग्रन्थिश्छिद्यन्तेसर्वसंशयाः ।
क्षीयतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥

ஹிதெஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தெஸர்வஸம்ஶயாஃ ।
க்ஷீயதெசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மின்த்ருஷ்டெபராவரெ ॥ ஏ

சஸ்மிந் ஈஸ்வரனுக்கு மேலான அந்த
பராவரெ பிரம்மத்தை
த்ருஷ்டெ ஸாக்ஷாத்காரமாய் அறிந்த
மாத்திரத்தில்
ஹ்ருதயக்ரந்திஃ மனதிற்கும் ஆத்து
மாவிற்கும் அத்தியாசமானகட்டு
ஹிதெ பேதிக்கப்படுகிறது

ஸர்வஸம்ஶயாஃ சகலவிதமான சம்ச
யங்களும்
ஹித்யந்தெ சேதிக்கப்படுகின்றன
அஸ்ய இவனுடைய
கர்மாணி ச கர்மங்களும்
க்ஷீயதெ க்ஷயித்துப்போகின்றன.

வி-ம். ஈசுவரனுக்கும் மேலாயிருக்கிற பிரமமே நானென்று எப்போ சாக்ஷாத்காரமாக அறிகிறேனே, அப்பொழுதே புத்திக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தமான அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமான ஹிருதயகிரந்தி பேதித்துப்போகிறது. ஆத்துமா தேகாதிகளுக்கு வேறு, அல்லவா; வேறுயினும் கருத்ருத்வாதி உண்டா, இல்லையா; அகர்த்தாவாயினும் தனக்கும் பிரம்மத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா, அல்லவா; பேதமின்மையாயினும் அந்த ஞானம் கர்மசகிதமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமா, தனிமையாய்க் கொடுக்குமாவென்று இதுமுதலான சம்சயங்களெல்லாம் சேதிக்கப்படுகின்றன. சஞ்சித புண்ணியபாப கர்மங்களெல்லாம் சித்திரவஸ்திரம்எரிந்தபிறகுசித்திரமிராததுபோலமூலாஞ்ஞான நாசத்தால் நசிக்கிறதென்று சொல்லுகிற சுருதியை நீ யேன் அறியவில்லை.

அ-கை. மோக்ஷத்திற்கு எத்தனையாவழி யிருக்கும்போது ஞானத்தையே முக்கியமாய் சொல்லவேண்டியது யாது பற்றியென்று சிஷ்யன் சங்கைபண்ணுகிறன். ஐயா நூறுவயதுவரை சத்கருமங்களையே செய்துகொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றும் இப்படி செய்துவந்தாயேயானால் உன்னிடத்தில் ஒரு பாபகர்மமும் ஒட்டாதென்றும், வித்தையென்றும், அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித மார்க்கத்திலும் யாதாமொருபுருஷன் அவைகளை அனுஷ்டித்து அவைகளில் அவித்தையான மிருத்துவைத்தாண்டி வித்தையினால் அமிருத்தவத்தை யடைகிறனென்றும் இதுமுதலான சுருதியாலும் கர்மத்தினாலேயே நன்றாய் சித்தியை ஜனகாதிகள் அடைந்திருக்கிறார்களென்றும் எப்படி அன்னமானது தனித்து சுகங்கொடாமல் தேன் முதலான மதுரபதார்த்தங்களோடே சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறதும் அந்த தேன்

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்த்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பலவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்ளுடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிரமஞ்ஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமல் முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதர உபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்வானத்யேதிம்ருத்யும்பன்தானசேதரஃ ।

தம் ஏவ அந்தப்பிரமத்தையே
விதான் அறிந்தஞானி
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை
அதிகி தாண்டுகிறான்

ஐதரஃ ச மோக்ஷத்திற்குப்பிரமஞானத்தை தவிர வேறே
வழிஃ ஒருவழியும் [கிறது
ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு

அ-கை. எத்தகையோனிதமான ஸ்தூலசூக்ஷும காரணவிஷய ஜீவ ஈஸ்வர அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्जन्ममृत्यू ॥

ஜ்ஞாத்வாதேவம்பாசஹானிஃக்ஷீணைஃக்லேசைர்ஜன்மம்ருத்யூ ॥

தேவம் தெய்வமானபிரமத்தை
ஜ்ஞாத்வா நானென்றறிந்தமாத்திரத்தில்
பாசஹானிஃ நீகேட்டசகலபாசங்க
ளுங்கெட்டுப்போம்

க்ஷீணைஃ க்ஷயித்துபோனவையான
க்லேசைஃ துக்கங்களினாலே
ஜன்மம்ருத்யூ மறுப்படிஜன்மத்தை
ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னசுருதி சரி. இப்போ சகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैवधैर्यवान् ।

தெவஜ்கூவாஹஷ்டுஸ்ரொகளஜஹாதுதெத்ரைவயெய்டுவாது ।

யெயவ்வாது தீரனனஞானி	களையும்
தெவம் பிர்மமேஹானென்று	சுதத்வனவ இவடத்திலேயே
ஜகூவா அறிந்து	ஜஹாதி விடுகிறனேன்றுசுருதிசொ
ஹஷ்டுஸ்ரோகள சகலசுகதுகங்களை	ல்லுகிறது

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராப்தகர்மம் இவனை எப்படித்தாபப்படுத்தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयतःक्वचित् ॥

நெநங்கூதாகூதெபுண்ணுவாவெதாவயதக்வசித் ॥ கூ

கூதாகூதெ பண்ணப்பட்ட வைக	வநம் இந்தஞானியை
ளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாயு	க்வசித் ஓரிடத்திலும்
மிருக்கிற	தாவயதி தாபப் படுத்துகின்ற
புண்ணுவாவெ பாபபுண்ணியங்களி	னவல்ல
ரண்டும்	

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கிதுக்க நிவிர்த்தியானந்தாவாப்தியான இருவகைப்பிரயோஜனங்களை சொல்லுகின்றனவோ இன்னும்வேறு பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால் இருக்கிறது அதாவது சிவபுராணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் சர்வபூதங்களுக்குள் தன்னையும் தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறனோ அவன் ஆத்தும தீக்ஷிதராய் தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறனென்று சொல்லுகிறது பகவத்கீதையில் க்ஷேத்திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலானசுத்தியை யடைகிறனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனோபநிஷத்தில் இப்போ தன்னையறிந்தவன் பிர்மமாகிறன். அப்படியறியாதவனுக்கு மகத்தான நஷ்டமென்றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறார்களோ அவர்கள் அமிர்தாளாக வாகிறார்கள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்றும் தேவதைகளுக்குள்ளே எவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறனோ அவனே அவனாகிறனென்றும் அவரை யறிந்தவன் மிருத்யு முகத்திலிருந்து விடுபடுகிறனென்றுஞ் சொல்லுகிறதென்று காண்பிக்கிறார்.

इत्यादिश्रुतयोःबह्वचःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।

ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

ஈதியாதிஸ்ரு தயோவஹ்வ்ரு சாபுராணைஸ்ஸ்ம்ரு திபிஸ்ஸஹ ।

ப்ரஹ்மஜ்ஞானெऽநர்தஹானிமாநந்தம்சாப்யகோஷயந் ॥ கo

இதரஜீவஹ்ருதயாஃ இவைமுதலாய்வெ
குவிதங்களாயிருகிற
ஸ்ருதயஃ உபநிடதங்கள்
வெதாகிணஃ பதினெண்புராணங்க
ளோடும்
ஸ்ருதிஹிஃஷஹ பதினென் ஸ்மிருதி
களோடும்
ப்ரஹ்மானந்தெ பிர்மஞானத்தில்
சுகயதுஷாநீ துக்கநிவர்த்திபையும்
சுகந்ச சுவி ஆனந்தா வாப்த்தி
பையும்
சுவிஷயந்ச கோஷிக்கின்றண

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தண்ண விதமெனில்.

आनन्दस्त्रीविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

சுகந்ஸ்த்ரீவியொப்ரஹ்மாநந்தொவித்யாஸுஷம்தயா ।
விஷயாநந்தஇத்யாதௌப்ரஹ்மாநந்தொவிவிச்யதெ ॥ கக

ப்ரஹ்மாநந்தஃ பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுஷம்ஃ வித்தியானந்தமென்றும்
தயா அப்படியே
விஷயாநந்தஃ விஷயானந்தமென்றும்
இத்தி இப்படி
சுகந்தஃ ஆனந்தமானது
த்ரிவியஃ மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
சுஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்தஃ மூன்றுஅத்தியாயத்தா
ல் பிர்மானந்தமானது [து
விவிச்யதெ பிரித்துச்சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யார்யாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

भृगुःपुत्र पितुश्श्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धिस्त्यक्त्वानन्दंविजग्मिवान् ॥

ப்ருகுஃபுத்ரபிதுஃஸ்ருத்வாவருணாத்ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அன்னப்ராணமநோபுத்திஸ்த்யக்த்வானந்தம்விஜக்மிவாந் ॥ கஉ

புத்ரஃ புத்திரனான
ப்ருகுஃ பிருகுமகரிஷியானவர்
பிதுஃ பிதாவான
வருணாத் வருணனிடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஸ்ருத்வா கேட்டு
அன்னமய ப்ராணமய மநோமயவிஞ்ஞானம
யங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆனந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் ஐ
ந்தாவது அவயவமாயும் புச்சஸ்தா
னமாயு மிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜக்மிவாந் அறிந்தா ரென்று தை
த்தீரியஉபநிஷித்தில் பிருகுவல்லியி
ல் சொல்லப்படுகிறது

அ-ங்க. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தாதெவலலூ தாநிஜாயந்தெ தநஜீவநம் ।
தெஷாம்லயஸ்ச தத்ரதோ ப்ரஹ்மாநந்தொ நஸம்சயஃ ॥ கஙு

ஆநந்தாதி பூதங்களானவை
ஏவ சுஷுப்தியிலிருக்கிற
ஆனந்தத்திலிருந்துதானே
ஜாயந்தெ உண்டாகின்றன
தெந அந்த ஆனந்தத்திலேயே
ஜீவந்தி ஜீவத்திருக்கின்றன
தத் அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலேயே
தெஷாம் அந்தபூதங்களுக்கு
லயஃ ச லயமும்காணப்படுகிறது
தாதஃ ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மாநந்தஃ பிரமானந்தமானது
நஸம்சயஃ சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையிலும், பிரமத்துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் பரியாலோசனையாலும், அதையே காண்பிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சனத்குமார நாரதசம்வாதத்திலிருக்கிறபூமா பிரமரூபமான வாக்கியத்தில், எந்த வஸ்துவில் வேரொன்றைப் பாக்கிறானில்லையோ, வேரொன்றைக் கேட்கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

भूतोत्पत्तेःपुराभूमात्रिपुटीद्वैततवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रलयेहिनो ॥

ஹூதொத்பத்தேஃ பூராபூமாத்ரிபுடீத்வைதவர்ஜநாத் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபாத்ரிபுடீப்ரலயெஹ்யிநொ ॥ கஙச

ஹூதொத்பத்தேஃ ஜகத்துண்டாவதற்கு
பூராமுன்னே
த்ரிபுடீத்வைதவர்ஜநாத் திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால்
ஹ்யிநஃ பூர்ணமான பிரமமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபாத் ஞாதிருபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞெயரூபமாயுமிருக்கிற
த்ரிபுடீ திருபுடியானது
ப்ரலயெ கற்பாந்தத்தில்
நஹ்யிநஃ இல்லையன்றோ

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்.

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமயஉ தஞொஜ்ஞாதாஜ்ஞாநஃநொஃயஃ ।
ஜ்ஞேயாஸ்ஸுவாஃயொநெத தயஃவ துத்திஃவாஸ்ரா ॥ கரி

உ தூ நீஃ பரமாத்துமாவிலுண்டாயிரு க்கிற	ஜ்ஞேயா ஞெயங்களெனப்படும்
விஜ்ஞாநமயஃ விஞ்ஞானமயனே	வநசு இந்த
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்	தயா மூன்றும்
மநொமயஃ மநோமயனே	உ தூ துத்திஃ சிருஷ்டிக்கு
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்	வாஸ்ரா முன்னே
ஸுவாஃயஃ சப்தாதிவிஷயங்களே	ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிரமத்தில், திருபுடி யில்லையென்பதை அநுபவமாய் கா ட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्च्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

தயாஹாவெ தூ நிஜெ பு தஃவிணு வநவா நூஹியதெ ।
வஸாயிஷுஷுஜி ஹு ஸுவாவிணு ஷ்ஸ்ரு ஷ்டெஃவாஸ்ரா தயா ॥

வஸாயிஷுஷுஜி ஹு ஸுவா ஞானியின் சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளிலும்	சுநூஹியதெ எப்படி அநுபவிக்கப்படுகிறதோ
தயாஹாவெ.தூ திருபுடியில்லாதிருப்பதால்	தயா அப்படி.
நிஜெபுதஃ துவைதரஹிதராயிருக்க	ஸ்ரு ஷ்டெஃ சிருஷ்டிக்கும்
விணுஃ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே	வாஸ்ரா முன்னேயும்
	விணுஃ பூர்ணபிரமமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுசொன்ன சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது,

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிரமம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमासुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।
यொஹூமாஸுகுகுநால்பெஸுகுகுத்ரேதாவிபேதிநீ ।

யஃ சாந்தொக்கியசப்த மாத்தியாயத்தில் யாதொன்று	ஸுகுகும் சுகம்
ஹூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ	தெயா மூவிதமான
ஸுஃ அதுவே	விஹெதிநீ பேதத்தோடே கூடியிருக்கிற

சுஷ்ணு அற்பமானதிருடியில்
வஸ்வம் சுகம்

நீ இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

सनत्कुमारःप्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

வஸத்குமாரோஹ்யேவமுவாசநாரதாயாதிஶோகினே ॥ கள

வஸத்குமாரோ சனத்குமாரரிஷியான வர்
நாரதாய நாரதமகாரிஷியின்பொருட்டு
அதிஶோகினே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான
உவாச சொல்லப்பேசினபடி. [ட்டு
ஹ்யேவ சொன்னவென்றுசுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஜ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदानृशास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्त्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணான்பஞ்சவேதானுஶாஸ்த்ராணிவிவிதானிச ।
ஜ்ஞாத்வாப்யனாத்மவித்த்வேனநாரதோதிஶுஶோசஹ ॥ கஅ

நாரதஃ நாரதரானவர்
ஸபுராணான் பதினெண் புராணங்களோடே
பஞ்சவேதான் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும்
விவிதான் நானவிதங்களான
ஶாஸ்த்ராணி.ச சாஸ்திரங்களையும்
ஜ்ஞாத்வாஅபி நன்று யறிந்திருந்தும்
அநாத்மவித்த்வேந ஆத்துமவித்தாகத்தினாலேயே
அதிஶுஶோசஹ அஞ்ஞானிகளைக் காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்பட்டானன்றே

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापलयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्यासविस्मारभङ्गवैश्चशोकिता ॥

வெதாப்யாஸாத்புராதாபலயமாத்ரேணஶோகிதா ।
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்கவைஶ்சஶோகிதா ॥ ககூ

வெதாப்யாஸாத்.ச வேத சாஸ்திரங்கள் கற்கு
புரா முன்னே
தாவதயநாத்ரேண ஆத்யாத்மிகாதிதிரிதாபத்திரயதால்மாத்திரம்

மொகிதா நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்
வஜ்ஞாக கற்ற பிற்பாடொவென்றால்
கூஹ்யாஹவிஷ்ணாஹ்மமிவெஷ்ட.ய அப்பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணினது மறப்பதாலும் சபையில்மேன்மையான வித்துவானால் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுருவதாலும் மொகிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஜ்ஞரான நாதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥
ஸொஹாவித்வந்ப்ரசொசாமிசொகபாரம்நயாத்ரமாம் ।
இத்யுக்தஸ்ஸுகமேவாஸ்யபாரமித்யப்யதாத்ருஷிஃ ॥ உ0

விஜ்ஞ ஏசனத்குமாரா ஏகுதோ
கூத இந்த
ஸஃ கூஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருகிறநான்
வ்ரொஜாமி மிகவும் துக்கிதனயிருக்கிறேன் என்னை
மொகூவாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து
நய. ஐகி கரை யேற்றிவையுமென்று
உக்தஃ இப்படி சொல்லப் பட்டமாத்திரத்தில்
ரீஷிஃ சனத்குமாரரிஷியானவர்.
கூஹ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுவ்ஹவ சுகந்தானே
வாரம் ஐகி கரையென்று (ஓசிறர்
கூஹ்யாக சொன்னரென்று சொல்

அ-கை. விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதையற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமாவெனில்.

सुखंवैषयिकंशोकसहस्त्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥
ஸுவ்ஹவைவெஷயிகம்ஶொகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வதஃ ।
துஃவமேவெதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ ॥ உக

மெவெஷயிகம் ஸுவ்ஹ விஷயானந்தமானது
மொகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
சூவ்ருத்வத்ஃ சூடி இருப்பதால்
சுவ்ஹ அற்பமானவிஷயத்தில்
துஃவ.ஸவ துக்கமே
ஐகி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
கூஹ்ய இந்த சனத்குமாரரிஷியான
ஸுவ்ஹ சுகமானது (வர்
நாஸ்தி.ஐகி இல்லையென்று
சூஹ சொன்னரென்றுஅந்த சுருதியைசெல்லுகிறது

அ-கை. துவைதத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைதத்திலும் சுகமில்லை யேயனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।
अस्तिचेद्दुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதெஸுகம்மாபூதத்வைதேப்யஸ்திநோஸுகம் ।
அஸ்திசேத்துபலப்யேதததாசத்ரிபுடீபவேத் ॥ ௨௨

நநு சங்கை
த்வைதெ நீர் சொல்லுகிறபடி துவை
ஸுகம் சுகமானது (தத்தில்
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதெ அதி அத்துவைதமான
ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நாஸ்தி இல்லை

அஸ்தி சேத் இருக்குமேயானால்
உபலப்யேத காணப் படவேண்டும்
ததா.ச அப்படிக்காணப்படும் பக்ஷத்தில்
த்ரிபுடீ காண்பாண், காக்ஷி, பொருளென்ற திருபுடியானது
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானால் அத்துவைதத்திற் கானியுண்டாகுமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லையெண்பதை அங்கீகரித்தோம்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।
आस्तांद्वैतेसुखंवाकिंतूपरमएवद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதெஸுகம்கிந்துஸுகமத்வைதமேவஹி ।
ஆஸ்தாம்த்வைதெஸுகம்வாகிந்துபரமஏவத்வைதமேவஹி ।

மாஸ்த்வத்வைதெ அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிம் து பின்னையொவெனில்

அத்வைதமேவ அத்துவைதமானவஸ்துவே
ஹி ஆனந்தரூபமன்றோ

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம்மாநமிதிசேந்நாஸ்திமாநாகாம்க்ஷாஸ்வயம்ப்ரபே ॥ ௨௩

மாநம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி எனில் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவில்
மாநாகாம்க்ஷா பிரமாணு பேக்ஷையானது
நாஸ்தி தேவையில்லையென்றறி

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यत्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्ववानिदम् ।

अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

வுபூலெகுமவுஹாகூ்ரநாயஹுாஓவாதிழி ।

சுவிெதுஉலுூவெதுூாஹ்ரி நுஉவுநாஹ்ரீதிஹாஷிதெ ॥ உச

வுவுபூலிகு ஆத்துமா சுயம்பிரசாச மென்பதில்

ஹவுஹாகூ உன்னுடையவாக்கியம்

நாநம் பிரமாணம்

யஹ்நகு யாதொருகாரணத்தினாலே

ஹவாநு நீயும்

ஓதி இந்த

சுவிெதம் அத்துவைதத்தை

சுஹ்ரிநு அங்கீகரித்து

சுஹ்ரிநு இந்தஅத்துவைதத்தில்

ஸுஉவு சுகமானது

நாஹ்ரி இல்லை யென்று

ஈதி இப்படி

ஹாஷிதெ சொல்லுகிறீரோ அதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

சகை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वदुचोनूद्यदूषणम् ।

वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्वैततःपुरा ॥

நாலுூவெஉுஹஉவெதகுஷுஉவொநஈஉுஉஷணழி ।

வஉீதிவெதுஹாவுூஉஹிகிஉாஉீவெத்ததஃவாூா ॥ உரு

சுஹம் நான்

சுவிெதம் அத்துவைதத்தை

நசுஹுூவெவீ அங்கீகரிக்கவில்லை

கூஉஹஃ உம்முடையவார்த்தையை

சுநுஉுூ ஆக்ஷேபரித்து

ஈஉஷணம் தூஷித்தமேதேனென்று

வஉீ ஈதி வைக சொல்வைவேயானால்

தஹா அப்போ

வெதம் சிருஷ்டிக்கு

வாூா முன்னே

கிம் என்ன

சூஉீஸ இருந்தது

வுூஹி சொல்

அ-கை. சிஷ்யனையே பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।

अत्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेरिशिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிஉவெதஉஹுதவெதஉவெநூவாகொடிரஞ்ஜிஃ ।

சுவுஹிஜொநஉி தீயொஉநுத்தெஸ்ரிஷ்யிதெஉரிஃ ॥ உக

சுவைதம் திருஷ்டிக்குமுன்னே அத்
துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
வைதம் துவைதமிருந்ததா
சுமூ வா கொழி அல்லது துவைதா
த்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவே
ருன்று இருந்ததாசொல்
சுஜி: இராப்பகலில்லாதசமய மில்
லாததுபோல துவைதாத்துவைதமி
ல்லாதவஸ்து
சுவ்யவஹி: அப்பிர சித்தமாகிவிடும்
சுந்தூதே: திருஷ்டிக்கு முன்னே
துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்விதீய: ந இரண்டாவது பக்ஷமும்
கூடாதுபாஷாணசட்டிஉண்டாகுமுன்
னே அவைகளிருந்ததாக சொல்ல
க்கூடாததுபோலவறி (மே
சுத்ரி: முதலாவதான அத்துவைத
ஸ்திதி மண்போல மீதமாயிருக்கி
றது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் சி
த்திக்கதே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்க யில்லையேயெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्तयैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोऽन्यन्तरमत्रनो ॥

சுவைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோऽந்யந்தரமத்ரநோ॥ உள

சுவைதஸித்தி: அத்துவைத சித்தியா
னது
யுக்த்யா ஏவ யுக்தியினாலேயே தவிர
சுநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந ஏதி யெக இல்லையென்று சொல்
லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டா
ந்தமில்லாததா
வத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்
தோடோகூடியதா
வத சொல்
சுத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கொடந்தோ நோ இந்த இரண்டை
யுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தி
யில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।
नாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந சுநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாம
லும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற
யுக்தி: யுக்தியோ வென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளை
யாடுவது போலேவிளங்கும்

సఖ. అప్పా, అప్పడిమేయ కేళి పణ్ణవేణ్డారం తిరుష్టాన్తత్తు డన్ కూడియ యుక్తి సొల్లుగిరెనెణిల్.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेभवत् ॥

ஸதృష்டாஞ்தத்வபக்ஷேதுதృష்டான்தம்வதமேபவத் ॥ ౭౫

ஸதృష்டாஞ்தத்வபக்ஷேது = తిరుష్టాన్తత్తుడన్ కూడియయుక్తిసొల్లుమ్ (పట్చత్తిల్)
தృ = నిచ్చయమాన
ஷ்டான்தம் = తిరుష్టాన్తత్తై
வத = సొల్లు

అ-ఖ. సఙ్ఖైక్కారన్ యుక్తిసొల్లుగిరాన్.

अद्वैतःप्रलयेद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வైதஃப்ரலயேத்வைதானுபலம்பேனஸுப்திவத் ।
இதிசேத்ஸுப்திரத்வைதேத்யத்ரதృష்டாన்தமீரய ॥ ౭౬

அத்வைதஃ = తువైతానుపవఙ్గాణప్పడాదమైయల్
ப்ரலயே = అత్తువైతమానతు
த்வைத = తువైతరగితమాయ్ పవిక్కత్తక్కతు
அனுபலம்பேன = సుషుప్తిపోలవెన్ఱు సొన్నవనుక్కు పతిల్సొల్లుగిఱార్ ఇప్పడిసాతిక్కిఱ ఉనక్కుతన్ సుషుప్తియే తిరుష్టాన్తమెన్ఱల్, అతఱ్కుమికవుమ్ పిరత్తియట్చగిత్తత్తువమిరుప్పతాల్,
ஸுப்திவத் = అతు సిత్తిక్కుమ్ పొరుట్టితిరుష్టాన్తం సొల్లెన్ఱుకేట్కిఱార్
அத்வைதே = అత్తువైతవస్తువిల్
அனுபலம்பேன = పిరత్తియట్చమానతన్ సుషుప్తి
இதி = ఎన్ఱ తిరుష్టాన్తమాగ సొల్వైయాగుమ్
சேத் = ఇన్తవిషయత్తిల్
தృష்டான்தம் = ఒరుతిరుష్టాన్తం
ஈரய = సొల్

అ-ఖ. తిరుష్టాన్తం పిఱరుడైయ సుషుప్తినైచ్ సొల్లుగిరెనెణిల్.

दृष्टान्तःपरसुप्तिश्चेद्हेतेकौशलंमहत् ।
यस्त्वसुप्तिंनवेत्तच्चस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

தృష்டாన்தஃபரஸுப்திశ்சேద்ஹேதேகௌశలంమహత் ।
யస்த்வஸுப்திంనవేత్తచ్చస్యపరసுప்తౌతுకాకథా ॥ ౭౭

தృష்டான்தஃ = తిరుష్టాన్తమానతు
பரஸுப்திஃ = పిఱరుడైయ సుషుప్తియెన్ఱు సొల్వైయాగుమ్
தే = ఉన్నుడైయ
கௌశలం = కేష్టమానతు
மஹத் = మికవుమ్పెరిదు

கூஹொ ஆச்சரியம்

யீ எவன்

வ்வஸுவீந்தன்னுடையசுஷுப்தியை

த.வெதி அறியவில்லையொ

கூஹ) இவனுக்கு

வரஸுவுள.தீ பிறருடைய சு

ஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்

கூ என்ன

சுயா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तोयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஶ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தோயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ங

வரஂ அன்னியன்

ஸுவ்வீ தூங்குகிறவனுக இருக்கத

க்கவன்

நிஶ்சேஷ்டகூஸ மூச்சு இருந்தும் சே

ஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்

யதா எப்படி

கூஹம் ஊ.தி.வெஸ நான் தூங்குகிறபோ

துசேஷ்டையன்றியி லிருந்தேதேனு

என்பாயாகில்

ததா அப்போ

ஸுஷுப்தியை

உதாஹர்துஂ உதாகரணம் செய்ய

ப்பட்ட

தெ உனக்கு

ஸ்வப்ரகாசம் சுயம்பிரகாசத்தன்மை

யானது

பலாத் பலாத்காரமாக

லவெஸ உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினுல் சொன்னீரெனில் பிரளயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தா யென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयद्भानंमाधैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணி நத்ருஷ்டாந்தஸ்தயாவ்யம்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யத்பானம்மாத்யைர்விநா ॥ நக

நஇந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் தன்த

ன்கரணத்தில் இந்திரியங்கள். லயி

த்துப்போனதால் யாதொரு இந்தி

ரியங்களுமில்லை

மாத்யைர்விநா அப்பிரசித்தமான அ

ன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச்

சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை

தயா கூவி அப்படி இருந்தும்.

தாஅ அதை
ஹாமீகரோஷி அங்கீகரித்தாயல்லவா
ஹாயமெமேயாதொருசாதனங்களும்
விநா அன்றியிலே
யஸ யாதொருவஸ்து
ஹாநிம் விளங்குகிறதோ
ஊஅ ஸவ அந்த இதுவே
ஸ்வப்ரஹகாசத் தன்மை யென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டு ம் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्तामद्वैतंस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஹாஅமெத்வைவப்ரஹகாஸத்வேவதஸுப்தௌஸுகம்கதம் ।
ஸுணுதுக்கந்ததாநாஸ்தி ததஸ்தெஸிஷ்யதெஸுகம் ॥ நஙஉ

ஹாமெத்வைவப்ரஹகாஸ அத்து வைத மும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷு ப்தியில் இருப்பதை
ஹாம ஒப்புக்கொண்டேன்
ஸுஷுப்தியிலே சுஷுப்தியிலே
ஸுகம் ஆனந்தமானது
கதம் எப்படி இருக்கிறது
கத சொல்லு
ஸுணுது அப்போ அதற்குத்தரங்கே
தாநா அந்தசுஷுப்தியில் (ள்
துக்கம் துக்கமானது
நாஸ்தி இல்லை
தத: ஆகையினாலே
தெ உனக்கு
ஸுகம் சுகமே
ஸிஷ்யதெ மீதமாகிறது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாண மென்னவெனில்.

अन्धस्यनप्यनन्धस्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

அந்தஸ்யநப்யநந்தஸ்யாத்வித்தோவித்தோதரோக்யபி ।
அரோகீதிஸ்ருதிஃப்ராஹதச்சஸர்வஜநாவிதுஃ ॥ நஙச

அந்தஃ அந்தஇருக்கிறவ னும்
நாந்தஃ அந்தஇருக்கவில்லை
அபி பிற்பாடு
வித்தஃ அடிப்பட்டவன்
அவித்தஃ அடிப்பட்டவனில்லை
ரோகீ.கவி வியாதிக்காரனும்
அரோகீதி வியாதிகாரனுக இருக்க வில்லையென்று
ஸ்ருதி: சுருதியானது
ஆஹ சொல்லுகிறது
ஸர்வஜநா: அப்படியே சகலமானபி ராணிகளும்.

தசு ஐ ஆந்த அனுபவத்தை | விஷ்ணோ தினமறிந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. -சிடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादि ।
दृयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நதுஃவோலாவமாத்ரேணஸுகம்லோஷ்டஶிலாதி ।
அயாலாவஸ்யதிஷ்டத்வாதி தீவிஷமம்வசஃ ॥ கரு

துஃவோலாவமாத்ரேண சுவஷ்ணப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம்

ஸுகம்வ சுகமென்று

ந சொல்லக்கூடாது

லோஷ்டஶிலாதிஷ்ட ஓடுகல்முதலான வைகளில்

அயாலாவஸ்ய காணப்படுவதால்

இதி சென்றுசொல்வையேயாகில்

விஷமம் வசஃ உன்வார்த்தை விக்தியா சமாய்யிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्यद्याभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முவதைந்யவிகாஸாப்யாம்பரதுஃவஸுவோஹநம் ।
தைந்யாதியாவதோலோஷ்டேதுஃவாத்யூஹோநஸம்பவேத் ॥

லோஷ்ட ஓடுமுதலானதில்

தைந்யாதியாவதஃ தீனபாவம்முதலானவைகாண்ப்படாமையால்

துஃவாத்யூஹஃ துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது

ந. ஸம்ஹவெஸ உண்டாகமாட்டாது

முவதைந்யவிகாஸாப்யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும்

பரதுஃவஸுவோஹம் பிரரிடத்தில்சுகதுக்கங்கள் ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனை லனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுவதுஃவைதுநோஹநீயேததஸ்தயோஃ ।
பாவோவெத்யோநுபூத்யைவததபாவோபிநாந்யதஃ ॥ கள

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான

ஸுவதுஃவைத சுகதுக்கமோவென்றால்

ந ஊஹநீய ஊகிக்கத்தக்கவை ளன்று

தத்ஃ ஆகையினால்

திலோ அவைகளுடைய
ஜாவம் இருப்பானது
சுகஜ்ஞ கூர்வன்வ தன்னனுபவத்தி
லெஜ்ஞ் அறியத்தக்கது [ஞலேயே

தஜ்ஜாவஜ் கூவி அவைகளுடைய அ
பாவமும்
நஞ்ஞ ருத்ஜ் மற்றொன்றினுலறியத்தக்
கதன்று.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிற தென்பதற்கு என்னவாயிற்றெனில்.

तथासतिसुषुप्तौचदुःखाभावोनुभूयतेः ।
विरोधिदुःखराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

தயாஸ தியஷுஷ்வுள வஜ்ஹோலாவொ நஷஜ்ஹி தஜ் ।
விரொயியிஜ்ஹோஷாஹித்யாத் ஸுவம் நிவிக்நமிஷ்யதாஜ் ॥ நஅ

தயா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
ஷுஷ்வுள. ய சுஷுப்தியிலும்
நஷஜ்ஹி தஜ் அனுபவத்தினலேயே
ஊஜ்ஹோலாவஜ் துக்கத்தின் அபாவமா
னதிருக்கிறது

விரொயிஜ்ஹோலாஹித்யாத் விரோ
தியான துக்கமின்மையால்
ஷுஷ்ஜ் சுகமானது
நிவிக்ஹ் தடையன்றியில்
ஜஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வர்த்தைக்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।
कृतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तत्रनोभवेत् ॥

ஜஹத்தரப்ரயாஸேன ம்ருதுஷய்யாதிஸாதனம் ।
கூதஸ்ஸம்பாத்யதேஸுப்தௌ ஸுகஞ்சேத்தத்ரநோபவேத் ॥

கதஸ் அந்த
ஷுஷ்வுள சுஷுப்தியில்
ஷுவம் சுகமானது
லெஜ ஜவொ லெஷ இல்லாதிருக்கும்
பக்ஷத்தில்

ஜஹத்தரப்ரயாஸேன மிகுந்த பிரயா
சத்தினலே
ஜ்ருதுஷய்யாதிஸாதனம் மிருதுவா
ன படுக்கைமுதலானசாதனம்
கூதஸ் யென்னத்திற்காக
ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறுனெனில்.

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।
भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

தூவ்நாஸார்தமேவைததிதிசேத்ரோகிணஸ்தயா ।
லவக்ஹிரோகிணஸ்த்வேத தஷுவாயைவேதிநிஶ்சிநு ॥ சம

ஃவேநாஸாயாஃவஸவ துக்கம் போகி
ற நிமித்தியமாகவே
ஸகசு இதைத்தேதடுகிறது
ஊகிவெசு என்றுசொல்லையேயானு
கயா அப்படியே (ல்
ரொமிணஃவியாதிக்காரர்களும் தலைய
ணைமுதலானதால்
சுரொமிணஃவியாதியில்லாதவர்களாக
ஹவஜு ஆகிவிடட்டும்
ஸதசு கூ ஆகையால் பாப் தலை
யணை முதலானசாதனத்தைத் தே
டுகிறது
ஸுஉயவஸவ சுகத்தின்பொருட்டே
ஊகி என்று
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ சஷுப்தி சுகமானது பாப் தலையணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्वेवात्रनिद्राया.पूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தஹி.ழுஸாயநஜநுஸ்வா ஸுவைவெஷயிகம்ஸுவெஸ ।
ஸுவஸ்வாதுநிஉராயாஃவெஷவுராயுராஸுநராஜிஜ்ஜி ॥ ஸக
நிஉராயாஞ்ஸுவம்யத்தஜ்ஜநுதெகெநஹெதுநா ।

தஹி் அப்போ
ஸாயுநஜநுஸ்வாஸ சுஷுப்திசுகம் இ
ந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களா
ல் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுவம் சுகமாக
ஹவெசு பவித்து விடுதேம யென்றால்
நிஉராயாி நித்திரைக்கு
வெஷவும் போகுமுன்னே
ஸாயுராஸுநராஜிஜ்ஜா படிக்கக முதலான
தினுஉண்டான சுகமானது
ஸுவஸ்வ ஸுவ இருக்கட்டும்
சுது நிஉராயாம்கு இந்த நித்திரை
யிலே
யகு யாதெரு
ஸுவம் சுகங்காணப்படுகிறதே.
கசு அந்தசுகமானது
கெந ஹெதுகுநா என்ன ஏதுவினால்
ஜநுதெ உண்டு பண்ணப்படுகிறது
சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது ஏதெனில்.

सुखाभिमुखधीरादौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्यावृतिभिश्श्रान्तोविश्राम्यथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥

ஸுவாஸிஃவயோராதுளவ்யாநுஜ்ஜதுரெஸுவெ ॥ சஉ

ஜாஜ ஆவ்ருதிஹிஜ்ராஜ்ஞோவிரூயவிரோயி நீ ।
சுவநீதெவ்வஹ்யிதெ நஹவெஹிஷியெவஹ்வே ॥ சஙு

கூஉள சுஷுப்திக்கு ஆரம்பவிக்குங் காலத்தில் [போனபுத்தி
ஹஹாஹிஹ்வேயீ சுகத்தை நாடிப்
வஜ்ராக பிற்பாடு
வரெ மேலான
ஹவெ ஆனந்தத்தில்
ஜிஜ்ஞ முழுகிப்போகிறது அது எதினாலெனில்
ஜாஜ ஆவ்ருகிஹிஃ ஜக்கிரத்தில்செய்த தொழில்களினாலே
ஸ்ராஙுஃ சிரமத்தையடைந்தவன்

கூய பிறகு
விரூபீ சிரமபரிகாரஞ்சற்று நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோயிநீ சுகவிரோதியா யிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
சுவநீதெ போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
வ்யவ்யிதீஃ ஸ்வஸ்தசித்தனாக
விஷய படுக்கைமுதலான விஷயத்
ஹவ சுகத்தை [துள்ள
சுநஹவெசு அனுபவிக்கிறான்

அ-வுக. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तीस्वानन्दःप्रतिबिम्बति ।
अनुभूयैनमत्रापित्रिपुट्यांश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

சூதாஹிஹ்வேயீவ்ருத்துள வ்யாநந்தஃவ்ருத்திவிம்வதி ।
சுநஹ்வஹியெநஜ சூவித்ரிவுடீயாஸ்ராஜ்ஜிஹாப்நுயாசு ॥ சஙூ

சூதாஹிஹ்வேயீவ்ருத்துள ஆத்துமாவைக்குறித்து உள்ளே திருப்பின புத்தி விருத்தியில் கண்ணுடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
வ்யாநந்தஃ தன்னுடையஆனந்தமானது
வ்ருத்திவிம்வதி பிரதிபலிக்கிறது
ஏநம் இந்த விஷயானந்தத்தை
சுநஹ்வ்ய அனுபவித்து

சுத சுவி இதிலும்
த்ரயீடீயா நானெண்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அனுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திருபுடியால் தை
ஸ்ராஜ்ஜி இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்நுயாசு அடைந்து விடுகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்ரமஸ்யாவநுத்த்யர்த்தஜீவொயாவெத்பராத்மநி ।
தெநைக்யம்ப்ராப்யதத்ரத்யொப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம்பவேசு ॥ சஙூ

சரீரத்தை அந்த சரீரத்தை
சுவநாசயேத் நிவிர்த்திபண்ணுகிற நிமித்தியமாக
ஜீவன் ஜீவனுனவன்
பராத்மனி பரமாத்மாவில்
யாவெச ஓடுகிறவன்
தெத அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே

வைகுண்ட ஐக்கியத்தை
வாப்ய அடைந்து [கிற
தத்ரஸ்தன் அந்தசுஷுப்தியிலேயிருக்
ப்ரஹ்மாநந்தன் பிரமானந்தமாக
ஸ்வய தானும்
மோதெச ஆகிவிடுகிறன் அதினுலதுபிர
மானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्ताश्शकुनिर्दश्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेमुमुक्षवानन्देश्रुतौरिताः ॥

த்ருஷ்டாந்தாஸ்ஸகுநிர்ஸ்யேநஸ்கௌமாரஸ்சமஹாநரபதி: ।
மஹாப்ராஹ்மணஇத்யேதெமுமுக்ஷவாநந்தெஸ்ருதௌரிதாஸ் ॥ சகூ

சகுனி சகுனியென்றபக்ஷியையும்
ஸ்யேன பருந்தையும்
குமார: ச குழந்தையையும்
மஹாநரபதி: மகாராஜாவையும் [யும்
மஹாப்ராஹ்மண: மகாப்பிராமணனை

இத்யேதே இப்படி பென்று
த்ருஷ்டாந்தா: இந்ததிருஷ்டாந்தங்கள்
முமுக்ஷவ: நமதெ சுஷுப்தியானந்தத்தி
ஸ்ருதௌரிதா: சுருதிகளால்சொல் (வி
லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शकुनिस्सूत्रबुद्धस्सन्दिक्षुव्यापृत्यविश्रमम् ।
अनवाप्यबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

சகுநிஸ்ஸூத்ரபுத்தஸ்ஸந்திக்ஷுவ்யாவ்ருத்யவிஸ்ரமம் ।
அநவாப்யபந்தநஸ்தாநம்ஹஸ்தஸ்தம்பாத்யுபாச்ரயெத் ॥ சஎ
ஜீவோபாதிர்மநஸ்தத்வத்தர்மாதர்மபலாப்தயெ ।
ஸ்வப்நெஜாக்ரதிசப்ராம்த்வாக்ஷீணெகர்மணிலீயதெ ॥ சஏ

பந்த: வல்லூரானது
ஹஸ்தபாச: கயிற்றில் கட்டப்
பட்டுக்கொண்டு
திக்ஷு திக்குகளிலே

வ்யாபாரத்தை அலைந்து
விஸ்ரமம் சிரமபரிகார ஸ்தானத்தை
அவாப்ய அடையாமல் [ஸ்தானமான
ஸ்தாநம் தன்னைக்கட்டியிருக்கிற

ஸஷ்டாஸ்ஹிகைஸ்தமபாதியிடத்தை
உவாஸ்ரயெஸ வந்து ஆசரியிக்கிறது
தத்ரஸ அது வே
ஜீவொவாயி ஜீவோபாதியான
உமஃ மனதும்
யதோயத்புண்ணியபாவத்
தினுடைய பலத்தைப் புசிக்கும்
பொருட்டு

ஸ்வெ சொப்பனத்திலும்
ஜாக்ரதி.ஏ ஜாக்கிறத்திலும்
ஸ்ரமகூ சுழன்று
கருணி அந்தப்புண்ணியபாரூபமான
கர்மமானது
கரீணெ கூடியித்திருந்துள்ளளவில்
ஜீயதெ சுஷுப்தியில்லயத்தையடை
கிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷ
த்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शयितुंव्रजेत् ।
जीवस्सुप्तश्चैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஸ்ரெநொவெமெநநீடைகலம்படஃஸயிதும்வ்ரஜெத் ।
ஜீவஸ்ஸுப்தஸ்சைததாதாவெத்ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ ॥ சகூ

ஸ்ரெநஃ பருந்தானது
வெமெந அதிவேகத்தோடே
நீடைகலம்படஃ கூட்டில் சுகமுண்
டாகுமென்று கருதி
ஸயிதும்ஃ படுக்கைக்கு
வ்ரஜெத் ஓடுகிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவஃ ஜீவனும்

ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ பிர்மானந்
தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடை
யவனுய்
ஸுஷுப்தியடையும்பொ
ருட்டு
தாவதெ ஓடுகிறனென்று பிரஹதா
ரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்
தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबालस्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।
रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிவாலுஸ்தநம்பீத்வாம்ருதுஸய்யாகதோஹஸந் ।
ராகத்வேஷாத்யநுத்பத்தெராநந்தைகஸ்வபாவபாக் ॥ சுo

அதிவாலஃ அத்தியந்தம்குழந்தையா
ஸ்தநம் பீத்வா ஸ்தன்னிய (னது
பானம்பண்ணிப்போட்டு

ம்ருதுஸய்யாகதஃ ஸுகஸு மிருதுவா
ன படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்
கொண்டிருக்குங்காலே

ஸாம்ஜிஷ்டாத்ரயவிதீ: ராகத்து
வேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒ
ன்று முண்டாகாமையால்
சுநம்ஜெகவ்ஹாவஹாக் ஆனந்தமா
னமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடை
திருக்கிறது ஆகையால் ராகத்துவெ
ஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்த
மிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥
महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

உஹாராஜவ்ஹாவ்ருஹஸாஷ்ட்ரயவ்ஹவ்ருஹோமதஃ ।
ஸாதுஷ்டாநதுஷ்டீஸாநம்வ்ராவ்ருதகெகஸ்ரீதிருஹாக் ॥ ருக

உஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவெதீக்ருதக்ருத்யலக்ஷணாம் ।
வித்யாநந்தஸ்யபரமாம்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதெ ॥ ருஉ

ஸாவ்ருஹஸ்ஃ உஹாராஜஃ சக்கிரவர்த்
தியானமகாராஜன்
ஸவ்ருஹோமதஃ சகலபோகத்தினுலும்
ஸாதுவ்ஃ திருப்தியடைந்தவனுகி
ஸாதுஷ்டாஜனஸீஸாநம் வ்ராவ்ருஹ மு
னுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடி
யைஅடைந்து
சுநம்ஜெகவ்ஹாவஹாக் ஆனந்தமா
னமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கி
ருன், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திரு
ப்தனு யிருப்பதால் ஆனந்தி யென்
றறி
வ்ருஹவெதீ பிரம்மத்தைப்பறிந்த ஞா
னியான
உஹாவிப்ரோ மகா பிராமண்ணவன்
க்ருதக்ருத்யலக்ஷணாம் பண்ண வே
ண்டியதுபண்ணிமுடிந்தலக்ஷணத்
தையுடையதாயிருக்கிற
வித்யாநம்வ்ருஹ ஞானனந்தத்தி னு
வாஸோ முடிவான (டைய
காஷ்டாம் காஷ்டையென்றல்திதியை
வ்ராவ்ருஹ அடைந்து
அவதிஷ்டதெ இருக்கிருன், ஆகையா
ல், சுஷுப்தியில்கிருத்திய மின்மை
யால் ஆனந்தமாத்திரமா யிருக்கிரு
னென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்
தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोनसुखात्मकाः ॥

உம்முவ்ருத்தாதிவ்ருத்தாநாம்லோகெஸித்தாஸுவாத்மதா ।
உதாஹ்ருதாநாமந்யேதுதுஃகிநோநஸுவாத்மகாஃ ॥ருக

லொகெ உலகத்தில்
உழ வாலகிவாலநாம மூடமானகுழந்தையும்விஷயஞானத்தேதாடே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்தஅறிவையுடையபிரமஞானியுமான
வாவோத்தர இம்மூவர்களுக்கே சுகவடிவமான தன்மையானது
விஜர சித்திக்திருக்கிறது

உஹாஹ்ரதநாம இப்போது சொன்ன மூவர்களுக்கு [ல்
கூடிநுகர அன்னியர்களோவென்ற
உஃவிமிஃ துக்கத்தை யுடையவர்களே தவிர
நவாவோத்தகாஃ சுகத்தையுடையவர்கள் அல்ல

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவசரத்தில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्बाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थिस्त्वप्रमप्यन्तरः ॥

கூஊராஹிவதெவாயம்வ்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்நவாஹ்யம்நாபிசாந்தரம் ॥ ருச
வாஹ்யம்ரத்யாதிகம்வ்ருத்தம்க்ருஹகர்த்தவ்யமந்தரம் ।
தத்தாஜாகரணம்வாஹ்யம்நாடீஸ்தஸ்த்வப்ரமப்யந்தரஃ ॥ ருரு

கூஊராஹிவக வனவ குழந்தைமுதலானவர்கள் போலவே
வ்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ பரமானந்தத்தில்முக்கியயுக்தியுக்தானிருக்கிற
சுய்ப இந்த ஜீவனுனவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்க்தவக ஸ்திரீயினாலே தழுவப்பட்டவன்போல
வாஹ்யம் வெளியையும்
நாவெத அறியவில்லை
சூஜராச சுவி உள்ளேயும்
நாத அறியவில்லை
ரத்யாதிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தமான
வாஹ்யம் பரஹ்மத்தையும்
க்ருஹகர்த்தவ்யம் கிரகத்தில்செய்யவேண்டியதாயிருக்கிற
சூஜராம வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
தத்தா அப்படி
வாஹ்யம் பாஹ்யத்தில்தான்றுகிற
ஜாக்ரணம் ஜாக்ரதாவஸ்தையும்
நாடீஸ்தஸ் நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
சூஜராஃ ஆந்தரமாயுமிருக்கிற
ஸுப்தஃ சொப்பனமும் தெரியாதென்று ஜோதிப்பிரகாசமணித்தில்சொல்லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் பிதுருத்வாதி அபிமானமில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवित्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

வித்தாவிஹ்வாவவிதெதுர்யாஉளஜீவக்கவாரணாசு ।
ஹ்வாஉளவ்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாசு ॥

ஹ்வாஉள சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
வித்தா சுயி அத்தியாசத்தால் வந்தி
ருந்த பிதாவென்கிறதும்
சுயிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை
ஜி கூடாள யென்றமுதலானதில்
ஜீவக்கவாரணாசு ஜீவத்தன்மையைத் த
கைவதால்

ஹ்வாஉள சுஷுப்தியில்
ப்ரஹ்ம னைவபிர்மமாகவேயிருக்கிறான்
ஹ்வாஹ்ரிக்கவாஹீக்ஷணாசு நான் கர்த்
தாபோக்தாவென்றசம் சாரித்வமு
தலானவைதள் காணப்படாமையா
நோ ஜீவ: ஜீவனுக விருக்கவில்லை (ல்

அ-கை. பிதிருந்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் சுகித்வாதி சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

வித்ருக்வாத்யபிமானோயஸ்ஸுவதுஃவாகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மின்னபகதேதீர்ணஸ்ஸர்வான்ஸொகான்பவத்யயம் ॥ நள

வித்ருக்வாத்யபிமானம் பிதாவென்னும்
தன்மை முதலானது
யம் யாதொன்றுண்டோ
ஸ: ஹி அதுவே
ஸுவது:வாகர: சகலவிதமான சு
கதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயி
ருக்கிறதன்றோ
தத்ஸ்மின் அந்த சம்சாரித்வம்

ஸுவதுகே போயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
ஸுயம் இந்த புருஷனவன்
ஸர்வான் சகலமான
ஸொகான் துக்கங்களையும்
தீர்ண: தாண்டினவனுக
ஸ்வகீ ஆகிறனென்றும் அந்தப்பிர
ஹதாரண்யத்திலேயே சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்லுகின்றன சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।
सुखरूपमुपैतीतिश्रुतेह्याथर्वणीश्रुतिः ॥

ஸுஷுப்திகாலெஸகலெவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிஸ்ருதேஹ்யாதர்வணீஸ்ருதி: ॥ ருஅ

ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்திய வஸ்த்
தாகாலத்தில்
ஸகலே சகலத்துவைதமும்
விலீநே லயித்திருக்கும்போது
அவித்யாவ்ருதஃ அஞ்ஞானத்தால் மூ
டப்பட்டவனுக்கு

ஆனந்தரூபத்தை
உபலப்தா ஹி அடைகிறானென்று
ச்ருதிஷு ஸ்ருதியில் அதர்வணசுருதி
யானது
ப்ரஸித்தே ஹி சொல்லுகிற தன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிரு
ந்ததற்கு அனுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहंनवैकिञ्चिदवेदिषम् ।
इतिसुप्तेसुखाज्ञानेपरामृशतिचोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம் நவைகிஞ்சிதவேதிஷம் ।
இதிஸுப்தேஸுகாஜ்ஞானேபராம்ருசதிசோத்திதஃ ॥ ருக

இத்ர இந்தஇடத்தில்
அஹம் நான்
ஸுகம் சுகமாக
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்
ந கிஞ்சிதபி சுவேதிஷம் சற்றுமறிய வி
லை யென்று.

இதி இப்படி
ஸுப்தே சுஷுப்தியிலிருந்து
உத்திதஃ எழுந்திருந்தவன்
ஸுகாஜ்ஞானே சுகத்தையும்அஞ்ஞா
த்தையும்
பராம்ருசதி உள்மரிக்கிறானன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பலத்
தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शानुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।
பராமர்சாநுபூதேஸ்தீத்யாஸீதநுபவஸ்ததா ।

பராமர்சஃ ஸ்மரணமானது
அநுபூதேஃ அனுபவத்திலேயே
அஸ்தீதி இருக்கிறதென்றநியாத்தால்

ததா அப்போது
அநுபவஃ ஆனந்தானுபவமானது
ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை
லயித்திருப்பதால் அனுபவசித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिसुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதாத்மத்வாத்ஸ்வதோபாதிஸுகமஜ்ஞானதீஸ்ததஃ ॥ கூ

சிதஃ ஆகையால்
சிதாத்மா ஆத்துமா அறிவுவடிவு

மானதால்
ஸுகம் சுகமென்ன

ஈஜ்ஞாநமீம் அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞான மென்ன | ஹ்ருதி ஸ்வபாவத்தாலே ஹாதி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிரம்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதினில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிநஃ ।
படந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாசம்ஸுகம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ சுக

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம ஈதி பிரம்மமென்று
வாஜஸநேயிநஃ பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
படந்தி படித்திருக்கிறார்கள்

அதஃ ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாசம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுகம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரம்மமேதவிர
நேதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்துவில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களேவிஞ்ஞானமயன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்ல வேண்டுமெனில்.

यदज्ञानंतत्तलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யதஜ்ஞாநந்தத்தலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தாநித்ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ சுஉ

யத் ஒன்றுக்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞானமேமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்

தயோர் அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்த்தையுண்டோ
நித்ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசெல்லப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமலிருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிறத்திலிருக்கிற இவன்

எப்படிசெய்யக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் கூழுகுடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமதைச்சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विज्ञानघनवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விஜ்ஞானகனவத்பஶ்சாத்ஸ்யாத்விஜ்ஞானமயோகனஃ ।
விலீனாவஸ்தஆனந்தமயஶப்தேனகத்யதே ॥ சுசு ॥

விஜ்ஞானகனஃ விஞ்ஞானமயனானவன்
விலீனாவஸ்தஃ அந்தலயாவஸ்தனையிருக்கும்போது
ஆனந்தமயஃ இவனானந்தமயனென்கிறபேரால்
கத்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னி சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்ற பெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிரமானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால் அந்தப்பிரதிபலனத்தோடுகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைகிறான் அவனேவிஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற விழுதுநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லையாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிறவிழுது நெய்யில் பிரமானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறவிதமெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्याप्रियवासना ।
सैवतद्वित्तसहितालीनानन्दमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணேபுத்திவ்ருத்திர்யாப்ரியவாஸனா ।
ஸைவதத்வித்தஸஹிதாலீனானந்தமயஸ்ததஃ ॥ சுசு

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தினக்ஷணத்தில்
புத்திவ்ருத்திஃ சுகப்பிரதிபிம்பமோதாடே கூடிய
யா யாதொரு
ப்ரியவாஸனா விருத்தியுண்டோ
ஸா எனவு அதுவே
தத்வித்தஸஹிதா அந்தசுகரூபமானபிம்பத்தோடே
லீனா கூடிலயிருக்கிறது
ததஃ ஆகையினாலே
ஆனந்தமயஃ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலியில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोयआनन्दमयोब्रह्ममुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्विषयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

சுாதஉுவொயசூநாஉஉயொவ்ஹுவஊவ்ாதஉர ।
ஹுஜ்ஜ்ஜ்

சாலகிகூ தாவநீயாதிரூ கீஷ்டை துஷ திஷ்வாடிஷி ।
சூநந்தயலொகூ தூகவ்வாஹ்மா நதெஷலொ மூதா ॥ சுஎ
வகீலஷி தஷ்வாஷ்வவ்ஷ்வூஜூசூ நவ நதாம்மதஷி ।
சூநந்தயசூநந்தலுகெதெஷயவ்யதிஷி ॥ சுஅ

சாணுகிகூ தாவநீயாதிரூ கீஷ்ட
மாண்டிக்கியம்தாபனீயம் முதலானஉ
பங்கஷத்துக்களில்
சூநந்தயலொகூ ஆனந்தயமனு
க்குபோக்த்ருத்வமும்
வ்ரஹ்மநெ பிரமானந்தத்தில்
லொகூ ஈ போக்யத்வமும் இருக்
கிறதென்று
வகீல இந்த அர்த்தம்
சுதிவாக்யம் வெளியாய் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது

வாஷ்வ்ரீவ்ஷ் கஷ்ப்தியிலேஇருக்
கிறவனும்
வகீலஷி பிரமானந்தத்தோடே
ஒன்றாய்க்கலந்தவனும்
வ்ரஜூநவநதாம்பிரஞ்ஞானத்தடிப்
மகி ஆடைந்தவனுமிருக்கிற [பை
சூநந்தயம் ஆனந்தமயன்
தெதெஷயவ்யதிஷி அறிவுமயமா
ன விருத்திகளால்
சூம்ஹலாக் ஆனந்தத்தைப் புஜிக்கிற
வனுக ஆகிறான்.

அ-கை. இவனென்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமே தெனில்.

विज्ञानमयमुरुयैर्योरूपैर्युक्तःपुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞாநமயஷலைவ்யெயூரா லிலைவயூக்தைவாராயூநா ।
வலுயெநைநகூதாவ்ராவ்தொவஹாதண்ணூலுவிஷ்டவசு ॥ சுகூ

வாரா சுஷுப்திக்குபோதுமுன்னே
விஜ்ஞாநமயஷலைவ்ய் விஞ்ஞானமய
ன்முதல்அன்னமயன்வரையிலுள்ள
ராலிலைவஷி ரூபங்களோடே
யூக்தைஷ் சேர்ந்திருந்தவனும்
யஷி யாதொருத்தனிருந்தானோ
சுயூரா இப்போ

வலை அவன்
லயெந சுஷுப்தியோடே
வஹாதண்ணூலுவிஷ்டவசு அனேகஅரி
சிகளை இடித்தமாபோலே
வகூதாரா ஒன்றாயிக்குந்தன்மை
வ்ராவ்தை அடைகிறான்

அ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोयघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदधेरिवयातथा ॥

ஆஜ்ஞாநாகிவஸாவஸ்விஷ்டயொஷவதொஹவஃ ।
வநகூவாஹ்ரிஷவிஂஷ்டிநாஃஷ்டிழுமெயஷாதயா ॥ ஏ0

உஷிழுஸெ வடதேசத்தில் பள்ளத்தில்விழுந்த
ஹிஷவிஷ்டிகாம பனித்துளிருகடை
வநகூவ கட்டியானது (ய
யஷா எப்படியோ
தயா அப்படி
வஸரா சுஷுப்திக்குப்போகுமுன்

ஆஜ்ஞாநாகி துளிதஞ் ஞானங்களோடே கூடின
ஸ்விஷ்டயஃ புத்தி விருத்திகளானவை
கூழ பிற்பாடு
வநஂ பிரஞ்ஞானக்கட்டியாக
சுஹவஸ ஆகிவிடுகின்றன

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்தத்தை கிருபிக்கிற சமயத்தில் பிரசங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्धनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்கநத்வம்ஸாக்ஷிஹாவம்துஃகாஹாவம்ப்ரவக்ஷதெ ।
லௌகிகாஸ்தார்கிகாயாவத்துஃவெவ்ருத்திவிலொபநாத் ॥ ஏக

தார்கீகர்களும்
லௌகீகர்களும்
யாவத் சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும்
துஃவெவ்ருத்திவிலொபநாத் துவைதது
க்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால்

தத்தநகூம் அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
ஸாக்ஷிஹாவம் சாக்ஷியாயிருந்த ஸ்வ
பாவத்தை
துஃஹாஹாவ துக்காபாவமென்று
ப்ரவக்ஷதெ சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानविंवितांचित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।
ஸஜ்ஞாநவிம்விதாமித்யுச்யதெஜ்ஞாநவாநந்தபொஜநெ ।

ஸாஜ்ஞாநவிம்விதா அஞ்ஞானத்தால்
பிரதிபலித்த
ஜ்ஞ அறிவான ஆனந்தமயன்

கூம்நபொஜநெ அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
உச்யெவ்ருத்த அறிவான அவனேசாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் தூக்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्तंब्रह्मसुखंत्यक्त्वाबहिर्यात्यथकर्मणा ॥

ஸுகமவ்யஹமவோதுக்காவஹியபூதயுகஉணா ॥ எ2

ஸுக்தம் புசிக்கப்பட்ட
வ்யஹமவோ பிர்மானந்தத்தை
தவுக்கா விட்டு
கூடி கூடுணா பிற்பாடிகர்மத்தால்
வஹிதி வெளியிலே
யாதி போகிறன்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मान्तरेभूयत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरितः ॥

கஉஜந்தாஜுரெஹமிஉ்துதெ்யாமாஉ்யுதெவுஹி ।
ஈதிகெவல்யுஸாவாயாங்கஉ்ஜொவொயாஸாஸிதி ॥ எந

ஜந்தாஜுரெ ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த
யஉ யாதொரு
கஉ்ம கர்மமுண்டோ
தெ்யாமாஉ அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா
வுஹி மருபடி (ல்
வுஉ்யுதெ.ஈதி விழுத்துக் கொள்ளு
கிறனென்று
கெவல்யுஸாவாயாங கைவல்யோப
நிஷத்தில்
வொயஃ கஉ்ஜஃ ஜாக்கிரமானது கர்
மத்தினாலுண்டாகிதென்று
ஸாஸிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுகவ்வஹில்லை கர்மத்தால் வருகிறனென்பதில் சாக்ஷியதெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेयतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்தாலுவ்யவுஉவ்யுவ்யஹாமஃஷவ்யுவாவஹா ।
ஸுநாமதெஹஉ்துதஹுஉ்ஷிஷாஷெ்நிவிஉ்ஷியவுஉவீ ॥ எச

வ்யவுஉவ்யு நித்திரையிலிருந்துவி
முத்தவனுக்கு
கிஞ்சி காலம் சொற்பகாலம்வரை
வ்யஹாமஉவ்யு அவடத்தி லனுபவி
த்தபிர்மானந்தத்தினுடைய
வாஸநா வாசனையானது
ஸுநாமதெஹ அனுசரித்து வருகிறது
யதஃ யாதொருகாரணத்தால்
நிவிஉ்ஷியஃ நிர்விஷயனுப்
வஉவீ சுகத்தையுடையவனுப்
தஉ்ஷ்ணீம் வீணையிருந்து
சூவெ்ஷ தூங்குகிறமேனி அதினால் இ
வன்தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானேனெனில்.

कर्मभिःप्रेरितःपश्चान्नानादुःखानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजनः ॥

கஉஹிஃஹ்ரெஸிதஃவஸ்ரஹாஹாஷஃவாஹிலாவடீந் !
ஸஎஹெவிஹுஸ்ரதிஸ்ரஹ்ரஹாஹஃஷெஷொஸ்ரொஜஹஃ ஈ ரு

கஉஹிஃ கர்மங்களாலே
ஹெஸிதஃ ஏவப்பட்டவனுக்கு
வஸ்ரஹாஷ பிரப்பாடு
ஹாஹாஷஃவாஹி நானவிதங்களான
துக்கங்களை
ஹாவய்ந்து பாவித்துக்கொண்டு
ஹஷஃ இந்த
ஸகலஃ சகலமான
ஜகஃ ஜீவனும்
ஸ்ரஹாஹ்மஹ்ரா பிரமானந்தத்தை
ஸனைஃ மெள்ளமெள்ள
விஸ்மரதி மறக்கிறான்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிரமானந்த மில்லையென்கிறார்களே யெனில்.

प्रागूर्ध्वमेपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञेोस्मिन्विवदेतकः ॥

வ்ராஹலீய்ஹவி நிஹ்ராயாஃவக்ஷவாதொஜிநெஜிந ।
ஸ்ரஹாஹாஹஃநெந்ரணாஞ்ஞெநஸ்ரஹாஜ்ஞோஸ்மிந்விவதெதகஃ ॥ எசு

நிஹ்ராயாஃ நித்திரைக்கு
வ்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வஃ ஸுவி பின்னும்
ஜிநெஜிந தினந்தோரும் தினந்தோ
ந்ரணாம் பிராணிகளுக்கு (ரும்
ஸ்ரஹாஹாஹஃநெ பிரமானந்தத்தில்
வக்ஷவாதஃ பக்ஷபாதமான பிரீதியா
ஸனது காணப்படுகிறது
நெந அந்தக்காரணத்தால்
கஉஹிஃ இந்தசுஷுப்தியில்
கஃ எந்த
வ்ராஜ்ஞஃ புத்திமான்தான்
விவதெத சுகமில்லையென்று விவாத
ம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணையிருப்பதில் பிரமானந்தம் விளங்கினால் லௌகீகர்க ளாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே ஓரிடத்தி லூட்டுப்பிறையி லெதேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது உப்புப்புளிதே டிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணீபுகைத்துக்கொள்வது அனுசியம்போ லே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकीः ।
अलमाश्चरितार्थास्युरशास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥

बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थस्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

சுதசு தஷ்ணஷ்வி தளவ்ஹா நாஷ்ஹ்ஹா திருளகிகாஃ ।
சுறுவ்ஹாஷ்ஹரி தாய்ஹாவ்ஷ் ஷ்ஹாவெ்ஹ்ணை ஹாரஷ்ணா தூகிழ் ॥ எள
வாஜாவ்ஹெ்ஹ திவிஷ்ஹ் ஷ்ஹ்ஹெ்கு தாய்ஹாவ்ஹாவ்கெ்தவ்தெ ।
ஹாரஷ்ஹாவெ்ஹ்ஹ் விநா கூஞ்ஹாஷ்ஹீரவ்ஹ்ஹ்ஹுவெத்திகாஃ ॥ எஅ

சுதசு சங்கை
சுஷ்ணஷ்ணு சும்மா
ஷ்ஹ்தள இருப்பதில்
வ்ஹ்ஹாசஃஷ்டிப்பமானந்தமானது
ஹாதி வெஷ வினங்குமேயானால்
ஸளகிகாஃ லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்
சுஷவ்ஹாஃ சோம்பல்காரர்களும்
சுஷி தாய்ஹாஃ கிருதகிருத்தியாளாக
வ்ஹாஃ ஆய்விடுவார்கள்
ஹாவெ்ஹ்ணை வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தி
னையும்
ஹாரஷ்ணா சற்குருவினையும்
சுதசு இவ்விடத்தில்
கிஃ யென்னபிரயோஜனம்

வாஜாநீசொன்னதைஅங்கீகரித்தேன்
வ்ஹ்ஹுஜ்கி நான்பிர்மமென்று
விஷ்ஹாஃ வெஷ அறிந்தார்களேயானால்
தாவதா ஷைவ அவ்வளவினலே தா
ஷெ அவர்கள் (னே
கூதாய்ஹாஃ கிருதார்த்தர்கள் தானே
ஹாரஷ்ஹாவெ்ஹ்ஹ் சற்குருவையும் சற்
சாஸ்த்திரத்தையும்
விநா தவிர்த்து
சுதசுஜ்ஞ மிகவும்
ஸஂஹீரஂ ஆழமாயிருக்கிற
வ்ஹ்ஹ இர்தப்பிர்மத்தை
கூஃ யெவன்
வெத்தி அறிவன்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமேன் வரவில்லை யெனில்.

जानाम्यहंत्वदुक्तच्चाद्यकुतोमेनकृतार्थता ।
शृण्वत्रत्वादशोवृत्तंप्राङ्गंमन्यस्यकस्यचित् ॥
चतुर्वेदविदेदेयमितिशृण्वन्नवोचत ।
वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥
सङ्कोचोमेवैषजानातिनतुवेदानशेषतः ।
यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

ஜாநாம்யஹந்த்வதுக்தச்சாத்யகுதோமேநகுதார்த்ததா ।
ஶ்ருண்வந்த்ரத்வாதஶோவ்ருத்தம்ப்ராங்மந்யஸ்யகஸ்யசித் ॥ எக
சதுர்வேதவிதேதேயமிதிஶ்ருண்வந்நவொசத ।
வேதாஶ்சத்வாரஇத்யேவம்வேத்மிமேதீயதாம்தந ம் ॥ அ0

வாவ்யாஜேவெஷஜாநாதிநதுவெதாநமொஷதி ।
யதிதஹிபுகுஜவெவுவம்நாமொஷம்வ்ருஹ்மவெதிஹி ॥ அக

கூஹுக்குர் உம்முடையவார்த்தையினு
சுசு இப்போது [லே
சுஹம் நான்
ஜாநாதி பிர்மானந்தனென்றறிந்தேன்
மெ எனக்கு
கூதி என்னகாரணத்தால்
கூகாயத்தா கிருதார்த்தத்வம்
மி வரவில்லே யென்று கேட்டவனுக்கு பதில் சொல்லுகிறார்
சுது இந்த விஷயத்தில்
வ்ராஜ்ஜ தானேபிராஞ்ஞனென்று
உதிவ்ரு ணண்ணின
கூரஜ்ஜரி உன்போலியான
சுவ்ருஹி ஒருவனுடைய
வ்ரத்தம் விருத்தாந்தத்தை
ஸ்ரவணே கேள்
உதவெஷ்டிவிதி நான்குவேதமும் அறிந்தவன் பொருட்டு
தெயா உதி தனத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதென்றதை
ஸ்ரவணஸ்ய கேட்டவன்
வெதாரி வேதங்கள்
வசுவாரி நான் கென்று
வனவ இப்படி
வெதி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
மெ எனக்கு
யமி பணத்தை
தீயதாம் கொடுக்கத்தக்கது
ஜதி என்று
சுவ்ரவ சொன்னன்
வஷடி இவன்
வாவ்யாஜ வேதங்களின் கணக் கைத்தானே
ஜாநாதி அறிந்தவனுகிறான்
சுவெஷ்டதி குறைவற
வெதாநு தே வேதாகூரங்களை
நி அறியவில்லையன்றே
யதி இப்படி
தஹிந் இருக்கும்போது
சுவ சுவி நீயும்
வனவம் இப்படி
சுவிஸ்டம் பூரணமாக
ஸ்ரஹ்ம பிர்மத்தை
நவெதிஹி அறியவில்லே யன்றே.

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் சிலபாகமளந்தானே தவிர பூரணமாயளக்கவில்லே யென்றசொல்போலிருக்கிறதெனில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थव्याकरणाद् बुद्धेसाक्षात्कारोवशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावदुरुमुपास्वभो ॥

சுவஜ்ஞைகரவாநமஜ்ஞேயாதத்தாயபுவஜ்ஜிதே ।
சுஸ்ரூஷுக்ஷவஸ்ரூஷுக்ஷவாதபூரவவஸ்ரவணவகஃ ॥ அ உ

ஸஜ்ஞாநேவவம்வஹாஹோரதேஷாஉயபுஜ்ஜவஸ்ரூஹி ।
ஸஜ்ஞவாநெயபுவொயவ்ஸெவஸ்வாஉபுக்ஷ்வநஸிஷ்யதே ॥ அஈ

சுயெபுவுராகரணாஉபுஜ்ஜெஷாக்ஷாதாரொவசிஷ்யதே ।
வஸ்ரதக்ஷுதாயபுகயீயபுரவதாவஉபுஜ்ஜஉவாவுஹோ ॥ அச

சுவஜ்ஞைகரவாநமஜ்ஞே தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றும் ரசமாயும் ஆனந்தமாயும்

சோயாதாரயபுஜ்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமும் மன்றியிலிருக்கிற பிரமத்தில்

சுஸ்ரூஷுக்ஷவஸ்ரூஷுக்ஷவாதபூரவவஸ்ரவணவகஃ வன முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கும் கிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்

கஃ எங்கே யிருக்கிறது

அ-கை. பிரமத்தினிடத்திலும் அசேஷசேஷத்வமிருக்கிறதென்று சீஷ்னக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஸஜ்ஞாநு வன ஈ சப்தங்களினாத்தானே வஹி படித்தயா

சுவிஜ்ஞா அன்றியில்போனால்

தெஷாம் அவைகளுடைய

சுயபுஜ்ஜ அர்த்தத்தையும்

வஸ்ரவஹி பார்த்திருக்கிறபா

ஸஜ்ஞவாநெ சப்தம் படிக்கவந் திருந்தாலும்

தெ உனக்கு

சுயபுஜ்ஜொயஃ அவைகளின் அர்த்தஞானம்

வஸ்வாஷ்டுக்ஷ்வஃ சம்பாதிக்க வேண்டியதாக

ஸிஷ்டுதெ மீதமிருக்கிறது

வ்யாகரணாசவிபாகரணம் படித்ததால்

சுயெபு ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்த்தம்

வ்ஜ்ஞெ அறியப் பட்டிருந்துள்ளவிஷயம்

வாக்ஷோ தாரஃ ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது

சுவஸிஷ்டுதெ அடைய வேண்டியது பாக்கி யிருக்கிறது

கூதாயபுகயீஃ கிருத கிருத்தியனென்ற ஞானமானது

யாவஸ எதுவறையில்

வ்யாஸ உண்டாகிறதோ

தாவஸ அதுவறையிலும்

மாரஸ்ய குருகாதீன

உவாவ்ருஹோ ஏசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

அ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை யனுசரிக்கிறார்.

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्तत्सर्वत्रविद्धचेतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

ஆஹ்தாமெதத்யத்ரயத்ரஸுகம்ஸ்யாத்விஷயைர்விநா ।
தத்தத்ஸர்வத்ரவித்³தசேதாம்ப்³ரஹ்மானந்த³ஸ்யவாஸநாம் ॥ அடு

ஆதாமெ இந்தப் பிரசங்கம்
ஆஹ்தாம் இருக்கட்டும்
யத்ரயத்ரயாதொரு யாதொருவிடத்
விஷயைர் விஷயங்கள் (தில்
விநா அன்றியில்

த்ரஸுகம்ஸ்யாத் சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத்தத் அந்த
ஸர்வத்ர சகலவிடத்திலும்
ப்³ரஹ்மானந்த³ஸ்ய பிரமானந்தத்தினு
வாஸநாம் வாசனையென்றே (டைய
வித்³தசேதாம் அறியத்தக்கது.

இ-கி. பூமியில் எந்தந்த விடங்களில் மழையன்றியில் ஈரங்காணப்படுகிறதோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஊற்றினுடைய ஈரமென்றறிவது போலவறி.

அ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்விவிக்கிறார்.

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

விஷயெஷ்வபிலப்³தே⁴ஷுதத³இச்சோபரமேஸதி ।
அந்தர்முக²மநோவ்ருத்தாவாநந்த³꞉ப்ரதிபி³ம்ப³தி ॥ அசு

விஷயெஷ்வ அபிஷ்டவிஷயங்களான
அபிலப்³தே⁴ஷு லபித்தகாலத் (வை
தில் அந்தப்புசிப்பால்
தத³இச்சோபரமே அதிலுள்ள இ
ச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்
டாயிருந்துள்ளளவில்

அந்தர்முக²மநோவ்ருத்தௌ அந்தர்முக
மாக ஆகிறமனோவிருத்தியில் (னது
ஆநந்த³꞉ ஸ்வரூபபூதமான ஆனந்தமா
ப்ரதிபி³ம்ப³தி பிரதிபிம்பிக்கிறது
அப்படிக்காணப்படுகிற ஆனந்தமா
னது புண்ணியகர்மத்தாலுண்டாகி
றவிஷயானந்தமென்றறி.

அ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரகத்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रतिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

ப்³ரஹ்மாநந்தோ³வாஸநாசப்ரதிபி³ம்ப³இதி த்ரயம் ।
அந்தரேணஜக³த்யஸ்மிந்நாநந்தோ³நாஸ்திகஸ்சந ॥ அள

ஸ்ரஹ்மாநந்த மென்றும் வாஸுதே வ வாசனைனந்தமென்றும் ப்ரகிவிம்பஃ ஆகிப்ரதிபிம்பானந்த மென்றும் த்ரயம்இந்தமூன்றுவிதமானகதத்தை

ஸுஷுப்தி தவிர ஸ்வப்நே இந்த ஜகதி ஜகத்தில் ஸுகஃ ஆனந்தமானது ஸுஷுப்தாவஸ்தை ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிரமானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அனுபவமன்னியில் கண்மூடி லிலகணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனைனந்தம் அபீஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமேனவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிரமானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிரமானந்தம் வாசனைனந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினுலே மூன்றுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னு பிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறுக ஆனந்தமில்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்ட தென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதே யெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிரமானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண வித்திரூபமாயிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிரமானந்தத்திற்கு வேறுக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிரமானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாரணவண்ணத்தில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தகஷ்ணத்தில் வருகிற வாசனைனந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிரமானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனைனந்தமென்று நிச்சயித்து பிரமானந்தம் வாசனைனந்தம் விஷயானந்த மென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறுனந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாதையால் விஷயானந்தம் பிரமானந்தம் வாசனைனந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நி ஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமு க்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் விதேகியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்கு சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அ து எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவி ர்த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அ வைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்தல் சொல்லப்பட்டதென் றறி. ஐபா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடு மெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானேபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்ம ம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தா ல் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முக்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ் ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென் றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவி த்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேமேதா வெனில்.

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयत्तास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

தயாசவிஷயா நந்தொவாஸநா நாமஜ தூஜநி ।
சூநாஸௌஜநயத்தாஸ்தேப்ரஹ்மானந்தஸ்ஸ்வயம்ப்ரபஃ ॥ அஅ

தயா ச அப்படி இருந்துள்ளவில்
விஷயாநந்தஃ விஷயானந்தமென்றும்
வாஸநாநந்தஃ ஐதி வாசனானந்த மெ
ன்றும் சொல்லப்பட்ட
சுஜநி இந்த
சூநாஸௌ இரண்டானந்தங்களே
ஸ்வயம்ப்ரபஃ சுயம்பிரகாசமான
ப்ரஹ்மாநந்தமானது
ஜநயது உண்டுபண்ணிக்கெண்டி
சூவ்வே இருக்கிறது ஆகையாலிவ்
டத்திலந்த இரண்டு ஆனந்தங்களே
யுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

சு-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தத்தையு முடித்து மே லே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तचनुभूतिभ्यःस्वप्नवत्कल्पितेदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஸ்ருதியுக்தேர்நுபூதிப்யஃஸ்வப்நவத்கல்பிதேதாத்மகே ।
ப்ரஹ்மாநந்தெஸுப்திகாலெஸித்தெ ஸத்யந்யதாஸ்ருணு ॥ அக

ஸுஷுப்தியவஸ்தையில் கைவல்
யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிரு
க்கிற பரஸ்பரதயுக்தியாலும் சுக
மாய்த் தூங்கினேனென்ற அனு
பவத்தாலும்

ஸ்வயம்ப்ரகாச
மானஅறிவில்

ஆனந்தமென்கை பிரமானந்தமானது

ஸுஷுப்தியென்கை சுஷுப்தியவஸ்தையில்

ஸ்திதித்திருந்த துள்ளள
வில்

தத்ர மற்ற அவஸ்தைகளிலும்

ஸ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुषौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

யஆநந்தமயஸ்ஸுஷௌஸவிஜ்ஞாநமயாத்மதாம் ।
கத்வாஸ்வப்நம்ப்ரபோதம்வாப்ராப்நோதிஸ்தாநபேததஃ ॥ கூ

யஃ யாதொரு

ஆனந்தமயனிருந்தாமேனு

ஸஃ அவனே

விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெ
ளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனு
யிருத்தலே

ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்தாத்தாத்பர்யங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரண
மென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंवुने ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரேஜாகரணம்கண்டேஸ்வப்நஸ்ஸுப்திர்ஹ்ருதம்வுநே ।
ஆபாதமஸ்தகம்தேஹம்வ்யாப்யஜாகர்திசேதநஃ ॥ கூக

நேத்ர நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்
போது

ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்

கண்ட கண்டத்திலிருந்தால்

ஸ்வப்நஃ சொப்பனமாம்

ஹ்ருதி ஹிருதய கமலத்திலி
ருக்கும்போது

ஸுஷுப்தியில்

ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முத
ல்சிரசுவரை

தேஹம் தேகத்தை

வ்யாப்ய வியாபித்து

சேதநஃ சேதனனானஜீவன்

ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

அ-கை. இதற்குயுக்தி அனுபவமேமதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।
अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தெஹதாதா²த்ம்யமாபன்னஸ்தப்தாயꣳபிண்ட³வத்ததꣳ ।
அஹம்மனுஷ்யஇத்யேவம்நிஶ்சித்யைவாவதிஷ்ட²தே ॥ கூ² ॥

தெஹ்தாயம் பிண்டவத் தீயில்காயவைத்த இரும்புஉண்டைபோல் (யத்தை
தெஹதா²த்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மி
ஆபன்னஸ்தꣳ அடைந்தவனுயிருப்பம்தயு
தத꣡ꣳ ஆகையால் (க்தி
அஹம் நான்
மனுஷ்யꣳ ஜீவி மனிதனென்று
ஏவ இப்படி
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அவதிஷ்ட²தே ஏவ இருக்கவே இருக்
கிறான் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளைத்தின விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।
सुखदुःखेकर्मकार्यैत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதா³ஸீநஸ்ஸுகீது³꞉கீ²த்யவஸ்தா²த்ரயமேத்யஸௌ ।
ஸுக²து³꞉கை²கர்மகார்யைத்வௌதா³ஸீந்யꣳஸ்வபா⁴வதꣳ ॥ கூ³ ॥

உதா³ஸீநꣳ உதாசீனனென்றும்
ஸுகீ² துக்கியென்றும்
ஸுஸௌ இந்த ஜீவன்
அவஸ்தா²த்ரயம் இப்படி மூன்றித அவஸ்
ஏதி அடைகிறான் (தைகளை
ஸுக²து³꞉கை²꞉ சுகதுக்கங்களி
ரண்டும்
கர்மகார்யை꞉ புண்ணியபா காமங்க
ளுடைய பலன்களாம்
ஸ்வபா⁴வதꣳ ஸ்வபாவத்தினுலேஉண்
டாகிறது
தஸ்மாத் உதாசீனமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசீனம் எப்போவரும் அதிலிரு
க்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।
सुखदुःखान्तराळेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥
नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।
औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्तुंचखिलोजनः ॥

வாஹ்விஷயாநுபவநிராகரணாஜ்ஞாநஸ்யாவித்யாத்வாத் ।
வஸ்துவஸ்துவாஸ்தராவஸ்துஸ்வபாவத்வாச்சாஸ்ய ॥ ஸை
நாநாவிதாஸ்தாவஸ்துபூதவஸ்துவிஷயத்வாத் ।
ஔதாஸீந்யநு நிஜாநாநுபவாவாந்தரவிஷயாஜ்ஞாநம் ॥ கூரு

வாஹ்விஷயாநு பாஹ்ய விஷயபோ
கத்திநுயும்
நிராகரணாஜ்ஞாநஸ்ய மிதுராஜ்யம்செய்வ
தாலும்
வஸ்துவஸ்துவாஸ்தவஸ்துக்களானவை
யிரண்டுவிதங்களாக
விதி சொல்லப்படுகின்றன
வஸ்துவஸ்துவாஸ்தராவஸ்துஸ்வபாவ இப்படிவ
ருகிறசுகதுக்கங்களுடையமதியகா
லங்களிலே
நாநாவிதாஸ்தாவஸ்துபூதவஸ்துவிஷயத்வாத் தூஷ்ணீபாவமாம
ஹிவஸ (அது
வே எனக்கு

கூவிநிகாரஞ்ஞருவிதமானகிங்கையும்
சுவ இப்போது
நாநாவிதாஸ்தாவஸ்துபூதவஸ்துவிஷயத்வாத் ந. சுவ்வி இல்லை
வஸ்துவஸ்துவாஸ்தவஸ்துஸ்வபாவத்வாச்சாஸ்ய சுகமாயிருக்கிறேன்
ஔதாஸீந்யநு ஔதாஸீந்யநு என்று
ஸ்துவஸ்துவாஸ்தராவஸ்துஸ்வபாவத்வாச்சாஸ்ய சொல்லிக்கொண்டு
சுவிஷய சகலமான
ஜநாநு ஜீவரும்
ஔதாஸீந்யநு ஔதாஸீந்யநு உதாசீனவேஷியில்
நிஜாநாநுபவாவாந்தரவிஷயாஜ்ஞாநம் நிஜாநந்த ஸ்வபாவ
த்தை
வஸ்துவஸ்துவாஸ்தராவஸ்துஸ்வபாவத்வாச்சாஸ்ய சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேஷியில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிரமானந்தமானதால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकित्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வதஃ ।
நிஜாநந்தொநமுக்யோயங்கிம்வஸௌதஸ்யவாஸநா ॥ கூசு

அஹம் நான்
அஸ்மி ஐகி இருக்கிறேனென்று
அஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வாத் சா
மான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்
பட்டிருப்பதால்
அயம் இந்த
நிஜாநந்தஃ நிஜனாந்தமானது

கிவ்வி முக்கியானந்தம்
ந அன்று
கிஞ்ந பின்னேயோவென்றால்
அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
வாஸநா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு கிருஷ்ணாந்த மேதென்னில்.

नीरपूरितभाण्डस्थबाह्येशैत्येनतज्जलम् ।
किन्तुनीरगुणस्तेननीरवत्तानुमीयते ॥

நீரவரிநிதுலாண்டஸ்யவாஹ்யைசைத்யேனதஜ்ஜலம் ।
கிந்துநீரகுணஸ்தேனநீரவத்தானுமீயதே ॥ கூஎ ॥

நீரவரிநிதுலாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாத்திரத்தினுடைய

பாஹ்யைசைத்ய வெளியில்காண்கிற குளிர்ச்சியானது

தேந அதனால்

தஜ்ஜலம் ஜலமாக

நீரவத்தா நிச்சயிக்க

கிந்து பின்னேயோவென்றால்

நீரகுணம் ஜலத்தின்குணமான குளிர்ச்சியே

தேந அதனால்

நீரவத்தா ஜலத்தினிருப்பபானது

அநுமீயதே அநுமானம்பண்ணப் படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुभूयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோவிஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகதஃ ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோஅநுபூயதே ॥ கூஅ

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

அஹங்காரோ நிர்மாம்பியாசயோகத்தால்

அஹங்காரோ இந்த தேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்

விஸ்ம்ருதோ மறக்கப்படுகிறதோ

தாவத்தாவத் அவ்வளவுக் கவ்வளவு

ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர் சூக்குமமான ஞானத்திருவ்டியுடையவனுக்கு

நிஜாநந்தோ ஸ்வபாவானந்தமானது

அநுபூயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிர்நேசஷமாய் நசித்ததற் கடையாள மேதெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्यसूक्ष्मतांपरमांव्रजेत् ।
अलीनत्वान्निर्द्वैषाततोदेहोपिनोपतेत् ॥

ஸர்வாத்மநாவிஸ்ம்ருதஸ்யஸூக்ஷ்மதாம்பரமாம்வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வான்நிர்த்வைஷாததோதேஹோபிநோபதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவித்தினாலும்

விஸ்ம்ருதஸ்ய அகங்காரம் மறக்கப்பட்டதாலே

பரமாம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ளே

ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்குமத்தன்மையை

வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

சுஷீமகூக லயிக்காதபடியினாலே
ஸுஷுப்தி இந்த ஸ்திதியானது
நீஉா நித்திரையும்
நீ இல்லை
சுகம் ஆகையினாலே
தெஷம் சுவி இத்தேகமும்
தொவதெக கிடீழவிழாது

அ-கை. இதுபிர்மமானந்த மென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।
सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நதெவதம்ஹாவஸதெநாவி நிஉாதகுராவ்யிசசுஷாவழி ।
வஸ்வரூஹாநாஷஊதுா ஹஸஹவாநஜுாநம்ஹுதி ॥ கரஉ

தெவதகு சுவி யாதொரு நிர்விகற்பச
மாதி அவஸ்தையில்துவைதமும்
நீ. ஹாவதெ விளங்குகிறதில்லை
கதுரநிஉாநீ அதிலொன்றுந் தெரி
யாத நித்திரையுமில்லை
யசு இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யா
வஷாவ சுகமானது (தொரு

சுவ்வி இருக்கிறதோ
வஸ் அதுவே
ஸுரூஹாநாஷ் பிரமானந்தம்
ஊதி என்று
ஹவாரு கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
சுஜுஷுநீம் வுதி அர்ஜுனனைக்குறி
சூஹ சொன்னார் (த்து

அ-கை. பகவிதீபால இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவில் அசைவ
ற்றுநிற்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன உபாயங்களை அனுப
வத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களிலே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।
आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஸஷநைரஷநைருபரமெத் வுத்துயாதிகிரூஹீதயா ।
கூதுவஸவஸ்ஸுஉகேரூசுவாமகிஞுசுவிபிஞுயெசு ॥ கரக

ஸஷநைஸ் ஸஷநைஸ் விஷயத்திலோடு
கிறமனதைமெள்ளமெள்ள
யரகிமரஹீதயா தைரியத்தாலிழுக்
கப்பட்டிருக்கிற
வுஷ்ஷா சூக்குமவிவேகபுத்தியினாலே
அம்மனது
உவரமெசு ஒழிவையடைகிறது

உ மீஸ் அந்தமனதை
சூதுவஸ்ஸ்ஸு ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக
கூசுவ இருக்கும்பட்டிபண்ணி
கிஞிசு சுவி சற்றும்
நபிஞுயெசு சிந்தியாமலிருக்கவேண்
டியது.

அ-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

யதோயதோ நி ஶ்சரதி மநஶ்சஞ்சலமஸ்தி ரம் ।
ததஸ்ததோ நியம்யைததா த்மந்யேவவஶம்நயேத் ॥கo2

யதோ யதோ யாதொரு யாதெரு விஷ யத்தினுலே
ததோ ததோ அந்தந்தவிஷயத்திலிருந் [து
மனது இந்த மனதை [து
நியமி நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மனி மனவ சாக்ஷியான தன்னிடத்
வசம் ஸ்வாதினம் [திலேயே
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படுமெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।
उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம்யோ கிநம்ஸுகமுத்தமம் ।
உபைதிஶாந்தரஜஸம்ப்ரஹ்மபூ தமகல்மஷம் ॥ கo3

ப்ரஶாந்தமநஸம் உபசாந்தமானமன
தையுடையவனையும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனையும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிரம்மஸ்வரூபனையும்
ஶாந்தரஜஸம் ரஜோ குண மற்றவனையு
யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந் தடைகிற
தன்மை.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।
यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥
सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ।
वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्वतः ॥
यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥
तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

யஸ்மின்ஸ்திதோந துக்கேந குருணாபிவிசால்யதே ॥
தம்வித்யாத்துக்கஸம்யோகவியோகம்யோகஸம்ஜ்ஞிதம் ।

யொமவெவயா யோகரப் பியாசத்தி
நிரூஜ்ஜதையப்பட்டிருக்கிறதெல
வித்தம் சித்தமானது
யதர எந்தவஸ்துவில்
உவரமித ஒழிவையடைகிறதோ
யதர ய எந்தவிடத்தில்
சூடீரா ஆத்துமாவினுடைய
சூடீரம் ஆத்துமாவாகியதன்னை
வெரூஜ வன வார்த்துக்கொண்டே
சூதநி தன்னிடத்தில்
திஷ்டதி சந்தோஷத்திருக்கிறதோ
சூகயகிகம் முழுவாயும்
சுதீரியம மனம் முதலிய இந்திரிய
ங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
பேஹிரவேத்ய புத்தியினால் மாத்தி
ரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
யசு பரதொரு
வரவம சுகமிருக்கிறதோ
தசு அதுவே சுகமென்று
வெத்தி அறிந்திருக்கிற
சுயா இவன்
யதர ய யாதொருவஸ்துவில்

ஸ்திதோ வவ இருந்தே
சுசுயதோ அந்ததத்துவத்திலிருந்து
நசலதி சலிக்கிறதில்லையோ
யம யாதொருலாபத்தை
ஸ்ரீவா அடைந்தபுருஷன்
சதோ அதைகாட்டிலும்
சுவரா வேறுனஎப்படிப்பட்ட
லாஹம் ச லாபத்தையும்
சுயிசு அதிகமாக
நமந்யதெ யெண்ணமாட்டானோ
யஸ்மிந் எந்த வஸ்துவில்
ஸ்திதோ ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ
குரணா பெரிதான
துர்வெந சுவி துக்கத்தினாலும்
நவிசால்யதெ அசைக்க படமாட்
தெ அசைய [டானோ
துர்வெஷயொகவியொக சகலமான
துக்கங்களுடைய சையோகத்தை
விட்டதாயும் மிருக்கிற
யொகஸம்ஜ்ஞிதம் யோகமென்றபெய
ரயுடையதென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் இன்னமுஞ் சிறிதுஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥
युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।
सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஶ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோ(அ)நிர்விண்ணசேதஸா ॥ கo௨௫
யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம்யோகீ விகதகல்மஷஃ ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே ॥ கo௨௮

ஸநிஶ்சயேந தீர்மானத்தோடு
யோக்தவ்யோ அப்பியாசிக்கத்தக்கது
யோகோ யோகமானது
அநிர்விண்ணசேதஸா தூக்கமன்றியிலி
ருக்கிறமனத்தோடேகூடிய
யுஞ்ஜந் சேர்ந்திருக்கிற
ஏவம் இப்படி
ஸதாத்மாநம் சதாகாலமும்
விகதகல்மஷஃ சகலபாபங்களு மற்றவ
னுமிருக்கிற புருஷன்
யோகீ யோகியானவன்
விகதகல்மஷம் சகலபாபங்களு மற்றவ
னுமிருக்கிற புருஷன்
ஸுகேந அனாயாசமாக
ப்ரஹ்ம பிரம்மம்
ஸம்ஸ்பர்ஶம் சம்பந்தமாயிருக்கிற
அத்யந்தம் மேலான
ஸுகம் சுகத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறானென்று பகவா
ன் சொல்லியிருக்கிறார்

அ-கை. பிரமாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।
मनसोनिग्रहस्तद्वद्वेदपरिखेदतः ॥

உத்ஸேகஉததேர்யத்வத்குஶாக்ரேணைகபிந்துநா ।
மநஸோநிக்ரஹஸ்தத்வத்வேதபரிகேதத: ॥ கo௨௯

உத்ஸேகம் இரைத்து
உததேர் கருடனால் தன்முட்டையைஅ
டைந்த கதை யெப்படியோ
யத்வத் அதுபோல
குஶாக்ரேண தர்ப்பை நுனியினால்
ஏகபிந்துநா ஓவ்வொருதிவலையாக
உததியேர் சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்
தைச்சிட்டுக்குருவியானது
தத்வத் அதுபோல
வேதபரிகேதத: உனக்குங் குருகடா
க்ஷத்தால் அடக்கப்படாமல்
மநஸ: மனதினுடைய
நிக்ரஹ: நிக்கிரஹமும்
மஹிவல பலிக்கத்தக்கது

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्रास्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥
यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

வ்ருஹத்3ரத2ஸ்யராஜர்ஷேஶ்ஶாகாயன்யோமுனிஸ்ஸுக2ம் ।
ப்ராஹமைத்ராஸ்யஶாகா2யாம்ஸமாத்4யுக்திபுரஸ்ஸரம் ॥ ககo
யத2ா நிரிந்த4நோவஹ்நிஸ்ஸ்வயோனாவுபஶாம்யதி ।
தத2ாவ்ருத்திக்ஷயாச்சித்தம்ஸ்வயோனாவுபஶாம்யதி ॥ ககக

வ்ருஹத்3ரதனென்கிற ராஜரிஷிக்கு சாகாயன்னியரென்ற முனியானவர் மைத்திராயனி சாகையில் சொன்னர்

நிரிந்தனம் விறகில்லாத வஹ்நிம் அக்னியாது ஸ்வயோனள தனக்குக்காரணமான யத்தா எப்படி- (ஸ்வரூபத்தில் உபஶாம்யதி சமனத்தையடைகிறதோ தத்தா அப்படி வ்ருத்திக்ஷயாச்ச தவைதாத்வைத ரூபமானவிருத்திகளுடையக்ஷயத்தால் சித்தம் சித்தமானது ஸ்வயோனள தன்காரணமானஅறிவில் உபஶாம்யதி உபசாந்தியையடைகிறது

அ-கை. அதிதுலென்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

ஸ்வயோனாவுபஶாந்தஸ்யமனஸஸ்ஸத்யகாமினஃ ।
இந்த்3ரியார்த2விமூட4ஸ்யான்ருதாஃகர்மவஶானுகா3ஃ ॥ ககஉ

ஸ்வயோனள தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
உபஶாந்தஸ்ய லயித்ததாயும்
ஸத்யகாமினஃ அழியாதஆனந்தத்தையிச்சித்திருக்கிற
இந்த்3ரியார்த2விமூட4ஸ்ய விஷயபராமுகத்தையுடையதாயு மிருக்கிற
மனஸஃ மனதிற்கு
கர்மவஶானுகா3ஃ பிரும்பகர்மத்தால்வருகிறதேபாகங்கள்

கூறுகாரி ஜலத்திலெழுதின எழுத்து | தும்போல் பொய்யாய்ப்போய்விடுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்துப் பொய்யாப்போய்விடுமென்று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரணமில்லையென்றால் நீ சொன்னப்படி கிரமசிருஷ்டியால் அப்படியானாலும் எப்போதும் ஜகத்திற்குக் காரணம் சித்தத்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ வென்றால் தன்னையறியாத அஜ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்றும் அதிலிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் அனுபவசித்தமில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।
यित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

यित्தானவ புருஷனுக்குத்தன் சித்தந்தானே | கசு அந்தசித்தத்தை
வுயெத்நு மெய்வருத்தத்தால்
ஸம்ஸாரஸ்ஹி சகலஸ்திதமானசம்சாரமன்றோ | மொயெசு சோதனைபண்ணவேண்டியது

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப புருஷனுகுவனென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥
यச்சித்தஸ்தந்மயொமர்த்யொகுஹ்யமெதத்ஸநாதநம் ॥ ககரு

உதுருஷ புருஷனுனவன் | வநகசு நித்யமே
யச்சித்தஃ யாதொருவிஷயத்தில் சித்தம் | ஸநாதநஃ அநாதிசித்தமான
நித்தை யுடையவனுயிருக்கிறானோ | மஹ்யம் ரகஸ்யமென்று சுருதிசொல்லுகிறது
தத்யஃ அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்

அ-கை. அநாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥
சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதெநஹந்திகர்மசுபாசுபம் ।
ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமச்நுதெ ॥ ககச

ஜீதஷ்டு விவேகியானவன்சித்தத்தினு டைய

ப்ரஹ்மரெடீ பிரசாதத்தினாலேயே

ஸ்ரஹ்ஸ்ரஜபுண்ணியபாப ஸ்வரூப

கர்மத்தை (ம்மான

ஹதி ஹீ தொல்லுகிறானன்றோ

ப்ரஹ்மாத்மதீ அனே பிரசன்னமான சித்தத்தையுடையவனுய் சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்

ஸ்தூர இருந்துக்கொண்டு

அக்ஷய அழிவற்ற

வஸ்து ஆனந்தத்தை

சரஸ்ரித அடைகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டுமெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे ।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதாசித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ககஞ

ஜந்துக்களுக்கும்

விஷயமாகியே சப்தாதி விஷயங்களில்

ஜித்தம் யாதொருசித்தமானது

யதா எப்படிப்பட்டதாய்

ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன் அழுந்தியிருக்கிறதோ

தத அப்படியந்தச்சித்தமானது

ஏவம் இவ்விதமாகயிருக்கிற

ப்ரஹ்மணி பிரம்மத்தில்

யதி அழுந்தி இருந்தானால்

கஶ் எவன்தான்

பந்தாத் பந்தத்திலிருந்து

ந முச்யேத விடுப்படமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्कात्शुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹ்யித்விவிதம்ப்ரோக்தம்ஶுத்தம்சாஶுத்தமேவச ।
ஆஶுத்தம்காமஸம்பர்காத்ஶுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ககக
மந ஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோஃ ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ககக

மனதானது

ஶுத்தமென்றும்

அசுத்தமென்றும்

இரண்டு விதமாகவே

வெளிஹ் ஹி சொல்லப்படுகிறதன்
றோ
கூஜவுவைகுழ்ஹ ஆசைகளுடையச
ம்பந்தத்தால்
கூஹுஜ அசுத்தமாகிறது
கூஜவிவஜிஹ்த ஆசையன்றியிலேய
இருந்ததாலல்
ஹுஜ சுத்தமாக ஆகிறது
உஹஷ்ணா மனிதர்களுக்கு
வெஸ்ரொகூயொர்பந்தமோகஷங்களில்

உஹ் வஸ மனதுதானே
கூரணம் காரணமாயிருக்கிறது
விஷயாவகூ விஷயத்தி லாசையை
யுடையதாலல்
வஸ்ய பந்தத்தின்பொருட்டாகிறது
நிவி-ஷயா விஷய ஆசையை விட்டிரு
ந்ததேயாலல்
உ-முக்ஷை மோகூத்தின் பொருட்டா
கிறதென்று [து
ஹ்ரூகம சுருதியால் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. சமாதியினல் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥ [சு

வஸாயி நிர்-ஹு தஜமவ்வு வெ தஸொ நிவெஸி தஸ்யா தநிய தூவம்லவெ
நகரூ தெவ ரூ யி தம்ம் கிரா தஷாவ்யம் தஜ ஞேகரணெ நஹ்ய ஹ்யதெ ॥

வஸாயி நிர்-ஹுதஜமவ்வு ஜீவப்பிரம் டாகிறதே தா
மைக்கியமான அகண்டாகார சமா
தியினல் கழுவப்பட்டிருக்கிற
ராஜச தாமஸங்களாகிற மலங்க
ளேயுடையதாயும்
சுத்தி ஆத்துமாவிடத்தில்
நிவெஸி தஸ்ய வைக்கப்பட்டதாயுமி
ருக்கிற
வெதவம் மனதிற்கு
யச யாதொரு
வாக்கு ஹெவெச நிர்விகற்பசுக முண்

கிரா அதைவாக்கினல்
வண-யிதும் வர்ணிக்க
ந.ரூகூயிதி ஆதிசேஷனலுமுடியாது
தஹா அப்போகாணப்படுகிற
தே அந்தசுகமானது
ஹ்யம் தானேயிருக்கிற
கூஜேகரணெ அந்தக்கரணவிருத்தி
யில்உண்டானஞானத்தால்மாத்திரம்
ஹ்ரூஹ்யதெ கிரஹிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இக்காலத்தி லவ்விதசமாதி செய்யும்படியான ஏமாதி அஷ்டாங்க யோகங்களென்று மில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌசிரங்காலம்ஸமாதிர்துர்லபோ நூணாம் ।
தயாபிக்ஷணிகொப்ரஹ்மானந்தோ நிஸ்சாயய தியஸௌ ॥ ககக

யதி. சுவி. நீசொல்லுகிற படியானாலும்
சுபா இந்த
வாஸ்யம் சமாதியானது
நரணாம் மனிதர்களுக்கு [து
ஜீவகாலம் வெகுகாலம் வரையிருப்ப
துர்லபந்தான்
தாபா சுவி அப்படியிருந்தபோதிலும்
கூணிகம் சந்நிகசமாதியால்
சுவா இந்த
ப்ரஹ்மாநந்தமானது
நிஷ்பாயயதி நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. வெகுகாலபர்யந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களெனில்.

श्रद्धाकुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।
निश्चितेतुमकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ஸ்ரத்தாஹ்வ ஸுவநீயொ நிஸ்சிநோதெவவவயா ।
நிஸ்சிதெ துவகரூத்தஸ்மிந்விஸ்வஸிதி நயாவயம் ॥ கஉ

ஸ்ரத்தா நம்பிக்கைவடிவமானசிர
த்தையுடையவனும்
கத்ர இந்தசமாதியில்
வ்யவநீயம் அக்கரையுள்ளவனும் மிரு
க்கிறபுருஷன்
வவக்யா சதாகாலமும்
நிஸ்சிநோதீவவ நிச்சயித்தே இருப்ப
வகரூ ஒருதடவை (ன்
கஸ்மிந் அந்தப்பிரமாத்மபுத்தியானது
நிஸ்சிதெ கரு நிச்சயம்பண்ணப் பட்
டிருந்துள்ளவில்
கரு சுவி மற்றசமாதி இல்லாதகா
லங்களிலும்
சுயா இந்தபுருஷன் (யிருப்பன்
விஸ்வஸிதி நம்பிக்கையோடேயேகூடி-

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசீனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकाल्प्यानन्दवासनाम् ।
उपेक्ष्यमुत्स्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

தாத்ருக் புமாநுதாஸீநகாலெவ்ய நந்தவாஸநாம் ।
உவெக்ஷ்யமுத்ஸ்யமாநந்தம்பாவயத்யெவ தத்பரஃ ॥ கஉக

தாத்ருக் சமாதிசுகத்தையனு
பவித்த அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன்
உதா ஸீநகாலெ சுவி உதாசீனவஸ்
த்தையிலும்
ஸுநஃ ஆனந்தவாசனையா
ன நிஜானந்தத்தை
உவெக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
தத்பரஃ முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்த
னாயிருந்து
உவ்ய சமாதி
ஸுநஃ ஆனந்தத்தை [இருப்பன்
பாவயதி. லவபாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

வரவ்யஸநிநீநாரீவ்யக்ராபிக்ருஹகர்மணி ।
தத்தெவாஸ்வாத்யத்யந்தஃபரஸங்கரஸாயநம் ॥ கஉ

வரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனிடத்தில்ல
ண்ண முள்ளவளான
நாரீ ஸ்திரீயானவன்
க்ருஹகர்மணி வீட்டுக் காரியத்தில்
வ்யக்ரா கவி சாவதானமா யிருந்தா
திகு அந்த (லும்

வரஸாங்கஸாயநம் பரபுருஷனுடை
ய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயி
ருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
சுஜ: உள்ளே
ஸ்வாதயதி ப்ரானம்பண்ணிக் கொ
ண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरेविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येष्यानन्दास्वादवांछया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஏவம் தத்வெவபரேசுத்தெதீரெவிஸ்ராந்திமாகத: ।
தத்தெவாஸ்வாத்யத்யந்தர்பஹிர்வ்யவஹரந்நபி ॥ கஉக

தீரத்வமக்ஷப்ராபல்யேஷ்யாநந்தாஸ்வாதவாம்ஹயா ।
திரஸ்க்ருத்யாகிலாக்ஷாணி தச்சிந்தாயாம்ப்ரவர்தநம் ॥ கஉச

ஏவம் இப்படி
ஸுத்தெ பரிசுத்தமாயிருக்கிற
பரமே தத்வெ பரமாத்துமவஸ்துவில்
விஸ்ராந்திம் நிரமபரிகாரத்தை
ஆகதஃ அடைந்தவனுயிருக்கிற
தீரஃ தீரனானஞானி
பஹிஃ வெளியிலே
வ்யவஹரந்நபி விவகாரம்பண்ணி
க்கொண்டிருந்தாலும்
தத்வெ அந்தஆனந்தானுபவத்தை
சுஜ: உள்ளே (த்தானே
ஸ்வாதயதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக்
கொண்டிருப்பன் தீரத்வமாவதே
தென்றால்

இந்த்ரியாணி விஷயங்களி
ழித்துப்போகிற இந்திரியங்களு
டைய பிராபல்யமிருந்தாலும்சா
ப்பிட உட்கார்ந்தவனி கையைப்ப
ற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்
சையுள்ளவன் போல

ஆநாஹ்ருஷ்யாவாஹயா இந்தப் பிர
மானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டு
மென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ்
டாந்தத்தில் இவன்கையைப்பற்றி யி

மூத்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்ப
டி ஓதரிப்போட்டு தீரஞ்ஞப்புஜிப்
பதுபோலுமிவன்
கூவிஞ;கூணிசகலஇந்திரியங்களையும்
கிரஹ்ஹுத்து திரஸ்காரம்பண்ணி

கிஜ்ஜாயாம் அந்த ஸ்வரூப கிந்தனை
யிலேயே
வ்யவகர்ஷம் பிரவர்த்திக்கத் திருப்பது
தான்
யீரகஷா தீரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியையடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यावृतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

ஹாரவாஹீஸிரோஹாரம்முக்த்வாஸ்தேவிஸ்ரமங்கதஃ ।
ஸம்ஸாரவ்யாவ்ருதித்யாகேதாத்ருக்புத்திஸ்துவிஸ்ரமஃ ॥ கஉரு

ஹாரவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
ஸிரோஹாரம் தலையிலிருக்கிற சுமை
முக்த்வா போட்டு (யை
விஸ்ரமே கிரமபரிகாரத்தையெப்படி
கதஃ அடைந்து
ஆஸ்தே இருப்பானோ
ஸம்ஸாரவ்யாவ்ருதித்யாகே அப்படி

சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியா
பாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவ
தில்
தாத்ருக்புத்திஃ கி அப்படிப்பட்ட
புத்தியுண்டாவதெ
விஸ்ரமஃ கிரமபரிகாரமென்று சொன்
னதென்றறி

அ-கை. பர்மவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமெதெனில்.

विश्रान्तिपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஸ்ராந்திம்பரமாம்ப்ராப்தஸ்த்வௌதாஸீந்யேயதாததா ।
ஸுகது:கதஸாயாஞ்சததாநந்தைகதத்பரஃ ॥ கஉகூ

வாஸோ மேலான
விஸ்ராந்தி விச்சிராந்தியை
ப்ராப்தஃ அடைந்தபுருஷன்
ஔதாஸீந்யே உதாசினவேளையி
யதா எப்படி (ல்
தசா ஆனந்தமாயிருந்தானோ அப்படி
ஸுகது:கதசாயாம் சுகதுக்கங்க

ளைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான
காலத்திலும்
தத்ர தஸ்மிந்கதத்பரஃ அந்த சுகது
க்கங்களைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்
ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்த
த்திலேயேபெண்ணமுள்ளவனு யி
ருப்பன்

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம்வருங்காலையில் இவ
னுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்,

अग्निप्रवेशहेतौधीरशृङ्गारेयादृशीतथा ।
धीरस्योदेतिविषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

கூழிவு வெஸலிஹேதௌ ஸ்ரூ ஹாரெயா ஏ ஸரீதயா ।
யீரவெ யூ தெ திவிஷயெ உ ஈவஸம்ய ஈ நவிரொயிநி ॥ கஉள

கூழிவு வெஸலிஹேதௌ பர்த்தா வுட
ன் அக்னியில் பிரவேசிக்க எத்தன
ப்படிமதவீரையில்
ஸ்ரூ ஹாரெ ய அலங்காரத்தில்
யாதா ஸரீ எப்படியவள்
யீரெ புத்திவெறுக்குமோ
தயா அப்படி

யீரவெ தீரனுனஞானிக்கு
ஈ உ ஈவஸம் ஈ நவிரொயிநீ ஸ்வரூபா
னு சந்தானத்திற்கு விரோதமாய்
வருகிற
விஷயெ விஷயானந்தத்திலும்
உதெதி வெறுக்கும்படியான புத்தி
யுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியி லிருக்கிற பிரார்ப்தபோ
கம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखेबुद्धिःस्वानन्देचगमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्तेकमादेषाकाकाक्षिवदितस्ततः ॥

கவிரொயிவஸுவெ ஜீவஸுகதெ ஹரஹரஸ ।
கரவுஞ்ஞாஷ்டெ கரதெஷாகாகாக்ஷிவதி தஸ்ததஃ ॥ கஉஅ

கவிரொயிவஸுவெ அனுசந்தானத்தி
ற்குவிரோத மில்லாமல் வருகிற வி
ஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸுகதெ ச தன்னுடைய ஆனந்தத்
ஹரஹரஸ போக்குவரத்துக்களை
கரவுஞ்ஞி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
வஷா இந்த ஞானியின்

ஸுஜீ புத்தியானது (போல
காகாக்ஷீவ காக்கையினுடைய கண்
கரதெ கிரமமாக (ம்
உதெதெ இவிடத்திலுமவிடத்திலு
கரவுஞ்ஞ போக்குவரத்தாகவே இருக்
கும் ரண்டானந்தத்தில் ஒன்றை
யும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டு
மெனில்.

एकैवदृष्टिःकाकस्यवामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वयेतत्त्वविदोमतिः ॥

வகெகவ்ருஷ்டிகாகவ்யவாஉக்ஷிணநெத்ரயொஃ ।
யாத்யாயாத்யெவமாநந்தத்வயெ தத்த்வவிதொமதிஃ ॥ கஉக்க

காகவ்ய காக்கைக்கு

வகா ரூபத்தைக்கிரகித்திறவொரு

ஸ்ரஷ்டி ஸ்ருஷ்டி தானே

வாஸகூக்ஷிணேதரயோ இடதுநேத்

திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்

யாதி போகிறதும்

சூயாதி வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல

ஸ்ருஷ்டி இப்படி

சிகூவிஷ் தத்துவஞானியினுடைய

ஸ்ருஷ்டி புத்தியும்

சூரிஸகூயெ பிரமானந்தத்திலும்வி

ஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தா

யிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிரமமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெ ப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமா யிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்து போகுமே எப்படியிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

ஸுஹூரொவிஷயா நந்ஸ்ருஹூ நந்ஸ்வ தத்த்வ விசு ।
ஜிஹாஷாஜ்ஞவஜிஜ்ஞுயாஷுஹளலுளகிகவெஷிகள ॥ சுகூ

விஷயாநஸ்ஸ விஷயானந்தத்தையும்

ஸ்ருஹூநஸ்ஸ அதற்குஎதிர் முறை

யான பிரமானந்தத்தையும்

ஸுஜாநஸ் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற

சிகூவிசு தத்துவஞானி

ஜிஹாஷாஜ்ஞவசு இரண்டுபாஷை

தெரிந்தவன்போல்

லௌகிகவெஷிகள லோகசம்பந்தமா

யும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்

உளள இரண்டானந்தங்களையும்

விஜ்ஞாசு அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் எப்படி ஆனந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदक् ।
गङ्गामग्र्यकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

ஓஸ்வஸ்ராவுள நவொஜெஹொயயாவஸ்வ ழுயதொஜிஜுக் ।
ஸம்மாஜுஸ்ரயுகாயவிவுவாஸ்ஸரீதொஷ்ணதீயுயா ॥ சுகூக

யதிஸ் யாதொருகாரணத்திஞலே அ

ஞ்ஞாதிசையில்துவித திருஷ்டியை

ஜிஜுக் மாத்திரம்வைத்திருந்தபுரு

ஷனுக்கு இப்போ விசாரத்திஞலு

ண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட

உண்டாயிருக்கிறதோ

சுகிஸ் அந்தக்காரணத்திஞல்

ஓஸ்வஸ்ராவுள பிராரப்தத்துக்கம் வ

ந்தசமயத்திலும்

யயாவதுவஸ்ம் முன்போலவனுக்கு

உதெஸ்ஸ் வ ந துக்கமுண்டாகமாட்

டாது

மாமாத்மாயபுகா யவ்ய வாவஷ்
பாதிசரீரம்கங்கையில் முழுகியிருக்கி
ற புருஷனுக்கு
ஸீதொஷ்ணீஷ் தண்ணீருக்குள் காண்
கிற குளிர்ச்சியும் மேலெரிக்கிற
வெய்யிலாலுண்டான உஷ்ணத்தை
யும்அறிகிறஞானம்
யோ உண்டாயிருப்பதுபோல இவ
னுக்குமிருக்குமென்றறி.

அ-கை. இவன் சொப்பனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।
भातितद्वासनाजन्येस्वप्नेतद्वासतेतथा ॥

ஈகூஃஜாமாணைதத்வவிதொவ்ய ஹவ்ஃவம்வஹா ।
ஹாதிதஃவாஸநாஜந்யெஸ்வப்நெதத்ஃவாஸதெததயா ॥ கஙஉ

ஈத்தூ இப்படி
ஜாமாணை ஜாக்கிரத்தில்
வஹா எப்போதும்
தகூவிதஃ தத்துவஞானிக்கு
ப்ரஹ்மானந்தம்
ஹாதி விளங்கும்
தஃவாஸநாஜந்யெ அந்தஜாக்கிரத்வாச
னையிலேல
வ்ஸ்ப்நெ உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற
சொப்பனத்திலும்
ததயா அப்படியே
தகூ அந்தப்பிரமானந்தம
ஹாஸதெ விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விவகாரத்தா
ற்மூமல் ஸ்வரூபானுசந்தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோவெனில் சொப்ப
னம் ஆனந்தானுபவத்திலும் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னேயோவெனில்
அவித்தியவாசனை யிலுமும் உண்டாவதால் நியமமில்லை.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।
स्वप्नेमूर्खवदेवेषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

கவித்யாவாவாஸநாவ்யஸ்தீத்யதஸ்தத்வாஸநொத்தெ ।
ஸ்வப்நெமூர்க்கவதெவெஷஸுகம்துஃவஞ்சவீக்ஷதெ ॥ கஙக

கவித்யாவாவாஸநா கவி அவித்தியா
வாசனையும்
அஸ்தி ஆகி சொப்பனத்திலிருக்கிறது
கதிஃ ஆகையினாலே
தஃவாஸநோத்திதெ அந்த அவித்தியா
வாசனையில் நின்றுண்டான
ஸ்வப்நெ சொப்பனவஸ்தையில்
வஷிஃ இந்தஞானி
மூர்க்கவத் மூர்க்கனையுள்ளவன்
போல
ஸுகம்துஃவம் ஸுகத்தையும்துக்
கத்தையும்

வீகூழிக அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவறை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेगृन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगिप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

வ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ க்ரந்தெவ்ரஹ்மாநந்தப்ரகாஸகே ।
யொகீஷ்வரப்ரத்யக்ஷயாயெப்ரதமேஸ்மிந்நுதீரிதே ॥ கசுச

வ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ பிரம்மானந்தமென்றபெயரிடப்பட்டிருக்கிற

க்ரந்தெ இத்தக்கிரந்தத்தில்

வ்ரஹ்மாநந்தப்ரகாஸக பிரமானந்தத்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறதாயமிருக்கிற

யொகிவரப்ரத்யக்ஷம் ஞானிகளுக்குத்தடையன்றியே திருக்கிறஅபரோக்ஷஞானமானது

ஸ்மிந்நுதீரிதம் இந்தமுதலாவது

ப்ரதமாயெ அத்தியாயத்தில்

உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

(கஉ)வது ஆத்துமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காகாகஇப்பிரகரண மாரம்பிவிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிரமாணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷிபானவர் தன்மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கியே மைத்திரேயீ பெண்ணே உனக்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் கிடனனஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியாயனிக்கும் பாகம்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனம்கேட்ட மைத்திரேயியானவள் எனதன்பனே பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே பணசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரான (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அனைத்தெறிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே நீ

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது உன்னிமித்தமேயன்றி நாயகன் நிமித்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் வைக்கிறப் பிரீதியும் தனக்கன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜன மில்லாததுபோலும் புத்திரனிடத்திலும் தத்தினமுதல் பணமீறியிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்திலுமிருக்கிறப் பிரீதியும் செட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிரமமணத்துவமும் க்ஷத்திரியத்தன்மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் வேதங்களிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் இவை முதலியவஸ்துக்களில் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவேயொழிய; அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல புத்திரனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கௌணத்துமஜ்ஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது மித்தியாத்துமஜ்ஞானம் ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது சுருத்திபராத்துமஜ்ஞானம் இவைகளுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறிவதே முக்கியாத்துமஜ்ஞானம் இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற நேதிவாக்கியத்தாலவைகளேத்தள்ளி, ஆத்துமா அவிஜ்ஞியென்று நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய். இவ்விதம் அறிவதே ஆத்துமானந்தம். மூன்யோகானந்தத்தினால் எந்த ஆனந்தம் அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்தத்தினாலும் அடையப்படும்.

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரமணாய நமஃ.

ஸ்ரீ ரமணாயாய நமஃ.

ஸ்ரீ ரமணஜ்ஞானாத்மனே நமஃ.

வ்யாஸானந்த சூத்ரானந்தஃ.

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் விவேகத்தி சமாதியோகத்தால் பிரமானந்தத்தை அடைகிற விதத்தைகாண்பித்து மூடனுயிருந்து அறியவேணுமென்கிற அவரஉடையவனுக்குஆத்துமானந்தமென்கிற சாங்கிய விசாரமூலமாய் பிரமானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு சிஷ்யனுடைய வினவுக்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवामनानन्दाद्ब्रह्मनन्दादपीतरम् ।
वेत्तुयोगीनिजानंदमूहस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நன்வேவம்வாமநானந்தாத் ப்ரஹ்மானந்தாதபீதரம் ।
வெத்துயோகீநிஜானந்தமூஹஸ்யாத்ராஸ்திகாகதிஃ ॥ க

நந்ந சங்கை
எனவா இப்படி
வாஸுதேஹாஸ வாசுதேவனந்தத்தைக்
காட்டியும்
ஸ்ருஹாதேஹாஸ ஸுவி பிரமானந்தத்
தைக்காட்டியும்
ஜதம் வேறான
நிஜாதஸ சமாதியிலுண்டாகிற தன்

ணைந்தத்தை
யொகீ யோகியானவன்
வெத்ந அறியட்டும்
உஜுஹு மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
கத இதில்
கா மதிஃ என்னகதி
கஸ்மி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானாதிகாரம் கிடையாதே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांस्त्रियतामपि ।
पुनःपुनर्दहलक्ष्मैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

யஉபாயஉவஸாதெஷஜாய தாஸ்ரிய தாமபி ।
வநஃவநஉதெபுஹறுகெஷஃகிம்நொதாக்ஷிண்யதொவத ॥ உ

யஉபாயஉவஸாத புண்ணியபாபகர்ம
வசத்தால்
ஏஷஃ இந்தபுருஷன்
வநஃவநஃ அடிக்கடி
தெஹலகெஷஃ லட்சம்தேகங்களோ
டேகூடி

ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ஸ்ரியதாம் ஸுவி மரணத்தை அடை
யட்டும்
தாக்ஷிண்யதஃ அவர்கள்மேல் தாக்ஷி
ண்யத்தினால்
நஃகிம்வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவ தற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்ணியத்தினால் பிரயோஜன மில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

अस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तहिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

ஸுஹ்ருவொநுஜிவ்ருக்ஷுத்வாதாக்ஷிண்யெநப்ரயொஜநம் ।
தஹிப்ரூஹிஸமூடஃகிஜ்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முகஃ ॥ க
உபாஸ்திகர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதொசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மானந்தெநபொதயெத் ॥

வை தாங்கள்

சுநஜீவ்ருக்ஷுகூஸ மகாதயாளுவா
ய்பிறர்துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்

ஊகூஷிணை நீ அவர்கள்மீதில் தாட்
சியண்ணியத்தினல்

வரயோஜநம் பிரயோஜனம்

சுஷ்டி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷ்யவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷ்யனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தஷிர் அப்போவந்திருக்கிற

ஸை அந்த

ஈச்வரை மூடனைவன்

ஜ்ஞாஸ்யதி வர் ஆத்துமாவை அறிய

விரும்பிவந்தவனு

வராஜ்ஞவை வெளிநாட்டமுடையவ

கிம் என்ன [ண

வ்ரூஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனுனல் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடையவனு? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனுசொல் பிரமலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானுகில் அவனுக்கு.

உவாஷ்ட சகுணோபாசனையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு

கர்மத்தையாவது

விதேயாய பகிர்முகனுக வந்தவன்
பொருட்டு

யதா எப்படி

உசிதம் ஏற்றதோ

வ்ரூயாத அப்படிச்சொல்வோ மாக

தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு
கீழேசொல்லியாய்விட்டது

மந்தமானபுத்தியை உ
டையவனு யிருக்கிற

ஜிஜ்ஞாஸ்ய முமுட்சுவாய் வந்
தவனைக்குறித்து

ஆத்மானந்தமார்க்கத்
தினல்

வாயயெ போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கேயார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்ம ணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयांयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।
नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

வொயயாசாஸமைத்ரேயாம்யாஜ்ஞவல்க்யோ நிஜப்ரியாம் ।
நவாஅரெபத்யுரர்தெபதிஃப்ரியஇதீரயந் ॥ ரு

யாஜ்ஞவல்க்ய ரிஷியா னவர்
நிஜஹ்ரியாம் தன்உண்மைநாயகியான
மைத்ரேயி
வளைக்குறித்து
யாயாரோஹ போதித்திருக்கிறார்
ஸுவாகுரு அடியேபெண்ணை
பத்யுஃ புருஷனுடைய
காமாயந சுருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனேத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिर्जायापुत्रवित्तेपशुब्राह्मणब्राहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतेसर्वंचात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிர்ஜாயாபுத்ரவித்தெபஶுப்ராஹ்மணப்ராஹுஜாஃ ।
லொகாதெவாவெதலுசிதெஸர்வஞ்சாத்மார்தத꞉ப்ரியம் ॥ கூ

பதிஃ நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்த பிள்ளைபணம்
பஶுப்ராஹ்மணப்ராஹுஜாஃ பசுக்கள் பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியாள்
லொகாதெவாஃ கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வெதலுசிதெ வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வஞ்ச சகலமும்
ஆத்மார்தத꞉ அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியம் பிரியமாக தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணிவது ஆத்மார்த்த மென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छतितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवंकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ந்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரொதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டாநரொகாத்யைஸ்ததாநெச்சதிதத்பதிஃ ॥ எ
நபத்யுரர்தெஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்தஎவங்கரொதிதாம் ।

பத்ந்யாஃ பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
இச்சா ஆசை
ததா அப்போ
இச்சா இச்சைஉண்டாகிறதுகா

கஜா அப்போ
வா ஆவள்
ரீகி பிரீதியை
கரோதி செய்கிறாள்
கூஹுநஹா நொமாதெயி பதி
அனுஷ்டானதர்மங்கள் வியாதிதோ
பம்முதலானதுகளினால்
கஸுவதி அவளுடையநாயகன்
கஜா அப்போது
நஹு இல்லை அவளை இச்சிக்கவில்லை
வதௌ புருஷனுடைய
சயெ நிமித்தியத்தில்
வா அந்த
ரீகி பிரீதியானது
ந இல்லை
வ்யதிரிக்தனவ தன்னிமித்தியத்தில்
காம அந்தப்பிரீதியை (தானே
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்குட் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பது யெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

வதிஸ்தாத்மநவார்தெநஜாயார்தெகதாசந ॥ அ
சயோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்தநம் ॥ கூ

வதிஸ்து நாயகனும்
ஆத்மநஹ் தன்னுடைய
சயெ வ தன்னிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்தெ ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐயாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோல தம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்காமலா. ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

சயோந்யாநுரெஞணெ சுயி ஒருவக்கொருவர் இச்சிக்கிறகாலத்திலும்
தவ இப்படியே
வ்யவஹாரா தவ தங்கள்தங்கள் இச்சையிலேயே (டாகிறது
வ்யவதநாத் நா பிரவர்த்தியானதுண்

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரிதிவைப்பது தனக்காக வென்ப தெப்படியெனில்.

श्मश्रुकूटकवेधेनबालोरुदतितत्पिता ।
चुंबत्येवतनयाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஸ்மஸ்ருகூடகவெதெநவாதொரூதிதத்பிதா ।
சும்பத்யேவதநயாப்ரீதிர்பாலார்தெஸ்வார்தெவஹி ॥ கo

வாஅ குழந்தையானது
ரஞ்சகி அழுகிறது
தசு வீதா அதின்தகப்பன்
சுஂவைகெயுவ முத்தமிட்டு கொள்
ளுகிறான்

ஹா வீரகீ அந்தப்பிரீதியானது
வாவாயெஉ குழந்தை நிமித்தமாக
ந இல்லை (மாகத்தானே
வ்யெஉ வஅவ தன்னுடைய நிமித்த
ஹி அன்றே

அ-கை. திரிஷியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरक्षादिचित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थित्वंनशाङ्कितम् ॥

நிரிஹ்ஹவிரக்ஷாதிசித்தம்யதெநபாலயந் ।
ப்ரீதிங்கரொதிஸஸ்வார்தெவித்தார்தித்வம்நஸாங்கிதம் ॥ கக

ரக்ஷாதிசித்தம் ரத்தினம்முதல் பணம்வ
ரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
நிரிஹ்ஹ தன்னாரட்சிக்க வேண்டு
மென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
யதெந யத்தினமாக
பாலயந் ரட்சித்துக்கொண்டு

ஸ ஸ்வார்தெ அவனிருப்பது தன்
சுகத்தின்நிமித்தமே
ப்ரீதிங் பிரீதியை
கரொதி பண்ணுகிறான்
வித்தார்தித்வம் அந்தப்பிரீதியானது ப
ணம் முதலானதைக்குறித்தென்று
ந ஸாங்கிதம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறானெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्दंविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्मावणिगर्थेबलीवर्दार्थिताकुतः ॥

அநிச்ச்சதிபலீவர்தம்விவாஹயிஷதெபலாத் ।
ப்ரீதிஸ்மாவணிகர்தெபலீவர்தார்தினாகுதஃ ॥ கஉ

பலீவர்தம் காளைமாடானது
அநிச்சதி சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்
தாலும்
பலாத் பலவந்தமாக
விவாஹயிஷதெ செட்டியானவன் அ
தின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
பா அந்தத

ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
வணிகர்தெ வஅ செட்டியின் நிமித்த
மேதவிர
காரணம் எதினால்
பலீவர்தார்தினா காளை நிமித்தமா
க அதுஆகும்

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्यमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யமேऽஸ்திபூஜ்யோஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசேதனாயாநோஜாதேஸ்ஸந்துஷ்டிஃபும்ஸஏவஸா ॥ சக

மே சபையிலிருக்கும்போதுபுருஷன் எனக்கு
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை
அஸ்தி இருக்கிறது
அஹம் நான்
பூஜ்யஃ ஆகி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று
பூஜயா பூஜையினாலே
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த
துஷ்டிஃ சந்தோஷமானது
அசேதனாயாஃ அசேதனமான
ஜாதேஃ அந்த பிராமணஜாதிக்கு
நோ இல்லை
புருஷம் ஏவ அந்தப் புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्तराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादेर्योजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியோஹந்தேநராஜ்யங்கரோமீத்யத்தராஜதா ।
நஜாதேர்வைச்யஜாத்யாதேர்யோஜநாயேதமீரிதம் ॥ கச

அஹம் நான்
க்ஷத்ரியஃ இராஜன்
அந்த அதினால்
ராஜ்யம் இராச்சியபரிபாலனம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்
இதி ஏது இப்படிச்சொல்வதில்
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது
ஜாதேஃ ந அந்த இராஜஜாதிக்கில்லை
தன்னிமித்தமேயாம்
வைச்யஜாத்யாதேஃ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
இதம் இந்தநியாயம்
ராஜோக்தம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्यभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்கலோகப்ரஹ்மலோகௌஸ்தாம்மமேத்யபிவாம்சநம் ।
லோகயோர்நோபகாராயஸ்வபோகாயைவகேவலம் ॥ கரு

லோகமென்ன ஸ்ரஹ்மலோகமுள்
க்ஷலோகமென்ன பிரமலோகமென்
ன இவைகள்
ஜ்ஜ எனக்கு
ஸ்ரீம் ஜகி பிராப்தியாக வேண்டிய
ஜீவாத்மாக்களை ருத்திரன் அழிக்
கிறான்

லோகமெல்லாம் அந்தந்தலோகங்களுக்கு
உபகாரமாய உபகாரத்தின்பொருட்டு
மேரா இல்லை
ஸ்ரீஹரியாயவன தன்னுடையபோ
கத்தின்பொருட்டேதானே

அ-கை. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशविष्ण्वादयोदेवाःपूज्यन्तेयापनष्टये ।
नतन्निष्पादनेवार्थंतेषुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈஶவிஷ்ணுவாதயோதேவாஃபூஜ்யந்தேயாபனஷ்டயே ।
நதந்நிஷ்பாதனேவார்தம்தேஷுஸ்வார்தம்ப்ரயுஜ்யதெ ॥ கசு

ஈஶவிஷ்ணுவாதயஃ சிவன் முதலான
தெவாஃ தேவர்கள்
யாபனஷ்டயெ இந்த ஆத்துமாவாகிய
தன்பாவம்போகும்பொருட்டு
பூஜ்யந்தெ பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்
நச அந்தபூஜிதை

நிஷ்பாதனெ பாவமற்ற தேவ
தைகள்நிமித்தம்
ந அன்று
தத் அந்தபூஜை
ஸ்வார்தம் தன்பிரயோஜன நிமித்தமே
ப்ரயுஜ்யதெ பிரயோகம்பண்ணப்ப
டுகிறது

அ-கை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगादयोह्यधीयंतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।
नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ரிகாதயொஹ்யதீயந்தெதுர்ப்ராஹ்மண்யானவாப்தயெ ।
நதத் ப்ரஸக்தம்வெதெஷுமநுஷ்யெஷுப்ரஸஜ்யதெ ॥ கஎ

ஹ்மண்யானவாப்தயெ தூர்ப்பிரா
மண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராம
ணனுக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉ
ண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியாகு
ம்பொருட்டே
ரிகாதயஃ இருக்குமுதலானவேதங்கள்
அதீயந்தெ ஹி அத்தியயனம்பண்ண
ப்படுகின்றனவன்றே
நச ப்ரஸக்தம் அந்தவேதமோதல்
வெதெஷு மநுஷ்ய வேதங்களின் தோஷ
நிவாரணங்களல்ல
மநுஷ்யெஷு ப்ரஸஜ்யதெ மனித
ர்களின்தோஷநிவாரணமே யாம்

அ-கை. பஞ்சபூதங்களே வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृप्त्याकशोशणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छन्त्येषांनहेतवः ॥

ஹூம்யாதிபஞ்சபூதானி ஸ்தான திருப்த்யாகாசோஷணைஃ ।
ஹெதுபிஶ்சாவகாஶேனவாஞ்ச²ந்த்யேஷாம்நஹெதவஃ ॥ கஅ

ஹூம்யாதிபஞ்சபூதானி பிராணிகள் பிரதிஷ்டிமுதலான பஞ்சபூதங்களை

ஸ்தான திருப்த்யாகாசோஷணைஃ தம க்கு இடத்திற்கும் தாகத்திற்கும் பசி த்திற்கும் உலர்த்துதலுக்கும்

அவகாஶேன உ இடைவெளிகளுக்கும்

ஹெதுபிஃ நிமித்தமான காரணங்க

ளைஎதன்தன்சுகத்தின்பொருட் டே

வாஞ்ச²ந்தி விரும்புகிறார்களே தவிர

ஏஷாம் இவைகளுடைய

ஹெதவஃ நிமித்தமாக

ந ஆன்று

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वंस्वोपकारायवांछति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம்ஸர்வம்ஸ்வோபகாராயவாஞ்ச²தி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்து தஸ்ய தஸ்ய நவித்³யதே ॥ கக

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக் காரன்முதலான

ஸர்வம் அனைவரும்

ஸ்வோபகாராய தன்தன் உபகாரத்தி ன்பொருட்டே

வாஞ்ச²தி இச்சிக்கிறான்

தத்தத்க்ருதோபகாரஃ து அந்த உ பகாரமும்

தஸ்ய தஸ்ய அவர்களுக்காக

ந வித்³யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதாரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமனுஸந்தா⁴துமீத்³ருஶம் ।
உதா³ஹரணபா³ஹுல்யந்தேனஸ்வாம்வாஸயேந்மதிம் ॥ உ0

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல விவகார ங்களிலும்

ஏவம் இப்படி

ஈத்³ருஶம் அனுசந்தானம் பண் ணுவதற்கு

ஏவம் இப்படியே

உதா³ஹரண பாஹுல்யம் வெகுவித மான உதாரணங்களைசுருதி சொல் லுகிறது

தேந ஆகையால்

ஷ்ரு சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணு கிற பிரியமானது தன்னைக்குறித் தென்ற | உதீம் புத்தியை
வாவயிெக பழகவேண்டியது.

அ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. மூதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்த வல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவி ல் காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिश्रूयतेयानिजात्मनि ।
रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥

भक्तिस्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

சுயகெயம்ஹவெதீ திஸு ஷியதெயாநிஜாத்மநி !
ராமொவத்வாதிவிஷயெஸு ஸ்ரயாமாதிகஉணி ॥ உக
ஹக்திஸ்யாத்குருதேவாதாவிச்சாத்வப்ராப்தவஸ்துநி !

கூடி பிரச்னம்பண்ணுகிறான்
நிஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்
யா யாதொரு
ப்ரதீம் பிரியானது
ஸ்ருயதெ காணப்படுகிறதோ
ஐயகாஹவெக இந்தப்பிரியதுவாக
பளிக்கத்தக்கது ராக ரூபமா அல்
லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா
இச்சாரூபமா என்று கேட்டால்
அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷ
யங்களிலேயிருக்கின்றன
வத்வாதிவிஷயெ ஸ்திரீ முதலான வி
ஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ராகம் ராகமெனப்படும்
யாகாதிகர்மத்திலுண்
டாகிற பிரீதிக்கு
ஸ்ரத்தா சிரத்தையெனப்படும்
குரு ஈசன்முதலா
னவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
ஹக்திரிஹ்யாக பக்தியெனப்படும்
ஸ்வாதவஸ்துநிக இடையாதவி
ஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லை யெனில்.

तर्ह्यस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தஹ்யஸ்துஸாத்விகீவ்ருத்திஸ்ஸுகமாத்ராநுவர்திநீ ॥ உஉ

தஹி அப்படியே
ஸுகம இருக்கட்டும்
ஸாத்விகீ சாத்துவிகமான
வ்ருத்தி விருத்தியானது

வாஸுதேவானந்தமதீ ஆனந்தமாத்திரத்தை அனுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவிலும் வேண்டுமானால் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டே விஸத்பாவாதிச்சாதோவ்யதிரிச்யதே ।

பராமிஷ்ட யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும்
நஷ்டி சுவீ நஷ்டம் வந்தாலும்

வஸ்துவாஸ ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்ப
தாஸ் இச்சாதியைக்காட்டி (தால்
வ்யதிரிச்யதெவேறுயிருக்கிறது.(லும்

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானால் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपीष्टेरन्नपानादयःप्रियाः ॥
आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनोदितः ।
अनुकूलयितव्यस्त्यात्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதனதோபீஷ்டேரன்னபானாத³யஃப்ரியாஃ ॥ உ
ஆத்மானுகூல்யாத³ன்னாதி³ஸமஶ்சேத³முனோதி³தஃ ।
அனுகூலயிதவ்யஸ்த்யாந்நைகஸ்மிந்கர்மகர்த்ருதா ॥ உ

ஸுகஸாதனமான அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
இஷ்டேரபி ப்ரியங்கள்
அன்னாதயஃ அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ப்ரியாஃ ப்ரியங்கள்
ஆத்மானுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
அன்னாதிஸமஃ அன்னாதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானால்
அனுகூலயிதவ்யஸ்த்வம் அனுகூலம்பெறத்தக்கவராக
ந ஏகஸ்மின் இந்த
கர்மகர்த்ருதா இடத்தில்
ந ஏகஸ்மின் இந்த சாதனமான ஆத்துமாவிலே எந்த ஆத்துமா
அனுகூலயிதவ்யஃ அனுகூலம்பெறத்தக்கவராக
அஸ்தி இருக்கிறார்
ஏகஸ்மிந் ஒரே ஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனாலும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுவைவெவிஷயிகெஷ்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரியஃ ।

வெஷயிகெ விஷயசம்பந்தமான	போலே யிருக்கிறது
ஸுவை சுகத்தில்	கூடின ஆத்துமாவோ என்னில்
ப்ரீதிமாத்ர ப்ரீதிமட்டும் ஓர்திவலை	ஸுகிப்ரியர் அதிப்ரியர்

அ-கை. அது எதினலென்னில்.

सुखेऽप्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுவெஅப்யபிசரத்யேஷாநாத்மநிவ்யபிசாரிணீ ॥ உடு

ஸுவை விஷயசுகத்திலிருக்கிற	கூடின ஆத்துமாவிலிருக்கிற ப்ரீதி
ஏஷா இந்தப்ப்ரீதி	வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது
வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது	ந இல்லை.

அ-கை. அதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம்த்யக்த்வாந்யதாதத்தேஸுகம்வைஷயிகம்ஸதா ।

நாத்மாத்யாஜ்யோநசாதேயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரேத்கதம் ॥ உக

ஏவஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான	கூடின நாணயிருக்கிற ஆத்துமா
ஸுவம் சுகமானது	ந த்யாஜ்யஃ தள்ளத்தக்கவருமன்று
ஏகம் ஒன்றை	நசாதேய: க்ரஹிக்கத்தக்கவருமன்று
த்யக்த்வா விட்டு	தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
அந்ய மற்றொன்றானது	கதம் எப்படி
ஆதத்தே க்ரஹிக்கப்படுகிறது	வ்யபிசரேத் ப்ரீதிமாறும்
ஸதா எப்போதும்	

அ கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளகூடாதவரானும்திரணீகரிப்போல் உபேக்ஷாவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநஸ்மிந்நுபேக்ஷாசேத்த்ருணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந்நோபேக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மநஃ ॥ உள

ஹாநாஹாநவிஹீநே தன்ன கிரகிக்க
முடியாதவரான
கூஹிய இந்த ஆத்துமா விடத்தில்
கணாதிகள் திணதிகள்போல
உவெகூர் வெஷ உபேகூயானது யிரு
க்கட்டுமேயெனில்

உவெகூீதஃ உபேகூிக்கிறவனுடைய
வஷஃவெகூஷ சொரூபமாய் இவர் யி
ருக்கிறபடியினாலே [ற்கு
நிஜாதூநஃ தானேயிருக்கிற ஆத்துமாவி
உவெகூ கூம நஃ உபேட்சிக்கப் படும்
தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாஹிபூதாநாமுமூர்ஷாவீக்ஷ்யதெக்வசித் ।
ததொத்வெஷாத்பவெத்த்யாஜ்யஆத்மேதியதிதந்நஹி ॥ உஅ

ராகக்ரோதாதிகளால் அபிபவிக்கப்பட்ட
வர்களுக்கு
உமுமூர்ஷா மரணத்தில் இச்சையானது
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வீக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறது
ததஃ ஆகையினாலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்வெஷாத் துவேஷத்தினாலே
த்யாஜ்யஃ தெளிக்கத்தகாதவராக
இதி யிவ்வண்ண பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்லவேயாயானால்
தன்ன அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத்து
நஹி ஆகமாட்டாரன்றோ [மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तुर्यस्तिनद्वेष्टित्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும்யொக்யஸ்யதெஹஸ்யநாத்மதாத்யக்துரேவஸா ।
நத்யக்துர்யஸ்திநத்வெஷ்டித்யாஜ்யெத்வெஷெதுகாக்ஷதிஃ ॥ உக

த்யக்தும் தெளிக்க
யொக்யஸ்ய போக்கியமான
தெஹஸ்ய தேகத்தை
த்யக்துஃ தெளிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்ததேகம்
நாத்மா இல்லை [கத்தை
த்யாஜ்ய தெளிக்க யோக்கியமானதே

ஆத்மா ஒருநாளும் ஆத்துமாவாக
நஸ்யை ஆகாது
ஸஃ அந்த
த்வெஷஃ துவேஷமான து
த்யக்துஃ தெளிக்கிறவனை ஆத்துமாவில்
த்வெஷெ துவேஷிப்பதில்
காக்ஷதிஃ என்ன குறைவு

அ-கை. பார்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்த
ரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியமென்றும் தன்னைத்தவிர்த்தே மற்றதெல்லாம்

பிரியம்போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेनसर्वस्यप्रीतेश्चात्माह्यतिप्रियः ।
सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

கூதாயஃகெஎநவஎஃவுஎவீதெஜ்ரஃதாஹ்ருதிவீரயஃ ।
வீஜொயயாவஃதூசிகூராஜ்ஞஃதூரிவீரயதாரவ்லயா ॥ ஙo

கூதாயஃகெஎ தன்னுடைய நிமித்தமாகவே
வஎஃவுஎவீதெஃ உ சகல விஷயங்களும் பிரிடமாயிருப்பதால்
கூதா ஆத்துமாவாகியதான்
ஙதிவீரயஃ ஹி அதிப் பிரியனன்றே
வஃதூரிதாரவ பிள்ளையின் நிரேகித ஜைக்காட்டிலும்
வஃதூஃ புத்திரனே
யயா எப்படி
வீரயதாரஃ அதிப்பிரியனும்
வீஜஃ சித்தித்திருக்கிறானே
தயா அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பிவித்து அனுபவத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।
आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

ஸாநஹுவிவஹுஹாங்கிஞ்ஞஹுயாவாஎவஎவுஜெதுவஸா ।
கூஸீவ்லவுஎவுஉ்ஷெஷ்கிவ்ரதுக்ஷாவீரதிரா்தூநி ॥ஙக

ஸுஹம் நான்
ஸாஹுவா ம இல்லாம விருக்கவேண்
கிஞ்ஞ பின்னையோவென்றால்
வஎவுஹா எப்போதும்
ஹுயாவாஎ ஜகி இருக்கவேண்டு மென்று இப்படி
ஸுவஸா இந்த [டாம்
கூஸீஃ பிரார்த்தனையானது
வஎவுஎவு சகலருக்கும்
உ்ஷ்டா ஜகி காணப் படுகிறதினாலே
கூதூநி ஆத்துமாவில்
வீரதிஃ பிரீதியானது
வ்ரதுக்ஷா பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றே

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை தூஷிக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।
पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

ஈதுயஜிஹிஃ ஹ்ரிஹிஃவீர தளவஹிஜாயாசெவஃர தூதி ।
வாதூலாயபுஜிஸொஷிகூவஃர தூநஃசெஹ்ரஜீரிஸ்தி ॥ ஈஉ

ஈதுயஜிஹிஃ இதிஎன்றதால் அனுபவ மும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிரு ஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொ ன்ன சுருதியாலும்

வஜயம் க்ரிஹிஃ இப்படிமூன்றினாலும்

கூதூரி ஆத்துமாவிடத்தில்

வீர்கள பிரீதியானது

வஹ்ஜாயாஃ சித்தியாயிருக்துள்ளதில்

சிகெஷ்டஜ சிலபேர்களாலே

கூதூரிஃ ஆத்துமாவானவர்

வபுதுஜாயபுஜிஸொஷிகூஃ பிள்ளை பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு பி ரியவிஷயமாக

ஸ்ருஸ்ரிதஃ சொல்லப்பகிறார்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।
आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिस्फुटम् ॥
सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।
अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

வதஜிவக்ஷயாவாஹெதுஃவ்யாதூக்ஷஃஸ்ருதீரிஸ்தி ।
கூதூரவைவாதூநாஜெதிதஜ்வோவநிஷதிஜ்வ்ருடி ॥ ஈஊ
ஹொஷ்யாயஃதூவாஃணைஹ்யஃகூஃபுஹ்யஃவ்ரதீயீயதெ ।
அயாஷ்யெஷ்தரகூதூயாஃக்ரதக்ரதுஃவ்ரதீயதெ ॥ ஈச

வதஜிவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத் தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச் சையாலேயே

கூதூரவைவ ஆத்துமாவே

வபுதூரிஃ புத்திரனுகஆனர்

ஹெதி என்று

வாஹெதி புத்திரனிடத்தில்

பிஃவ்யாதூக்ஷ முக்கியாத்துமாவானது

ஸ்ருஜீதிஃ சுருதியினால்

ஸ்ருஸ்ரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அஷ்ஹ சாதிப்பிகிற அந்தபிதாவுக்

வஸ்ஃ அயா அந்த இந்த (து

கூதூர புத்திரனை ஆத்துமாவே

வாணைஹ்யஃ கூஃஹ்யஃ புண்ய கர்ம ங்களின்பலகிமித்தியம்

வ்ரதீயீயதெ பிரதிநிதியாய்வந்ததா கசொல்லப்படுகிறான்

அயா பிற்பாடு

அஹ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு

உதரஃ இதரமான

அயம் கூதூர பிதாவான ஆத்துமாவி னுலேயே

கூதகூதுஃ கிரதகிருத்தியனய்ஆ னேமென்று

வ்ரீயமித மரணத்தை அடைகிறான் | உவநிஷதி உபநிஷத்தில் (து
க்ரு வ அந்த இந்த அர்த்தமானது | வ்ஹ்ட்ரு பிரகாசமாய் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை நிடம்பண்ணும்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லை யென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।
ஸ்த்யப்யாத்மநிலோகோஸ்திநாபுத்ரஸ்யாதஏவஹி ।

சூத்ரநிஷத்ரூபி புத்திரனை ஆத்து | சுதம் வன ஆகையினாலேயே
மாஇருந்துள்ளளவில் | சுவ்ரு பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
லொகம் நல்லலோகம் | நஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
சுஷ்டி யிருக்கிறது | சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்பிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥
அநுசிஷ்டம்புத்ரமேவலோக்யமாஹுர்மநீஷிணஃ ॥ ரு

உநீஷிணஃ புத்திமான்கள் | ம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
வ்ரு னவ பிள்ளையைத்தானே | லொகம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
தான் சாகும்போது | போகிறேனென்று
சுஸ்ரூஷ்ரு கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப | சூஹ்ரு சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இறைபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறானென்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुमेन्त्रयेत्पुत्रत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

உநஷ்யலொகோஜய்யஸ்யாத்புத்ரேணைவேதரேணநோ ।
உமுமூர்ஷுமேந்த்ரயேத்புத்ரத்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகைஃ ॥ ரூ
இத்யாதிஸ்ருதயஃப்ராஹுஃபுத்ரபார்யாதிஸேஷதாம் ।

வ்ரு தேரண வன புத்திரனாலேயே | ளாலும்
உநஷ்யலொகஃ இந்த மனுஷ்யலோ | லோ இல்லை
கமானது (கிறது | உமுமூர்ஷுமரணமாசுப்போகிறவன்
ஜய்ஃ வ்யாஜயிக்கத்தக்கினதாயிருக் | கஸ்ரு புத்தி
இதரேண கர்மங்களாலும்தனக்கு | மானப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

சகலமுமென்று இத்தியாதி மந்திரங்களாலே
வேதத்தில் பிள்ளையைத்தொட்டு
உம்தயெஉ ஜபம்பண்ணுகிறான்
ஊத்யாதிரூடீயம் (என்றன) முதலான
சுருதிகள்
வேதஹாயஸுதிஷ்டோ பிள்ளை
பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு ஆத்துமாபிரிய விஷயமாக
வ்யாஹரி சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தைதும் காண்பிவித்திருர்.

लौकिकाअपिपुत्रस्यप्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेपिपुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिनायथा ।
तथैवयत्नंकुरुतेमुख्याःपुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகாகவிவ புத்ரஸ்யப்ராதான்யமனுமன்வதெ ॥ நஎ
ஸ்வஸ்மின்ம்ருதெபிவ புத்ராதிர்ஜீவெத்வித்தாதிநாயதா ।
ததைவயத்னம்குருதெமுக்யாஃபுத்ராதயஸ்ததஃ ॥ நஅ

லௌகிகாஃ கவி லௌகீகர்களும்
வேதஸ்ய புத்திரனையே
ப்ராதான்யம் முக்கியமாக
அனுமன்யந்தெ எண்ணுகிறார்கள்
ஸ்வஸ்மிந் தான்
ம்ருதெ கவி இறந்துபோனாலும்
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே
வேதாதயஃ பிள்ளை முதலானவர்கள்
யதா எப்படி
ஜீவெத ஜீவிப்பதோ
ததா வன அப்படியே
யத்னம் பிரயத்தனத்தையும்
குருதெ பண்ணுகிறான்
ததஃ ஆகையினாலே
வேதாதயஃ பிள்ளை முதலானவர்களே
முக்யாஃ முக்கியர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமாவென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சரட்டியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

வாடமெதாவதாநாத்மாசெஷொபவதிகஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபெதைராத்மாயம்பவதித்ரிதா ॥ நக

வாடம் நீ சொன்ன சுருதியுக்தி அனுவாகமாலே (பலம் சரி
கவுனி ஒருவனுக்கும்
சேஷி ஆத்துமாவானவர்
பெஷ்டி பிரியவிஷயராக
நிலவதி ஆகமாட்டார்

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி ஏதெனில்.

ஏளணாயூர ஈஷவுலெஹெயிஷ் கவு
னைமென்றும், மித்தையென்றும்மு
க்கியமென்றும் (சொல்லப்படுகிற)
கூயம இந்த
சூத்தா ஆத்துமாவானவர்
தீயா மூன்றவிதமாக
ஹவதி ஆகிறார்

அ கை. கவுணத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தெவதத்தஸ்துஸிம்ஹொயமித்யைக்யங்கௌணமேதயோஃ।
லெஷ்யலாவபாஸமானத்வாத்புத்ரதெராத்மதாதயா ॥ சம

கூயம இந்த
தெவதத்தஃ தான் தேவதத்தன்
ஸிம்ஹஃ ஈ கிம்மமென்று சொல்லுமி
டத்தில் புருஷசிம்மங்களான
வா யோஃ இவர்களுக்கு
வெனகயோ ஜக்கியமான ஏகத்துவமான
ளணா உபசாரம் (து
லெஷ்ய மனுஷ்யவடிவமாயும் மிருக
வடிவமாயிருக்கிறபேதம்
லாவபாஸமானத்வாத் காணப்படுகிற படி
யால்
புத்ரதெராதி புள்ளோமுதலானவர்களு
சூத்தா ஆத்துமத்வமானது (க்கு
தயா அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்ப தேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मतातःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

லெதொஸ்திவஞ்சகொசெஷுவாக்ஷிணொநதுபாத்யஸௌ ।
மிதியாதுதாதஃகொசாநாஞ்ஸ்தாணொஸ்சொராத்மதாயதா ॥ சக

வெதுதாலிஸேஷு ஐந்து கோசங்களி
லேயே (பேதம்
லெஷஃ ஒன்றிலொன்றில்லாமையான
கூஷ்டி இருக்கிறது
வாக்ஷிணஃ தான சாட்சிக்கோவென்றால்
சுவாள இந்தபேதமானது
நு ஷாதி விளங்கவில்லை
ஸ்தாணொஃ கட்டைக்கு (தல்
லொராதுதா திருடன்வடிவமாயிருத்
தயா எப்படியோஅப்படியிருக்கிறது
சுகம் ஆகையினால்
கொசாநாம இக்கோசங்களுக்கு
மிதியாதுதா மித்தியாத்துமத்துவம்
சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वांतरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वनिष्यते ॥

ஈஹாகிஹெஹொகாவுஹிவாக்ஷிணொஉஹுகியொமிகஃ ।
வவபூாதாஊகூாத்தவெஹுவஊவுஉாதுகூஜிஷுதெ ॥ சஉ

சுஹுகியொமிகஃ தனக்கெதிரிணையில்லாத
ஹாக்ஷிணஃ சாக்ஷியானவர் (பதால்)
வவபூாஜாஊகூாக சர்வாந்தாராயிருப்பெஹுஃகுஹிமாஹ்மி கோசங்களைப்போலமித்தியாத்வமும் புத்திராந்திகளைப்போலபேதமும் சிதிதுமில்லை

ஈஹாகி அவைகள் ஆத்துமாவில் விளங்கவில்லை
தவு ஹவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே
உவ்வும் முக்கியமாயிருக்கிற
கூதீகூ ஆத்துமத்துவமான அது
ஜஷுதெ அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா மூவிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मतोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

வதெதுவாவுவஹாஸெஷுயெஷுயஹுராதுதொவிதா ।
தெஷுதவெஹுவஸெஷிக்கூாவவபூஹுராஜ்வுஸெஷுதா ॥ சஙு

வவா வவதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யெஷு யாதொரு யாதொரு
வுவஹாஸெஷு விவகாரங்களில்
யவு யாதொருத்தனுக்கு
கூதகா ஆத்துமத்வம்
உவிகா யோக்கியமோ
தெஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.

தவு ஹவ அவனுக்கே
ஸெஷிக்கூ அதிப்பிரியமாயிருத்தலாயிருக்கிறது
சுஜுவு அன்னியமான
வவபூவு சகலத்திற்கும்
ஸெஷுதா பிரியவிஷயமாயிருத்தலாயிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावहिरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्दुरेवात्रगृह्यते ॥

உஷ்டிஷ்டூர்ஹ்ருக்ஷாஉளணாதெவொவயாஜ்யேதி ।
நஉவ்யாதூர்நயிஷ்யாதூர்வாகுர்ஷ்வீலவதூதஃ ॥ சச
கயெதாவஹ்னிரிதி தூவஸஹவ்யிநமஹ்ருதெ ।
கயொஹ்யெகநயொஹ்யகாஉட்டெவாதூஹ்ருஹ்யதெ ॥சஞ

உஷ்டிஷ்டூர் மாணவஸ்த்தையுற்ற வனுக்கு
ஹ்ருக்ஷாஉள வீடு முதலான தை ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்
உளணாதூர் வனவ கௌளத்துமாவான புத்திரனே
உவயாஜ்யேதி உபயோகம் பண்ணப் படுகிறான்
நஉவ்யாதூர் சாகுயான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
நயிஷ்யாதூர் மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
கூதஃ ஆகையினாலே [ன்
வாதூஃஅச்சமயத்தில்புத்திரனவ ஸ்வீ லவதி அநுப்பிரியனாகிறான்
கயெதா அத்யயனம் பண்ணுகிறபிர்மசாரி
வஹ்னிர் ஜி அக்னியென்று சொல்லு
கூத இந்தவிஷயத்தில் [கிற
கூர்ஷ்வ் வநவி அக்னியிருந்தும்
கயெஹ்யெக அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
நஹ்ருஹ்யதெ அக்னி கரஹிக்கப்படவில்லை
கூத இந்த ஸ்தானத்தில்
வடாஃ வனவ பிர்மசாரியை
யொஹ்யகயொக்கியஞ்சிருப்பதால்
ஹ்ருஹ்யதெ கரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

குசோஹம்புஷ்டிமாப்ஸ்யாமித்யாதீதேஹாத்மதோசிதா ।
நபுத்ரம்விநியுக்ஷ்டேத்ரபுஷ்டிஹேத்வன்னபக்ஷணே ॥
தபஸாஸ்வர்கமேப்யாமித்யாதௌகத்ர்த்மதோசிதா ।
அனபேக்ஷ்யவபுர்போகிசரேத்க்ருச்ரதிகந்ததஃ ॥

கூஸ்ரொஹம்வாஷ்டிஷ்வ்யாஹ்யாதீதூர்ஹதெஹாத்தெதாவிதா ।
நவாத்ரம்விநியாஜ்ஜெத்ரவாஷ்டிஹெகவஹலக்ஷணெ ॥ சசு
தவவாவ்ருஹ்ருஷெஷ்யாதீதூர்ஹளக்ஷதூர்தத்தெதாவிதா ।
கூநவெக்ஷ்யவவாலெஹ்ருமாவெத்ரூர்ஹிகாதஃ ॥ சஎ

கூஹாக்ரஸ்ஃ இளையாள் கல்யாணம்ப
ண்ணிக்கொண்டவன் தேகம்இளை
த்துப்போகிறதுஅவளோடே போ கிக்க தேகம்
வாஷ்ட் புஷ்டியை
கூவ்ஷ்யாதி அடையவேண்டுமென்று

ஊதி சூஉள இது முதலானதில்
ஹொஂசூதா தேதமே காணென்பது
உஹிதா யோக்கியமாகிறது
வஂஷ்டிஹொகூநூலகூஷிணே அப்படி பு
ஷ்டியாவதற்குலேகிய மன்னம் பா
ல் நெய் முதலானதுகளான இந்த
ஆஹாரங்களை
சுத புஜிப்பதில்
வஂத்ரம் பிள்ளையை [லை.
நவிநியஂஜே உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவனை முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தவஹா தபசினால்
வஂமஂ ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற
ஹஷ்யாதி அடையப்போகிறேனென்
ஊதி சூஉள இதுமுதலானதில்
கூதஂஹாதுதா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்
துமாவை
உஹிதா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி
யனைகிறான்
வவஂஃ (அப்போ) தேகத்தையும்
ஹொமं போகத்தையும்
கூநவெகூஷ்ய அபேக்ஷிக்கவில்லை
கதிஃ ஆகையினாலே [தலானதை
கூஜஹாரஷ்கூ கிருகிரசாந்திராயணம்மு
ஹொஜ ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறானெனில்.

मोक्ष्येहमित्यवयुक्ताञ्चिदात्मत्त्वंतदापुमान् ।
तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

ஜொகூஷ்யஹமிதி ஹ்யவயுக்தஞ்சிதாத்மத்த்வந்ததாபுமான் ।
தத்வெத்திகுருசாஸ்த்ராப்யாஹ்யாநதுகிஂசிச்சிகீர்ஷதி ॥ சஅ

ஊஹம் நான் (போகிறேன்
ஜொகூஷ்ய மோகூத்தை அடையப்
ஊதி என்று
கூத இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
சிதாத்மகூஃ அறிவே முகிய ஆத்து
மாவென்பது
யுக்தஂ யோக்கியம்
கதா அப்போது
வவஂஃ இந்த புருஷன் சாதசதுஷ்
டயத்துடன்
குருகுருஷ்யாஹ்யாஃ சற்குருவினுடை
ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
தத் அந்தப்பிரமத்தை
வெத்தி சாகூஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
கிஞ்சிதகூ சிறிதேனும்
நசிகீர்ஷதி ஒருகர்மத்தையும் ப
ண்ணபிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।
व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

விஷ்ணுதாதயொயஉஷ்ணுஹஸ்துதிஸவாதிஷு।
வுவஷ்டிதாஷ்டயாமளணசியுரஉவ்யாயயொயிதழி ॥ சகூ

ஷ்ணுஹஸ்துதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே

விஷ்ணுதாதயஃ பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்

யஉக எப்படி அதிகாரிகளென்று

வுவஷ்டிகாஃ விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ

தயா அப்படி

மளணசியுரஉவ்யாஃ மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்

யயா எப்படி எப்படி

உயிதம்யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகஆகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியாஙல் சாக்ஷிக்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ரதத்ரூயிதெஷ்ரீகிஸாத்மெயவாதிஸாயிநீ ।
கூஸாத்மநிதுதத்ஹெஷெஷ்ரீகிஸந்யத்ரநொஹயழி ॥ ரூ0

தத்ரதத்ர அந்தந்த இடங்களில்

உயிதெ யோக்கியமான வஸ்துவில்

ஷ்ரீகிஃ பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது

கூத்மநிவை ஆத்துமாவிடத்திலேயே

கதிஸாயிநீ நிர்திசயமான பிரீதி யிருக்கிறது

கூஸாத்மநி அனுத்துமாவான

தத்ஹெஷெ ஆத்துமசேஷத்தில்

ஷ்ரீகிஃ பிரீதி (யிருக்கிறது)

கூஸந்ய மற்ற வஸ்துக்களில்

நஉஹயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உவெக்ஷ்யம்வெஷ்யயிதுநுத்வெஷ்யாஜமுதணாதிகழி ।
உவெக்ஷ்யம்வ்யாக்ரஸவயுதிவெஷ்யவெஷ்துதுவிதுயழி ॥ரூக

உவெக்ஷ்யம்உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்

வெஷ்யம் ஹிம்ஸாவிஷயமென்றும்

கூநுஸ மற்றது

வெயா இரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ஜாமதணாதிகம் வழியில்கிடக்கிறது முப்பாதி

உவெக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யவஹ்ருதிஜ்ஞேயம் புலி, பாம்
பாதி துவேஷ்யவிஷயமாம்

ஏவம் இப்படி

உக்தவிபஞ்சாலுவிதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலேயும் காண்பிவிக்கவேண்டுமெனில்,

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्व्वपि ।
नन्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्य्यात्तथातथा ॥

ஆத்மாஶேஷஉவெக்ஷ்யஶ்சத்வெஷ்யஶ்செதிசதுர்வ்வபி ।
நவ்யக்திநியமஃகிந்துதத்தத்கார்ய்யாத்தயாதயா ॥ நிஉ

ஆத்மா ஶேஷஃ எப்போதும் மாறுத
அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற
ஆத்துமாவென்றும், தனக்குபிரிய
த்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சே
ஷமென்றும்

உவெக்ஷ்யம் உ தனக்கு பிரியாப்பிரி
யங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உ
பேக்ஷையென்றும்

வெஷ்யம்உ தனக்கு துக்கத்தைக்கொ
டுக்கிற வஸ்து துவேஷமென்றும்

ஹி இப்படி யிருக்கிற

சதுர்வ்வபி நான்கிலும்

வ்யக்திநியமஃ இதுதான் பிரியாதியை
க்கொடுக்கிறதென்றும் வடிவங்களி
ல் நியமம்

ந இல்லை

கிம் தர்ஹி பின்னேயெப்படியென்றால்

தத்தத்கார்யாத்தயா அந்தந்த பிரியாதிகா
ரியத்தால்

தயா தயா அப்படி அப்படி பிரிய
மாயும் உபேக்ஷையாயும் துவேஷ
மாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாரிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெணில்,

स्यादन्यद्यस्यसम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாதன்யத்யஸ்யஸம்முகோத்வேஷ்யோஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்துபராங்முகஃ ।
லாலனாதனுகூலஶ்சேத்விநோதாயேதிஶேஷதாம் ॥ நிங

ஸ்யாத் எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ரம் புலியானது

வெஷ்யஃ வ்யாக அப்போது துவெஷி
க்கத்தக்கதாக ஆகிறது

வராங்முகஃ பராமுகமாய்ப்போ
னதேயானால்

உவெக்ஷ்யம் ஹி உபேக்ஷைக்கத் தக்க
தாக ஆகிறதன்றோ

லாலனாத் கொஞ்சுவதால் தனக்கு
பணம் முதலானதால்

அனுகூலஃ வெத் அனுகூலம் செய்யு
மேயானால்

விநோதாய ஜீவிவேடிக்கைக்காட்டும்
பொருட்டாகுமென்று

ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகி
றது.

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

व्यक्तिनांनियमोमाभूल्लक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्मप्रेयान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतञ्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம்நியமோமாபூல்லக்ஷணாத்துவ்யவஸ்தி தி: ।
ஆநுகூல்யம்ப்ராதிகூல்யம்த்வயாபாவஶ்சலக்ஷணம் ॥ நிரு
ஆத்மாப்ரேயாந்ப்ரியஶ்ஶேஷோத்வேஷ்யோபேக்ஷ்யேதந்யயோ: ॥
இதிவ்யவஸ்திதோலோகோயாஜ்ஞவல்க்யமதஞ்சதத் ॥ நிரு (மும்

வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு	ஆநுகூல்யம் அனுகூலமான லக்ஷண
நியமோ பிரியமாதிநேமம்	ப்ராதிகூல்யம் பிரிதிகூலமான லக்ஷ
மாபூல் இருக்கமாட்டாது (யே	ணமும்
லக்ஷணாத் இலக்ஷணத்தினுலே(து	த்வயாபாவ: இரண்டுமில்லாத
வ்யவஸ்திதி:விவஸ்தைபண்ணப்படுகிற	லக்ஷணம் லக்ஷணமும்அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

ஆத்மா ஆத்துமாவே	இதி இப்படி
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்	லோக: உலகமானது
ப்ரிய: அவருக்கு உதவிசெ	வ்யவஸ்தி தம் விவஸ்தை பண்ணப்பட்
ய்கிறவர்கள் பிரியம்	டிருக்கிறது
தத்ப்ரயோ: அந்தஇரண்டுகளுக்கும்	தத் அதுவே
அன்னியங்களில்	யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞவல்கியரிஷி
உபேக்ஷ்யெ துவேஷமும் உ	யினுடையமதம்.
பேக்ஷையும் காண்பிக்கின்றன	

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதி ப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லி யிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्रद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्त्वन्तदेतत्प्रेयईरितम् ॥

அந்யத்ராபிஶ்ருதி:ப்ராஹபுத்ரத்வித்தாத்தத்தாத்மந: ।
ஸர்வஸ்மாதாந்தரந்த்வந்தத்ஏதத்ப்ரேய ஈரிதம் ॥ நிரு

சுருதி சுவிபுருஷவிதபிராமணமா
ன மற்றவிடத்திலும்
ஸ்மிருதி சுருதியானது.
வ்யக்தமாக சொல்லுகிறது
வேதாக்ஷ புத்திரணிக்காட்டிலும்
விதாக்ஷ பணத்தைக்காட்டிலும்
ஸகலாக்ஷ சகலத்தைக்காட்டிலும்

சூத்ரஃ ஆத்துமாவினுடைய
தக்ஷ ஸ்வரூபம்
சூக்ஷ்மமாக அந்தரமாயிருக்கிறதோ
தத்ர அப்படிப்பட்ட
தக்ஷ ஸேதக்ஷ அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
ப்ரியஃ அதிப்பிரியமென்று
ப்ரஹ்மணி தத்ர சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிரதத்தி லென்னவாயி ற்றெனில்.

श्रौत्यविचारदृष्टचायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ஸ்ரௌத்யவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதராஃ ।
கோசாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ॥நிஅ

ஸ்ரௌத்ய சுருதியினும்
விசார த்ருஷ்ட்யா ஆத்துமானாத்துமவிசாரத்தினுண்டான ஞான திருஷ்டியாலும்
அயம் இந்த
ஸாக்ஷ்யேவ சாக்ஷிதானே
ஆத்மா முக்கியாத்துமா
இதர இதரம் மற்ற புத்திராதிகளைக்காட்டிலும் முக்கியமன்று

வேதாக்ஷ்யாது அன்னமயாதி ஐந்து கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விவிச்ய பகுத்தறிந்து
அந்தர் உள்ளேயிருக்கிற
வஸ்துத்ருஷ்டிஃ சாக்ஷியான வஸ்துவே தானென்கிற திருஷ்டியே
விசாரணா விசாரணையென்று சொல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசனமெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினால் விளங்குமென்று சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशश्चिदन्वयः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் ।
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாசஶ்சிதந்வயஃ ॥ நிஅ

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ன்ஸுஷுப்தீநாம் இந்த ஆத்துமாவினாலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்ன சுஷுப்திகளுடைய
ஆகமாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கும் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ

ஸுஸுளு அந்த இந்த

ஸூத்ரு ஆத்துமாதானே

ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தரூபேண சொயம்பிரகாசரூபமாயும் சிதாத்துமாவாயும் ஸுகி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் மனம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதென்னில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यतः ।

प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஸெஷாஃப்ராணாதிவித்தாந்தாஸ்ஸுஸன்னாஸ்தாரதம்யதஃ ।

ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தெஷுஸர்வேஷுவக்ஷ்யதெ ॥ நிகூ

தாரதம்யதஃ ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற

ப்ராணாதிவித்தாந்தாஃ பிராணன்முதல் மனம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்

ஸுஸன்னாஃ ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி

ஸெஷாஃ பிரியங்களாகஇருக்கின்றன

ததா அப்படி

தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்

தெஷு அந்த

ஸர்வெஷு சகலபிராணிவஸ்துக்களிலும்

ப்ரீதிஃ பிரீதியானது

வக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तेन्द्रियम् ।

इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத்புத்ரஃப்ரியஃபுத்ராத்பிண்டஃபிண்டாத்தேந்த்ரியம் ।

இந்த்ரியாச்சப்ரியஃப்ராணஃப்ராணாதாத்மாப்ரியஃபரஃ ॥ஸு0

வித்தாஸ் பணத்தைக்காட்டிலும்

புத்ரஃ பிள்ளையானவன்

ப்ரியஃ பிரியன்

புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்

பிண்டஃ தேகம் பிரியம்

தேந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்

இந்த்ரியாத் ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்

ப்ராணஃ பிராணனே

ப்ரியஃ பிரியன்

ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்

ஆத்மா சாக்ஷியானதானே

பரஃ மேலான

ப்ரியஃ பிரியனென்றறி.

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्त्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंसाक्षीतिमूढधीः ॥

ஸவமவஸ்தி தவிவாதொ த்ரப்ரதிபுத்த விமூடயோஃ ।
ஸ்ருத்யோதாஹரித த்ரா த்மாப்ரேயா நித்யேவ நிர்ணயஃ ॥
ஸாக்ஷ்யேவ த்ருச்யாத் அன்யஸ்மாத் ப்ரேயா நித்யாஹ தத்வவித் ।
ப்ரேயான் புத்ராதிரேவேமம் போக்துங் ஸாக்ஷீதி மூடதீஃ ॥

ஸவம் இப்படி
அஸ்தி இருந்துள்ளவில்
த்ர இதில்
விவாதஃ ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாதஃ ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது
த்ர அதில்
ஸ்ருத்யா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியவஸ்து
இதி ஸவ என்றுதானே
நிர்ணயஃ நிருணயமாக
ஸ்ருத்யா சுருதியினாலே
உதாஹ்ருத உதாகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அனுபவங்களால் மித்திய மூக்கியாத்துமாக்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தத்ர இதில்
தத்வஞானி தத்துவஞானி
ஸாக்ஷ்யாத் அன்னியமான
த்ருச்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஸவ சாக்ஷிதானே (என்று
ப்ரேயாந்இதி அதிப்பிரியவஸ்துவென்று
ஆஹ சொல்லுகிறான்
அபுத்தியுடையவன்
மூடதீஃ ஸவ பிள்ளைமுதானதென்று

ஏவ இந்த
ஏவகார தன்னுணம் முதலானதை புஜிக்கிறதற்கு
ப்ரேயாந் யோக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனவன்புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உப்யோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தாம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்கு மப்படி புத்திராதிகளே ஆனந்தரூபியான ஆத்துமாவென்று தோன்றுகிறதெனில்.

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।
तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேசிஷ்யஶ்சப்ரதிவாத்யபி ।
தஸ்யோத்தரம்வசோபோதஶாபௌகுர்யாத்தயோஃக்ரமாத் ॥

ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்துமாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
சிஷ்யஃ உ சிஷ்யனே
ப்ரதிவாதீ கூபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான
உத்தரவசஃ பதில்வாரத்தை ஏதெ
தயோஃ அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக
போத ஞானத்தையும் சாபௌ கூயபோக பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वारोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।
स्वोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்க்வாரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்ததித் ।
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யதுஷ்டத்வம்சிஷ்யோவேத்திவிவேகதஃ ॥

தத்ததித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம்க்வாம் புத்திரனே பிரியமாகயெண்ணுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதீ ஈகி அழப்பண்ணி வைக்கிறனென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
சிஷ்யஃ சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
துஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகதஃ குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அந்தக்ருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।
लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्यविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पितुर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधर्मोचेन्म्रियतेतदा ॥

சுஜுஹூசாநஹ்நயோவிதாளகெஜுயெச்சீரழி ।
ஜுவ்வொவிமலுவாதெநவ்ஹவெநவவாயதெ ॥ கூரு
ஜாதவ்ஹு ஹரொமாஜிகூசாரவ்ஹுவஜுவுதா ।
உவநீதெவுவிஜுகுவஜுநூஆஹஜுவம்யிதெ ॥ கூசு
யஜுநஜுவாஜுசாராஜிஜாரிஜுஜுவகூடூம்விநோ ।
விதூசாஜுவுவவ்ஹுநாஹ்ஜுஜுதாயநீவெந்நியதெதஜா ॥கூள

சுஜுஹூசாநோ புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே

தநயோ அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டைசற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்

விதாள தாய்தகப்பன்களை

ம்ரிஜு வெகுகாலம்

ஜ்ஜுயெசு துக்கப்படித்திவைக்கிறான்

ஜ்ஜுரோ சுவி அப்படிலபித்தாலும்நாலு ஆறு மாதங்களில்

மஜுவொதெந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்

வ்ரவ்வெநவ பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதிநைந்து நாள்

வாயதெ வெளியில்வராமல் பிராணபத்துவரை பாதிக்கிறான்

ஜாதவ்ஹு பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணபகதி குழி

ஹுஹரொஜாஜிரோ கிரஹதோஷம் முதலானவைகளாலும்

சூசாரவ்ஹுவ குமாரனுனல் செய்யத்தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்

ஜிவ்வர்தா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்

உவநீதெ சுவி உபநயன்மான பிற்பாடு வித்யாப்யாட்டினாலும்

சுவிஜுவ்வு வித்தை வராமல் மூட்டுய்ப் போவதாலும்

வஜ்ஜிதெ வித்துவானுனல்

சூநூவாஹோ வ காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கிடைக்காமலும்

யஜுநோ.வ யௌவனத்தை யடைந்ததால் காமாதிகளுய்

வாஜுராஜிரோ பரஸ்திரீகளைப் பற்றி யிழுப்படதாலும்

கூடூவிநோ பன்றிக்குட்டி போடுவதுபால் குடிப்பியானுல்

ஜாரிஜுஜுவ தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

யதீவெஷ அவன் அதிர்ஷ்டத்தால்தி | விதேரா காய்தகப்பன்களுக்கு புத்
மானுஷல் இவனுடைய பாபத்தால் | திரனுல் வருகிற
கதா அப்போ | ஊவேஷு துக்கத்திற்கு
ரயதெ அவன் மறிக்கிறுனகையால் | சுஜ்ஜி மாஷி மூடியுமில்லை.

அ-கை. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதேதெனில்.

एवंविचिन्यपुत्रादौप्रीतिंत्यक्त्वानिजात्मनि ।
निश्चित्यपरमांप्रीतिंवीक्षतेतमहर्निशम् ॥

வமவம்விவிசியுவா தூரஉலவீரதிம்தூக்வாநிஜாதூநி ।
நிஸ்சிதுவாபரமாம்வீரதிம்வீக்ஷதெதஹஹநிஸிஸி ॥ சுஅ

வமவம் இப்படி
விவிசி புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக்
கத்தை விவேசனம்பண்ணி
வா தூரஉல பிள்ளைபெண்சாதிபணம்
முதலானவைகளில்
வீரதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை
தூக்வா தள்ளிவிட்டு
நிஜாதூநி தானுயிருக்கிற இந்த ஆத்
துமாவில்
வாபரமாம் மெலான
வீரதிம் பிரீதியைவைத்து நானேசர
சுஷியென்று
நிஸ்சிதுவா நிச்சயம் பண்ணி
தம் அவரையே
சுஹநிஸிஸம் இராப்பகலும் [முன்.
வீக்ஷதெ பார்த்துக்கொண்டுவருகி

அ-கை. பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आगृहाद्ब्रह्मविद्वेषादपिपक्षममुञ्चतः ।
वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चवहुयेनिषु ॥

சூஹ்ரஹாத்ப்ரஹ்மவிதெஷாதபிபக்ஷமமுஞ்சதஃ ।
வாதினொநரகஃப்ரொக்தொதொஷச்சவஹுயெநிஷு ॥ சுக

சூஹ்ரஹாத் பிடிவாதமானது ராக்கிகத்
வக்ஷ தான் பிடித்த புத்தி (தால்
ராத்தும பக்ஷத்தை
அபி விடாதவனுயிருக்கிற
வாதிநஃ வாதிக்கு
ப்ரஹ்மவிதெஷாத் சுவி பிரம்மவித்தி
ன் துவேஷத்தால்
நரகஃ ரௌரவாதிநரகமானது
ப்ரொக்தஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
பிற்பாடு
வஹுயொநிஷு அனேகவிதமான
பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில்
பிறக்கிற
தொஷஃ ச தோஷமும் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது.

அதை. இப்படி சிஷ்யனுக்குபதேசமும் பிரதிவாதிக்கு சாபமும் வருமென்பதில் பிரமாணமும் யுக்தியும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।
यद्भक्तत्तत्तथैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீஶ்வரத்வேனவர்ணிதம் ।
யத்பக்த்யா தத்தத்தைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதினோஃ ॥ ஏ0

ப்ரஹ்மவித் பிரமத்தை சாக்ஷாத்காரமாயறிந்த ஞானி

ப்ரஹ்மரூபத்வாத் பிரமஸ்வரூபமாகஆனபடியினாலே அவனை

ஈஶ்வரத்வேன ஈசுவரனாக

வர்ணிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது

யத்பக்த்யா எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வ சக்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போல் ஞானிக்கும் சர்வ சக்தியிருப்பதால்

தத்தத் அந்தந்த அனுக்கிறகமும் நிக்கிறகமும்

தத்தைவ அப்படித்தானே

தச்சிஷ்யப்ரதிவாதினோஃ அவனுடைய சிஷ்யனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். சூதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்கள் மகாத்துமாவான ஞானியை தேவஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென்று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-தை. ஆத்துமாவைப்போல பிரியமாயுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியினர்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यस्तुमाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।
तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துமாக்ஷிணமாத்மானம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।
தஸ்யப்ரேயானஸாவாத்மாநநஶ்யதிகதாசந ॥ ஏக

யஃது யாதொரு புருஷனுமும்

உத்தமம் உத்தமமான

ப்ரியம் பிரியராய்

மாத்மானம் தானேயிருக்கிற

மாக்ஷிணம் சாக்ஷியை

ஸேவதே சதா அனுசந்திக்கிறானோ

தஸ்ய அவனுக்கு

ஸஸௌ இந்த

மாத்மா ஆத்துமாவானவர்

ப்ரேயாந் நிரதிசய பிரியவடிவராயிருக்கிறாரேதவிர

கதாசந ஒருக்காலும்

ந நஶ்யதி நாசத்தையடைகிறதில்லை

அ கை. இப்படி ஆத்துமாவே பிரமானந்தரென்பதில் சாகஷியெதனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।
सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौसार्वभादिषुश्रुता ॥

வாஷெஹாவஷகெஹவாஹாஹஹுஷுவெதா ।
வஷவவுஜிஃவீஜிவுஜலாவாவுலாஹிஷுஷுஹா ॥ எஉ

வஷவவுஜிஃ சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கவ் வவவு

வீஜிவுஜலா பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது

வாஷெஹாவஷகெஹ இந்த ஆத்துமாகெளணமித்யாத்மாக்களுக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயரானதால்

வாஹாஹுஹாஹுவெதா பரமானந்த சொரூபர்

வாவுலாஹிஷுஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகர்ப்பன்வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று

ஷுஷுஹா கேட்கப்படுகிறது,

அ-கை. ஆனந்தரூபத்தைபற்றி ஆகேஷபிக்கிறுன்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।
धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

வெதஹுவஷுஷுவஷுஹாவஹுவுஹாவவிஹுஹிஹாதுஹஃ ।
யீவுஜுதிஷ்ஹுஷுவகெஹுதவவவுஹாவுவிஹிதியுஷா ॥ எக

வெதஹுவஷ அறிவுபோல

சுவஷு இந்த

ஹிஹாதுஹஃ சிதாத்துமாவிற்கு

வஷவவுஷ சுகமும்

வுஹாவஃ வெஷ சுபாவமானுல்

வவுஹாவஷ சகலமாயிருக்கிற

யீவுஜுதிஷ்ஹு சுவி புத்திவிருத்திகளி லிலிஃ அறிவானது [லும்

யயா எப்படி

சுஹுஷுவகெஹுத துயர்ந்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

அ-கை. அதற்கு உத்திரம் சொல்லுகிறுர்.

मैवमुष्णप्रकाशात्मादीपिस्तस्यप्रभागृहे ।
व्याप्नोतिनोष्णातातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

வெவஷுஷுவுகாயாதுஹீவவுவுஹுவுஹாஹுஹெ ।
வுஹாவொதிவொவுஷுகாதுவுஹிதிவாஹுவதுஹுஹி ॥ எச

சா வனவ ஆந்துமாவிற்கு ஆனந்த
மானதுசுபாவமில்லையென்கிறதில்லே
தீவஃ தீபமானது
உஷ்ணமும் பிரகா
சமும் வடிவமாயிருந்தும்
கூஹ ஆதினுடைய
வ்ரஹா பிரபையானது
ஹ்ரிஹை கிரகத்தில்
வ்யவஹரி வியாபிக்கிறது
ந உஷ்ணதா அதின் உஷ்ணத்தன்மை
எப்படி வியாபிக்கவில்லேயோ
க்ஷஜ அப்படிப்போலே
விஜ்ஞ அறிவினுடைய
சுகதுஃவதுஃகீல வனவ அனுசரிப்பு மட்
டும் எங்குமிருக்கிறது ஆனந்தத்தி
ன் அனுசரிப்பு சகல விருத்திகளி
லும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே யானந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவே
ண்டிது விதியில்லேயென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शाःवपिसत्सुयथापृथक् ।
एकक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

மஸ்ஸு கிவரவஸ்ஸுபொ ஷ்ஷுவிவ ஸ்ஸுயயாவ்ருயக் ।
வனகாக்ஷெணெகவனவாயெ ஹ்ரஹ்ருதெநெதரஸ்துயா ॥ எஞ்

மஸ்ஸுகுவரவஸ்ஸுபொ ஷ்ஷுகந்தரூப
ஸஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள்
ஒரு பூவில் ஒன்றுகவே
வஸ்ஸு கவி சேர்ந்திருந்தாலும்
வனகாக்ஷண ஒவ்வொருசட்சுவாதி
இந்திரியத்தாலே
வனகி வனவ ஒரே
கூபஃ குணமானது
வ்ரயக் வேவ்வேறுக
யயா எப்படி
ஹ்ரஹ்ருதெ கிரகிக்கப்படுகிறதோ
ந ஜதரஃ ஒரு இந்திரியத்தால் மற்
றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவி
ல்லேயோ
தயா அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்திகங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவி
ல்லேயே யெனில்.

चिदानन्दोनैवभिन्नोगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तदभेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रचावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

வித்ரநந்தெநெவலி ஹளமஸ்ஸுயவ்ஸுவியுக்ஷணாஃ ।
ஊதிவெத்தத்ரஹொஹொவிவாசக்ஷிண்யந்ருசூவாவதி ॥ எசு

சுகெ₃ மஸ்யாஉயொவ்யவஸ்தி²தாஃவாஷ்பவதி³தி³ ।
சக்ஷுஷொஉத்தரலொஹெவ்ய்த்தி²லொஹாத்தயொரி³தா³ ॥ எஎ

மஸ்யாத்₃யாஃ கந்தம்முதலான குணங்களெல்லாம்
விலக்ஷணாஃ வேறுவேறு இலக்ஷமணமுடையதாக இருக்கிறது
ஊதீ³ வெகூ என்றால்
சுகெ₃ ஆதிபாகிய புஷ்பத்தில்
மஸ்யாஉயம் கவி கந்தம் முதலான குணங்கள்
வ்யவஸ்தி²தாஃ புஷ்பத்தை ஆசிரியித்ததுகளாய்க்கொண்டு
சுஷ்டி²தாஃ அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
சக்ஷுஷொஉ இந்திரியபேதத்தால்
த்ரலொஹெ அந்த கந்தாதிருணபேதம் காணப்படுகிறது
வவா இப்படி
வ்ய்த்தி²லொஹாக சாத்துவீகாதி விர்த்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயொஃ அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
ரீஹா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
ரீஹாநாஞ்ச ஆத்துமாவிற்கு அறிவும் ஆனந்தமும்
நரீநாஞ்ச வஸ்து பேதங்களில்லையென்றே அறியத்தக்கது
தக்ஷ லொஹாஃ கவி அந்த பேதமும்
வாசூணி சாகூபியாகிய ஆத்துமாவிடத்திலிருக்கிறதா
சுரூபாவா அந்த அன்னியமான விர்த்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றுப்காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्ववृत्तौचित्सुखेक्यंतद्वृत्तिर्निर्मलत्वतः ।
वासक्लृप्तधियांयद्वत्स्वैक्यंतद्वद्धियोमुनेः ॥ எஎ

வாசக்லுப்தது தூய்மையான
தியாம் விர்த்தியில்
ஸ்வைக்யம் அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தேஃ அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வதஃ நிர்மலமாயிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥
तितिंणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।
तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥
ரஜோவ்ருத்தெஸ்துமாலின்யாத்ஸுகாம்ஶோத்ரதிரஸ்க்ருதஃ ॥ எ

திம்திரணீவறுசதுஷ்டயவிசெநயாதாயஹா ।
தஹாஷ்வஹுதிரஷ்காராதீஷஹுயயாதயா ॥ எக

ரஜோவ்ருத்தி. கூ ராஜச விருத்தி யோவென்றால்
ரூமி நாசு இராகாதி தோஷங்களால் மலினமாயிருப்பதால்
கூத்து இந்த ராஜசவிருத்தியில்
வஸ்வொரூஷ சுகாம்சமானது
திரஷ்யதகி மறைபட்டுப்போயிருக்கி
கூதுஷ்டு மிகவும் புளிப்பான (றது
திம்திரணீமலம் புளியம் பழமானது
யஹா எப்போ

வவிணா உப்போடே
யாதிம சேர்ந்தோ
அஹா அப்போ
கூஷ்டவு மிகுந்த புளிப்பு
திரஷ்காராசுமறைபட்டுப்போகிறதால்
ஏரஷ்டிக சிறிது
கூஷ்டு புளிப்புமட்டும்
யயா எப்படி காணப்படுகிறதோ
தயா அப்படிப்போலவறி.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥
நநுப்ரியதமத்வெநபரமாநந்ததாத்மநி ।
விவெக்தும்சக்யதாமேவம்விநாயொகெநகிம்ஹவெத் ॥ அ0

நநு சங்கை
ப்ரியதமத்வெந கேளணமித்தியாத் துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோ ச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அ திப்பிரியனாகையால்
பரமாநந்ததாத்மநி இந்த ஆத்துமாவில் (தென்று வரஹாநந்தா பரமானந்த மிருக்கிற ஹவா இப்படி

விவெக்தும் விசாரத்தால் பிரித்தற்கு
சக்யதாம் யோக்கியமாகட்டும்
யொகெந விநா கீழுத் தியாயத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன் றியில்
கிம் ஹவெத் என்ன பிரயோஜன முண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।
योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंक्वोपजायते ॥
தத்யொகெந ததெவெதிவதாமொஜ்ஞாநஸித்தயெ ।
யொகஹ்ப்ரொக்தொவிவெகெநஜ்ஞாநம்கஹ்வொபஜாயதெ ॥ அக

ஜ்ஞாநஸித்தயெ ஞானம் சாக்ஷாத் காரமாக சித்திக்கும்பொருட்டு

யொகெந கீழேசொன்ன நிர்விகற் பயோகத்தால்

யஸ யெந்த பிர்மம் நம்மால் சொல்லப் பட்டதோ
கஸவன அந்த பிர்மத்தையே சொன்ன (ன்னேம்
ஜகி வஹாஃ நாம்தானேயிதிலும்சொ
யொமஃவ்ராக்ஃ கீழத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அ

த்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தை யும் சொன்னேமாகையால்
விவெகெந ஜ்ஞானம் இந்த பஞ்சகோ சவிவேகத்தால் தத்துவஞானமானது
ந உவஜாயதெ கிம் ஏன் உண்டாக மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லாமல் நம்பினுல்பிழைப்பாய்

அ-கை. இதிற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
इतिस्मृतंफलैक्यंयोगिनाञ्चविवेकिनाम् ॥

யத்ஸாம்க்யைஃப்ராவ்யதெஸ்தா நம்தத்யோகைரபிகம்யதெ ।
ஏதிஸ்ம்ருதம்ஃபலைக்யகும்யொகி நாம்சவிவெகி நாம் ॥ அஉ

ஸாம்க்யைஃ சாங்க்கிய விசாரங்களா
யஸ ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் (லே
ப்ராவ்யதெ அடையப்படுகிறதோ
தத அது
யொகெஃ கூடி யோகங்களாலும்
மதியெ அடையப்படுகிறது

ஜகி இப்படி
யொகிநாம் ச யோகிகளுக்கும்
விவெகிநாம் விவேகிகளுக்கும்
ஸலெக்யகும் பலமொன்றென்று பகவத்கீதையில்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்றுனல் இரண்டினுள் என்று சொன்னற்பொதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவழி சொல்லுவானெனில்.

असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्यचिदज्ञाननिश्चयः ।
इत्थंविचार्यमार्गौद्वौजगादपरमेश्वरः ॥

அஸாத்யஃகஸ்யசித்யொகஃகஸ்யசித்ஜ்ஞாநநிஶ்சயஃ ।
இத்ஹம்விசார்யமார்கௌத்வௌஜகாதபரமேஶ்வரஃ ॥ அந

கஸ்ய சில ஓரதிகாரிக்கு
யொகஃ மனோலயம் பண்ணுகிற சமாதியோகமானது
அஸாத்யஃ அசாத்தியமாகத்தோன்றும்
கஸ்யசில மற்றோரதிகாரிக்கு

ஜ்ஞாநநிஶ்சயஃ விசாரத்தாலுண்டாகிற ஞான நிச்சியமானது அசாத்தியமாக இருக்குமென்பதை அறிந்திருக்கிற சர்வஜ்ஞரான
பரமேஶ்வரஃ பரமேசுவர்

ஈதும் இப்படி யென்று
விசாயர் பிராணிகளுடைய சித்தத்
தை அறிந்து

சாமூளஉள சாங்கியயோகங்களான
இரண்டு மார்க்கங்களையும்
ஜமாஹ சொன்னார்

அ-கை. என்னய்யா வெகுபிரயாசசாத்தியமான யோகத்திற்கும் சுவல் பமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுவது. விடியவிடிய வேலை செய்தவனுக்கும் சுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூலி சரியென்ற அனியாய ராஜியம் போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्द्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥
नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥
देहादेःप्रतिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेद्विवेक्यपितादृशः ॥
द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवहारद्वयोस्समम् ।
समाधौनेतिचेत्तद्वन्नद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யொமெகொதிசயஸ்தத்ஜ்ஞாநமுக்தம்ஸமந்த்வயோஃ ।
ராகத்வெஷாத்யபாவஸ்துல்யோயோகிவிவேகிநோஃ ॥ அச
நப்ரீதிர்விஷயெஷ்வஸ்திப்ரேயாநாத்மேதிஜாநதஃ ।
குதோராகஃகுதோத்வெஷஃப்ராதிகூல்யமபஶ்யதஃ ॥ அடு
தெஹாதெஃப்ரதிகூலெஷுத்வெஷஸ்துல்யோத்வயோரபி ।
த்வெஷங்குர்வன்னயோகிசேத்விவிவேக்யபிதாத்ருஶஃ ॥ அகூ
த்வைதஸ்யப்ரதிபாவந்துவ்யவஹாரத்வயோஸ்ஸமம் ।
ஸமாதௌநேதிசேத்தத்வந்த்வைதத்வம்விவேகிநஃ ॥ அள

யொமெ சமாதியோகத்தில்
கஃ என்ன
கதிஶயஃ அதிசயமிருக்கிறது
உயொஃ யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
கத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது

ஸமம் சமமாகவே
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
ராகத்வெஷாத்யபாவஃ ஆ இராக்துவே
ஷாதிகளுடையஅபாவமும் (னமே
த்வயோ இரண்டுபேர்களுக்கும்சமா

யொமிவிவெகீதொஃ யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
விஷயெஷு விஷயம்பொய்யாய்போய்விட்டதால் விஷயங்களில்
ரீரகீஃ பிரீதியானது
நகூஹி இருவருக்குமில்லை
கூதூ ஆத்துமாவே
வெயாஸு உகீ அதிப்பிரிய வஸ்துவென்று
ஜாநதஃ அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
கூதஃ என்னகாரணத்தினுலே
ராகஃ ஆசையானது உண்டாகப்போகிறது
கூதஃ எதினுலே (து
ஷெஷஃ துவேஷம்உண்டாகப்போகிற
வ்ராகிகுலயும் கூவஸ்துஃ சகலஜகத்தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பார்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
ஷெஹாஷெஃ தேகேந்திரியாதிகளுக்கு
வ்ரதிகூலெஷு பிரதிகூலமான பாம்பு முதலானவைகளிலே பயகம்பஞதிவிகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞானியைப்போலே அவைகளை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்படியான துவேஷம் காணப்படுகிறதேயென்றல்

உயொஃ கூவி அது இரண்டுபேர்களுக்கும்
ஷெஷஃ துவேஷம்வருவது
தூயும் சமானமன்றே
ஷெஷம் துவேஷவாசனையை (ன்கூவல்லு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
நயொமீஷெஷயோகியாகமாட்டானென்று சொல்லுவாயாகில்
தாத்ருஸஃ கூவி அப்படிருகதுவேஷவாசனைகளோடேகூடினவனும்
கூவிவெகீ அவிவேகியென்றே அறிவ்வுவஹாரெ வியவஹாரத்தில்
ஷெதகூ துவைதத்தினுடைய
வ்ரதிஹாநிம் தூ தோற்றமும் விவேகிக்கிறதென்றல்
உயொஃ அது இருவருக்கும்
கூஸ சமானந்தானே
கூயாள யோகிக்கும் மனுலயமான சமாதியில்
நஜகீ ஷெஷ துவைததோற்றமில்லையென்றல்
தகூஷ அதுபோல் (சையில்
விவெகிநஃ விவேகிக்கும் விவேகதெ
ஷெதகூ துவைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

அ-கை. என்னய்யா விழித்துக்கொண் டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்ற மெப்படியில்லையெனில்.

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतत्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதெததஸ்மாபிரத்வைதாநந்தநாமகெ ।
கூயாயெஹிதிருதீயெதத்ஸர்வமப்யதிமங்களம் ॥ அஅ

கூவெஉதாநஹாகெ அத்துவைதா
னந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயு
ம் துவைதத்தை அடியோடே அடி
க்கிறதாயுமிர்த விவேகத்தைதிட
ப்படித்துவதாயுமிருக்கிற
கீ்ஜீயெ சொல்லப்போகிறமூன்றுவ
கூஜ்யாயெ அத்தியாயத்தில் (து

கீகூ அந்தத்வைதத்தோற்றமின்மை
கூஹாஹிீ நம்மாலேயே
விவகூஃதெ ஹி சொல்லப்படப்போ
கூதிீ ஆகையினால் [கிறதன்றோ
வஹஃ கூவி சொன்னசமஸ்தமும்
கூதிீ०ஹஃ० மிகவும் கல்யாணமாகபவி
க்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்ற மின்மையோடேகூடி ஆத்துமஞானத்தையுடை
ய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறான். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும்
ஒன்றுசெய்தது சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியு
டன் வாழ்த்துகிறார்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।
अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

வதாவஸ்யந்நிஜாநந்தமவஸ்யந்நிவிலஜ்ஜகத் ।
கூயாதெ்யோகீீதிசெத்தர்ஹிபுஸ்யாதேஷ்டாவர்யுதாம்ஹவாந் ॥

நிஜாநந்தஃ தன்னுடைய முக்கியானந்
தத்தை தானுகவே
வதா எப்போதும்
வஸ்யந்ந சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்து
கோண்டு
நிவிலம் சமஸ்தமான
ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக
கூவஸ்யந்நஜீபாராதிருக்கிறனென்ற

கூயாதஃ அர்த்தத்தால்
யொகீ வெ யோகியாகவே ஆகிறா
னென்று சொல்லுவாயாகில்
தர்ஹி அப்போது
வாந் அப்படி அறிந்த நீ
வர்தாம் சந்தோஷமாக
வர்யுதாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொ
ல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेमन्दानुग्रहसिद्धये ।
द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மநந்தாஹியெ க்ரந்தெநந்ரநுக்ரஹஸித்தியெ ।
தி்தீயாத்யாயவதஸ்மிந்நாத்மாநந்தொவிவெசிதஃ ॥கூ०

ப்ரஹ்மாநந்தாஹியெ க்ரந்தெ பிரமான
ந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதா
யிருக்கிறகிரந்தத்தில்

வதஸ்மிந்ந இந்த
தி்தீயாத்யாயெ இரண்டாவதுஅத்தி
யாயத்தில்

शूद्रादि-ब्रह्मपर्यन्तमेतेषां क्रमेण आत्मानात्मविवेकः कर्तव्यः	சூத்ராதிப் ப்ரஹ்மபர்யந்தமேதேஷாம் க்ரமேண ஆத்மானாத்மவிவேகஃ கர்தவ்யஃ
சூத்திரன் முதல் பிரமன் ஈறாக உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஆத்துமானாத்துமவிவேகம் செய்யவேண்டும்.	

வி-ம். ஆகையாலிந்த ஆத்துமானாத்ம விவேகத்தை ஸ்ரீ சத்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களானத்வைதங்களை நிராகரணம் அவஸ்தாத்திரிய சாக்ஷியே நான். அவஸ்தாத்திரியசாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானோ அவன் இப்பவே அதிசுலபமாய் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஓரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் குழந்தாய். அதற்குச்சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசின்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமா யிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்மித்திரனென்றும் சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்மந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும் குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன். சாந்தனென்றும் குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும் குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை ஒளியாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும் தந்தை புத்திரனுடைய சேஷமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும் தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் ஊட்டி சவுசத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும் சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும் குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மாரைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தியென்றும் நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிகைக்காக பயந்து சிரவணதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

டத்திலுள்ளவர்களே அதிகாரிம் பண்ணுவதுபோல குருவையும் சாதுக்களையும் ரக்ஷிக்க வல்லபமிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி கார்த்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும் தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனனென்றும் இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறனென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

(கூ)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிர்மானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம் ஆசனானந்தத்தில் தூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம் பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகியதிலேயிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல,இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால்,ஆனந்தத்திற்கு துவைதத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது பாலேதயிராய் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானாந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தையிர்பாலாகாதுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது அவ்வேதுவால் இதில் பரிணமவாதமும் கூடாது. இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல,ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பீயால் வந்திருப்பதால், இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம்; அங்கீகரித்தோம் வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற்பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு கடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரை குமிழியில்லாததுபோலும்;ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மையில்லாததுபோ

லும், இந்திரஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவரன்றி சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நீலநிற்முதலானதில்லாததுபோலும், ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திலேயொழிய வேறிருப்பில்லாததால், சச்சிதானந்தபிர்மமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒருக்காலுமில்லை யென்றும் திடமுறைந் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்துடன் கூடினவன். இச்சகமில்லை யென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லி யிருக்கிற பாலன்கதையு முணர்ந்துகொள் எந்தெந்த நாமரூபத்திலும், முதல்முதல் வினங்குகின்றது, ஸச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல் மாத்திரமாயிருக்கிறது இவ்வாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாராரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீராமஜயம்.

ஶ்ரீகுணேசாயநமஃ.

ஶ்ரீராமலிங்கவரப்ரஸாதஸித்தாந்தவைபவநமஃ.

வரப்ரதானநெ கூவொநமஃ.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தமென்றும் வித்தியானந்த மென்றும் விஷயானந்தமென்றும் மூன்றினின்ளே ஐந்து பிரகரணத்தை யடைக்கிச் சொன்னதில் பிர்மானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்களை சொல்லி இப்போது அதின் மீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற இந்த குருநாதன் ஜெகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லேவேயில்லை யென்று காண்பிக்கிறார்.

அ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்டதோ அந்தமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டிலும் வேறுயிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடிய வனுக்கு அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्दःपुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।
कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

யொ முா நந்தஃவொ ரொக்கொயவ்வுசூா தூஶா நந்தஜூஷ்யு தாஶ் ।
கயாவ்யுஹ்யகவஶெ தவ்யுவ அயவ்யுகிவெஜ்ஞ ணு ॥ க

யிலுள்ள துவிதமும் விஜாதீயமான பிருதிவிமுதலான துவிதமும் தோற்றி கொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட துவைதத்தோடே கூடின

யி யாதொரு

யொ மாநந்தம் யோகானந்தமானது

வை முதல் அத்தியாயத்தில்

உக்தம் சொல்லப்பட்டதோ

ஸ அதுவே

ஆ தாநந்தம் ஆத்துமானந்தம்

ஊஷ்யதாம் ஆகட்டும்

வா அயவ: கண் முதலாய இந்திரியங்களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதீயமானதேகம் முதல் புத்திரன்வரை

வை இவனுக்கு

கிம் எப்படி (க்கும்

ப்ரஹ்மா பிரம்மத்துவமானது சித்தி

ஸித்யேத் என்று கேட்பாயாகில்உனக்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்

ஸ்ருணு கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दाद्द्वैतब्रह्मततः ॥

ஆகாஶாதிஸ்வதெஹாந்தம்தைத்திரீயஸ்ருதீரிதம் ।
ஜகந்நாஸ்த்யந்யதாநந்தாத்த்வைதப்ரஹ்மதாத: ॥ ௳

ஆகாஶாதிஸ்வதெஹாந்தம் ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள

தைத்திரீயஸ்ருதீரிதம் தைத்திரிய மென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படுகிற

ஜகத் சகலஜகத்தும்

நாஸ்தி தானுயிருக்கிற ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்

அந்யத் வேறுக

நாஸ்தி இல்லை

தத: ஆகையினாலே

த்வைதமப்ரபிரமே சித்தித்திருக்கிறது. த்வைதாத்வைதா துவைதமற்றபிர

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிரம்மத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில். அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமானபிறகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதை காண்பிவிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।
आनन्दएवलीनंचेद्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

ஆநந்தாதெவதஜ்ஜாதம்திஷ்ட்யாநம்ஹவைவதத: ।
ஆநந்தவலீநம்செத்யுக்தாநம்தாத்கயம்ப்ருதக் ॥ ௴

கஸ அந்த ஜகத்து
சூந்ரோஸ வன வானந்தத்திலிருந்தே
ஜாகம பிறந்ததென்றும்
சூந்ரெஇ வன வானந்தத்திலேயே
கஸ அந்த ஜகத்து
கிஷ்டி இருக்கிறதென்றும்
சூந்ரெஇ வன வானந்தத்திலேயே
லீநம ய லயிக்கிற தென்றும்
ஹி இப்படி
உச்சாரம்ரஸ சொல்லப்பட்டவானந்த
த்தைக்காட்டிலும்
வ்ரயிக்ஷ வேறாக
கயம எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிரமத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாக சொல்லவேண்டு மென்று சங்கிக்கிறஷ்.

कुलाद्यटउपत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्याताम् ।
मृद्देश्ह्युपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

கரராரா வ்ரடஉத ஞொலி ஞஹ்ரதி நமரகூ தாழி ।
ஹ்ரசஷெஷஹ்ரவாஹாநம நிஶி தூம நகரராரவஸ ॥ ச

கரவாஸ குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்நோ உண்டான
வடஃ பாணையானது
ஹி நூ ய அவனுக்கு வேறுயிருப்பது
போல ஜகத்தும்
ஹி பிரமத்துக்கு வேறுயிருக்கட்டு
மென்று
ந ஸகூ காம சங்கிக்கதக்கதன்று
ஹ்ரஅஸ மண்போல
ஸஷ்டிஃ இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம ஹி உபாதானகாரணம
ன்றே
கரவாவஸ குயவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமாநிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலான் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகயேனில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानन्तयोश्रुतेः ॥

ஹி திரு ஸ்யஹ்ரகாலவஸ்ய கரராரெஷ்ரா நஹி வீகஸ ।
ஹ்ரவ்ரஷ்ள தளஹ்ரஹி தஉத்ஸ்ரவாஹாவாஹா நாதயொஸ்ர ஷ்ரெதஃ ॥ ரு

காரஹஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதிஃ இருப்பும்
லயஃ ய லயமும்
கரவாஷெ குயவனிடத்தில்
தூவீக ஓரிடத்திலும்
சுவ்தஃ ஹி இருக்கின்றனவல்லவன்றோ
ஹ்ரஜி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

ஸ்ரீஷ்டி காணப்படுகின்றன
தவ அதுபோல
தியோ ஜகத்தின்ஸ்திதிலயங்களுக்கு

ஸ்ருதிகம் சுருதியால்சொல்லப்படுகி
ற ஆத்துமா
உபாதி உபாதானகாரணமாகவே
வர்ச இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிரம்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனித மெனில்.

उपादानत्रिधाभिन्नविवर्तिपरिणामिच ।
आरंभकश्चतत्रांत्यौननिरंशोऽवकाशिनौ ॥

உவாஹாநம்தி்ரயாஹிஹ்நவிவர்தி்பரிணாமிச ।
ஆரம்ஹகஶ்சதத்ரான்த்யௌநநிரம்ஶோஅவகாஶிநௌ ॥

உவாஹாநம் உபாதானகாரமானது
விவர்த்தி் விவர்த்தமென்றும்
பரிணாமி உ பரிணமமென்றும்
ஆரம்ஹகம் உ ஆரம்பமென்றும்
தி்ரயா மூன்றுவித
ஹி நூ பேதமாயிருக்கும்

தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளெ
ஹ்நுள பின்சொல்லப்பட்டவை
களானபரிணமஆரம்பங்களிரண்டும்
நிரம்பி நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
அவகாஶிநௌ. உவரக்கூடாததாயிருக்
கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றறி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷனமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्येत्पत्तिमूचिरे ।
तन्तोर्पटत्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்ஹவாதி்நோ நூ்யாஹ நூ்யஸ்ய உத்தி்ஹ்ரி்மிரெ ।
தஞ்ஜோவபுடஸ்ய நிஷ்பி்த்தெர்பி்ந்நௌதந்துபடாவலு ॥ ஏ

ஆரம்ஹவாதி்நஃ வைசேஷிகாளானஆ
ரம்பவாதிகள்
அ நூ்யாஹ அன்னியமானகாரணத்திலி
ருந்து
அ நூ்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு
உத்பத்தி் உற்பத்தியை
ஊஹ்ரி்மிரெ சொல்லுகிறார்கள்

தஞ்ஜோ நூலிலிருந்து
வபுஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
நிஷ்பி்த்தெ உற்பத்தியானதிருப்பதால்
தந்துவபுடள நூலும் வஸ்திரமும்
பி்ந்நளவை வேறுகளா யிருக்கின்ற
னவன்றே

அ-கை. பரிணமவாத மாவதெதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।
स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्मुवर्णंकुण्डलंयथा ॥

சுவஸ்யாந்தரதாவத்திரெகவ்யவஸ்ணாஜிதா ।
வ்யாஸக்ஷீரம்யயிஜ்யதெஹவ்யவஸ்ணம்குண்டலம்யதா ॥ அ

வஸ்துவ் ஒருவஸ்துவிற்கே
சுவஸ்யாந்தரதாவத்திற் மறுஅவஸ்தை
அடையும்படியான தன்மையே
வஸ்துவின் தரிணாமமென்று சொ
ல்லப்படும்
க்ஷீரம்தயிர் பால் தயிராவதுபோலும்

ஜ்யதெஹம் மண்கடமாவதுபோலும்
வ்யவஸ்ண-ம் தங்கம்
குண்டலம் குண்டலமாகவும்
யதா வ்யாஸ எப்படி யாகிறதோ அ
ப்படி யென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।

சுவஸ்யாந்தரபாநந்துவிவர்தொரஜ்ஜுஸர்பவத் ॥ அற

சுவஸ்யாந்தரபாநம்தன் அதிஷ்டான
ம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறெ
ரு உருவம்போல் தோற்றுவது யா
தோ அதுவே

விவர்தஹ் விவர்த்தமெனப்படும்
ரஜ்ஜுஸர்பவத் பழுதையில்பாம்பு
தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடி யிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்ஸெவ்யஸ்த்யவ்யவளவெ்யாம்நிதலமாலிந்யகல்பநாத் ॥ கூ
ததொநிரம்ஸஆநந்தெவிவர்தொஜகதிஷ்யதாம் ।

நிரம்ஸெ வடிவமில்லாதிருக்கிற
வெ்யாம்நி ஆகாசத்திலும்
தலமாலிந்யகல்பநாத் பிரதேசம்நீலாதி
மலினபாவம் முதலானகற்பகீனக
ள் பெப்படியிர்த்த மாகத் தோற்
றுகிறதோ
ததஹ் ஆகையால்

நிரம்ஸெ வடிவமில்லாமலிருக்கிற
ஆநந்தெ ஆனந்தத்தில்
அவளெ இந்த
ஜகத் ஜகத்து
விவர்தஹ் விவர்த்தமாக
அஸ்தி இருக்கிறதாக
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்துனுடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिःकल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत् ॥

ரூயாரூக்ஷிகூவ்யூரஷ்ஷொஉஜாலிகரூக்ஷிவசு ॥ கo

ரூயாரூக்ஷி பிரமத்தில் மாயையென் று ஒருசக்தியுண்டு

கூவ்யூசு அதுஜெகத்தைகற்பிவிக்கிறதா வ்யூசு இருக்கிறது. (க

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது எவ்விடத்திலாவது காட்டுமெனில்,

வெஷஜாலிகூடூக்ஷிவசு இந்திரசாலக்

காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசாலத்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்திபோ.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிரமத்திதாடே அபேதமென்றால் பிரமம் பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடுமே யெனில்.

शक्तिश्शक्तात्पृथङ्नास्तितद्वद्दृष्टेर्नचाभिदा ।

ரூக்ஷிரூகூத்ருயஜ்ஞாவ்ஷித்ரஜ்ஞவ்ஷொநுஜ்ஞாவ்ஷிஜா ।

ரூக்ஷி இந்த மாயாசக்தியானது

ரூகூசு சக்தரூபியிருக்குற

ஜ்ஞவ்ஷி அறிவுக்கு

வ்ருயக்ஷி வேறுக

நி கூவ்ஷி இல்லை

த்ரஷ அதுபோல்

கூவ்ஷிஜா ச அறிவுக்கு அபேதமாயும்

நி இல்லை.

அ கை. சக்தி அனிர்வசனிய மென்பதை யனுபபூர்வமான திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥
शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।
ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

வ்ருதிவாயவ்யுஜ்ஷ்டகூவாவ்ருகூத்ருஹாவெதுகூவ்யுவ்ஸ் ॥ கக

ரூகெஷ்திகயபூரநஷெயகூவாஜ்ஷகாயெபுவ்ருதிவாயநஜ்ஷி ।

ஜ்ஞுதொஷ்ருஜ்ஞாஜ்ஷொவ்யூரநஜ்ஷ்துஜ்ஞாஜ்ஷிவ்ருதிவாயதா ॥ கஉ

வ்ருதீவாயவ்யு அந்தசக்திக்கு பிரதிபந்தமானது

ஜ்ஞவ்ஷி அப்பேர்ப்பட்ட சக்தியாந்து மாவிலிருப்பதை

ஜ்ஞாயநஷெயகூவாசு ஜெகத்தாகிறகாரியத்தால்அனுமானிக்கத்தக்கது

கூகாயெஷ் காரியோற்பத்தி இல்லாத இடத்தில்

வ்ருதிவாயவ்ரு பிரதிபந்திருக்கிறதென்றறி

வ்யூசு இருக்கிறது. (க

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது எவ்விடத்திலாவது காட்டுமெனில்,

வெஷஜாலிகூடூக்ஷிவசு இந்திரசாலக்

காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசாலத்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்திபோ.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிரமத்திதாடே அபேதமென்றால் பிரமம் பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடுமே யெனில்.

शक्तिश्शक्तात्पृथङ्नास्तितद्वद्दृष्टेर्नचाभिदा ।

ரூக்ஷிரூகூத்ருயஜ்ஞாவ்ஷித்ரஜ்ஞவ்ஷொநுஜ்ஞாவ்ஷிஜா ।

ரூக்ஷி இந்த மாயாசக்தியானது

ரூகூசு சக்தரூபியிருக்குற

ஜ்ஞவ்ஷி அறிவுக்கு

வ்ருயக்ஷி வேறுக

நி கூவ்ஷி இல்லை

த்ரஷ அதுபோல்

கூவ்ஷிஜா ச அறிவுக்கு அபேதமாயும்

நி இல்லை.

அ கை. சக்தி அனிர்வசனிய மென்பதை யனுபபூர்வமான திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥
शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।
ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

வ்ருதிவாயவ்யுஜ்ஷ்டகூவாவ்ருகூத்ருஹாவெதுகூவ்யுவ்ஸ் ॥ கக

ரூகெஷ்திகயபூரநஷெயகூவாஜ்ஷகாயெபுவ்ருதிவாயநஜ்ஷி ।

ஜ்ஞுதொஷ்ருஜ்ஞாஜ்ஷொவ்யூரநஜ்ஷ்துஜ்ஞாஜ்ஷிவ்ருதிவாயதா ॥ கஉ

வ்ருதீவாயவ்யு அந்தசக்திக்கு பிரதிபந்தமானது

ஜ்ஞவ்ஷி அப்பேர்ப்பட்ட சக்தியாந்து மாவிலிருப்பதை

ஜ்ஞாயநஷெயகூவாசு ஜெகத்தாகிறகாரியத்தால்அனுமானிக்கத்தக்கது

கூகாயெஷ் காரியோற்பத்தி இல்லாத இடத்தில்

வ்ருதிவாயவ்ரு பிரதிபந்திருக்கிறதென்றறி

ஜ்ஞாகிஃ ஜ்ஞானிக்கப்பட்ட
கூஹ்ஃ அக்கினியானது
கூஉவெ தகிக்காவிடில்

ஜ்ஞாதிவ்யதிவ்யந்தாஹ்யாகமயிர் மந்
தரஜ்ஞானஷ்தமுதலான நான்தடையைய
டைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலநி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியும்காட்ட வேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदुन् ।
परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தெவாதுமஷக்திவ்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிதுஹு ।
வராஸ்யஷக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா ॥ கஙு

தேஹுயஃ முனிவர்கள்
ஸ்வகுணைஃ தன்னுடைய குணங்க
ளோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தெவாதுமஷக்திம் தெய்வத்தன்மைபொ
ருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விதுஹு சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியை யென்
னஞானமென்னபலமென்ன இவ்வ
டிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
ஸ்வயு இந்த (னது
ஸஷக்திஃ ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
வரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலயிரு
க்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெங்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।
सर्वशक्तिपरंब्रह्मानित्यमापूर्णमद्वयम् ॥
ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

ஈதிவெதவசஃப்ராஹவஸிஷ்ட ஶ்சததாப்ரவீத் ।
ஸர்வஷக்திபரம்ப்ரஹ்மாநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ॥
யயொல்லஸதிஷக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி ॥ கச

யயொல்லஸதிஷக்த்யாவளவ்யகாஶயிதுஹு தி ।

ஈதி இப்படி
வெதவசஃ வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்டஃ ச விசிஷ்ட பகாரிஷியும்
ததா அப்படியே

ஸப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஷக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கு
ம் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

சூவதெணை:ம யெங்கும் நிறைந்தது
யுமிருக்கிற
ஸ்ரஹ்ம பிரம்மமயுள்ளது
சுஷளை இப்படி பிரமசுரூபமான இ
ந்த ஆத்துமா

யயா எந்த
ஸக்த்யா சக்திபோடே
உஜ்ஜீவதி உல்லாசத்தையடைகிறதோ
வ்ரகாஸ்ரூ அப்போது அதுபிரகாசத்
ஸயிஷ்வதி அடைகிறது. (தை

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोरामशरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिस्तचवातेषुदार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथांभस्सुदाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशेनाशशक्तिर्विनाशिनी ।

வி ஷ்ணுசக்திர்ப்ரஹ்மணோராமசரீரேஷூபலப்யதே ॥ கரு
ஸ்பந்தசக்திஸ்தவாதேஷூதார்ட்யசக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவசக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸுதாஹசக்திஸ்ததானலே ॥கக
ஸூன்யசக்திஸ்ததாகாசேநாசசக்திர்விநாசினீ ।

ராகி ராமா
ப்ரஹ்மணஃ பிரம்மத்தினுடைய
விஷ்ணுஃ சைதன்னியமானசக்தி
சரீரேஷு தேகங்களில்
உபலப்யதே காணப்படுகிறது
வாயுஷு காற்றுகளில்
ஸ்பந்தசக்திஃ அ அசைக்கிறசக்தியும்
தயா அப்படி
உபலே கல்லில்
தாஹசக்திஃ கெட்டியாயிருக்கிற சக்
தயா அப்படி

ஸர்வத்ர ஜலத்தில்
த்ரவசக்திஃ நெகிழ்ச்சியான சக்தியும்
தயா அப்படி
அநலே அக்கினியில்
தாஹசக்திஃ தாஹசக்தியும்
தயா அப்படியே
சூந்யாயே ஆகாசத்தில்
ஸூந்யசக்திஃ சூன்னியசக்தியும்
விநாஸிநீ நாசத்துப்போகிறவஸ்துவில்
நாஸசக்திஃ நாசமாய்ப்போகிற சக்தி
யுமிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஜகத்து அடங்கி யிருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेऽन्तर्महासर्पोजगदस्तिततथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननुर्वीजेयथावृक्षस्तथेदंब्रह्मणिस्थितम् ॥

யயாணுேதஉஹாவஸவெபூஜமஉஹ்ஷிதயாதுமி ॥ களை
மறுவசூறுதாவாஷ்ஷாவாவிடவஉஜிறுவாஷு ।
நகஈவீஜெயயாவுக்ஷவஸ்தியஉவெஹ்ணிஹ்ழிதழி ॥ கஅ

கொடிகளும், புஷ்பங்களும், கொப்புகளும், பெரிதான கொப்புகளும் வேருமுடையதான

சுஇணுசுஙுஃ முட்டைக்குள்ளெ
உஹாவஎவஃஃ மகத்தானபாம்பு
யயா எப்படிஇருக்கிறதோ
க்யா அபபடி
சூதூமி ஆத்துமாவில்
ஜமசு ஜகத்து
சுஷ்ஷி இருக்கிறது
வ்ஜெ விதையில்
மஉவதுஉதா வாஷ்ஷாவாவிடவ
உஜிறுவாஷு பழங்களும், இலைகளும்

வம் அந்த
வுக்ஷஃக்ஃசு விருக்ஷமும்
யயா எப்படிஇருக்கிறதோ
க்யா அபபடி
வுஹ்ணி பிரம்மத்தில்
ஜஉ இந்தஜகத்து
ஹ்ழிதா இருக்கிறது

அ-கை. இந்தசக்திகளெல்லாம் யேன்ஓரேகாலத்தில் வெளிப்படவில்லையெனில்

क्वचित्काश्चित्कदाचिच्चतस्मादुद्यन्तिशक्तयः ।
देशकालविचित्रत्वात्क्ष्मातलादिवशालयः ॥

வுஹ்ஸ்ரீதூஸ்ரீஹ்தூவிஉதுஷ்ஷாஉஜ்ஜ்ஸ்ரீதிறுகயஃ ।
தெஉகாலுவிவித்ருக்ஷாசுக்ஷாதறுஸ்ரீவஸாறுயஃ ॥ கக

கிளைகளும் ஓரிடத்தில்
கூடிஇருக்கிறது
கூடாகஇ ஒருக்கால்
கூஸ்ரீஇ ஐ ஓரொருவிதங்களான
ஸுக்தியஃ சக்திகள்

அந்த பிரம்மத்தினின்று
உற்பத்தி உண்டாகின்றன
கூடாதஇ பூமியினின்று
தெஉகாலுவிவித்ருக்ஷாசுதேசகாலவிசேஷங்களால் (வரி
ஸாலயஃஇவபயிர்களுண்டாவதுபோல

அ-கை. இப்போ இந்த ஜகத்து கற்பனை மாத்திரமென்று காண்பிவிப்பதற்காக ஜகத்துக்குக் காரணமான மனதின் சுரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

सआत्मासर्वगोरामानित्योदितमहावपुः ।
यन्मनाङ्मननीशक्तिंतधत्तेतन्मनउच्यते ॥

வஸ்ரீதூஸவபுஸ்மாரஃஹிதெஜாஹிதஉஹாவவஃஃ ।
யந்நாஙுநநீஸக்தியந்தத்தந்நஉவ்யதெ ॥ உ

ராஉ தெஜராமா
ஹிதெஜாஹிதஉஹாவவஃஃ சதெஜாதயமா

ய் மகத்தான அகண்டவடிவையுடையதாயிருக்கிறவராயும்

ஸகலமும் சர்வகதமுமிருக்கிற
ஸர அந்த
சூத்ர ஆத்துமா
யஸ யாதோருயேதுவால்
உதய ஒருக்கால்
உதநீம் மனனம்பண்ணுகிறதான
ஸக்தி சக்தியை
யதே தரிக்கிறாரோ
தத அது
உதர மனதென்று
உபதிச சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தகற்பனு பிரகாரத்தைக் காண்பிவிக்குறார்.

आदौमनस्तदनुबन्धविमोक्षदृष्टिश्चात्प्रपचसरचनाभुवनाभिधाना ।
इत्यादिकास्थितिरियंहिगतास्प्रतिष्ठासाख्यायिकासुभगबालजनोदितेव॥

சூதள உதஹத உதவம்யவிசாக்ஷத்ரவ்ரீ
வரரா து வவஹுரவதாலுவாதாலியாதர ।
ஊதுர்யாதிகாவ்ரீதிரியம்ஹிமதாவ்ரதிஷ்டா
சாவ்யாயிகாவதலுதவாலுஜநோதிதேவ॥ உக

சூதள ஆதியில்
உதய மனசுண்டானதென்று
தத உதர அதின்பிறகு
வரரவிசாக்ஷத்ரவ்ரீ பர்த்தமிது மோ
க்ஷமிதெயன்ற திருஷட்டியும்
வஹுரவ பிற்பாடு
தவதாலியாதர உலகமென்றபெய
ரை உடையதான
வரவஹுரவதர பிரபஞ்சகற்பனையா
னது உண்டாயிற்று
ஊதி சூர்க்கா இது முதலான
ஸ்ரீர் கிரமம்
இய இப்படி
வரதிஷ்டார இருப்பை
மதர ஹி அடைந்திருக்கிறதன்றே
தவதாலுவாஜநோதிதேவ அதெப்படி
யென்றால் வளர்க்கும் தாயார் குழ
ந்தைக்கு சொல்லப்பட்ட
சாவ்யாயிகா இவ கதைபோலவறி.

அ-கை. அந்தக்கதையை விரித்துச்சொல்லுகிறார்.

बालस्याहिविनोदायधात्रीवक्तिशुभाङ्कथाम् ।
क्वचित्सन्तिमहाबाहोराजपुत्रास्त्रयश्शुभाः ॥
द्वौनजातौतथैकस्तुगर्भऐवनचस्थितः ।
वसन्तितेधर्मयुक्ताआत्यन्तासतिपत्तने ॥
स्वकीयाच्छान्यनगरान्निर्गत्यविमलाशयाः ।
गच्छन्तोगगनेवृक्षान्ददृशुःफलशालिनः ॥

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोषिते ।
सुखमध्यस्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
बालेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
निश्चयेंमययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
वसिष्ठःकथयामासनैवशक्तिर्निरूप्यते ॥

வாகுவஹ்ஹிவிதொஹாயயாதீவக்கிஸுஹாகயாழி
கவிதஞ்ஜிஹாவாவொராராஜவுத்ராவ்ஹுயஸுஹாஃ ॥ ஸ்ட
உளநஜாதள தயெகஷுஸுலபுவனவநவஹ்ஸிதஃ ।
வஷஞ்ஜிதெயஉயுக்காசுதுஞ்சாவதிவத்தெ ॥ உக
வகீயாஹுஸுதுநமராசுநிமதுதுவிஜுராயயாஃ ।
மஹுதெதுமமநெவுக்ஷாந்தஉஸுஸுஹெறுராஜிநஃ ॥ உச
ஹவிஷ்யுஜுமிதெதுராஜவுத்ராவ்ஹுயொவிதெத ।
வுவஜுயுவ்ஹிதாஃவுத்ரயுயாவுவஹாரிணஃ ॥உஞ
யாதெதுதிகயிதராராஉவாவுகாவுராயிகாஸுஹா ।
நிஸுயம்வயயளவாவொநிவிஸுவாரணயாயியா ॥ உகூ ॥
ஜுயம்வாஹாராஸுநாவிவாரொஸ்திதெதவராம ।
வாவுகாவுராயிகெவெகூஉவஹ்ஸிதிஸுவொஸுதா ॥ உள ॥
ஸுதுராஜிஹிராஸுவாவுராநெஉயாராஸுகெரவிஹுஸும ।
விவிஷ்டஃகயாஉவஸுநெவராஸுகிநிஸுவுதெ ॥ உஅ ॥

யாதீபால்கொடுக்கும்தாதியானவள்
வொஹுவு ஹி குழந்தைக்கு
விநாஹாயவேடிக்கையின்பொருட்டு
ஸுஹாம மங்களமான
கூசாம ஒரு கண்தபை
வகி சொன்னாள்
உஹாவாவெஹா ஹேமகத்தான புயத்
தயுடையவனே
ஸுஹ்ரும் சுபத்தையுடையவர்களாயும்
திய்ஸ் மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜவுத்ராஃ இராஜகுமாரர்கள்
சூஜிஜ ஓர் இடத்தில்
வஸந்தி இருக்கிறார்கள்
உள அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

நீ ஜாதிகள பிறக்கவில்லை

தயா அப்படியே

வனகம் தே ஒருவன்

மநிஷ வனவ கெர்ப்பத்தில்கூட

நீ ஜ்ஞிகி இல்லை

யதேர்யகூரி தர்மிஷ்ட்டாளான

தெ அந்த மூவர்களும்

சுதஜ்ஞாயகி அத்தியந்தம அசத்தான

வதுதெ பட்டணத்தில்

விதேஹாஸயாரி நிர்மலமான பெண்ணைத்

துடன் கூடினவர்களாய்

வஸகி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற

ஸகீயாக தங்களுடையசொந்தமா யி

ஸசிநுநிமாக சூன்னியப்பட்டண

த்திலிருந்து

நிமுகு வேளியேறி

மமிநி மரூகி ஆகாசத்தில் போகி

றவர்களாய் (ளான

ஹஸாவிநி பலத்தையுடையவைக

வ்ருக்ஷாக விருக்ஷங்களை

தேஸ்ஸ்ரீ அதில் கண்டார்கள்

ஹவிஷ்யந இனி உண்டாகப்போகிற

நமநெ நகரமாயிருக்கிற

கத அதிலேயே

தயி மூவர்களான

தெ அந்த

ராஜவ்ருஷா ஸுவி இராஜபுத்திர்

களும்

தீ்ஜயா வேட்டையாடுகிற

வ்ருவஹாரிணீ விவகாறத்தையுடை

யவர்களாய்

ஸுஸ்ரூ சுகமாக

ஸுஜீவ்ஜீவி வதிர்த்துக்கொண்டி இரு

க்கிறார்கள்

வ்ருத்த ஒதி அடைகுழந்தையென்று

யாதரூ காதியால்

ஸுஹர சுபகரமான

வாஸுகாவ்யாயிகா பாலன்கதை

கயிதா சொல்லப்பட்டது

ஸி அந்த

வாஸ குழந்தையும் (க்கிற

நிவி-ஹ்யாரணயா விசாரமன்றியிரு

யிரா புத்தியால்

நிரூபம நிச்சயத்தை

யயள அடைந்தான்

ராதி ஹெராமா

ஜய நிந்த

வாஹ்மாரராஹிரா சம்சார கற்பனை

யானது

விஹாரொகி-தெகஹா விசாரணை

இல்லாத மனதையுடைய மூடர்க

ளுக்கு

வாஸுகாவ்யாயிகா இவ பாலன் கதை

ஜ்ஞம இப்படி. (போல

ஸுவஜ்ஞிகீ ஜகத்திருப்பை

உவாஹரா அடைந்திருக்கிறது

ஜகி கூழிஹி இவை முதலான

உவாவ்யாஹெதி உபகதைகளோடே

மாயாஸக்தெ மாயாசக்தியினுடைய

விஷ்ணோ விஸ்தாரத்தை (வர்

வஸிஷ்டெ ச வசிஷ்டமகாரிஷியான

கயாயாரோஷ சொல்லி இருக்கிறார்

ஸா அந்த

ஸக்தி ஸவ மாயாசக்தியைதானே

நிரூபெயதெ இவ்விடத்தில் நம்மர்

லே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவர்கள், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்டணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்பொவதென்பது, சொர்க்க காதிவிஷ்யானுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது ஆகாசத்தில் பலங்களோடோகூடின வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்காணுபோகம் இரண்டுபேர்கள் பிறக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கற்பத்தில்கூட ஒருவன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக் கொண்டு இப்போது விஷயானுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அதன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

கார்யாத் ஆச்ரயதஸ்சைஷா பவேச்சக்திர்விலக்ஷணா ॥உஅ

கார்யாத்	காரியத்திற்கும்
ஆச்ரயதஸ்	ஆகாரத்திற்கும்
ச ஏஷா	இந்த
சக்திர்	சக்தியானது
விலக்ஷணா	விலக்ஷணமாக
பவேத்	இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்ஃபோடாம்காரௌ த்ருச்யமானௌ சக்திஸ் தத்ரானுமீயதே ॥

ஸ்ஃபோடாம்காரௌ	சடசடவென்று சப்திக்கிறகாரியமும்காரணமானதீயும்
த்ருச்யமானௌ	காணப்படுகின்றன
சக்திஸ்	தாகசக்தி
தத்ர	அதில்
அனுமீயதே	அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्योत्रमृत्तिका ।
शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्ववद्द्विधा ॥
नपृथ्वादिर्नशब्दादिश्शक्तावस्तुयथातथा ।
अतएवह्यचिन्त्येयाननिर्वचनमर्हति ॥

வ்யாபாரோபரமாகாரோவஸ்துகோபௌராணிகா ।
ஸம்ஜ்ஞாஹ்யேஷாஸமாக்யாதாதத்ஸ்வரூபாவபோதிபி: ॥ ௯௦

அவ்யாஹதாஹ்யஸம்ஜ்ஞாஸ்யாத்காவஸ்துந்யயோகதா ।
ஸுதவனவஹுவீஸெதுஷாதஹிவபுஷஸஹுதி ॥ ௯௧

வ்யாபாரோபரமாகாரோ வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
வஸ்து கடமானது
காரணமென்பது
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஸம்ஜ்ஞாஹ்யேஷ சப்தமுதலானவைகளான
பஞ்சபிர்மிளிதை ஐந்துகுணங்களோ
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற [டே
பூதிகா மண்ணுதாரமாயிருக்கிறது
ஸக்திஸ்து அதிலிருக்கிற சக்தி (றது
ஸுகரியா இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கி
ந வ்யாஹந்யே வயிறுபெருத்திருக்கிற
து முதலானதுமில்லை

அவ்யாஹதாஹ்யஸம்ஜ்ஞாஸ்யாத் சப்தாதிஐந்து குணமுடையதில்லை
ஸுலபசக்தியில்
யஸ்யா யாதொருவகுணம்
ஸுலப இருக்கிறதோ
தயா அப்படி இருக்கட்டும்
ஸுகரி வன ஆகையினாலேயே
ஸுபிக்ஷா சித்திக்கக்கூடாத
மனுஷா இந்த சக்தியானது
நிவர்தகம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
அஸுஹுகிஹி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றே.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறுயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே ஏன் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्व्यवस्थिता ।
कुलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

காயெபூதுத்திவ்ரமாரபக்தி நிபுஹிஜாரபூவவ்ஹிதா ।
கு-ஹாரஹிவஸஹாயெநவிகாரராகாரதாவ்ரஜெத் ॥ ௯௨

காயெபூதுத்திர் காரியமுண்டாவதற்கு முன்னே [ற்கு
வ்ரமா சக்தியானது
பூதி மண்ணில்
நிபுஹிதா ரகசியமாய்
கு-ஹாரஹிவஸஹாயெந குயவன் தண்டசக்கரம் முதலான சகாயத்தால்
விகாராகாரதாம் விகாரமான கடவடிவை
வ்ரஜெத் அடைகிறது [வை

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறுயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமேன் பிரித்தறியவில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचारविकलाजनाः ॥

வ்ருத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் ।
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாரவிகலாஜநாஃ ॥ கக

வ்ருத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும்வாய்குவித்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுடைய
ம்ருத்திகாம் உகூபி மண்ணையும்
விசாரமூடர்கள் விசாரசூன்யர்களாயிருக்கிற
ஜநாஃ ஜனங்களானவர்கள்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்றுசேர்த்து இரண்டுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹுஃ சொல்லுவார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

कूलालव्यापृतेःपूर्वंयोमृद्दंशस्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृतुबुध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

கூலாலவ்யாபிருதேஃபூர்வம்யோம்ருத்தம்ஸஸ்நோகடஃ ।
பஶ்சாத்துப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா ॥கச

கூலாலவ்யாபிருதேஃ குயவனுடைய வியாபாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
யஃ யாதொரு
ம்ருத்தம்ஸஃ மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸஃ அது
கடஃ கடமென்று
ஸஸ்நா சொல்லப்படவில்லை
ப்ருது புத்ந ஆதி பிற்பாடுதானே
வ்ருத்வ ஆதி வயிறுபெருத்து வாயகுவிந்திருக்கிற வடிவத்தை
யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் பிரித்தியசூசித்தமாயிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तितत्त्वेनशक्तितः ।

ஸகடோந ம்ருதோபிந்நோவியோகேஸத்யநீக்ஷணாத் ।
நாப்யபிந்நஃபுராபிண்டதஶாயாமநவேக்ஷணாத் ॥
அதோநிர்வசநீயோயம்ஶக்திதத்த்வேநஶக்திதஃ ।

ஸவயெடாநஜ்ஜொஹிஹொவியொமெஹதுநீக்ஷணாசு ।
நாவருஹிஜ்ஜேவுரா வின்னுஉராயாஉநவெக்ஷணாசு ॥ ௩௫
சுதொநிவுவநீயொயம்மஹீவதுநமஹதீஜ் ।

வம் அந்த
வடம் கடமானது
ஜ்ஜம் மண்ணுக்கு
ஹிந்தி வேறும்
ந இல்லை [தால்
விியொமெ வகி மண்ணைப்பிரித்தெடு
சுநீக்ஷணாசு அந்த கடம் பார்க்கப்படா
மையால் வேறாமில்லை
வுரா கடமுண்டாகுமுன்
வின்னுஉராயாம மண்மொத்தை யிருக்
குமவசரத்தில் அந்தகடம்

சுநெக்ஷணாசு காணப்படாமையால்
சுவிந்நந்தி சுவி கடசத்தத்திற்கருத்தம்
மண்ணென்ற அபேதமும்
ந இல்லை
சுசுதி ஆகையால்
மஹதீஜ் சக்தியின்காரியமான
சுயா இந்த கடாதியும்
தெந அந்த ஏதுவினாலே
மஹிவசு கடசத்தியைப்போல
சுதிவுவநீயம் அனிர்வசனீயமென்று
சொல்லப்படும்

அ-தை. சக்தியும் சக்தியின்காரியமும் அனிர்வசனீயமென்றல் காரியகா ரணங்களென்ற பேதமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तितरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभूत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्भवंमेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

சுவ்யக்தத்வேசக்திதருக்தாவ்யக்தத்வேகடனாமபூத் ॥ ௩௯
வைந்த்ரஜாலிகநிஷ்டாபிமாயாநவ்யஜ்யதேபுரா ।
பச்சாத்பவம்மேனாதிரூபேணவ்யக்திமாப்நுயாத் ॥ ௪0

சுவ்யக்தத்வே காரியம் தோற்றுதற்கு
சக்தி சக்தியென்று [முன்னே
உக்தா சொல்லப்படும் [தில்
வ்யக்தத்வே காரியம்தோன்றும் பக்குத்
வடனாமபூத கடமென்றநாமத்
தைப் பெறும்
வைந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனி
டத்திலிருக்கிற
மாயாசுவி மாயா சக்தியும்

வபுரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
நவ்யஜ்யதே சக்தியென்று காணப்
படாமையால்
பஸ்சாத பின்னாலே
மஹவாபுவிநாதிரூபேண கந்தர்வ
சேனையென்று சொல்லுவது மூத
லான ரூபத்தோடே
வ்யக்தம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத அடைகிறது

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।

विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

வமவாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாநிருதாத்மதாம் ।

விகாராதாரமிருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதிஃ ॥ கூஅ

வமவ	இப்படி
மாயாமயமாயிருப்ப	
விகாரஸ்ய	விகாரமான
ஆநிருதாத்மதாம்	மித்தியாத்துவத்தை
	யும்
விகாராதார	விகாரத்திற்
ற்காதாரமான மண் ணுக்கு	
வஸ்துஸத்யத்வ	சத்தியத்துவத்தையும்
ச்ருதிஃ	சாந்தோக்கிய சுருதி
ப்ரவீதி	சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தைப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।

स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யநாமமாத்ரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।

ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ கூக

வாங்நிஷ்பாத்ய	வாக்காலே உண்டுபண்
ணப்பட்டதான	
நாமமாத்ரம்	சொல்லுமாத்திரமாயிரு
விகாரம்	க்கிறதே
நாஸ்ய	இந்த விகாரத்திற்கு
ஸத்யதா	சத்தியத்துவம்
நை	இல்லை
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தா	ஸ்பரிசம்முத
லான குணங்களோடேகூடினதான	
கேவலம்ருத்திகா து	தனிமையான ம
ண்மாத்திரமேமூன்று காலத்திலேயும்	
ஸத்யா	அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।

पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தேததாதாரஇதிநிஷ்பாத்யயோர்த்வயோஃ ।

பர்யாயஃகாலபேதேநதிருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ கo

வ்யக்தாவ்யக்தே	வியக்தமான கடமும்
அவ்வியக்தமான கடசக்தியும்	
ததாதாரஃ	அதுகளுக்காதாரமான
மண்ணும்	

ஈதி இப்படி (ளான நிஷ்டாஉயொஃஉண்டாயிருக்கிறவைக ளையொஃ சக்தி கடங்களுக்கு கூஅடுஹெடி உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்

வயஃரயஃ பரியாயபதங்கள் வேறுக சொல்லப்படும்

த்ரிதீயஃக ூன்றவதான மண்ணை வென்றல்

கூநஊஹுகி இரண்டுகாலத்தில் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிவகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।

तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥

व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்கூ ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்

ஹாஸமாநம் தோற்றிக்கொண்டும்

உத்பத்திநாஸஹாகி உற்பத்திநாசம டைந்துகொண்டும்

வ்யக்தம் இருக்கிறதேகடம்

தத்ஸ அந்த கடமுண்டான மாத்திரத்தில்

நரஃஷு மனிதர்களிடமில

தவு அதற்கு

நாம கடமென்றசொல்

வாசா வாக்கினால்

நிஷ்டாஉயெ உண்டுபண்ணப்படுகிறது

வ்யக்தகடம்தோன்றின காலத்திலும்

நஷ்ட கூவி நசித்தகாலத்திலும்

ஏதத்ஸ இந்த

நாம நாமமானது

நரவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நா விலேயே

கூநஊவதுயெ அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्घटोक्तद्रूपमुच्यते ॥

தெநநாம்நாநிரூபிவ்யத்வாத்கடஉக்தரூபமுச்யதெ ॥ சஉ

தெந அந்தகடமென்கிற

நாம்நா பேரானது

கூநிரூபிவ்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்

கடஉக்தரூபம் அந்த ரூபமானது

வ்யக்தம் கடமென்று

உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्वत्वाद्विनाशित्वाद्व्याचारंभणनामतः ।

व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிஷ்கஷ்வாஜி நாஸிக்வா ஆவாரம்ஹண நாமதஃ ।

வ்யக்தஸ்ய நது தத்ரூபம் ஸத்யம் கிஞ்சின்ம்ருதாதிவத் ॥ சக

நிஷ்கஷ்வாத் யதொ ருவஸ்துரூபமில்லாதிருப்பதாலும்

விநாஸிக்வாத் நாசமாய் போவதாலும்

ஆவாரம்ஹண நாமதஃ சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்

வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு

து ஆனால்

தத்ரூபம் மண்முதலானதுபோல

ஸத்யம் சத்தியமான

கிஞ்சித் ஈ சிறிதும்

ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तंकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक् ।

सतत्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலெ ததஃபூர்வமூர்த்வமப்யேகரூபவாக் ।

ஸதத்வமவிநாஸஞ்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதெ ॥ சக

வ்யக்தகாலெ கடமுண்டானகாலத்திலும்

ததஃ அதற்கு

பூர்வம் முன்னும்

ஊர்த்வம் பின்னும்

ஏகரூபவாக் ஒருரூபத்தையடைந்ததாயும்

ஸத்யம் (யும்

ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்

அவிநாஸம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற

ம்ருத்வஸ்துவே (ன்று

ஸத்யஞ்ஞ திருகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று

கத்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விசாரத்தால் பொய்யென்றும் கினிஞ்சியில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।

अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्बोधेनिवर्तते ॥

வ்யக்தம்வடொவிகாரஸ்செத்யெதைர்நாமபிரீரிதஃ ।

அர்தஸ்செத்ஸ்ய தஃகஸ்மாந்ந ம்ருத்போதெநிவர்தெத ॥ சரு

வ்யக்தம் வியக்தமென்றும்
வடஃ கடமென்றும்
விகாரஃ ஸ விகாரமென்றும்
ஏதி இப்படிப்பட்ட
ஸமஸ்தஃ இந்த
நாமஃபிஃ நாமங்களினாலே
ப்ரபஞ்சிதஃ சொல்லப்படுகிற
ஸர்வஃ அர்த்தமானது [கூஉத்தில்
ஸத்யதஃ பொய்யாய்போகும் ப
ரஹ்மண ஸன்னகாரணத்தினாலே
த்ரய மண்ணென்று
வைதிக ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
நிவ்ருத்தஃ கடமென்கிற வர்த்தியா
கவில்லை

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधज्ञानत्वभाषनम् ॥

நிவ்ருத்தவானவயஸ்மாத்தத்தத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ப்ரபஞ்சஸ்ய நிவ்ருத்திரேவாத்ர வைதிகஜ்ஞானகலாவஸ்ய ॥ சகூ

தத்ஸத்யத்வமதிஃ அதில் சத்தியத்துவமென்கிற ஞானமானது
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
தே உனக்கு
மதா போயிற்றோ
நிவ்ருத்திஃ வான அந்தஞானமே கடம்போனதுதான்
ஏவ இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
வைதிக ஞானத்தினாலுண்டாகிற
ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்திஃ வான இப்படிநிவர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
ப்ரபஞ்சஸ்ய தான் தோன்றுமல் போகிற
து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्यचित्कचित् ॥

புமானதோமுகோநீரேபாதோப்யஸ்திநவஸ்துதஃ ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்கசித் ॥ சள

புமான் புருஷன்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலை
அதோமுகோ தலைகீழாக
பாதம், கவி தோன்றப்பட்டாலும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற மனிதனை தன்வடிவம்போல
வஸ்துதஃ யதார்த்தமாய்
ந, கஸ்மி இல்லை
தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
கஸ்யசித் யாருக்குமே
கஸ்மிந் ஓரிடத்திலும்
ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
ந, நான இல்லவேயில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

ईदृग्बोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

ஏரஂஒஜகொயெவஂஉயஃகூஂஒதஉஒஐஎதவாஹிநாழ் ॥ சஎற

கூஐஎதவாஹிநாம அத்துவைதவாதிகளாயிருக்கிறார்களுக்கு

ஏரஂஒஜஹ்லொயெ இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்சகல அஞ்ஞானசமூசார நிவர்த்தியானது

வஂஉயஃகூ மோக்ஷமென்று

ஐகo சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணாம வாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥
परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तक्षिररूपवत् ।

ஏஜஒஜவவஸ்யாவரிதயாமாவிவதபுகூவவதெஷ்ஹிதழ் ॥ சஅ

வரிணாஜெவஜவபுஜவஂதஜெத்துகூக்ஷீரஜவவகூ ॥ சஅற

ஏஜஒஜவவஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு

கூவரிதயாமாகூ பரித்தியாகமில்லாமையால்

வடெ கடத்தில்

விவதகூஂ விவர்த்தத்வம்

ஸ்திதா இருக்கிறது

வரிணாஜெ பரிணமபக்ஷத்தில்

கூக்ஷீரஜவவகூ பாலினுடைய ரூபம்

தகூ அந்த போல்

வஜவஸ்ஜவம் பூர்வரூபமானது

தயஜெகூ தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नहि ॥

ஏஜஸ்ஹவணெஃநிவதெஃதெவடகஸ்ஹணயொகஃஹி ॥ சகo

வடகஸ்ஹணயொ கடத்திலும் குண்டத்திலுமிருக்கிற

ஏஜஸ்ஹவணெ மண்ணும்தங்கமும் நநிவதெஃதெ.ஹிநிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணுகவில்லையே ஓடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।
मैवंचूर्णोस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्ववतिस्फुटम् ॥

வடெஹிஞெநஜூ ஹூவஃகூவாறூ நாஃவெக்ஷணாசு ।
ஜெவம்வஃணெ ஃறஹிஜூ ஃஜூ ஃவம்வஃணஃறஃவம்கூ திஹ்ஷுடூழ் ॥

வடி கடம்
ஹிடெந்தி உடைந்தமாத்திரத்தில்
கூவாறூநாம் ஓடுகளாய் (ல்
சுவெக்ஷணாசு காணப்படுகிற படியா
ஜூஹூவஃ அதுகாணப்பட்டமண்ணின்
ஸ்வபாவமாக
நு இல்லையென்பாயாகில்
ஸா வனவம் அப்படியில்லை
ஃணெஹ்ஃ அந்த ஓடுகள்பொடி பண்
ணப்பட்டதானால்
ஜூஜூஃவ மண்ணினுடைய ஸ்வரூ
கஹி இருக்கின்றன (பமாய்
வ்ஹணஃறஃவ கூஷுண்டலத்திலிரு
கிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்
டலமழிந்தமாத்திரத்தில்
சுகிஷ்டூம் அத்தியந்தம் பிரகாசமா
யிருக்கிறது.

அ-கை. ஆதியில் பரிணமதத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கீகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भावर्जनात् ।

க்ஷீராதௌவரிணாமொஸ்துபும்ஸஸ்தத்பாவவர்ஜனாத் ॥ நிம்ஏ

க்ஷீராதௌ பால்முதலானதில்
வ நூம் மறுபடி
த பூவவஜ்நாத் அந்த பாவமில்லா
மல்போவதால்
வரிணாமஃ பரிணமபக்ஷம்
சுஹ்ய இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படி யேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

வதாவதாஜூ ஹூதீ நாஃஜூஷ்டாஜ்கூம நஹீயதெ ॥ நிக

வதாவதா மண்தங்கங்களுக்குகடகு
ண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்
மைகானப்படுவதாலே
ஜூஹூதீநாம மண்முதலானவைகளுக்கு
ஜூஷ்டாஜ்கூம விவர்த திருஷ்டாந்தத்
நு ஹீயதெ கெடவில்லை (தன்மை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணமமாயும் அபவாதத்தில் விதர்த்தமாயும் அங்கீகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

आरंभवादिनःकार्यमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयःप्रोक्ताःकार्यकारणयोःपृथक् ॥

ஆரம்ஹவாதி நஃகார்யெ ம்ருதொ த்வைகுண்யமாபதேத் ।
ரூபஸ்பர்ஶாதயஃப்ரோக்தாஃகார்ய காரணயோஃ ப்ருதக் ॥ நிஉ

ஆரம்ஹவாதிகளும்	கார்ய காரணங்க
ம்ருத: மண்ணினுடைய	ளுக்கு
கார்ய காரியத்தில்	ப்ருதக் வேறுவேறு
த்வைகுண்ய இரண்டுகுணத்தைய	ரூபஸ்பர்ஶாதய: ரூபஸ்பரிசம்முத
டையதானது	லானகுணங்கள் [ன.
ஆபதேத் உண்டாகிறது	ப்ரோக்தா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

அ-கை. ஸிவர்த்தத்திற்கு மண்ணியும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையா வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

ம்ருத்ஸுவர்ண மயஶ்சேதிதிருஷ்டாந்த த்ரயமாருணிஃ ।
ப்ராஹாதோவாஸயேத்கார்யானுத்வம்ஸர்வவஸ்துஷு ॥ நிங

ஆருணிஃ உதாலகமஹ ரிஷியானவர்	ப்ராஹ சொன்னர்
ம்ருத் மண்	அதஃ ஆகையால்
ஸுவர்ண ம் தங்கம்	ஸர்வவஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும்
மய: இரும்பு	கார்யம் ந்ருதம் காரியமானநாமரூப
இதி என்றிப்படி (த்தை	த்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.
த்ரயம் மூன்றுதிருஷ்டாந்த	வாஸயேத் பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணேன் றெதற்காக சொன்னரெனில்.

कारणज्ञानतःकार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞானதஃகார்ய விஜ்ஞானஞ்சாபிஸோவதத் ॥ நிஙற

காரணஜ்ஞானதஃ காரணஞானத்தினால்	ஸஃ அந்த ரிஷியானவர்
கார்யவிஜ்ஞானம் ச கூடி காரியஞான	அவதத் சொன்னர்.
மும் வருமென்று	

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानंकथमत्रोपपद्यते ॥
समृत्कस्यविकारस्यकार्यतालोकदृष्टितः ।

ஸத்யஜ்ஞாநேঽநৃதஜ்ஞாநங்கயமத்ரோபபத்யதே ।
ஸமৃத்கஸ்யவிகாரஸ்யகார்யதாலோகத்ருஷ்டிதஃ ॥ நிச்ச

ஸத்ய இந்த
ஸத்யஜ்ஞானமெ சத்தியமானமண்ணென்றஞானத்தில்
அநৃதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதி ஞானம்
கயம எப்படி
உபபத்யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸமৃத்கஸ்ய மண்ணேடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லொகத்ருஷ்டிதஃ லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யத்வ காரியத்துவம்தான்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தேதான்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोत्रमृदंशोस्यबोधःकारणबोधतः ॥
अनृतांशोनबोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।
तत्त्वज्ञानंपुमर्थस्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவொத்ர ம்ருதம்ஶோஸ்யபோதஃகாரணபோததஃ ॥ நிநி
அநৃதாம்ஶோநபோத்தவ்யஸ்தத்போதாநுபயோகதஃ ।
தத்த்வஜ்ஞாநம்புமர்தஸ்யான்நாநৃதாம்ஶாவபோதநம் ॥ நிகூ

ஸத்ய இந்த கடத்தில்
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாயிருக்கிற
ம்ருத்ஶம் மண்ணினம்சமானது
காரணபோததஃ காரணஞானத்தால்
ஸத்யம் இந்தகாரியத்தினுடைய [ல்
மெய்யஃ ஞானமுண்டாகும்
அநৃதாம்ஶஃ பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந பொத்தவ்யஃ அறியத்தக்கதன்று
தத்போதாநுபயோகதஃ அப்படியந்தகாரியங்களுடையஞானமானதுயாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்த்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்ப்பார்க்கிறஞானமே
புமர்தஸ்ய புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அநৃதாம்ஶாவபோதநம் இல்லாததை உள்ளதாய்பார்க்கிறது அனர்தமாகையால்.
ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினுல் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृत्द्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தஹி-ுகாரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமதீர்யதே ।
ம்ருத்போதான்ம்ருத்திகாபுத்தேரித்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மயஃ ॥கூஎ

தஹி-ு அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்
ணின் ஞானத்தினுல்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞா
னம் உண்டாகிறதென்று
ஈதி இப்படி
உக்தம் சொல்லப்படுகிறது(தால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணைன்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணுனது
வுஜ்ஞா அறியப்பட்டது
ஈதி என்று இப்படி இவ்வளவு வி
சாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
கஃ என்ன
விஸ்மயஃ ஆச்சரியம்
அஸ்தி இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येषुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्मयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யுங்காயெ-ுஷ்வவஸ்துஅம்ஶஃகாரணாத்மேதிஜாநதஃ ।
விஸ்மயொஆஸ்தீஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மயஃகேநவார்யதே ॥ நிஅ

ஸத்யு நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
காயெ-ுஷ்வ கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்துஅம்ஶஃ உண்மையான மண்ணினம்
சம்
காரணாத்மேதி காரணவடிவமென்று
ஜாநதஃ அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மயஃ ஆச்சரியம்
ஆஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மயஃ உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படு
மென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्नुवन्त्येवविस्मयम् ॥

ஆரம்ஹீவரிணாமீவ ளகிகஃபெககாரணை ।
ஜ்ரதெஷவபுதிம்ரூக்வாவ்ஹாவ்ஹவஜ்ரவவிஷயி ॥ ௫

ஆரம்ஹீ ஆரம்பவாதியும்
வரிணாமீ வ பரிணாமவாதியும்
ளகிகஃ வ உலகஞானமுடையவரும்
ஹககாரணை ஒருபதார்த்தத்திலிருக்
கிறகாரணத்தை
ஜ்ரதெ அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஹவஷுதிம் சகல காரியங்களுடைய
ஞானம்வருமென்பதை
ரூக்வா கேட்டு
விஷயம் ஆச்சரியத்தை
வ்ரவ்ஹவஜ்ரவ நிச்சயமாயடை
வார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அனுதிவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறர்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

ஹவெஎதெஹிஷவீக்ததுஷவொவெக்ருகவ்யவொயதஃ ।
வஷவுவொயரூஷதளவெஹவநாநாகவவ்யவிவக்ஷயா ॥ ௬0

ஹவெஎதெ அனுதியான துவைத வா
சனையில் மயக்கிவந்திருக்கிறதீடனு
க்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி
அத்துவைதத்தில்
ஹஹிஃவீ கக்ஃவ வஹவ அபிமுகப்ப
டுத்துவதற்காகவே
வஹகவஷ ஒரு காரணவஸ்துவினுடைய
வொயதஃ ஞானத்தினுலே
ஹவஷுவொயஃ சகலஞானமும்
கூதி இந்த
ரூக்ஷள சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாகவவ்ய நானுவிதமான துவை
தத்தைசொல்லியிச்சையால்
விவக்ஷயா நி.வஹவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியம் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वंमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

வகஜ்ரத்ரிணவ்ஜ்ரநாத்ஹவ்ருஜ்ரணயயீயபுரா ।
தயைகவ்ரஹ்மவொயெநஜ்ரத்ஜ்ரபுத்திர்விபாவ்யதாம் ॥ ௬௫

வனகூடீ ஜ்ஞுவிஜ்ஞாநீ ஒருமண்பாண்டத்தைமண்ணென்றிந்திஞலே

வவுஷீ ஜ்ஞுயயீ சகலபாண்டமும் மண்ணென்கிற ஞானம்

யயா எப்படி உண்டாகுமோ

தயா அப்படி

வனகூவ்ரு ஹ்மொயெந நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிரமமென்கிற ஞானத்தால்

ஜமஜூ ஜீ சகலஜகத்தும் பிரமமென்கிறபுத்தி (தக்கது.

விஹாவ்ருதாம விசேஷமாக பாவிக்கத்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிரமத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதெனில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

வஜி தூவா தூகம்வ்ரு ஹ்ம நாமரூபவா தூகம்ஜமஜ।

வஜி தூவா தூகம சச்சிதானந்தமே ஒருஹ்ம பிரமமென்றும்

நாமரூபவா தூகம நாமரூபவடிவமே ஜமஜ ஜகத்தென்றுமறி.

அ-கை இதற்கு எந்தசுருதி பிராமாணமெனில்;

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥

सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मब्रह्मसूनृचः ।

सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாவநீயெஸ்ரூ தாம்வ்ரு ஹ்மவஜி ஜா நாநதுக்ஷணஜி ॥ சூஉ

வஸ்ரூ ஹ்வஆரு ணீஃவ்ரு ஹ்வ்ரு ஜ்ஞூ நாம்வ்ரு ஹ்மவஹ்வ்ரு ஜஃ।

வஸநத்க்கூ மாரஃசூ நாநதெவஆ நயூ ந்ரு மஜ்யூ தாஜி ॥ சூங

தாவநீயெ தாபனீயமென்கிற உபநிஷத்தில்

வஜி ஜா நாநதுக்ஷணா சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது

ஒருஹ்ம பிரமமென்றும்

ஸ்ரூ தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

சூஆ ணீ உத்தாலகர்

வஸ்ரூ ஹ்வ சத்ருபத்தை

வ்ரு ஹ்வ சொன்னார்

வஹ்வ்ரு ஜஃ ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்

வ்ரு ஜ்ஞூ தாம் வ்ரு ஜ்ஞபிரஜ்ஞானமேபிரமமென்று சொன்னார்கள்

வஸநத்க்கூ மாரஃ சனத்குமாரர்

சூநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்

வனவ இப்படி

சூந்ரு நூ மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்

மஜ்ரு தாவ சத்தாதிலக்ஷணங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவாத்மாவும் கற்பனையென்பதில் பிரமாணமேதினில்.

विचित्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति।

अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥

अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतोद्विधा ।

விதி தூஷவ்ருத்விவாணிகூக்ஷாநாஶாநிஷ்டி ।
சுஹ்ருவ்யாகரவாணீஜெநரஞ்ஜநிவெஜ்ஜதிர்ஜதெ ॥கூச
சுவ்யாகூ தாவ்ரவாவ்ருஷ்டிவ்ருத்யுவ்யாக்ரியதெயிதா ।

வ்ருத்தவ்ருத்திவாணி சகலமான ரூபங்க ளேயும்
விதிசு உண்டுபண்ணி
நாநாதி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
கூக்ஷா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
சுஹ்ருத் நான் ஜீவரூபனுய்பிரவேசித்து
ஜநிதே இந்த
நாநாவ்ருத்தி நாமரூபங்களை

வ்யாகரவாணீ உண்டுபண்ணுகிறேன்
ஜ்ஞாநி இப்படி
ஸ்ருதெசுருதியில்கேள்க்கப்படுவதால்
வ்யதிஷ்டத் சிருஷ்டிக்கி
வரா முன்னே
சுவ்யாகூ நாமரூபமற்றிருந்தது
உளவ்ஸ பின்னலேயே
யா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதெஉண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

अचिन्त्यशक्तिमर्यैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

சுவிஜ்ஞாயக்ஷிஜாயெஷாவ்ருஹ்மண்யவ்யாகூதாலியா ॥
சுவிக்ரியவ்ருஹ்மநிஷ்டாவிகாரம்யாதுநெகயா ।

சுவ்யாகூதாலியா சிருஷ்டிக்கிமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
சுவிக்ரியவ்ருஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிரம்மத்திலேயிருப்பதாயும்
சுவிஜ்ஞாயக்ஷிதி சிந்திக்கக்கூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற

ஷஷ்டா இந்த
ஶாயா மாயையானது
வ்ருஹ்மணி பிரம்மத்தினிடத்தில்
சுநெகயா சிருஷ்டிகாலத்தில்அனேக விதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் கற்பணைபண்ணுகிறதெனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

ஶாயாயாஞ்ஞாக்ருகீம்விதூர்நாயிநந்தூஹெஶ்வரஞ்சி ॥சுகூ
சூதெஶாவிகாரசூகாரஶ்சாஸ்திஹாதூவிவக்ரியஃ ।

ஶாயாந்தூ மாயையே
வ்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநந்தூ மாயையுடையவன்

ஈஷ்வரனை மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது

சூத்ரம் முதலாவது

விகாரம் மாயையின்விகாரமானது

சூக்ஷ்மம் ஆகாசமெனப்படும்

ஸ்தூலம் அந்தஆகாசமும்

சுத்தி இருக்கிறதென்றும்

ஹாதி சுத்தி விளங்குகிறதென்றும்

ஸ்ரீயம் பிரியமென்றும் காரணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெனில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्याननुतत्त्वयम् ॥

சுவகாசஸ்துஸ்யரூபம்தன்மித்யாநதுத்துதயம் ॥சுஎ

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு

சுவகாசம் அவகாசமே

ரூபம் ரூபம்

தத் அந்தஅவகாசம்

மித்யாமாயாம்சமானதால் அதுபொய்

ஸ்ரீயம்தத் சச்சிதானந்தம்பிர்மாம்ச மானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்

நாஸ்தி பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரெனில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्जुनंप्रति ॥

நவ்யக்தேஃபூர்வமஸ்த்யேவநபஶ்சாச்சாபிநாஶதஃ ।
ஆதாவந்தேசயந்நாஸ்திவர்தமாநேபிதத்தா ॥ சுஅ ॥
சுவ்யக்காதீநிபூதாநிவ்யக்தமத்யாநிபாரத ।
சுவ்யக்தநிதநான்யேவேத்யாஹகிருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ சுசு

வ்யக்தம் ஜகத்து

பூர்வம் முன்னே

நாஸ்தி இல்லையோ

நாஶம் நாசமான பிரளயத்துக்கு

பஶ்சாத் நா பிற்பாடும் இல்லை

சூந்ய ஆதியிலும்

சுஜை அந்தத்திலும்

யத் யாதொன்று

நாஸ்தி இல்லையோ

வர்தமாநே சுத்தி வர்த்தமானகாலத்தில்

தத் அந்தவஸ்து [திலும்

தா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மெற்கோ ளாய்ச்சொல்லுகிறார்.

சுவ்ருத்தாதீ நி கிருஷ்டிக்குமுன்னமே	வ்ருத்யுத்தரகாலங்களில் மத்தியில்மட்டும்
தோற்றுமையுடையதான (கள்	தோற்றுவது மாத்திரமே
ஜந்தாநி ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்	ஸர்வாணி அர்ஜுனவென்று
சுவ்ருத்தநித்யநாநி பிரளயத்திலும்தோ	கூறப்பட்ட கிருஷ்ணபகவான் (து
ற்றுமையை யுடையனவே	ரியோதநாதிகளை அர்ச்சுனனுக்குறித்
	து சொன்னார்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிர்மாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्वत्तेसच्चिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।
निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ரூ அதெத்வஜ்ஜிஹா நஹாசுந மஹ ஞ்ஜிவவுஹா ।
நிராகாரெஸவஹாதீ நாசநலஞ்சிநிஜாத்மநி ॥ ஏ०

ரூ அச மண்முதலானகாரணவஸ்து	நிராகாரெ ஆகாசரஹிதமாய்
தெ அந்த [போல்	நிஜாத்மநிதானையிருக்கிறஆத்துமரவில்
வஜ்ஜிஹா நஹாதீ சச்சிதானந்தங்கள்	வஹாதீ நாச சச்சிதானந்தாதிகளு
வவ்ருஹா சதாகாலமும்	டைய
சுநலஞ்சி அனுசரித்திருக்கின்றன	சுநலஞ்சி அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशोविस्मृतेयतत्रकिंभातितेवद ।
शून्यमेवेतिचेदस्तुनामतादृग्विभातिहि ॥
तादृक्कादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

சுவகாரெவிஜ்ஞதெயத சுகிம்ஹா திதெவத ।
ஸூந்யமேவெதிசெதஸ்துநாமதாத்ருவிபாதிஹி ॥எக
தாத்ருக்காதெவதத்தத்வமௌதாஸீந்யெநதத்ஸுவம் ।

சுவகாரெ ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடை	சுயி பிற்பாடு
வெளியில்	தத்ய அதில்
விஜ்ஞதெ மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்	தெ உனக்கு

கிமு னன்ன
ஹாகீ விளங்குகிறது
வஉ சொல (கிறது
ஊஎநுயா.ஸனவ சூன்யமேதென்று
ஊதிமெஉகூஎன்றுசொல்லவேயாயானால்
கூஹஹு.நாஇ அப்படியேஆகட்டும்
கூஉஎஜ்ஜ் அப்படி
விஹாகீ.ஹி விளங்குகிறதன்றோசித்து
கூஉஎஜ்ஜுகூஉ ஸனவ அப்படி யிருப்பதி
ஞேலில்லேய
கூகூ அதற்கு
ஊகூஹ சத்துத்தன்மையானது அறிய
த்தக்கது
ஒளஉஆஸீநெஎ.ஈ அதில்உதாசீனம் உ
ண்டாவதால்
கூகூ அதுவே
ஹஹஹ ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூல மில்லாதிருக்கிறது எப்ப டி ஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யுவ்ராதிகூல்யுஹீநம்யத்தந்நிஜாவஹுவ்ஸுகம் ॥ ஏஉ
ஆநுகூல்யெஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யெதுதுஃக்ஷதீஃ ।
த்வயாபாவேநிஜானந்தோநிஜதுஃக்ஷம்நதுக்வசித் ॥ ஏஎ

ஆநுகூல்யுவ்ராதிகூல்யுஹீநம் அ
னுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும்
காணுத
யஹ யாதொருநிவர்த்திக முண்டோ
கூகூ அதுவே
நிஜா.ஹஹ நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யெ) அனுகூலவிஷயம்லபி
த்தகாலத்தில்
ஹஷஉஈஸ்ஸ்யாஹ சந்தோஷமான வி
ருத்திஉண்டாகிறது
வ்ராதிகூல்யெ.கூ தனக்கு விரோ
தமான விஷயம் வருங்காலத்தில்
ஈஉஸ்ஸ்யாஈ துக்கமான விருத்தியுண்
டாகிறது (ல்
அயாஹாவெ இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநஇஃ நிஜானந்தமே காணப்ப
டுகிறதேத தவிர
நிஜஉஃஸ்வ நிஜமானதனக்குஸ்வபா
வமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
கூ.கூ,ஹ்ஹுஸ்ஸ ஒருபிடித்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेत्यताम् ॥

நிஜாநந்தெஸ்திரெ ஹஷ்டிஸொகயொவ்-ஃதயிக்ஷணாத் ।
உநவஸ்கூணிகுகெ நதயொஷ்டாநவஸ்தெஷ்டுதாழ் ॥ எச

நிஜாநந்தெ நிஜானந்தமானது
ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஹஷ்டிஸொகயொம் சந்தோதாஷனிசன
ங்களுக்கு
சூணாத் சக்ஷணந்தோறும்
வ்ருத்தியாய் மாறுதலானது வந்துகொ
ண்டேயிருக்கும்
உநவஸ் மனச
கூணிகுகெ சக்ஷணகாலமிருப்பதால்
தயொ அந்த சுகதுக்கங்கள்
நாநவஸ்தா மதினதர்மமென்றே
ஜ்ஞாதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मते ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாஸெவெவ்வமாநந்தஸ்ஸத்தாபாநெதுஸம்மதெ ।
வாய்வாதிதெஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம்விபாவ்யதாம் ॥ எந

ஆகாஸெ ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்தம் ஆனந்தமும்
ஸத்தாபாநெ சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதெ சம்மதங்கள்
வாய்வாதி தெஹபர்யந்தவஸ்துஷ்
வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்
ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்க
தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிரமத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥
असाधारणआकाशओषध्यन्नवपुष्यपि ।
एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥
अनेकधाविभिन्नेषुनामरूपेषुचैकधा ।
तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

மதிஷ்ணுளவாயுரூபவம்வதெ ஹ்ரு உபாஹவ்யகாமதெ ।
ஜலவ்யூவதாலதிஜெகாரி நயெதிதிணுஸ்ர ॥ எசு
சுஹாயாரணகாமஷெஷ்யுஜவவாஷ்யுவி ।
வனவாவிஹாவ்யாஉநஹாதத்துரூபவம்யொவிதிழ் ॥ எள
சுநிகுபாவிஹிஜெஷாநாஉரூபவெஷாவெகுயா ।
திஷ்ணுஷ்விஷ்விஹாநாஹாவிஷம்வாஹொநகவ்யுவிச ॥ எஅ

மதிஷ்ணுளு ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வதிஹ்ரு அக்கினிக்கு
ஹாஹவ்யகாமதெ தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலவ்யூ ஜலத்திற்கு
உவதா நிகழ்ச்சியும்
ஸ்திதெஸ் பூமிக்கு
கரிநயாஸ் கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று
ஐகி இப்படி
நிணயம் நிருணயமானது
சுஹாயாரணம் விசேஷதர்மமென்றறி
சுகாமஷெஷ்யுநவவாஷி,சுவி ஆகாசத்திலும ஓஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யயா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவ தற்கு எப்படி
உசித்ய யோக்கியமோ
தத்தூரூபம அந்த ஸ்வரூபத்தை
உபயாமன தினுலேசச்சிதானந்தமாக
வனயம இப்படி (வே
விஹாவ்யா பாவிக்கத்தக்கது
நாஉரூபவெஷாவ நாம ரூபங்களான வைகள்
சுநிகுபா,ஸ அனேகப் பிரகாரமாக
விஜிதெநஷாவ பேதங்களா யிருந்துள்ளவில்
வஹ்யிஷாதஹாஃ சச்சிதானந்தங்கள்
வனயா ஓரேவிதமாக
திஷ்ணு இருக்கின்றன
சுவ்யுஜிசு யாருக்குமிதில் விஷம்வாஹஃ,தி சம்வாதம்இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्वैनामरूपेपद्येजन्मनाशयुतेचते ।
बुद्धचाब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद् बुदादिवत् ॥

நிஹ்ருசெவநாஉரூபவெஜெஜந்துநாஸயவதெசதெ ।
வாஜ்யாவ்ருஹ்மணிவீக்ஷஸ்வஸமுத்ரெபுத் புதாதிவச ॥ எசு

நிஹ்ருசெ தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்துநாஸயவதெ உற்பத்தி நாசங்களோடுகூடியதாயும்

வெடிதிருக்கிறஅந்த இரண்டுகளா
நாமரூபங்களும் (ன
வைஜ்ர புத்தியினுலே
ஸமுத்திரத்தில்

வைஷ்ணவ குமிழி முதலானது
ப்ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்(போல்
வீக்ஷ்ய தோன்றுகிறதென்று பார்க்
கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாலும் நாமரூபங்கள் தோன்றுமல் போகவில்லை யெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णब्रह्मणिवीक्षते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதா நந்தரூபெஸ்மிந்பூர்ணப்ரஹ்மணிவீக்ஷதெ ।
ஸ்வயமேவாவஜா நந்தி நாமரூபெஸ்ஸனைஸ்ஸனைஃ ॥ அ०

ஸச்சிதா நந்தரூபெவெஸ்மிணெ சச்சி
தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி
கலீக்கடந்தபூர்ணமாயும்
ஸுஷ்டி இருக்கிறஇந்த
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது
வீக்ஷதெ பார்க்கப்பட்டி ருந்துள்ள
ளவில் (ள்
நாமரூபெவெ நாமரூபங்களானவைக
ளஸனைஸ்ஸனைஃ மெள்ள மெள்ள
ஸ்வயமேவ தானுகவே
ஸ்வஜா நந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு
போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவத்அவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்தத்வீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதெதத்தாவத்தாவத்உத்ஜெத்யஜெத் ॥அக

ஸுஜ்ஞாநாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு
வ்யாஸ உண்டாகிறதோ
தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
தத்வீக்ஷணம் பிர்மத்திலுடையபார்வை
யுண்டாகிறது
யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

தீக்ஷ அந்தபிர்மம்
வீக்ஷ்யதெ பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
உத்ஜெ நாமரூபங்களான இரண்டுகை
யும்
த்யஜெத்.தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் எவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायां दृढीयतायामपुनः ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

தஉஹ்ரஹெஉவிஹ்ராயாஉஷ்ஷிதாயாஉயஉவ்ஹாஸு ।
ஜீவஞ்ஞெவஹவெந்தூகோவவ்ரஷ்ஷ்யயாதயா ॥ அஉ

தஉஹ்ரஹெஉ அந்தப்பிர்மாப்பியாசத்
விஹ்ராயாஉபிர்மஞானமானது(தினுலே
ஷ்ஷிதாயாஉ நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டி
ருந்துள்ளளவில்
கூயஉ இந்த
வ்ஹோஸு புருஷனனவன்
ஜீவந்நுவ ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்
போதே
ஊகூஸ் சம்சார பந்தத்திலிருந்துவிடுப
ட்டு முக்தனாக
ஹெஉ பவிப்பன் அதின்பிறகு
வஉஃ தேகமானது
யயா எப்படி வேண்டுமோ
தயா அப்படி
கூஹ்ஸு இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவித்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தஜ்ஜிஞ்தநம்தத்கதநமந்யோந்யந்தத்ப்ரபோதநம் ।
ஏததேகபரத்வஞ்சப்ரஹ்மாப்யாஸம்விதுர்புதாஃ ॥ அங

தஜ்ஜிஞ்தநம் இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்
தித்திறதும்
தத்கதநம் அதையேவாயால் சொல்லு
கிறதும்
அந்யோந்யம் ஒருவருக்கொருவர்
தத்ப்ரபோதநம் அதையே போதி
த்துக்கொண்டிருக்கிறதும்
ஏததேகபரத்வஞ்ச இதுவேமுக்கிய
மானவேலையாயிருப்பதே [று
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் பிர்மாப்பியாசமென்
றுபெரியோர்
விதுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அநுதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்
கிற ஞானப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।
सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वंधैवनिवर्तते ॥

வாஸநாநேககாலீநாதீர்கவ்காலம்நிரந்தரம் ।
ஸாதரஞ்சாப்யஸ்யமாநேஸர்வம்தைவநிவர்ததே ॥ அச

வாஸநா துவைதவாசனையானது
அநேககாலீநா அனேககாலமாய் வ
ந்திருந்தாலும்
தீர்கவ்காலம் வெகுகாலம்வறையிலும்
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஸாதரம் ஆதரவோடே

கூஹ்வஸ்ரோதே பிர்மாப்பியாசம் பண்
ணைப்படும் பகூஷத்தில்
ஸவ-ஷ்யா.னவ சர்வவிதத்திலும்

நிவதர்தே நிச்சயமாகத் துவைதவா
சனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றுயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை யெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।
ஸ்ரு·க்திவத்ப்ரஹ்மசக்திரனெகான்நந்ரு தான்ஸ்ருஜேத் ॥ அசற

ஸ்ரு·க்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்திக
டாதிகளானபொய்களையுண்டுபண்
ணுவதுபோல

ப்ரஹ்மசக்தி பிர்மத்திலிருக்கிற மா

யாசக்தியானது (ற
கூதெகான் அனேகவிதங்களாயிருக்கி
கூந்ரு தான் தேவமனுஷ்யபதிர்யக்காதி
களான பொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றுயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அதுஉனக்கேற்காத பகூஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येषास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வாஜீவகதாநித்ராஸ்வப்நச்சாத்ரநிதர்ஸநம் ।
நித்ராசக்திர்யதாஜீவெதுர்க்ஹடஸ்வப்நகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷாஸ்திதாமாயாஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ அகூ

யத்வா அல்லாவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியா லுண்டு
பண்ணப்படுகிற
ஸ்வப்ந அனேகவிதரூபமான ஸ்வ
ப்பனமும் (தமாக
கூத இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்ஸநம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராசக்தியானது
ஜீவெ ஜீவனிடத்தில்

யத்வா எப்படி
துர்க்ஹடஸ்வப்நகாரிணீ கூடாததான
ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மண் அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயாசக்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரகாரிணீ இந்த ஜெகத்
தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும்
சம்ஹரிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद् गतिंपश्येत्स्वमूर्ध्नश्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

வ்வெவிய ஃதிம்வெரூ ஸ்வஸ்வஃதிஜ்ஞுஹெ ஃநம்யதா ।
ஊஹதிதெ ஃவத்தூஸவங்குஜ தவுதூரிகம்வுஃநஃ ॥ அள
ஈஃம்யஃகதிஃஹெதிவ்வவஸ்தாதத்ரதுர்லுஹா ।
யதாயதேக்ஷ்யதெயத்தத்தத்தாதா ॥அஅ

வ்வெ ஸ்வப்பனத்தில் தான்
வியஃதிம் ஆகாசத்தில்போவதை
யதா.வெரூ ஜளப்படிபார்க்குறமோ
வ்வஃதஃஹெ ஃநம் அவ்விதமேதன்த
லிவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும்
ஊஹதிதெ ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம்
வத்தூஸவம்ப அனேகவருஷங்களையு
ஜ்ஜதவுதூரிகம் செத்துப்போன
பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும்
வுஃரம்பட்டணத்தையும்பார்க்கிறன்
ஈஃம் அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது
யுக்தம் நியாயமாய்க்காணக்கூடியதெ

ன்றும்
ஈஃம் இது காண்கிறது
நந. ஈகி நியாயமில்லையென்னும்
வுவஸ்தா விவஸ்தையானது
தத்ர அதில்
தூர்லுஹா துர்லபம்
யதா. யதா எப்படிஎப்படி
யதா யதா யெதெது
ரம்க்ஷ்யதெ காணப்படுகிறதோ
தத்தா. தத்தா அப்படிஅப்படி
தத்தத்த அது அது
யுக்தம் நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

ஈதிஸோமஹிமாதிஷ்டோநித்ராசக்தேர்யதா ।
மாயாசக்தேரசிந்த்யோயம்மஹிமேதிகிமத்புதம் ॥ அக
சயானேபுருஷேநித்ராஸ்வப்னம்பஹுவிதம்ஸ்ருஜேத் ।
ப்ரஹ்மண்யேவம்நிர்விகாரேவிகாரான்கல்பயத்யஸௌ ॥

ரயாநெவாரா ஷெநிஹூராவ்வஹாவவெஹாவியாவ்யஜெகூ ।
வ்ரஹ்மணைவாநிவிகாரைவிகாராநயுயதுவ்வள ॥ கூ

நிஹூராஸ்ஷெக்தி ஜீவனிடத்திலிருக்கிறநி
த்திரா சக்திக்கே
ரஸ்ஜ்யஸ்ம இப்பேர்ப்பட்ட
ஹஹிதா மகிமையான
யயா எப்படி
ஹ்ரஷ்டி காணப்பட்டதோ
தயா அப்படி
மாயாஸ்க்தி பிரம்மத்திலிருக்கிறமாயா
சக்திக்கு
கூயிஜ்ஞ சிந்திக்கக்கூடாத
சுயம் திந்த (தில்
ஹஹிதாஜனி மகிமைஇருக்கிறதென்ப
கிம் என்ன

கூஹ்யம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
ரயாமெ படுத்திருக்கிற
வாராஷெ புருஷனிடத்தில்
நிஹூரா நித்திரையானது
வஹாவியம் பலவிதமான
ஹ்லஹ்ரா சொப்பனத்தை
ஹ்ரஜெக உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
வஸவ இப்படி
நிவிக்காரெ நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிரம்மத்தினிடத்தில்
கூவள இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந விகாரங்களை
கூவ்யதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीप्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

வாநியாஹ்நிஜலொவ்யுல்லொகவ்ராணிசிலாதிகாஃ ।
விகாராஃவ்ராணியீஷ்வந்தர்சாயாவ்ரதிவிம்விதா ॥ கூக (கள்

வாநீயாஹ்நிஜலொவ்யுண்ணொகவ்ரா
ணிசிலாதிகாஃ ஆகாசம்வாயுவு அ
க்னி ஜலம் மண் ஔஷதிலோகங்கள்
அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முத
லானவை

விகாராஃ மாயாகற்பிதமான விகாரங்
வ்ராணியீஷ்வந்தர் பிராணிகளுடையபு
த்திக்குள்ளே (து
சாயா அறிவினுடையசாயையான
வ்ரதிவிம்விதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிரமமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥
ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीर्भवेत् ॥

வெதநாவெததெநவ்வெஷுஷுஹஜிஹாநநதுக்ஷணழி !
வஹாநாவ்யஹ்ருஹிஹ்யெதெநாசரஷுவெவ்யக்வ்யக்கீ ॥ கூஉ
வ்ரஹ்ருணையெதெநாசரஷுவெவடெவிதுஜிவஹ்ருஹிதெ ।
உவெக்ஷ்யெநாசரஷுவெவெவஹஜிஹாநநதுலீலுவெஷு ॥ கூங

வெதநாவெததெஷுஷு சேதனமாயும்
அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
தெஷுஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
வஹஜிஹாநநதுக்ஷணம சச்சிதானந்தல
க்ஷணமான
வ்ரஹ்ருஹ பிர்மமானது
வஸாம்ய சமானந்தானே
நாசரஷுவெ நாமரூபங்களான வைக
ளன்றே
வ்யக்வ்யக்கீ வேறு வேறுக (னை
ஹிஹ்யெதெ பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
வ்ரஹ்ருணி பிர்மத்தில்

வஹிதெ இந்த
நாசரஷுவெ நாமரூபங்களானவை
வமிடெ வஸ்திரத்தில்
விதுசஉவ சித்திரம்போல
ஹ்ருஹிதெ கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாசரஷுவெ நாமரூபங்கள்
வெ இரண்டையும்
உவெக்ஷ்யெ உபேக்ஷித்து
வஹஜிஹாநநதுஷு சச்சிதானந்தமே நா
னென்கிறஞானமானது
ஹவெக பயிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண் டிருக்கும்போது சுற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यस्याद्यथातथा ॥

ஜலஷ்டெஷுயொசுஷுவெவ்வஸவ்யஷுஹெஹெஷ்யஷுவ்யஷுவெக்ஷ்யெதீ ।
தீரஷ்டஸ்தவஷுஹெஹெவ்வெதாத்தயஷுஸவ்யாசுஷுயாதயா ॥ கூச

வ்வஸவ்ய தன்னுடைய
ஹெஹெ தேகமானது
ஜலஷ்டெ ஜலத்திர்க்குள்ளே
கூயொசுஷுவெ தலைகிழாய்
ஷ்யஷுஷு.சுவி தோன்றிக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
கம அந்த பாழான நிழலை [து
உவெக்ஷ்யெ பொய்யென்று உபேக்ஷித்

தீரஷ்டெ தீரத்திலிருக்கிற
வ்வெ தன்னுடைய
ஹெஹெ.ஸவ தேஹத்திலேயே
தாத்தய-ம ஆஸ்தையானது
யயா.ஸ்யாக யெப்படியிருக்கிறதோ
தயா அப்படி தேஹாதி ஜகத்து
தோன்றினாலும் சாக்ஷியே நானெ
ன்று நிச்சியம்பண்ணி முத்தனுகக்
கடவாய்

அ-கை. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்தமான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।
सर्वरूपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥
क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।
गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोवहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமனோராஜ்யெவர்தமானெஸதைவதத் ।
ஸர்வரூபெக்ஷ்யதெயத்³வதுபெக்ஷானாமரூபயோः ॥ கூநி
க்ஷணெக்ஷணெமனோராஜ்யம்ப⁴வத்யேவான்யதா²ன்யதா² ।
க³தம்க³தம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோவஹ்நிர்யதா² ॥ கூசு

ஸஹஸ்ரஶः தன்னிடத்தில் அனேக விதமான
மனோராஜ்ய மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்தமான உண்டாய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
தத் அது
யதா எப்படி
ஸர்வரூபः எல்லாராலும்
உபேக்ஷ்யதெ அவஜ்ஞைபண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோः அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது
க்ஷணெ. க்ஷணெ க்ஷணங்தோரும் க்ஷணங்தோரும்
மனோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா.அந்யதா வேறு வேறுக
ப⁴வதி உண்டாகிக்கொண்டே யிருக்கிறது
க³தம்.க³தம் போனதுபோனதே அது
புநः திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
வஹ்நிः வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹாரः விவகாரமும்
யதா அப்படிபோலவென்றறி

அ-கை. மனோராஜ்யம்போல ப்ராஹ்யவிவகாரம் காணுமற்போகவில்லையே யெனில்.

नबाल्यंयौननेलब्धंयौवनंस्थाविरेतथा ।
मृतःपितापुनर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥
मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।
अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वाधियन्त्यजेत् ॥

நவாஜ்யளவதெஜுஜ்யளவதெஷ்டாவிரெதயா ।
ஏதத்ஸ்விதாவானநபுரஷ்டாந்யாதெவதாஜிதம் ॥ கூள
உதொராஜ்யாஜிஸெஷஃகேக்ஷணஜ்வஷ்டிநிஜுளகிகெ ।
கூதொவஷ்டாஸாவஸாதெவிதத்ததுகூயியாதுஜெகூ॥ கூஅ ॥

யளவதெ யெளவனுவஸ்தையில்
வொஜ்ய வாஜிபம்
நஜுஜ்ய வேண்டுமென்றும் லபிக்
கயா அப்படியே (காது
ஷ்டாவிரெ விருத்தாப்பியத்தில் முன்
போல
யளவநீர யெளவனமானதுபிரார்த்தி
த்தாலும் லபிக்காது
ரீதஃ இறந்த
விதா வானஃ நாஷ்டி தகப்பன்புத்தி
ரனுலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்
க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்
முதம ஜிநம போனநாள் ஒருக்காலும்
நயாதிவனவ மறுபடிவரமாட்டாதே

கூணஜ்வஷ்டிநி கூணத்தில் அழிந்து
போவதாயிருக்கிற
ளகிகெ உலகவாழ்வில்
ஜிதொராஜ்யாகூ மனு ராஜ்யத்தைக்
காட்டிலும்
கூஃ என்ன
விஜெஷஃ விசேஷமிருக்கிறது
கூத்ஃ ஆகையினாலே
கூஷ்டிநு இந்த ஜகத்தானது
ஹாஸாதெ.கூவி தோன்றிக்கொண்
டிருந்தாலும்
கதத்தூகூயியம அந்தஜகத்தில்சத்தி
யமென்கிற புத்தியைமட்டும்
தூஜெகூ தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலாபமெனில்.

उपेक्षितेलौकिकेधीर्निर्विघ्नाब्रह्मचिन्तने ।

உவெக்ஷிதெதுளகிகெயீநிவுவிஜ்ஞாவ்ரஹ்மிஞுதெந॥ கூஅற ॥

ளகிகெ இந்தஉலகசம்பந்தமானபுத்
உவெக்ஷீதெ உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி
யீஃ அந்த புத்தியானது (தானுல்

வ்ரஹ்மிஞுதெ அகண்டாகாரபிரம்மசி
ந்தநையில்
நிவிக்ஷ்டா தடையன்றியிலிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थायनिर्वहत्येवलौकिकम् ॥

நடவத்க்ருதிமாஸ்தாயநிவுஹதெவளகிகம்॥ கூக ॥

நடவஜ நாடகமாடுகிறவன்போலே
க்ருதிம ஞானி அகந்தையானபரபரப்
பூஹ்ய அடைந்து (பை

ளகிகம ஒரு விதலோக விவகாரத்தி
லும் தடையில்லாமலே
நிவுஹதி வஹ நிர்வாஹம் பண்ணி
க்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरेघःस्थिराप्रौढशिलायथा ।

नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

வுவஹத்யபி நீரெயஷ்திரா வுளசிலாயயா ।

நாமரூபான்யதாத்வேபிகூடஸ்தம்ப்ரஹ்மநான்யதா॥ கo o ॥

நீரெ நதியில் ஜலமானது
வுவஹதி. கூடி பெருகிக் கொண்டி
ருந்தாலும்
கூயம் கீழேயிருக்கிற
வுளசிலா பெரியபாராங்கல்லு
யயா.ஷ்ரா எப்படிஸ்திரமா யிருக்கி
றதோ அப்படி.
நாமரூபொ நான்யாகூடி தேகாதி
ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள்
அடிக்கடிவேறுவேறுனவிவகாரப்ப
ட்டபோதிலும்
கூடஸ்தா நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிரம்மம்
நான்யா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை
விட்டு
ந வேறுபடிகிறதில்லை

தாம். ஆகையால் ஞானி பிரம்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிவகாரமும் மில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிரம்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निश्चिद्रदर्पणेभातिवस्तुगर्भंवृहद्वियत् ।

सच्चिद्घनेतथानानाजगद्भूमिर्वियत् ॥

நிச்சித்ரதர்பணேபாதிவஸ்துகர்ப்பம்வ்ருஹத்வியத் ।

ஸச்சித்கனேததாநானாஜகத்பூமிர்வியத் ॥ கo க ॥

நிச்சித்ரெ இடைவெளியில்லாத
தர்பணெ கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்துக்களை
ள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
வ்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குறதோ
தாயா அப்படி
ஸச்சித்கனெ சச்சிதானந்தத்தில்
நானாஜகத்பூமி நானாவிதமானஜகத்
கூடத்தையுடையதான
இயம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிற
தென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அதிசயமான பிரம்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

अदृष्टादर्पणनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।

अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकृतः ॥

கூஷ்ஷ்ரஷவபூணாம்மெநவதஜஞஷ்ஷுக்ஷணாதயா ।

கூக்கூவாஹஜ்ஹிஹாநதாநாஶரூபிவஶதிர்கூதி॥ கo२ ॥

ஷவபூணாம் முதலில் கண்ணாடியை	ஹஜ்ஹிஹாநதாம் சச்சிதானந்தத்தை
கூஷ்ஷ்ரா பாராமல்	கூக்கூவா பெண்ணிப்பாராமல்
தஜஞஷ்ஷுக்ஷணாம்நவ அதற்குள்	நாரூபிவஶதிர் நாமரூபஜ்ஞானம்
ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோற்றமானதுயெப்படிக்காணப்படாதோ தயா அப்படி	கூர்கர் எப்படி யுண்டாகும் ஆகையால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே நாமரூபம்தோற்றுகின்றனவென்றறி.

அகை. ஐயா, நாமரூபமல்லவா முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிரம்மம் எப்படி அனுபவத்திற்குவருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेयतावता ।

बुद्धिर्नियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

வாயஶவஹஜ்ஹிஹாநதெலாவஶாதெயதாவதா ।

வஷ்ஷிம்நியஶுதெநவொஜ்ஞயாரூயெஹாஶரூவியொ॥ கo३

வாயஶவ முதலில்	நியஶு ஒடிக்கி
ஹஜ்ஹிஹாநதெ சச்சிதானந்தமானது	ஹாவஶாதெ மேலே தோன்றுகிற
கூயா பிற்பாடு	நாரூபிவியொ நாமரூபங்களில்
தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே	நவஷ்ஷிம் புத்தியை
வஷ்ஷி புத்தியை	ம்செலுத்தக்கூடாது.

அகை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जदद्वैतमच्चिदानन्दलक्षणम् ।

अद्वैतानन्दएतास्मिन्विश्राम्यन्तुजनास्थिरम् ॥

வனவஞ்சுநிஜ்ஜுமஜ்ஞவஜ்ஹிஹாநதாஜுக்ஷணம் ।

கூவெதாநதாஜ்ஞவதஜ்ஹிஞுவிஶ்ரூரஶுஞ்ஜுநாஜ்ஹிரம்॥ கo४

வனவ ஆ இப்படி அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்துள்ளளவில்	ஹஜ்ஹிஹாநதாஜுக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமாயிருக்கிற
நிஜ்ஜுமஜ்ஞ நிர் ஜகத்தாயும்	

ஸ்ரஹ்ம பிர்மமானது அவனுக்கு சதா காணகமேவ விளங்கிக் கொண்டேயி ருக்கும்
வனகஹ்ரில இந்த கூடுவெதாநந்த அத்துவைதா னந்த

த்தில்
ஜநாஃ உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்க
ஹ்ரஸ் ஸ்திரமாக (ளும்
விரூபாக்ஷ சிரமபரிகாரம் பண்ணி க்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ஸ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ ஸ்ரந்தே த்ரீயொத்யாயஸ்ஸமீரிதஃ।
கூடுவெதாநந்தவவஸ்யாஜ்ஜகந்மித்யாக்வசிந்தயா॥ கஂடு

ஸ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ பிர்மானந்தமென் கிற பெயரையுடையதான
ஸ்ரந்தே கிரந்தத்தில்
த்ரீதியஃ மூன்றுவது
அத்யாயஃ அத்தியாயமானது
ஸமீரிதஃ சொல்லப்பட்டது

ஜகந்மித்யாக்வசிந்தயா ஜகத்துப் பொய் யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
கூடுவெதாநந்தஃ வவ அத்துவைதான ந்தமே
வஸ்யாத் நிச்சியமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானே அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

(கச)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியா னந்தம்; துக்காபாவமென்றும், சர்வகாமாவாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்பியமென்றும்நான்காய்ப்பிரசாசிக்கின்றது. இகலோக த்தில் மனுஷி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பர லோக சுவர்க்காதிபோகத்திலு முண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைகதே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுஷ்யானந்தமுதல்ஹிரண்ணியகற் பானந்த மீருயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிரமானந்த சமுத்திரத்தில் துரையாயிருப்பதென் றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்தீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசை யில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதா யிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போன தே மூன்றுவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானுய்க்கண்ட பி ற்பாடி அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனு யிருப்பதே அடைய வேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம் நானேதன்னியன், நா னேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோத னை என்னல் சங்காரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானுகவே கிருப்தியாயிருக்கி றேனென்று அறிந்தவனேமஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனே இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசானே புகழு வேனே அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனே வென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீரமணைபராயநமஃ.

ஸ்ரீராமலிங்கவ்ரஹ்மானந்தகுரவெநமஃ.

வ்ரஹ்மானந்தெ விஜ்ஞானந்தஃ.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்பே கிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

योगेनात्मविवेकेनेदृतमिथ्यात्वचिन्तया ।

ब्रह्मानन्दंप्रपद्यतोथविद्यानन्दोनिरूप्यते ॥

யொமெநாதுவிவெகெநவெதுதியாகூவிஜயா ।

ப்ரஹ்மாநந்தம்ப்ரபத்யதோத²வித்³யாநந்தோநிரூப்யதே ॥ க

யொமெந முதலில் சொன்ன சமாதி
யோகத்தாலும்
ஆதுவிவெகெந முக்கியாத்துமாவே
தானென்ற விவேகத்தாலும்
வெதுதியாகூவிஜயா சச்சிதானந்த
மேதான் தன்னிடத்தில் தோன்று
கிற துவைதம் பொய்யென்ற நிந்
தையாலும்
ப்ரஹ்மாநந்தம்பிரமானந்தத்தைசாதகா
த்காரமாக
பரபூகம் கண்டவனுக்கு
கூட பிற்பாடு உண்டாகிற
வித்தியாநந்தமானது
நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।

दुःखाभावादिरूपेणप्रोक्तएषचतुर्विधः ॥

வியாநந்தவதீத்யாநந்தொயீவ்ருத்திரூபகஃ ।

து:²வாபாவாதிரூபேணப்ரோக்தஏஷசதுர்விதி⁴: ॥ உ

விஷயானந்தமானது
விஷயாநந்தவத் விஷயானந்தம்போல
யீவ்ருத்திரூபகஃ புத்திவிருத்திரூப
மாயிருக்கிறது
து:²வாபாவாதிரூபேண துக்காபா
வம் முதலான ரூபத்தினால
சதுர்விதி⁴: நாலுவிதமென்று
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்கு விதத்திற்க்கும் நாமமெதெனில்.

दुःखाभावश्चकामादिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।

प्राप्तप्राप्योहमित्येवंचातुर्विध्यमृदाहृतम् ॥

து:²வாபாவஸ்சகாமாதி³:க்ருதக்ருத்யோஹமித்யஸௌ ।

ப்ராப்தப்ராப்யோஹமித்யேவஞ்சாதுர்வித்⁴யமுதா³ஹ்ருதம் ॥ ங

து:²வாபாவஞ்ச துக்கநாசமென்றும்
காமாதி³: சர்வகாமாவாப்தியென்றும்
க்ருதக்ருத்ய: நான்
செய்ய வேண்டியதை ஞானியான
தான் செய்தேனென்ற கிருத கிரு
த்தியமென்றும்

கூஹம்ஊகி வ்ரூவ்ரூவ்ரூவ்ஹி நான் அடையமேண்டியதெல்லாம் அடைந்திதனென்கிற சந்தோஷமென்றும்

ஊவம் வாக்யவிருயூ இன்னின்குவி தமாக
உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவாத்திக்கக் கூடிய துக்கமெ த்தணிவிதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकंचेत्येवंदुःखद्वैधेरितम् ।

வொஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்செத்யேவம்தூஉவைதவிரிதம்॥ கூ

வைஹிகம் இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

சூஉஷ்மிகம் பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

ஈ ஏவம் என்றிப்படி
தூவைத துக்கமானது
ஹியா இரண்டுவிதங்களாக
வரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकंवचः ॥

आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹவ்ருஹதாரண்யகம்வசஃ॥ சூ

தாத்மானஞ்செத்விஜானீயாதயமஸ்மீதிபூருஷஃ ।

கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயசரீரமனுசம்வரேத்॥ ரு

மைஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு
நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை
வ்ருஷஃ புருஷனானவன்
தாத்மா அத்துமாவை
அயம் இவரே
அஸ்மி நானென்று (ல்
விஜானீயாத் யெந்த போகத்தையிச்சிக்கப்போகிறான்

கஸ்ய யாருடைய
காமாய காமத்தின் பொருட்டு
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
சம்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி
வ்ருஹதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற
வசஃ வாக்கியம்
தத் சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோதுக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிராயச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்குஎப்படிபோகுமெனில்.

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधईरितः ।
चित्तादात्म्यात्तिभिर्देहजीवस्सन्भोक्तृतांव्रजेत् ॥
परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्येनामरूपयोः ।
गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभयम् ॥
भोग्यमिच्छन्भोक्तुरर्थेशरीरमनुसंज्वरेत् ।

ஜீவாத்மாவபரமாத்மாசெத்யாத்மாத்விவிதஈரிதஃ ।
சித்தாதாத்ம்யாத்திபிர்தேஹஜீவஸ்ஸன்போக்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥
பராத்மாஸச்சிதானந்தஸ்தாதாத்ம்யேனாமரூபயோஃ ।
கத்வாபோக்யத்வமாபன்னஸ்தத்விவேகேதுநோபயம் ॥
போக்யமிச்சன்போக்துரர்தேசரீரமனுஸம்ஜ்வரேத் ।

ஜீவாத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும் (றும்
பரமாத்மா பரமாத்துமாவென்றும்
இவியிரண்டுவிதங்களாக
மஹரிஷிகள் சொல்லப்படுகிறார்
சித் ஆறிவாயிருக்கிறஆத்துமா
தேஹிஜீவன் மூன்று தேகங்க
ளோடே
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியாசத்தால்
ஜீவன் ஜீவனாக ஆகி
போக்தாவாயிருத்தலை
வ்ரஜேத் அடைகிறார் (ற
ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்களில் அபிமானங்கொண்டு

பராத்மா பரமாத்துமாவானவர்
நாமரூபயோர் நாமரூபங்களுடைய
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்துமியாத்தியாசத்
தால் அடைந்து (தை
போக்தாத்வம் விஷயாயிருத்தலை
ஆபன்னஸ் அடைந்தார்
தத்விவேகே தத் அவைகளுடையவி
வேகம்செய்யும்பக்ஷத்தில் (மில்லை
நோபயம் ஜீவனும் விஷயமுமிரண்டு
போக்த்ருன் சுகிக்கிறவன்நிமித்
தத்தில் (க்கொண்டு
போக்யமுமானது விஷயத்தையிச்சித்து
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
சஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவான்

அ-கை. சரீரத்திரயங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

ज्वराःस्त्रियुशरीरेषुस्थितानात्मनोज्वराः ॥
व्याधयोधातुवैषम्येस्थूलदेहेस्थिताज्वराः ॥
कामक्रोधादयस्सूक्ष्मेद्वयोर्बीजंन्तुकारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரிஷுசரீரேஷுஸ்திதாநாத்மனோஜ்வராஃ ॥ அ

வ்யயொயா தூலைவெஷிஷெ வ்யூஹிஜுடெஹெஷ்டி தாஜ்ஜாராஃ |
கூரஜிக்ரியாரூயவஸ்டுகெஷ்டயொஸ்ஸூ ஜுஜ்ஜூகாரணை॥ கூ

தீஷ்டூ பஸ்ரீரஷ்டூ ஸூண்டூசரீரங்க
ளிலும்
ஜாராஃ ஜ்வரங்கள்
ஸ்டிதாஃ இருக்கின்றன (ல்
சூக்ஷ்மசரீரத்தில்
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்களும்
ந இல்லையென்பதெப்படியென்றால்
ஸ்தூலதெஹெஷு ஸ்தூலசரீரத்தில்
யாதூலைவெஷிகே வாதபித்தகிலேஷ்
மங்களாகியதாதுக்களின் வித்தியா
சகாலத்தில்
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்கள் முதலாகிய
வ்யாயயாஃ வியாதிகள்
ஜுயிதாஃ இருக்கின்றன
லிங்கே சூக்குமசரீரத்தில்
காரிக்ரியாயாஃ கர்மக்குரோதமுத
லான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன
காரணை.தூ காரணசரீரத்திலேயோ
வென்றால்
அயொஃ இரண்டு சரீரங்களுக்கும்
பீஜம் விதையான ஜ்வரமிருக்கிறது

அ-தை. இப்போ ஞானிக்கு போகத்காவும் போக்கியமுமில்லை யென்ப தெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मानिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्याऽस्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेपुज्वरःकुतः ॥

கவெத்தாநந்தமார்கெஷுணபரா த்மநிவிவெசிதெ |
கவபரூஷ்வாஸ்தவம்லொகிஷ்யகிந்நாமெச்செத்பரா த்மவிகூ ॥ கஏ
கூ தூநந்தொக்தரீத்யாஸ்மிந்முக்யாத்மந்யவதாரிதெ |
லொகூகொநவாஸ்திகொவ்யத்ரஸரீரெஷுஜ்வராஃகூதஃ॥ கக

கவித்வெகா நந்தமார்கெஷுண அத்துவை
தானந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிற காம
ரூபோசாதனைபண்ணிக்கிற மார்க்கத்
தினால்
பரா த்மநி பரமாத்துமா
விவெசிதெ பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
லொகூ விஷயத்தை
வாஸ்துவம் வாஸ்தவமாக
கவபரூஷ்வாஸ்தவம்லொகிஷ்யகிந்நாமெச்செத்பரா த்மவிகூ பரமார்த்தஞானியானவ
கிற நாஸ்தி யென்கிற போகத்தை (ன்
ஜ்ஞாநஜ்ஞெயஜ்ஞாதாரீதி ஆத்துமானந்
தத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறகௌ
ணமித்தியாகர்த்தரத்துமாக்களை பி
ரித்திரவிபரால்

கூஸ்ரு இந்த
உவ்வூதாநீ முக்கியாத்துபாவானவர்
கூவயாரிலெக நானென்றுநிச்சயம்
பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஹொத்தூர.ந.ஸனவ.கூவு புஜிக்கிறவனே
இல்லை

கூத்ர இந்த
ஸரீரெ.து சரீரத்தில்
ஜ்ஞாநி தாபமானது
கூநிகூவி யெதற்காக
கூத்தூ பண்ணப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्तादुःखमामुष्मिकम्भवेत् ।
प्रथमाद्यायऐवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

வுணுவாவஉயெயிஜாஉவேஉஉஷ்டிகுலுவெசு ।
வுஸுஉஉயாயஸவொகுலிஜாதெநந.தவெஷ்டி ॥ கஉ

வுணுவாவஉயெ சகலருக்கும் ம
ரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையு
ம் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்
து வந்தோம் இதற்கு நானிப்போது
யென்ன செய்வேனென்றிப்படி பு
ண்யபாபங்களிரண்டினும் வருகிற
ஷிஜா சிந்தையானது [க்கிற
கூஉவுஷ்டிகுஉ பரலோகசம்பந்தமாயிரு
உவ்வெ துக்கமாக

ஹவிஸ பவிக்கும் (யத்தில்
வுஸுஉஉயெ முதலாவது அத்தியா
ஷிஜா பரலோகசிந்தையானது
ஸநஉஸவ இந்த ஞானியைமட்டுந்
தானே
ந.தவெஸ தபிக்கப்பண்ணமாட்டா
தென்று
உகி இப்படி.
உத்தம சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படி யில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படி வராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।
वेदनादूध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யயாவஷ்கரவணெஸ்மிஹவாஉஸ்லெஷணஞயா ।
வெதநாதூர்த்வமாகாமிகஉகர்மணோஉஸ்லெஷணம்வாயெ॥ கஙு

கூஸ்மிந்.வஷ்கரவணெ இந்தத்தா
மரையிலையில்
கூவாம ஜலத்தினுடைய
கூஸ்லெஷண ஈரம் ஒட்டாமை

யயா எப்படியோ
தயா அப்படி
வெதநாத.உளத்வ்ம் ஞானம் வந்தபி
ற்பாடு

வேண்டிய ஞானியினிடத்தில் (டையஞ்ஞாரிகூஜிகூஜிணி ஆகாமிய கர்மத்தினு | கூஜ்ஞாஷணா சம்பந்தமில்லாமையானது அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக்கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிற்சேஷமாய் போய்விடவேண்டுமென்பதற்கு பிரமாணங்காட்டுகிறேனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेर्जुन ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिननिबध्यते ॥

இஷீகாதூணதூலஸ்யவஹ்நிதாஹக்ஷணாத்யதா ।
தயாவஞ்சிதகர்மாஸ்யதக்தம்பவதிவேதனாத் ॥
யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுன ।
ஜ்ஞானாக்நிஸ்சர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா ॥
யஸ்யநாஹம்க்ருதோபாவோபுத்திர்யஸ்யநலிப்யதே ।
ஹத்வாபிஸஇமான்லோகான்நஹந்திநநிபத்யதே ॥ கக

இஷீகாதூணதூலஸ்ய நாணல்புல்லின் உடைய பஞ்சானது
தூணாக க்ஷணகாலத்தில்
வஹ்நிதாஹாத் தீயாலெரிக்கப்படுவது
யதா எப்படியோ
தயா அப்படி

ஸஞ்சிதகர்மா இந்த ஞானியினுடைய
வாஞ்சிதகர்மானது சஞ்சிதகர்மமானது
நிவ்ருத்தாக ஞானத்தினால்
தக்தம் தகிக்கப்பட்டதாக
பவதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய சுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

ஸமித்தஃ ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற
தூஃ அக்கினியானது
ஏனாம்ஸி கட்டைகளை
யதா எப்படி
தாதா அப்படி

கூறுகிறது
ஸுஜ்ஞானத்தை அர்ச்சுனனே
தயா அப்படி
ஜ்ஞானாக்நிஃ பிரமஞானமாகிற அக்கினியும்

ஸஹஜுகஜீர்ணி சகலமான சஞ்சித க
ர்மங்களையும்
ஹரணயாக சம்பலாக
கூவாஜித பண்ணுகிறது
யஷ்ட எவனுக்கு
கூஷைகூடிக் ஹாவம் நீ தேகத்தில் நா
னென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அ
கம்பாவமானது இல்லையோ
யவ்ட யாதொரு ஞானியினுடைய
வைஜிக புத்தியானது
நவிவ்ருதிக விஷயத்தில் சத்தியமே
ன்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவி
ல்லையோ
ஹம் அந்தபுருஷன்
ஜராஜுஜொகாரு இந்தசகலமானலோ
கங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிக
ளையும்
ஹகூகாகவி மீதமில்லாமல்சங்காரம்
பண்ணினாலும் (லவுமில்லை
ந.ஹஜி அவன் ஒருவரையும் கொல்
ந.நிவைஜ்யதே அந்த பாபங்களால்
அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்ம மெப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்
டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம்
எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகி உபநிஷத்திலும்
சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्त्येयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तंनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्नश्यति ॥

ஶாதாவித்ரோர் வதஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருஶம் ।
நமுக்தம் நாஶயேத்பாபம்முகாந்திர்நஶ்யதி ॥ கள

ஶாதாவித்ரோ தாய் தகப்பனுடைய
வதவேதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் தங்கத்தை திருடுகிறதினால்
வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்ய சிசுக்களுடையவதை
யினால் வருகிற பாபமென்ன
அந்யாந் இன்னுமிதற்குச் சமான
மான
சுபாபவம் வேறேபாபங்களும்
தீக்ஷம் நாஶயேத இந்தஞானியினு
டையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முகாந்தி இவன் முகத்திலிருக்கிற
காந்தியானது
நஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. தூக்கிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோ
ஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाधिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

தூஃகாபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாதிரீரிதா ।
ஸர்வான் காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யமிருதோபவதித்யத: ॥ கஅ

ஹவாஹவஸ தக்கநிவர்த்திசொல்லப்பட்டதுபோல
ஸவ இந்த பிரமஞானிக்கே
வஸ்துகாமாப்தியும் சர்வ காமங்களுடையபிராப்தியும்
ஸாஸ்திர சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஸஸள இந்த ஞானியானவன்
வஸ்துகாமாப்ஸ சகலமான காமங்களையும்
ஸாப்ய அடைந்து
ஸஹ அழியாத ஸ்வரூபனுகை
ஸஹவஸ ஆகிறான்
இதி இப்படியென்று
ஸகலஹி சுருதிசொல்லியிருப்பதால் அன்றே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्वानैस्तथेतरैः ।
शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்ப்ராப்தஃஸ்த்ரீபிர்வாநைஸ்தத²ேதரைஃ ।
ஸரீரம்நஸ்மரேத்ப்ராணஃகர்மணாஜீவயேத³முமு ॥ ககூ

ஜக்ஷந் ஷட்ரசத்தோடே அன்னம்புஜித்தாலும்
க்ரீடந் குழந்தைகளோடேவிளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்த்ரீபிஃ ஸ்திரீகளோடே
ரதிம் சம்போகத்தை
ப்ராப்தஃ அடைந்து கொண்டிருந்தபோதிலும்
யாநைஃ ஆனபல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே
கூடியிருந்தாலும் இன்னும்
தத²ா அப்படி
இதரைஃ இதரங்களோடேஞானிகூடியிருந்தாலும்
ஸரீரம் தேகத்தை நானென்று
ந ஸ்மரேத் எண்ணுன்
ப்ராணஃ பிராணவாயுவானது
கர்மணா கர்மத்தினாலே
ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரீயசுருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।
वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வான்காமான்ஸஹாப்நோதிநான்யவஜ்ஜந்மகர்மபி⁴ஃ ।
வர்ததேஸ்ரோத்ரியேபோ⁴கா³யுக³பத்க்ரமவர்ஜிதஃ ॥ ஏ0

ஸர்வான் ஞானியானவன் சகலமான
காமான் காமங்களையும்
ஸஹ ஒருமித்து
ஆப்நோதி அடைகிறான்

சுநுவசு அஞ்ஞானியைப்போல
ஜஜசுஉஷிஂ சன்மார்க்கங்களாலே
நு. அடைகிறதில்லே
மிருஷாதிரியெ வேதசாஸ்திரசம்பன்ன
ஞன ஞானியினிடத்தில்
மொமாஃ போகங்களான வை
யாமவசு ஓரே காலத்தில்
சுரவஜிஷகி கிரமமன்றியில்
வகழுஙெ இருக்கின்றன

அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற மேல்வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

युवारूपीचविद्यावान्नीरोगोदृढचित्तवान् ।
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वीवित्तणांप्रपालयन् ॥
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मविच्चतमश्नुते ॥

யுவாரூபீசவித்யாவான்நீரோமொதிருடசித்தவான் ।
ஸைன்யோபெதஸ்ஸர்வபிருத்வீவித்தணாம்ப்ரபாலயன் ॥
ஸர்வைர்மானுஷ்யகைர்போகைஸ்ஸம்பன்னஸ்த்ருப்தபூமிபஃ ।
யமானந்தமவாப்நோதிப்ரஹ்மவிச்சதமச்நுதெ ॥ ௨௨

யுவாரூபீ யௌவ்வனத்தோடே கூடினவனும் மன்மதன் போலே ரூபவானும்
விதுவாநு சகலவித்தையுங்கற்றவனு
நீரொமஃ வியாதியில்லாதவனும்
திருடசித்தவாநு திடமானசித்தத்தையுடையவனும்
ஸைன்யோபெதஃ சதுரங்கசைன்யங்களோடே கூடினவனும் மிருக்கிற ராஜா
வித்தவணாம் பணத்தால் பூரிக்கப்பட்டதான
ஸர்வபிருத்வீம் சகலமான பூமியையும்
பரிபாலயன் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு
மானுஷ்யகைஃ மனுஷ்யாளாலே அடையத்தக்கனவான
போகைஃ சகலமான போகங்களோடே
ஸம்பன்னஃ கூடினவனுகிய
த்ருப்தபூமிபஃ திருப்பதியடைந்திருக்கிற ராஜன்
யம். ஆனந்தம் யாதொரு ஆனந்தத்தை
அவாப்நோதி அடைகிறானே
ப்ரஹ்மவிச. ச ப்ரம ஞானியும்
தம் அந்த
அச்நுதெ ஆனந்தத்தையடைகிறான்.

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்குச் சமானமானவனென்று சொன்னது சகனுக்கும் சகனுக்கும் மூதலெழுத்து(சகர)இருப்பதைப்பற்றியும்"ன்"

"ஸ்" பேதமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

மர்த்யபோகேஷ்டயோர்னாஸ்திகாமஸ்தூஸிரதஸ்ஸமா ।
போகான்நிஷ்காமதைகஸ்யபரஸ்யாபிவிவேகத: ॥
ஶ்ரோத்ரியத்வாத்தேதஶாஸ்த்ரைர்போகதோஷானவேக்ஷ்யதே ।

உத்4ருஹொமெஷயொநூஹவிகாஶஸ்து4ரிதஸ்ஸமா ।
ஹொமாநிஷ்டாஶமைதகஸ்யவாஸயாவிவிவேகதஃ ॥
ஸ்ரோத்ரியக்வாசெஶாஸைஸ்தே ஹொமதொஷாநவெக்ஷ்யதெ ॥

உயொர் ஞானிராஜாருவர்களுக்கும்
உத்4ருஹொமெ மனுஷ்ய போகத்தில்
கூஶர்.நஃகஸ்ய ஆசை யில்லை
கூகர் ஆசையிருந்தால்
துல்ய இருவருக்கும் திருப்தி
வஶ சமானம் (கு
ஹகவ) அதில்லாதவனை இராஜனுக்
ஹொமாக போக சுகத்தால்
நிஷ்டாகர நிராசையுண்டா யிருக்கிற
வாஸ்து.கஸ்ய அன்னியனை ஞானி

க்கும்
விவேகதஃ விவேகத்தினாலே நிராசை
யான திருப்தி வந்திருக்கிறதுஅது
எதினாலெனில்
ஸ்ரோத்ரியக்வாக ஞானி வேத சாஸ்
த்திரசம்பன்னனானதால் (ஸினாலே
வெஶாஸைஸ்தே வேத சாஸ்த்திரங்க
ஹொமதொஷாந போகத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
சுவெக்ஷ்யதெ பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

ராஜாவ்ருஹத்3ரதோதோஷாந்நாகாபிரு3தாஹரந் ॥
தேஹதோஷாம்ஶ்சித்ததோஷான்போக்யதோஷானனேகஶ: ।
ஶுனானான்தேஷாயஸனோகாமஸ்தத்3வித்3விவேகினஃ ॥

ராஜாவ்ருஹத்3ரதொஷாந்நாகாபிரு3தாஹரந் ।
தெஹதொஷாந்சித்ததொஷாந்போக்யதொஷானநெகஶஃ ।
ஶுநாநாந்தேஷாயஸனோகாமஸ்தத்3வித்3விவேகிநஃ ॥ உரு

வ்யாஹ்ருதஃ மைத்திராயணி சாகை
யில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்.தொஷாந் அந்த விஷயதோஷ

ங்களை
ஸாயாஜி கதைகளினுமே
உதாஹரந் சொன்னர் எப்படிச்சொ
ன்னதெனில்

தெஹதொஷாநுதேதத்திலுள்ளதோ
ஷங்களையும்
மித்துதொஷாநு சித்தத்திலுள்ளகாமா
தி தோஷங்களையும்
ஹாமுதொஷாநு விஷயத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
கமிநகமம் அனேகப்பிரகாரமாய் கா
ண்பித்து அவைகளில்
மமநாவிஜெ நாய்நக்கினதா யிருக்கி
வாயில்ல பாயசத்திலிப்படி (ற
கூறி) மோ ஆசையில்லையோ
கதஜ அதுபோல
விவிஜிநரி ஞானிக்கு ஆசையில்லை
யென்று சொன்னர்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு என்ன விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेसमेप्यत्रराज्ञस्साधनमञ्चये ।
दुःखमासीद्विनाशादितिभीरनुवर्तते ॥
नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोन्यतः ।

நிஷாமத்வெஸமேப்யத்ரராஜ்ஞஸ்ஸாதநமஞ்சயே ।
துஃகமாஸீத்விநாஶாதிதிபீரநுவர்ததே ॥
நோபயம்ஶ்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகோந்யதஃ ॥ ௨௬

கூத இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்துக்
களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷ்காமெ நிராசையாயிருத்தல்
மமநாவி இருவருக்கும் சமான
மாயிருந்தாலும்
ராஜ்ஞ ராஜாவுக்கு
ஸாதநமஞ்சயெ சைன்னியாதிகளை
சேகரிப்பதில்
துஃகமானது
மூலீஜ சதா இருக்கிறது
ஸாவிநாஶாத் பின்னேல் அவை
கள் நசித்துப்போமென்று
பீ பயமும்
கூநுவர்ததே அனுசரித்திருக்கிறது
மோரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவென்றால்
உபய நா அந்தசைன்னியத்தை சே
கரிக்கிற துக்கமும் பின்னல் கெட்
டுப்போமென்ற பயமும் இரண்டு
துக்கமுமில்லை
கதஃ ஆகையால்
தத்ர தஜ்ஞ அந்தஞானியினானந்தம்
கூநுதஃ சக்ரவர்த்தியின் ஆனந்தத்
தைக்காட்டிலும்
கயிகஃ அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினானந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறர்.

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்தஆஶாஸ்தீராஜ்ஞோநாஸ்தீவிவேகிநஃ ॥ ௨௭

ஸுவஷ்டாநிஷ்டி தன்னைஅந்தத்திற்கு மேலான கந்தர்வானந்தத்தில்
ராஜ்ஞி ராஜரவுக்கு
கூஸா ஆசை

கஷ்டி இருக்கிறது
விவெகிநீ விவேகித்து
நகஷ்டி அதில் ஆசையில்லை

அ-கை. இப்போ கந்தர்வானந்தம் இரண்டுவிதமென்று காண்பிக்கிறார்.

तस्मिन्कल्पेमनुष्यस्यपुण्यपाकविशेषतः ।
गन्धर्वत्वंसमापन्नोमर्त्यगन्धर्वउच्यते ॥
पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात्कल्पादावेवचेद्भवेत् ।
गन्धर्वत्वंतादृशोत्रदेवगन्धर्वउच्यते ॥

ஸுஷ்டிநஷ்டெ உநுஷ்யுஷ்ணுவாகவிஸெஷதஃ ।
ஸுஸுவபுக்ஷவஷாவஹொஉதுபுஸுவபுஉவ்யுதெ ॥
வஷ்டிவபுகஷ்டெகுஜாதாபுண்ணுயாதஷ்டாஉரவெவவெவுஷ்டெசஃ ।
ஸுயவபுக்ஷுவம்தாஉஜஸொசுஷெவஸுயவபுஉவ்யுதெ ॥ உகூ

ஸுஷ்டிநு இந்த
கூவை கற்பத்தில்
உநுஷ்யுஷ்ணுவு மனிதனுயிருந்து
வெணுவாகவிஸெஷதஃ புண்ணிய பரிபாகவிசேஷத்தால்
ஸுயவபுக்ஷு கந்தர்வபதத்தை
வஷாவநுஃ அடைந்திருக்கிறவன்
உதுபுஸுவபுஃ மனிதகந்தர்வனென்
உவ்யுதெ சொல்லப்படுகிறான் (று
வஷ்டிவபுகஷ்டெ பூர்வகல்பத்தில்

குஜாதாகூ பண்ணப்பட்ட
வெணுயாகூ புண்ணியத்தால்
கவாஉளவ கற்பாதியில்தானே
ஸுயவபுக்ஷு கந்தர்வபதத்தை
ஹிவகூவெஷு அடைந்தானேயானால்
தாஉஜஸுஃ அப்பேர்ப்பட்டவன்
கூதுர இவடத்தில்
தெவஸுயவபுஃ தேவகந்தர்வனென்று
உவ்யுதெ சொல்லப்படுகிறான்

அ-கை. பிதுர்க்களைக் காண்பிக்கிறார்.

आग्निष्वात्तादयोलोकेपितरश्चिरवासिनः ।
कव्यभुजोमूर्तिमन्तोदेवाश्चैवाजरामराः ॥ उकூ

லொகெ பிதுர்லோகத்தில்
சிரவாஸிநஃ வெகுகாலம் வசிக்கிற வர்களான
கூஷ்வாதாஉயஃ அக்கினிஷ்வாத்தாதிகள்
விதாஸுஃ பிதுர்தேவதைகள்

அ-கஅ. தேவானந்தத்தின் பேதங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञातविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट् प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

கல்பாதாவெவதெவத்வங்கதாஆஜானதெவதாஃ ।
சுவஸ்மிந்கல்பெஸ்வமதாதிகர்மக்ருத்வாமஹத்பதம் ॥ சுஂ
சுவாவாப்யாஜானதெவைர்யாஃபூஜ்யாஸ்தாஃகர்மதெவதாஃ ।
யமாக்நிமுக்யாதெவாஸ்யுர்ஜ்ஞாதாவிந்த்ரபிருஹஸ்பதீ ॥
ப்ரஜாபதிர்விராட் ப்ரோக்தோப்ரஹ்மாஸூத்ராத்மனாமகஃ ।
ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தாஉத்தரோத்தரகாமினஃ ॥ கூஉ

கல்பாதௌ.ஏவ இந்தக்கற்பத்திற்காகி யிலேதானே

தெவத்வம் தேவத்வத்தை

மதாஃ அடைந்தவர்கள்

ஆஜானதெவதாஃ ஆஜானதேவர்கள்

அஸ்மிந்.கல்பெ இந்தகற்பத்தில் மனிதனுயிருந்து

கல்பாதௌ அஸ்வமேதம் முதலான

கர்ம.க்ருத்வா கர்மத்தைச்செய்து

மஹத்பதம் மகத்தானஉன்னதபதத்தை

ஸ்வாவ அடைந்து அந்த

ஆஜானதெவைஃ ஆஜான தேவர்களிலே

யாஃ எவர்கள்

பூஜ்யாஃ பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ

தாஃ அவர்கள்

கர்மதேவதைகள்

யதாக்நிமுக்யாஃ.தெவாஃ எமன் அக்கினி முதலானவர்கள்முக்கியமான தேவர்களாய்

ஸ்யுஃ இருக்கிறார்கள்

ஜ்ஞாதவிந்த்ரபிருஹஸ்பதீ இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும்

ஜ்ஞாதௌ அதற்குமேல்ஒருவருக்கொருவர் அதிகர்களாக அறியப்படுகிறார்கள்

ப்ரஜாபதிஃ சுருதியில்பிரஜாபதியென்று சொன்னதை

விராட் இவ்விடத்தில் விராட்டென்

தெவாக்தஃ சொல்லப்பட்டது (று

ப்ரஹ்மா பிர்மாவென்றுசுருதியில்சொல்லப்பட்டவர்யெவரோ

ஸூத்ராத்மநாமகஃ அவர்சூத்திராத்துமாவென்றுசொல்லப்படுகிறார்

ஸுவ ஃஸுகஸ்ய ஸுகாஃ சக்ரவர்த்திமுதல் சூத்ரராத்துமாவரையிலுள்ளவர்கள்
உத்தரோத்தரகாஃ மேல்மேலிருக்கிறபதனிலும் நூறு நூறு பங்கு ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருப்பதால்மேல்மேலிருக்கிற ஆனந்தங்களை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் சூத்ரராத்துமானந்தம் வரையிலுள்ள இவ்வளவானந்தத்திற்கும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம அதிகமென்பதற்கும் அந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதற்கும் ஏதுவேதெனில்.

अवाङ्मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥
तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।
निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दास्सन्नितस्यते ॥

ஸுவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்ததஃபரஃ ॥ ஈக
தைஸ்தைஃகாம்யேஷுஸர்வேஷுஸுகேஷுஶ்ரோத்ரியோயதஃ।
நிஸ்ப்ருஹஸ்தேநஸர்வேஷாமாநந்தாஸ்ஸந்நிதஸ்யதே ॥ ஈச ॥

ஸுவாங்மநஸகோசரஃ வாக்குமனதுகளுக்கு யெட்டக்கூடாததான சூத்ரராத்துமாவறையிலுள்ள பதவியில்கான
அயம் இந்த (ப்படிகிற
ஸுதராநந்தஃ ஆத்துமானந்தமானது
தத்ஃ சக்ரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும்
பரஃ சர்வோத்கிருஷ்டமென்றறி
தைஸ்தைஃ அந்தந்தப்பதவிகளிலேயிருக்கிறவர்களாலே
காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளாயுமிருக்கிற
ஸர்வேஷு சகலசுகங்களிலும்
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ரோத்ரியஃ ஞானியானவன் அவைகளில்
நிஸ்ப்ருஹஃ தைத ஆசையற்றவனாயிருந்துகொண்டிருப்பதினாலே
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
ஸர்வேஷாம் சகலர்களுடைய
தைத அந்த
ஸுகாநி ஆனந்தங்கள்
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாவாப்தியை இன்ன மொருபிரகாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वकामानिरेषोक्तायद्वासाक्षीविदात्मना ।
स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸவகாமாநிரேஷோக்தாயத்வாஸாக்ஷீவிதாத்மநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபிபோகாநவேக்ஷதே ॥ நடு

ஸர்வாத்மபாவ ஏந்த சர்வகா மாவாப்தியானது
உக்ர சொல்லப்பட்டது
ய அப்படியன்றியில்போனால்
வாசஸ்பி சாகூியாயிருக்கிறதான்
ஜிஜ்ஞாஸ்ய அறிவுவடிவமானதால்

ஸ்வேநைவ தன்னுடைய தேகத்தி ல் சாகூியாயிருப்பதுபோல
ஸர்வேஷாமபி சகலதேகங் களிலும் தான் சாகூியானதால்
ஸ்மாநகர்மவிஷயத்வாத் போகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறன்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஜ்ஞானிக்கு மிருக்கிறதே யெனில்.

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतूष्णिरबोधतः ।
योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஜ்ஞஸ்யாப்யேததஸ்த்யேவ நது தூஷ்ணீமபோதத: ।
யோவேதஸோச்நுதேஸர்வாந்காமாநித்யப்ரவீச்ச்ருதி: ॥ கூசு ॥

அஜ்ஞஸ்ய அஜ்ஞானிக்கும்
அபி இந்தசர்வகாமாவாப்தி
அஸ்த்யேவ இருக்கிறது உருதிதான் அ ப்படி யிருந்தாலும்
தூஷ்ணீம் சர்வபுத்தியிலும் சாகூி யாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூப த்தை அறியாததினாலே
அபோதத: தூ.ஸ்.தி. திருப்திபட்டும்இல்லை
யஸ் யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியாகி ற குகைகளுக்கு சாகூியாயிருக்கிற தன்னை
வேத அறிந்திருக்கிறானோ
ஸஸ் அவனே
ஸர்வாந்காமாந் சகலகாமங்களையும்
அச்நுதே அடைகிறனென்று
இதி ஸ்ருதி சுருதியானதுசொ ல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு ஆனந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனஸ்தை யில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाक्षत्नागायतिस्ववेदा ।
अहमन्नन्तथान्नादश्चेतिसामह्यधीयते ॥

யத்வாஸர்வாத்மதாம்ஸ்வஸ்யஸாக்ஷாந்நாகாயதிஸ்ववேதா ।
அஹமந்நந்தத்தாந்நாதஶ்சேதிஸாமஹ்யதீயதே ॥ கூள ॥

யதா அப்படியன்றியில் போனால்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய (தை
ஸர்வாத்மதாம் சர்வாத்துமஸ்வரூபத்
ஸாக்ஷாத் சதாகாலமும்
ஸாக்ஷாந்நாகாயதி சாம வேதத்தால் கா ணம்பண்ணுகிறன்
அஹமந்நந்நாதோ நானே அன்னமுமாயிரு க்கிறேன்

தயா அப்படியே
சுஜாஉஈஉ அன்னம்புஜிக்கிறவனுடைய மிருக்கிறேன் என்று

ஊகீ இப்படி
வஸாஉயுயெதெஹி சரமதான மோதப்படுகிறதன்றே.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।
ஊஃவோலாவஸ்ருகாஉவீஸுஹெஹ்யுவம்நிரூபிதெ ॥ ஈஎ

ஊஃவோஹாவஉ.ஊ துக்கநிவிர்த்தியென்ன
கூஉஉவீஉ சகலகாமாவாப்தியென்ன

வவம் இப்படி
உஹெ இந்த இரண்டும்
நிரூபிதெ ஹி நிரூபிக்கப்பட்டன வன்றே.

அ-கை. கிருதகித்ருதியத்தையும் பிராரப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥
उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्मारितम् ।
तत्रैवात्रानुसन्धेयाश्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥
கூதகூதூக்ஷஉஹ்யுவ்ரூவ்ரூவ்யுக்ஷீக்ஷ்யுதாம ॥ ஊஅ ॥
உஉயம்தூவ்தீஈவெஹிவஉஹ்யுஹவ்ரூலிஸீஸீதா ।
தவைவாத்ரூதாஉஸந்தெயாஸ்ருலோகாவுத்ஜிவிஸ்ரூஉயெ ॥ ஊஊ ॥

கூஸீ,ஹுகூதகூதூக்ஷா இதற்கு வேறுன செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும்
வ்ரூவ்ரூவ்யுக்ஷா அடையவேண்டியதை அடைவதையும்
உஉயம இரண்டையும்
கூஸ்ரூஹிஃ யெங்களாலேயே
தூவ்தீஈவெ திருப்திதீபிகையில்

வஸ்ருக ஸ்ரூலிதம ஹி நன்றுய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஸ்ரூக்ஷ்யுதாம அதைப்பார்க்கத்தக்கது
ஈத இந்த இடங்களிலும்
ஸ்ரூலாகாவைவ அந்தசுலோகங்களேயே
வ்ரூத்திவிஸ்ரூஉயெ புத்திதெளிவடையும் பொருட்டு [ணத்தக்கது.
ஸுஸ்ரூஹஸ்ருயாஃ அனுசந்தானம்பண்

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्धयेमुकैश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वंमधुनाकृतम् ॥
तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतित्यिनशः ॥

दुःखिनोज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तेकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजाननूकस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम्।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ब्रह्मज्ञानसहस्रतः ॥
विरळत्वंव्यवहृतेरिष्टश्चेद्ब्रह्मज्ञानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनससस्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधर्यंवाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमप्तसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमज्ञमावोद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदु खंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनाविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

வெஹிராஷ்கவ்ராதவிஜெஷ்கெஷ்வஹிஜயெ ।
வஹ்ஷ்கய்தய்வஷ்ராவ்யாஹ்ஷ்தத்வ்யுஷ்நாகய்தம் ॥ சஅ ॥
தஜெதத்தய்தக்ய்கய்கவ்ஷ்ரஜீபொழிவஷ்ராவ்ஷ்ரம் ।
கஷ்நவ்ஹய்யஜெவாயஜெவம்க்ஷ்வ்யுகிநிதய்ஷ்ஷ்ஷ் ॥ சக ॥
ஊஷ்விநாஜ்ஞாவ்ஷ்வஷ்ராஜ்ஞாகரஷ்வஷ்ராத்ரஷ்வெக்ஷ்யா ।
வஷ்ரஷ்ரநத்வஷ்ஜிணைஷ்ராஹ்வஷ்வஷ்வஷ்ராசிகிஜிஷ்ஷ்யா ॥ சஉ ॥

ஈநமதிஷ்டஜுகஉபாணிவரமொகயியாஷவஃ ।
ஷவஃபொகாதுகஃகேஷஹாஉநமதிஷ்டாயிகிகயஂ ॥ ௫௯ ॥
வுாவக்ஷிதாஂதெபரஹ்ருணிவெஉாநஜுாவயஜுவா ।
யெதூாயிகாரிணொஉதுநாயிகாமொஏதீயவதஃ ॥ ௬௦॥
நிஉாஷிக்ஷஹாநாஸளெவெநஷாநிகமொஏசி ।
ஊஷ்டாரமொதுயஜ்ஞிகிஜெஷஹ்யாஉகுகஜுநாஸ ॥ ௬௧ ॥
ஸஜுஞாவாஜுஞாஷிஉஷெஹுதநாஹுாமொஏிதவஹ்நிநா ।
நாஹுாமொஏிதவஂஷாராயஉபுாநெவஉஷஹாஸஜெ ॥ ௬௨ ॥
ஸுாணஜுவ்வஜுஞா தாதக்ஷா ஷெஜுாநஜுகஷ்டாஜுாணொஏுஷா ।
உஹுஞாரஂஷாஸயாவஜுா நஉெஹுஉஷாஸயாயஃ ॥ ௬௩॥
விவயஜுஷ்ணொ நிஷிஜுா ஷெஜ்ஞிஜுா நஉவிவயஜுயெ ।
ஷெஷாதுக்ஷுவிவயஜுாஷாநகாஉாவிஉஜாஏுஷா ॥ ௬௪ ॥
சுஷாஉ நஷ்டிஜுதூாஷிவுவஷாமொஏிநாவஏுஉஂ ।
விவயஜுாஷாஷிராஷுஜுவாஷநாதொவகஜுதெ ॥ ௬௫ ॥
சூாஜுஜுகஉபுணிக்ஷீணெவுவஷாமொநிஷசுதெ ।
கஉுாக்ஷியெஷவஷளெநெவஸாஷெஜுாநஷஷஷ்டாஃ॥ ௬௬॥
விராஷுவுஂவுவஷ்டுதெரிஷ்டஷெஜுதூாநஉஷஷ்டுதெ।
சுவாயிகாரஂவுவஷ்டுதிஂவஸுதுஜுாரயாஉுஷாஂகஷ்டாஃ ॥ ௬௭
விக்ஷெஷொநாஷ்டியயஷ்டாஷெநவஉாயிஜுதொஉ ।
விக்ஷெஷொவாஷஉாயிவபுாஉ நவஷ்டுாஜிகாரிணிஃ ॥ ௬௮
நிதூாநஷாஷவரஷுவஷுகொஷெதூாநஷாஷவஃவ்யஃக் ।
கூாதாகூாதுாஹாவணீயாஹாஜ்டிதெுவநிர்யயஃ ॥ ௬௯
வுவஷாமொஏுஷாகிகொவாஸாவ்ஷ்டீயொவாநுயாவிவா ।
உஉாகதபுாஸஷுவெவயுயஸாஸுவ்ஹ்வதபுதாஃ ॥ ௭௦
சுயவாகூாதகூாதெதூாவிஜொகாநஷ்டூஹகாஉுயா ।
ஸாவ்ஷ்டீயெணெவஉாஷெபுணவதெதுஹாகாஉஉக்ஷதிஃ ॥ ௭௧
ஷெவாஉபுஷ்டாநஸாளவஹிக்ஷுாஉளவதபுதாரவவஃ ।
தாஸாஜவதஷ்டவாகஜுதபுக்வாநாயஉஷ்டாஃ ॥ ௭௨

விஷ்ணோர்யத்பரமம்பதம் ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏள

தத்விப்ராஸோவிபன்யவோஜாக்ருவாஂஸஃஸமிந்ததே விஷ்ணோர்யத்பரமம்பதம் ॥ ஏஎ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏஅ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏக

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏஉ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏங

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏச

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏஜ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏஞ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏட

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏண

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏத

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏந

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏப

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏம

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏய

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏர

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏல

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏவ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏழ

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராததம் ॥ ஏள

தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதஂஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ திவீவசக்ஷுராதத

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்தே. விஷயானந்தம். பிரக காரண்ணிய உபாதிஷத்தில் பிர்மானந்தத்தி விலேதானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருகின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத் தில் பொருமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிரு த்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்ச த்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமன தின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுக மும், பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமெனஇங்ஙனம்கூறினர். இவ்வா றுகடவல்லி சுருதியும்ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த ஆத்துமா ஆகிறுரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்ப துபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறுரென்று வேதவியா சரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார்.சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதி யால் பலவாயாவதுபோல, ஒரு ஆத்துமாவிருத்தியுபாதியால் பலவாயாயிரு க்கின்றுரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மா த்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதா னந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சா ந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந் தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஹ.

ஸ்ரீமணிசாயநமஃ.

ஸ்ரீராமஜிமஹாராஜாநமஸ்தவைநமஃ.

ஸ்ரஹ்மாநந்தெ விஷயாநந்தஃ.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி கீழே சொன்னபிரகாரணார்த்தமும் மனதிலாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத் திணுடைய அமுசமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகீகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது நியாயமல்லவே யெனில்.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

கூயாத்ரவிஷயாநந்தொப்ரஹ்மாநந்தாம்ஸரூபபாக் ।
நிரூப்யதேத்வாரபூதஸ்தத்தம்ஸத்வம்ஸ்ருதிர்ஜகௌ ॥ க

கூய பிற்பாடு
கூத்ர இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தத்தின் அமுசரூபத்தையடை
ந்ததாயும் (ற
ஆபாஸ்திகம் அதற்குவழியாயுமிருக்கி
விஷயாநந்தம் விஷயானந்தமானது
நிரூபிதே நிரூபிக்கப் படுகிறது
ஸ்ருதிர் சுருதியானது
தத்ஸம்ஸ்கூம் அந்தப்பிரமத்தினுடைய
அமுசமென்று (றது.
ஜகௌ விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகி

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிரமானந்தத்தின் அமுசமென்று யெந்த சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்யபரமாநந்தோயோவண்டைகரஸாத்மகஃ ।
அந்யாநிபூதான்யேதஸ்யமாத்ராமேவோபபுஞ்ஜதே ॥ உ

ஏஷோ இந்த
அஸ்ய யாதொரு
பரமாநந்த மு
ண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய இந்தப் பிரமானந்தத்தின்
அகண்டைக
ரஸ வடிவமான
அந்த ஆத்துமாவினுடைய
மாதொரு
பரமானந்த முழுதும்
ஸர்வ ஸகலமான
பூதாநி பிராணிகளும்
உபஜீவந்தி புஜித்துஉபஜீவிக்கிறு
ர்களென்று பிரகதாரண்ய உபநி
ஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபா திபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

शान्तावाराःस्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रीवा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

वृत्तिष्वेतासुसर्वासुब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबतिशान्तासुसुखञ्चप्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपंबभूवासौतिरूपइतिश्रुतिः ।
उपमासूर्यकेत्यादसूत्रयामाससूत्रकृत् ॥

ஸாஞ்ஜொவொரா தயாஉஜாஉஹொவ்ருத்தய ஸ்ரீயா ।
வொரா ம்ருக்ஷாஞ்ஜிரளயுஷி தூத்ருயாஸ்ராஞ்ஜவ்ருத்தயஃ ॥
கூஷ்ணஹ்வெஹ்வொரா ழ்ரொலாவி தூர்உரவொரவ்ருத்தயஃ।
ஹஜொஹொலயஷி தூர்உர்ஃக்ஷயி தாஉஜவ்ருத்தயஃ ॥
வ்ருத்திஷ்வெதாஸ ஸ்வபூஹ்வ்ருஹ்ணஸ்சித்ஸ்வலாவதா ।
ப்ரதிவிம்வதிஸாஞ்ஜாஹ்வஸ்வ்வதுவ்ருதிவிம்வதி ॥
ரூபிவம்ரூபிவம்வலூபிவாவளவ்ருதிரூபிவஉதிஸ்ரூத்திஃ ।
உவமாஸூர்யகேத்யாதிஸூத்ரயாமாஸஸூத்ரகுத் ॥ சு

ஸாஞ்ஜாஃ சாந்தகுணமென்றும்
வொராஃ ரஜோகுணமென்றும்
தயா அப்படியே
தஜ்ஜாஃ தமோகுணமென்றும்
உஹ்வஃ மனதினுடைய
வ்ருத்தயஃ விருத்திகள்
தூர்யா மூன்றிலங்கள்
வொராஹ்ய விஷயத்தில் நிராசை
பென்ன
க்ஷாஞ்ஜிஃ தாபத்திரய துக்கத்தில் சா
ந்தியென்ன
ஔதார்ய சத்விஷயத்தில் உதாரகு
ணமென்ன
உர்உர்யாஃ இவை முதலானவை

ஸாஞ்ஜவ்ருத்தயஃ சாத்துவிகவிருத்திகள்
தூர்ஷ்ணா விஷயத்திலாசையென்ன
ஹ்ரீஹஃ புத்திராதிகளில்நேகமெ
ன்ன
ராக மொஹளஸ்திரீவிஷயத்தில் ராக
மென்னசத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
உர்யாஉர்யாஃ இவைமுதலான குணங்கள்
வொரவ்ருத்தயஃ ராஜசவிருத்திகள்
ஸம்ரோஹஃ விசேஷமயக்கமென்ன
ஹ்ரயம் பயமென்ன
உர்யாஉர்யாஃ இவைமுதலானவை
வொரவ்ருத்தயஃ தமோகுண விருத்தி
களாக
கயிதாஃ சொல்லப்படுகின்றன

அ-கை. இந்த விருத்திகளில் பிரமலக்ஷணமெப்படி காணப்படுமெனில்.

வஷாஹ்ய சகலங்களான
ஸதாவஸ்ரூத்திஷ்ரூ இந்த விருத்தி
களில்
ஸ்ருஹ்ணஃ பிரமத்தினுடைய
ஸ்ரீஹ்லாவகா அறிவான ஸ்வபாவமா
வ்ருதிவிம்பதி தோற்றுகிறது (னது

ஸாஹாஹ சாந்தவிருத்திகளி | ஹவோநஅறிவோடேசேர்ந்தசுகமும்
வ்ருத்திவிபவத்தி பிரதி பிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபவாரூபவ ரூபந்தோரும் ரூபந் தோரும்
வ்ருத்திரூபவ பிரதிபிம்பரூபமாக
ஸஹஸ்ரவஹதிவ இந்த ஆத்துமா ஆகி ரூரென்று
ஊதி இப்படி
ஸ்ருதிஸ் சுருதி சொல்லுகிறது

உபமா உபமானமானது
ஸூர்யஸ்ய சூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
ஆதயஸ் இவை முதலானவைகளை
ஹ்ருதவ்ருஷ வேதவியாசர்
ஹ்ருதயாரோஹ சூத்திரம்பண்ணினார்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாண மேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ।
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஏகஏவஹிபூதாத்மாபூதேபூதேவ்யவஸ்தித: ।
ஏகதாவஹுதாசைவதிருஸ்யதேஜலசந்த்ரவத் ॥ ஏ

ஹ்ருதா சர்வபூதவ்ருதவமான ஆத்துமா
ஏகஸ்ஏவ ஒருவர்தானே
ஹ்ருதி,ஹ்ருதி பிராணிதோரும் பிராணிதோரும்
வ்யவஸ்தித ஹி நன்றாய்ப்பிரதி பிம்பித்துக்கொண்டிருந்து

ஏகதா ஒருவராயும்
பஹுதா.உ அனேகராயும்
த்ருஸ்யதெ,ஏவ பார்க்கப் படுகிறார் அன்றே
ஜலசந்த்ரவத ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோரும் காணப்படுவது போலவறி.

அ-கை. பழுதற்றபிரம்மம் ஒரிடத்தில் சினமாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जलेप्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टःकलुषेजले ।
विस्पष्टोनिर्मलेतद्वद्बुद्धावब्रह्मापिवृत्तिषु ॥

ஜலெப்ரவிஷ்டஸ்சந்த்ரோயமஸ்பஷ்டஸ்கலுஷெஜலெ ।
விஸ்பஷ்டோநிர்மலெதத்வத்புத்தவ்ப்ரஹ்மாவ்ருத்திஷு ॥ அ

ஜலே.வ்யஷ்டிஃ ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற
சுபம்.சந்த்ரஃ இந்த சந்திரனவன்
கலுஷே.ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்
சுஷ்டஃ அப்பிரகாசமாயும்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்
விஷ்டஃ பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
கதே அதுபோல
ப்ரஹ்ம, சுத்தி பிரமமும்
வ்ருத்தீஷு விருத்திகளில்
த்வயா நிரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

அ-கை. அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

வொரமூடாசுமாலின்யாத்சுகாம்சஶ்சதிரோஹிதஃ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ரசிதம்ஶஃப்ரதிபிம்பநம் ॥

வொரமூடாசுமாலின்யாத் ரஜோ குணதமோ குணங்களில்
சுகாம்சஶ் ஆனந்தத்தின் அமுசம் மட்டும்
சதிரோஹிதஃ மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஈஷத் சிறிது
நைர்மல்யதஸ் நின்மலமாயிருப்பதால்
தத்ர அந்த விருத்தியில்
சிதம்ஶஃ சைதன்யாமுசமானது
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. ஜலம் அனேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரண மொன்றுயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக் கூடாதேயெனில்.

यद्यापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः ।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोह्यात्मतिरेवच ॥

யத்யாபி நிர்மலே நீரே வஹ்னேரௌஷ்ண்ய சங்க்ரமஃ ।
நப்ரகாசஸ்யதத்வத்ஸ்யாச்சின்மாத்ரோஹ்யாத்மதிரேவச ॥ ௬0

யத்யாபி அப்படி அன்றியில்போனால்
நிர்மலே நீரே நின்மலமானஜலத்தில்
வஹ்னேஃ அக்கினியின்
ஔஷ்ண்ய சங்க்ரமஃ உஷ்ணம் சம்பந்தமானதுமட்டுமிருக்கிறது
ப்ரகாசத்தினுடைய
தத் சம்பந்தமில்லை
கதே அதுபோலே
சித்மாத்ரோஹ்யாத்மதிரேவச விருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

काष्टेत्वौष्ण्यप्रकाशाद्यावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमाप्नुतः ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டேத்வௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்³யாவுத்³ப⁴வங்க³ச்ச²தோயதா² ।
ஶாந்தாஸுஸுக²சைதன்யேதத²ைவோத்³பூ⁴திமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபா⁴வமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தா²தூ⁴ப⁴யோஸ்ஸமா ।
அனுபூ⁴த்யனுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டேத்வௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்³யாவுத்³ப⁴வங்க³ச்ச²தோயதா² ।
ஶாந்தாஸுஸுக²சைதன்யேதத²ைவோத்³பூ⁴திமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபா⁴வமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தா²தூ⁴ப⁴யோஸ்ஸமா ।
அனுபூ⁴த்யனுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டேத்வௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்³யாவுத்³ப⁴வங்க³ச்ச²தோயதா² ।
ஶாந்தாஸுஸுக²சைதன்யேதத²ைவோத்³பூ⁴திமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபா⁴வமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தா²தூ⁴ப⁴யோஸ்ஸமா ।
அனுபூ⁴த்யனுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டேத்வௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்³யாவுத்³ப⁴வங்க³ச்ச²தோயதா² ।
ஶாந்தாஸுஸுக²சைதன்யேதத²ைவோத்³பூ⁴திமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபா⁴வமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தா²தூ⁴ப⁴யோஸ்ஸமா ।
அனுபூ⁴த்யனுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டே - தீ	கட்டையில்
ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶம்	உஷ்ணப்பிரகாசம்
உப⁴வ	இரண்டுகளும்
உத்³ப⁴வ	ஆவிர்பாவத்தை
யதா²	எப்படி
க³ச்ச²தி:	அடைகின்றனவோ
ததா²	அப்படி
ஶாந்தாஸு - தீ - சாந்தவிருத்திகளிலும்	
ஸுக²சைதன்யே	ஆனந்தமும் அ நிவும்
உத்³பூ⁴திம் - ஸவ	ஆவிர்பாவத்தையே
ஆப்நுத:	அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

வஸ்து - ஸ்வபா⁴வ	வஸ்த்துக்களின் இய
ஆஶ்ரித்ய	அடைந்து (ற்கையால்
உப⁴யோ: தீ	திருஷ்டாந்ததார்ஷ்டா ந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா²	விவஸ்தை
ஸமா	சமானமாகவே
அனுபூ⁴த்யனுஸாரேண	அனுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம்	நியமமானது
கல்ப்யதே	கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதி யேதெனில்.

நஶ்வராஸுகமூடா³ஸுஸுகா²னுப⁴வஇஷ்யதே ।
ஶாந்தாஸ்வபிகசித்கஶ்சித்ஸுகா²திஶயஇஷ்யதாம் ॥

நஶ்வராஸுக - நஜ்ஞாகுணங்களிலும்
மூடா³ஸுகா² - தமோகுணங்களிலும்
அனுப⁴வ - நான் சுகியென்ற அ னுபவமானது
ந - ஸ்ரேஷ்டமென்று பார்க்கப்படவில்லை
ஶாந்தாஸு - சாந்தவிருத்திகளிலும்
கஶ்சித் கஶ்சித் - ஒருக்கால் ஒருவிதமான
அபி - சுகவிசேஷமானது
ஸ்ரேஷ்ட - தான் பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொல்லப்பட்ட கோர மூடவிருத்திகளில் சுகமில்லையென்ப தை யனுபவமாய்க் காண்பிவித்திறர்.

गृहक्षेत्रादिविषयेयदाकामोभवेत्तदा ।
राजतस्यास्यकामस्यघोरत्वात्तत्रनोसुखं ॥

ஹ ஹக்ஷேத்ராதிவிஷயெயதாகாரொலவெத்தா ।
ராஜவஸ்யாஸ்யகாமஸ்யவொரத்வாத்தத்ரநொஸுஂ ॥ கச

ஹ ஹக்ஷேத்ராதிவிஷயெ வீடுநிலமு தலான விஷயங்களில்
யதா காலம் எப்போது ஆசை
ஹவெத உண்டாகிறதோ
ததா அப்போது
ராஜவஸ்ய ராஜோகுணமான
அஸ்ய காமஸ்ய இந்த ஆசைபான்து
வொரத்வாத் பயங்கரமானதால்
தத்ர அந்தராஜஸவிருத்தியில்
ஸுஂ சுகமானது
நொ கிடைப்பது

அ-கை. பின் என்ன காணப்படுகிறதெனில்.

सिध्येत्नवेत्यस्तिदुःखमसिद्धौतद्विवर्धते ।
प्रतिवन्धेभवेत्क्रोधोद्वेषोवात्रतिकूलतः ॥
अशक्यश्चेत्प्रतीकारोविषादस्स्यात्ससामसः ।
क्रोधादिषुमहद्दुःखंसुखशङ्कापिदूरतः ॥

ஸித்யேந்நவேத்யஸ்திதுஃகமஸித்தௌதத்விவர்தெ ।
ப்ரதிவந்தெபவேத்க்ரோதொத்வெஷொவாத்ரதிகூலதஃ ॥ கடு
அஸகயஸ்சேத ப்ரதீகாரொவிஷாதஸ்யாத்ஸதாமஸஃ ।
க்ரோதாதிஷ்வஹத்துஃகம்ஸுகஸங்காபிதூரதஃ ॥ கசு

ஸித்யேந்நவேத் நாம் இப்போது பெற்றதனி க்கிற காரியம் சித்திக்குமோ
நவா ஆகி சித்திக்கமாட்டாதோவென் று
துஃகம் ஸஹி இப்படி சஞ்சலரூபமா னதுக்கமிருக்கிறது
அஸித்தௌ அந்தக்காரியம்சித்திக்காத பக்ஷத்தில்
தத்விவர்தெ அந்த துக்கம் விருத்தி யாகிறது [டத்தில்
ப்ரதிவந்தெ அப்படிக்கெடுத்தவனி
வத்ரதிகூலதஃ விரோதம்செய்ததினு
க்ரோதஃ குரோதமாவது (லே
த்வெஷஃ வா அல்லது துவேஷமாவது
பவேத உண்டாகும் (யானது
ப்ரதீகாரஃ எதிர்க்குப்பிரதிசிகிச்சை

கூஊகூஷ்டெஇஷ செய்யமுடியாமல்போ
கும் பக்தத்தில்
விஷொஷ்ஷ அழுகையாக ஆகிறது
வஷ் அந்த அழுகையே
தாஇவஷ் தமோ குணமாகிறது (ளில்
கெஷ்யாஷ்டிஷ் குரோதாதிவிருத்திக

ஹஊஷ்ஷ்ஷ்

யதூ தூவாலவெத்தது வெஹவஷ்திவிம்வநாஸ ।
வ்ரத்திஷ்ஞஜுவாவ்வவ்யுகிவிஷ்டம்வ்ரதிவிம்வநழ ॥ ககூ

வனவ இவ்விதமாக
கூராஜள சாந்தவிருத்தியிலும்
கயா அப்படியே
ஔதாயெர் உதாரகுணத்திலும்
கூரயஜொஹந்வாரணாஸ ரஜோகு
ணமற்றதால் குரோதமும் ஆசைய
ற்றதால் லோபமும் இன்மையால்
யஸ.யஸ இந்த விருத்தியில் யாதொரு
யாதொரு
வஸவ.ஹவெஸ சுகமான துண்டாகி
றதோ

கஜ.கஜ அந்தந்த சுகமாக
வ்ரஹ்மனவ பிரம்மதானே
வ்ரகிவிம்வநாஸ பிரதி பிம்பிக்கிறப
டியால்
கூஜதிர்வாவஸ அந்தர்முகங்களாயி
ருக்கிற
வ்ரத்திஷ்ட விருத்திகளில்
கூவர் இந்த பிரம்தினுடைய
வ்ரகிவிம்வநம பிரதிபிம்பமானது
நிவிர்ஷ்டம் யாதொருதடையன்றியில்
விளங்கும்.

அ-கை. பிரம்தத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய யெந்த ஸ்வ பாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்.

सत्ताचितिस्सुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्वयम् ॥
सत्ताचितिर्द्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूदयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥
अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यान्तौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येध्यायेयोगचिन्ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

வஸ்தாவிதிஷ்வவ்வெதிஷ்வலாவாவ்ரஹ்மணஷ்ரயஃ ।
ஜ்ரஹ்மாதிஷ்வவஸெத்தவவ்ரஜ்யதெநெதரத்ரயம் ॥ உ०
வஸ்தாவிதிஷ்டயம்வ்யக்தம்தீவ்ரத்திர்வாவ்ரத்தஜ்ஞயொஃ ।
ஸாந்தவ்ரத்தவ்ரயம்வ்யக்தம்மிஸ்ரம்வ்ரஹ்மேஸ்மதீரிதம் ॥ உக
கூமிஸ்ரம்ஜ்ஞானயொகாப்யாந்தவாபூர்வமுதீரிதவாவ ।
கூத்யெத்யாயெயொகசிந்தாஜ்ஞானமத்யாயயொத்வயொஃ ॥ உஉ

வஸ்தாவிதிஃ சத்து சித்து
வஸவ்ரவ ஆனந்தமென்றும்
ஜீவ்ரஹ்மணஃ இப்படி பிரம்மத்திற்கு
த்ரயஃ மூன்று

வ்ரஹ்மாவஃ ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ஜ்ரஹ்மாதிஷ்ட மண்கல்முதலானவை
களில்
வஸ்தாவனவ சத்துமாத்திரம்

வ்யஜ்யதே காணப்படும்
ஜகாஸ வேறான
அயம் சித்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
வொரஜஸ்தமோகுணங்களான ரஜோகுணதமோகுணங்களான
ப்ரஜ்ஞெயாஃ புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தா.பிதிஃ சத்தும் அறிவும்
அய இந்த இரண்டும்
வ்யக்தா பிரகாசமாகக்காணப்படும்
ஸாத்ஜவ்ருத்தள சாந்தவிருத்தியில்
தயா சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
வ்யக்தா விளங்கும்
நிர்ஜ்ஞவ்ருத்தெ இதில்லிவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்சிரபிரமமென்று

ஜக்தா இப்படி
ஸ்ருஷ்டிகம் செல்லப்படுகிறது
ஜ்ஞாநியொமாஹுர்ா விசாரஞானசமாதி யோகங்களினாலே
சுத்ருஜ்ஜ ள ஜ விருத்தியினுடையசக்தியின்றியில்பிரமத்தைக்காண் பிக்கப்பட்ட அவைகள்
வேதவசம் முன்னமே
உபநிஷதள சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
சுவெஜ்ஜ முதலாவது
சுலுர்யெ அத்தியாயத்தில் [ரமும்
யொகஜிஜ்ஞா யோகத்தினுடைய விசார
அயொஃ மற்ற இரண்டு
சுலுர்யெயொஃ அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞாநநிச்சய ரூபமான ஞானமும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वैमायारूपत्रयान्वदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायावि ृभिता ।
शान्तादिवृद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

சஸத்தாஜாட்யதுஃகவெத்வைமாயாரூபத்ரயாக்வதம் ।
சஸத்தாநரஸ்ருங்காதௌஜாட்யங்காஷ்டசிலாதிஷு ॥ உங
வொரதீதியொர்துஃகமேவம்மாயாவிர்ப்ருதா ।
சாந்தாதிவ்ருத்திவ்ருத்யைக்யான்மிச்ரம்ப்ரஹ்மேதிகீர்திதம் ॥ உச

சஸத்தா ந மாயையினுடைய் அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யதுஃகவெ ஜடத்தன்மைதுக்கம்

வெ இரண்டுகளுடாக
ஜதம் இப்படி. (ன்றுவிதம்
மாயாரூபம்மூ

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

ஸாத்வ்ருஜ்ஜள மணிதகொம்பு முதலானவைகளில்

சஸத்தா அசத்துத்தன்மையான திருக்கிறது

கூஷ்ஷிஷாதீஷ்டை கட்டைகள்முதலா
னவைகளில்
ஜாயூ ஜடத்தன்மையும்
வொர்ஜிஜியோர் ரஜோகுணத மோ
குணங்களில்
ஊவோ துக்கத்தன்மையுமாக
வவா இப்படி
ஸாயாவிஜ்ஞானிகா மாயையான துவிஜ்ஞி
நிம்பித்திருக்கிறது

ஸாஜாதீவாவிவ்யுதிதெகுர்யாச சாந்தி
முதலான சற்குணங்களோயுடையபு
த்திவிருத்தியில் விசாரமின்மையா
ல் பிர்மத்தோடே பேதந்தெரியாம
ல் ஒன்றுப்போற்றுவதால்
திர்ய கலப்பான
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று
ஐதி இப்படி
ஸாஸிகா சொல்லப்படுகிறது

அகை. பிர்மத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதெனில்.

एवंस्थितेत्र्योत्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृभृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शीलादीनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्रचिन्तनम् ।
त्यक्त्वातु खंघोरमूढधियोस्सच्चिद्विचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांत्रिनप्येवंविनिन्तयेत् ।

வவாவஷ்டிதெதுர்யொவ்ரஹ்மயூர்தும்ஜிவ்ச்சதுஷாநவஸள ।
நூஸ்ரூஷாதீஷ்டவெக்ஷேதசிஷ்டம்யூர்யாயெத்யயாயம் ॥ உரு
ஸிஷாஷளநாகரூபீவெத்வெதுக்ஷ்வாவஸ்நாதூவிஜ்ஞகம் ।
தூக்ஷ்வாதூஷ்டிவம்வொர்ஷஜிஜயியொவ்ஹ்ஜிவிஜ்ஞகம் ॥ உசு
ஸாஜ்ஞாவஸ்வஷ்டிஷாநநாநுஷ்ஹ்ரீநவெவ்வாவிவிஜ்ஞயெக ॥ உசுற

வவா இப்படி இந்தமாயை
ஷ்ரீத்ரெதுயர் மூன்றுவிதமா யிருந்
துள்ளளவில்
சுவளாவாஸாநு இந்தமுழுசூஷ்வாகி
யபுருஷன்
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
யுர்தீவா தியானம்செய்ய
ஜிவ்ஹ்ம இச்சித்தவன்
நூஸ்ரூஷாதீ பணிதக்கொம்பு முத
லானதை
உவெக்ஷேத உபேக்ஷிக்கத்தக்கது

ஸி ஷ பிர்சமானஜடதிக்கங்களோ
யஷாயயஷ எப்படிப்பெப்படிதனக்கதி
காரயோக்யமோ
யூர்யெஷ அப்படியப்படி தியானம்
பண்ணவேண்டியது
ஸிஷாஷள அதெப்படி யென்றால் கல்
முதலானதில்
நாகரூபெவ நாமரூபங்கள்
வெ இரண்டையும்
தூக்ஷ்வா தள்ளி [ந்திக்கவேண்டும்
வநாதூவிஜ்ஞாந சத்தைமாத்திரம தி

வொ ஈ ஹி ஜ யொ ரஜோகுணதமோ குணங்களில்
ஹ ஈ ஷ்வம் இருக்கிற துக்கத்தை
தீ ஷ்ணா தள்ளி
ஸ ஹி ஜி வி ஜ ஹ ம சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸ ஹ ஜா ஸ சாந்தவிருத்திகளில்
ஸ ஹ ஜி ஷ ஹ ஸ சச்சிதானந்தங்களான
தீ ர்க்க.ஸ்வி மூன்றையும்
ஸ்வ ம இப்படி
வி ஜி ஜ்ஞ யெ ஸ சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्त्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवक्तुमेवात्रविषयानंदईरितः ॥

கி ஞ்ஷ ஜ்ஞொ த்ருஷ்டாவஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸ்ருஜாக்ரதீஸ்ரஃ ॥ உள
உத்ஸ்ருஜ்யவ்யவஹாரெவிசிஸ்ருஜ்யஹ்ருணிவிஜ்ஞம் ।
உத்க்ருஷ்டம்வக்தூஜெவாத்ரவிஷயாநந்தஈரிதஃ ॥ உஅ

கமீஷ்ட ஜ்ஞொ த்ருஷ்டஃ அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
ஜ்ஞாஃ இந்த
தீ ஸ்ரஃ மூன்றுவிதங்களான
விஜ்ஞாஃ சிந்தனைகள்
உத்ஸ்ருஜ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமமாக

வ்யவஹாரெ.ஸ்வி வியவகாரத்திலும்
தீ ர்ஸ்ருஜ்ஹ்ருணி மிசிரப்பிர்மத்தில்
விஜ்ஞம் சிந்தனஞ்சொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அவனுக்கும் மேன்மையை
வக்தூ.வவ சொல்லுவதற்கு
அத்ர இந்தப் பிர்மானந்தத்தில்
விஷயாநந்தஃ விஷயானந்தமானது
ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியான மிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेरशैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔ தா ஸீ ந்யெ துதீ வ்ருத்தெ ரஸை தி ல்யா துத்தமோ த்தமம் ।
சி ந்த நம்வா ஸ நா நந்தெ த்யா நமு க்தஞ்ச துர்வி தம் ॥ உக
நத்யா நஞ்ஞா நயோ காப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யை வகாவலு ॥ உக

தொஹவீநெ நு கூ உதாசீனனேவலே யிலோவென்றால்

யேநுசித்தீ புத்தி விருத்தியினுடைய

வெஸயிகயுக அபாவமிருப்பதால்அ ப்பேபாது ஆத்தும ஸ்வரூபத்தைப் பாவிப்பது

உத்தமோத்தீ உத்தமத்துக் கெல்லாம் உத்தமமாயிருக்கிற

விஜநம் சித்தனமாகிறது ஆகையால்

வாவநா மநே வாசனைனந்தபாகிற இந்த விஷயானந்தத்தில்

அதயிகயுப நாலுவிதமாயிருக்கிறஅ தமமத்திய உத்தம உத்தமோத்தம ரூபமான

ஜ்ரூபம் தியானம்

உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்ததியானத்தை கீழ்கிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொல்லக்கூடாதோவெனில்.

ஜ்ஞாநயெர்மாஹ்யம் ஞானத்தாலும் யோகத்தாலு முண்டாகிறது

ஜ்ரூபம் தியானமென்று

ந சொல்லக்கூடாது

வா அது

ஏவஹவித்ரூபவ பிரமஞ்ஞானந்தா னே அன்றே

அ-கை. பிரமஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திறகாக சொல்லவந்தீனில்.

ध्यानैनैकाग्र्यमापन्नेचित्तेविद्यास्थिरीभवेत् ॥

ஜ்ரூநெநைநெகாக்ரூயாவஹ்ஹீத்தெவித்ரூவித்ஸ்தீரீஹவெத் ॥ கூ

யத்ரூநெந இந்ததியானத்தினாலே

ஹீத்தெ சித்தமானது

வெகாக்ரூயம் ஏகாக்கிரத்தை

கூவஹெந அடைந்த தோயாலும் அந்

தசித்தத்திற்கு

வித்ரூ இந்தபிரமஞ்ஞான்மானது

ஸ்தீரீஹவெத் ஸ்திரமாய்பவிக்கும்

அ-கை. அதினால் யென்னகிடைக்கு மெனில்.

विद्यायांसच्चिदानन्दाअखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्यभान्तिनभेदेनभेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ताघोराशिलाद्याश्चभेदकोपाधयोमताः ।
योगाद्विवेकतोवैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்ரூயாயாம்ஸச்சிதாநந்தாக்ஷண்டைகரஸாத்மதாம் ।
ப்ராவ்யாந்திநபேதேநபேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ கக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸாக்ஷாவொராபரோக்ஷாஜ்ஞாஹ்ருல்லெஹகொவாயயொஹதாஃ।
யொமாஜிவிவேகஜதாவெஷாஜவாபீநாஹவாகூதிஃ ॥ கூ

விஜ்ஞாயாம் பிரம்ஞ்ஞானத்தில்
வாஜ்ஞாமநஸாஃ சச்சிதானந்தங்கள்
சக்ஷுர்ஜ்ஞ்ஞாகரவாத்ஹாம் அகண்டை
காரசவடிவத்தை
வ்யாவ்ருத்ய அடைந்த
ஸாக்ஷீ விளங்குகின்றன
ஹ்ருத்ஹ பேதமாக
ந விளங்கவில்லை
ஹ்ருத்கொவாயிவஜ்ஜாதாஸ பேதத்தை
ப்பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ருத்ரி
திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமை யா
லென்றறி

ஸாக்ஷாத் சத்துவகுணங்கள்
வொராக் ரஜோகுணங்கள்
ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக் ஸ்வரூபங்களான நிர்மாகு
ணங்கள்
ஹ்ருத்கொவாயயஃ பேதத்தைப் பண்
ணுகிற உபாதிகளாக
உதாஃ சொல்லப்படுகின்றன
யொமாஜ மஜ்ஞாலயமான சமாதியோ
கத்தாலும்
விவிவேகஜதாவா விவேகஜ்ஞானத்தாலும்
வாவாம் இந்த
உபாயீநாம் உபாதிகளுக்கு (து
கூவாகூதிஃ நிவர்த்தியானது உண்டாகிற

அ-கை. அதினுலென்ன அனுபவங் காணப்படுமெனில்.

निरुपाधिब्रह्मतत्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभ्रमानन्दोतउच्यते ॥

நிராவாயிவ்ரஹ்மதத்வெஹாவாஸமாநெஸ்வயம்ப்ரபே ।
கூவைதெதத்ரிவாடீநாஸ்திலாப்ரமாநந்தொதஉச்யதெ ॥ கூ

நிராவாயிவ்ரஹ்மதத்வெ முன்னே
சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உ
பாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும்
ஸ்வயம்ப்ரபே ஸ்வயம்பிரகாசமாயிரு
க்கிற
கூவைதெதத் அத்வைத வஸ்துவானது
வாவாபாமெ கை நெல்லிக்கனிபோல்

விளங்கும் பக்ஷத்தில்
த்ரிவாடீ ஞாத்ருஞ்ஞானஜ்ஞெயரூப
மான திருபுடி
நாஸ்தி இல்லை
ப்ரமாத் ஆகையால்
ஆநந்தொதஃ பூர்ணானந்தமானது
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरितः ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणान्तःप्रविश्यताम् ॥

வ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ ஸ்ரெவணுஜொஜ்யாயாஸ்ஸம்ஸ்ரிதஃ ।
விஷயாநந்தவனெ தபசாரெணாஞ்ஜெவ்விஸ்ரூதாம் ॥ கச

வ்ரஹ்மாநந்தாஹ்வியெ ஸ்ரெ — பிர்மானந்தமென்கிற பேருடன்கூடின இந்த கிரந்தத்தில்
வணுஜஃ — ஐந்தாவது
கூஜ்யாயஃ — அத்தியாயமாகிற
விஷயாநந்தஃ — விஷயானந்தமானது
ஸம்ஸ்ரிதஃ — சொல்லப்பட்டது
வனெதெ — இந்த
ஆரண்ணெ — வழியாகத்தெரிந்தவன்தெரியாதவனை அனைவரும்
கூஜெ — பிர்மத்திற்குள்ளே
ப்ரவிஸிக்கத்தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தாப்பியாசபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रियाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।
पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

ப்ரியாச்ச்ரீஸத்குருர்யெநப்ரஹ்மாநந்தெநஸர்வதா ।
பாயாச்சப்ராணிநஸ்ஸர்வான்ஸ்வாச்ரிதாந்சுத்தமாநஸாந் ॥ நரு

யெந — யாதொரு
ப்ரஹ்மாநந்தெந — பிர்மானந்தத்தினாலே
ஸர்வதா — எப்போதும்
ஸ்ரீஸத்குருஃ — ஸ்ரீசற்குருவானவர்
ப்ரியாச் — பிரீதியையடையட்டும்
ஸ்வாச்ரிதாந் — தன்னை அடைந்தபேர்களாயும்
ஸம்மாநஸாந் — சுத்தமானமனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வான் — சகலமான
ப்ராணிநஃ — பிராணிகளையும்
பாயாச் — ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. கிரந்த கர்த்தாவின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्वैद्याद्वृत्तेर्धिरिवभवस्यहिविनुत्यै ।
वक्ष्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

வித்யாரண்யாத்வைத்யாத்வ்ருத்தெர்தி⁴ரிவபவஸ்யஹிவிநுத்யை ।
வக்ஷ்யாந்யாஸ்வாத்³யந்தாம்பஞ்சதஸ²ப்ரகரணாநிபக்ஷ்யாணி ॥

வித்யாரண்யாத் — சங்கரவித்தியாரண்யரென்ற
வைத்யாத் — மேலானவைத்தியரிடத்தில் நின்று
வ்ருத்தெஃ — ஔஷதியாதிக்குமருந்து சாப்பிடுவதுபோல
பவஸ்ய — ஜனனமரணரூபமான சம்சாரம்
விநுத்யை — நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு
பஞ்சதஸ² — பதினைந்துப்பிரகரணங்களாயும்

டையூரநி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியக ரங்களாயுமிருக்கிற

ஹரூஷ்ரணி பகூஷணங்களானவைகள் கூவ்ராஉயுஷாம் நாலுவாக்கிலும் திரு ப்திபாப் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம். இப்பதினேந்து பிரகாணங்களையும் குருபதியுடன் எவர்கள் கேட்கி றார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிர்மகைவல்லிய மோகூத்தை அடை வார்களென்று குருபாதத்தில் சபதம்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷபானந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ நிவாஸராவவாயுகூ த குஹொஉநஹ்ரோகாஃ.

ஶிநாக்ஷ்யாஹொகலாவ்ஷநயாரஉயாவாஸ்ரீ வட்டெநஹீர ராஜ்வைஃ வ்ரஹ்மரீ ராஉயிம்மாவுவாயஉ நிவஹொஃ நிஜிபுதா ஊரவிஜீயா । விஉயாரணயுஹ்ரணீ தாவாயவராவிநாதா வஞ்ச உஸயுஷ்யாயா துஷயுரவேயுவாயுநராஜீவா வ்ரதிவஉவபிதா யொஜிநீலாவராஉயா ॥ க ॥ வஞ்சஉஸயுஹ்ரவ்ரகாரணைஷ்யபுஷாராா யபுஜீவிகா । ஸ்ரீரஉத்தூரராராவு வாத்ரயெபுணநிஜிபுதா ॥ ஸ்ரீராராஉயிம்மவிஜயம் வ்ரஹ்மாநநாவுயொமிநாா । நிதுவெலவயாகஞ்சுவிவாயாநஉஉத்தஉ ॥ ங ॥ வாதஉபுஸுத்யாவஷஉஷ்வயபுதாஉஷிவயபுதாா । ஸதாவஸஜொஉநாரயெவ வ்ரஹ்மராஷ்ட்ராயபுஸஜுதா ॥ ச ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
ரு	ரூ2	சகஷிற்ப	சகிகற்ப
ரை	ரூ5	ரஷஹ	ரஷஹ
கரு	கல்	ணல்	ணல்
கசா	கசா	இட்ணச	இச்ணச
உக	ரு	பிம்ப	பிம்பி
,,	கக	செற்படி	செற்படி
,,	க2	வாரயிரு	வராயிரு
உஉ	ககூ	கூஉரதஜீதிரு	கூஉராஜீரு
உரு	கூ	வூராஜூ	வூராஜூ
உரை	ங	உாரூஷெத்	உாரூஷெத
,,	ரு	வாரா ழரிழு	வாரா ழரிழு
,,	க2	பங்கேகாச	பஞ்சகேகாச
,,	ரூ2	சுகளிச்ணச	சுகங்களிஷிச்ணச
உகூ	கூ	வூவூரா தீர	வூராவூ தீர
ஙக	ரு	யாதிகூர	யாதிகூர
ஙஉ	உ	வ்வூராரூதூ	வ்வூராதூரூ
,,	சஉ	நூரவலா	நூராரவலா
,,	ககூ	நூரவலா	நூராரவலா
,,	கரை	நூரவலா	நூராரவலா
ஙஙூ	எ	அலுவிருத்திரு	அலுவிருத்தித்திரு
சரு	கரை	பண்ணகிறது	பண்ணுகிறது
சை	க	அச்சத்தான	அசத்தான
சகூ	உ2	சந்திக்க	கிந்திக்க
ருரு	ரு	ஜரிரு	ஜரிரு
,,	உஉ	வ்வூராதூரூவி	வ்வூராதூரூவி
சூ0	எ	வூஜக்ஷாஞரா	வூஜக்ஷாஞரா
,,	க	வூஜக்ஷாஞரா	வூஜக்ஷாஞரா
,,	ககூ	வூஜக்ஷாஞராசு	வூஜக்ஷாஞராசு
,,	உ-எ	நிரவயமான	நிரவயமான

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுக	உ	சங்சித்த	சங்கிக்க
சுக	ககூ	ரூவொஹ்வாவெவு	ரூவொஹ்வவெவு
சுஉ	கஙு	அந்தகூட	அந்தகட
சுஉ	உக	வஉத்துஂ	உவத்துஂ
சுங	ச	சுவஎஒஎவம	சுவஎஒவெஒம
சுஙு	ச	சுஙஉஹ்ஜதை	சுஙஹஉஹ்ஜதை
சுள	உடு	இரணடு	இரண்டு
எக	உடு	வஊஙஹாத்தம	வஙஹாத்தம
',	உசூ	வஊஙஹாத்தம	வஙஹாத்தம
எஉ	டு	உவொஜ்ஜாஹண	உவொஜ்ஜாஹண
,'	எ	வஙத	வஙச
,,	கஉ	ரகிஉயா	ரகிஉயா
,,	கங	ரகிஉயா	ரகிஉயா
,'	ஙஂ	கவித	கவிச
எசூ	டு	ஙகஜ்ஜதங	ஙகஜ்சவங
',	எ	ஙகஜ்ஜதங	ஙகஜ்சவங
,,	கச	வஜ்திக்வா	வஜ்திக்வா
எள	க	பொகூட்டு	பொருட்டு
எஅ	உஂ	சூபொவஹ்தி	சூகாபொவஹ்தி
,,	உஉ	சூபொவஹ்தி	சூகாபொவஹ்தி
எக	உள	ஆகாசத்ஸத	ஆகாசத்தை
அக	உங	யலஹுதா	யஉஹுதா
அஅ	க	சுவஸக்வம்செத	சுவஸக்வம்செச
,,	கடு	வஸக்விவிவெக	வஸக்வவிவெக
,,	உஂ	வரவ்ஹ்சித	வரவ்ஹ்த
கக	உடு	நுநா	நுஹ்நா
கங	கஉ	உஙாநாஂஉ	உயாநாஉ
கச	ங	அந்தத	அந்தந்த
கச	கசூ	வஙாவு	வஙாவு
கடு	கடு	வுயெஹு	வெஹ்யெஹு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூசு	கச	சதா	சத்தா
கூசு	கம	தூலா இருந்தகி	தூலாருந்தகி
கஂ	உள	முஸ்வெ	முஸ்லெ
கஂஉ	கூ	பூஜி	புஜி
கஂங	எ	எவுகிறவை	எவுகிறவை
கஂஙு	உ	ஆனைத்துமா	அனைத்துமா
ககஉ	ங	நெரவெத	நெரவெத
ககசு	ஙு	தாவஉவஸ்ஹி	தாவஉவஸ்ஹி
ககள	உங	ஈசுரம்தூ	சூசுரம்தூ
ககஅ	சு	நித்தியரென்	நித்தியரென்றும்
ககக	ஙு	ஸ்ரஸ்வக்ஷ	ஸ்ரஸ்வஸ்ரக்ஷ
,,	கூ	பரமாத்மான	பரமாத்துமாவான
கஉஂ	கூ	தாவுஜெசு	தாவுஜெசு
கஙஙு	கஂ	நிவுதி	நிவ்தி
கஙஅ	உக	பிரயோசத்னத	பிரயோஜனத்தை
கஙக	உ	பிரஞான	பிர்மஞ்ஞான
கசங	கச	வுராக	வுராகீ
கஙங	எ	ஊஷ்ரிதம	ஊஷ்ரிதம
,,	கூ	ஊஷ்ரிதம	ஊஷ்ரிதம
,,	கஙு	ஸ்ரம்ரிதம	ஊஷ்ரிதம
கஙசு	கங	வுதுக	வுதுக
கஎஉ	கஐ	அப்பியாச	அத்தியாச
கஎங	கஅ	வஸுசு	வஸுநு
கஅச	உஂ	வுவெதி	வுவெவி
,,	உஉ	வுவெதி	வுவெவி
கஅசு	கஂ	ரிஷவுதி	ரிஷ்வுதி
ககூச	சு	மெனிம்	மெனில்
,,	உகூ	முண்டெதில்ன்ப	முண்டென்பதில்
ககூள	கங	ரேபக	பேரக
உஂச	ச	ஸ்ருதி.வ	ஸ்ருதிவ

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௭	௧௨	ஜலதொ	ஜலாதொ
௨௯0	௫	வஸ்ய	வஸ்யஸ்ய
௨௯௯	௮	லாலியெஷெ	ஸாலியெஷெ
௨௯ரு	௧௨	பெரியவாளால்	பெரியவாளான
௨௨ச	௯	சவஸரூஜெஹவதி	சவஸரூஜெஹலவதி
,,	௨௨	விசாரி	விகாரி
௨௨ச	௨ச	அர்த்தமென்று	அதர்மமென்று
௨௨௯	௨௨	துஷ்டலாவ	துஷ்டீலாவ
௨ஙஉ	௨0	ஜிவாவபெடா	ஜிவ்வபெடா
௨ஙரு	௨	ஜிவியதி	ஜிவியரூதி
௨ஙள	௯௯	விராலெயொ	விராவ்வெயொ
௨ஞங	௨ரு	தத்துவபத	தத்துவம்பத
௨ருயி	ச	வியர்த்தார்த்தமில்லை	வியர்த்தமில்லை
௨ரு0	ஙங	உஜெகாஹாவதி	ஊஜெகாஹம்வெதி
௨ருங	௨ங	போலதிம்	போலவாம்
௨ருஅ	ரு	வஉ?	வஉ
,,	௨ரு	ஆசைக்குண்டோ	ஆசைகளுண்டோ
௨சுசு	சு	தஉதக்ஷ	தஉதக்ஷ
௨சுள	ங0	வொய்யதூ	வொய்யவ்வூ
,, ௨ள்ள	அ	சம்சாரி	சம்சாரி
ங௨ங	௨௨	திருஷ்டாந்தங்களை	திருஷ்டாந்தங்களை
ங௨ச	௨ச	மறதிந்திரத்தில்	மறதிமர்த்திரத்தில்
,,	௨ரு	சம்சாரமானர்த்தம்	சம்சாரானர்த்தம்
சகங	க	ஙகச	சகங
சசச	சு	தயிவொதயவரி	தயிவ்வொயவரி